

ACADEMIA
DE ȘTIINȚE
SOCIALE ȘI
POLITICE A
REPUBLICII
SOCIALISTE
ROMÂNIA

DOCUMENTA ROMANIAE HISTORICA

A. MOLDOVA
VOLUMUL XXII

EDITURA
ACADEMIEI
REPUBLICII
SOCIALISTE
ROMÂNIA

ROMANIAE
DOCUMENTA
A
HISTORICA
MOLDOVA

VOL. XXII

ACADEMIA DE ȘTIINȚE SOCIALE ȘI POLITICE
A
REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA
SECȚIA DE ISTORIE ȘI ARHEOLOGIE

DOCUMENTA ROMANIAE HISTORICA

COMITETUL DE REDACȚIE

MIHAI BERZA, CONSTANTIN CIHODARU,
DAMASCHIN MIOC, FRANCISC PALL,
ȘTEFAN PASCU și ȘTEFAN ȘTEFĂNESCU

EDITURA ACADEMIEI REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA

ACADEMIA DE ȘTIINȚE SOCIALE ȘI POLITICE
A
REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA
INSTITUTUL DE ISTORIE ȘI ARHEOLOGIE „A. D. XENOPOL”
I A Ș I

A. MOLDOVA
VOLUMUL XXII

(1634)

VOLUM ÎNTOCMIT

DE

C. CIHODARU, I. CAPROȘU și L. ȘIMANSCHI

EDITURA ACADEMIEI REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA
București, 1974

P R E F A Ț Ă

Volumul al XXII-lea al seriei A, Moldova, din colecția DOCUMENTA ROMANIAE HISTORICA, cuprinde 307 documente interne din anul 1634, adică de la sfârșitul celei de a doua domnii a lui Moise Movilă și de la începutul domniei lui Vasile Lupu, precum și două documente false. După forma și limba în care s-au păstrat, 201 din actele acestui volum sînt originale (98 slave, dintre care unul în fotocopie, și 103 românești), 31 — copii după originale (7 slave și 25 românești), 27 — traduceri (una germană și 26 românești), 46 — rezumate (19 germane și 27 românești) și 4 mențiuni românești. Dintre documentele originale, două acte sînt scrise pe pergament (nr. 80 și 81), iar restul pe hîrtie.

Documentele provin din următoarele fonduri: Biblioteca Academiei Republicii Socialiste România (99), Arhivele Statului București (105), Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol” — Iași (29), Arhivele Statului Iași (24), Arhivele Statului Suceava (13), Biblioteca Centrală de Stat (10), Muzeul de istorie a Moldovei Iași (3), Muzeul orașenesc Sibiu (2), Muzeul Regiunii Porților de Fier — Drobeta Turnu Severin (1), iar din arhive străine; trei de la Wiener Kriegsarchiv, Kanzleiarchiv, și unul din Arhiva Centrală de Stat a Actelor Vechi din Moscova. Două documente provin din colecții particulare iar 17 din publicații.

La întocmirea volumului au fost folosite parțial și transcrierile efectuate de colectivul vechii colecții Documente privind istoria României, A, Moldova (Dalila Aramă, Haralambie Chircă, Constantin Cihodaru, Dumitru Ciurea, Dumitru Constantinescu, Mihai Costăchescu, Nicolae Grigoraș și Petre P. Panaitescu). Textele slave au fost însă retranscrise și colaționate din nou, iar cele românești au fost revizuite, în conformitate cu noile norme de transcriere, după documentele din arhive. De asemenea, numărul documentelor detectate anterior a fost sporit cu încă 69, în urma noilor investigații în depozitele arhivistice, precum și cu cele 17 documente excerptate din publicații.

La lucrările auxiliare de întocmire a indicelui și de corectură au mai participat Georgeta Ignat și Nistor Ciocan.

PRESCURTĂRI — BIBLIOGRAFIE

- Andreescu, *Măcișeni*. = Andreescu, Constantin I., *Documentele satului Măcișeni din ținutul Covurluiului*, în „Arhiva Românească”, tom. X (1945—1946), p. 197—269.
- Antonovici, *Doc. bîrlădene*. = Antonovici, Ioan, *Documente bîrlădene adunate de preotul . . .*, vol. III, IV, Bîrlad, 1915, 1924.
- Balan, *Doc. bucovinene*. = Balan, Teodor, *Documente bucovinene*, I, III, Cernăuți, 1933, 1937.
- Balan, *Familia Onciul*. = Balan, Teodor, *Familia Onciul. Studii și documente*, Cernăuți, 1927.
- Băleanu, *Documente*. = Băleanu, A., *Documente*, în „Buletinul Ioan Neculce”, fasc. 6 (1926—1927), p. 214—219.
- Băleanu-Stoide, *Doc. Neaniul*. = Băleanu, A. și Stoide, C. A., *Documente moldovenești privitoare la familia de boieri Neaniul*, Iași, 1938.
- Berechet, *Doc. din sec. XVI — XVII*. = Berechet, Șt. Gr., *Documente de drept public și privat. Sec. XVI-XVII*, în „Întregiri. Buletinul Institutului de istoria vechiului drept românesc”, Iași, 1938, p. 169—212.
- Boga, *Doc. basarabene*. = Boga, L.T., *Documente basarabene*, vol. VII, Chișinău, 1929.
- „Bul. Ioan Neculce”. = „Ioan Neculce. Buletinul Muzeului Municipal Iași”, I, 1 (1921), p. 138.
- Codrescu, *Uricariul*. = Codrescu, Teodor, *Uricariul*, vol. V—VII, Iași, 1862—1887; vol. XV—XVII, Iași, 1889—1891; vol. XXV, Iași, 1895.
- Costăchescu, *Doc. Neamț*. = Costăchescu, M., *Documente moldovenești din județul Neamț*, în „Arhiva românească”, tom. V (1940), p. 315—338.
- Crețulescu, *M-reă Gorovei*. = Crețulescu, Arhimandrit Narcis, *Istoria sfintei mănăstiri Gorovei*, Dorohoi, 1898.

- „Dîmbovița“.
Djamo, *Documente*.
- „Foaie pentru minte“.
- Ghibănescu, *Ispisoace*.
- Ghibănescu, *Ms. Surete*.
- Ghibănescu, *Surete*.
- Ghibănescu, „T. Codrescu“
- Hăjdeu, *Archiva istorică*.
- Iorga, *Legături românești*.
- Iorga, *St. și doc*.
- Popovici, *Index Zolkiewiensis*.
- Sava, *Doc. Lăpușnei*.
- Sava, *Doc. Orheiului*.
- Solomon-Stoide, *Doc. tecucene*.
- Stoide, *Curt Celebi*.
- Stoide-Turcu, *Doc. Neamț, sec. XVII*.
- Velichi, *Doc. Constantinopol*.
- Wickenhauser, *Bochotin*.
- Wickenhauser, *Moldowiza*.
- Wickenhauser, *Solka*.
- = „Dîmbovița“, București, II (1859—1860), p. 287.
- = Djamo, Lucia, *Documente slavo-moldovenești inedite din secolul al XVII-lea*, în „Romanoslavica“, X, (1964), p. 447—456.
- = „Foaie pentru minte, inimă și literatură“, Brașov, VIII (1845).
- = Ghibănescu, Gh., *Ispisoace și zapise*, II, 1, Iași, 1909.
- = Ghibănescu, Gh., *Surete și izvoade. Manuscris*, vol. I, IV, V, XIII, XXV, XXXI, XLII, XLV, XLVI (1904—1935).
- = Ghibănescu, Gh., *Surete și izvoade*, vol. II, III, Iași, 1907; vol. VI, Iași, 1909; vol. X, Iași, 1915; vol. XII, Iași, 1924; vol. XIV, Iași, 1925.
- = Ghibănescu, Gh., „T. Codrescu“, II—IV, Iași, 1915—1935.
- = Hăjdeu, B. P., *Archiva istorică a României*, I, 1, București, 1865.
- = Iorga, N., *Legături românești cu muntele Sinai*, în „Academia Română, Memoriile Secțiunii Istorice“, seria III, tom. XIII (1932—1933), p. 335—346.
- = Iorga, N., *Studii și documente cu privire la istoria românilor*, vol. V—VII, București, 1903—1904; vol. XIX, București, 1910.
- = Popovici, Gh., *Index Zolkiewiensis*, în „Candela“, III (1884) și IV (1885).
- = Sava, A., *Documente privitoare la târgul și ținutul Lăpușnei*, București, 1937.
- = Sava, A., *Documente privitoare la târgul și ținutul Orheiului*, București, 1944.
- = Solomon, Constantin și Stoide, C.A., *Documente tecucene*, vol. I, Birlad, 1938.
- = Stoide, C.A., *Curt Celebi*, în „Revista critică“, an. X (1936), nr. 1, p. 34—38.
- = Stoide, C.A. și Turcu, Constantin, *Documente și regeste din ținutul Neamțului (secolul XVII)*, extras din „Anuarul Liceului de băieți din Piatra Neamț“, 1934—1935.
- = Velichi, C. N., *Documente moldovenești (1607—1679) din arhiva metohului Sf. Mormint din Constantinopol, culese și publicate de . . .*, în „Buletinul Institutului român din Sofia“, București, anul I, nr. 1 (1941), p. 211—258, și nr. 2 (1942), p. 493—556.
- = Wickenhauser, F. A., *Bochotin oder Geschichte der Stadt Cernăuț und ihrer Umgegend*, Wien, 1874.¹
- = Wickenhauser, F.A., *Die Urkunden des Klosters Moldowiza*, Wien, 1862.
- = Wickenhauser, F.A., *Geschichte und Urkunden des Klosters Solka*, Czernowitz, 1877.

VIII

REZUMATELE DOCUMENTELOR

1. — 1634 (7142) ianuarie 5, <Iași>. Moise Movilă voievod dăruiește lui Pătrașco Ciogolea logofăt ocini în satele Puțurenii, pe Olovăț, Săpoteni, pe Iubăneasa, și Pomîrla, ținutul Dorohoi, care fuseseră ale lui Isac Balica hatman (Cu foto. în anexă, pl. I).
2. — 1634 (7142) ianuarie 5, Iași. Moise Movilă voievod întărește lui Bîrsan și cneaghinei sale Anghelița o casă cu loc din satul Drăgușani, cumpărată de la Andrei fost armaș, precum și de la fiul și nepoții acestuia.
3. — 1634 (7142) ianuarie 5. Nastasia, jupîneasa lui Arsenie fost logofăt, și fiul ei Gheorghită vînd satul Răucești lui Gheorghe Boțul.
4. — 1634 (7142) ianuarie 6, Iași. Moise Movilă voievod poruncește pîrcălabilor din ținutul Bacău să oprească toată partea din Birăești a lui Păntelei din Liteni, vecinul lui Ștefan din Mărgineni, deoarece primul a vîndut fără știrea celui de al doilea.
5. — 1634 (7142) ianuarie 7, Iași. Moise Movilă voievod hotărăște ca Țiganii Mitropoliei Sucevei să nu facă altcuiva munci decît Mitropoliei.
6. — 1634 (7142) ianuarie 8. Moise Movilă voievod poruncește șoltuzului și pîrgarilor din Baia să lase în pace patru poslușnici din acest oraș ai mănăstirii Moldovița.
7. — 1634 (7142) ianuarie 8, Iași. Moise Movilă voievod împuternicește mănăstirea Pîngărați să-și apere braniștea Căprăria.
8. — 1634 (7142) ianuarie 8, Iași. Moise Movilă voievod întărește mănăstirii Pîngărați două curături la Straja, cumpărate de la Larion, Ion și Dan din Dărmănești.
9. — 1634 (7142) ianuarie 8. Moise Movilă voievod întărește mănăstirii Moldovița satul Văculești și dreptul de a lua fumăritul din acest sat.
10. — 1634 (7142) ianuarie 9, Iași. Moise Movilă voievod scutește de toate taxele vamale pe vecinii Mitropoliei Sucevei.
11. — 1634 (7142) ianuarie 9, Iași. Moise Movilă voievod întărește ieromonahului Silion și rudelor sale satul Todereni, pe Sitna, ținutul Hîrlău, deoarece le-au ars vechile lor privilegii (Cu foto. în anexă, pl. II).
12. — 1634 (7142) ianuarie 10. Moise Movilă voievod întărește mănăstirii Han-gul hotarul mănăstirii dăruit de Miron Barnovschi voievod și hotărnicit de Savin fost hatman ș.a.
13. — 1634 (7142) ianuarie 11, Iași. Moise Movilă voievod întărește lui Lupul Prăjescul clucer părți de ocini cumpărate din satul Săoani, pe Siret, ținutul Roman.

14. — 1634 (7142) ianuarie 12, Iași. Moise Movilă voievod întărește Mitropoliei Sucevei satele sale și le acordă scutiri.
15. — 1634 (7142) ianuarie 12. Moise Movilă voievod întărește mănăstirii Neamț locul din jurul ei, hotărnicit de Pătrașcu Bașotă logofăt al doilea în timpul domniei lui Alexandru Iliăș.
16. — 1634 (7142) ianuarie 13. Moise Movilă voievod scrie ureadnicilor, șoltuzilor și pîrgarilor din țîrgul Piatra că a scutit de bir și angării satul Vinători.
17. — 1634 (7142) ianuarie 13, Iași. Moise Movilă voievod scrie slujitorilor din ținutul Tecuci să lase în pace satul Fîntîna al mănăstirii Uspenia din Iași (Cu foto. în anexă, pl. III).
18. — 1634 (7142) ianuarie 13, Iași. Hariton, Dumitru și Ionașco vînd părți din satul Băloșeni, pe Jijia, ținutul Iași, lui Toader Ștefan, Paradis Saula și Mihai Ungurul.
19. — < Cca. 1634 > ianuarie 14, Iași. Gligore Bucium vornic de poartă mărturisește că Mihăilă, fiul lui Drăgan, și-a vîndut partea sa de ocină din Popești lui Boldescul fost pîrcălab.
20. — 1634 (7142) ianuarie 14, Iași. Moise Movilă voievod poruncește staroștilor de Putna să cerceteze pricina dintre mitropolit și Dumitrașco fost stolnic pentru o moară de pe Putna, din satul Cofești.
21. — 1634 (7142) ianuarie 15. Moise Movilă voievod dăruiește lui Pătrașco, fiul Nastei, trei părți din satul Căbicieni, ținutul Dorohoi.
22. — 1634 (7142) ianuarie 15, Iași. Moise Movilă voievod întărește mănăstirii Putna un loc din jurul unui metoh al mănăstirii din hotarul țîrgului Siret.
23. — 1634 (7142) ianuarie 15, Iași. Moise Movilă voievod întărește mănăstirii Bisericieni satul Vinători de la Piatra, pe Bistrița, ținutul Neamț, în urma judecății avute cu mănăstirea Golia.
24. — 1634 (7142) ianuarie 15, Iași. Moise Movilă voievod întărește mănăstirii Sf. Sava din Iași o parte din satul Glițeni pe care i-a dăruit-o Enache postelnic.
25. — 1634 (7142) ianuarie 17, Iași. Moise Movilă voievod întărește Mitropoliei Sucevei scutirea de dări a poslușnicilor și a vecinilor săi.
26. — 1634 (7142) ianuarie 22, Iași. Moise Movilă voievod întărește mănăstirii Bisericieni satul Vinători, de la Piatra (Cu foto. în anexă, pl. IV).
27. — 1634 (7142) ianuarie 23, Iași. Moise Movilă voievod poruncește pîrcălabilor, șoltuzilor și pîrgarilor de Roman să nu „tragă cu țîrgul” pe meșteșugarii puslușnici ai Episcopiei de Roman.
28. — 1634 (7142) ianuarie 23, Iași. Moise Movilă voievod întărește ieromonahului Nechifor și fiului său Ursul o parte din poiana Muncei, în urma judecății cu Ghérghiță și rudele sale.
29. — 1634 (7142) ianuarie 23, Iași. Moise Movilă voievod poruncește lui Toma postelnic să aleagă hotarul lui Ghérghiță din poiana Muncei, pentru care s-a pîrît cu Nichifor călugărul.
30. — <Înainte de 1634 ianuarie 25>, Galbeni. Toma Birtoc și fratele lui, Matei, vînd partea lor de ocină din satul Tulești lui Toader și lui Gheorghe Boldescul.
31. — <Înainte de 1634 ianuarie 25>. Maxin din Bilăești vinde partea sa de ocină din satul Buciumi lui Toader Boldescul.
32. — <Înainte de 1634 ianuarie 25>. Ștefan, fratele său Druțul și nepoata lor, Floarea, fiii lui Vlaicu din Bilăești, vînd partea lor de ocină din satul Buciumi lui Toader Boldescul.
33. — <Înainte de 1634 ianuarie 25>. Todosie, fiul lui [Arion Chichil, vinde lui Pătrașco cămăraș cinci săpături din țarina Joldeștilor.

84. — 1634 (7142) ianuarie 25, Iași. Moise Movilă voievod întărește lui Pătrașco Boldescul pîrcălab părți din satul Buciumi, cumpărate de el și de tatăl său Toader Boldescul (Cu foto. în anexă, pl. V).

85. — 1634 (7142) ianuarie 25, Iași. Moise Movilă voievod întărește lui Pătrașco cămăraș din Băținești cinci ogoare din țarina Joldeștilor, ținutul Putna, cumpărate de la Todosie, fiul lui Arion Chichil.

86. — 1634 (7142) ianuarie 25, Iași. Moise Movilă voievod acordă mitropolitului și reprezentanților acestuia împuternicirea de a aplica pedepse și amenzi celor care nu respectă normele vieții bisericești.

87. — 1634 (7142) ianuarie 25, Iași. Moise Movilă voievod întărește Mitropoliei Sucevei, pentru procurarea celor necesare bisericii mitropolitane Sf. Ioan cel Nou, veniturile unei băi, cu fîntînă, din Suceava, cu obligația întreținerii acestora.

88. — 1634 (7142) ianuarie 25. Moise Movilă voievod întărește lui Gheorghe Năvrăpăscul o ocină din satul Boureni, pe Moldova.

89. — 1634 (7142) ianuarie 25. Moise Movilă voievod întărește lui Sturza diac părți de ocini din satele Tîlhărești și Șendreni, pe Ursoaia, ținutul Hîrlău, și poiana Cioresnii.

40. — 1634 (7142) ianuarie 25. Nacul zălogește ocina sa din satul Boureni lui Andriaș clucer.

41. — 1634 (7142) ianuarie 29, Iași. Gavril Gorgan mare pitar face un schimb de ocini cu Gavrilășco vornic, dîndu-i pentru satul Vascăuți, ținutul Soroca, jumătate din Uncăuți, o parte din Cepeleuți și a patra parte din Șișcăuți, cumpărată de la Conde vameș.

42. — 1634 (7142) ianuarie 30. Moise Movilă voievod întărește lui Sturza diac și lui Ștefan, fiul lui Sava, părți de ocini din satele Slăvnicieni, Tîlhărești și Șendreni.

43. — 1634 (7142) ianuarie 30, Iași. Moise Movilă voievod întărește popii Istratie, soției sale Călina și fratelui ei, Nacul, părți din satele Vărzărești pe Bîc, ținutul Orhei, Vărzărești pe Nirnova, ținutul Iași, și Tînjelești.

44. — 1634 (7142) februarie, Iași. Moise Movilă voievod dăruiește lui Costantin Gînscă un loc de moară pe Molna, în hotarul țărgului Baia, un loc de prisacă și o bucată de făget „să-i fie de folosință porcilor lui“.

45. — 1634 (7142) februarie, Iași. Moise Movilă voievod întărește lui Postolachi și soției sale Sora a treia parte din Leucușiani, după pîra avută cu Iurașco, Strătutul și Popa din Dumești.

46. — 1634 (7142) februarie, Iași. Moise Movilă voievod întărește lui Postolachi și soției sale Sora a treia parte din satul Leucușiani, după pîra avută cu Iurașco, Strătutul ș.a., și o livadă din poiana satului Mălinești.

47. — 1634 (7142) februarie 3, Iași. Moise Movilă voievod întărește lui Pătrașco Boldescul pîrcălab niște vii de la Bacău, cumpărate de tatăl său Toader Boldescul.

48. — 1634 (7142) februarie 4, Iași. Moise Movilă voievod împuternicește pe Toader și pe Ivan prisăcarul de la Hlincea al mănăstirii lui Aron Vodă să apere pădurea din jurul prisăcii acestei mănăstiri.

49. 1634 (7142) februarie 5. Moise Movilă voievod întărește lui Pătrașco Boldescul părți de ocini cumpărate în satele Obrejești și Plopoasa, ținutul Bacău.

50. 1634 (7142) februarie 6, Iași. Moise Movilă voievod întărește mănăstirii Galata de Jos satul Pînteșeni, ținutul Tutova, dăruit de Enache postelnic.

51. < 1634 februarie 6 >. Moise Movilă voievod pentru a treia parte din satul Mogoșești.

52. < 1634 > februarie 6. Marina, fiica Petricăi, dăruiește lui Gavrilăș fost mare vornic partea sa de moșie din Mogoșești.

53. 1634 (7142) februarie 10, Iași. Moise Movilă voievod întărește preotului Istratie din Cristești și rudelor sale o ocină pentru care s-au judecat cu răzeșii din satele Vărzărești pe Bîc și Vărzărești pe Nirnova.

54. 1634 (7142) februarie 13, Iași. Moise Movilă voievod întărește mănăstirii Galata satul Vlcești, ținutul Suceava, scutindu-l de toate dările.

55. <Înainte de 1634 februarie 15>. Sora, fiica lui Ion Chițu din Popești, vinde partea sa de ocină din acest sat.

56. <Înainte de 1634 februarie 15>. Istrate, Laor și Hărea, fiii Mariței din Roșiori, vînd ocina lor din Popești lui Toader Boldescul.

57. <Înainte de 1634 februarie 15>. Simion, nepotul lui Maftei Hociungu, vinde partea sa de ocină din Popești lui Toader Boldescul.

58. 1634 (7142) februarie 15, Iași. Moise Movilă voievod întărește lui Pătrașco Boldescul pîrcălab ocinile din satul Popești, ținutul Neamț, cumpărate de tatăl său Toader Boldescul fost vornic.

59. 1634 (7142) februarie 17, Iași. Ghianghea mare logofăt adevărește că a dat ginerelui său Lupul Prăjescul clucer și fiicei sale Safta satul Ruginoasa, ținutul Suceava.

60. 1634 (7142) februarie 18. Ioan Boldescul fost cupar dă mănăstirii Bisericanii documentele pe care le avea pe satul Vinători.

61. 1634 (7142) februarie 22, Iași. Moise Movilă voievod poruncește lui Gavrilăș fost mare vornic și lui Costantin Ciogolea pîrcălab de Hotin ca sătenii din Rucșin, vecini ai lui Condrea vameș, să plătească boierului Onciul Iurașcoviici stogul de secară căruia i-au dat foc.

62. 1634 (7142) februarie 22, Iași. Moise Movilă voievod întărește lui Ursu Ponici partea Gaftonei din satul Costinești pentru că aceasta nu i-a înapoiat un gherdan de aur.

63. 1634 (7142) februarie 22. Moise Movilă voievod întărește popii Ghiorghei din Bacău o parte de ocină, cu vad de moară, din satul Tămași.

64. — 1634 (7142) februarie 25, Iași. Moise Movilă voievod întărește lui Gligore Ropceanul a patra parte din satul Storojineț, ținutul Suceava, cumpărată de la Vidrașco și fratele său Cîrste.

65. — 1634 (7142) februarie 28. Moise Movilă voievod întărește lui Enache Cara armaș poiana Cojocărița din satul Șendrești, ținutul Vaslui, cu prisacă, grădini și vad de moară pe pîrful Ușița, cumpărate de la Andrei fost armaș ș.a.

66. — 1634 (7142) februarie 28, Iași. Moise Movilă voievod întărește lui Ionașco și fratelui său Dumitrașco părți din satele Balasinești și Bicani, pe Smila, în urma judecății cu Bejan, Alexa și popa Cozma.

67. — 1634 (7142) februarie 28, Iași. Mărturia marilor boieri privind cumpărarea de către Strătulat ceașnic al doilea a unor părți din satul Brădicești, pe Crasna, ținutul Fălciu.

68. — 1634 (7142) martie. Popa Tofan adevărește cum Cîrstea Derlă a întors niște pămînturi pe care le cumpărase din satul Ghigoești, primind în schimb banii pe care îi dăduse.

69. — 1634 (7142) martie 7. Cehan mare vornic și alți boieri mărturisesc că Turcul fost stolnic s-a învoit cu Neniul vornic cu privire la stăpînirea satului Șărauți din ocolul tirgului Hotin.

70. — 1634 (7142) martie 8, Iași. Mărturia marilor boieri privind cumpărarea de către Strătulat ceașnic al doilea a unei jumătăți din satul Brădicești, cu loc de iaz și de moară pe pîrful Crasna.

71. — 1634 (7142) martie 8, Iași. Moise Movilă voievod întărește lui Stratulat. ceașnic al doilea jumătate din satul Brădicești, cu loc de iaz și de moară pe pârul Crasna, cumpărată de la Gavril Siminicean și de la soția lui, Anița.

72. — 1634 (7142) martie 9, Iași. Moise Movilă voievod împuternicește pe călugării de la mănăstirea Balica să-și apere hotarul din jurul mănăstirii.

73. — 1634 (7142) martie 9, Iași. Mieriuță mare sluger și alți boieri mărturisesc că Gligorie și Melintie, fiii Uritei, au vîndut trei firtae de vie din satul Băiceni lui Lupul Prăjescul clucer.

74. — 1634 (7142) martie 9. Iurașcu, fiul lui Gavril, vinde partea sa de ocină din Albotești lui Andrei din Cățelești.

75. — 1634 (7142) martie 10, Iași. Moise Movilă voievod întărește lui Dumitrașco Fulger și jupînesei sale Marinca a patra parte din satul Tămășani, ținutul Suceava, și părți din satul Răchiteni, lângă Siret.

76. — <Înainte de 1634 martie 11>. Măriica Roșculeasa dă un rest de patru lei popii Măteiaș pentru o cumpărătură din satul Săpoteni.

77. — 1634 (7142) martie 11, Iași. Moise Movilă voievod întărește fiilor popii Matiaș părțile lor de ocină din satul Săpoteni, ținutul Dorohoi.

78. — 1634 (7142) martie 12, Iași. Moise Movilă voievod dăruiește lui Pătrașco Ciogolea logofăt al treilea, fratelui său Miron Ciogolea și tatălui lor satele Dușmanul Mare, Dușmanul Mic, Logofeteni și Gligeni și părțile de ocină din satul Pătrușeni, care au fost ale lui Isac Balica hatman (Cu foto. în anexă, pl. VI).

79. — 1634 (7142) martie 14. Moise Movilă voievod întărește mănăstirii Hangul o biserică peste apa Bistriței, seliștea Ursăști și satele: Crăcăoani, ținutul Neamț, Căcăceni, ținutul Hîrlău, și Miclăușeni, ținutul Dorohoi.

80. — 1634 (7142) martie 15, Iași. Moise Movilă voievod întărește mănăstirii Bisericieni satul Vinători, ținutul Neamț, după judecata avută cu mănăstirile Bîrnova și Golia și cu Ionașco Boldescul.

81. — 1634 (7142) martie 15, Iași. Moise Movilă voievod întărește lui Tode-rașco fost cămăraș satul Ungurași pe Moldova, ținutul Neamț, cumpărat de la Penișoară, fost vistiernic.

82. — 1634 (7142) martie 15, Iași. Moise Movilă voievod întărește lui Neaniul vornic niște robi țigani cumpărați de la Bratul diac pentru un cal bun și un vig de caragiu.

83. — 1634 (7142) martie 15, Iași. Moise Movilă voievod întărește lui Irimia. Vîrnav diac finețe și pămînturi cumpărate din satul Săcueni, ținutul Neamț, și două prisăci cu livezi cumpărate din satul Muncel, ținutul Roman.

84. — 1634 (7142) martie 17, Iași. Moise Movilă voievod întoarce lui Dumitru. Buhuș mare vistiernic o bucată de loc din satul Gîdini, impresurată de ținutul Roman.

85. — 1634 (7142) martie 18, Iași. Moise Movilă voievod întărește lui Pătrașco Ciogolea logofăt al treilea satul Dumeni, pe Iubăneasa, ținutul Dorohoi, pentru 200 de taleri pe care i-a dat în trebuința țării.

86. — 1634 (7142) martie 18, Iași. Moise Movilă voievod întărește lui Dumitrașco Șoldan mare spătar o jirebie cu case, cumpărată din satul Petia Mare, ținutul Suceava.

87. — 1634 martie 20, Iași. Moise Movilă voievod întărește Avrămiei, fiica lui Zaharia Tăutul, satul Cîmpulung, pe Ceremușul Alb, ținutul Cernăuți, după pîra avută cu Tăutul logofăt.

88. — <Înainte de aprilie 1634>. Ion Carapotona șoltuz și cei 12 pîrgari din Bîrlad mărturisesc că Vasilie, fratele lui Dragu din Obrîșieni, și-a dat toată partea sa

și a fratelui său din satul Slipoteni lui Cehan mare vornic pentru gloaba de 60 de lei ce o avea de plătit.

89. — 16<34 aprilie> — 16<53 iulie> (71...). Vasile Lupu voievod scrie lui Ursul din Tintești despre o pricină pentru o ocină din satul Roșiori.

90. — <1634 aprilie — 1653 iulie>. Vasile Lupu voievod judecă pricina dintre popa Vasilie din Negoști și Ștefan.

91. — <1634 aprilie — 1653 iulie>. Vasile Lupu voievod întărește lui Procopie Focea partea de ocină a Dărdăreștilor din Pogoceni, în urma unei judecăți.

92. — <1634 aprilie — 1653 iulie>. Miron șoltuzul și bătrînii din ȋrgul Dorohoi mărturisesc că nici Gliguța, nici tatăl acestuia nu au stăpînit vreodată satul Păscari.

93. — <1634 aprilie — 1653>. Iamandi, fiul lui Enache din Vaslui, vinde lui Racoviță logofăt un țigan.

94. — <1634 aprilie — 1651>. Vasile Lupu voievod dăruiește lui Gavril hatman și pîrcălab de Suceava satul Tătărași, pe Birlad, ținutul Vaslui, și trei sălașe de țigani.

95. — <1634 aprilie — 1643 februarie>. Vasile Lupu voievod întărește lui Grigore Ureche spătar niște părți de ocină din Horbinești după judecata avută cu Procop, fiul lui Birligă, și rudele sale.

96. — 163<4 aprilie> — 164<1> (714 ...). Vasile Lupu voievod scrie slugilor sale din Polițeni să-l apere pe Vasile din Pogana împotriva unor negustori, în legătură cu o vînzare de miere.

97. — <1634 aprilie — 1641>. Iachim Bandur vornic de gloată mărturisește că, în urma poruncii domnești, a căutat în catastiful ȋrgului Iași și a aflat că via pentru care se pîrise Irina Alivăneasa cu mănăstirea Sf. Sava a fost dăruită mănăstirii de Alivan și jupîneasa sa în zilele lui Ștefan voievod.

98. — <1634 aprilie — 1640>. Vasile Lupu voievod poruncește pîrcălabilor din ținutul Neamț să cerceteze pricina dintre Nașcu din Mușetești și feciorii lui Hociungu din Stănăslivești pentru o ocină.

99. — <1634 aprilie — 1639>. Evloghie episcop de Rădăuți cumpără satul Milișăuți și jumătate din satul Măreței și le dăruiește surorii sale Ana.

100. — 1634 (7142) aprilie 5. Luchian diac și soția lui, Antimiia, vînd partea lor din satul Vîrtop preotului Vasile din Șerbești (Cu foto. în anexă, pl. VII).

101. — <După 1634 aprilie 5>. Dumitru Neța hotnog ș.a. mărturisesc că, în urma poruncii domnești, au ales pămînturile preotului Vasilie, ale lui Andrian și ale unui nepot al lor din satul Vîrtop.

102. — <După 1634 aprilie 5>. Dumitru Neța hotnog ș.a. mărturisesc că, în urma poruncii domnești, au ales pămînturile tuturor copărtașilor din satul Vîrtop.

103. — 1634 (7142) aprilie 18, Bodești. Gheorghe Preabici și femeia sa Mărica vînd lui Toma postelnic o „țelină de vie“ la Cotnar, în dealul Laslăului.

104. — 1634 (7142) aprilie 25, Costiani. Preotul Ionașco și fratele său Gheorghe vînd jupînesei Nastasia, soția lui Gheorghe Arapu fost sulger, a patra parte din satul Aldești.

105. — 1634 (7142) aprilie 26. Vasile Lupu voievod judecă pricina dintre Nastase, soția lui Vrabie postelnic, și Ion fost vornic pentru părți din satul Berezeni, pe Elan.

106. — 1634 (7142) aprilie 26, Mănăstirea Coșula. Egumenul Meletie și soborul mănăstirii Coșula se tocmesc cu Mihalcea Meica pentru un iaz care este pe jumătate în hotarul mănăstirii.

XIV

107. — < Cca. 1634 > aprilie 27, Iași. Mărturia lui Grama stolnic și Dumitru Buhuș vistiernic că sînt chezași cu 40 de galbeni, pentru Vîrlan, feciorul lui Lucoci, la Dumitrache Celebi.

108. — 1634 (7142) aprilie 30, Iași. Vasile Lupu voievod poruncește să se repare fîntîna Mitropoliei Sucevei.

109. — 1634 (7142) mai, Toderești. Vasile Crucean și Ioniță mărturisesc că au ales părțile din satul Toderești cumpărate de Dabija pîrcălăb de la Ileana comisoaia și Vasile Boboc.

110. — 1634 (7142) mai 1. Vasile Lupu voievod întărește lui Pătrașco și lui Mihail ocini în satul Țuscani.

111. — 1634 (7142) mai 5, Iași. Vasile Lupu voievod întărește Mitropoliei Sucevei satul Poiana Vlădicăi și scutește de dări 20 de vecini de aici ai Mitropoliei.

112. — 1634 (7142) mai 5, Iași. Vasile Lupu voievod întărește Mitropoliei Sucevei scutirea de dări a poslușnicilor și a vecinilor săi.

113. — 1634 (7142) mai 5, Iași. Vasile Lupu voievod întărește Mitropoliei Sucevei scutirea de dări a cîrciumilor sale.

114. — 1634 (7142) mai 7. Floarea, nepoata lui Tudoran paharnic, vinde lui Costantin, fiul lui Sava vornic din Ceucani, o parte din satul Strîmba, pe Tutova.

115. — < 1634 > mai 8, Iași. Marta și sora ei Scheauca, nepoatele lui Tudoran paharnic, vînd partea lor de ocină din satul Strîmba, pe Tutova, lui Costantin, fiul lui Sava vornic din Ceucani.

116. — 1634 (7142) mai 10, Iași. Vasile Lupu voievod întărește lui Vasile, fiul lui Costantin, o ocină cumpărată în satul Dragomirești pentru doi boi de negoț și opt zloji.

117. — < 1634 — 1651 > mai 10, Iași. Gavril hatman scutește țiganii Mitropoliei Sucevei de dări.

118. — 1634 (7142) mai 11, Iași. Vasile Lupu voievod dă obroc Mitropoliei Sucevei pentru sărbătorirea hramului Sf. Ioan cel Nou.

119. — 1634 (7142) mai 11, Iași. Vasile Lupu voievod întărește mănăstirii Bisericiani hotarul din jurul mănăstirii, stîlpit de Dumitrașco Ștefan mare logofăt și alți boieri.

120. — 1634 (7142) mai 11, Iași. Vasile Lupu voievod întărește lui Cîrstea Chiușea Brăileanul satul Ruși, mai sus de Botoșani, fost domnesc, ascultător de ocolul tîrgului Botoșani.

121. — 1634 (7142) mai 12, < Iași >. Vasile Lupu voievod întărește Mitropoliei Sucevei veniturile unei băi din Suceava, pentru întreținerea fîntîinii acesteia și pentru procurarea luminărilor și a tîmției necesare bisericii mitropolitane Sfinții Gheorghe și Ioan cel Nou.

122. — 1634 (7142) mai 12, Iași. Vasile Lupu voievod întărește mănăstirii Bisericiani satul Vînători, ținutul Neamț, pe Bistrița, în urma unei înțelegeri dintre mănăstire și Ionașco Boldescul cupar.

123. — 1634 (7142) mai 12. Ion Prăjescul fost ceașnic al treilea, fiul lui Ștefan Prăjescul fost mare stolnic, vinde lui Simion Mihăilescul seliștea Popișcani, ținutul Cîrligătura, pentru 40 de oi cu miei, 40 de oi sterpe și 2 boi tineri.

124. — 1634 (7142) mai 13, Iași. Vasile Lupu voievod întărește mănăstirii Secul robii săi țigani.

125. — 1634 (7142) mai 13, Iași. Vasile Lupu voievod întărește lui Gheorghe Mancăș din Uricani și soției lui, Sorca, o parte din poiana ce se numește Mănăstirea, pe Sacovăț, cumpărată de la Alexa, fiul lui Ion Strugaru din Spineni.

126. — 1634 (7142) m a i 13, I a ş i. Mărturia marilor beieri privind învoiala dintre Ionaşco Boldescul fost cupar şi călugării de la mănăstirea Bisericiani pentru satul Vinători, pe Bistriţa, ţinutul Neamţ.

127. — 1634 (7142) m a i 14, < I a ş i >. Vasile Lupu voievod dăruieşte bisericii domneşti Sfântul Nicolae din Iaşi un obroc în bani, alimente şi haine şi o scuteşte de unele dări.

128. — 1634 (7142) m a i 14, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirii Secul satul Vinători, cu povarne, în ţinutul Neamţ.

129. — 1634 (7142) m a i 14, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirii Secul satele Ruşciori şi Jideşti, ţinutul Neamţ, cu loc de mori şi de iazuri, dăruite de Damian şi soţia sa Nastasia.

130. — 1634 (7142) m a i 14, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirii Secul nişte poieni care aparţinuseră ocolului ţîrgului Neamţ.

131. — 1634 (7142) m a i 14, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirii Secul nişte mori, o prisacă, o odaie şi nişte vecini în hotarul Țîrgului Frumos.

132. — 1634 (7142) m a i 15, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirii Secul satele Săbăoani şi Berindeeşti, ţinutul Roman, foste domneşti, ascultătoare de ocolul Țîrgului Roman.

133. — 1634 (7142) m a i 15. Banul mare medelnicer, Dumitraşco stolnic şi alţii cercetează pricina dintre Vicol dascăl, Avram, Țigan şi Văşian călăraş cu călugării de la mănăstirea Secul pentru un vad de moară în Putna (Cu foto. în anexă, pl. VIII).

134. — 1634 (7142) m a i 16. Vasile Lupu voievod porunceşte oamenilor din Lario-neşti, Măşcenii, Căcăcenii, Broscăuţi, Gliţeni, Măteuţi şi din Slobozia Saucăi să asculte de egumenul şi de soborul mănăstirii Sf. Sava.

135. — 1634 (7142) m a i 17, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirii Secul locul din jurul mănăstirii şi satul Vinători, ţinutul Neamţ.

136. — 1634 (7142) m a i 17, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirii Secul un loc de fînaţ şi de arătură din hotarul satului Vinători.

137. — 1634 (7142) m a i 18, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirii Bisericiani, în urma judecăţii avute cu mănăstirea Bistriţa, o poiană de fînaţ, cu dum-bravă, între vaduri la gura pîrului Suha, primită de la Barnovschi voievod în schimbul altei poieni pe care acesta a dat-o mănăstirii Hangul.

138. — 1634 (7142) m a i 18, I a ş i. Vasile Lupu voievod judecă pricina dintre Grama mare stolnic şi Costin din Pietriş, hotărînd ca cel din urmă să se mute de pe locul ce-l ocupă pe ocina care i s-a ales la împărţirea pămînturilor cu fraţii săi (Cu foto. în anexă, pl. IX).

139. — 1634 (7142) m a i 20, I a ş i. Vasile Lupu voievod scrie lui Toader din Nemîndri să fixeze zi lui Albu, Ihnat ş.a. să vină să se judece cu Ihnatu pentru o ocină din satul Curenii.

140. — 1634 (7142) m a i 20. Vasile Lupu voievod împuterniceşte pe egumenul mănăstirii Moldoviţa să-şi adune vecinii din satul Miteşti.

141. — 1634 (7142) m a i 20, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirii Neamţ braniştea hotărnicită de Pătraşco Başotă logofăt al doilea în timpul domniei lui Alexandru Iliaş voievod.

142. — 1634 (7142) m a i 20, I a ş i. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Ştefan căpi-tan din Dumbrăviţa ocini din satul Torceşti, ţinutul Tecuci.

143. — 1634 (7142) m a i 21. Anisia, fiica Tudorii, şi fiii ei vînd lui Costantin din Dolheşti partea Dochiei din moara de la Cricăşti (Cu foto. în anexă, pl. X).

144. — < 1634 — 1651 > m a i 22, I a ş i. Gavril hatman şi pîrcălab de Suceava judecă pricina dintre Malcoci pîrcălab şi Ionaşco pentru un inel pus zălog (Cu foto. în anexă, pl. XI).

XVI

145. — 1634 (7142) mai 30, Suceava. Vasile Lupu voievod întărește călugărițelor de la mănăstirea de peste Bistrița o bucată de hotar din satul Dănești.

146. — < 1634 > mai 31. Scrisoarea lui Gheorghe Boțu și Petre Hadîmbul către marele logofăt, prin care dau știre că au ales hotarele satului Cîndești, ținutul Bacău, după porunca domnească.

147. — < 1634 mai 31 >. Scrisoare adresată lui Vasile Lupu voievod de către Gheorghe Boțul, Cămîrzan și Păntelei, privind alegerea unor părți ale mănăstirii Bisericiani din satul Cîndești, ținutul Bacău.

148. — 1634 (7142) iunie 2, Iași. Vasile Lupu voievod întărește Mitropoliei Sucevei scutirea de dări a vecinilor și a poslușnicilor săi.

149. — 16<34> — 16<41> (714 ...), iunie 3. Vasile Lupu voievod împuternicește pe Ciomîrtan să-și țină ocina sa din seliștea Vlădeni.

150. — 1634 (7142) iunie 3, Suceava. Vasile Lupu voievod întărește lui Ionașco Dobrenchi și rudelor sale satul Măcicăteni, cu iaz și cu mori pe Jijia, în ocolul ținutului Botoșani, în urma judecății cu Borleanul ș.a.

151. — 1634 (7142) iunie 5. Vasile Lupu voievod întărește lui Tăutul logofăt satul Călinești, pe Siret, ținutul Suceava, în urma judecății avute cu mănăstirea Dragomirna.

152. — 1634 (7142) iunie 12, Iași. Vasile Lupu voievod scrie aprozilor și slugilor hătmănești din ținutul Roman să lase în pace Țiganii Episcopiei de Roman. (Cu foto. în anexă, pl. XII).

153. — 1634 (7142) iunie 12. Vasile Lupu voievod întărește mănăstirii Pîngărați braniștea sa în urma învoielii cu mănăstirea Bisericiani.

154. — 1634 (7142) iunie 12, Iași. Vasile Lupu voievod întărește lui Gheorghe Roșca vistier ocini din satul Ivoești, pe Bahlui, ținutul Cîrligătura.

155. — < Înainte de 1634 iunie 14 >. Egumenii Partenie, de la mănăstirea Bistrița, Parthenie, de la mănăstirea Bisericiani, și Nil, de la mănăstirea Pîngărați, mărturisesc că braniștea domnească din munte este dăruită mănăstirii Pîngărați de multă vreme și că satul Dărmănești n-are nici un drept asupra ei.

156. — 1634 (7142) iunie 14, Iași. Vasile Lupu voievod întărește mănăstirilor Pîngărați și Bisericiani un loc din munte, după judecata cu satul Dărmănești și cu o seamă de orășeni din ținutul Piatra.

157. — 1634 (7142) iunie 18, Iași. Vasile Lupu voievod întărește lui Tanase vornic de poartă satul Oglinzi, în urma unei judecăți cu Stratoae și Moglan.

158. — 1634 (7142) iunie 20, Iași. Vasile Lupu voievod întărește lui Dumitrașco Șoldan mare vornic de Țara de Sus un loc de prisacă și o jirebie cumpărate în satul Petiia Mare, ținutul Suceava.

159. — 1634 (7142) iunie 20, Iași. Vasile Lupu voievod întărește lui Dumitru fost vornic de gloată un loc de prisacă din satul Coropceni, ținutul Vaslui, primit de la ginerele său Mihalcea, fiul lui Sava brănișter din Șerbești, în schimbul unui alt loc de prisacă din satul Liești.

160. — 1634 (7142) iunie 21, Iași. Vasile Lupu voievod împuternicește pe călugării de la mănăstirea Galata să-și apere fînațul din seliștea Petreștilor.

161. — 1634 (7142) iunie 21, Iași. Vasile Lupu voievod împuternicește pe călugării de la mănăstirea Galata să-și apere fînațul de pe hotarul Voroveștilor. (Cu foto. în anexă, pl. XIII).

162. — 1634 (7142) iunie 21, Iași. Vasile Lupu voievod întărește lui Ionașco Bîtcovici diac și fratelui său Condrea părți de ocini din satul Greci, pe Bogdana, ținutul Tutova.

163. — 1634 (7142) iunie 21, Iași. Vasile Lupu voievod întărește lui Ionașco Tăbîrîșă vătav o jumătate de pricut din satul Porciulești, ținutul Suceava, cumpărată de la Dumitrașco, nepotul lui Mătiș logofăt. (Cu foto. în anexă, pl. XIV).

164. — 1634 (7142) iunie 22, Iași. Vasile Lupu voievod întărește slugilor sale, Murgoci, Simion Mogîldea și Ștefan, o jumătate din satul Sloboziani, pe Bîrlăzel, ținutul Vaslui.

165. — 1634 (7142) iunie 22. Vasile Lupu voievod pentru o baștină din satul Ivești.

166. — 1634 (7142) iunie 24. Vasile Lupu voievod întărește mănăstirii din ținutul Vaslui satul Vîrșoveni, pe Bîrlad, și poiana lui Timofei.

167. — 1634 (7142) iunie 24. Vasile Lupu voievod întărește împărțirea satelor Izbiștea, ținutul Orhei, Pietrosul și Slobozia, ținutul Lăpușna, și a două fălci de vie de la Huși între nepoții Agahiei și ai Chirenei Zberoaia vorniceasa.

168. — 1634 (7142) iunie 24, Iași. Vasile Lupu voievod hotărâște în pricina dintre Potoroia și Vasilie din Petiia pentru plata cislei Ciorsacilor.

169. — 1634 (7142) iunie 26. Vasile Lupu voievod judecă pricina dintre Nicoară și Grigore cu Costandin spătărel pentru părți din satele Bîrzești, Ludești și Bănești.

170. — 1634 (7142) iunie 27, Iași. Vasile Lupu voievod poruncește lui Vasile Zelitin spătărel din Sparta să dea lui Toma din Răchitoasa toată partea de ocină a lui Boldea, ca să o țină pînă ce acesta va plăti boul luat pentru dajdea lui de la Toma.

171. — < 1634 — 1653 > iunie 28, Iași. Ionașco vornic de gloată mărturisește că a stîlpit locul mănăstirii Galata de Jos.

172. — < 1634 — 1653 > iunie 30. Vasile Lupu voievod pentru părți din satul Românești, ținutul Tutova.

173. — 16<34> (71<42>) iunie <30>, Iași. Vasile Lupu voievod întărește lui Lupul Prăjescul clucer o bucată de loc din hotarul ținutului Șcheia, după judecata pe care acesta a avut-o cu ținutoveții.

174. — 1634 (7142) iunie 30, Iași. Vasile Lupu voievod întărește lui Toma mare sulger poiana lui Coste din hotarul satului Bîrlești.

175. — 1634 (7142) iulie 5, Iași. Vasile Lupu voievod întărește lui Ionășcuță Prăjescul postelnic al treilea stăpînirea asupra unui loc de casă, cu grădini și livezi, cumpărat în satul Hăsnășani. (Cu foto. în anexă, pl. XV).

176. — < Înainte de 1634 iulie 6 >. Preotul Ion și Cămîrzan scriu lui Pătrașco mare logofăt despre cumpărarea unei ocini din satul Cîndești de către călugării de la mănăstirea Bisericiani și despre uricele pentru această ocină.

177. — 1634 (7142) iulie 6, Iași. Vasile Lupu voievod întărește călugărilor de la mănăstirea Bisericiani o ocină în Cîmpul lui Dragoș, în urma judecății pe care au avut-o cu Zaharia Dzamă.

178. — 1634 (7142) iulie 6. Miron, fratele său Ștefan și nepotul lor, Toader, vînd partea lor de ocină din satul Băcești, cu vad de moară, lui Lontie Turcul.

179. — 1634 (7142) iulie 7, Iași. Vasile Lupu voievod poruncește pîrcălabului de Galați să socotească suma pe care Custul și Toader din Tatomirești o datorează lui Dămîian pentru cisle ce le-a plătit-o acesta cînd ei au fugit din sat.

180. — 1634 (7142) iulie 7. Vasile Lupu voievod întărește lui Gavril și Tudorei o parte de ocină din satul Cîrnești.

181. — 1634 (7142) iulie 8, Iași. Vasile Lupu voievod scutește pe preoții și diaconii din Iași de toate dările și slujbele.

182. — 1634 (7142) iulie 8, Iași. Vasile Lupu voievod întărește lui Nicolae din Bîrgăoani și cneaghinei lui, Iustina, jumătate din satul Crăești, ținutul Neamț.

188. — 1634 (7142) iulie 9, Iași. Vasile Lupu voievod întărește lui Dămian și rudelor sale părți din satul Căpotești cumpărate de la Istratie și fratele său Toma și de la nepoții lui Mircea.

184. — 1634 (7142) iulie 9. Mărica Hăbășasca, Gheorghe și Ion, fiii lui Ștefan vornicul, impart satul Șătrăreni, pe Jijia, ținutul Hîrlău, cu Nastasia, fiica Irinei.

185. — 1634 (7142) iulie 10, Iași. Vasile Lupu voievod întărește mănăstirii Bistrița trei mori în satul Găgești, pe girla Putnei, și niște vie, care i-au fost dăruite de Dumitrașco Ștefan mare logofăt.

186. — 1634 (7142) iulie 10, Iași. Bogza călugărul și Gheorghe Arapul fost sulger mărturisesc că și-au împărțit satul Căcăcenii, pe Cracău, ținutul Neamț.

187. — < 1634 — 1652 > iulie 11. Vasile Lupu voievod întărește lui Dumitru vornic satul Piscani, pe Prut, ținutul Iași, dăruit de Moise Movilă voievod.

188. — 1634 (7142) iulie 11, Iași. Vasile Lupu voievod întărește mănăstirii Galata, metoh al bisericii Patriarhiei din Ierusalim, satele Belcești, Plopi și Călugăreni, ținutul Hîrlău, pe care le scutește de dări.

189. — 1634 (7142) iulie 13. Vasile Lupu voievod poruncește lui Gavrilachi din Sohodol să apere ocina lui Grigore din Hămeiuș.

190. — 1634 (7142) iulie 14, Iași. Vasile Lupu voievod întărește lui Gheorghe Jora fost sulger o jumătate din satul Tăutești, după judecata avută cu Gheorghică, fiul lui Dumitrașco logofăt.

191. — 1634 (7142) iulie 15, Iași. Vasile Lupu voievod întărește lui Scărlet satul Zorileni în urma judecății pe care a avut-o cu Zamfira, cneaghina lui Dumitrașco Chiriac și cu rudele ei.

192. — 1634 (7142) iulie 16, Iași. Vasile Lupu voievod poruncește pircălabilor de ținutul Neamț să cerceteze pricina dintre mănăstirile Pingărați și Bistrița pentru vecinii acestora din urmă fugiți înainte și după domnia lui Miron Barnovschi.

193. — 1634 (7142) iulie 16, Iași. Vasile Lupu voievod împuternicește pe Ionașco Jorea fost vornic să-și stăpînească ocina sa, satul Vercești din ținutul Neamț, poruncind totodată vecinilor din sat să-i facă toate „trebile” și să nu fugă în alte părți.

194. — 1634 (7142) iulie 16, Iași. Vasile Lupu voievod întărește călugărilor de la mănăstirea Bistrița o poiană și un loc de stînă.

195. — 1634 (7142) iulie 16, Iași. Vasile Lupu voievod împuternicește pe Ursu diac din Vîrtop să-și țină poiana Muncei.

196. — 1634 (7142) iulie 17, Iași. Vasile Lupu voievod întărește împărțirea satului Căcăcenii, ținutul Neamț, și a vecinilor din sat, între Bogza călugărul și Gheorghe Arapul sulger.

197. — 1634 (7142) iulie 17, Iași. Vasile Lupu voievod întărește lui Toader medelnicer și rudelor sale o bucată de vie pentru care s-au judecat cu Bîrlădeanul.

198. — 1634 (7142) iulie 18, Iași. Vasile Lupu voievod întărește Antimiei, cneaghina lui Dumitrașco Mihul, a șasea parte din satele Bălăcenii și Sănăuți, ținutul Suceava, partea de sus din satul Seleșău și restul averii pe care i-a lăsat-o soțul său prin testament.

199. — 1634 (7142) iulie 21, Iași. Vasile Lupu voievod poruncește lui Gheorghe Arapul fost sulger să hotărînicească călugărilor de la mănăstirea Pingărați și satului Dărmănești hotarul de la Straja și o moară.

200. — 1634 (7142) iulie 21. Vasile Lupu voievod întărește lui Mirăuță Coșescul pircălab cîteva fâlcii de vie la Dric, lîngă tîrgul Huși, o vie în satul Costești și niște părți de ocină din satul Ivănești, pe Racova.

201. — 1634 (7142) iulie 22, Iași. Vasile Lupu voievod împuternicește pe Savin Prăjescul mare vornic de Țara de Jos să stăpânească vecini și părți de ocini din satele Sămășcani, Mihăilașea, Flămînzani și Buciocica.

202. — <Înainte de 1634 iulie 23>. Vascan dăruiește mănăstirii Sf. Sava partea sa de ocină din Șerbănești.

203. — 1634 (7142) iulie 23, Iași. Vasile Lupu voievod întărește mănăstirii Sf. Sava din Iași o parte din satul Șerbănești, ținutul Neamț.

204. — 1634 (7142) iulie 23, Iași. Vasile Lupu voievod întărește lui Tode-rașco logofăt al treilea o jirebie cumpărată din satul Ungurași.

205. — 1634 (7142) iulie 24, Iași. Vasile Lupu voievod poruncește lui Grama stolnic și lui Arapul fost sulger să cerceteze pricina dintre mănăstirea Bisericiani și tirgoveșii din Piatra pentru o poiană. (Cu foto. în anexă, pl. XVI).

206. — 1634 (7142) iulie 24, Iași. Vasile Lupu voievod întărește mănăstirii Vizantia un vad de moară în satul Găgești, pe gîrla Putnei.

207. — 1634 (7142) iulie 24, Iași. Vasile Lupu voievod întărește lui Gheorghe Roșca vistiernic, fratelui său Vasile Roșca vornic și surorii lor, Maria, ocini în satele Izbiștea, ținutul Orhei, Slobozia și Pietrosul, ținutul Lăpușna, precum și a șaptea parte dintr-o falce de vie de la Huși.

208. — 1634 (7142) iulie 24, Iași. Vasile Lupu voievod întărește împărțeala satului Volcineț, ținutul Hotin, între fiii lui Gheorghe.

209. — 1634 (7142) iulie 24. Vasile Lupu voievod întărește lui Costandin, fiul Agafiei, nepotul Chirenei Zberoaia, a șaptea parte din satele Pietrosul și Slobozia și a șaptea parte dintr-o falce de vie din ținutul Huși.

210. — 1634 (7142) iulie 24, Iași. Vasile Lupu voievod întărește lui Dumitru, fiul Agafiei, a șaptea parte din satele Izbiștea, ținutul Orhei, Pietrosul, ținutul Lăpușna, și Slobozia, precum și a șaptea parte dintr-o falce de vie la Huși.

211. — 1634 (7142) iulie 25, Iași. Vasile Lupu voievod întărește lui Tode-rașco logofăt al treilea satul Ungurași, pe Moldova, ținutul Neamț.

212. — 1634 (7142) iulie 25. Vasile Lupu voievod întărește lui Toader negu-țător din Iași un loc de prisacă în valea Corbului și 10 fălci de finețe în Poiana Cîr-nului, cumpărate de la popa Matei din Mircești.

213. — 1634 (7142) iulie 25, Iași. Marii boieri mărturisesc că Zamfira, cnea-ghina lui Dumitrașcu Chiriac, a vîndut lui Scărlet satul Zorileni, ținutul Birlad.

214. — 1634 (7142) iulie 26, Iași. Vasile Lupu voievod întărește slugii sale Simion Băisanul niște țigani robi cumpărați de la vărul său Vasile Huhulea călugăr.

215. — 1634 (7142) iulie 26. Mărturia șoltuzului și pîrgarilor de Vaslui privind vînzarea unei ocini din satul Ivănești.

216. — 1634 (7142) iulie 28. Mărturia șoltuzului și pîrgarilor de Vaslui privind vînzarea de către Efrim a unei ocini din Ivănești lui Mierăuță Coșescul pîrcălab.

217. — 1634 (7142) iulie 30, Iași. Vasile Lupu voievod întărește Agahiei, cneaghina lui Ștefan Brăescul, și lui Gociul diac seliștea Cobila, ținutul Hirălău.

218. — 1634 (7142) august 1, Iași. Vasile Lupu voievod scrie lui Racoviță Cehan logofăt al doilea să aleagă hotarele satului Codăești de ale satului Glodeni.

219. — 1634 (7142) august 1, Iași. Vasile Lupu voievod întărește slugilor sale, Ilie, Papară și Babac, satul Cumpănești, pe Țirnauca, cu poienele Floca și Cîrlanele, satele Burani și Mănăilești și jumătate din satul Văsieni, toate pe Botna, în urma judecății pe care au avut-o cu Panăș și Bălan.

220. — 1634 (7142) august 1. Dumitrașcu, fratele său Ionașcu și sora lor, Marina, dau lui Gheorghe Roșca vistier jumătate din satul Izbiștea, ținutul Orhei, în

schimbul a două fălci de vie la Huși, precum și jumătate din seliștea Pietrosul, pentru că le-a scos ocinile de sub împresurare.

221. — < Cca. 1634 > a u g u s t 5, T o d e r e n i. Mîndroaia și fiii săi din Todereni vînd lui Andreica partea lor de ocină din Todereni.

222. — 1634 (7142) a u g u s t 5, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește mănăstirii Pobrata satul Herești, care fusese în stăpînirea lui Cujbă.

223. — 1634 (7142) a u g u s t 7, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește mănăstirii Pobrata satul Herești cu Poiana Oamenilor, pe apa Moldovei, după judecata avută cu Cujbă fost mare vornic.

224. — < 1634—1650 > a u g u s t 8, I a ș i. Gavril hatman și pîrcălab de Suceava scrie aprozilor, vîtafilor și juzilor de țigani să nu învăluiască țiganii mănăstirii Tazlău.

225. — 1634 (7142) a u g u s t 8, I a ș i. Vasile Lupu voievod poruncește slugilor domnești din ținutul Suceava să lase în pace satul Vilcești al mănăstirii Galata de Sus, întrucît este scutit de dări.

226. — 1634 (7142) a u g u s t 8. Vasile Lupu voievod întărește lui Pătrașco Ciogolea fost logofăt al treilea și lui Gheorghe Jora fost sulger cîte o jumătate de sat din Badeuți și Săbășani, pe pîrîul Bașău, ținutul Dorohoi, cumpărate de la Căzacul, fiul lui Gheorghe comisul din Cîrstești.

227. — 1634 (7142) a u g u s t 8. Vasile Lupu voievod întărește lui Mihașco Cornaci diac două jirebii din satul Dersca, cumpărate de la Minta ș.a.

228. — 1634 (7142) a u g u s t 8. Marii boieri adevăresc vînzarea de către Căzacul, fiul lui Gheorghe comis, a unei jumătăți din satele Badeuți și Săbășeni, ținutul Dorohoi, lui Pătrașco Ciogolea fost logofăt, iar a celeilalte jumătăți din satul Badeuți lui Gheorghe Jora fost sulger.

229. — 1634 (7142) a u g u s t 8. Măturie pentru cumpărarea unei ocini de către Dămiiian din Tatomirești de la Vasile și fratele său Dumitru.

230. — 1634 (7142) < a u g u s t > 9. Vasile Lupu voievod întărește călugărilor de la mănăstirea Dobrovăț un loc de prisacă în braniște, pe Covasna.

231. — 1634 (7142) a u g u s t 10, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește lui Neaniul vornic de gloată o poiană din hotarul satului Tomești, în urma judecății avute cu călugării de la mănăstirea Voroneț.

232. — 1634 (7142) a u g u s t 11, I a ș i. Vasile Lupu voievod judecă pricina dintre Udrea Gînscă cu neamurile lui și Isac Dediul cu fratele său Toader pentru a treia parte a satului Starosilți, sub Cozanciu, întărindu-le acestora din urmă stăpînirea ocinii.

233. — < Cca. 1634 a u g u s t 12 >. Drăgan și frații lui vînd lui Nacul Brut ocina lor din Năvrăpești.

234. — < Cca. 1634 a u g u s t 12 >. Vasile vinde lui Nacul Brut ocina sa din Năvrăpești.

235. — 1634 (7142) a u g u s t 12, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește lui Năvrăpăscul vornic și lui Nacul Brut părțile de ocină din Năvrăpești cumpărate de Sanson, obligîndu-i totodată să-i întoarcă acestuia toate cheltuielile.

236. — 1634 (7142) a u g u s t 12, I a ș i. Vasile Lupu voievod întărește lui Ion Prăjescul o ocină din Poiană în urma judecății cu Gheorghe Căpriorul. (Cu foto. în în anexă, pl. XVII).

237. — 1634 (7142) a u g u s t 12, V o r o n e ț. Călugării de la mănăstirea Voroneț scriu lui Pătrașco mare logofăt să nu dea crezare lui Teodor călugăr pentru că acesta nu are nici un drept asupra unei seliști a mănăstirii.

238. — 1634 (7142) a u g u s t 14, I a ș i. Marii boieri mărturisesc că Iordache vistier a cumpărat de la Conde fost vameș satul Poprincani, între Posadnici și Cîrniceni, pe Jijia.

239. — 1634 (7142) august 15, Iași. Chelsiia Țopasca, fiica lui Solomon, vinde un loc de casă în Iași, pe Ulița Nouă, lui Ghiorghei și Apostol, fiii lui Mechea.

240. — 1634 (7142) august 19, Iași. Vasile Lupu voievod poruncește pîrcălabilor din ținutul Suceava să cerceteze pricina dintre mănăstirea Pobrata și Soltana Tălmăcioae pentru niște vecini ai mănăstirii stabiliți în satul Drăgușani.

241. — 1634 (7142) august 19, Iași. Vasile Lupu voievod poruncește pîrcălabilor din ținutul Suceava să împartă feciorii țiganului Dologa între Soltana Tălmăcioaia și mănăstirea Pobrata.

242. — 1634 (7142) august 20, Iași. Vasile Lupu voievod întărește lui Toader Isac, Sava Ganea, Gligorie Blendea și răzeșilor lor din satul Mihăești niște poieni cu finețe de lingă apa Moldovei, după judecata pe care aceștia au avut-o cu Nechita, fiul lui Sava ș.a.

243. — 16<34>—16<41> august 24 (714...), Iași. Vasile Lupu voievod împuternicește pe Mitrofan episcop de Roman să țină țiganii Măricăi, așa cum a lăsat aceasta la moartea ei.

244. — 1634 (7142) august 28, Iași. Vasile Lupu voievod judecă pricina dintre Iurașco și jupineasa Goei pentru părți din satele Doljești, Firjești și Rușii Blăgoești, dînd rămas pe Iurașco.

245. — 1634 (7142) august 29, Iași. Vasile Lupu voievod întărește lui Neculaie Sechil fost cupar și mamei lui, Nastasia, jumătate din seliștea Ruși, ținutul Neamț, pentru care a avut pîră cu Luca Fuștele.

246. — <1634 septembrie 1—1635 august 31> 7143, Suceava. Vasile Lupu voievod împuternicește pe Cornaci să-și caute și să-și aducă înapoi vecinii fugiți din satele Dersca și Sinăuți.

247. — <1634 septembrie 1—1635 august 31> (7143), Iași. Vasile Lupu voievod întărește Mitropoliei Sucevei venitul rezultat din vînzarea rachiului.

248. — <1634 septembrie 1—1635 august 31> (7143), Iași. Vasile Lupu voievod întărește lui Dumitrașco Gheuca ocini în satul Ruși, pe Iezer, cumpărate de la nepoții lui Pîrvan fost armaș ș.a.

249. — <1634 septembrie 1—1635 august 31> (7143). Vasile Lupu voievod întărește lui Frățiman păhărniceș și lui Moțoc diac părți din satul Țibiriha, în urma judecății dintre ei.

250. — <1634—1644> septembrie 1, Iași. Vasile Lupu voievod întărește Mitropoliei Sucevei scutirea de dări a poslușnicilor și vecinilor săi.

251. — 1634 (7143) septembrie 1, Iași. Vasile Lupu voievod întărește lui Ionașco Minjea uricar seliștea Văcotești, ținutul Cîrligătura.

252. — 1634 (7143) septembrie 3, Iași. Mărturia marilor boieri privind împărțirea ocinilor din Goșmani, Arămești, Țuțcani, Bîrjoveni, Felești, Ruși și Rumâni între Tofan Seachil și nepoții săi. (Cu foto. în anexă, pl. XVIII).

253. — <1634> septembrie 4, Bălotești. Ileana comisoaia și rudele ei vind jumătate din satul Toderești, pe Siret, ținutul Adjud, lui Dabija fost pîrcălab.

254. — 1634 (7143) septembrie 4, Iași. Tofan Seachil mărturisește că și-a împărțit cu Neculai Seachil și Costantin Buhuș satele Arămești, Țuțcani, Gocimani, Felești, Bîrjoveni și Rumâni.

255. — 1634 (7142) septembrie 5, Iași. Vasile Lupu voievod scrie slugilor sale să împartă și să stîlpească ocinile din Ruși ale Păscălinei Iacomiasa și ale lui Costin. (Cu foto în anexă, pl. XIX).

256. — 1634 (7142) septembrie 5, Iași. Vasile Lupu voievod întărește mănăstirii Sf. Sava din Iași patru fălci de vie la Copou pentru care s-a judecat cu Mustafa Celebi. (Cu foto. în anexă, pl. XX).

257. — 1634 (7143) septembrie 6, Iași. Vasile Lupu voievod împuternicește pe Vasile Banul vistiernic și pe frații lui să stăpânească jumătate din satul Căcărădzéni, peste Bahlui.

258. — 1634 (7143) septembrie 7, Iași. Vasile Lupu voievod întărește mănăstirii Sf. Sava din Iași satul Șetrăreni de la Turia, dăruit de Enachi postelnicul.

259. — < 1634—1652 > septembrie 14. Trohin, nepotul lui Moisei, vinde ocina sa din Benești lui Tudor din Crăești.

260. — 1634 (7143) septembrie 14. Strătulat vornic și Călmățuiu mărturisesc că au hotărnicit satul Măcișeni, ținutul Covurlui, cumpărat de Curt Celebi.

261. — < 1634—1652 > septembrie 21. Nastasia Vrabioae postelniceasa mărturisește că Chirilă din Popești și-a răscumpărat de la ea o parte de ocină din satul Botoi.

262. — < Cca. 1634 septembrie 24 >. Călugării de la mănăstirea Voroneț adevăresc lui Vasile Lupu voievod că au schimbat seliștea Milcinești, ținutul Cîrligătura, cu seliștea Mușinții, de lângă târgul Siret, a lui Ionașco Jora vornic, primind în plus și o sută de lei. (Cu foto. în anexă, pl. XXI).

263. — 1634 (7143) septembrie 24, Cotnari. Varlaam arhiepiscop și mitropolit de Suceava mărturisește că Jora vornic a dat satul Mușinți, ținutul Suceava, călugărilor de la mănăstirea Voroneț, în schimbul satului Milcinești, ținutul Cîrligătura.

264. — 1634 (7143) septembrie 28, Iași. Vasile Lupu voievod poruncește marilor vătăfi de ținutul Suceava să cerceteze neînțelegerea dintre mănăstirea Sucevița și Evloghie episcop de Rădăuți pentru un țigan.

265. — 1634 (7143) septembrie 30, Iași. Vasile Lupu voievod împuternicește pe Simion din Bogdănești să-și stăpânească ocina din acest sat.

266. — 1634 (7143) septembrie 30, Iași. Vasile Lupu voievod întărește lui Gavrilaş Măteiaș fost mare vornic satul Denisauca cu locuri de finat pentru care a avut piră cu șoltuzul și țirgoveții din Cernăuți.

267. — 1634 (7143) octombrie 3, Hălășteiani. Nepoții lui Ieremia vînd lui Lupul Prăjescul a opta parte dintr-o casă din Săoani, pe Siret, ținutul Roman.

268. — 1634 (7143) octombrie 4, Iași. Vasile Lupu voievod judecă pricina dintre Iurașco ș.a. și Gheorghiiță, fiul lui Dumitru, ș.a. pentru o parte de ocină din satul Tunguzeni, pe Sacovăț, ținutul Vaslui.

269. — 1634 (7143) octombrie 7, Iași. Vasile Lupu voievod întărește lui Ionașco Jorea fost vornic, în urma judecății avute cu Cobăleanul și rudele sale, seliștea Milcinești, ținutul Cîrligătura, primită de la mănăstirea Voroneț în schimbul seliștii Mușinți, ținutul Suceava.

270. — 1634 (7143) octombrie 8, Iași. Vasile Lupu voievod întărește lui Andreica stolnic din Șerbăcani părți de ocini din satul Boghiani.

271. — 1634 (7143) octombrie 11, Iași. Vasile Lupu voievod întărește lui Varlaam mitropolitul Sucevei și mănăstirii Secul o moară în satul Cofești, pe gîrla Putnei, în urma judecății cu Dumitrașco stolnic.

272. — 1634 (7143) octombrie 13, Iași. Vasile Lupu voievod scrie staroștilor de Cernăuți și lui Onciul Iurașcoviș să aleagă niște poieni de lângă târgul Cernăuți și hotarul satului Denisauca ale lui Gavrilaş vornic.

273. — 1634 (7143) octombrie 13, Iași. Vasile Lupu voievod întărește lui Gavrilăș fost vornic niște poieni mai jos de Cernăuți și satul Denisauca pentru care a avut pîră cu șoltuzul și tîrgoveții din Cernăuți.

274. — 1634 (7143) octombrie 28, Iași. Vasile Lupu voievod poruncește lui Ionașco din Mușetești să ia de la Albotă, Teleagă ș.a. partea de zeciuală care se cuvine lui Vlașca și fraților lui pentru ocinile din Rușciori și Dumbrăvița și să o dea acestora din urmă (Cu foto. în anexă, pl. XXII).

275. — < 1634—1635 > octombrie 29, Iași. Ionașco Tăbîrță vătăf face schimb de țigani cu mănăstirea Pobrata.

276. — 1634 (7143) noiembrie 3, Iași. Vasile Lupu voievod scrie slugii sale Neculai Sechil să aleagă partea de ocină a lui Popoșea și a rudelor sale din satele Bodești și Ciuciuleni, pentru care s-au pîrit cu Damaschin ș.a.

277. — 1634 (7143) noiembrie 6, Iași. Vasile Lupu voievod întărește lui Simion Gheuca mare medelnicer părți de ocini cumpărate din satele Dărăști și Hălărești, pe apa Puțului, ținutul Tutova, și din satul Mînzați.

278. — 1634 (7143) noiembrie 7. Vasile Lupu voievod întărește lui Tofan Sechil fost cămănar, după pîra ce a avut-o cu Ionașco Velește, părți din satele Forloești, Ungheni și din niște poieni.

279. — 1634 (7143) noiembrie 11, Iași. Vasile Lupu voievod întărește Costandei Havoroneasa și fratelui ei Andronic jumătate din satul Volcineț, ținutul Hotin, în urma judecății avute cu Lupul Gheanghea.

280. — < Înainte de 1634 noiembrie 12 >. Duca comisul, Dobromin șoltuzul cu pîrgarii din tîrgul Galați ș.a. mărturisesc că Stratul Bolea a cumpărat o parte din satul Dănceni, ținutul Tecuci, de la Mărinca și Părasca, fiicele Teclei.

281. — < 1634—1635 > noiembrie 12, Iași. Pătrașco Bașotă mare logofăt scrie lui Borleanul uricar și lui Gociul să hotărască și să stîlpească din nou bucata de hotar pentru care s-au pîrit Onciul Iurașcoviți și Dumitrașco, fiul lui Rugină.

282. — 1634 (7143) noiembrie 12, Iași. Marii boieri mărturisesc că Grozava, cneaghina lui Stratul Bolea fost clucer, a întors lui Grama mare stolnic o sumă de bani, răscumpărînd astfel o parte de ocină din satul Costești, ținutul Roman, pe care o vinduseră rudele ei.

283. — 1634 (7143) noiembrie 13, Iași. Vasile Lupu voievod întărește lui Lupul Prăjescul fost mare clucer părți de ocini din satele Băloșești, ținutul Suceava, Drulești și Săoani, pe Siret.

284. — 1634 (7143) noiembrie 18, Iași. Vasile Lupu voievod întărește lui Neaniul vornic de gloată niște robi țigani.

285. — 1634 (7143) noiembrie 21, Iași. Vasile Lupu voievod întărește lui Pătrașco Ciogolea logofăt satul Dumeni, pe Iubăneasa, ținutul Dorohoi, dăruit de Moise Movilă voievod pentru slujbă și pentru 150 taleri de argint dați în treaba țării (Cu foto. în anexă, pl. XXIII).

286. — 1634 (7143) decembrie 1, Iași. Vasile Lupu voievod întărește popii Buda, fiului său Ionașco și nepotului său Vasile Brăescul o jumătate din satul Brăești, în urma judecății avute cu Grigore Arbure ș.a.

287. — 1634 (7143) decembrie 2. Vasile Lupu voievod întărește lui Pătrașco Ciogolea fost logofăt satele Tricinți și Roșiiaci, ținutul Hotin.

288. — 1634 (7143) decembrie 7. Drăghina Cozmoae și fetele ei vînd partea lor din satul Conțești lui Chiriac pitar.

289. — < După 1634 decembrie 7 >. Popa Apostolache și sora sa Catrina vînd partea lor din satul Conțești lui Chiriac fost pitar.

290. — 1634 (7143) decembrie 15. Vasile Lupu voievod întărește mănăstirii Humor o prisacă la Bohotin, pe Covasna.

291. — 1634 (7143) decembrie 17, Iași. Vasile Lupu voievod întărește lui Ștefan, ginerele lui Liciul fost ureadnic, o parte din satul Borăști, pe Bîrlăzel, după judecata avută cu Florea Robul și Pavel, și o altă parte din același sat, cumpărată de socrul său Liciul.

292. — 163<4> (714<3>) decembrie 18, Iași. Vasile Lupu voievod împuternicește pe Bechea pîrcălab să-și apere pârțile de moșie din satele Bogdănești, Hivoreni și Săucești.

293. — 1634 (7143) decembrie 20, Iași. Uliana, nepoata lui Firtat, vinde partea sa de ocină din satul Băloșeni, lui Toader Ștefan, Paradis Saula și Mihai Ungurul.

294. — 1634 (7143) decembrie 20. Repede, fiul Drăgălinei, vinde lui Burduca din Firfăști o jumătate de vad de moară în gîrla de jos a Putnei cu 20 ughi.

295. — < 1634 decembrie 21>, Iași. Vasile Lupu voievod întărește lui Savin Prăjescul mare vornic al Țării de Jos două fălci de vie la Cotnari, pe dealul Păcurar.

296. — 163<4> (714<3>) decembrie 21, Iași. Vasile Lupu voievod întărește lui Savin Prăjescul mare vornic al Țării de Jos două fălci de vie la Cotnari, pe dealul Păcurar.

297. — < 1634> decembrie 28, Hălăștiani. Ionașco vinde lui Lupul Prăjescul clucer a opta parte dintr-o casă din Săoani. (Cu foto. în anexă, pl. XXIV).

298. — 1634 (7143) decembrie 30, Iași. Vasile Lupu voievod întărește nepoților lui Boris Braevici, Vasile și popa Buda, satul Brăești, ținutul Hirleu, în urma judecății cu Arbure fost pivnicer.

DOCUMENTE FALSE

I. — 1634 (7142) martie 12. Gheorghe Boțul mărturisește că a făcut hotarnica satului Siliștea, pe Almașul Mic, ținutul Neamț, al mănăstirii Pingărați. (Cu foto. în anexă, pl. XXV).

II. — < 1634—1635> iunie 20, Suceava. Vasile Lupu voievod întărește lui Lupu Ghianghea niște robi țigani.

ADDENDA

A — 1634 (7142) ianuarie 15, Iași. Moise Movilă voievod întărește mănăstirii Sfîntul Sava satul Stroești, fost domnesc, ascultător de ocolul Șipote, scutindu-l de toate dările, în afară de „darea împărătească“.

B — 1634 (7142) ianuarie 15, Iași. Moise Movilă voievod întărește lui Mihalcea Durac căpitan un loc de moară pe pîrîul Siaca, două iazuri, un loc de prisacă și o poiană cu loc de finaț și de arătură cumpărate de la Ursul fost vîtaf.

C — 1634 (7142) ianuarie 30. Moise Movilă voievod întărește lui Borotcu și soției sale, Ilinca, o parte din satul Dinceni, ținutul Dorohoi.

D — 1634 (7142) iunie 10, Iași. Marii boieri mărturisesc că egumenul Agafton, împreună cu tot soborul mănăstirii Rîcica, au vîndut lui Ionășcuță Prăjescul postelnic satul Vlădeni, pe Siret, ținutul Roman, cu vad de moară și loc de pod.

E — 1634 (7142) iunie 12, Iași. Vasile Lupu voievod întărește lui Ionășcuță Prăjescul postelnic satul Vlădeni, pe Siret, ținutul Roman, cu vad de moară și loc de pod, cumpărat de la mănăstirea Rîcica.

F — 1634 (7142) iulie 25. Vasile Lupu voievod către Șendrea, în pricina dintre Liciul și Vasile Bran din Dușăști.

G — < 1634 septembrie 1 — 1635 august 31 > (7143). Vasile Lupu voievod întărește mănăstirii Neamț „moșia“ Piscul, cu hotarele ei vechi.

H — < 1634 septembrie 1 — 1635 august 31 > (7143). Vasile Lupu voievod întărește lui Ionașco Avram fost vornic și fraților săi, Ștefan și Vasile, o jumătate din satul Misăhănești, o jumătate din satul Giurcani, pe Tutova, și mai mulți robi țigani; de asemenea, întărește numai lui Ionașco Avram satul Mănăești, pe Idrici, și o parte dintr-un vad de moară pe Gîrla de Jos a Putnei, lângă satul Căpotești.

I — < 1634 septembrie 1 — 1635 august 31 > (7143). Vasile Lupu voievod întărește lui Lupașco Bucium spătar, fiul lui Gligorie Bucium fost vornic, părți din satele Horgești și Nănești, ținutul Adjud.

RÉSUMÉS DES DOCUMENTS

1. — 5 janvier 1634 (7142), < Iassy >. Le voïévode Moïse Movilă fait don au logothète Pătraşcu Ciogolea des hoiries dans les villages de Puţureni, de Săpotenŕ et de Pomîrla, district de Dorohoi. Ces villages ont appartenu au hetman Isac Balica. (Avec photocopie en annexe, pl. I).

2. — 5 janvier 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme à Bîrsan et à son épouse, Angheliţa, le droit de propriété sur une maison dans le village de Drăguşani, achetée de l'ancien *armaş* Andrei.

3. — 5 janvier 1634 (7142). Nastasia, épouse de l'ancien logothète Arsenie, et son fils, Gheorghişă, vendent le village de Răuceşti à Gheorghe Boţul.

4. — 6 janvier 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă ordonne aux *pircălabi* du district de Bacău de retenir la partie de propriété que Păntelei de Liteni possède dans le village de Birăeşti.

5. — 7 janvier 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă décide que les serfs tziganes de la Métropole de Suceava ne sont obligés de travailler que pour celle-ci.

6. — 8 janvier 1634 (7142). Le voïévode Moïse Movilă ordonne au bourgmestre et aux échevins de Baia de laisser tranquilles quatre serviteurs du monastère de Moldoviţa, habitant dans ce bourg.

7. — 8 janvier 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă autorise le monastère de Pingăraţi de défendre sa forêt de Căprăria.

8. — 8 janvier 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme au monastère de Pingăraţi le droit de propriété sur deux terrains déboisés à Straja, achetés à Larion, Ion et Dan de Dărmăneşti.

9. — 8 janvier 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme au monastère de Moldoviţa le droit de propriété sur le village de Văculeşti et le droit de percevoir le fouage de ses habitants.

10. — 9 janvier 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă exempte les serfs de la Métropole de Suceava de la paye des taxes douanières.

11. — 9 janvier 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme au *ieromonah* (moine ordonné prêtre) Silion et à d'autres le droit de propriété sur le-

village de Todereni, situé sur la Sitna, district de Hîrlău. Les privilèges qu'ils ont eu sur ce village ont brûlé. (Avec photocopie en annexe, pl. II).

12. — 10 j a n v i e r 1634 (7142). Le voïévode Moïse Movilă confirme au monastère de Hangul le droit de propriété sur le terrain environnant, fait don par le voïévode Miron Barnovschi et délimité par l'ancien hetman Savin.

13. — 11 j a n v i e r 1634 (7142), I a s s y. Le voïévode Moïse Movilă confirme au *chucer* Lupul Prăjescul le droit de propriété sur quelques parties d'hoirie, achetées dans le village de Săoani, situé sur le Siret, district de Roman.

14. — 12 j a n v i e r 1634 (7142), I a s s y. Le voïévode Moïse Movilă confirme à la Métropole de Suceava le droit de propriété sur ses villages et les exempte de contributions.

15. — 12 j a n v i e r 1634 (7142). Le voïévode Moïse Movilă confirme au monastère de Neamţ le droit de propriété sur le terrain environnant, délimité par le second logothète Pătraşcu Başotă pendant le règne d'Alexandru Iliaş.

16. — 13 j a n v i e r 1634 (7142). Le voïévode Moïse Movilă écrit aux employés princiers, au bourgmestre et aux échevins du bourg de Piatra qu'il a exempté des contributions les habitants du village de Vinători.

17. — 13 j a n v i e r 1634 (7142), I a s s y. Le voïévode Moïse Movilă ordonne aux dignitaires du district de Tecuci de laisser tranquille le village de Fintîna, propriété du monastère de la Dormition de Iassy. (Avec photocopie en annexe, pl. III).

18. — 13 j a n v i e r 1634 (7142), I a s s y. Hariton, Dumitru et Ionaşco vendent des parties du village de Băloşeni, situé sur la Jijia, district de Iassy, à Toader Ştefan, Paradis Saula et Mihai Ungurul.

19. — 14 j a n v i e r < environ 1634 >, I a s s y. Le *vornic de poartă* Grigore Bucium témoigne que Mihăilă, fils de Drăgan, a vendu sa part d'hoirie du village de Popeşti à l'ancien *pitrcălab* Boldescul.

20. — 14 j a n v i e r 1634 (7142), I a s s y. Le voïévode Moïse Movilă ordonne aux prévôts de Putna d'enquêter sur le litige intervenu entre le métropolitain et l'ancien *stolnic* Dumitraşco pour un moulin du village de Cofeşti, situé sur la Putna.

21. — 15 j a n v i e r 1634 (7142). Le voïévode Moïse Movilă fait don à Patraşco, fils de Nastea, de trois parties du village de Căbicieni, district de Dorohoi.

22. — 15 j a n v i e r 1634 (7142), I a s s y. Le voïévode Moïse Movilă confirme au monastère de Putna le droit de propriété sur un terrain situé près du bourg de Siret.

23. — 15 j a n v i e r 1634 (7142), I a s s y. Le voïévode Moïse Movilă confirme au monastère de Bisericani, à la suite d'un litige avec le monastère de Golia, le droit de propriété sur le village de Vinători de Piatra, situé sur la Bistriţa, district de Neamţ.

24. — 15 j a n v i e r 1634 (7142), I a s s y. Le voïévode Moïse Movilă confirme au monastère Saint Sabbas de Iassy une part du village de Gliţeni, faite don par le *postelnic* Enache.

25. — 17 j a n v i e r 1634 (7142), I a s s y. Le voïévode Moïse Movilă confirme à la Métropole de Suceava l'exemption de contributions accordée à ses serviteurs et à ses serfs.

26. — 22 j a n v i e r 1634 (7142), I a s s y. Le voïévode Moïse Movilă confirme au monastère de Bisericani le droit de propriété sur le village de Vinători de Piatra (Avec photocopie en annexe, pl. IV).

27. — 23 j a n v i e r 1634 (7142), I a s s y. Le voïévode Moïse Movilă ordonne aux *pitrcălabi*, au bourgmestre et aux échevins de Roman de ne pas imposer aux contributions et aux corvées les ouvriers serfs de l'évêché de Roman.

28. — 23 janvier 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme au *ieromonah* (moine ordonné prêtre) Nechifor et à son fils, Ursul, une part de la clai-rière de Muncei, à la suite d'un litige avec Gherghiță et d'autres.

29. — 23 janvier 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă ordonne au *postelnic* Toma de délimiter à Gherghiță sa part de la clairière de Muncei, à la suite d'un litige avec le moine Nichifor.

30. — < Avant le 25 janvier 1634 >, Galbeni Toma Birtoc et son frère, Matei, vendent leur part d'hoirie du village de Tulești à Toader et à Gheorghe Boldescul.

31. — < Avant le 25 janvier 1634 >. Maxin de Bilăești vend sa part d'hoirie du village de Buciumi à Toader Boldescul.

32. — < Avant le 25 janvier 1634 >. Ștefan, son frère Druțul, et leur nièce, Floarea, fils de Vlaicu de Bilăești, vendent leur part d'hoirie du village de Buciumi à Toader Boldescul.

33. — < Avant le 25 janvier 1634 >. Todosie, fils d'Arion Chichil, vend au *cămăraș* Pătrașco cinq terrains piochés dans le champ labouré du village de Joldești.

34. — 25 janvier 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme au *ptreclab* Pătrașco Boldescul le droit de propriété sur plusieurs parties du village de Buciumi, achetées par lui et son père, Toader Boldescul. (Avec photocopie en annexe, pl. V).

35. — 25 janvier 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme au *cămăraș* Pătrașco de Bătinești le droit de propriété sur cinq terrains situés dans le champ labouré du village de Joldești, district de Putna, achetés à Todosie, fils d'Arion Chichil.

36. — 25 janvier 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă accorde au métropolitain et aux représentants de celui-ci l'autorisation d'appliquer des peines et des amendes à ceux qui n'observent pas les normes de la vie ecclésiastique.

37. — 25 janvier 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme à la Métropole de Suceava, pour l'acquisition des choses nécessaires à l'église métropolitaine Saint Jean le Nouveau, les revenus d'un bain avec fontaine, dans le bourg de Suceava, avec l'obligation du bénéficiaire d'entretenir ces biens.

38. — 25 janvier 1634 (7142). Le voïévode Moïse Movilă confirme à Gheorghe Năvrăpăscul le droit de propriété sur une hoirie du village de Boureni, situé sur la Moldova.

39. — 25 janvier 1634 (7142). Le voïévode Moïse Movilă confirme au *diac* Sturza des parts des hoiries dans les villages de Tilhărești et de Șendreni, district de Hîrlău, et la clairière de Cioreni.

40. — 25 janvier 1634 (7142). Nacul met en gage son hoirie du village de Boureni au *clucer* Andriaș.

41. — 29 janvier 1634 (7142), Iassy. Le grand *pitar* Gavril Gorgan échange des hoiries avec le *cornic* Gavrilașco. Il donne à celui-ci, pour le village de Vascăuți, district de Soroca, la moitié du village d'Uncăuți, une partie de Cepeleuți et un quart du village de Șiscăuți, achetée au douanier Conde.

42. — 30 janvier 1634 (7142). Le voïévode Moïse Movilă confirme au *diac* Sturza et à Ștefan, fils de Sava, le droit de propriété sur quelques parts des hoiries des villages de Slăvnicieni, de Tilhărești et de Șendreni.

43. — 30 janvier 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme au prêtre Istratie, à son épouse, Călina, et au frère de celle-ci, Nacul, des parties des villages de Vărzărești, situé sur le Bîc, district d'Orhei, de Vărzărești, situé sur la Nîrnova, district de Iassy, et de Tînjelești.

44. — février 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă fait don à Constantin Gînscă d'un emplacement de moulin sur la Molna, entre les confins du bourg de Baia, d'un emplacement de rucher et d'une forêt des hêtres.

45. — février 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme à Postolachi et à son épouse, Sora, le droit de propriété sur un tiers du village de Leucuşiani, à la suite d'un litige avec Iuraşco, Străţul et Popa de Dumeşti.

46. — février 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme à Postolachi et à son épouse, Sora, le droit de propriété sur un tiers du village de Leucuşiani, à la suite d'un litige avec Iuraşco, Străţul et d'autres. Il lui confirme aussi le droit de propriété sur un verger dans la clairière du village de Mălineşti.

47. — 3 février 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme au *pitcălab* Pătraşco Boldescul des vignes situées près de Bacău, achetées par son père, Toader Boldescul.

48. — 4 février 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă donne pleins pouvoirs à Toader et au *prisăcar* (apiculteur) Ivan de défendre la forêt située autour du rucher de Hlincea, propriété du monastère d'Aron Vodă.

49. — 5 février 1634 (7142). Le voïévode Moïse Movilă confirme à Pătraşco Boldescul le droit de propriété sur quelques parties des hoiries achetées dans les villages d'Obrejeşti et de Plopoasa, district de Bacău.

50. — 6 février 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme au monastère de Galata de Jos le droit de propriété sur le village de Pînteşeni, district de Tutova, fait don par le *postelnic* Enache.

51. — < 6 février 1634 >. Le voïévode Moïse Movilă pour un tiers du village de Mogoşeşti.

52. — 6 février < 1634 >. Marina, fille de Petrică, fait don à l'ancien grand *vornic* Gavrilăş d'une part de son hoirie du village de Mogoşeşti.

53. — 10 février 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme au prêtre Istratie de Cristeşti le droit de propriété sur une hoirie, à la suite d'un litige avec les copropriétaires des villages de Vărzăreşti, situé sur le Bîc, et de Vărzăreşti, situé sur la Nîrnova.

54. — 13 février 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme au monastère de Galata le droit de propriété sur le village de Vilceşti, district de Suceava, en l'exemptant de toutes contributions.

55. — < Avant le 15 février 1634 >. Sora, fille de Ion Chiţu de Popeşti, vend sa part d'hoirie de ce village.

56. — < Avant le 15 février 1634 >. Istratie, Laor et Hărea, fils de Mariţa de Roşiori, vendent leur hoirie du village de Popeşti à Toader Boldescul.

57. — < Avant le 15 février 1634 >. Simion, petit fils de Maştei Hociungu, vend sa part d'hoirie du village de Popeşti à Toader Boldescul.

58. — 15 février 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme au *pitcălab* Pătraşco Boldescul le droit de propriété sur les hoiries du village de Popeşti, district de Neamţ, achetées par son père l'ancien *vornic* Toader Boldescul.

59. — 17 février 1634 (7142), Iassy. Le grand logothète Ghianghea témoigne qu'il a fait don à son gendre, le *clucer* Lupul Prăjescul, et à sa fille Safta, du village de Ruginoasa, district de Suceava.

60. — 18 février 1634 (7142). L'ancien *cupar* Ion Boldescul rend au monastère de Bisericani les documents qu'il détenait sur le village de Vinători.

61. — 22 février 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă ordonne à l'ancien grand *vornic* Gavrilăş et au *pitcălab* de Hotin, Constantin Ciogolea, de con-

XXX

traindre les villageois de Rucșin, serfs du douanier Condrea, de payer au boyard Onciul Iurașcoviici la meule de seigle qu'ils lui ont brûlée.

62. — 22 février 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme à Ursu Ponici le droit de propriété sur la part de Gaftona du village de Costinești, pour le fait que celle-ci n'a pas pu lui restituer des bijoux d'or.

63. — 22 février 1634 (7142). Le voïévode Moïse Movilă confirme au prêtre Gheorghi de Bacău le droit de propriété sur une part d'hoirie avec gué de moulin, dans le village de Tămași.

64. — 25 février 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme à Gligore Ropceanul le droit de propriété sur un quart du village de Storojineț, district de Suceava, acheté à Vidrașco et à son frère, Cîrste.

65. — 28 février 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme à l'*armaș* Enache Cara le droit de propriété sur la clairière de Cojocărița, du village de Șendrești, district de Vaslui, avec rucher, jardins et gué de moulin sur le ruisseau d'Ușița, achetés à l'ancien *armaș* Andrei et à d'autres.

66. — 28 février 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme à Ionașco et à son frère, Dumitrașco, le droit de propriété sur des parties de villages de Balasinești et de Bicani, sur la Smila, à la suite d'un litige avec Bejan, Alexa et le prêtre Cozma.

67. — 28 février 1634 (7142), Iassy. Des grands boyards témoignent que le second *ceașnic* Strățulat a acheté des parties du village de Brădicești, situé sur la Crasna, district de Fălciu.

68. — Mars 1634 (7142). Le prêtre Tofan témoigne que Cîrstea Derlă a restitué aux anciens propriétaires des terres achetées dans le village de Ghigoești. Il reçoit en échange l'argent qu'il avait payé.

69. — 7 mars 1634 (7142). Le grand *vornic* Cehan et d'autres témoignent que l'ancien *stolnic* Turcul est tombé d'accord avec le *vornic* Neniul en ce qui concerne le droit de propriété sur le village de Șărăuți, circonscription du bourg de Hotin.

70. — 8 mars 1634 (7142), Iassy. Des grands boyards témoignent que le second *ceașnic* Stratulat a acheté la moitié du village de Brădicești, avec emplacement d'étang et de moulin sur le ruisseau de Crasna.

71. — 8 mars 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme au second *ceașnic* Stratulat le droit de propriété sur la moitié du village de Brădicești, avec emplacement d'étang et de moulin sur le ruisseau de Crasna, achetée à Gavril Siminecean et à son épouse, Anița.

72. — 9 mars 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă accorde plein pouvoir aux moines du monastère de Balica de défendre le territoire qui entoure le monastère.

73. — 9 mars 1634 (7142), Iassy. Le grand *sulger* Meriuță et d'autres boyards témoignent que Gligorie et Melintie, fils d'Urita, ont vendu au *clucer* Lupul Prăjescul trois quarts d'une vigne dans le village de Băiceni.

74. — 9 mars 1634 (7142). Iurașcu, fils de Gavril, vend sa part d'hoirie du village d'Albotești à Andrei de Cățelești.

75. — 10 mars 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme à Dumitrașco Fulger et à sa femme, Marinca, le droit de propriété sur un quart du village de Tamășani, district de Suceava, et sur des parties du village de Răchiteni, près de Siret.

76. — < Avant le 11 mars 1634 >. Măriica Roșculeasa rend le reste en somme de quatre *lei* au prêtre Mătiaș, dû pour l'achat d'une propriété dans le village de Săpoteni.

77. — 11 mars 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme aux fils du prêtre Matiaș le droit de propriété sur leurs parts d'hoirie du village de Săpoteni, district de Dorohoi.

78. — 12 mars 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă fait don au troisième logothète Pătrașco Ciogolea, à son frère Miron Ciogolea et à leur père des villages de Dușmanul Mare, de Dușmanul Mic, de Logofeteni et de Gligeni. Il leur fait don aussi des parts d'hoirie dans le village de Pătrușeni, ancienne propriété du hatman Isac Balica. (Avec photocopie en annexe, pl. VI).

79. — 14 mars 1634 (7142). Le voïévode Moïse Movilă confirme au monastère de Hangul le droit de propriété sur une église située au delà de la rivière de Bistrița, sur le territoire du village abandonné d'Ursăști, et sur les villages de Crăcăoani, district de Neamț, de Căcăceni, district de Hîrlău, et de Miclăușeni, district de Dorohoi.

80. — 15 mars 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme au monastère de Bisericani le droit de propriété sur le village de Vinători, district de Neamț, à la suite d'un litige avec les monastères de Birnova et de Golia et avec Ionașco Boldescul.

81. — 15 mars 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme à l'ancien *cămăraș* Toderășco le droit de propriété sur le village d'Ungurești, situé sur la Moldova, district de Neamț, acheté à l'ancien trésorier Penișoară.

82. — 15 mars 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme au *vornic* Neaniul des serfs tziganes, achetés au *diac* Bratul contre un bon cheval et un rouleau de drap.

83. — 15 mars 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme au *diac* Irimia Vîrnav le droit de propriété sur des paturages et des terrains achetés dans le village de Săcueni, district de Neamț, et sur deux ruchers avec des vèrgers, achetés dans le village de Muncel, district de Roman.

84. — 17 mars 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă restitue au grand trésorier Dumitru Buhuș un terrain du village de Gîdinți, accaparé par les habitants du bourg de Roman.

85. — 18 mars 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme au troisième logothète Pătrașco Ciogolea le droit de propriété sur le village de Dumeni, situé sur l'Iubăneasa, district de Dorohoi. Il a donné en échange la somme de 200 ducats pour les besoins du pays.

86. — 18 mars 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme au grand *spătar* Dumitrașco Șoldan un terrain avec des maisons, acheté dans le village de Petiia Mare, district de Suceava.

87. — 20 mars 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme à Avrămia, fille de Zaharia Tăutul, le village de Cîmpulung, situé sur le Ceremușul Alb, district de Cernăuți, à la suite d'un litige avec le logothète Tăutul.

88. — <Avant avril 1634 (7142)>. Le bourgmestre Ion Carapotonă et les 12 échevins de Birlad témoignent que Vasilie, frère de Dragul d'Obîrșieni, a donné toute sa part de propriété et de son frère, qu'ils ont eu dans le village de Slipoteni, au grand *vornic* Cehan pour payer une amende.

89. — <Avril 1634 — juillet 1653 (71...)>. Le voïévode Vasile Lupu écrit à Ursul de Tintesti sur un litige concernant une hoirie du village de Roșiori.

90. — <Avril 1634 — juillet 1653>. Le voïévode Vasile Lupu juge un litige entre le prêtre Vasile de Negoști et Ștefan.

91. — <Avril 1634 — juillet 1653>. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Procopie Focșa le droit de propriété sur la part d'hoirie qui a appartenu à la famille de Dărdărești du village de Pogoceni, à la suite d'un litige.

92. — < Avril 1634—juillet 1653>. Le bourgmestre Miron et les anciens du bourg de Dorohoi témoignent que ni Gliguța, ni son père n'ont été des propriétaires dans le village de Păscari.

93. — < Avril 1634—1653>. Iamandi, fils d'Enache de Vaslui, vend au logothète Racoviță un serf tzigane.

94. — < Avril 1634—1651>. Le voïévode Vasile Lupu fait don au hetman et au *ptrecălab* de Suceava, Gavriil, du village de Tătărași, sur le Birlad, et de trois familles de serfs tziganes.

95. — < Avril 1634—février 1643>. Le voïévode Vasile Lupu confirme au *spatar* Grigore Ureche des parts d'hoirie dans le village de Horbinești à la suite d'un litige avec Procop, fils de Birliga, et avec d'autres.

96. — < Avril 1634—1641> (714 . . .). Le voïévode Vasile Lupu écrit à ses employés de Polițeni de défendre Vasile de Pogana contre quelques marchands qui prétendent de lui une quantité de miel.

97. — < Avril 1634—1641>. Le *vornic de gloată* Iachim Bandur témoigne qu'à la suite d'un ordre du prince, il a fait des recherches dans le registre du bourg de Iassy et a découvert que la vigne pour laquelle Irina Alivăneasa avait intenté un procès au monastère Saint Sabbas, avait été faite don à celui-ci par Aliman et sa femme pendant le règne du voïévode Ștefan.

98. — < Avril 1634—1640>. Le voïévode Vasile Lupu ordonne aux *ptrecălabi* du district de Neamț d'enquêter sur le litige entre Nașcu de Mușetești et les fils de Hociungu de Stănăslivești pour une hoirie.

99. — < Avril 1634—1639>. L'évêque de Rădăuți, Evloghie, achète le village de Milișăuți et la moitié du village de Măreței, pour les faire don à sa soeur, Ana.

100. — 5 avril 1634 (7142). Le diac Luchian et son épouse, Antimia, vendent leur part du village de Vîrtop au prêtre Vasile de Șerbești (Avec photocopie en annexe, pl. VII).

101. — < Après le 5 avril 1634>. Le *hotnog* Dumitru Neța et d'autres témoignent qu'à la suite d'un ordre du prince, ils ont délimité les terrains du prêtre Vasile, d'Andrian et de leurs neveux du village de Vîrtop.

102. — < Après le 5 avril 1634>. Le *hotnog* Dumitru Neța et d'autres témoignent qu'à la suite d'un ordre du prince, ils ont délimité les terrains des copropriétaires du village de Vîrtop.

103. — 18 avril 1634 (7142), Bodești. Gheorghe Preabici et son épouse, Mărica, vendent au *postelnic* Toma un emplacement de vigne à Cotnar, sur la coline de Laslău.

104. — 25 avril 1634 (7142), Costiani. Le prêtre Ionașco et son frère Gheorghe, vendent à la dame Nastasia, épouse de l'ancien *sulger* Gheorghe Arapu, un quart du village d'Aldești.

105. — 26 avril 1634 (7142). Le voïévode Vasile Lupu juge le litige entre Nastasia, l'épouse du *postelnic* Vrabie, et l'ancien *vornic* Ion pour des parts du village de Berezeni, situé sur l'Elan.

106. — 26 avril 1634 (7142). Monastère de Coșula. Le prieur Meletie et l'assemblée des moines du monastère de Coșula s'entendent avec Mihalcea Meica pour un étang dont une moitié est sur les confins du monastère.

107. — 27 avril < environ 1634>, Iassy. Le témoignage du *stolnic* Grama et du *visiarnic* Dumitru Buhuș, par lequel ils se portent garants avec 40 ducats, pour Virlan, fils de Lucoci, à Dumitrache Celebi.

108. — 30 avril 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu ordonne de se réparer la fontaine de la Métropole de Suceava.
109. — Mai 1634 (7142), Toderești. Vasile Crucean et Ioniță temoignent qu'ils ont délimité les parts du village de Toderești, achetées par le *pircălab* Dabița à Ileana *comisoaia* et à Vasile Boboc.
110. — 1er mai 1634 (7142). Le voïévode Vasile Lupu confirme à Pătrașco et à Mihail les droits de propriété sur des hoiries dans le village de Țusceni.
111. — 5 mai 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme à la Métropole de Suceava le droit de propriété sur le village de Poiana Vlădicăi et exempte des contributions 20 de ses serfs qui habitent ici.
112. — 5 mai 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme à la Métropole de Suceava l'exemption d'impôts pour ses *poslușnici* (serviteurs) et pour ses serfs.
113. — 5 mai 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme à la Métropole de Suceava l'exemption d'impôts pour ses cabarets.
114. — 7 mai 1634 (7142). Floarea, la nièce du *paharnic* Tudoran, vend à Constantin, fils du *vorinic* Sava de Ceucani, une partie du village de Strîmba, sur la Tutova.
115. — 8 mai < 1634 >, Iassy. Marta et sa sœur, Scheauca, les nièces du *paharnic* Tudoran, vendent leur part d'hoirie du village de Strîmba, sur la Tutova, à Constantin, fils du *vorinic* Sava de Ceucani.
116. — 10 mai 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Vasile, fils de Constantin, le droit de propriété sur une hoirie achetée dans le village de Dragomirești pour deux boeufs et huit ducats.
117. — 10 mai < 1634—1651 >, Iassy. Le hetman Gavril exempte de contributions les serfs tziganes de la Métropole de Suceava.
118. — 11 mai 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu donne *obroc* (donation de céréales) à la métropole de Suceava pour la fête patronale de Saint Jean le Nouveau.
119. — 11 mai 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère de Bisericani le droit de propriété sur le territoire qui l'environne, délimité par le grand logothète Dumitrașco Ștefan et par d'autres boyards.
120. — 11 mai 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au Cîrstea Chiusea Brăileanul le droit de propriété sur le village de Ruși, d'en haut de Botoșani, ancienne propriété du prince, subordonné à la circonscription du bourg de Botoșani.
121. — 12 mai 1634 (7142), < Iassy >. Le voïévode Vasile Lupu confirme à la Métropole de Suceava les revenus d'un bain de Suceava, pour l'entretien d'une fontaine de celui-ci et pour l'acquisition des cierges et d'encens nécessaires à l'église métropolitaine Saint Georges et Saint Jean le Nouveau.
122. — 12 mai 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère de Bisericani le droit de propriété sur le village de Vinători, district de Neamț, sur la Bistrița, à la suite d'un accord entre le monastère et le *cupar* Ionașco Boldescul.
123. — 12 mai 1634 (7142). L'ancien troisième *ceașnic* Ion Prăjescul, fils de l'ancien grand *stolnic* Ștefan Prăjescul, vend à Simion Mihăilescul le territoire du village abandonné de Popișcani, district de Cîrligătura, pour 40 brebis avec des agneaux, 40 moutons stériles et deux bouvillons.
124. — 13 mai 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère de Secul le droit de propriété sur ses serfs tziganes.

125. — 13 mai 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Gheorghe Mancăș d'Uricani et à son épouse, Sorca, le droit de propriété sur une partie de la clairière qui s'appelle Mănăstirea, sur le Sacovăț, achetée à Alexa, fils d'Ion Strugaru de Spineni.

126. — 13 mai 1634 (7142), Iassy. Le témoignage de grands boyards concernant l'accord entre l'ancien *cupar* Ionașco Boldescul et les moines du monastère de Bisericani pour le village de Vinători, situé sur la Bistrița, district de Neamț.

127. — 14 mai 1634 (7142), <Iassy>. Le voïévode Vasile Lupu fait don à l'église Saint Nicolas de Iassy d'argent, d'aliments, des vêtements et l'exempte de certains impôts.

128. — 14 mai 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère de Secul le droit de propriété sur le village de Vinători, district de Neamț.

129. — 14 mai 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère de Secul le droit de propriété sur les villages de Rușciori et de Jidești, district de Neamț, avec emplacement pour moulins et pour étangs, faites don par Damian et son épouse, Nastasia.

130. — 14 mai 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère de Secul le droit de propriété sur quelques clairières qui avaient appartenu à l'*ocol* (circonscription) du bourg de Neamț.

131. — 14 mai 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère de Secul le droit de propriété sur quelques moulins, sur un rucher, sur une bergerie et sur des serfs qui se trouvent sur le territoire de Țirgu Frumos.

132. — 15 mai 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère de Secul le droit de propriété sur les villages de Săbăoani et de Berindeești, district de Roman, anciens villages du prince, faisant partie de la circonscription du bourg de Roman.

133. — 15 mai 1634 (7142). Le grand *medelnicer* Banul, le *stolnic* Dumitrașco et d'autres font une enquête dans un litige entre le maître d'école Vicol, Avram, Țigan, le *călăraș* Vășian et les moines du monastère de Secul pour un emplacement de moulin sur la Putna. (Avec photocopie en annexe, pl. VIII).

134. — 16 mai 1634 (7142). Le voïévode Vasile Lupu ordonne aux habitants de Larionești, de Mășceni, de Căcăceni, de Broscăuți, de Glițeni, de Măteuți et de Slobozia Saucăi de se soumettre au prieur et à l'assemblée des moines du monastère Saint Sabbas.

135. — 17 mai 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère de Secul le droit de propriété sur le terrain entourant le monastère et sur le village de Vinători, district de Neamț.

136. — 17 mai 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère de Secul le droit de propriété sur un terrain de pré et de labourage dans les confins du village de Vinători.

137. — 18 mai 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère de Bisericani, à la suite d'un litige qu'il a eu avec le monastère de Bistrița, le droit de propriété sur la clairière Între Vaduri à l'embouchure du ruisseau de Suha, clairière reçue du voïévode Miron Barnovschi en échange d'une autre clairière qu'il a donné au monastère de Hangul.

138. — 18 mai 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu juge le procès entre le grand *stolnic* Grama et Costin de Pietriș en décidant que le dernier doit quitter le terrain qu'il occupe sur la propriété du premier et transférer son ménage sur la partie que lui est revenu à la suite du partage d'une hoirie avec ses frères (Avec photocopie en annexe, pl. IX).

139. — 20 mai 1634 (7142) Iassy. Le voïévode Vasile Lupu écrit à Toader de Nemindri de fixer un jour à Albu et à Ihnat pour comparaître devant le prince qui jugera leur litige pour une hoirie du village de Curenii.

140. — 20 mai 1634 (7142). Le voïévode Vasile Lupu autorise le prieur du monastère de Moldovița de rassembler ses serfs du village de Mitești.

141. — 20 mai 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère de Neamț le droit de propriété sur la forêt en défens délimitée par le second logothète Pătrașco Bașotă pendant le règne du voïévode Alexandru Iliăș.

142. — 20 mai 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au capitaine Ștefan de Dumbrăvița le droit de propriété sur des hoiries dans le village de Torcești, district de Tecuci.

143. — 21 mai 1634 (7142). Anisia, fille de Tudora, et ses fils vendent à Constantin de Dolhești une part du moulin de Cricești, héritée de Dochia. (Avec photocopie en annexe, pl. X).

144. — 22 mai < 1634—1651>, Iassy. Le hetman Gavril, *pîrcălab* de Suceava, juge un litige entre le *pîrcălab* Malcoci et Ionașco pour un anneau mis en gage. (Avec photocopie en annexe, pl. XI).

145. — 30 mai 1634 (7142), Suceava. Le voïévode Vasile Lupu confirme aux religieuses du monastère au delà de Bistrița le droit de propriété sur un terrain du village de Dănești.

146. — 31 mai < 1634>. Gheorghe Boțu et Petre Hadîmbul communiquent au grand logothète qu'ils ont établi à la suite d'un ordre du prince les limites du village de Cîndești, district de Bacău.

147. — 31 mai < 1634>. Gheorghe Boțul, Cămîrzan et Păntelei rendent compte au voïévode Vasile Lupu qu'il ont délimité la propriété du monastère de Bisericani, du village de Cîndești, district de Bacău.

148. — 2 juin 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme à la Métropole de Suceava l'exemption d'impôts accordée à ses serfs et à ses *poslušnici* (serviteurs).

149. — 3 juin 16<34> — 16<41> (714...). Le voïévode Vasile Lupu autorise Ciomîrtan de défendre sa hoirie située dans l'ancien village de Vlădeni.

150. — 3 juin 1634 (7142), Suceava. Le voïévode Vasile Lupu confirme au Ionașco Dobrenchi et à ses parents le droit de propriété sur le village de Măcicățeni, avec des moulins et un étang sur la Jijia, dans la circonscription du bourg de Botoșani, à la suite du procès avec Borleanul et d'autres.

151. — 5 juin 1634 (7142). Le voïévode Vasile Lupu confirme au logothète Tăutul le droit de propriété sur le village le Călinești, situé sur le Siret, district de Suceava, à la suite du procès avec le monastère de Dragomirna.

152. — 12 juin 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu écrit aux *aprozi* et aux gens de la maison du hetman qui accomplissent leur service dans le district de Roman de laisser tranquilles les tziganes de l'évêché de Roman. (Avec photocopie en annexe, pl. XII).

153. — 12 juin 1634 (7142). Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère de Pîngărați le droit de propriété sur sa forêt en défens, à la suite d'un accord avec le monastère de Bisericani.

154. — 12 juin 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au *piștiernic* Gheorghe Roșca le droit de propriété sur ses hoiries du village d'Ivoești, situé sur le Bahlui, district de Cîrligătura.

155. — < A v a n t le 14 j u i n 1634 >. Les prieurs Partenie, du monastère de Bistrița, Parthenie, du monastère de Bisericani, et Nil, du monastère de Pingărați, témoignent que la forêt en défens situé près du monastère de Pingărați appartenant au prince de Moldavie a été donnée à celui-ci depuis longtemps et que le village de Dărmănești n'a aucun droit sur elle.

156. — 14 j u i n 1634 (7142), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme aux monastères de Pingărați et de Bisericani le droit de propriété sur un terrain dans la montagne, à la suite d'un procès avec le village de Dărmănești et avec quelques habitants du bourg de Piatra.

157. — 18 j u i n 1634 (7142) I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme au *cornic de poartă* Tanase le droit de propriété sur le village d'Oglinzi, à la suite d'un procès avec Stratoae et Moglan.

158. — 20 j u i n 1634 (7142), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand *cornic* Dumitrașco Șoldan le droit de propriété sur un emplacement de rucher et sur un terrain cultivable, achetés dans le village de Petiia Mare, district de Suceava.

159. — 20 j u i n 1634 (7142), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme à l'ancien *cornic de gloată* Dumitru le droit de propriété sur un emplacement de rucher dans le village de Coropcenii, district de Vaslui, reçu de son gendre Mihalcea, le fils de *brănișter* Sava de Șerbești, en échange d'un autre emplacement de rucher, dans le village de Liești.

160. 21 j u i n 1634 (7142), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu autorise les moines du monastère de Galata de défendre leur pré, situé sur le territoire de l'ancien village de Petrești.

161. — 21 j u i n 1634 (7142), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu autorise les moines du monastère de Galata de défendre leur pré situé dans les confins du village de Vorovești. (Avec photocopie en annexe, pl. XIII).

162. — 21 j u i n 1634 (7142), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme au *diac* Ionașco Bitcovici et à son frère, Condrea, des parts des hoiries dans le village de Greci, sur la Bogdana, district de Tutova.

163. — 21 j u i n 1634 (7142), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme au *vătaș* Ionașco Tăbîrță une moitié d'un hameau du village de Porciulești, district de Suceava, achetée à Dumitrașco, neveu du logothète Mățiaș. (Avec photocopie en annexe, pl. XIV).

164. — 22 j u i n 1634 (7142), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu confirme à ses vassaux Murgoci, Simion Mogildea et Ștefan, la moitié de village de Sloboziani, sur le Birlăzel, district de Vaslui.

165. — 22 j u i n 1634 (7142). Le voïévode Vasile Lupu pour *baștina* du village d'Ivești.

166. — 24 j u i n 1634 (7142). Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère du bourg de Vaslui le droit de propriété sur le village de Virșoveni, situé sur le Birlad, et sur la clairière de Timofei.

167. — 24 j u i n 1634 (7142). Le voïévode Vasile Lupu confirme le partage des villages de Izbiștea, district d'Orhei, de Pietrosul et de Slobozia, district de Lăpușna, et de deux *fălci* (mesure agraire valant 14.322 m²) de vigne à Huși, entre les neveux d'Agahia et ceux de *corniceasa* Chirena Zberoaia.

168. — 24 j u i n 1634 (7142), I a s s y. Le voïévode Vasile Lupu juge dans un litige entre Potoroia et Vasilie de Petiia pour la paye des impôts de la famille Ciorsaci.

169. — 26 j u i n 1634 (7142). Le voïévode Vasile Lupu juge dans le procès intenté par Nicoară et par Grigore contre le *spătărel* Costandin pour des parties des villages de Birzești, de Ludești et de Bănești.

170. — 27 juin 1634 (7142) Iassy. Le voïévode Vasile Lupu ordonne au *spă-tărel* Vasile Zelitin de Sparta de donner à Toma de Răchitoasa la hoirie de Boldea, jusqu'à ce que Boldea payera le boeuf pris de Toma pour ses impôts.

171. — 28 juin < 1634—1653>, Iassy. Le *vornic de gloată* Ionașco témoigne qu'il a borné le terrain du monastère Galata de Jos.

172. — 30 juin < 1634—1653>. Le voïévode Vasile Lupu pour des portions de village de Românești, district de Tutova.

173. — < 30> juin 16< 34> (71< 42>), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au *clucer* Lupul Prăjescul le droit de propriété sur un terrain dans les confins du bourg de Șcheia, à la suite d'un procès avec les habitants de celui-ci.

174. — 30 juin 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand *sulger* Toma le droit de propriété sur la clairière de Coste, dans les confins du village de Birlești.

175. — 5 juillet 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au troisième *postelnic* Ionășcuță Prăjescul le droit de propriété sur un emplacement de maison avec des jardins et des vergers, acheté dans le village de Hăsnășani. (Avec photocopie en annexe, pl. XV).

176. — < Avant 6 juillet 1634>. Le prêtre Ion et Cămîrzan écrivent au grand logothète Pătrașco au sujet de l'achat d'une hoirie dans le village de Cîndești, par les moines du monastère de Bisericani et au sujet des documents pour cette hoirie.

177. — 6 juillet 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme aux moines du monastère de Bisericani le droit de propriété sur une hoirie dans Cîmpul lui Dragoș, à la suite d'un procès qu'ils ont eu avec Zaharia Dzamă.

178. — 6 juillet 1634 (7142). Miron, son frère Ștefan et leur neveu, Toader, vendent leur part d'hoirie du village de Băcești, avec un emplacement de moulin, à Lontie Turcul.

179. — 7 juillet 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu ordonne au *pîrcălab* de Galați de calculer la somme due par Custul et Toader de Tatomirești à Dămiiian pour leurs impôts payés par celui-ci pendant qu'ils étaient fugitifs de leur village.

180. — 7 juillet 1634 (7142). Le voïévode Vasile Lupu confirme à Gavril et à Tudora le droit de propriété sur une part d'hoirie dans le village de Cîrnești.

181. — 8 juillet 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu exempte les prêtres et les diacres de Iassy de tous les impôts et services.

182. — 8 juillet 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Nicolae de Birgăoani et à son épouse, Iustina, le droit de propriété sur la moitié du village de Crăești, district de Neamț.

183. — 9 juillet 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Dămiiian et à sa famille le droit de propriété sur des parties du village de Căpotești, achetées à Istrate et à son frère, Toma, et aux neveux de Mircea.

184. — 9 juillet 1634 (7142). Mărica Hăbășasca, Gheorghe et Ion, les fils du *vornic* Ștefan, partagent le village de Șătrăreni, situé sur la Jijia, district de Hîrlău, avec Nastasia, fille d'Irina.

185. — 10 juillet 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère de Bistrița le droit de propriété sur trois moulins dans le village de Găgești, situé sur le ruisseau de Putna, et sur des vignes, qui lui ont été faites don par le grand logothète Dumitrașco Ștefan.

186. — 10 juillet 1634 (7142), Iassy. Le moine Bogza et l'ancien *sulger* Gheorghe Arapul témoignent qu'ils ont partagé entre eux, le village de Căcăcenii, situé sur le Cracău, district de Neamț.

XXXVIII

187. — 11 juillet < 1634—1652>. Le voïévode Vasile Lupu confirme au *cornic* Dumitru le droit de propriété sur le village de Piscani, situé sur le Prut, district de Iassy, fait don par le voïévode Moise Movilă.

188. — 11 juillet 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère de Galata, filiale de l'église du Patriarcat de Jérusalem, le droit de propriété sur les villages de Belcești, de Plopi et de Călugăreni, district de Hîrlău, exemptés de toute contribution.

189. — 13 juillet 1634 (7142). Le voïévode Vasile Lupu ordonne à Gavrilachi de Sohodol de défendre la hoirie de Grigore de Hămeiuș.

190. — 14 juillet 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme à l'ancien *sulger* Gheorghe Jora le droit de propriété sur la moitié du village de Tăutești à la suite d'un procès avec Gheorghită, fils du logothète Dumitrașco.

191. — 15 juillet 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Scărlet le droit de propriété sur le village de Zorileni, à la suite du procès qu'il a eu avec Zamfira, l'épouse de Dumitrașco Chiriac, et sa famille.

192. — 16 juillet 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu ordonne aux *pircălabi* du district de Neamț d'examiner le litige intervenu entre les monastères de Pingărați et de Bistrița pour les serfs de ce dernier, enfuis avant et après le règne de Miron Barnovschi.

193. — 16 juillet 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme à l'ancien *cornic* Ionașco Jorea le droit de propriété sur le village de Vercești, district de Neamț. Il ordonne en même temps aux serfs de ce village d'exécuter tous les travaux demandés par leur propriétaire et de ne s'enfuir pas ailleurs.

194. — 16 juillet 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme aux moines du monastère de Bistrița le droit de propriété sur une clairière et sur un emplacement de bergerie.

195. — 16 juillet 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu autorise le *diac* Ursu de Virtop de tenir la clairière de Muncei.

196. — 17 juillet 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme le partage du village de Căcăceni, district de Neamț, et des serfs du village, entre le moine Bogza et le *sulger* Gheorghe Arapul.

197. — 17 juillet 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au *medelnicer* Toader et à sa famille le droit de propriété sur une partie de la vigne pour laquelle ils ont été en litige avec Birlădeanul.

198. — 18 juillet 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Antimia, épouse de Dumitrașco Mihul, le droit de propriété sur la sixième partie des villages de Bălăceni et de Sănăuți, district de Suceava, sur la partie haute du village de Seleşău et sur les autres biens que son mari lui a laissé par testament.

199. — 21 juillet 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu ordonne à l'ancien *sulger* Gheorghe Arapul de délimiter les parts revenant aux moines du monastère de Pingărați et au village de Dărmănești sur le territoire de Straja et un moulin.

200. — 21 juillet 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au *pircălab* Mirăuță Coșescul le droit de propriété sur une vigne à Dric, près du bourg de Huși, sur une vigne dans le village de Costești et sur quelques parties d'hoirie dans le village d'Ivănești, situé sur la Racova.

201. — 22 juillet 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand *cornic* Savin Prăjescul le droit de propriété sur ses serfs et sur des hoiries dans les villages de Sămășcani, de Mihăilașea, de Flăminzeni et de Buciocica.

202. — < Avant le 23 juillet 1634 >. Vascan fait don au monastère Saint Sabbas de sa partie d'hoirie de Șerbănești.

203. — 23 juillet 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère Saint Sabbas de Iassy le droit de propriété sur une partie du village de Șărbănești, district de Neamț.

204. — 23 juillet 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au troisième logothète Toderășco le droit de propriété sur une *jirebie* (terrain cultivable d'une étendue déterminée), achetée dans le village de Ungurași.

205. — 24 juillet 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu ordonne au *stolnic* Grama et à l'ancien *sulger* Arapul d'enquêter dans le litige intervenu entre le monastère de Bisericani et les habitants du bourg de Piatra, pour une clairière (Avec photocopie en annexe, pl. XVI).

206. — 24 juillet 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère de Vizantia le droit de propriété sur un emplacement de moulin dans le village de Găgești, situé sur le ruisseau de Putna.

207. — 24 juillet 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au *vistiernic* Gheorghe Roșca, à son frère le *cornic* Vasile Roșca et à leur sœur, Maria, le droit de propriété sur des hoiries dans les villages d'Izbiștea, district d'Orhei, de Slobozia et de Pietrosul, district de Lăpușna, ainsi que sur la septième partie d'une *falce* (mesure agraire: 14.322 m²) de vigne à Huși.

208. — 24 juillet 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme le partage du village de Volcineț, district de Hotin, entre les fils de Gheorghe.

209. — 24 juillet 1634 (7142). Le voïévode Vasile Lupu confirme à Costandin, fils d'Agafia, neveu de Chirena Zberoaia, le droit de propriété sur la septième partie des villages de Pietrosul et de Slobozia et sur la septième partie d'une *falce* (mesure agraire: 14.322 m²) de vigne à Huși.

210. — 24 juillet 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Dumitru, fils d'Agafia, le droit de propriété sur la septième partie des villages d'Izbiștea, district d'Orhei, de Pietrosul, district de Lăpușna, et de Slobozia, ainsi que sur la septième partie d'une *falce* (mesure agraire: 14.322 m²) de vigne à Huși.

211. — 25 juillet 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au troisième logothète Toderășco le droit de propriété sur le village d'Ungurași, situé sur la Moldova, district de Neamț.

212. — 25 juillet 1634 (7142). Le voïévode Vasile Lupu confirme à Toader, marchand de Iassy, le droit de propriété sur un emplacement de rucher dans la vallée de Corbu et sur 10 *fălci* (mesure agraire: 14.322 m²) de pré, dans Poiana Cîrnului, achetés du prêtre Matei de Mircești.

213. — 25 juillet 1634 (7142), Iassy. Les grands boyards témoignent que Zamfira, l'épouse de Dumitrașcu Chiriac, a vendu à Scărlet le village de Zorileni, district de Bîrlad.

214. — 26 juillet 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme à son vassal Simion Băisanul le droit de propriété sur des serfs tziganes, achetés à son cousin, le moine Vasile Huhulea.

215. — 26 juillet 1634 (7142). Le témoignage du bourgmestre et des échevins de Vaslui concernant la vente d'une hoirie du village d'Ivănești.

216. — 28 juillet 1634 (7142). Le bourgmestre et les échevins de Vaslui témoignent que Ifrim a vendu une hoirie dans le village d'Ivănești au *pircălab* Mierăuță Coșescu.

217. — 30 juillet 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Agahia, épouse de Ștefan Brăescu, et au *diac* Gociul le droit de propriété sur la *seliștea* (le territoire d'un village abandonné) Cobila, district de Hîrlău.

218. — 1er août 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu ordonne au second logothète Racoviță Cehan de délimiter les confins entre les villages de Codăești et de Glodeni.

219. — 1er août 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme à ses vassaux Ilie, Păpară et Babac à la suite d'un litige avec Panăș et Bălan, le droit de propriété sur le village de Cumpănești, situé sur la Tîrnauca, avec les clairières de Floca et de Cîrlanele, sur les villages de Burani et de Mănăilești et sur la moitié du village de Văsieni, tous situés sur la Botna.

220. — 1er août 1634 (7142). Dumitrașcu, son frère Ionașcu et leur sœur, Marina, donnent au *vistiernic* Gheorghe Roșca la moitié du village d'Izbiște, district d'Orhei, en échange de deux *fălci* (mesure agraire: 14.322 m²) de vigne à Huși, ainsi que la moitié de *seliștea* (le territoire d'un village abandonné) de Pietrosul, parce qu'il a obtenu la restitution de leurs hoiries empiétées.

221. — 5 août < environ 1634 >, Todereni. Mindroaia et ses fils de Todereni vendent à Andreica leur part d'hoirie de Todereni.

222. — 5 août 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère de Pobrata le droit de propriété sur le village de Herești, ancienne possession de Cujbă.

223. — 7 août 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère de Pobrata le droit de propriété sur le village de Herești avec Poiana Oamenilor, situé sur la Moldova, à la suite du procès avec l'ancien grand *vornic* Cujbă.

224. — 8 août < 1634—1650 >, Iassy. Le hetman et *pircălab* de Suceava Gavril écrit aux *aprozi*, aux *vătavi* et aux *juzi* de tziganes de ne pas importuner les serfs tziganes du monastère de Tazlău.

225. — 8 août 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu ordonne aux serviteurs princiers du district de Suceava de n'empiéter pas sur le village de Vilcești, propriété du monastère de Galata de Sus, parce que ce village est exempté d'impôts.

226. — 8 août 1634 (7142). Le voïévode Vasile Lupu confirme à l'ancien troisième logothète Pătrașco Ciogolea et à l'ancien *sulger* Gheorghe Jora le droit de propriété pour chacun sur une moitié des villages de Badeuți et de Săbășani, situés sur le ruisseau de Bașău, district de Dorohoi, achetés à Căzacul, fils du *comis* Gheorghe de Cîrstești.

227. — 8 août 1634 (1742). Le voïévode Vasile Lupu confirme au *diac* Mihașco Cornaci le droit de propriété sur deux terrains de culture dans le village de Dersca, achetés à Mintă et à d'autres.

228. — 8 août 1634 (7142). Les grands boyards certifient la vente par Căzacul fils du *comis* Gheorghe, d'une moitié des villages de Badeuți et de Săbășeni, district de Dorohoi, à l'ancien logothète Pătrașco Ciogolea, et de l'autre moitié du village de Badeuți à l'ancien *sulger* Gheorghe Jora.

229. — 8 août 1634 (7142). Témoignage pour l'achat d'une hoirie par Dămiiian de Tatomirești à Vasile et son frère, Dumitru.

230. — 9 < août > 1634 (7142). Le voïévode Vasile Lupu confirme aux moines du monastère de Dobrovăț le droit de propriété sur un emplacement de rucher dans une clairière, sur la Covasna.

231. — 10 août 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au *vornic* de *gloată* Neaniul le droit de propriété sur une clairière dans les confins du village de Tomești, à la suite du procès avec les moines du monastère de Voroneț.

232. — 11 août 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu juge le procès intenté par Udrea Gînscă et sa famille à Isac Dediul et à son frère pour la troisième partie du village de Starosilți, situé sous la colline de Cozanciu, et confirme aux derniers la possession de cette hoirie.

233. — < Environ 12 août 1634 >. Drăgan et ses frères vendent à Nacul Brut leur hoirie de Năvrăpești.

234. — < Environ 12 août 1634 >. Vasile vend à Nacul Brut sa hoirie de Năvrăpești.

235. — 12 août 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au *vornic* Năvrăpescul et à Nacul Brut le droit de propriété sur les portions d'hoirie de Năvrăpești, achetées par Sănson, les obligeant en même temps de restituer à celui-ci toutes dépenses.

236. — 12 août 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Ion Prăjescul le droit de propriété sur une hoirie de Poiană, à la suite du procès avec Gheorghie Căpriorul (Avec photocopie en annexe, pl. XVII).

237. — 12 août 1634 (7142), Voroneț. Les moines du monastère de Voroneț écrivent au grand logothète Pătrașco de ne tenir pour vrai l'affirmation du moine Teodor, parce que celui-ci n'a aucun droit sur le territoire d'un village abandonné propriété du monastère.

238. — 14 août 1634 (7142), Iassy. Les grands boyards témoignent que le *vistiernic* Iordache a acheté à l'ancien douanier Conde le village de Poprincani, situé entre les villages de Posadnici et de Cîrnîceni, sur la Jijia.

239. — 15 août 1634 (7142), Iassy. Chelsia Țopasca, fille de Solomon, vend un terrain de construction dans le bourg de Iassy, rue Ulița Nouă, à Gheorghii et à Apostol, fils de Mechea.

240. — 19 août 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu ordonne aux *pirocălabi* du district de Suceava d'enquêter dans le litige intervenu entre le monastère de Pobrata et Soltana Tălmăcioaie, pour les serfs du monastère établis dans le village de Drăgușani.

241. — 19 août 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu ordonne aux *pirocălabi* du district de Suceava de partager les fils du serf tzigane Dologa entre Soltana Tălmăcioaie et le monastère de Pobrata.

242. — 20 août 1634 (7142) Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Toader Isac, à Sava Ganea, à Gligorie Blendea et à leurs *răzeși* (petits propriétaires terriens) du village de Mihăești le droit de propriété sur des clairières, près de la rivière de Moldova, à la suite d'un procès avec Nechita, fils de Sava, et d'autres.

243. — 24 août 16<34>—16<41> (714...), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu autorise l'évêque de Roman, Mitrofan, de tenir les serfs tziganes de Marica, ainsi que celle-ci a disposé à sa mort.

244. — 28 août 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu juge le procès intenté par l'épouse de Goia à Iurașco pour des parties des villages de Doljești, de Firțești et de Rușii Blăgoești. L'arrêt du prince est défavorable à Iurașco.

245. — 29 août 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme à l'ancien cupar Neculai Sechil et à sa mère, Nastasia, le droit de propriété sur la moitié de *seliștea* (territoire d'un village abandonné) Ruși, district de Neamț, pour laquelle ils ont été en procès avec Luca Fuștele.

246. — < 1er septembre 1634—31 août 1635 > (7143), Suceava. Le voïévode Vasile Lupu autorise Cornaci de chercher et de ramener ses serfs fugitifs des villages de Dersca et de Sinăuți.

247. — < 1er septembre 1634—31 août 1635 > (7143), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme à la Métropole de Suceava le revenu résulté de la vente de l'eau de vie.

248. — < 1er septembre 1634—31 août 1635 > (7143) Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Dumitrașco Gheuca le droit de propriété sur des hoiries du village de Ruși situé sur l'Iezer, achetées aux neveux de l'ancien *armaș* Pirvan et aux autres.

249. — < 1er septembre 1634 — 31 août 1635 > (7143). Le voïévode Vasile Lupu confirme au *păhărnice*l Frățiman et au *diac* Moțoc le droit de propriété sur des portions du village de Țibiriha, à la suite d'un procès.

250. — 1er septembre < 1634—1644 >, Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme à la Métropole de Suceava l'exemption d'impôts de ses *poslușnici* (serviteurs) et de ses serfs.

251. — 1er septembre 1634 (7143), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme à l'*uricar* Ionașco Mînjea le droit de propriété sur la *seliște*a (territoire d'un village abandonné) de Văcotești, district de Cîrligătura.

252. — 3 septembre 1634 (7143), Iassy. Le témoignage des grands boyards concernant le partage d'hoiries de Goșmani, de Armăești, de Țuțcani, de Birjoveni, de Felești, de Ruși et de Rumâni entre Tofan Seachil et ses neveux. (Avec photocopie en annexe, pl. XVIII).

253. — 4 septembre < 1634 >, Bălotești. La *comisoaia* (épouse d'un *comis*) Ileana et sa famille vendent la moitié du village de Toderești, situé sur le Siret, district d'Adjud, à l'ancien *ptrecălab* Dabija.

254. — 4 septembre 1634 (7143), Iassy. Tofan Seachil témoigne qu'il a partagé avec Neculai Seachil et avec Costantin Buhuș les villages d'Aramești, de Țuțcani, de Gocimani, de Felești, de Birjoveni et de Rumâni.

255. — 5 septembre 1634 (7143), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu écrit à ses employés de diviser et de borner les hoiries de Ruși, propriétés de Păscălina Iacomiasa et de Costin. (Avec photocopie en annexe, pl. XIX).

256. — 5 septembre 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère Saint Sabbas de Iassy le droit de propriété sur quatre *fâci* (mesure agraire = 14.322 m²) de vigne à Copou, à la suite d'un procès avec Mustafa Celebi (Avec photocopie en annexe, pl. XX).

257. — 5 septembre 1634 (7143), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu autorise le *vistiernic* Vasile Banul et ses frères de posséder la moitié du village de Căcărădzeni, situé au-delà de Bahlui.

258. — 7 septembre 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère Saint Sabbas de Iassy le droit de propriété sur le village de Șetrăreni sur la Turia, fait don par le *postelnic* Enachi.

259. — 14 septembre < 1634—1652 >. Trohin, neveu de Moisei, vend sa hoirie de Benești à Tudor de Crăiești.

260. — 14 septembre 1634 (7143). Le *cornic* Strățulat et Călmățuiu témoignent qu'ils ont borné le village de Măcișeni, district de Covurlui, acheté par Curt Celebi.

261. — 21 septembre < 1634—1652 >. La *postelniceasa* (épouse d'un *postelnic*) Nastasia Vrabioae témoigne que Chirilă de Popești a racheté d'elle une part d'hoirie du village de Botoi.

262. — < Environ 24 septembre 1634 >. Les moines du monastère de Voroneț confirment au voïévode Vasile Lupu qu'ils ont changé la *seliște*a (territoire d'un village abandonné) de Milcinești, district de Cîrligătura, contre la *seliște*a de Mușinți, située près

du bourg de Siret, propriété du *vornic* Ionașco Jora. Ils ont reçu de celui-ci en plus cent *lei* (Avec photocopie en annexe, pl. XXI).

263. — 24 septembre 1634 (7143), Cotnari. L'archevêque et métropolitain de Suceava Varlaam témoigne que le *vornic* Jora a donné le village de Mușinți, district de Suceava, aux moines du monastère de Voroneț en échange du village de Milcinești, district de Cîrligătura.

264. — 28 septembre 1634 (7143), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu ordonne aux grands *vătafi* du district de Suceava d'examiner la cause entre le monastère de Sucevița et l'évêque de Rădăuți, Evlogie, pour un serf tzigane.

265. — 30 septembre 1634 (7143), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu autorise Simion de posséder une hoirie du village de Bogdănești.

266. — 30 septembre 1634 (7143), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme à l'ancien grand *vornic* Gavril Măteiaș le droit de propriété sur le village de Denisauca avec ses prés, à la suite d'un procès avec le bourgmestre et les échevins de Cernăuți.

267. — 3 octobre 1634 (7143), Hălășteiani. Les neveux d'Ieremia vendent à Lupul Prăjescul la huitième partie d'une maison du village de Săoani, situé sur le Siret, district de Roman.

268. — 4 octobre 1634 (7143) Iassy. Le voïévode Vasile Lupu juge dans le procès intenté par Iurașco et d'autres contre Gheorghîță, fils de Dumitru, et d'autres pour une part d'hoirie dans le village de Tunguzeni, situé sur le Sacovăț, district de Vaslui.

269. — 7 octobre 1634 (7143) Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme à l'ancien *vornic* Ionașco Jorea, à la suite du procès avec Cobăleanul et sa famille, le droit de propriété sur la *seliștea* (territoire d'un village abandonné) le Milcinești, district de Cîrligătura, reçue du monastère de Voroneț en échange de la *seliștea* de Mușinți, district de Suceava.

270. — 8 octobre 1634 (7143), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au *stolnic* Andreica de Șerbăcani des parties des hoiries dans le village de Boghiani.

271. — 11 octobre 1634 (7143), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au métropolitain de Suceava, Varlaam, et au monastère de Secul le droit de propriété sur un moulin dans le village de Cofești, sur le ruisseau de Putna, à la suite du procès avec le *stolnic* Dumitrașco.

272. — 13 octobre 1634 (7143), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu ordonne aux prévôts de Cernăuți et à Onciul Iurașcovici de délimiter quelques prés situés non loin du bourg de Cernăuți et le village de Denisauca, propriété du *vornic* Gavrilăș.

273. — 13 octobre 1634 (7143), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme à l'ancien *vornic* Gavrilăș le droit de propriété sur des prés situés non loin du bourg de Cernăuți et sur le village de Denisauca à la suite d'un procès avec le bourgmestre et les habitants du bourg de Cernăuți.

274. — 28 octobre 1634 (7143), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu ordonne à Ionașco de Mușetești de prendre d'Albotă, de Teleagă et d'autres la partie de dîme due à Vlașca et à ses frères, pour la récolte qu'ils ont ramassée sur leurs propriétés de Rușciori et de Dumbrăvița et de la donner à ceux-ci (Avec photocopie en annexe, pl. XXII).

275. — 29 octobre <1634–1635>, Iassy. Le *vătaf* Ionașco Tăbîrță échange des serfs tziganes avec le monastère de Probota.

276. — 3 novembre 1634 (7143), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu ordonne à son vassal Neculai Sechil de délimiter la part d'hoirie de Popoșea et de sa famille dans les villages de Bodești et de Ciuciuleni, pour laquelle ils ont été en procès avec Damaschin et d'autres.

277. — 6 novembre 1634 (7143), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand *medelnicer* Simion Gheuca le droit de propriété sur des hoiries achetées dans les villages de Dărăști et de Hălărești, situés sur le Puțul, district de Tutova, et de Minzați.

278. — 7 novembre 1634 (7143). Le voïévode Vasile Lupu confirme à l'ancien *cămnar* Tofan Sechil, à la suite du procès avec Ionașco Velește, le droit de propriété sur des parties des villages de Forloești, d'Ungheni et sur des clairières.

279. — 11 novembre 1634 (7143), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Costanda Havoroneasa et à son frère, Andronic, le droit de propriété sur la moitié du village de Volcineț, district de Hotin, à la suite du procès avec Lupul Gheanghea.

280. — < Avant le 12 novembre 1634 >. Le *comis* Duca, le bourgmestre Dobromin avec les échevins du bourg de Galați et d'autres témoignent que Stratul Bolea a acheté une portion du village de Dănceni, district de Tecuci, à Mărinca et à Părasca, filles de Tecla.

281. — 12 novembre <1634—1635>, Iassy. Le grand logothète Pătrașco Bașotă ordonne à l'*uricar* Borleanul et à Gociul de préciser et de borner de nouveau, à la suite d'un procès, une propriété d'Onciul Iurașcovici et de Dumitrașco, fils de Rugină.

282. — 12 novembre 1634 (7143), Iassy. Les grands boyards témoignent que Grozava, épouse de l'ancien *clucer* Stratul Bolea, a rendu au grand *stolnic* Grama une somme d'argent, pour racheter ainsi une hoirie du village de Costești, district de Roman, hoirie vendue par sa famille.

283. — 13 novembre 1634 (7143), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme à l'ancien grand *clucer* Lupul Prăjescul le droit de propriété sur des portions des hoiries dans les villages de Băloșești, district de Suceava, de Drulești et de Săoani, sur le Siret.

284. — 18 novembre 1634 (7143), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au *vornic de gloată* Neaniul le droit de propriété sur des serfs tziganes.

285. — 21 novembre 1634 (7143), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au logothète Pătrașco Ciogolea le droit de propriété sur le village de Dumeni, situé sur l'Iubâneasa, district de Dorohoi, fait don par le voïévode Moïse Movilă pour son service et pour 150 thalers d'argent données pour soutenir les besoins du pays. (Avec photocopie en annexe, pl. XXIII).

286. — 1er décembre 1634 (7143), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au prêtre Buda, à son fils Ionașco et à son neveu Vasile Brăescul le droit de propriété sur la moitié du village de Brăești, à la suite d'un procès avec Grigore Arbure.

287. — 2 décembre 1634 (7143). Le voïévode Vasile Lupu confirme à l'ancien logothète Pătrașco Ciogolea le droit de propriété sur les villages de Tricinți et de Roșiaci, district de Hotin.

288. — 7 décembre 1634 (7143). Drăghina Cozmoae et ses filles vendent leur portion d'hoirie du village de Conțești au *pitar* Chiriac.

289. — < Après le 7 décembre 1634 >. Le prêtre Apostolache et sa soeur Catrina vendent leur hoirie du village de Conțești à l'ancien *pitar* Chiriac.

290. — 15 décembre 1634 (7143). Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère de Humor le droit de propriété sur un rucher à Bototin, sur la Covasna.

291. — 17 décembre 1634 (7143), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Ștefan, gendre de l'ancien *ureadnic* Liciul, le droit de propriété sur une partie du village de Borăști, situé sur le Birlăzel, à la suite d'un procès avec Florea Robul et Pavel, et sur une autre partie du même village, achetée par son beau-père Liciul.

292. — 18 décembre 1634 (7143), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu autorise le *pitrcălab* Bechea de défendre ses propriétés situées dans les villages de Bogdănești, de Hivoreni et de Săucești.

293. — 20 décembre 1634 (7143), Iassy. Uliana, nièce de Firtat, vend sa partie d'hoirie dans le village de Băloșeni à Toader Ștefan, Paradis Saula et Mihai Ungurul.

294. — 20 décembre 1634 (7143) Repede, fils de Drăgălina, vend à Burduca de Firăști la moitié d'un emplacement de moulin dans le ruisseau de Putna pour 20 ducats.

295. — < Environ 21 décembre 1634 >, Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand *vornic* Savin Prăjescul le droit de propriété sur deux *fălci* (mesure agraire : 14.322 m²) de vigne à Cotnari, sur la colline de Păcurar.

296. — 21 décembre 1634 < 714 > (714 < 3 >), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand *vornic* Savin Prăjescul le droit de propriété sur deux *fălci* de vigne à Cotnari, sur la colline de Păcurar.

297. — 28 décembre 1634, Hălăștiani. Ionașco vend au *clucer* Lupul Prăjescul la huitième partie d'une maison de Săoani. (Avec photocopie en annexe, pl. XXIV).

298. — 30 décembre 1634 (7143), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme aux neveux de Boris Braevici, Vasile et le prêtre Buda, le droit de propriété sur le village de Brăiești, district de Hirlău, à la suite du procès avec l'ancien *pivnicer* Arbure.

DOCUMENTS FAUX

I. — 12 mars 1634 (7142). Gheorghe Boțul témoigne qu'il a délimité le village de Siliștea, situé sur l'Almașul Mic, district de Neamț, village propriété du monastère de Pîngărați (Avec photocopie en annexe, pl. XXV).

II. — 20 juin < 1634—1635 >, Suceava. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Lupu Ghianghea le droit de propriété sur des serfs tziganes.

ADDENDA

A. — 15 janvier 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme au monastère Saint Sabbas de Iassy le droit de propriété sur le village de Stroești, ancien village princier, subordonné à la circonscription de Șipote, en l'exemptant de tous les impôts, à l'exception de l'impôt pour le tribut.

B. — 15 janvier 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Moïse Movilă confirme au capitaine Mihalcea Durac le droit de propriété sur un emplacement de moulin, situé sur le ruisseau de Siaca, sur deux étangs, sur un emplacement de rucher et sur une clairière avec lieu de pré et de labourage, achetés à l'ancien *vătav* Ursul.

C. — 30 janvier 1634 (7142). Le voïévode Moïse Movilă confirme à Borotcu et à sa femme, Ilinca, le droit de propriété sur une part du village de Dînceni, district de Dorohoi.

D. — 10 juin 1634 (7142), Iassy. Les grands boyards témoignent que le prieur Agafton et l'assemblée des moines du monastère de Rîcica ont vendu au *postelnic* Ionășcuță Prăjescul le village de Vlădeni, situé sur le Siret, district de Roman.

E. — 12 juin 1634 (7142), Iassy. Le voïévode Vasile Lupu confirme au *postelnic* Ionășcuță Prăjescul le droit de propriété sur le village de Vlădeni, situé sur le Siret, district de Roman, acheté au monastère de Rîcica.

F. — 25 juillet 1634 (7142). Le voïévode Vasile Lupu écrit à Șendrea, dans la cause entre Liciul et Vasile Bran de Dușăști.

G. — < 1er s e p t e m b r e 1634 — 31 a o û t 1635 > (7143). Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère de Neamț le droit de propriété sur le village de Piscul, avec ses anciens confins.

H. — < 1er s e p t e m b r e 1634 — 31 a o û t 1635 > (7143). Le voïévode Vasile Lupu confirme à l'ancien *cornic* Ionașco Avram et à ses frères, Ștefan et Vasile, le droit de propriété sur la moitié du village de Misăhănești, sur la moitié du village de Giurcani, situé sur la Tutova, et sur plusieurs serfs tziganes. Le voïévode confirme aussi, seulement à Ionașco Avram le droit de propriété sur le village de Mănăești, situé sur le Idrici, et sur une part d'un emplacement de moulin, situé sur le ruisseau de Putna, près du village de Căpotești.

I. < 1er s e p t e m b r e 1634 — 31 a o û t 1635 > (7143). Le voïévode Vasile Lupu confirme au *spătar* Lupașco Bucium, fils de Gligorie Bucium, le droit de propriété sur des parts des villages de Horgești et de Nănești, district d'Adjud.

DOCUMENTE

1634 (7142) ianuarie 5, <Iași>.

Moise Movilă voievod dăruiește lui Pătrașco Ciogolea logofăt ocini în satele Puțurenii, pe Olovăț, Săpoteni, pe Iubăneasa, și Pomîrla, ținutul Dorohoi, care fuseseră ale lui Isac Balica hatman.

† Иъ Мѡисѣи Мѡвилѣ воєвода, кожѣю лнѣностѣю, господарѣ Землѣ Молдавскѡи. Adecă domniia mea m-am milostivit și am dat și am miluit pre al nostru credincios boiaren Pătrașco Ciogolea logofetul pintru a lui direaptă slujbă ce m-au slujit și ne slujește și acmu, l-am miluit domniia mea cu ale méle dirépte ocine și cumpărături, ci i-au cumpărat vărul domniei méle, răposatul Isac Balica ce au fost hatman, pre ai săi bani, giunărate de sat de Puțurénii, ce simtu pre Olovăț, și cite părți să vor alége pre zapise în satu Săpoténi, ce simtu pre Ibăneasa și niște părți [și nește părți], carile vor hi scrise în zapise, iar în sat în Pomîrla, ce simtu toate în ținutul Dorohoiului. Acéste sate, pre cite vor scrie vindute, ca să fie dumisale di la noi dirépte ocine și moșii în veci.

Și nime să nu ispitească a strica, pintru căci domnii mea simtu mai aproape rudă lui Isac Balicăi hatmanului. Iar cine să va ispiti a-i strica a noastră miluire, din frații noștri sau din ruda noastră sau din streini, ca să fie trecléți și procléți în véci și să lăcuiască cu Ariia și cu Iuda împreună, în véci.

† Еъ лѣто *ѡрѣкѣ гѣнарѣ ѿ.

† Гам господинѣ велѣл.

Иъ Мѡисѣи Мѡвилѣ воєвода <m.p.>.

† Datu-i-am domniia mea pentru slujba ce ni-au slujitu domnii méle. Nime să n-aci>¹bă a strica. Pentr-aceia, singur scriu domniia mea cu a me mină, să să creadză ².

† Focea <a scris>.

< Pe verso, însemnare contemporană>: Ispisoc de la Moisi Moghila pre Puțurenii și pre Săpoteni și pre Pomirla, ce sintu toate la Dorohoiu.

Arh. St. București, M-rea Doljești, XXIX/26.

Orig., hîrtie (31,8 × 19,8 cm), pecete aplicată.

EDIȚII: Hăjdeu, *Archiva istorică*, I, 1, p. 71—72 (orig.).

2

1634 (1742) ianuarie 5, Iași.

Moise Movilă voievod întărește lui Birsan și cneaghinei sale Anghe-lița o casă cu loc din satul Drăgușani, cumpărată de la Andrei fost armaș, precum și de la fiul și nepoții acestuia.

† Иъ Моѵси Мо нла воєвода, вожію мноєстію, господарѣ Земли Молдавскон. Оже прїѣдоше прѣд нами и прѣд вѣснмы нашіми молдавскими волѣри великих и малых, Яндрен быв армаш <и>³ сынъ его, Дѣмитрашко, и братанич его, Палагїѣ и брат ен⁴ Дѣмитръ, сынове Бантъш, и продали една дом готов въ село, Дръгъшани, котора нам прѣжде бѣше штецъ Яндрени, на нмѣ Нлѣ бѣше шетрар, и нмал он тѣжевъ вѣкупѣ съ братаничи его выше писани, занеже кнѣгинѣ Ирина⁵, матеръ ея, шетръроде, една дом штецъ братанич его, нмѣ Бантъш корник, сказала шетръроде⁶.

Тѣм ради, они вѣси потокинан сѣ и продали за нѣ добра волѣ, неким непонуждени, ане приселовани, тоа дом съ мѣст колико ест намѣстї и плоти въ вкрѣстѣ тоа дом. Тоа продали волѣрену господства ни Бърсан дворник и кнѣгини его, Ангелци, ради пет десѣт⁷ талер сребръних.

И въ том, тѣже принде прѣд нами Палагїѣ съ сынъ ен, Иванашко, и брат ен, Дѣмитръ, сынове Бантъш, пакнѣ за нѣ добра волѣ, неким непонуждени, ане

¹ Omis.

² De la „†Datu-iam“ pînă la „creadză“, scris de Moise Movilă.

³ Rupt.

⁴ ен transformat din ео.

⁵ кнѣгинѣ Ирина, adăugat, cu aceeași cerneală cu care sînt scrise ultimele rînduri ale documentului (vezi mai jos).

⁶ De la нмѣ pînă aici, scris cu aceeași cerneală cu care sînt scrise ultimele rînduri ale documentului.

⁷ петдѣсѣт scris cu aceeași cerneală cu care sînt scrise ultimele rînduri ale documentului.

приселовани, и продаан въскъ част им, <е>¹лико сѣ избѣрет за дѣдину въ того село Дръгушани, <ти>²же болѣрену нашему выше писан, Бърсан дворник, и кнѣгини его, Ингелици, радѣ два десѣтъ³ <та>²аер сребрънихъ. И заплати въси испълно тѣи въшы пи²сани пинѣси въ рѣк им.

Тѣм радѣ, тоа дом съ мѣстъ въ⁴ шкрѣстнѣи дом, елико бѣдетъ плоти и намѣстнѣи, тоа дом и тоа част за штинну въ того село да ест и въ господства ми болѣрену нашему выше писанъ права штинну и дѣдину и выкупленѣи и зрик и потвържденѣи съ въскѣм доходоу, непорушено ему николиже, на вѣки вѣчнѣи. И ни да сѣ не умишае прѣд симъ листомъ⁵ нашимъ.

У Мс, лѣто × 8716 генарѣ ї.

† Самъ господинъ велѣа.

† Гангѣ велъ догофетъ учи и сѣ искаахъ <м.р.>.

† Іоанашко Мъжжѣ <писалъ>.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, Andrei fost armaș <și>² fiul lui, Dumitrașco, și nepoții lui de frate, Palaghia și fratele ei, Dumitru, fiii lui Bantăș, și au vîndut o casă gata din satul Drăgușani, care a fost mai înainte a tatălui lui Andrei, anume Ilea fost șetrar, și a avut el piră împreună cu nepoții lui de frate mai sus scriși, deoarece cneaghina Irina⁶ șetrăroaia, mama lui, a stricat o casă a tatălui nepoților lui de frate, anume Bantăș vornic⁶.

Pentru aceea, ei toți s-au tocmit și au vîndut de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni nici asupriți, acea casă cu locul cît este numestii și este împrejurul acelei case. Aceea au vîndut-o boierului domniei mele Bîrsan vornic și cneaghinei lui, Anghelița, pentru cincizeci⁶ taleri de argint.

Și întru aceasta, de asemenea au venit înaintea noastră Palaghia cu fiul ei, Ionașco, și fratele ei, Dumitru, fiii lui Bantăș, iarăși de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți, și au vîndut toată partea lor, cît se va alege de dedină din același sat Drăgușani, <de asemenea>¹ boierului nostru mai sus scris, Bîrsan vornic, și cneaghinei lui, Anghelița, pentru douăzeci⁶ taleri de argint. Și a plătit deplin toți acei mai sus scriși bani în mîinile lor.

Pentru aceea, acea casă cu locul din jurul casei, cît va fi gard și numestii, acea casă și acea parte de ocină din acel sat să fie și de la domnia mea

¹ Șters.

² Rupt.

³ Два десѣтъ scris cu aceeași cerneală cu care sînt scrise ultimele rînduri ale documentului.

⁴ De la 17 pînă la sfîrșit, scris de aceeași mînă dar cu altă cerneală.

⁵ Omis.

⁶ Vezi nota de la textul slav.

boierului nostru mai sus scris dreaptă ocină și dedină și cumpărătură și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit lui niciodată, în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, anul 7142 <1634> ianuarie 5.

† Înсуși domnul a poruncit.!

† Ghianghea mare logofăt a învățat și s-a iscălit <m.p.>.

† Ionașco Minjea <a scris>.

Arh. St. Iași, CDLIX/12.

Orig., hirtie (41,5 × 28 cm), pecete aplicată, căzută.

EDIȚII: Ghibănescu, *Surete*, X, p. 15–16 (orig. slav, cu trad. editorului).

3

1634 (7142) ianuarie 5.

*Nastasia, jupîneasa lui Arsenie fost logofăt, și fiul ei Gheorghită
vînd satul Răucești lui Gheorghe Boțul.*

† Adeică eu Nastasie, giupîneasa lui Arsenie ce au fostu logofet și cu Gheorghită, feciorul mieu, scriem și mărturisescu cum am vîndut satul Răuceștii dumisali lui Ghiorghe Boțul, dreptu doi sote și cindzeci de galbeni, bani buni, ce n-au fostu noi cumpărătură de la Radul ce au fostu vornic și de la fratele lui, de la Simion, feciorii lui Ghiorghe ce a fostu hatman. Deci noi am vîndut de bunăvoe noastră, de nime siliți, nici asupriți, deci ca să aibă dumnealui a-șe faci și drese dumnești.

Și în tocmala noastră au fostu Nil egumenul de Pingărați și Gherghită de Bîrgăoni și Pătrașco de Hlăpești și Ionașco din Negrești și Neculaiu de Bîrgăoni și alți oameni mulți au fostu în tocmala noastră.

Să hii dumisale dreptă ocină și moșii și cuconilor dumisale. Dreptu acéia nime să n-aibă a întoarce din omeni noștri.

Și pentru mai mare credință ne-a[a]m <pus>¹ pecetile și am și iscălit, ca să să creadză.

De iasta scriem și mărturisim.

Бѣ лѣто 7142 г. январѣ 5 днѣ.

Нна гргмен.

Из Гноргне искаах <m.p.>, сынъ Арсение логофит.

¹ Loc rupt.

Иѡннашко нскал <т.р.>.

Ѳз Николан Плишка нскал <т.р.>.

<Pe verso, însemnare din sec. al XVII-lea>: † Uric de la Bărnovschî vodă şi alte dăreşe *ѡѡѡѡ дѡѡ ѡѡ рѡѡ Гѡѡѡѡ*¹.

Arh. St. Bucureşti, M-rea Neamţ, LIX/11.

Orig., hîrtie (29,3 × 19,7 cm), trei peceti aplicate.

4

1634 (7142) ianuarie 6, Iaşi.

Moise Movilă voievod porunceşte pircălabilor din ţinutul Bacău să oprească toată partea din Birăeşti a lui Păntelei din Liteni, vecinul lui Ştefan din Mărgineni, deoarece primul a vîndut fără ştirea celui de al doilea.

† Иѡ Монсѡю Могн<ла>² воѡвода, божѡю милостѡю, господарѡ Зѡмле Молдавскоѡ. Пишемъ слѡсѡѡ нашимъ, прѡѡѡлабѡмъ ѡтѡ {<ѡ>ин<ст>³ Бакѡѡ. Дѡмъ voao ştiri că s-au jeluitu, <înain>² tea domniei мѡ<le>², sluga domniei мѡле Штефан ден Мăргинѡни пе унъ vecin al <lui>², а<ну>²ме Пăнтеѡлеу ден Лăитѡни, dzicindъ el că i-au fost datu³ iar el i-au vîndutu, de-reptu 19 zloţi, fără ştirea lui.

Pentr-acea, dacă-ţi vede cartea domniei мѡле, iar voi să-i opriţi toată partea de ocină cită va avea în sat în Birăeşti, iar lui de-i va părea cu strîmbul, să-i daţi dzi să stea de faţă înaintea domniei мѡле. Такъ да знѡнтѡ, никъ не ѡчинѡнтѡ.

<ѡ>² Пѡс, ѡѡ лѡѡто *ѡрѡѡѡ гѡнарѡѡ ѡѡ.

† Господѡнѡѡ ѡѡѡѡѡ.

Бѡшѡтѡѡ ѡѡѡ дѡѡрѡнѡѡ ѡѡѡ <т.р.>.

† Гѡ<ѡр>²нѡ ѡѡн<ѡѡ>л¹ <пѡсѡл>.

Biblioteca Centrală de Stat, Secţia manuscrise, III/10.

Orig., hîrtie (13,8 × 18,1 cm), pecete timbrată; rupt şi şters în unele locuri. Cu o copie din 1804 ianuarie 11.

¹ Încă le-am dat în mîinile lui Gheorghe.

² Loc şters.

³ Text ilizibil.

1634 (7142) ianuarie 7, Iași.

Moise Movilă voievod hotărăște ca ȣiganii Mitropoliei Sucevei să nu facă altcuiva munci decît Mitropoliei.

Iuon Moise Wojwod bestimt die zur Mitropolie gehörige Zigeuner zu keinem anderen als Mitropolie Diensten.

Dtto Iassy, 7142 <1634> den 7 ^{t<en>} Iănar.

Iuon Moise voievod hotărăște ca ȣiganii Mitropoliei să nu facă altcuiva munci decît Mitropoliei.

Dat în Iași, 7142 <1634> ianuarie 7.

Arh. St. Suceava, Documente, XLII/5.

Inventarul doc. Mitropoliei, fasc. lit. A, nr. 61.

Rezumat german.

EDIȦII:Popovici, *Index Zolkiewiensis*, III, p. 699 (rez. german și trad.).

1634 (7142) ianuarie 8.

Moise Movilă voievod poruncește șoltuzului și pîrgarilor din Baia să lase în pace patru poslușnici din acest oraș ai mănăstirii Moldovița.

Moise Mogila Woewod befiehlt den Scholtusen und Pärgar'n der Stadt Baja, dass sie ja die vier dort in Baja sesshaften Leibeigenen des Klosters Moldowiza in Frieden lassen, man soll sie mit nichts belästigen, nur in den Mühlen des Klosters haben sie zu dienen.

V<om> J<ahre> 7142 <1634> Jăner 8.

Moise Movilă voievod poruncește șoltuzului și pîrgarilor din tîrgul Baia să lase în pace pe cei patru poslușnici ai mănăstirii Moldovița care se află acolo în Baia, să nu-i apese cu nimic și să slujească numai la morile mănăstirii.

Din anul 7142 <1634> ianuarie 8.

După Wickenhauser, *Moldowiza*, p. 106, nr. 126.

Rezumat în limba germană după orig. slav.

1634 (7142) ianuarie 8, Iași.

Moise Movilă voievod împuternicește mănăstirea Pingărați să-și apere braniștea Căprăria.

† Иѡ Мѡѵси Могила воєвода, божію милостію, господарь Земли Мѡлдавскон. Dat-am cartea domnii mele egumenului și a tot săborul de la svinta mănăstire de la Pangărați spre-acia ca să hie tari și puternici cu cartea domnii mele a-ș ținea și a apăra a lor braniște ce au în munte, anume Căprăria și alte braniști pre unde au apărat de vac.

Și nime să nu cutédză a intra peste cartea domnii mele. Aceasta scriu domnia mea, într-alt chip să nu hie.

✠ Ис, въ лѣто «ѡрмѣ» генаріе ѿ.

† Гам господинъ велѣа.

Иѡ Мѡисѣ воєвода <m.p.>.

† Пѣтрашко <писал>.

<Pe verso, însemnare contemporană>: Pentru braniște, apărătura Moisei voievoda, Căprărie.

Arh. St. București, M-rea Pingărați, III/59.

Orig., hirtie (31 × 19,5 cm), pecete aplicată.

1634 (7142) ianuarie 8, Iași.

Moise Movilă voievod întărește mănăstirii Pingărați două curături la Straja, cumpărate de la Larion, Ion și Dan din Dărmănești.

† Иѡ Мѡѵси Могила воєвода, божію милостію, господарь Земли Мѡлдавскон. Оуже господство ми дали и потвърдани есми молебником нашим, вѣсменъ и вс съборъ въ свѣтаа монастыр Пангърацѣи, на една учиненіе нже ест оу Страже, что ест им права кѣпленіе въ Даривъ <и>¹ Иѡн въ Дръмънѣи и такожде на дрѣгда учиненіе что ест им права кѣпжна въ Дан въ там, въ исписки что имали въ Александръ Илѣаш воєводъ и въ господства ми² да ест есмы права втѣниъ и вѣкупленіе и потвържденіе и зрик, съ вѣсѣм доходом непоршши неколиже на вѣки.

¹ Omis.

² И въ господства ми, adaos ulterior pe margine.

И да имають дръжатѣ тѣхъ вчищениѣ по гдѣ хотарѣли ѣмѣ Савинъ вѣнъ
хѣтманъ.

И ни да сѣ не змнишайтъ прѣдъ симъ листомъ нашимъ.

Ѫ Ис, въ лѣто <ѪРМѢ ГЕНАРѢ Н.

† Самъ господинъ вѣлѣлъ.

† Глангѣ вѣлъ логофѣтъ зчи и сѣ искаахъ <м.р.>.

† Пѣтрашко <писалъ>.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit rugătorilor noștri, egumenului și intregului sobor de la sfinta mănăstire Pangărații, o curătură care este la Straje, care le este dreaptă cumpărătură de la Larion <și>¹ Ion din Dărmănești și de asemenea altă curătură, care le este dreaptă cumpărătură de la Dan de acolo, din ispisoacele pe care le-au avut de la Alexandru Iliaș voievod și de la domnia mea², să le fie dreaptă ocină și cumpărătură și întărire și uric, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci.

Și să aibă a stăpîni acele curături pe unde le-au hotărnicit Savin fost hatman. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, în anul 7142 <1634> ianuarie 8.

† Înсуși domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit < m. p.>.

† Pătrașco < a scris>.

Arh. St. București, M-rea Pingărați, III/46.

Orig., hirtie (31,5 × 19,5 cm), pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. din 1909 iunie 6, de Stoica Nicolaescu.

9

1634 (7142) ianuarie 8.

Moise Movilă voievod întărește mănăstirii Moldovița satul Văculești și dreptul de a lua fumăritul din acest sat.

Moise Mohila Woewod bestätigt und gibt dem heil<igen> Kloster Moldowiza das Dorf Wokulestie, und die Leute dieses Dorfes haben den Rauchschoß an die Landesherrschaft nicht zu zahlen, sondern jährlich dem genannten Kloster zu entrichten.

V<om> J<ahre> 7142 <1634> Jän<er> 8.

¹ Omis în orig.

² „și de la domnia mea“, adaos ulterior pe margine.

Moise Movilă voievod întărește și dă sfintei mănăstiri Moldovița satul Văculești, iar vecinii de acolo să nu aibă a plăti domniei darea de fum, ci să o plătească în fiecare an numitei mănăstiri.

Din anul 7142 <1634> ianuarie 8.

După Wickenhauser, *Moldowiza*, p. 106, nr. 127.

Rezumat în limba germană după orig. slav.

EDIȚII: Crețulescu, *M-reă Gorovei*, p. 58 (mențiune).

10

1634 (7142) ianuarie 9, Iași.

Moise Movilă voievod scutește de toate taxele vamale pe vecinii Mitropoliei Sucevei.

Derselben ¹ befreyet die zur Suczawaer Mitropolie gehörige Unterthanen von allen Maut-Gebühren.

Dtto Iassy, 7142 <1634> den 9 ^{ten} Iäner.

Același ¹ scutește pe vecinii aparținând Mitropoliei Sucevei de toate taxele vamale.

Dat în Iași, 7142 <1634> ianuarie 9.

Arh. St. Suceava, Documente, XLII/5.

Inventarul doc. Mitropoliei, fasc. lit. B, nr. 59.

Rezumat german.

EDIȚII: Popovici, *Index Zolkiewiensis*, III, p. 756 (rez. german și trad.).

11

1634 (7142) ianuarie 9, Iași.

Moise Movilă voievod întărește ieromonahului Silion și rudelor sale satul Todereni, pe Sitna, ținutul Hirău, deoarece le-au ars vechile lor privilegii.

† Нѡ Моѡсѡи Могила воєвода, божѣю милостѣю, господарѣ Зіман Мѡлдавскон. Сѡже прѣдоше, прѣд господарства ми и прѣд всѣмъ съвѣт господарства ми, молебникѣ нашѣмѣ ирмонахѣ, нѣмѣ Силіанѡи и съ плѣмѣнникѣ своѣ, на нѣмѣ:

¹ Io Moise Mogila Wojwoda.

Индриика и Кръчън, брат его, Ифрим, брат его, и Дръгина, състра нх, и Шъндрое, състра его и жаловали сѣ, ѡт прѣд господства ми, съ великою жалобѣ рѣкъша за рѣденіе что ѡни имали, ѡт Петра коеводѣ на село Тодерѣни, что ест ѡ волост Хрълъѡѣ, на потѣцѣ Гикновѣ, тх рѣденіе что ѡни имали на тот село, ѡни казали како изгѣбили кѣда зажижѣл дом ермонахъ попи Гналиѡн, тх рѣденіе зжигал, како приидоше, прѣд нами, мнози людѣ добри и покръстѣни мѣщанѣ и мартѣрсни ѡт прѣд господства¹ ми, съ своимъ дѣшамъ, како за<г>²не тх рѣденіе тогда.

Тамъ господство ми, ѡко ѡвидѣхомъ таа жалобѣ и тхъ мартѣрѣн ѡт людѣ добри, господства ми вѣровахъ и сътворихомъ и потвѣрдихомъ да естъ емо ѡт насъ записъ, съ вѣсѣмъ дохотомъ.

И хотаръ томо село да естъ по старомъ хотарѣ, по гдѣ ѡни ѡживали изъ вѣка.

И ни да сѣ не змнишаѣтъ прѣдъ симъ листомъ господства ми.

† Ѡ Иш, лѣто *ѡрмѣ генаріе Ѧ.

† Самъ господинъ велѣа.

† Глангѣ велъ логофѣтъ ѡчи и сѣ искаахъ <т.р.>.

† Индрѣшко <писалъ>.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată au venit, înaintea domniei mele și înaintea întregului sfat al domniei mele, rugătorul nostru ieromonah, anume Silion și cu verii săi, anume: Andreica și Crăciun, fratele lui, Ifrim, fratele lui și Drăghina, sora lor, și Mîndroae, sora lui, și s-au jeluît dinaintea domniei mele, cu mare jălobă, spunînd că dresese ce ei au avut de la Petru voievod pentru satul Todereni, ce este în ținutul Hirleu, pe pîrîul Sitna, acele drese ce ei au avut pe acel sat, ei au spus că au pierit cînd s-a aprins casa ieromonahului popa Silion, acele drese au ars, cum au venit, înaintea noastră, mulți oameni buni și megieși dimprejur și au mărturisit dinaintea domniei mele, cu sufletele lor, că au pierit acele drese atunci.

Pentru aceea, domnia mea, dacă am văzut acea jălobă și acele mărturii de la oameni buni, domnia mea am crezut și am făcut și am întărit să-i fie de la noi zapis, cu tot venitul.

Și hotarul acelui sat să fie după vechiul hotar, pe unde ei au folosit din veac.

¹ În text: гспнѡмъ.

² Omis.

Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a domniei mele.

† La Iași, anul 7142 <1634> ianuarie 9.

† Însuși domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit < m. p. >.

† Andrușco <a scris>.

Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol” — Iași, Fond Spiridonie., XVIII/9.

Orig., hirtie (32,3 × 20,4 cm), pecete timbrată, căzută.

Cu o trad. din 1803 iulie 20.

EDIȚII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II, 1, p. 23—24 (orig. slav cu trad. editorului).

12

1634 (7142) ianuarie 10.

Moise Movilă voievod întărește mănăstirii Hangul hotarul mănăstirii dăruit de Miron Barnovschii voievod și hotărnicit de Savin fost hatman ș.a.

7142 <1634> ghenarie 10.

Carte gospod dată de stăpînire de la Moisăi Moghila voievod călugărilor de la sfînta mănăstire Hangul, ca să fie puternici a ține și a apăra hotarul sfîntii mănăstiri pe unde au dat Barnovschii voievod și au hotărît boerii domnii sale, Savin ce au fost hatman și Ionașco Prăjăscul postelnic și Borălian uricariul. Iară călugării de pe la alte mănăstiri să nu aibă triabă a să amesteca într-acel hotar.

Arh. St. București, M-rea Neamț, CXXX/46 (17).

Rezumat.

Alt rezumat la Arh. St. Iași, Anaforale, nr. 148, f. 30.

EDIȚII: Stoide-Turcu, *Doc. Neamț. sec. XVII*, p. 14 (regest).

13

1634 (7142) ianuarie 11, Iași.

Moise Movilă voievod întărește lui Lupul Prăjăscul clucer părți de ocini cumpărate din satul Săoani, pe Siret, ținutul Roman.

† Нѣ Моѵси Могила воєвода, божією милостією, господарь Земли Молдавской. Оже прїиде, прѣд нами и прѣд вѣсними нашими молдавскими болѣри, великих и малих, слуга наше, Нѣн Чолпан, по его доброу волю, неким непонѣжен,

ани приселован, и продал своа права штининъ и дѣдинъ, мѣсто за три долове
шт село Ёѡвани, что ѡ волост Романскомъ, шт ватрѡ село и шт полѣ и шт
болоти и шт вѣс приход, что тѣх мѣстове за три долове, два мѣстове, он
себе вратил шт Маргита, а едно мѣсто он себе кѡпил шт Исак Гигѡискѡ, вѣук
Ърдаш¹. Тѣх он продал болѣринъ нашѣмъ, Лѡпѡл Прѣжѣискѡ клѡчар, ради два
сто талѣри сребръннихъ.

И шт том, тижѣ прѣидѣ прѣд нами и прѣд нашими болѣри, Ъремѣа и
вѣска ѡго, Дѡмитра, дѡща Крѣчюн, по нѣх доброю воли, неким непонѡждѣни, ани
приселовани и продали нѣх права штинна шт тогожѣ село Ёѡвани, на рѣцѣ Ъирѣтѡ
шт една дом половина и шт дрѡгаа половина пакижѣ половина, част Ъремѣи и
вѣсци ѡго, шт вѣс приход ѡлко сѣ избѣрит. Таа тижѣ продали болѣринъ нашѣмъ,
Лѡпѡл Прѣжѣискѡ клѡчар, ради шѣст дѣсѣт талѣри сребръннихъ.

И шт том, тижѣ прѣидѣ, прѡд нами и прѣд нашими болѣри, Нѣкита и
жена ѡго, Янгѣлина, и Настѣ, вѣска Нѣмцѣкин и Дѡмитрашко, сѡнѣ Нѣкоарѣ и Ларишн
и Настасѣа, вѣсци Пѣтити и Руски и Ъорканѣви, по нѣх добрихъ воли, неким непонѡж-
дѣни, ани приселовани и продали нѣх правою штинна и дѣдинна шт тогожѣ село
Ёѡвани, шѣстаа част, половина жирѣѣѣ, шт нижиннаа част сѣ брѡд за мѡли ѡ
Ъирѣт и сѣ мѣсто за сѣножати и сѣ вѣс приход. Таа тижѣ продали болѣринъ
нашѣмъ, Лѡпѡл Прѣжѣискѡ клѡчар, ради пѣт дѣсѣт талѣри.

И шт том тижѣ, прѣидѣ прѣд нами и прѣд нашими болѣри, Ъамсон, сѡнѣ
Бѡздѡган, неким непонѡждѣн, ани приселован и продал своа права штинна и дѣдин-
на шт тогожѣ село Ёѡвани, шт трѣтаа част чѣтерѣтаа част. Таа тижѣ продал
болѣринъ нашѣмъ, Лѡпѡл Прѣжѣискѡ клѡчар, ради три дѣсѣт талѣри сребръннихъ.
И заплатил им вѣсним испѡлною тѣх вѣснѣх више писаниихъ пинѣси.

Ию господство ми, видѣвши мѣждо ни<ми н>²х <добров>²олниною токмѣж и
испѡлно<ю>² заплатѣ, а мѣ т<ако>²ждѣре <и шт на>²с дали и потѣрѣднали ѣсми
в<и>²ше <рѣчено>²мъ болѣринъ нашѣмъ, Лѡпѡл Прѣжѣискѡ клѡчар, на <тѣх више>²
р[р]ѣченни<х>² части за штининъ шт село Ёѡвани, како да ѣст ѣмъ права штининъ
и кѡпѣжнию и зрик сѣ вѣсѣм дохѡдом, непорѡшѣнию никѡлижѣ вѣ вѣки вѣчнѣи.
И ни да сѣ не ѡумнишаѣт.

Ъ Ис, лѣто ×ѡрмѣ гинарѣѣ дѣ.

† Ъам господинѣ велѡл.

Иш Шѡишѣ воѣвода <т.р.>.

† Крѣстѣ Данимѣян <писал>.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării
Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri
moldoveni, mari și mici, sluga noastră Ion Ciolpan, de bunăvoia lui, nesilit

¹ În alte documente: „Urdugaș“.

² Loc rupt.

de nimeni, nici asuprit și a vîndut dreapta sa ocină și dedină, loc de trei case din satul Săoani, care este în ținutul Roman, din vatra satului și din cîmp și din bălți și din tot venitul, care acele locuri de trei case, două locuri și le-a întors de la Marghita, iar un loc și l-a cumpărat de la Isac Ghigoescul, nepotul lui Urdaș¹. Acelea le-a vîndut el boierului nostru, Lupul Prăjescul clucer, pentru două sute taleri de argint.

Și la aceasta, de asemenea a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Eremia și nepoata lui, Dumitra, fiica lui Crăciun, de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vîndut dreapta lor ocină din același sat Săoani, pe riul Siret, jumătate dintr-o casă și dintr-altă jumătate, iar jumătate, partea lui Eremia și a nepoatei lui, din tot venitul, cît se va alege. Aceea de asemenea au vîndut-o boierului nostru, Lupul Prăjescul clucer, pentru șasezeci taleri de argint.

Și la aceasta, de asemenea a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Nechita și femeia lui, Anghelina, și Nastea, nepoata Nemțeanii, și Dumitrașco, fiul lui Nicoară, și Larion și Nastasia, nepoții lui Pinteș și ai Ruscăi și ai Sorcanei, de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vîndut dreapta lor ocină și dedină din același sat Săoani, a șasea parte, jumătate de jirebie, din partea de jos, cu vad de moară în Siret și cu loc de finețe și cu tot venitul. Aceea de asemenea au vîndut-o boierului nostru, Lupul Prăjescul clucer, pentru cincizeci de taleri.

Și la aceasta, de asemenea a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Samson, fiul lui Buzdugan, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vîndut dreapta sa ocină și dedină, din același sat Săoani, a patra parte dintr-a treia parte. Aceea de asemenea a vîndut-o boierului nostru, Lupul Prăjescul clucer, pentru treizeci taleri de argint. Și le-a plătit tuturor deplin toți acești mai sus scriși bani.

Deci domnia mea, văzînd între ei tocmeala lor de <bună>²voie și plata deplină, și noi de asemenea <și de la>² noi am dat și am întărit mai sus zisului nostru boier, Lupul Prăjescul clucer, <aceste de mai sus>² zise părți de ocină din satul Săoani, ca să-i fie dreaptă ocină și cumpărătură și uric, cu tot venitul, neclintit niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

La Iași, anul 7142 <1634> ianuarie 11.

† Înсуși domnul a poruncit.

Io Moisi voievod <m.p.>.

† Cîrstea Dammiian <a scris>.

Bibl. Acad., CDLXVII/12.

Orig., hîrtie (42 × 28,2 cm), pecete timbrată.

¹ În alte documente: „Urdugaș“.

² Loc rupt.

1634 (7142) ianuarie 12, Iași.

Moise Movilă voievod întărește Mitropoliei Sucevei satele sale și le acordă scutiri.

Ioan Moise Mogila Wojwoda privilegiet die zur Suczawaer Mitropolie gehörige Dörfer und ertheilet selben ein und andere Freiheiten.

Dtto Iassy, 7142 <1634> den 12 ^{t<en>} Iäner.

Ioan Moise Moghila voievod întărește Mitropoliei Sucevei satele ce-i aparțin și unele scutiri.

Dat în Iași, 7142 <1634> ianuarie 12.

Arh. St. Suceava, Documente, XLII/5.

Inventarul doc. Mitropoliei, fasc. lit. B, nr. 51.

Rezumat german.

EDIȚII: Popovici, *Index Zolkiewiensis*, III, p. 755 (rez. german și trad.).

1634 (7142) ianuarie 12.

Moise Movilă voievod întărește mănăstirii Neamț locul din jurul ei, hotărnicit de Pătrașcu Bașotă logofăt al doilea în timpul domniei lui Alexandru Iliaș.

Suret de pre un ispisoc de la Moisei Moghila voievod din leat 7142 < 1634> ghenarie 12 dini.

† Iată domnia noastră am dat și am întărit rugătorilor noștri, egumenului și a tot soborului de la sfinta monastire ce să dzice Neamțul, cu locul sfintei mănăstiri ce este împregiurul sfintei mănăstiri.

Iară hotarul aceluia loc ca să fie pre unde au hotărit în dzilele lui Alexandru Iliaș voievod Pătrașco Bașotă 2 logofet, din ispisoc de hotărit ce au avut sfinta mănăstire de la Alexandru Iliaș voievod, și începîndu acel hotaru din obîrșie izvorului Mustii, pe apă în gios pînă la Némțisor și Némțisorul în sus pîn-la gura Topliții braniștii, de acolo Toplița în sus, pre din gios de prisaca mănăstirii Neamțul, pîn-la gura Top [p]liții Săci, în boor și Toplița în sus pînă la podul lui Fodos de pîiatră, de acoloa drumul în sus pînă de laturea luncii, în capul Obrejiei, în pîiatră și în boor, iară de acoloa Obrejie în sus, den boor în boor, pîn-la piscul Munceilor, în pîiatră și în boor, unde este hotarul lui Uréche dvornicul și de acoloa în sus, dreptu din boor

în boor, preste culme Muncelului pînă la chilie lui Veniiamin, într-un rîmnic și de acolo locul dreptu la dial, în boor și în pîiatră, iară de acoloa dreptu pe din sus de chilie lui Visarion, aproape de chilie lui Ștefan Răul, în boor și de-acolea preste apa Carpănului în sus, din boor în boor, în curmătura Runcului, iară de acoloa pe mijlocul coastei Fagului, din boor în boor, în Furciturile Dobrianului și iarăși pe mijlocul coastei, din boor în boor, pîn-la piciorul Străjii și în gios pe picior, pe coasta piciorului Străjii, peste izvorul Străjii, în dialul Țiganului, în boor și în pîiatră și culme dialului în sus, cu pădure, pîn-la Muncelul cel Mare și de acoloa coasta Muncelului la fîntăna lui Dzman Sasul, în boor și drept la boori pînă la hotarul chiliilor lui Chiriiac, iar de acoloa în gios drumul în pîiatră și drept peste cîmpu într-altă pîatră și în matca Niamțului, iar de acoloa Niamțul în sus pînă la capul piscului Cotnărelului, în pîiatră și în boor, pîn-la capul Foalelui, de acoloa pe culmea Foalelui în sus, din boor în boor, pîn-la mijlocul Foalelui și Pipirigul pîn-la curmătură și din boor în boor pînă la piciorul Ursoaei, iar de acoloa piciorul în gios pînă la gura Plotunului, unde dă în Pipirig, de acoloa apa Pipirigului în sus pînă la Slatina lui Pătru vodă, Slatina giunătare și Pipirigul în sus pînă la cornul Glodului, în boori și piciorul la deal pîn-la Răscoale, în boori, iar de acoloa opcina, din boori în boori, pîn în frunte Baicului și pe culmea Baicului pînă la virful Cornului, în obîrșie izvorului Cornului, la vale pînă în apa Bistriții și peste Bistrițe, pe piciorul Colibiții în sus, pînă la virful Virstatului, iar de acoloa opcina în sus pînă la virful Hurdugăi, iară de acoloa iar opcina în sus, din boor în boor, pînă la priluca dintre Drepte, în Dreptul cel Mare, iar de acoloa apa Dreptului în gios pînă la apa Bistriții și de acoloa peste Bistreță, în izvorul Fagilor, de acoloa pe izvor în sus pînă [pînă] la obîrșie, de acoloa în virful Radzimului la Comarnicul Petricăi, în boori, în virful Radzimului, în Virful cel Mare, în boor și într-o pîiatră și de acoloa pe locu dreptu peste Fărcașa, la priluca lui Tiacoe și de acoloa drept la dial, din boor în boor, pînă la virful Bulbucului celui Mare, de acoloa locul de-a dreptul din boor în boor pînă la Fărcășiță, între Bulbuce, într-un boor și de acoloa la dealu, de-a dreptul locul, pînă la cel mare Bulbuc, în boor și de acoloa pe coasta Fărcașii pînă suptu Hălăuca, într-o pîatră și într-un boor, de acoloa peste dial în obîrșie izvorului Hălăucului și izvorul în gios pînă la Valea cea Mare, de acoloa vale în gios pînă la Niamțul cel Mare și de acoloa peste Niamțu în piciorul Mindzatului, în sus pînă la virful Mindzatului și de acoloa opcina în gios pînă la virful Pițigăei și de acoloa opcina în gios pînă la virful Sihlii cei Mari, de acoloa opcina în gios pînă la virful Sihlii cei Mici, de acoloa opcina, pe virful dealul Rusului, pînă la piciorul Pesticioarei, iar de la piciorul Pesticioarii, pe opcină în gios, pînă la obîrșiile Moii, într-un boor, de acoloa opcina pînă la virful Pleșurilor și de acoloa pe virful Pleșurilor în gios pînă la obîrșiile Cărbunii și de acoloa opcina în gios pîn-la obîrșie

izvorului Călugăriților, de acoloa opcina în gios pînă în obîrșile izvorului Purcăreților, de acoloa opcina în gios pînă < la >¹ obîrșile izvorului Runcului, de acoloa opcina în gios pînă la obîrșie izvorului Mustii și izvorul pînă la gură.

Pentru acéia, acel mai sus scris loc în sémne, ca să fie și de la domnia noastră sfintei mănăstiri Neamțul driaptă ocină și moșie și uric și întăritură, cu totû venitul, nemutat nici odănoară în véci.

Efrim ieromonah biv școl slavenschii.

Arh. St. București, M-rea Neamț, XLVII/2.

Traducere cu unele inexactități de formă (cf. doc. nr. 141).

16

1634 (7142) ianuarie 13.

Moise Movilă voievod scrie ureadnicilor, șoltuzilor și pîrgarilor din tîrgul Piatra că a scutit de bir și angării satul Vinători.

Carte gospod scrisă pe strbiie de la Moisi Moghila voievoda către uradnicii din tîrgul Pietrii, șoltuji, pîrgari i pîrcălabii ot Niamțu, pentru satul Vinătorii, cum că l-au ertat de tot birulû și angării. Și ei întru nimică să nu-i superé.

Văleat 7142 < 1634 > ghenarie 13.

Arh. St. București, Ms. nr. 548, f. 26 (nr. 13).

Rezumat.

17

1634 (7142) ianuarie 13, Iași.

Moisi Movilă voievod scrie slujitorilor din ținutul Tecuci să lase în pace satul Fintina al mănăstirii Uspenia din Iași.

† Иѡ Моисѣй Могила воєвода, божію милостію, господарь Зѣман Мѡладескон. Scriem domnia mea la slugile domnii méle, la toți dăbilarii cîți veți înbla cu slujbele domnii méle la ținutul Tecuciului. Dămu-vă știre, deaca veți vedea cartea domnii méle, iar voi toți ca să aveți a lăsa în pace satul Fintina, ce iaste a svintei mănăstiri Uspenia din tîrg din Iaș, ca să

¹ Omis.

nu le trageți dobitocul lor pentr-alți oameni sau pentr-alte sate, numai ca să aibă a-ș plăti birul ce vor hi scriș la catastih în visteariul domnii mēle.

Pentr-acēia și voi pircālabi de acel ținut și globnici și deșugubinari și olăcari și podvodari întru nemic să nu-i învāluiți, nici să-i globiți, nici boii lor la podvoade ca să nu le luați, nice caii de olac, ce să fie în pace de toate.

Iar cine va învālui mai multu, de mare certare va hi de la domnii mēle.

Тоѣ пишемъ, иначе не бѣдетъ.

Оу Мс, лѣто ~~хрме~~ генаріе гѣ.

† Самъ господинъ велѣа.

Иъ Мѣнѣи коевода <m.p.>.

† Корлат <писал>.

Arh. St. București, M-rea Galata, VI/22.

Orig., hirtie (32,7 × 20 cm), pecete aplicată, stricată.

O copie, *ibidem*, ms. nr. 628, f. 224.

18

1634 (7142) ianuarie 13, Iași.

Hariton, Dumitru și Ionașco vînd părți din satul Băloșeni, pe Jijia, ținutul Iași, lui Toader Ștefan, Paradis Saula și Mihai Ungurul.

† Adecă eu, Hariton și Dumitru și Ionașco, feciorii lui Vasilie Mirdan, nepoții Tomșei, din sat din Băloșeni, pre valea Jijiei, în ținutul Iașilor, înșine mărturisim cu cest zapis al nostru cum am vîndut toată partea noastră ce să va alége din satu din Băloșani, de nimene nevoitu, nice siliți, ce de a lor voia, lui Toader Ștefan și lui Paradis ¹ Saula și lui Mihaiu Ungurul, dreptu șasedzăci de taleri bătuți, ca să le fie lor direaptă ocină și moșie, cu tot vini-tul și din vatra satului și în cîc m¹p și în vale, în apă, și cu loc de prisacă și cu loc de vînaț ² și în șes și în to<t> ¹ locul, ce li să va alége partea lor ce scrie mai sus din satū din Băloșani. Iar de urice au mărturi<si> ¹tu singur Hariton și Ionaș<co> ¹ și Dumitru, frații înși, că simtu la Trinca din satu din Băloșani, cîndu vor hi de trebă <să> ¹ fie de față.

Pentru mărturie am făcut acest zapis și întăritură denaintea a mulți oameni buni, anume: eu Ursul diiac am scris și Carpu din Miclăușani și Alexa Șarpe din Frățileni și Dirlău din Cîrniceni și Văsiian de acoloa și Isac de acoloa

¹ Omis.

² În loc de „vînaț“.

și Dumitrașco de Peréni și Pană de Cucuréni și Căzacul din Mălăești și Vasilie de Bul< bu> ¹cani și Nechita de acoloa și Costantin ginerele lui Nebojato și feciorii Hăugului și mulți oameni și bătrini au fostu într-această tocmală, ca să să știe.

✠ Мс, *Зрмв генарѣ дѣ.

Из ГЛА ХЪЗГЛА ИСКАЛ <т.р.>.

Из Костантин ХЪЗГЛА ИСКАЛ <т.р.>

Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol”-Iași, Fond Spiridonie, III/48.
Orig., hîrtie (32,9 × 20,4 cm).

EDIȚII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II, 1, p. 24—25 (orig.).

19

<Cea. 1634> ianuarie 14, Iași.

Grigore Bucium vornic de poartă mărturisește că Mihăilă, fiul lui Drăgan, și-a vîndut partea sa de ocină din Popești lui Boldescul fost pîrcălab.

† Глггѣ Бзчсѣ дворник ѡт портѣ господинѣ. Adeică au venit, înaintea noastră și înaintea a mulți oameni buni și megiiși, Mihăilă ot Popești, sinu Drăgan, nepotul Erimiei lui Hociungu, неким непозждан, ни присилован, ce de bunăvoia lui, de șe-au vîndut a sa parte de ocină ce i să va veni ѡт сѣло Popești, den partea de sus și o au vîndut, priiatenului nostru Boldescul ce a fost pîrcălab, dereptu optu talere, bani gata bătuți. Au dat acei bani dintre noi.

Și au fost în tocmala lor oameni buni, anume: Păcurar ot Cîrligi, Gliga ot Parăginești, Gheorghe ot Cîrligi, Ion ot Urdzici, Chirila ot Buciumi, Oniță ot tam. Noi am vădzut a lor bună tocmală și plată deplină; noi i-amu făcut această mărturie să să știe, pînă-ș va face исправ ѡт господинѣ. De acea mărturisim, да сѣ знаят.

Пис с Мс, генарѣ дѣ.

Бзчсѣ ИСКАЛ <т.р.>.

Institutul de istorie și arheologie „A.D. Xenopol”-Iași, Fond Spiridonie, XXXI/50.

Orig., hîrtie (30,2 × 20,2 cm), pecete aplicată.

Datat după doc. din 1634 februarie 15 (vezi nr. 58), cînd Moise Movilă voievod întărește lui Pătrașco Boldescul pîrcălab, fiul lui Toader Boldescul pîrcălab, toate cumpărăturile din satul Popești, printre care și cea menționată în această mărturie.

EDIȚII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II, 1, p. 77—78 (orig.).

¹ Omis.

1634 (7142) ianuarie 14, Iași.

Moise Movilă voievod poruncește staroștilor de Putna să cerceteze pricina dintre mitropolit și Dumitrașco fost stolnic pentru o moară de pe Putna, din satul Cofești.

† Иѡ Моѵсѣи Могила воєвода, божію милостію, господарь земли Милдакскон. Scriem domniia mea la starostii de Putna. Dămu-vă știre că dumnii mele s-au jeluit părintele mitropolitul dzicind că are o moară pre apa Putnei, la sat la Cofești, iar de în gios de acéia moară au mărșu Dumitrașco ce au fost stolnic de au făcut o moară și au innecat moara părintelui.

Deci de vrême ce veți vedea cartea domnii < me>¹le, iar voi să mەرgeți să socotiți cu < o> ¹ameni de pre înpregiur de va hi înecată moara părintelui, voi să tăiați moara lui Dumitrașco pentru căci nu iaste într-un uric cu a părintelui, că аșea iaste legea țării.

Aceasta vă scriem. Mai multă жалобă să nu vie la dumnii mea, ce să faceți cumu-i mai cu direptul, după tocmala și după legea țării. Инак не есдет,

✂ Иѡ, въ лѣто × 7142 г. генаріе дѣ.

† Господинъ рече.

† Глангъ вел догофет зчи и сѧ искаахъ <т.р.>.

† Дѣмитрашко <писал>.

Arh. St. București, M-rea Neamț, LXXX/17.

Orig., hîrtie (32,7 × 19,6 cm), pecete aplicată.

21

1634 (7142) ianuarie 15.

Moise Movilă voievod dăruiește lui Pătrașcu, fiul Nastei, trei părți din satul Căbiceni, ținutul Dorohoi.

Leat 7142 <1634> ghenarie 15. Ispisoc di la Moisăi Movila vodă.

Adică domniia me m-am milostivit și am dat și am miluit pe sluga noastră credincioasă Pătrașco, ficior Nastii, nepot Anușcăi, strănepot Sofiicăi și lui Ivanco sulger, cu o ocină, trei părți de satul Căbicénii, din ținutul Dorohoiului, cari acești trii părți dintr-acist sat de noi sus scris au fost a lui

¹ Omis.

trepti¹ moșie și baștină de pre Ivanco sulger, pentru căci au fost vindute acisti trii părți unchiului dumnii meli, lui Miron Barnovschi vodă, și după moarte lui au rămas toați moșiile lui iarăș domnești.

Drept aceasta, domniia me, ca pri niști moșii domnești, am luat toate moșiile lui și li-am dat și am miluit pre cii ce ni-au slujit noao. Pintru aceasta, am luat acisti trii părți dintr-acist sat Căbicinii și am dat și am miluit pe sluga noastră de mai sus scrisă, Pătrașco, ficior Nasti, pentru căci ni-au slujit mai denainte vreme cu driptate, după cum să cadi. Pintru aceasta, ca să-i fie de la domniia mi driaptă ocină și moșie în veci. Nimi altul să nu să amestici.

Leat 7261 <1752> octombrie 1.

Ionașco gramatic am scris.

Bibl. Acad., CXLII/139.

Traducere.

EDIȚII: Ghibănescu, *Surete*, II, p. 321—322 (aceeași traducere).

22

1634 (7142) ianuarie 15, Iași.

Moise Movilă voievod întărește mănăstirii Putna un loc din jurul unui metoh al mănăstirii din hotarul tîrgului Siret.

† Иъ Мѡнси Мѡгнаа вѡевода, божіею милостіею, господаръ Земли Мѡлдавскон. Ъже господство ми дааи и потвърдѡи есми молебникомъ нашимъ, егѡ-минѡ и вѡсемѡ съборѡ въ свѣтаа мѡнастирѡ Пѡтна, нѡеже естѡ храмъ Ѥспеніе прѣсвѣтѣн, чистѡи и прѡбѡлагословѣнѣи владѣнище наше Богородице и прѣснодѣви, Маріа, прѣстѡитѣлницѡи мирѡ еднѡ мѣсто что естѡ по шкрѣтъ еднѡмѡ метѡхъ свѣтѣн мѡнастирѡ, въ хотарѡ Сирѣтскаго тѣрга.

И хотарѡ томѡ мѣсто да естѡ имѡ по кѡда написѡетѡ имѡ привиліеихъ и по кѡда хотарѡи слѡзи нашихъ Дѡмитрѡ въ Рѡгѡшеци и Мирѡн въ Карѡпчи съ Бѡзѡновски бѡи двѡрѡни и съ Ѥѡѡѡан Мѡргѡлецъ и съ Бѡдрашко и съ Иѡнашко двѡрѡни въ Дѡрохоѡ и съ нѡиѡихъ мѡнозиѡи людѡи дѡзри.

Тѣмъ радѡ, како да естѡ имѡ и въ господѣства ми прѡва шѡтѡни и дѣдѡни и Хотарѡи и зѡикъ и потвърждѡи, съ вѡсѣмъ дѡхѡдомъ, непѡрѡшенѡ нѡколиже въ вѣки вѣчѡи. И имѡ да сѡ не зѡмѡшаѡтѡ.

Ѥ Ис, въ лѣто ×ѡрѡмѡ генаріе ѡѡ.

† Самъ господѡиѡи велѡмъ.

Иъ Мѡѡси вѡевода <т.р.>.

† Крѡстѣ Дѡмѡиѡиѡи <писѡмъ>.

¹ Greșit, pentru „drepti“.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și întărit rugătorilor noștri, egumenului și întregului sobor de la sfânta mănăstire Putna, unde este hramul Adormirea preasfintei, curatei și preabinecuvintatei stăpinei noastre de Dumnezeu născătoare și pururea fecioară, Maria, mijlocitoarea lumii, un loc ce este în jurul unui metoh al sfintei mănăstiri, din hotarul târgului Siret.

Iar hotarul aceluia loc să le fie pe unde le scriu privilegiile și pe unde au hotărit slugile noastre Dumitru din Rugăsești și Miron din Carapciu cu Buzanovschi fost vornic și cu Ștefan Murguleț și cu Vidrașco și cu Ionașco vornic de Dorohoi și cu alți mulți oameni buni.

Pentru aceea, să le fie și de la domnia mea dreaptă ocină și dedină și hotărnicie și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7142 <1634> ianuarie 15.

† Înсуși domnul a poruncit.

Io Moise voievod <m.p.>.

† Cîrstea Dammiian <a scris>.

Bibl. Acad., LXXXII/130.

Orig., hîrtie (41,4 × 28,2 cm), pecete timbrată.

23

1634 (7142) ianuarie 15, Iași.

Moise Movilă voievod întărește mănăstirii Bisericiani satul Vinători de la Piatra, pe Bistrița, ținutul Neamț, în urma judecății avute cu mănăstirea Golia.

† Иъ Моѹси Могила воєвода, божією миѡстїєю, господарь Земли Молдавскон. Оуже прїишоша, прѣд нами и прѣд вѣсими нашими молдавскими болѣри великими и малыми, молебници господства ми калѣгери ѡт свѣтаа монастири Бисерикани, идеже ест храм свѣтоє Благовѣщенїе прѣсвѣтѣи Богородице и жаловали сѣ нам съ великою жалобю; како имали едно село, на имѣ Бѣнѣторѹи ѡт Камен, на рѣцѣ Бистрици, съ врьд за маны в Бистрицѣ, что в волост Нимецкомъ, что было за школа тръг Камен, рекъше како тот село даа быа прѣвоколѣнцо господства ми, Костантин Могила воєвода, Гирци Дѣлнтраки еже бие постелник и кнѣгини Марїи¹ за своего прѣза службы и ради два тисащи зги жолтих что ми даа въ потрѣбѣ земскон, егда быа нѣжиж земли. И по прѣ-

¹ И кнѣгини Марїи, adaos pe margine.

стакленіе Кирици Дмитраки постелник, а кнѣгинѣ его, Марѣа, даа тоѣ село свѣтон монастыри Бесереканим, въ задѣше нх и задѣше родителем нх и написатѣ нх въ свѣтѣн, великѣн, божественѣн помѣнник помѣннѣи сѣ въ вѣсѣх божественѣх сѣдѣбах, по црѣкъвеномѣ шенчаю, доколѣ стоит свѣтаа монастыр. И даа им и зриче и записе ѡт Костантин Могила воевода и сѣтвори им и запис ѡт неѣи и зрик за потѣрѣженіе ѡт Гашпар воевода. Я потом, калугери ѡт свѣтаа монастыр Голѣва, ѡт срѣд трѣх Искних, ещѣже указовал прѣд ними един исписок неправѣден ѡт Гашпар воевода, сѣтворен сѣ хитростѣями нх, писащѣ въ тот исписок како даа им тот село кнѣгинѣ Марѣа Кирицоѣ.

Ино господство ми и сѣ нашими молдавскими болѣри вѣдѣхом нх правѣденнѣи сѣдѣм и послахом нх до кнѣгинѣ Марѣа Гирицоѣ ѡ Лѣцскаѣ Зимли принесити лист ѡт неѣи за изнов кому даа тоѣ село. Я потом, бесереканѣи, ѡни пакиже принесоша друг запис ѡт неѣи, сѣ кѣтѣво и лист до господства ми, писащѣ како даа бесереканим тот село, а ни нѣкто да не имѣет ни едною потѣбѣс.

Тѣм ради, іако звидѣхом толѣких нарѣденіе прави въ рѣки бесереканим, а мѣи оправдѣхом нх, а голѣпанѣи ѡни зостали ѡт прѣд нами и ѡт вѣс закон земскон и вѣзѣхом ѡт нних и тот исписок и сказѣхом въ диван господства ми.

Того ради, тот село, Бѣнѣторѣи ѡт Камен, сѣ брѣд за мѣи ѡ рѣка Бистрицѣ како да ест и ѡт господства ми свѣтан монастыри прѣд речѣннѣи рекомѣа Бесереканѣи, права ѡтнина и дѣдинна и зрик, сѣ вѣсѣм доходоѣ.

Я ащѣ прогавѣют сѣ въ нѣких дѣни нѣких нарѣденіе да голѣпанѣи да сѣ вѣзѣмѣт ѡт нних, подаст сѣ въ рѣки бесереканим и да бѣдет голѣпанѣи за глоѣ портѣ за что ѡни сами свѣдѣтелствовали како не имѣют другѣх нарѣденіе. И да не имѣет мѣи тѣгати сѣ за сѣи тѣже николиже въ вѣки. И ни да сѣ не зѣмшѣет.

✠ Ис, въ лѣто «зрѣмѣ Генарѣе ѣї.

† Гам господинѣ велѣл.

Иѡ Моисѣи воевода <м.р.>.

† Крѣстѣ Дамѣиѣан <писал>.

<Pe verso>: Из Гѣнѣгѣ вел логофѣт и сѣ искаѣх <м.р.>.

<Pe verso, însemnare contemporană>: † Исписок ѡт Моисѣи воевод на село Бѣнѣторѣи, что вѣло прѣнѣе сѣ голѣпанѣи.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, rugătorii domniei mele călugări de la sfânta mănăstire Beserecani, unde este hramul sfânta Bunavestire a preasfintei născătoare de Dumnezeu, și ni s-au jeluît cu mare plîngere că au avut un sat,

anume Vinătorii de la Piatra, pe riul Bistrița, cu vad de moară la Bistrița, care este în ținutul Neamț, care a fost de ocolul târgului Piatra, spunind că acel sat l-a dat vărul domniei mele, Costantin Moghila voievod, lui Chiriță Dumitrachi care a fost postelnic și cneaghinei Maria¹, pentru dreapta lui slujbă și pentru două mii ughi galbeni pe care i-a dat în treaba țării, cind a fost nevoia țării. Iar după moartea lui Chiriță Dumitrachi postelnic, cneaghina lui, Maria, a dat acel sat sfintei mănăstiri Beserecani, întru pomenirea lor și pomenirea părinților lor și să-i scrie în sfintul, marele, dumnezeiescul pomelnic și să-i pomenească la toate slujbele dumnezeiești, după obiceiul bisericii, pînă cind va sta sfinta mănăstire. Și le-a dat și uricele și zapisele de la Costantin Moghila voievod și le-a făcut și zăpis de la ea și uric de întărire de la Gașpar voievod. Iar după aceea, călugării de la sfinta mănăstire a lui Golăe, din mijlocul târgului Iași, încă au arătat, înaintea noastră, un ispisoc neadevărat de la Gașpar voievod, făcut cu vicleșugul lor, scriind în acel ispisoc că le-a dat lor acel sat cneaghina Maria Chirițoe.

Deci domnia mea și cu boierii noștri moldoveni i-am judecat cu judecată dreaptă și i-am trimis la cneaghina Maria Chirițoe, în Țara Leșască, să ne aducă din nou scrisoare de la dînsa, cui a dat acel sat. Iar după aceea, beserecanii, ei iarăși au adus alt zăpis de la dînsa cu blestem și carte către domnia mea, scriind că a dat beserecanilor acel sat, iar altul nimeni să nu aibă nici o treabă.

Pentru aceea, dacă am văzut atîtea drese adevărate în mina beserecanilor, noi i-am îndreptat, iar golăienii au rămas dinaintea noastră și din toată legea țării și am luat de la ei și acel ispisoc și l-am stricat în divanul domniei mele.

Pentru aceea, acel sat, Vinătorii de la Piatra, cu vad de moară la riul Bistrița, să fie și de la domnia mea sfintei mănăstiri înainte spusă, numită Beserecanii, dreaptă ocină și dedină și uric, cu tot venitul. Iar dacă se vor ivi vreodată niște drese la golăieni, să se ia de la ei, să se dea în mina beserecanilor și să fie golăienii de gloabă porții pentru că ei înșiși au mărturisit că nu mai au alte drese. Și să nu aibă a se mai pîri pentru această piră nicio dată în veci. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7142 <1634> ianuarie 15.

† Însuși domnul a poruncit.

Io Moisi voievod <m.p.>.

† Cîrstea Dammiian <a scris>.

<Pe verso>: Eu Ghianghea mare logofăt și m-am iscălit <m.p.>.

¹ „și cneaghinei Maria“, adaos pe margine.

<Pe verso, însemnare contemporană>: † Ispisoc de la Moise voievod pentru satul Vinători, pentru care a fost pîră cu golăianii.

Arh. St. București, M-rea Bisericiani, I/15.

Orig., hirtie (40,6 × 27,7 cm), pecete timbrată.

Cu o trad. din 1850 august, de Ioan Vladovici paharnic.

24

1634 (7142) ianuarie 15, Iași.

Moise Movilă voievod întărește mănăstirii Sf. Sava din Iași o parte din satul Glițeni pe care i-a dăruit-o Enache postelnic.

Iași, 15 ianuarie 7142 <1634>.

Moise Moghilă pentru egumenul și soborul de la Sf. Sava la Glițeni (Soroca)¹, cumpărată de Enachie postelnic de la călugărul Prohor și ceilalți de la Pantocrator pe 200 taleri.

(Slavon)¹. Iscălitură. Scrie Mănjea.

După Iorga, *Legături românești*, p. 337—338.

Rezumat după orig. slav.

25

1634 (7142) ianuarie 17, Iași.

Moise Movilă voievod întărește Mitropoliei Sucevei scutirea de dări a poslușnicilor și a vecinilor săi.

Ioan Moise Mogila Wojwod confirmat ut N^{ro} 25².

Dtto Iassy, 7142 <1634> den 17 t^{en} Iăner.

Ioan Moise Moghila voievod întărește ca la nr. 25².

Dat în Iași, 7142 <1634> ianuarie 17.

Arh. St. Suceava, Documente, XLII/5.

Inventarul doc. Mitropoliei, fasc. lit. B, nr. 90.

Rezumat german.

EDIȚII: Popovici, *Index Zolkiewiensis*, IV, p. 93 (rez. german și trad.).

¹ Parantezele editorului.

² Se referă la doc. din 1634 iunie 2 (vezi în acest volum doc. nr. 148).

1634 (7142) ianuarie 22, Iași.

Moise Movilă voievod întărește mănăstirii Bisericiani satul Vinători de la Piatra.

† Иъ Мѡисѣи Мѡвилѣ воєвода, вѡжїю мѡлостїю, господарѣ Зѣмли Молдавскѡи. Adecă domnia mia m-am milostivit și am miluit pre rugătorii domnii miali, pre egumenul și pre tot săborul de la sfinta mănăstire de la Beserecani cu satul Vinătorii de la Piatra, după dar și miluire ce au avut de la Costantin vodă și de la alți domne mai dincoaci.

Pentru acea, voi toți sătiani dintr-acela sat, vătămanul și preot și alți toți bătrini și tineri, dacă veți vedea cartia domnii miali, să aveți a asculta toți de egumenul și de tot săborul de la sfinta mănăstire de la Beserecani, cum mai sus iaste scris, întru tot ce vă vor da învățătură, ce vor fi trebele svintei mănăstiri.

За тѣи пишемъ господство мѡи, инѡкъ не счѡините прѣдъ сѣмъ анѡтомъ господства мѡи.

✂ Мс, въ лѣто ×ЗРМѢ Генарїе КѢ.

† Сѡмъ господинѣ велѣл.

Иъ Мѡисѣи воєвода <т.р.>.

† Мнѣш <писал>.

Arh. St. București, M-reă Bisericiani, I/16.

Orig., hirtie (31,1 × 19,3 cm), pecete aplicată, stricată.

27

1634 (7142) ianuarie 23, Iași.

Moise Movilă voievod poruncește pîrcălabilor, șoltuzilor și pîrgarilor de Roman să nu „tragă cu tîrgul“ pe meșteșugarii poslușnici ai Episcopiei de Roman.

† Иъ Мѡисѣи Мѡвилѣ воєвода, вѡжїю мѡлостїю, господарѣ Зѣмли Молдавскѡи. Scriem domniia mea la slugili domniei méle, la pîrcălabi de Roman și la șoltuzi și la pîrgari de acoloa. Dămu-vă știre că domniei méle s-au jeluit părintele și rugătoriul no¹ s¹tru Vinigdie ipiscopul de Roman pre voi, dzicîndu că are poslușnici doi cismari și un potcovariu și un curălaru și un cruitor și

¹ Omis.

un păcărnice¹ și un săponar și un tălpilariu și un rotar și doi cojocari ¹, un grădinar arman, de sîntu de treaba Ipiscopiei și voi <ii> ² trageți cu tîrgul la podvoadă și la jolduri și la cheltuiale și la toate angheriile, cite sîntu mai mărunte, cum n-au mai fostu. Și să deare déaca va veni de la vistériul domniei mele tîrgului, iară voi nu veți să le scădeți și lor și dziceți că să nu-i scutească, ci și sfînta Ipiscopie fără uni ca aceștea nu poate să fie.

Dereptu acéia, deaca veți videa cartea domnii méle, iar voi să aveți a-i lăsa foarte în pace, întru nemic să nu-i învăluți, numai să-ș plătească ei dabila lor, cît vor fi scriș la vistériul domniei méle și să aibă a posluși ce vor hi trébele părintelui și rugătoriului nostru carili mai sus scriem, Vinigdie ipiscopul de Roman.

Iar de alte de toate să fie în pace, cite sîntu pre alți tîrgu.

Aceasta vă scriem domniia mea, mai multă jalabă să nu vie, că apoi capetele voastre vor ști. Так да знает, иначе не будет.

✠ Ис, лѣто ×ЗРМВ гЕНАРИЕ КР.

Сам господинъ вѣлѣ.

Иъ МОНСИ КОЕКОДА <т.р.>.

† БРЕМНИА <ПИСАЛ>.

<Pe verso>: 7142 <1634> ghenar 23.

† De scuteală meșterii toț fêl, pre a avea episcopia paslușnici:

2 cismari,

1 potcovariu,

1 curălariu,

1 croitoriu,

1 păcărnice¹,

1 săponar,

1 tălpălariu,

1 rotar,

2 cojocari,

1 grădinar arman,

carii să-și plătească numai darea lor, dabila lor, iar de altele să nu să snperă.

Bibl. Acad., LXI/49.

Orig., hîrtie (30,5 × 19,8 cm), pecete aplicată.

¹ „și doi cojocari“, adaos ulterior pe margine.

² Omis.

acea bucată de poiană a fost cumpărată de Nechifor ieromonah, care atunci se numea Nichita diac, de la Ghérghiță, în zilele lui Erimia Moghila voievod. Deci Ghérghiță cu fratele lui a spus că acea bucată de poiană ei nu au vindut-o, ci au pus-o zălog la Nechita, care acum se numește Nechifor ieromonah. Iar Nechifor ieromonah a arătat înaintea noastră ispisoc de cumpăratură de la răposatul unchi al domniei mele, Eremia Moghila voievod, cum el și-a cumpărat acea bucată de poiană de la Ghérghița¹ pentru patruzeci taleri de argint (și cinci, adaus)².

Deci Ghérghiță și fratele lui, Ștefan, cu fiii lor au rămas dinaintea domniei mele și a sfatului domniei mele, iar rugătorul nostru Nechifor ieromonah și fiul lui, Ursul, s-au îndreptat dinaintea noastră și a sfatului nostru și și-au pus fertie înaintea noastră.

Deci de acum înainte, mai mult să nu aibă Ghearghiță și fratele lui, Ștefan, și fiii lor a mai pîrî sau a dobîndi această bucată de poiană nicio dată în veci, înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, în anul 7142 < 1634 > ianuarie 23.

Însuși domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și a iscălit³.

† Focea⁴ < a scris >.

Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol”-Iași.
Copie după Ghibănescu, *Ms. Șurete*, XLII, p. 490—491.
(Transcriere după orig., pecete aplicată, căzută).

29

1634 (7142) ianuarie 23, Iași.

Moise Movilă voievod poruncește lui Toma postelnic să aleagă hotarul lui Ghérghiță din poiana Muncei, pentru care s-a pîrît cu Nichifor călugărul.

† Иъ МОНСИ МОГИЛА ВОИВОДА, БОЖЬЮ МИЛОСТІЮ, ГОСПОДАРЪ ЗЕМЛИ МОЛДОВСКОИ. Scriem domnea mea la boiarinul nostru Toma postelnicul. Dămu-ț știre c-au avut pîră înaintea domni mele Nechifor calugher și fiiu-său Ursul cu Ghérghiță și cu Ștefan frate-său, pentr-o bucată de poiană den Muncei.

Derept acea, deaca veri vedea cartea dumi mele, iar tu să mergi acoloa cu oameni buni și cu megiiș, deci să le alegi și să pui hotar din bour ce-au făcut Ghiarghiță și pînă unde va agiunge locul să-i faci sémne.

¹ Greșit, pentru „Ghérghiță”.

² Parantezele și explicația lui Ghibănescu.

³ În decalc: „și m-am iscălit”.

⁴ Semnătură decalchiată.

Iar de va vrea Ghérghiță și frate-său cu feciorii lor să facă vro sfadă, cumu s-au lăudat, iară ei să hie de mare vină și de gloabă 50 de boi porței dumni méle.

Aceasta scriem domnea mea, într-alt chip să nu hie preste cartea dumi méle.

✠ Мс, въ лѣто ✠ 7142 генаріе кѣ.

† Гам господинъ велѣа.

Гамѣк вел логофетъ ѡчи и сѣмъ нсклаѣхъ <м.р.>.

Фочѣ <писалъ>.

Arh. St. București, Schitul Giurgeni, II/1.

Orig., hirtie (30,8 × 19,5 cm), pecete aplicată, căzută.

30

< Înainte de 1634 ianuarie 25>, Galbeni.

Toma Birtoc și fratele lui, Matei, vind partea lor de ocină din satul Tulești lui Toader și Gheorghe Boldescul.

Adică eu, Toma Birtoc și cu frate-meu Matei din sat din Galbeni mărturisim cu cest zăpis al nostru precum noi de nime siliți, ci de a noastră bunăvov, am vindut a noastră parte dreaptă de ocină și de moșie din giumātate de sat din Tulești, din partea de gios a treia parte, giupînului T<oader> Boldescul și frăține-său, lui Gheorghe Boldescul, drept 15 zloți tătărăști, cu tot venitul din cîmp și din pădure și din bălți și din vatra satului, dinaintea a multor oameni buni de prin pregiur megieși, înaintea lui Gheorghe Moțoc din Aldești și a Cozmei Ciocîrlui din Sîrbi și a Nechitei din Aldești și a lui Pavel medarul din Cîrligi și a lui Mihail Bucur din Pădureni.

Și eu Ionașco diac din Galbeni am scris în casa popii Liciului din Galbeni și s-au pus peceteile.

Eu T<oader> Mustea am scris acest zăpis de pe sîrbește.

După Ghibănescu, *Surete*, II, p. 235.

Traducere veche, cu data editorului „ante 7142 <1634>“.

Datat după faptul că, începînd cu documentul din 25 ianuarie 1634 (vezi nr. 34), i se întăresc lui Pătrașco Boldescul pîrcălab cumpărăturile tatălui său Toader Boldescul pîrcălab; totodată, în același document sînt menționați toți vînzătorii și martorii din acest zăpis.

<Înainte de 1634 ianuarie 25>.

Maxin din Bilăești vinde partea sa de ocină din satul Buciumi lui Toader Boldescul.

† Съ оубо аз, Максим, сынъ Палагѣи, внукъ Черни въ Билѣици, самъ за свое доброу воли некимъ непоножденъ ане приналоженъ, есми продалъ мое частъ за <въ>¹ниаѡ, колико самъ избѣретъ мое частъ въ село въ Бѣчѣми, елико самъ избѣретъ мое частъ въ село и въ полъ и въ лѣсъ и въ сѣно и въ повѣсѣдѡ. Таѡ² есми продалъ панѡ Тоадѣръ Болдѣскѡ за чѣтири дѣѣтъ златъ татарскѣихъ.

И есми възѣлъ тахъ пинѣзи вѣши реченихъ, ѡ злати татарскѣихъ готови, въ столъ Лѣпѣла аprod въ Бѣрѣошинъ. И вѣша при томъ токмежъ: Гѣоргѣѣ Ялдѣскѡ дѣѣакъ¹ и Шѣфанъ дѣѣакъ въ <Та>тѣомирѣ¹ици <и Ма>¹фѣт¹ею въ Галѣбени и Сансонъ въ <С>¹ѣгѣици и ниѣхъ людѣ <до>¹бѣри. Тоѡ да сѣ знаѣтъ.

Adică eu, Maxin, fiul Palaghiei, nepotul Cernei din Bilăești, însumi de a mea bunăvoie, nesilit de nimeni, nici asupra, am vîndut partea mea de ocină, cît se va alege partea mea din sat din Buciumi, cît se va alege partea mea din sat și din cîmp și din pădure și din fin și de pretutindeni. Aceea am vîndut-o panului Toader Boldescul pentru patruzeci zloți tătărești.

Și am luat acei bani mai sus ziși, 40 zloți tătărești gata, la scaunul lui Lupul aprod din Bărboși. Și au fost la acea tocmeală Ghiorghie Aldescul d<iac>¹ și Ștefan diac din <Ta>t<omire>¹ești <și Ma>¹f<t>¹eu din Galbeni și Sanson din <S>¹ăucești și alți oameni buni. Aceasta să se știe.

Bibl. Acad., LXVIII/66.

Orig., hîrtie (20,1 × 20,4 cm), trei peceti aplicate; rupt în unele locuri. Datat după doc. din 1634 ianuarie 25, prin care Moise Movilă întărește lui Pătrașco Boldescul cumpărăturile făcute de tatăl său, Toader Boldescul, în satul Buciumi (vezi nr. 34).

¹ Loc rupt; întregit după confirmarea domnească din 1634 ianuarie 25 (vezi nr. 34)

² Та corectat din ена.

<Înainte de 1634 ianuarie 25>.

Ștefan, fratele său Druțul și nepoata lor, Floarea, fiii lui Vlaicu din Bilăești, vind partea lor de ocină din satul Buciumi lui Toader Boldescul.

† Еъ оубо мы, аз Шефан и брат мой Дроуцл и внѣка наше, Флорѣ, сынѣ Еланкови вт Билѣещи, самы, за нашею доброю волю, неким испомождѣ¹ ни прислѣоваши, есмы продали своихъ <разою>²<в>²тнинъ, що сѣ избереѣт наш част вт село вт Бѣчугамѣ, колико сѣ избереѣт, вт третѣ част село на<ш>² част, вт село и вт поли и сѣно и вт лѣс и вт позъседѣ, нанко сѣ избереѣт. Таа есмы продали панъ Тоадер Болдескул за пет десѣт златъ тѣтарскѣхъ.

И есмы вѣзѣл тѣхъ виши реченихъ пинкѣи ѿ златъ тѣтарскѣхъ вт прѣд Ланѣа прѣкълабѣ Нѣмецкѣи и прѣд Иунашко прѣкълабѣ Баковскѣи и Гѣургѣ. Дѣакъ вт Ялѣци и Шефанъ дѣакъ вт Татѣмиреци и Костѣ дѣакъ вт Билѣещи и нинѣхъ людѣ добрихъ. Тоѣ да сѣ знаѣт. <И ещѣ>²иже и Яндронѣ мѣѣдар и монахъ Харитонъ вт Тѣзлаѣ.

† Adică noi, eu Ștefan și fratele meu Druțul și nepoata noastră, Floarea, fiii lui Vlaicu din Bilăești, înșine, de bunăvoia noastră, nesiliți de nimeni, nici asupriți, am vindut dreapta noastră ocină, ce se va alege partea noastră din sat din Buciumi, cît se va alege din a treia parte a satului partea noastră, din sat și din cîmp și din fin și din pădure și de pretutindeni cît se va alege. Aceea am vindut-o panului Toader Boldescul pentru cincizeci de zloți tătărești.

Și am luat acei mai sus ziși bani, 50 zloți tătărești, dinaintea lui Lamba pircălab de Neamț și înaintea lui Ionașco pircălab de Bacău și a lui Ghiorghie diac din Aldești și a lui Ștefan diac din Tatomirești și a lui Coste diac din Bilăești și a altor oameni buni. Aceasta să se știe. <Și>² încă și Andronie miedar și monahul Hariton din Tazlău.

Bibl. Acad., LXVIII/68 a-b.

Orig., hîrtie (40,7 × 27,5 cm), cinci peceti aplicate.

Cu o traducere.

Datat după doc. din 1634 ianuarie 25, prin care Moise Movilă întărește lui Pătrașco Boldescul cumpărăturile făcute de tatăl său Toader Boldescul în satul Buciumi (vezi nr. 34).

¹ Omis.

² Loc rupt.

<Înainte de 1634 ianuarie 25>.

Todosie, fiul lui Arion Chichil, vinde lui Pătrașco cămăraș cinci săpături din țarina Joldeștilor.

† Adecă eu, Todosie, ficiorul lui Arion Chichil den Joldești, scriu și mărturisăsc <c>¹u zapisul miu, cu de bunăvoia mea, de nime nevoitu, nice asupritu am vîndutu cinci pămînturi, săpături săpate de tatu-mieu Arion în țarina Șoldeștilor. Acelea am vîndutu lui Pătrașco cămărașul dreptu cinci galbeni <ba>²ni gata, dinaintea Dab<ije>² cămărașului și a lui Arhipu și a lui Lucoci uricariul și a Cristei uricariului și dennaintea lui V<asil>²ie Cornatu diiaculu și Apostolu diiac și a lui Moțoc den Străoani și a lui Toader Botuc den Bătinești și dinaintea a mulți oameni buni și bătrîni, ca să-i hie lui direaptă ocină și moșie și cumpărătură, cu totu vinitulu.

De aceasta mărturisăscu cu cestu zapis al miu și acesturiu oameni buni și voinici di dinainte, pînă-și va faci și direse domnești, să să știe.

Из Иванашко Тизнан дияк писал.

Dabijea <m.p.>.

Из Апостола искал <m.p.>.

Из Лгкочи <m.p.>.

Кръстѣ урикар искал <m.p.>.

Vasile Corlat uricar m-am prilejit <m.p.>.

Arh. St. București, M-rea Brazi, XXXVII/15.

Orig., hîrtie (30,5 × 19,7 cm), pecete timbrată.

Cu o copie, *ibidem*, ms. nr. 591, f. 31.

Datat după documentul din 1634 ianuarie 25 (vezi nr. 35) prin care Moise Movilă întărește lui Pătrașco cămăraș pămînturile menționate în acest zapis.

1634 (7142) ianuarie 25, Iași.

Moise Movilă voievod întărește lui Pătrașco Boldescul pircălab părți din satul Buciumi, cumpărate de el și de tatăl său, Toader Boldescul.

† Из Мовси Могилы воевода, божією милостією господарь Зelman Милдавскон. Єже прїиде, прѣд нами и прѣд вѣсими нашими молдавскими боярами,

¹ Omis.

² Loc rupt.

великини и малини, сазга наше Пътрашко Болдеска прѣкълаб, сынъ Тоадер Болдеска бие дворник, и принесла, прѣд нами и прѣд съвѣтом нашим, нѣколиких <записи>¹ за свѣдѣтельство, что имал штъцъ его, Тоадер Болдеска бие дворник, шт многих болѣри и сазги господарских и людѣ добри, именем: Азуга аprod шт Бъркоши и Гевургѣ Ялдеска дѣак и Цефан дѣак шт Татомиреци и Мафтею шт Галени и Самсон шт Съ<у>²чици и Костѣ дѣак шт Билъцици и Яндонѣ мѣедар и ермонах <Х>²аритон шт Тазалъ и Маѣю шт Бучюли и Платон шт Попеци и Цефан шт там>² и Маѣю шт Бучюли и Запалчѣ шт Пелетвичи и Маѣ<ю>² Хоюнгѣ и Марко шт Бучюли и Баслаѣ шт там и Ивн шт Руптурѣ <н>² <То>²ма аprod шт Галени и поп Личюл шт там и Платон шт Попеци и Цефан шт Бърдѣ шт там и Козма Чокрѣлѣ шт Чокрѣлѣци и [н] Ёпрѣ шт Пъдурѣни и Тѣлшман шт Кърлици и Яндрею шт Бучюли и Янгив<н>² шт Стѣжърѣни и Марко и Яндрею и Платон шт Попеци и Тома Бирток аprod шт Галени и Тома аprod и Марко и Ёпрѣ шт Пъдурѣни и Ивн Зав и Яндрею и Петрѣ шт Стѣжърѣни и Тоадер дѣак шт Ялдеци и Шъквар шт Кърлици и Минхалъ Букур шт Пъдурѣни и Гангорѣ Борда шт там и ниних многих люди добри, шт шкрѣсть межнаши, сице писаще и свѣдѣтельствующе въ тѣх записи шт тнх люди, како купил, шт прѣд нами, штъцъ его Тоадер Болдеска бие дворник, третаа част шт село Бучюли, шт волостъ Нинецкомъ, шт Блъдоде, ради три ста златѣ татарскихъ.

И тижѣ, како он себе купил шт Цефан, сынъ Бъскан, една част за штинив шт тогоже село Бучюли, шт третаа част шестаа част, ради четрири десѣт злати татарскихъ.

И тижѣ, како он себе купил шт Цефан и шт брат его, Дрѣцул и шт внѣка нх, Флоаре, сынове Бланкѣловн, една част за штинив шт тогоже село Бучюли, шт третаа част село, елико сѣ избѣрет част им, ради пет десѣт злати татарскихъ.

И тижѣ, како он себе купил шт Маѣни, сынъ Палагѣн, внѣк Черни, част емъ за штинив, елико сѣ избѣрет шт тогоже село Бучюли, ради четрири десѣт злати татарскихъ.

И тижѣ, како он себе купил шт Трифан, брат Гангорѣ, част емъ шт тогоже село Бучюли, шт нижнаа част, елико сѣ избѣрет, ради четрири десѣт злати татарскихъ.

И тижѣ, како он себе купил шт Завѣл част его, елико сѣ избѣрет шт тогоже село Бучюли, шт нижнаа част пѣтаа част и что сѣ избѣрет част его шт Попеци, шт нижнаа част, почто zostал сир<ак>¹ и платил на него за дабна на многа вѣмѣне за три десѣт талери.

¹ Omis.

² Loc rupt.

www.dacoromanica.ro

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, sluga noastră, Pătrașco Boldescul pircălab, fiul lui Toader Boldescul fost vornic și a adus, înaintea noastră și înaintea sfatului nostru, citeva <zapise>¹ de mărturie ce a avut tatăl lui, Toader Boldescul fost vornic, de la mulți boieri și slugi domnești și oameni buni, anume: Lupul aprod din Bărboși și Gheorghie Aldescul diac și Ștefan diac din Tatomirești și Maftei din Galbeni și Samson din Să<u>²cești și Coste diac din Bălăești și Andonie miedar și Hariton ieromonah de la Tazlău și Maftei din Buciumi și Platon din Popești și Șt<efan de acolo>² și Maftei din Buciumi și Zapalcea din Peletuci și Maft<ei>² Hociungu și Marco din Buciumi și Vasile de acolo și Ion din Ruptură <și To>²ma aprod din Galbeni și popa Liciul de acolo și Platon din Popești și Șteful Bârdea de acolo și Cozma Ciocîrlie din Ciocîrliești și [și] Oprea din Pădureni și Tălășman din Cîrligi și Andrei din Buciumi și Anghio<n>² din Stăjăreni și Marco și Andrei și Platon din Popești și Toma Birtoc aprod din Galbeni și Toma aprod și Marco și Oprea din Pădureni și Ion Zaz și Andrei și Petrea din Stăjăreni și Toader diac din Aldești și Păcurar din Cîrligi și Mihăilă Bucur din Pădureni și Gligorie Bordea de acolo și alți mulți oameni buni, megieși de primprejur, astfel scriind și mărturisind în acele zapise de la acei oameni că a cumpărat, dinaintea lor, tatăl lui, Toader Boldescul fost vornic, a treia parte din satul Buciumi, din ținutul Neamț, de la Vlădoae, pentru trei sute zloți tătărești.

Și de asemenea, că el și-a cumpărat de la Ștefan, fiul lui Văscan, o parte de ocină din același sat Buciumi, a șasea parte din a treia parte, pentru patruzeci zloți tătărești.

Și de asemenea, că el și-a cumpărat de la Ștefan și de la fratele lui, Druțul și de la nepoata lor, Floare, fiii lui Vlaicul, o parte de ocină din același sat Buciumi, din a treia parte de sat, cît se va alege partea lor, pentru cincizeci zloți tătărești.

Și de asemenea, că el și-a cumpărat de la Maxin, fiul Palaghiei, nepotul Cernei, partea lui de ocină, cît se va alege din același sat Buciumi, pentru patruzeci zloți tătărești.

Și de asemenea, că el și-a cumpărat de la Trifan, fratele lui Gligorie, partea lui din același sat Buciumi, din partea de jos, cît se va alege, pentru patruzeci zloți tătărești.

¹ Omis.

² Loc rupt.

Și de asemenea, că el și-a cumpărat de la Zazul partea lui, cit se va alege din același sat Buciumi, a cincea parte din partea de jos și ce se va alege partea lui din Popești, din partea de jos, pentru că a rămas sărac și l-a plătit la dabilă pe multă vreme cu treizeci de taleri.

Și de asemenea, că el și-a cumpărat de la Maxin, fiul lui Isăilă, partea lui, cit se alege din același sat Buciumi, pentru opt taleri bătuți și pentru că l-a plătit și de dabilă în trei ani.

Și de asemenea, că el și-a cumpărat de la Dronța, nepoata de soră a lui Coste, partea ei, cit se va alege din același sat Buciumi, pentru douăzeci taleri numărați.

Și de asemenea, că el și-a cumpărat de la Sora, cneaghina lui Gheorghie diac, o parte de ocină din același sat Buciumi, jumătate din a treia parte de sat, pentru treizeci oi cu miei.

Și de asemenea, că el și-a luat o parte de ocină din același sat Buciumi, partea lui Marco, pentru că Marco i-a fost dator cu 2 boi sau cu douăzeci taleri și n-a avut cu ce să-i plătească.

Și de asemenea, a arătat, înaintea noastră, sluga noastră, Pătrașco Boldescul pircălab, niște zapise de mărturie de la Mihăilă Bucur din Berești și de la Gligorie Borcea de acolo și de la Eremia Ivul și de la Vaida din Aromești¹ și de la Hiclip și² de la Vasilie Platon din Aromești¹ și de la Ursu din Ruptură și de la Virlan de acolo, scriind și mărturisind că el însuși și-a cumpărat, dinaintea lor, de la Costin, fiul lui Marco, un loc de prisacă din hotarul satului Buciumi, pentru un bou și doi taleri.

Și de asemenea, că el și-a luat tot de la Costin, fiul lui Marco, partea lui, cit se va alege din satul Buciumi, cu trei ogoare în țarină, mai sus de sat și cu două ogoare lingă rimnic și o săpătură lingă sat, în jos și o curătură mai sus de rimnic și cu tot venitul, cit se va alege partea lui din pădure și din câmp și din iaz, pentru că i-a înecat Costin, fiul lui Marco, o iapă în riul Siret, prețuită de oameni buni pentru douăzeci și cinci ughi și nu a avut cu ce-i plăti, ci de bunăvoia lui a dat acea ocină.

Deci domnia mea, văzînd acele zapise de mărturie de la atîția boieri și slugi domnești și oameni buni, noi am crezut și de la noi încă am dat și am întărit slugii noastre mai sus zise, Pătrașco Boldescul pircălab, acele părți de ocină înainte zise din satul Buciumi, ca să-i fie dreaptă ocină și cumpărătură și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

¹ În alte documente: „Arămești“.

² Loc rupt.

Scris la Iași, în anul 7142 <1634>, luna ianuarie, 25 zile.

† Înсуși domnul a poruncit.

† <Ghia>¹nghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p>.

† Cîrstea Dammiian <a scris>.

Bibl. Acad., LXVIII/69.

Orig., hîrtie (40,6 × 27,7 cm), pecete aplicată, căzută.

O trad. din 1798 mai 14, de polcovnic Pavel Debrici ot Mitropolie, *ibidem*, MCDLXVI/4 și alta, la Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol”-Iași, Fond Spiridonie, XXXI/8 (după care s-au făcut completările).

O copie rom. la Biblioteca Centrală de Stat, Secția manuscrise, XL/2.

EDIȚII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II, 1, p. 25—28 (trad. veche).

35

1634 (7142) ianuarie 25, Iași.

Moise Movilă voievod întărește lui Pătrașco cămăraș din Bătinești cinci ogoare din țarina Joldeștilor, ținutul Putna, cumpărate de la Todosie, fiul lui Arion Chichil.

† Иъ Моуси Могилъ воєвода, божією милостією, господаръ Земли Милдаескон. Оже прѣиде прѣд нами и прѣд нашими болѣри, Тодосіе, сынъ Яриши Кикил въ Жолдеши, никли исповѣданіи приселован и продал свои права вътинни и дядинни, пет нивн копаніе въ царина Жолдешиим, что въ волостъ Путиною что покопа вътъцъ его, Яриши Кикил. Таа продал слыши нашему, Пѣтрашковн кѣмѣраш въ Бѣтинцин, ради пет въи, пинѣши готови и заплати емоу исплъною. Тѣм ради, како да ест <и вът госп<о>¹д<ства>¹ми слыши нашему више писаному, Пѣтрашковн кѣмѣраш въ Бѣтинцин, тѣхъ прѣд речен<ни>хъ пет нивн коп<а>¹<и>¹е вът царинѣ Жолдешиим, вътинни и виѣспленіе, съ въсѣмъ доходомъ. И ни да <сѣи>¹е санишаѣт.

✠ Ис, лѣтъ × 3700 генаріе кѣ дѣни.

† Господниъ рече.

† Гынгѣ велъ логофѣтъ счи и сѣи искаахъ <m.p>.

† Кръстѣ Даммиіан <писал>.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Todosie, fiul lui Arion Chichil din Joldești, nesilit de nimeni, nici asupra și a vindut

¹ Loc rupt.

dreapta sa ocină și dedină, cinci ogoare săpătură din țarina Joldeștilor, ce este în ținutul Putna, ce a săpat tatăl lui, Arion Chichil. Aceea a vîndut-o slugii noastre Pătrașco cămăraș din Bătinești pentru cinci ughi, bani gata și i-a plătit deplin.

Pentru aceea, să fie <și de la domnia>¹ mea slugii noastre, mai sus scrisului Pătrașco cămăraș din Bătinești, acele înainte zise cinci ogoare săpătură din țarina Joldeștilor, ocină și cumpărătură, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

La Iași, anul 7142 <1634> ianuarie 25 zile.

† Domnul a spus.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Cirstea Dammiian <a scris>.

Arh. St. București, Schitul Brazi, XXXVII/3–4.

Orig., hirtie (30,5 × 19,3 cm), pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. din 1761 iulie 12, de Evloghie dascălul; o copie, *ibidem*, ms. nr. 591, f. 31.

36

1634 (7142) ianuarie 25, Iași.

Moise Movilă voievod acordă mitropolitului și reprezentanților acestuia imputernicire de a aplica pedepse și amenzi celor care nu respectă normele vieții bisericești.

Moyseß Mogilla Woyewoda ertheilt dem Metropoliten und dessen Bestell-trägern Vollmacht für die Auferhaltung der Religion, und heilen Haltung verschiedener . . . schändliche Handlungen strenge zu laufen und zu requisiren die Baue Christen am Leibe Geld und Gut zu bestrafen.

Gegeben Iassi, den 25 Jener $\frac{7142}{1633^2}$.

Moise Movilă voievod acordă mitropolitului și reprezentanților lui imputernicire pentru păstrarea credinței și a vieții curate ... și pentru a urmări și a

¹ Loc rupt.

² Greșit, pentru „1634“.

cerceta încălcările dăunătoare de la legea creștină și să aplice pedepse.

Dat în Iași, 25 ianuarie $\frac{7142}{1633^1}$.

Arh. St. București, Fond Consiliul Aulic de război, XIV/69 (nr. 35).

Rezumat.

Alt rez. germ., la Arh. St. Suceava, Inventarul doc. Mitropoliei, fasc. lit. B, nr. 87 (Documente, XLII/5.)

EDIȚII: Popovici, *Index Zolkiewiensis*, IV, p. 92 (rez. germ. din Inv. doc. Mitropoliei și trad.).

37

1634 (7142) ianuarie 25, Iași.

Moise Movilă voievod întărește Mitropoliei Sucevei, pentru procurarea celor necesare bisericii mitropolitane Sf. Ioan cel Nou, veniturile unei băi, cu fântină, din Suceava, cu obligația întreținerii acestora.

Moyisi Mogilla Woyewoda schenkt, und bestättiget der Socszhawaer Metropolie eine Baad Stube nächst der fürstlichen Residenz in Sotschava samt den nahe daran befindlichen Brunnen, der jedes pro bono publico von dennen Einkünfthen des Landes zu unterhalten, die übrige Zehnten aber zur Ehre der heil< igen> Ioann Novi zu verwenden.

Iassy, den 25 Jener $\frac{7142^2}{1533^1}$.

Moise Movilă voievod dăruiește și întărește Mitropoliei Sucevei o baie în apropierea reședinței domnești din Suceava împreună cu fântina ce se găsește în vecinătatea ei, care însă trebuie întreținută ca bun obștesc din veniturile țării, însă celelalte venituri să fie folosite în cinstea sfântului Ioan cel Nou.

Iași, 25 ianuarie $\frac{7142^2}{1533^1}$.

Arh. St. București, Fond Consiliul Aulic de război, XIV/69 (nr. 19).

Rezumat.

Alt rez. germ., la Arh. St. Suceava, Inventarul doc. Mitropoliei, fasc. lit. A, nr. 32 (Documente, XLII/5).

Un rez. rom., într-un periplois al documentelor Mitropoliei de la sfârșitul sec. al XVIII-lea, la Bibl. Acad., MXCVII/129 (aici se specifică: „feredeul din Iași“).

EDIȚII: Popovici, *Index Zolkiewiensis*, III, p. 695 (rez. germ. din Inv. doc. Mitropoliei și trad.).

¹ Greșit, pentru „1634“.

² Data în rezumatul marginal.

1634 (7142) ianuarie 25.

Moise Movilă voievod întărește lui Gheorghe Năvrăpăscul o ocină din satul Boureni, pe Moldova.

Suret de la Moisi Moghila voievod, văleat 7142 <1634> ghenarie 25.

Facem înștiințare precum domniia mea am dat și am întărit slugii noastre Gheorghe Năvrăpăscul pre a lui dreaptă ocină și cumpărătură, din ispisoc de cumpărătură ce au avut de la Ștefan voievod Tomșa, din a treia parte satul Buoreni, pe apa Moldovii, trei părți, loc de trei case, cu tot venitul, ce au cumpărat de la Pană biv visternic drept patruzăci galbeni, iar lui iarăși i-au fost cumpărătură de la Mierăuță Hraniță.

Pintru acéia, acéle trei părți de loc de trei case din a treia parte a satului Bourenii, pe apa Moldovii, ca să-i fie și de la domniia mia celui de mai sus zis, slugii noastre Gheorghe Năvrăpăscul, dreaptă ocină și cumpărătură și uric și întăritură și cu tot venitul, nerușuit nici odănoară, în véci. Ș-altul ca să nu să mai amestice.

S-au tălmăcit de Evloghie dascăl, leat 7269 <1760> octombrie 18.

Bibl. Acad., MCXCVI/20.

Traducere.

O copie, din prima jumătate a sec. al XIX-lea, la Arh. St. Iași, CCCXI, f. 130 v.

1634 (7142) ianuarie 25.

Moise Movilă întărește lui Sturza diac părți de ocini din satele Tilhărești și Șendreni, pe Ursoaia, ținutul Hirlău, și poiana Cioreni.

Tălmăcire ispisocului domnului Moisăi Movila voievod, din anul 7142 <1634> ghenarie 25. Tălmăcit la 7243 <1734> noembrie 12 de Ion sin Pavăl.

Adecă domniia mea am dat și am întărit slugii noastre Sturzii diiacul pe a sale ocine și cumpărături, din ispisoc de cumpărătură de la Irimiia Moghila voievod și din ispisoc de întăritură de la Ștefan Tomșa vodă, din giământate de sat de Tilhărești, dintr-a triia parte a zăcea parte și satul Șăndrenii, iarăș ce-i pe Ursoaia, în ținutul Hirlăului, cari parte i-au fost cumpărătură unchiului său, lui Marco Pepelea biv logofăt, de la Gavril Grama

diiacul și de la Ionașco, ficiorul Drăghinii, nepot lui Pilat, drept 200 zloți, din dres cari au avut de moșie de la Iliăș vodă.

Și iarăș am dat și am întărit acelui de mai sus scris Sturzăi diiacul și pe altă parte dintr-acelaș sat, din Tilhărești și din sat din Șândreni, ce li-au fost cumpărătură unchiului său Marco Pepelea, de la Ursul, ficiorul Măricăi, nepot lui Gindac, strănepot Oancii, ficior lui Tălhariu, drept 36 taleri, toată parte lui cită să va alege, din ispisoc de cumpărătură ce au avut Marco Pepelea de la Irimia vodă și din ispisoc de întorsătură ce au avut de la Ștefan Tomșa vodă, pentru căci au plătit el o datorie a lui Marco Pepelea ce au fost logofăt, ce au fost datoriu lui Mihai ce au fost pitar, în zilele lui Costandin vodă, 180 ughi.

Și iarăș am dat și am întărit slugii noastre Sturzăi diiacul pe o poiană ce să numești Ciorenii, din ispisoc de cumpărătură ce au avut unchiul său Pepelia logofăt de la Aron vodă și din ispisoc de întăritură de la răposatul niamul domniei male, Simion Moghila vodă.

Pentru aceasta, aceste de mai sus numite părți de ocină din sat din Tilhărești și din sat din Șândreni și acea poiană ce să numești Ciorenii, ca să fie și de la domnia mea slugii noastre Sturzăi diiacul driaptă ocenă și moșie, cu tot venitul, nerușit niciodată, în veci. Și altul să nu să amestece.

Logofiția ce mari.

Copie aceasta, după poslăduire ci i s-au făcut cu copii tălmăcire di pă cel adivărat ispisoc sirbesc, fiind întocmai, s-au incredințat, 1819 mai 30.

În lipsă.

De mine s-au poslăduit cu copie tălmăcire a pomenitului ispisoc și iaste întocmai.

.....¹.

Bibl. Acad., CDLXXIV/53.

Copie.

40

1634 (7142) ianuarie 25.

Nacul zălogește ocina sa din satul Boureni lui Andriaș clucer.

Zapisul lui Nacul prin care au zălogit clucerului Andrieș ocina lui din Boureni.

Arh. St. București, Ms. nr. 1535, f. 11 v. (nr. 8).

Rezumat dintr-un opis „pentru moșiile ținutului Suceava“.

¹ Îscălitură indescifrabilă.

† Adecă eu, Gavril Gorgan pitariul cel mare, scriu și mărturisăscu cu acest adevărat zapis al mieu cum am avut tocmală cu dumnealui cu Gavri-lașco vornicul de am schimbat niște ocine în dzilele lui Moiseiu vodă, în domniia dintliu, de-mi dedes[se] dumnealui un sat, anume Vascăuții, ce iaste în ținutul Sorocei, iar eu i-am dat dumisale, schimbare drept schimbare, niște ocine ce-am avut de pre giupîneasă mea, anume: giumătate de sat de Uncăuți și o parte de ocină din Cepeleuți și a patra parte de sat de Corosténi.

Deci dumnealui Gavrilaşco vornicul, vădzindu că nu ni-i tocmai stătătoare ce tocmisem cu dumnealui, vrut-au să strice tocmai şi să ia dumnealui satul Văscăuţii înapoi. Într-acea iarăş de iznoavă m-am tocmit cu dumnealui să-i cumpăru altă a patra parte de sat unde-ş va pofti dumnealui.

Și în tocmala noastră au fost Costantin Ciogolea pîrcălabul de Hotin și Tudori pîrcălabul și Costantin Stîrcea și Costantin Drăgășescul.

У Ис, въ лѣто х^рмв генаріе кѹ.

Из Константин Чоголъ прѣкълабъ <т.р.>.

† Costantin Drăgușescu <m.p.>.

Orig., hîrtie (32,8 × 19,8 cm), patru peceti aplicate.

1634 (7142) ianuarie 30.

Moise Movilă voievod întărește lui Sturza diac și lui Ștefan, fiul lui Sava, părți de ocini din satele Slăvniceni, Tilhărești și Șendreni.

Ispisocu sîrbesc de la Moisăi Movila voievoda din velet 7142 <1634> ghenarie 30, tălmăcit de Grigoraș vistier la 7243 <1734—1735>.

Adecă domniia me am dat și am întărit slugii noastre Sturzăi diiacului și sămînții lui, lui Ștefan, ficiorul Savăi Pipilău¹, pre a lui driaptă ocină și moșie din uric de împărțire ce-au avut strămoașa lor Alba de la bătrînul Petru voievod, din ispisocu de întăritură de la unchiul domniei mele, Irimiia Movila vodă, din giumătate de sat de Slăvniceni a trie parte, parte lor cită să va alege, ce este pre Giurgiov, cu parte din heleșteu și din bălți și din tot venitul.

Și iarăși dăm și întărim pre a lor driaptă ocină și moșie, o parte de ocină din sat din Tilhărești, din giumătate de sat din gios a șasa parte și din săliște Șăndrenii, care ace parte de ocină au avut ei tocmală cu Barnovschie vodă ca să o cumpere de la dînșii și le-au dat lor înaintea 12 taleri, iară dupa aceia ei s-au rugat înaintea domniei sale ca să-i întoarcă, cum i-au și întorsu, din ispisocu de întoarcere ce-au avut de la domniia sa Miron Barnovschie vodă.

Pentru aceia ca să le fie lor și de la domniia me drepte ocini și moșii și uricu și întăritură, cu tot venitul, neclătit niciodată în veci. Și altul să nu să mai amestece.

Poslăduindu-să cu cel adevărat și fiind întocma s-au adeverit. <1>813 iulie 18.

Iordache Donici agă.

Bibl. Acad., MCCCXXXVI/2.

Copie.

Altă copie, din 1819 martie 30, *ibidem*, CDLXXIV/54.

1634 (7142) ianuarie 30, Iași.

Moise Movilă voievod întărește popii Istratie, soției sale, Călina și fratelui ei, Nacul, părți din satele Vărzărești pe Bîc, ținutul Orhei, Vărzărești pe Nirnova, ținutul Iași, și Tinjelești.

Иъ Мовилъ Могила воєвода, б<о>жїю м<н>л<о>стїю, г<о>сп<о>д<а>ръ
Земли Молдавскон. Гж<е> прїдошѣ прѣд нами и прѣд нашими болѣри м<о>лебник

¹ Greșit, în loc de „Pepelii“.

поп Істратїе и пападѹа его, Кълинъ, и брат ѿн, Накѡл, сѣи>и<о>ве Оанни, вѣнци Тоадер сѡажар, прѣконѣци Хърѣбор постѣлник и тегал<и> за лице прѣд нимаи на вѣсими людѣи ѿ село Вързърѣшти, на Бѣк, въ волост Орхюскомѣ, и ѿ инших Вързърѣщи, что на Нърнова, въ волост Іским, рекъше прѣд нами како¹ сѣи и они племеници сѣи тѣми людѣи и нимаи и они оти<и>иѣ там, въ тѣх селах третѣа часть село въ тѣх двѣ селах и петѣа часть от Тѣнжелѣщи, а тѣх людѣи от обѣх Вързърѣщи они казал<и>² како не сѣи им племеници ницѣи, ани нимаи оти<и>иѣ въ тѣх селах.

И по г<о>сп<о>д<с>т<в>е<а> ми и сѣи нашими съвѣтомъ ѡсѣдѣхомъ нѣи правѣднимъ сѣдѣи по законѣи земскон и дадохомъ Вързърѣщимъ законъ земскон, божити на с<вѣ>тоѣи евангѣліѣи сѣи кѣи людѣи добри отъ окрѣстѣимъ межѣиши, како не сѣи имъ ницѣа племеници а ни нимаи оти<и>иѣ тамо. И поставѣихомъ имъ д<е>иѣ въ двѣ недѣли; таж<е> когда бѣи на д<е>иѣ они прѣидошѣи на д<е>иѣ, а божитици не многошѣи принѣсѣи, нѣи зостѣи отъ прѣд нами и отъ всѣи законъ земскон, а вѣише писанихъ м<о>лѣбникъ наши, поп Істратїе и пападѹа его, Кълинъ, и брат ѿн Накѡл, сѣи>и<о>ве Оанни, вѣнци Тоадер сѡажар прѣконѣци Хърѣбор постѣлник, онѣи ѡправѣи сѣи отъ прѣд нами и поставѣи собѣи фѣерѣю кѣи златъ како нимаи дрѣжати третѣа часть отъ село Вързърѣщи, на Бѣк, въ волост Орхюскомѣ, третѣа часть отъ село Вързърѣщи, то на Нърнова, ѡ в<о>лостъи Іскимъ, и петѣа часть отъ Тѣнжелѣщи и да естъ имъ и ѿ насъ отинаи и дѣдѣици и ѡрикъ, сѣи вѣсѣи дохodomъ и да не нимаи маи тегати с<ѡ> за сѣи тѣжъ николѣж<е> въ вѣки вѣчѣи. И ни да с<ѡ> не ѡнищѣаетъ.

Ѣ Ис, в<ѣ>и л<ѣ>т<о>и хрѣмъ ген<арѣ>и ѿ.

Г<о>сп<о>д<и>иѣи реч<е>и.

Гѣиѣи вѣи логоф<е>тъ ѡч<и>и <и>³ искаи.

Крѣтѣи Дѣиѣиѣи.

Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri rugătorul nostru popa Istratie și preoteasa lui, Călina și fratele, ei Nacul, fiii Oanei, nepoții lui Toader sulger, strănepoții lui Hărăbor postelnic și a pîrit de față înaintea noastră pe toți oamenii din satul Vărzărești, pe Bîc, în ținutul Orhei și din alt Vărzărești, ce este pe Nirnova, în ținutul Iași, zicînd înaintea noastră că sînt și ei rude cu acei oameni și au și ei ocină acolo, în acele sate, a treia parte de sat în acele două sate și a cincea parte din Tinjelești, iar acei oameni din ambii Vărzărești, ei au spus că nu le sînt lor nici un fel de rude și nu au ocină în acele sate.

¹ În orig.: *нако* (nota editorului).

² Parantezele editorului.

³ Omis.

Deci domnia mea și cu sfatul nostru i-am judecat pe ei cu judecată dreaptă după legea țării și am dat Vărzăreștilor legea țării, să jure pe sfânta evanghelie cu 24 de oameni buni, dintre megieșii dimprejur, că nu le sînt lor nici un fel de rude și nu au ocină acolo. Și le-am pus lor zi peste două săptămîni; astfel cînd a fost la zi ei au venit la zi, dar jurători n-au putut aduce, ci au rămas dinaintea noastră și din toată legea țării, iar rugătorul nostru mai sus scris, popa Istratie și preteasa lui, Călina și fratele ei, Nacul, fiii Oanei, nepoții lui Toader sulger, strănepoții lui Hărăbor postelnic, ei s-au îndreptat înaintea noastră și și-au pus ferie 24 zloți ca să aibă a stăpîni a treia parte din satul Vărzărești, pe Bîc, în ținutul Orhei, a treia parte din satul Vărzărești, cel de pe Nirnova, în ținutul Iași și a cincea parte din Tinjelești și să le fie lor și de la noi ocină și dedină și uric, cu tot venitul și să nu aibă a se mai pîri pentru această piră niciodată, în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7142 <1634> ianuarie 30.

Domnul a spus.

Ghianghea mare logofăt a învățat <și>¹ a iscălit.

Cîrstea Damiian.

După Sava, *Doc. Lăpușnei*, p. 44—45.

Orig. cu trad. editorului.

ALTE EDITION: *Uricariul*, VI, p. 266 (menț.)

44

1634 (7142) februarie, Iași.

Moise Movilă voievod dăruiește lui Costantin Gînscă un loc de moară pe Molna, în hotarul Țirgului Baia, un loc de prisacă și o bucată de făget „să-i fie de folosință porcilor lui“.

† Іѡ Мовси Могилѣ коекода, кожѣю милостію, господарѣ Зѣман Молдавскон. Ѣже господство ми ѡмилостивенхѡм сѣ и дадохѡм и помилѡвахѡм на слѣга наше Кѡстантин Гѣнскѣ сѣ едно мѣсто, да соби ѡчинит млин на потоцѣ что сѣ именѣет Молна, гдѣ спадает ѡ Гаска и Гаска спадает ѡ Молдава, что ест там тилицѣ ѡ хотар трѣг Баѣ по тоа странѣ Молдавѣ ѡт кѣ планинѣ, и мѣсто за пасикѣ да соби ѡчинит, кѣако бѣдет емѣ достѣт и едно бѣкатѣ ѡт бѣковинѣ биті емѣ за годованіѣ вѣприм его, раді его правое вѣслуженіѣ, чтоже нам слѣжна и зѣман нашии.

¹ Omis.

И кто би съ покъсни разоритѣ наше даанїе и милованїе, да ест проклѣт и трѣклѣт ѿт господа Бога и спаса нашего Исусъ Христоса и ѿт прѣчистаа его матерѣ и ѿт всѣхъ свѣтихъ, амин. Нѣ кого богъ изберетъ господаремъ бити послѣдъ насъ да емъ не отнимаетъ але да емъ дастъ и скрѣпитъ радѣ его[во] правое вѣс-
лѣженїе.

И ни да смъ не смѣшаетъ прѣдъ симъ истинномъ нашимъ листомъ.

Ѫ Ис, въ лѣто <ѪРМѢ ФЕВРѢАР҃ІЕ...¹

† Самъ господинъ велѣа.

И ѿ Мѡиси воєвода <m.p.>.

† Мѡхѡла <писалъ>.

<Pe verso, însemnare din sec. XVII-XVIII>: † Zapis de danie și de miluire de la Moisi Moghila vodă pre vad de moară în Molna, ce iaste în hotarul târgului Baiei și cu loc de prisacă și cu druduji.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată domnia mea m-am milostivit și am dat și am miluit pe sluga noastră, Costantin Gînscă, cu un loc ca să-și facă moară pe pîriul care se numește Molna, unde cade în Sasca și Sasca cade în Moldova, acolo unde este toplită în hotarul târgului Baia, pe cealaltă parte a Moldovei, dinspre munte și loc de prisacă să-și facă, cît îi va fi deajuns și o bucată de făget să-i fie pentru folosință porcilor lui, pentru dreapta lui slujbă ce a slujit nouă și Țării noastre.

Și cine s-ar ispiti să strice dania și miluirea noastră, să fie blestemat și de trei ori blestemat de domnul Dumnezeu și mîntuitorul nostru Iisus Hristos și de preacurata lui maică și de toți sfinții, amin. Însă pe cine va alege Dumnezeu să fie domn după noi, să nu-i ia, ci să-i dea și să-i întărească pentru dreapta lui slujbă.

Și altul să nu se amestece înaintea acestei adevărate cărți a noastre.

La Iași, în anul 7142 <1634> februarie...¹

† Însuși domnul a poruncit.

Io Moisi voievod <m. p.>.

† Mihail <a scris>.

Bibl. Acad., CCCLV/1.

Orig., hîrtie (30,8 × 19 cm), pecete timbrată.

EDIȚII: Iorga, *St. și doc.*, VII, p. 102 (regest după o trad. din sec. XVIII cu data de zi: 25).

¹ Loc rupt.

1634 (7142) februarie, Iași.

Moise Movilă voievod întărește lui Postolache și soției sale, Sora, a treia parte din Leucușiani, după pira avută cu Iurașco, Strătulat și Popa din Dumești.

Văleat 7142 <1634> februarie. Ispisoc de la Moisăi Moghila vodă sirbăscu, s-au scos românește.

† Adeacă au venit, înaintea noastră și denaintea boierilor noștri, sluga noastră Postolache cu făméia lui, Sora și s-au pirit de față înaintea noastră cu Strătulat și cu Iurașco și cu răzeshii lui Popa den Dumești pentru a triia parte de sat de Leucușiani, ce-au fosto cumpărat Trifan den Marcoviciani cu făméia lui, Sora, în zilele lui Ștefan vodă Tomșa, în domniia dentii, iară drăsăle lor au arsu în casa lor și cu alte odoară a lor, cîndu au aprinsu tilhari casa lor. Deci Strătulat cu Iurașco și Popa den Dumești și răzeshii lor au dzis cum n-au vindut acea ocină, ce-au pus-o zălog la Trifan, pentru 138 taleri de argintu.

Deci noi, cu al nostru sfatu, am dat pe Strătulat și pe Iurașco și oamenii lor cum ca să aibă a giura cu 12 oameni buni cum n-au vînduit ei acea de mai sus scrisă parte de ocină, ce au pus-o zălog. Apoi Strătulat cu Iurașco și răzeshii lor n-au putut ei să giure, ce au rămas denainte noastră și den toată légea țării, iară Postolache cu făméia lui, Sora, s-au îndreptat denaintea noastră și și-au pus șie fierie înaintea noastră.

Deci de acum nainte mai multu ca să nu mai aibă Strătulat și cu Iurașco și Popa cu razeșii lor a mai pîri sau a dobîndi pentru această ocină, niceodată în véci, peste această carte a noastră. Și altul ca nu se améstece.

Singor domnul au poroncit.

Ghianghea vel logofăt.

Foceă.

Let 7234 < 1726 > iunie 14. Gligoraș sină Vasilii uricar l-au scos pe românie.

Institutul de istorie și arheologie „A.D. Xenopol” — Iași, Fond Spiridonie, VI/57.

Traducere.

EDIȚII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II, 1, p. 29 (aceeași traducere).

1634 (7142) februarie, Iași.

Moise Movilă voievod întărește lui Postolachi și soției sale, Sora, a treia parte din satul Leucușani, după pîra avută cu Iurașco, Strătulat ș.a. și o livadă din poiana satului Mălinești.

Văleat 7142 < 1634> februarie. Ispisoc sirbăscu de la Moisăi Moghila vodă, s-au scos pre românie.

† Adecă au vinit, innaintea noastră și innaintea alor noștri boieri, sluga noastră Postolache vistiernic cu giupîneasa lui, Sora, ce-au fostu mai denainte după altu bărbat, anome Trifan, și s-au pirit de față innaintea noastră cu Strătulat, feciorul Cojocese<i> și cu Iurașco și cu toți răzeșii lor pentru a triia parte den tot satul Leucușanii, pre piriul Birlăzélului, la ținutul Vasluiului și cu vad de moară și cu prisaci și cu loc de finață și din cimpu și den pădure și den vatra satului. Deci sluga noastră Postolache cu făméia lui, Sora, au dzis cum acea a triia parte de sat de Leucușani au vindut-o Strătulat lui Trifan și făméii lui cei de mai sus scrisă, Sora, la zilele lui Ștefan vodă Tomșa, în domniia dintii, dreptu 75 taleri de argintu, iară drése ce-au avut pre acea a triia parte de sat de Leucușani, acélea au arsu în casa lor cind i-au impresurat tâlharii noaptea și au aprinsu casa lor pre dinșii și multe odoară și avére a lor au arsu în casă, numai ce-au scăpat cu trupurile din casă; iară Strătulat cu Iurașco și cu răzeșii lor au zis cum acea a triia parte dintr-acel sat n-au vindut-o ei lui Trifan din Marcovicéni, ce-au pus-o zălog pentru acei bani.

Deci noi cu tot sfatul nostru am socotit după lége și am dat pe Stratul și Iurașco și pe toți răzeșii lor cum ca să aducă 12 oameni buni ca să giure pre sfînta eu<an>g<he>lie cum n-au vindut ei acea a triia parte, ce-au pus-o zălog. Deci Strătulat cu Iurașco și cu răzeșii lor n-au putut ei să giure, ce-au rămas den giudecati, iară Postolache cu făméia lui, Sora, s-au îndreptat innaintea noastră și ș-au pus fieriie în visterie domnii méle.

Iară după acea gilceavă a lor, s-au sculat Postolache impreună cu Strătulat și s-au împăcat și încă au mai dat Postolache 63 de taleri de argintu în minule lui Strătulat pre acea a tria parte, denainte noastră; pentru acéia ca să-i fie lui driaptă ocină, cu tot venitul.

Și intru acéia, iarăș au adus innaintea noastră Postolache cu făméia lui, Sora, mulți oameni buni și slugi domnești și au mărturisit cum au avut niște drése pre o livadi ce ieste în poiana satului la Mălinești, ce-au fosto cumpărat Trifan cu făméia lui, Sora, de la Anna, fata Jigoranului, făméia lui Toader Gîdei, care acea livadă au curățit-o singuri ei cu minule lor den

pădure întragi și au fosto vîndut lui Trifan și fămeii lui, Sorii, dreptu 20 de taleri de argintu, aciale drése încăș au arsu atuncea în casa lor.

Pentru acéia, acea de mai sus zisă a triia parte de sat de Leucușiani cu vad de moară și cu loc de finață și cu a triia parte den prisacă și din cîmpu și din pădure și din vatra satului, cu tot venitul și acea livadă din poiana satului Mălineștilor, ca să le fie și de la noi slugii noastre, lui Postolache și fămeii lui, Sorii și ficiorilor lor, driaptă ocină și cumpărătură și uric, cu tot venitul, neclătît niceodată în véci.

Și altul să nu se amestici peste această carté a noastră.

Singur domnul au poroncît.

Ghianghea vel logofătu.

Ioan Foccea.

Let 7234 <1726> iunie 14. Gligoraș sină Vasilii uricar l-am scos românești.

Institutul de istorie și arheologie“ A. D. Xenopol“-Iași, Fond Spiridonie, VI/57.

Traducere.

EDIȚII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II, 1, p. 30—31 (aceeași traducere).

47

1634 (7142) februarie 3, Iași.

Moise Movilă voievod întărește lui Pătrașco Boldescul pîrcălab niște vii de la Bacău cumpărate de tatăl său Toader Boldescul.

† И ѿ Мовси Могнаа коевода, божіею милостіею, господаръ Земли Молдавскон. Оже прійде, прѣд нами и прѣд нашими болѣри, слѣга наше Пѣтрашко Болдеску прѣкълаб, сынъ Тоадер Болдеску бие меделничар, и указовал, прѣд нами и прѣд съвѣтом нашим, єдин запис за свѣдѣтелство ѿ Дѣниль шолтвз съ вѣ прѣгари ѿ трѣг и ѿ Хриза срѣдник и ѿ Козина Димитри и ѿ Лоринци Барта и ѿ ниних люди добри, съ печат врашескомъ¹, сице писаице и свѣдѣтельствуюице, како прійде, прѣд нами Гергил Оарка, неким непонужден, дин приселован и продал сеоа ѿтина и дѣднина, єдна виноград ѿ там, ѿ того трѣг. Таа продал Тоадерови Болдеску бие меделничар ради два сто и пет десѣт злати татарскихъ. И тиже, како он себе кѣпил, ѿ прѣд нами, друга виноград ѿ ФикъѢ Йкоб ради єдна сто и пет десѣт злати татарскихъ. И тиже како он себе кѣпил єдна цѣлинъ за виноград ѿ Ициванка Блаж ради десѣт талери сребрнихъ.

¹ Loc alb.

Нно господство мн, видѣше тот записъ за свидѣтелство въ толкнх людн добрн, съ печатѣ врашскомѣ, а мѣ въровахомъ н въ насъ ешеже даанъ н потврѣданъ еснн, слышн нашемѣ внше писанномѣ, Пѣтрашко Болдеску прѣкѣлабъ на тѣхъ двѣ внноградѣ н на тоа цѣлинѣ за внноградъ, како да естъ емѣ правѣнъ ѡтнннн н кѣпекнн н врикъ н потврѣждѣнѣ съ въсѣмъ доходомъ¹ непорочно, никомѣ въ вѣкн вѣчнѣн. Н нн да сѣ <не оумншае>¹т.

Ѫ Ис, лѣто ×зрмѣ февргарѣ г.

† Господнѣ рече.

† Глантѣ велъ логофетъ вчн н сѣ нскаахъ <м.р.>.

† Кръстѣ Данимѣанъ <писалъ>.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, sluga noastră Pătrașco Boldescul pîrcălab, fiul lui Toader Boldescul fost medelnicer și a arătat, înaintea noastră și înaintea sfatului nostru, un zapis de mărturie de la Dănilă șoltuz cu 12 pîrgari din tîrg și de la Hriza ureadnic și de la Cozina Dimitri și de la Lorinți Barta și de la alți oameni buni, cu pecetea orașului . . . ² astfel scriînd și mărturisind, cum a venit, înaintea lor, Gherghil Oarca, nesilit de nimeni, nici asupra și a vîndut dreapta sa ocină și dedină, o vie de acolo, din acel tîrg. Aceea a vîndut-o lui Toader Boldescul fost medelnicer pentru două sute și cincizeci zloți tătărești. Și de asemenea, cum el și-a cumpărat, dinaintea lor, altă vie de la Ficău Iacob pentru o sută și o sută și cincizeci de zloți tătărești. Și de asemenea, cum el și-a cumpărat o țelină de vie de la Iștioanca Blaj pentru douăzeci taleri de argint.

Deci domnia mea, văzînd acel zapis de mărturie de la atîția oameni buni, cu pecetea orașului, noi am crezut și de la noi încă am dat și am întărit slugii noastre mai sus scrise, Pătrașco Boldescul pîrcălab, acele două vie și acea țelină de vie, ca să-i fie drepte ocini și cumpărături și uric și întărire, <cu tot> ¹ venitul, neclintit niciodată, în vecii vecilor. Și altul să <nu> ¹ se amestece.

La Iași, anul 7142 < 1634 > februarie 3.

† Domnul a zis.

¹ Loc rupt.

² Loc alb.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Cirstea Dammiian <a scris>.

Bibl. Acad., LXVIII/70 a-b.

Orig., hirtie (41,5 × 27,5 cm), pecete timbrată, căzută.

Cu o trad.

EDIȚII: Ghibănescu, *Surete*, II, p. 233–234 (trad. editorului).

48

1634 (7142) februarie 4, Iași.

Moise Movilă voievod împuternicește pe Toader și pe Ivan prisăcarul de la Hlincea al mănăstirii lui Aron vodă să apere pădurea din jurul prisăcii acestei mănăstiri.

† Иъ Моѿси Могила воєвода, есжѣю милостѣю, господарѣ Земли Молдавскон. Dat-am cartea domnii mele lui Toader și lui Ivan prisăcariul svintei mănăstiri a lui Aron voevodă, ce iaste la Hlincea în pădure, ca să hie tari și putérnici cu cartea domnii mele a apăra pădurea prinpregiurul prisăcei, să nu lasă pre nime să tae pădurea pre acoloa, iar cine nu va asculta și va vrea să tae în tăriia lui, să aibă a-i lua carul și boii și săcurea și tot ce va găsi la acela om.

Și nime să nu cutédză a ținea sau a opri înaintea cărții domnii mele.

✠ Иъ, въ лѣто ×ЗРМВ фєврѣарѣ А.

† Самъ господинъ велѣл.

† Пѣтрашко <писал>.

Bibl. Acad., LXXVII/27.

Orig., hirtie (31,3 × 19,2 cm), pecete aplicată, căzută.

49

1634 (7142) februarie 5.

Moise Movilă voievod întărește lui Pătrașco Boldescul părți de ocini cumpărate în satele Obrejești și Plopoasa, ținutul Bacău.

Suret di pe suretul ispisocului satului Obrejeștilor de la Moisiu Movila vodă, din leat 7142 <1634> februarie 5.

Adică au venit, înaintea noastră și înaintea al<or>¹ noștri boeri, sluga noastră Pătrașco Boldescul și au adus, înaintea noastră și înaintea sfatului

¹ Omis.

nostru, niște zăpăsi de mărturie de la mulți boieri și slugi domnești și oameni buni, anume Postolachi biv vel comisu și Mogilde biv vornicu și Gavril aprod și Toma aprod i proci și a altora mulți oameni buni, de penpregiur migieși, așa scriind și mărturisind întru acele zăpăsi cum au cumpărat, dinainte lor, tatul lui, Toader Boldescul biv medelnicer, de la Andronicu, din giunăta satului Obrejeștilor a șesa parte, ci este în ținutul Bacăului, drept 100 zloți tătarești și doi cai, care au fost lui Andronicu cumpăratură de la Țapul; însă pe acea parte, giunăta au vindut-o Andronicu drept acii bani că scrie mai sus, iar giunăta a vindut-o Țapul drept 30 taleri; și așjdere precum au cumpărat el și de la Dănesă un locu de prisacă dintru acelaș sat Obrejești și cu o livadă ce este lingă prisacă, pină la țarina mare, drept 17 taleri gata; așjdere precum au cumpărat el și de la Alexa și de la Șteful din Birjoveni a patra parte din satul Plopoasa, ce este aproape di Bistrița, în ținut Bacăului, drept 60 zloți tătarăști; așjdere precum au cumpărat de la Ștefana Nacozoe și de la ficiorii ei o poiană de finaț, giunatate de poiană, parte din gios în locul Plopoasăi, drept șesă galbini ungurești; și iarăși precum au cumpărat el sie di la Ioniașcu sin Hilimon din Chicoșești a trie parte să ¹ poiana cea din Plopoasa, drept 20 taleri bătuți, iar lui Ionașcu sin Hilimon i-au fost cumpăratură de la Postrăv Ion pentru căci i-au dat lui locu de sat, di la casa lui Postrăv la deal, pe lingă pîriu, din tot locul.

Pentru acee, domnie me cu tot sfatul, dacă am văzut acele zăpăsi, am crezut și di la noi încă am dat ș-am întărit slugii noastre ce mai sus scrie, lui Pătrașco Boldescul, pre acele mai sus scrisă părți de moșie din sat din Obrejești și din sat din Plopoasa aproape de Bistriță, cu poiană de finaț, ca să-i fie și di la noi drepti moșii și cumpărături și uric și întăritură, cu tot vinitul, în veci nielătit. Și altul să nu să amestece.

Și acestu suret l-am dat noi dumisale vornicului Mihălachi Sturze, scoțindu-l noi de pe suret ce avem noi scos de pe ispisocul satului Obrijeștilor, care l-am dat noi dumnealui hatman Ru< s>²et și să aretu dumnealui ispisocul să vadză pină unde < s>²cree, că noi ne este moșie den baștină și am stăpinit tot pină < în> ² Bistrița vechi, iar Bistrița n-am trecut.

Și pentru credință ne-am pus și iscăliturile. Mărturie Boldeștii ³.

Miron Boldescu <m.p.>.

Eu Ilii Boldescu <m.p.>.

Eu Costii Brah <m.p.>

Biblioteca Centrală de Stat, Secția manuscrise, LII/1.

Copie.

¹ Pentru „cu“.

² Omis.

³ „Mărturie, Boldeștii“, tăiat în copie.

1634 (7142) februarie 6, Iași.

Moise Movilă voievod întărește mănăstirii Galata de Jos satul Pînteșeni, ținutul Tutova, dăruit de Enache postelnic.

† Иѡ Моѵси Могила воєвода, божією миѡстїєю, господарь Земаи Мѡл-
давскон. Ъже, господство ми дади и потверъдани есми свѣтѣи монастири ре-
комїа Галата Ниже, идеже ест храм архистратиг Миѡхана и Гаврила и прочїих
бесплатни ихъ сил идеже ест метохъ до свѣтаа монастаръ въ Гинаа, идеже ест
храмъ Прѣвѣржеїїе господа Бога и спаса нашего Ісѣс Христа, ихъ права вѣнни
и даанїе и миѡванїе, село Пѣнтишѣїи, что ѡ колоостъ Тѣтовѣ, что имъ дади и
помиѡвалъ поконнига Ѣнаки постельника съ ѡзникъ смрътїи въ за дѣше его и за
дѣше родителемъ его. И да имаетъ помѣнити его и написати его въ свѣтїи, ве-
ликїи, божественїи помѣнникъ, поманити сѣ въ вѣсѣхъ божественїихъ сѣзжахъ, по
црѣковномѣ шенчаю.

Того ради, како да ест имъ и въ насъ права даанїе и миѡванїе того села
Пѣнтишѣїи и врикъ и потверъженїе, съ вѣсѣмъ приходомъ, непорѣшенно николиже
въ вѣки. И ни да сѣ не ѡмнїшаетъ.

Ѥ Ісѣсъ лѣто «ѡрмѣ» февруарїе 5 дани.

† Самъ господинъ велѣа.

† Иѡ Мѡисѣи воєвода <м.р.>.

† Кръстѣ Дамїѡанъ <писалъ>.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Mol-
dovei. Iată domnia mea am dat și am întărit sfintei mănăstiri numite Galata
de Jos, unde este hramul arhistrategilor Mihail și Gavril și al celorlalte puteri
fără de trup, care este metohul sfintei mănăstiri de la Sinai, unde este hra-
mul Schimbării la față a domnului Dumnezeu și mintuitorului nostru Isus
Hristos, dreapta lor ocină și danie și miluire, satul Pînteșenii, care este în
ținutul Tutova, pe care li l-a dat și cu care i-a miluit răposatul Enachi
postelnic cu limbă de moarte, pentru pomenirea lui și pentru pomenirea
părinților lui. Și să aibă a-l pomeni și a-l scrie în sfîntul, marele, dumnezeiescul
pomelnic, să-l pomenească la toate slujbele dumnezeiești, după obiceiul
bisericesc.

De aceea, să le fie și de la noi dreaptă danie și miluire acest sat Pîn-
teșenii și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci. Și altul
să nu se amestece.

La Iași, anul 7142 < 1634 > februarie 6 zile.

† Însuși domnul a poruncit.

† Io Moisi voievod <m.p.>.

† Cirstea Damiiian <a scris>.

Bibl. Acad., DCXXIII/35.

Orig., hirtie (41,7 × 29 cm), pecete aplicată, stricată.

O copie la Arh. St. București, ms. nr. 629, f. 288.

51

<1634 februarie 6>.

Moise Movilă voievod pentru a treia parte din satul Mogoșești.

7156¹ <1648> februarie 6.

Un ispisocu di la Movila vodă ce scrie sirbește pentru o a treie parte din sat den Mogoșăști, ci esti.

Arh. St. București, M-rea Doljești, XIX/122 (nr. 4).

Mențiune într-un perilipsis cu documentele satului Mogoșești.

Datat după doc. din <1634> februarie 6 (vezi nr. 52).

52

<1634> februarie 6.

Marina, fiica Petricăi, dăruiește lui Gavrilaș fost mare vornic partea sa de moșie din Mogoșești.

Februarie 6.

Alt zapis de la Marina, fata Petricăi, nepoată lui Toader și Anușcăi, precum au dat danie toată parte sa ce-au avut în Mogoșești lui Gavrilaș ce-au fost vornic mare, cit să va alege, fără a fraților săi².

Arh. St. București, M-rea Doljești, XXI/34 (nr. 5).

Rezumat într-un „perilipsăse ce s-au scos pentru satul Mogoșăști, din ținutu Cernăuțului“.

Datat după Gavrilaș fost mare vornic și după faptul că în această vreme încep să se cumpere părți din Mogoșești.

¹ Anul greșit.

² „fără a fraților săi“, tăiat de copist.

1634 (7142) februarie 10, Iași.

Moise Movilă voievod întărește preotului Istratie din Cristești și rudelor sale o ocină pentru care s-au judecat cu răzeșii din satele Vărdzărești pe Bîc și Vărdzărești pe Nirnova.

† Нѡ Мѡнѡи Мѡгила воєвода, божію милостію, господаръ Земли Мѡлдавскѡи. Scriem cum au venit înaintea dumnii mele rugătorul nostru popa Istratie din Cristești și cu preu[i]teasa lui, Călină și cu fratele ei, Nacul, feciorii Oanei, nepoții lui Toader sulgériul, de s-au pîrit de fați cu ai săi răzesh din Vărdzărești din Bîc și cu Vărdzăreștii din Nirnova pentru ocină.

Deci au rămas popa Istratie pre Vărdzărești din toată legea țării; și au cheltuit popa Istratie la aceasta pîră șease galbeni buni. Deci cine să va afla de oamenii lor ocinaș depreună pre această parte, să aibă a întoarce popei lui Istratie din cheltuială, iar carele nu va întoarce, să n-aibă treabă în ocina, nici a ara, nici a cosi, nici în jir, pînă nu v<a>¹ întoarce din cheltui-al<a ce m>²ai sus scrie.

Dereptu acea, nime<ni să>²nu cutédze a tréci sau a întra peste cartea dumnii mele.

✠ Мѡс, лѣто ×ЗРМѢ ФѢРВАРІЕ Ъ.

† ГЛАМ ГОСПОДИНЪ ВЕЛѢЛ.

ГѢНГІА ВЕЛ ЛОГОФѢТЪ ЧИ <m.p.>.

Bibl. Acad., CCXVIII/38.

Orig., hirtie (31,5 × 20 cm), pecete aplicată.

EDIȚII: Sava, *Doc. Lăpușnei*, p. 47 (orig.).

1634 (7142) februarie 13, Iași.

Moise Movilă voievod întărește mănăstirii Galata satul Vilcești, ținutul Suceava, scutindu-l de toate dărilor.

† Изволеніем Ѡтца и съ поспѣшеніем Ѡныа и съвршеніем Бжтѡго Дшхд. Бѣ аз, раб владѡи мѡвѡнѡс, Исусъ Христосъ и трѡнѡе поклонѡк, Нѡ Мѡнѡи Мѡгила воєвода, божію милостію, господаръ Земли Мѡлдавскѡи. Ѡже благопро-

¹ Omis.

² Loc rupt.

изволих господство ми благим произволеніем, чистим и свѣтлым срѣдцем, въ сѣлѣ нашихъ дѣше и въ бога помощіа, съматрѣюще и послѣдствіаще древнимъ благочинившимъ господаремъ иже въполнокавшихъ и стверъдившихъ свѣтихъ монастыри, тѣмъ радѣ и господство ми дадохъ и помиловахъ наше молюще новозданіе, въпоконному господиновъ Іѡ Петръ воевода, вѣчна господства си паиет, монастырѣ глаголемая Галатїа, едеже ест храмъ Възнесенїе Господа Бога и спаса нашего Исуса Христа, съ едно сіло, на имѣ Вълчищѣн, что въ волостъ Гѣчавскои, на Гирѣт, что тои сіло бѣше кѣлено на пинѣси готовихъ въ благочиниваго господина више писанна, Іѡ Петра воевода и данно свѣтѣи монастырѣ више писанно.

Сїце господство ми дадохъ и помиловахъ и стверъдихъ свѣтаа монастырѣ съ тои више писаное сіло, како да не имаютъ датї господства ми ни една дабна, ане жадномъ работъ работатї, ни гоцино за вѣщи давати, ни за свини, ане десѣтенъ за пчели, ни нѣ аспри, ни два златї, ни злоти за двѣмъ, ни лѣн, ане една ангерїа нилице бѣдетъ на нишихъ людѣ въ землѣ господства ми, не ниши даватї, ни сѣлѣ, ни масло, ни воско, за вѣсѣхъ да бѣдетъ въ мирно, аще мѣи причинитъ сѣ нѣкаа данїе въ землѣ господства ми. Тѣмъ данъ царска да имаютъ даватї и вѣи сами да имаютъ спрѣтатї и до господства ми принести, а нишихъ тоже въ сѣлѣхъ господства ми, давилари и глобѣнници и дешѣгѣнници и вѣлѣкарѣи и подводари и кѣмѣнари ни бѣдъ кто бѣдетъ, да не имаетъ вѣлазитї въ тое сіло тѣлѣсти то¹арѣ нѣхъ ни вѣлѣсти нѣхъ, нѣ въ вѣсѣхъ да бѣдѣтъ въ мирно.

А по нашимъ животѣи и господствованїе, кто Богъ изберетъ въ нашѣго рода, въ дѣти нашихъ ни въ братїахъ нашихъ ни пакъ бѣдъ кого Богъ изберетъ бити господарѣ земли нашии, Мѡлдавскои, да непорѣши наше даанїе и стверъженїе, ни же ани имъ датї и зкрѣти и поновилѣи, понеже естъ имъ права вѣнина и даанїе и милѣванїе, за вѣсѣхъ сїхъ ници [ѣлѣнцї] више пишемъ въ нишаго древнего господарѣ. Такожъ дѣре и въ насъ да естъ имъ даанїе и милѣванїе и потверъженїе.

А кто сѣ покѣситъ разѣрѣти и сказатї наше данїе и милѣванїе и зкрѣплѣнїе, тѣ да естъ непѣщенъ въ Господа Бога и спаса нашего Исуса Христа и въ прѣчистиа его матери и въ вѣсѣхъ свѣтихъ иже благо Богъ оугодивше и въ дѣвангѣлистїи и въ вѣ апостоли свѣтихъ вѣрхѣвнихъ и въ тїи свѣтихъ вѣтѣцѣ, иже въ Нѣкїи и да имаетъ частъ съ Юда и съ трекаѣтомъ Ірїа и съ ниѣли неѣтрѣниими Ісѣнемъ вѣзѣпѣвшихъ на Христа, спаса нашего, крѣкъ его на нихъ и на чадѣи нѣхъ, когоже естъ и бѣдетъ, аминъ.

Писъ въ Іисъ, лѣто *зрѣмѣ февѣрїе гї.

† Самъ господиновъ велѣлѣ.

Іѡ Мѡнѣси воевода <т.р.>.

† Cu voia Tatălui și cu ajutorul Fiului și cu săvîrșirea Sfîntului Duh. Iată eu, robul stăpînului meu, Isus Hristos și închinător al troiței, Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată am

¹ Loc rupt.

binevoit domnia mea cu bunăvoință, cu inimă curată și luminată, din tot sufletul nostru și cu ajutorul lui Dumnezeu, privind și urmind vechilor domni binecinstitori care au miluit și au întărit sfintele mănăstiri, pentru aceea și domnia mea am dat și am miluit ruga noastră nou zidită, a răposatului domn Io Petru voievod, veșnică pomenire domniei sale, mănăstirea numită Galatia, unde este hramul Înălțarea Domnului Dumnezeu și mîntuitorului nostru Isus Hristos, cu un sat, anume Vilceștii, ce este din ținutul Sucevei, pe Siret, care sat a fost cumpărat pe bani gata de binecinstitorul domn mai sus scris, Io Petru voievod și dat sfintei mănăstiri mai sus scrise.

Astfel, domnia mea am dat și am miluit și am întărit sfinta mănăstire cu acest sat mai sus scris, ca să nu aibă a da domniei nici o dabilă, nici un lucru să nu lucreze, nici goștină de oi să nu dea, nici de porci, nici desetină de stupi, nici 50 aspri, nici doi zloți, nici zloți pentru casă, nici lei și nici o angherie cîte vor fi pe alți oameni în țara domniei mele, nici iliș să dea, nici sulgiu, nici unt, nici ceară, de toate să fie în pace, dacă se va mai adăuga vreo dare în țara domniei mele. Numai darea împărătească să aibă a da și ei singuri s-o strîngă și s-o aducă la domnia mea. Iar alții dintre slugile domniei mele, dăbilarî și globnici și deșugubinari și olăcari și podvodari și cămănari sau oricine ar fi, să nu aibă a intra în acel sat să tragă vitele lor sau să-i învâluiască, ci de toate să fie în pace.

Iar după viața și domnia noastră, acela pe care îl va alege Dumnezeu din neamul nostru, dintre copiii noștri sau din frații noștri sau iarăși pe oricine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, să nu cîlîntească dania și întărirea noastră, ci să le dea și să le întărească și să înnoiască, pentru că le este dreptă ocină și danie și miluire pentru toate aceste cîte scriem mai sus de la alt domn de mai înainte.

De asemenea și de la noi să le fie lor danie și miluire și întărire.

Și cine se va ispiti să strice și să nimicească dania și miluirea și întărirea noastră, acela să fie neiertat de domnul Dumnezeu și mîntuitorul nostru Isus Hristos și de preacurata lui maică și de toți sfinții care bine au plăcut lui Dumnezeu și de 4 evangheliști și de 12 sfinți apostoli de frunte și de 318 sfinți părinți, cei de la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu de trei ori blestematul Arie și cu alți necredincioși iudei care au strigat asupra lui Hristos, mîntuitorul nostru, sîngele lui asupra lor și asupra copiilor lor, care este și va fi, amin.

Scris la Iași, anul 7142 <1634> februarie 13.

† Înсуși domnul a poruncit.

Io Moisi voievod <m.p.>.

Bibl. Acad., XLVI/138.

Orig., hîrtie (34,5 × 23,5 cm), pecete aplicată.

EDIȚII: *Uricariul*, VI, p. 227 (menț., cu datele de lună și zi greșite: „aprilie 12“).

<Înainte de 1634 februarie 15>.

Sora, fiica lui Ion Chițu din Popești, vinde partea sa de ocină din acest sat.

† Adecă eu, Sora, fata lui Ion Chițului den Popești, nepoata lui Maf-teiu Hociungu, de nimene nevoită, am vîndut a mea direaptă ocină dentr-a-cel sat, partea mea toată den sat și den cîmpu și den țarină, dereptu 6 taleri buni ¹, dennaintea lui Mihăilă den Berești și denaintea Tomei den Galbeni și denaintea Budei den Arămești și a lui Ciomîrtan den Cățelești și a lui Platon den Popești și denaintea a mulți oameni buni.

Și ne-am pus peceteile.

Și dup-acéia am mai datu-i o vacă cu giuncul alaturea ².

Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol”-Iași, Fond Spiridonie, XXXI/47

Orig., hîrtie (21,5 × 17 cm), pecete aplicată.

Datat după doc. din 1634 februarie 15, prin care Moise Movilă voievod în-tărește lui Pătrașco Boldescul pîrcălab, fiul lui Toader Boldescul pîrcălab, mai multe cumpărături de ocini din satul Popești, printre care și cea menționată în acest zapis (vezi nr. 58).

EDIȚII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II, 1, p. 76—77 (orig.).

<Înainte de 1634 februarie 15>.

Istate, Laor și Hărea, fiii Mariței din Roșiori, vînd ocina lor din Popești lui Toader Boldescul.

† Съ оубо аз, Истатіе и брат мое, Лаур и тижє брат мое, Хърк, сынове Мартынци вт Роширн. Оже мы самы, за доброю нашѣм волѣ, неким непонож-дене, аны прислोकаны, есмъ продали наш част за штиннѣ, що сѣ избєрєт наш част вт село вт Попцин, съ вѣсем дохѣдом, вт село и вт полн и вт сѣно-жѣтїн и вт по вѣсєдѣ, колнко сѣ избєрєт наш част. Таа есмо продали панѣ Тоадєр Болдєскѣа, за четирн дєсѣт злат тѣтарскїн готовн. И есмо вѣзѣли тїх линїєн вѣсн исполнї м̃ вт прѣд людї добрїн: прѣд Гїургїн дїяк вт Іладєшн и прѣд Цїєфан дїяк вт Татомирцин и Рѣстѣв вт Брѣтоп и Цїєфан вт Гал-бєнн и Опрѣк вѣ Пѣдврѣкнн и нншїн многѣх людї добрїх.

¹ „buni“, adăugat cu altă cerneală.

² „și alaturea“, adaos cu altă cerneală.

Да сего радѹ, да имает чинитѣ себѣ исписокъ господарьскѹи н-имъ нашимъ
записомъ. Тоѣ да сѧ знаетъ.

† Adică eu, Istatie și fratele meu, Laor și de asemenea fratele meu, Hărea, fiii Mariței din Roșiori. Iată noi înșine, de bunăvoia noastră, nesiliți de nimeni, nici asupriți, am vîndut partea noastră de ocină, ce se va alege partea noastră din sat din Popești, cu tot venitul, din sat și din cîmp și din finețe și de peste tot, cit se va alege partea noastră. Acea am vîndut-o panului Toader Boldescul pentru patruzeci zloți tătărești gata. Și am luat toți acei bani deplin, 40, dinaintea a oameni buni: înaintea lui Ghiorghie diac din Aldești și înaintea lui Ștefan diac din Tatomiriști și Răstău din Virtop și Ștefan din Galbeni și Oprea din Pădureni și alți mulți oameni buni.

Pentru aceasta, să aibă a-și face ispisoc domnesc cu acest zapis al nostru. Acea să se știe.

Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol”-Iași Fond Spiridonie, XXXI/49.

Orig., hîrtie (32 × 19 cm), două peceti timbrate.

Datat după doc. din 1634 februarie 15, prin care Moise Movilă voievod întărește lui Pătrașco Boldescul pîrcălab, fiul lui Toader Boldescul pîrcălab, mai multe cumpărături de ocini din satul Popești, printre care și cea menționată în acest zapis (vezi nr. 58).

57

<Înainte de 1634 februarie 15>.

Simion, nepotul lui Maștei Hociungu, vinde partea sa de ocină din Popești lui Toader Boldescul.

† Eu Simion, nepotul lui Mașteiu Hociungu, mărturisesc cum am vîndut partea mea de ocină den Popești, cu tot venitul, dreptu șease taleri bătuți, lui Toader Boldescu, den vatra satului și cu trei pămînturi și o giu-mătate în țarină și cu finaț până în luncă și loc de prisacă unde-i va hi voia, denaintea lui <P>¹laton și Opreai medelnicerului den Pădureni <și> ¹ Nis-trei de acolo și a lui Mihail Bucur de Bere<ști> ¹.

Să se știe, să fie lui moșie și ocină.

După Ghibănescu, *Ispisoace*, II, 1, p. 77.

Orig., hîrtie, cu trei amprente, din Fondul Spiridoniei, XXXI/48 — astăzi la Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol” — Iași (documentul nu se mai găsește în acest fond).

Datat după doc. din 1634 februarie 15 (vezi nr. 58).

¹ Întregit de editor.

1634 (7142) februarie 15, Iași.

Moise Movilă voievod întărește lui Pătrașco Boldescul pîrcălab ocinile din satul Popești, ținutul Neamț, cumpărate de tatăl său Toader Boldescul fost vornic.

† Нѡ Моѡси Могила воєвода, божією милостією, господарь Зѣмли Мѡлдавскои. Оже прѣиде прѣд нами и прѣд всѣми нашими молдавскими болѣри, великими и малыми, слѣга наше, Пѣтрашко Болдескѡ прѣкѣлаб и принѣсѡ, прѣд нами и прѣд свѣѣтом нашим, нѣкихъ записе за свѣѣтелство ѡт многихъ болѣри и слѣги господарскѣхъ и людіе добри, именемъ Глигоріе Бѣчюи дворникъ вѣншіи и Гѣургіе Чолпан ѡт Пладѣши и Иѡнашко, сынѣ Косте, и Платон ѡт Попеци и Маѡею ѡт там и ин Маѣтею, ѡт Бѣчюи и Тома Бирток ѡт Галбени и Илѣ Ъдрѣ дѣяк и Рѣстѣѡ ѡт Брѣтоп и Шефан дѣяк ѡт Татомиреци и ин Шефан ѡт Галбени и Ъпрѣ ѡт Пѣдѣрѣни и Бѣда ѡт Ирѣмеци и Тома ѡт Галбени и Чомѣртан ѡт Кѣцѣлѣши и Маѡею ѡт там и нѣнихъ многихъ люди добри, ѡт вкѣрѣсть имъ межѣаши писаѣше и свѣѣтелствѣаѣше въ тѣхъ записе, ѡт тѣхъ люди, како кѣпѣи, ѡт прѣд ними, ѡтѣць его, Тоадѣр Болдескѡ бѣе дворникъ, ѡт Иѡн Хѣранк, въсѣа част ѣмѣ за ѡтѣннѣ елико сѣа избѣретъ ѡт село Попеци, ѡт вѣшна част, что ѡ волостъ Нѣмецкомѣ, ради шѣст дѣсѣт талѣри сѣѣбрѣннѣхъ.

И тѣже, кѣко ѡнъ сѣѣ кѣпѣи ѡт Истратіе¹ и ѡт брати его, Лѡѡр и Хѣрѣ, сынѡѣ Марици, въсѣа част имъ за ѡтѣннѣ и дѣднннѣ, елико сѣа избѣретъ ѡт тогоже село Попеци, ради чѣтири дѣсѣт злати татарскѣхъ.

И тѣже како ѡнъ сѣѣ кѣпѣи ѡт Маѣтею Хѡчюнгѣ въсѣа част его за ѡтѣннѣ и дѣднннѣ елико сѣа избѣретъ ѡт тогоже село Попеци ѡт половина село ѡт третѣа част шѣстѣа част, ради ѡсѣи на дѣсѣт талѣри сѣѣбрѣннѣхъ.

И тѣже, како ѡнъ сѣѣ кѣпѣи ѡт МиХѣялѣ, сынѣ Дрѣган, вѣнѣ Брѣмѣи Хѡчюнгѣ, част ѣмѣ за ѡтѣннѣ, елико сѣа избѣретъ ѡт тогоже село Попеци, ради ѡсѣи талѣри вѣтнѣхъ.

И тѣже, како ѡнъ сѣѣ кѣпѣи ѡт Ъѡра, дѣща Иѡн Кицѣа, вѣнѣа Маѣтею Хѡчюнгѣ, част ѣи елико сѣа избѣретъ ѡт тогоже село Попеци, ради шѣст талѣри вѣтнѣхъ.

И тѣже, како ѡнъ сѣѣ кѣпѣи ѡт Пѣаѣїѣ, дѣща Бѣрни, вѣнѣа Маѣтею Хѡчюнгѣ, част ѣи ѡт тогоже село Попеци и ѡт село...², але ѡт Попеци бѣзъ вѣтрѣ село, тѣкѡмо сѣа дѣа нѣви и половина на гѣло и дѣа нѣви и половина ѡ рѣхѣа и дѣа на дѣсѣт жѣрди за сѣѣножати ѡ широко и дѣаѣ до лѣнѣкѣ, а ѡт село...² ѡт вѣтрѣ село, мѣсто за ѣдѣа домъ и дѣа нѣви и половина на гѣла и дѣа нѣви и половина ѡ рѣхѣа и мѣсто за пасѣиѣа и двѣадѣсѣт жѣрди за сѣѣножати ѡ широко дѣаѣ до лѣнѣкѣ и ѡ болѣта вѣлика ради ѡсѣи талѣри вѣтнѣхъ.

¹ În zapisul de vânzare (vezi doc. nr. 56): „Istatie”.

² Loc alb.

Ино господство ми и съ нашим съвѣтомъ, яко свидѣхомъ тѣхъ записе за свидѣтельство а мы вѣровахомъ и въ насъ ещеже дали и потвърдили есми сѣси нашимъ вѣше писанномъ, Пѣтрашко Болдескъ прѣкълѣ, на тѣхъ прѣдъ реченнихъ части за вѣннихъ въ село Попеци, что кѣпилъ вѣща его, Тоадер Болдескъ бие дворникъ, како да естъ емъ и въ господства ми права вѣннихъ и кѣпежино и зрикъ и потвържденіе, съ вѣсамъ доходомъ, непорѣшенно николиже въ вѣки вѣчнѣи. И ни да сѣ не змишаетъ.

Писъ Ис, въ лѣто ^хзрѣвъ феврваріе ѿ дани.

† Самъ господинъ велѣлъ.

† Глангъ велъ логофетъ зчи и сѣ искаахъ <т.р.>.

† Кръстѣ Даммѣянъ <писалъ>.

† Io Moisi Moghilă voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, sluga noastră, Pătrașco Boldescu pircălab și a adus, înaintea noastră și înaintea sfatului nostru, niște zapise de mărturie de la mulți boieri și slugi domnești și oameni buni, anume Gligorie Bucium fost vornic și Gheorghe Ciolpan din Aldești și Ionașco, fiul lui Coste și Platon din Popești și Matheiu de acolo și alt Mașteiu din Buciumi și Toma Birtoc din Galbeni și Ilea Udrea diac și Răsteanu din Virtop și Ștefan diac din Tatomirești și alt Ștefan, din Galbeni și Oprea din Pădureni și Buda din Arămești și Toma din Galbeni și Ciomirtan din Cătelești și Matheiu de acolo și alți mulți oameni buni, megieși ai lor dimprejur, scriind și mărturisind în acele zapise, de la acei oameni, cum a cumpărat, dinaintea lor, tatăl lui, Toader Boldescu fost vornic, de la Ion Herlic, toată partea lui de ocină și dedină, cît se va alege din satul Popești, din partea de sus, ce este în ținutul Neamț, pentru șasezeci taleri de argint.

Și de asemenea, cum el și-a cumpărat de la Istratie¹ și de la frații lui, Laor și Hărea, fiii Mariței, toată partea lor de ocină și dedină, cît se va alege din același sat Popești, pentru patruzeci zloți tătarești.

Și de asemenea, cum el și-a cumpărat de la Mașteiu Hociungu toată partea lui de ocină și dedină, cît se va alege din același sat Popești, a șasea parte din a treia parte din jumătate de sat, pentru optsprezece taleri de argint.

Și de asemenea, cum el și-a cumpărat de la Mihăilă, fiul lui Drăgan, nepotul Eremiei Hociungu, partea lui de ocină, cît se va alege din același sat Popești, pentru opt taleri bătuți.

Și de asemenea, cum el și-a cumpărat de la Sora, fiica lui Ion Chițul, nepoata lui Mașteiu Hociungu, partea ei, cît se va alege din același sat Popești, pentru șase taleri bătuți.

¹ Vezi nota de la textul slav.

Și de asemenea, cum el și-a cumpărat de la Agafia, fiica Barnei, nepoata lui Mașteiu Hociungu, partea ei din același sat Popești și din satul ...¹ însă din Popești fără vatra satului, numai cu două ogoare și jumătate la deal și două ogoare și jumătate la șes și douăsprezece prăjini de finaț în lat și pînă la luncă, iar din satul ...¹ din vatra satului, loc pentru o casă și două ogoare și jumătate la deal și două ogoare și jumătate la șes și loc pentru prisa și douăsprezece prăjini de finaț în lat, pînă la luncă și la balta mare, pentru opt taleri bătuți.

Deci domnia mea și cu sfatul nostru, dacă am văzut acele zapise de mărturie, noi am crezut și de la noi încă am dat și am întărit slugii noastre mai sus scrise, Pătrașco Boldescul pircălab, acele înainte zise părți de ocină din satul Popești, ce a cumpărat tatăl lui, Toader Boldescul fost vornic, ca să-i fie și de la domnia mea dreaptă ocină și cumpărătură și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7142 < 1634 > februarie 15 zile.

† Înșuși domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Cîrstea Dammiian <a scris>.

Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol”-Iași, Fond Spiridonie, XXXI/51.

Orig., hîrtie (41,1 × 27 cm), pecete timbrată, desprinsă.

Cu o trad. veche.

EDIȚII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II, 1, p. 32—35 (orig. slav cu trad.).

59

1634 (7142) februarie 17, Iași.

Ghianghea mare logofăt adeverește că a dat ginerelei său Lupul Prăjescul clucer și fiicei sale Safta satul Ruginoasa, ținutul Suceava.

† Се же ми, Гангъ великий логфет, scriem și mărturisim cu ceață scrisoare a noastră cumu am dat eu, de bunăvoia mea, satul Răginoasa, ce iaste în ținutul Sucevei, ginere-mieu Lupului Prăjescul cluceriul și hie-mea Saftai și nepoților miei, ca să hie lor dare dé la mine, însă pînă voi eu viu să o țiiu eu, iar după moartea mea să hie dată de la mine lor și nime din feciorii miei sau din nepoți sau hie din ce rudă a mea să nu aibă a să amesteca acolo, într-acel sat.

¹ Loc alb.

Pre mai mare credință pusu-mii-am și pecétea.

Însumi cu mina mia am iscălit acest zapis. Deci nime să nu să améstece în véci.

Ис оу Ис, въ лѣтѣхъ × зрмѣ фѣврваріѣ зѣ дни.

Из Глангѣ вел логофет <m.p.>.

Из Чехан вел дворник искахъ <m.p.>.

Из Дѣмитрашко Шолдан <m.p.>.

Из Дѣмитрѣ Бѣхуш вистѣрник <m.p.>.

Из Пѣтрашко Чогола логофет искал <m.p.>.

Из шкѣ¹ вистѣрник искахъ <m.p.>.

Из Басиліѣ Батла жекничар <m.p.>.

Bibl. Acad., DCXCV/30.

Orig., hîrtie (31,3 × 19,9 cm), șapte pecetji aplicate.

60

1634 (7142) februarie 18.

Ioan Boldescul fost cupar dă mănăstirii Bisericiani documentele pe care le avea pe satul Vinători.

† Ге збо аз, много грѣшихъ рабъ Божію Іѡанчѣ Болдескулъ бывши кѣпар, видѣхъ много трѣдениѣ и смиреніѣ въ ермонахъ игѣменъ кѣр Парѣение и въ вѣскѣхъ соборъ калѣгерумъ въ свѣтлаа монастиръ Бесерѣкани² пинту неște ispi-soaci și uric ce am avut pe sat pe Vinători de la Radul vodă și de la fiu său Alexandru vodă, deci m-am smerit și eu la sfinta mănăstire să le dat³ deresele Vinătorilor toate și celea cé nu s-au prilejit la mine acum, încă se le dau satul Vinători și cu mori cu tot ca să ne scrie la pamete și la pomenicul cel mare, iar eu să n-aib nici o treabă cu Vinători de-acumu căci au piritu-să cu birnoveni și cu golăiani și i-au rămas. Iar eu m-am smérît de bunăvoia mea la sfinta mănăstiri de le-am datu-lé.

Așijdere să n-aibă treabă nici a mai piri din oamenii sau ficii miei, nici dănăoară în veci, amin.

Фѣврваріѣ иѣ, въ лѣтѣ × зрмѣ.

Из Иѡнашко Болдескулъ искахъ <m.p.>.

.

Arh. St. București, M-rea Neamț, XXV/1.

Orig., hîrtie (32,5 × 20,7 cm).

Un rezumat dezvoltat, cu data „7142“, *ibidem*, ms. nr. 548, f. 27 v.

¹ Indescifrabil.

² Adică eu, mult păcătosul robul lui Dumnezeu, Ioan Boldescul fost cupar, văzînd multă trudă și smerenie de la ieromonahul și egumenul chir Partenie și de la tot soborul călugărilor de la sfinta mănăstire Beserécani.

³ Greșit, în loc de „dau“.

⁴ Semnătură neclară.

1634 (7142) februarie 22, Iași.

Moise Movilă voievod poruncește lui Gavrilaș fost mare vornic și lui Costantin Ciogolea pircălab de Hotin ca sătenii din Rucșin, vecini ai lui Condrea vameș, să plătească boierului Onciul Iurașcovici stogul de secară căruia i-au dat foc.

† Іѡ Морси Могила воевода, божію милостію, господаръ Земаи Молдавскон. Пишемъ болѣеши господства ми, почитѣному и вѣрному Гаврилашъ бнѣ вел. дѣзрникъ и Костантинъ Чоголаѣ пирѣлабѣ Хотинскѣи. Дѣму-вѣ штіре că domnie mēle s-au jăluit sluga domnie mēle, Onciul Iurașcovici, pre sătēnii vecinii Condrei vamășului din Rucșin, dzicindu innaintea domnie mēle că au măr-su acești vecini din Rucșin a Condrei a vamășului de au înblătīt nește pii-ne a giuptnu-său la Vasileu și apoi au aprinsu un pojar și au arsu pīnea Onciului, un stog de săcară, preț ca de patru dzeci de saci.

Deci, drept acēia, deacă veț vedēa cartea domnie mēle, iar voi ca să aveț a le faci lēge direaptă, ca să plătească Unciului acea pīne sătēnii Rucșinul. Mai multă jalobă să nu vie. Сии кам пишемъ, инак не учините.

Ѣ Мс, въ лѣто хрѣмкѣ фекрѣрїѣ кѣ.

Господинъ рече.

† Тирон <писал>.

<Pe verso, însemnare contemporană>: Carte pentru Rucșin, pentru griu.

Bibl. Acad., CXXXVIII/14.

Orig., hîrtie (31 × 19,3 cm), pecete aplicată.

1634 (7142) februarie 22, Iași.

Moise Movilă voievod întărește lui Ursu Ponici partea Gaftonei din satul Costinești, pentru că aceasta nu i-a înapoiat un gherdan de aur.

Suret scos rumânește de pe ispisocul sîrbesc de la Moiseiu Movila voevod, din leat 7142 <1634> februarie 22.

Io Moiseiu Movila voevod, cu mila lui Dumnezeu, domnu Țării Moldaviei. Iată am datu și întărit slugii noastre Ursului Poniciu, feciorul lui

Ionașcu Poniciu, pre toată partea de moșie cit i să va aleage partea Gaftonii din tot satul Costineștii, ce iaste în ținutul Hiraului, cu vadu de moară pre pîrîul ce-i zicu Bucecea și cu tot venitul, care acea parte de ocină au fost de baștină a moșilor de mai sus scriși, anume Gaftona, fata lui Gavril Poniciu. Și luînd sluga noastră Ursul Poniciu pre acea parte de moșie pentru un gherdanu de aur ce au fostu în miinile Gaftonii și cîndu au fost întru întîia domnie a domniei mele, iar sluga noastră Ursul Poniciu au venitu înaintea noastră și înaintea a tot sfatul nostru și s-au jăluitu atunce, înștiințînd pentru acel gherdan ce era la Tofana ¹, zicînd cum că iaste în miinile ei și nu vra ca să îl dea lui și i-am făcut lui cartea domniei mele de piră și de aleagere și de oprire, ca să aibă a stăpîni acea parte de ocină, ce mai sus scrie, din Costinești, pînă cînd îi va aduce lui acel gherdan de aur.

Deci de atuncia și pînă acum neaducînd gherdanul, pentru aceia și domnia mea cu tot sfatul domniei mele socotit-am cum că el multă vreamea au așteptat și nu i-au adus lui gherdanul și nici plata nu i-au făcut lui, ci iată că am datu și am întăritu mai sus numitului, slugii noastre Ursului Poniciu, pre acei de mai sus scrise parte de moșie, însă toată partea Gaftonei, cit să va aleage din Costinești, cu vadu de moară în pîrîul Bucecei și cu tot venitul, din satul din Costinești, ca să-i fie lui și de la domnia mea ocină și moșie și uric de întăritură neclătît, nici rușeit, în veaci, nici odinioară. Și altul nimea să nu să ameastece preste hrisovul domniei mele.

Însumi domnia mea poruncesc.

S-au tălmăcit hrisovul de pe sirbie rumănește de Procopie dascăl ot Mitropolii, în cursul anilor let 7273 <1765> fev<ruarie> 20.

Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol”-Iași.

Copie după Ghibănescu, *Ms. Surete*, XLII, f. 87 v-88 r, nr. 164.

(Copie după o trad. din 1765 februarie 20).

EDIȚII: „*Bul. Ioan Neculce*”, I, 1, p. 138 (aceeași traducere).

63

1634 (7142) februarie 22.

Moise Movilă voievod întărește popii Ghiorghei din Bacău o parte de ocină, cu vad de moară, din satul Tămași.

Ispisocu di la Moisăi Movila vodă, din let 7142 < 1634> februarie 22, di întăritură popii lui Ghiorghei ot Bacău tij pi acel vad di moară di la satul

¹ Probabil greșit, pentru „Gaftona”.

Tămașii, din parte di gios și cu toată parti di moșie a socru-său, a lui Arhip, din satu din Tămaș, din partea din gios, ci esti daniie i zestre ¹ di la Arhipu pitar ².

Bibl. Acad., MDXXXI/84.

Rez. din 1760 (7268) aprilie 11.

64

1634 (7142) februarie 25, Iași.

Moise Movilă voievod întărește lui Gligore Ropceanul a patra parte din satul Storojineț, ținutul Suceava, cumpărată de la Vidrașco și fratele său Cîrste.

Noi Moisie Moghila v< oie>v< od>, din mila lui Dumnezeu, domn Țării Moldovii. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, sluga noastră Vidrașco cu fratele său Cîrste, feciorii Ilincăi, nepoții lui Coste și din bunăvoia lor, de nime siliți, nici asupriți, au vîndut a lor dreaptă ocină și moșie, anume a patra parte de sat de Storojoneț, ținutul Sucevii, la Siret, slugii noastre, lui Gligorie Ropceanul, pentru 200 taleri de argint, bani gata.

De aceea, să-i fie și de la noi dreaptă ocină și cumpărătură, cu toate veniturile. Și nime să nu se amestece.

Domnul însuși a poruncit.

Iași, 25 februarie 7142 <1634>.

Ghenghe vel logofăt iscâl.

Cîrste.

După Bălan, *Doc. bucovinene*, I, p. 210.

Traducere din Arh. St. Cernăuți, Liber Granicialium, VIII, p. 319–320, după o trad germană (*ibidem*, pachet Storojineț).

65

1634 (7142) februarie 28.

Moise Movilă voievod întărește lui Enache Cara armaș poiana Cojocărița din satul Șendrești, ținutul Vaslui, cu prisacă, grădini și vad de moară pe pîriul Ușița, cumpărate de la Andrei fost armaș ș.a.

† Іw Моѳен Могила воєвода, божією милостією, господарь Земли Молдав-
скон. Ъже црїндоша, прѣд нами и прѣд нашими болѣри, слѣга наши, Андрей бив

¹ „i zestre“, adăugat cu altă cerneală.

² „pitar“ adăugat cu altă cerneală.

армаш и кнѣгинѣ его Лѣкрица и сѣнови нѣх и тѣже племенѣца нѣх, Палагѣта и сѣнове его, Костѣндин и Ывашко, по нѣх добрихъ воли, никимъ непонѣждени, ни присиловани и продали нѣхъ права ѡтнина и дѣднина, едно мѣсто за пасѣка съ сади ѡт село Шендрици, и съ една полѣнѣ рекѣмѣ Кож<о>¹кѣрица и съ единъ брѣдъ за мѣли въ тоа полѣнѣ ѡ потока Ышѣци, въ противъ Ысики, что ѡ вѣлостъ Василѣюскомѣ. Та продаа слѣзи наши, Ынакѣви Кара армаш, ради шестдѣсѣтъ злотихъ битихъ и заплати имъ исполнѣно ѡт прѣдъ нами и ѡт прѣдъ нашими болѣри.

Тѣмъ ради, како да естъ емѣ и ѡтъ господства ми права ѡтнина и кѣпѣжно ѡрикъ, съ вѣсемъ дохѣдомъ, непорѣшено никѣлиже въ вѣки. И ни да се не ѡмѣнаѣтъ. *×Зрѣмѣ фѣврѣарѣ кн.*

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, sluga noastră, Andrei fost armaș, și cneaghina lui, Lucrița și fiii lor și de asemenea vara lor, Palaghia și fiii ei, Costandin și Ionașco, de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vîndut dreapta lor ocină și dedină, un loc de prisacă cu grădini din satul Șendrești, care este în ținutul Vaslui și cu o poiană numită Cojocărița și cu un vad de moară în acea poiană, la pîriul Ușița, în fața Usicăi. Aceea au vîndut-o slugii noastre, Enachie Cara armaș, pentru șaizeci de zloți bătuți și le-a plătit deplin dinaintea noastră și dinaintea boierilor noștri.

Pentru aceea, să-i fie lui și de la domnia mea dreaptă ocină și cumpărătură, uric, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Și altul să nu se amestece.

7142 < 1634 > februarie 28.

<De-asupra, scris de copist>: Galata.

Arh. St. București, Ms. nr. 628, f. 207.

Copie.

66

1634 (7142) februarie 28, Iași.

Moise Movilă voievod întărește lui Ionașco și fratelui său Dumitrașco părți din satele Balosinești și Bicani, pe Smila, în urma judecății cu Bejan, Alexa și popa Cozma.

† Иъ Моисѣ Могѣла воѣвода, божѣю милостѣю, господарѣ Земѣли Молдавскѣ. Оуже прѣидѣше, прѣдъ нами и прѣдъ нашими болѣри, Бежан ѡт Бѣкани

¹ Loc rupt în copie.

и брат его, Ялеѣа, и племенници его, поп Козма и ниних племенницѣ их, и тегали за лице, прѣд нами, на сѣсш наших, Ивнашко и брат его, Дѣмитрашко, внѹци Никоарѣ гетман, рекъще прѣд ннами и прѣд сѣвѣтом нашим како приселовали им нѣких части за штинни шт село Балосиници и шт Бикани, что на Смилон потоку, з волост Тѹтовѣа, и сѣ части за млинн з Смилѣа и вѣзѣли им без рѣд и без исправлю, сѣ великоѣ приселованіе. И сѣсш наших, Ивнашко и брат его, Дѣмитрашко, внѹци Никоарѣ гетман указовали прѣд ннами нарѣденіе за вникшпленіе на тѣх части за штинни шт Стефан коевода То<мш>¹енча и шт Радѹа коевода Миѹна, писаше како купиа Никоарѣ гетман <тѣ>¹х части за штинни шт нѣких племенници им <что да>¹рѣвал внѹцим его, Ивнашко и Дѣмитрашко, почто вѣше ему внѹци, дрѣга, почто послѣжили ему шт рождество нх до смѣртѣ его.

Ино господѣва ми съдѣихом нх правѣнным съдѣем, сѣ нашими болѣри, и zostали Бежан и брат его, Ялеѣа, и поп Козма и ниних племенници нх шт прѣд нами и шт вѣс закон земскон, а Ивнашко и брат его Дѣмитрашко шправили сѣа и поставили соби фѣерѣю, како да дрѣжнт вѣсн части за штинни еанко написвет им вѣ тѣх нарѣденіе за кѣпежно что имѣа шик нх Никоарѣ гетман шт село Балосиници и шт Бикани, на Смилон потоку, и сѣ части шт брѣдове за млинн з Смилѣа и да ест им права штинна и дѣдинна и врик, сѣ вѣсѣм доходом и шт селѣ на прѣд да не имѣет ман тегати сѣа за сѣа тѣж николиже, вѣ вѣки вѣчнѣи. И ни да сѣ не шмншаѣт.

V Ис, лѣт x<зрмв>, мѣсеца фѣврѹаріе, кѣ дѣни.

† Гам господинѣ велѣа.

Іо Мѹншн коевода <т.р.>.

Крѣстѣ Даминиѣа <писал>.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri Bejan din Bicani și fratele lui, Alexa, și verii lui, popa Cozma și alți veri ai lor și au pîrit de față înaintea noastră pe slugile noastre, Ionașco și fratele lui, Dumitrașco, nepoții lui Nicoară hatman, zicînd înaintea noastră și înaintea sfa-tului nostru cum le-a împresurat lor niște părți de ocină din satul Balosinești și din Bicani, care sînt pe apa Smilei, în ținutul Tutova, și cu părți de moară în Smila și le-a luat lor fără rînd și fără ispravă, cu mare asuprire. Iar slugile noastre Ionașco și fratele lui, Dumitrașco, nepoții lui Nicoară hatman, au arătat înaintea noastră drese de cumpărătură pe acele părți de ocini de la Ștefan voievod Tomșevici și de la Radul voievod Mihnea, scriind cum a cumpărat Nicoară hatman aceste părți de ocini de la niște veri ai lor

¹ Rupt.

pe care le-a dăruit nepoților lui, Ionașco și Dumitrașco, pentru că i-au fost lui nepoți; alta pentru că i-au slujit lui de la nașterea lor pînă la moartea lui.

Deci și domnia mea i-am judecat pe ei cu judecată dreaptă, cu boerii noștri și au rămas Bejan și fratele lui, Alexa, și popa Cozma și ceilalți veri ai lor dinaintea noastră și din toată legea țării, iar Ionașco și fratele lui, Dumitrașco, s-au îndreptat și și-au pus ferie, ca să țină toate părțile de ocini cite le scrie lor în acele drese de cumpărătură ce le-a avut unchiul lor Nicoară hatman în satul Balosinești și în Bicani, pe apa Smilei, și cu părți din vaduri de mori în Smila și să le fie lor dreaptă ocină și dedină și uric, cu tot venitul. Și de acum înainte să nu aibă a mai pîri pentru această pîră, niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

La Iași, anul 7142 <1634>, luna februarie, 28 zile.

† Însuși domnul a poruncit.

Io Moisi voievod <m.p.>.

Cristea Dammiian <a scris>.

Arh. St. Iași, CDLVIII/34.

Orig., hîrtie (28 × 40,5 cm), pecete aplicată, căzută.

EDIȚII: Ghibănescu, *Surete*, II, p. 302—303 (text slav, după transcrierea orig. din *Ms. Surete*, XIII, p. 36—38, cu trad., editorului); Antonovici, *Doc. birlădene*, III, p. 101—102.

67

1634 (7142) februarie 28, Iași.

Mărturia marilor boieri privind cumpărarea de către Stratulaț ceașnic al doilea a unor părți din satul Brădicești, pe Crasna, ținutul Fălciu.

† Се оубо мы, Глангъ великѣи логофетъ и Ивнашко Чехан великѣи дворникъ Долгѣи Земанъ и Костинъ хѣтманъ и прѣкълъбъ Свчавскѣи и Дѣмитрашко Шолданъ велъ спѣтаръ и Дѣмитръ Бѣхвшъ велъ вистѣрникъ и Грама велъ столникъ и Фортуна постелникъ и Мѣерѣуцъ велъ сѣлжаръ и Еаснаѣ Рошка велъ житникъ и Геврѣе Рошка вистѣрникъ и Нѣнюлъ и Тѣнасѣ дворники глотникъ и нинѣхъ многѣхъ болѣри въ дворъ господинѣ его милостѣ, свидѣтелствуемъ съ сѣмъ нашимъ писанѣмъ како прѣидошѣ, прѣдъ нами, Тодосѣмъ¹ Мнѣхъасъ и братъ инъ, Бѣланъ, сыновеъ Горнъ, по нѣхъ добрихъ волнъ, некимъ непонѣженѣи, ани присловани и продали нѣхъ права ѡтнина.

¹ Тодосѣа, scris de altă mină pe loc ce fusese lăsat alb.

и дѣднина, въскъ част им, елико сѣ изберетъ въ село Бръдичеши, въ кѣс приходъ что на Красной потоци, въ волостъ Фалчиюскою. Таа продади прѣзвѣстѣю нашему любезному, Стрѣтулатъ второму чашнику, ради седмъ десѣтъ вѣги пинѣси добрихъ.

И въ томъ, тѣже прѣидошѣ прѣдъ нами Дръгунца, дѣща Тоадеръ Побѣхнѣ, некимъ непонѣждѣна, <ни>¹ приселованна и продала въскъ частъ им, елико сѣ изберетъ въ тогоже село Бръдичеши. Таа тѣже продала прѣзвѣстѣю нашему любезному Стрѣтулатъ <чаш>¹никъ радѣ три десѣтъ вѣги пинѣси добрихъ и заплатила имъ исплъною.

Тѣмъ ради, да въ<детъ> госпо¹дства сѣ за вѣрности докола сътворитъ себѣ и нарекденіе господарскихъ.

Тоѣ пишемъ и свѣдѣ¹ствѣемъ, да сѣ знаетъ.

Ѫ Ис, лѣто <зрѣвѣ> февруаріе <кн>.

Ѫзъ Гангѣ велъ логофетъ м.р.

Чеханъ велъ дворникъ искахъ <м.р.>.

Дѣмитрашко Шолданъ <м.р.>.

Ѫзъ Мѣръзѣцъ искахъ велъ сѣлѣцъ <м.р.>.

Дѣмитръ Бѣхѣшъ вѣстѣрникъ <м.р.>.

Ѫзъ Пѣтрашко Чюголѣ логофетъ искалъ <м.р.>.

Ѫзъ Василѣ Рошка велъ житинчаръ м.р.

Ѫзъ Нѣнюлъ дворникъ и искахъ <м.р.>.

Ѫзъ Василѣ Банга жекинчаръ <м.р.>.

Дѣпѣдатъ дворникъ м.р.

Крѣтѣянъ дворникъ искаалъ <м.р.>.

Тѣнасе дворникъ искалъ <м.р.>.

.....¹

† Adică noi, Ghianghea mare logofăt și Ionașco Cehan mare vornic de Țara de Jos și Costin hatman și pircălab de Suceava și Dumitrașco Șoldan mare spătar și Dumitru Buhuș mare vistiernic și Grama mare stolnic și Fortuna mare postelnic și Mierăuță mare sulger și Vasilie Roșca mare jitenicer și Gheorghie Roșca vistiernic și Neaniul și Tănase vornici de gloată și alți mulți boieri de la curtea milostivirii sale domnul, mărturisim cu această scrisoare a noastră cum au venit, înaintea noastră, Todosiia² Mihăiasa și fratele ei, Bălan, fiii Sorei, de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vindut dreapta lor ocină și dedină, toată partea lor cît se va alege din satul Brădicești, ce este pe pîrîul Crasna, în ținutul Fălciu, din tot venitul.

¹ Loc rupt.

² „Teodosia“ scris de altă mină pe loc ce fusese lăsat alb.

Aceea au vîndut-o prietenului nostru iubit, Strătulat ceașnic al doilea, pentru șaptezeci ughi, bani buni.

Și întru aceea, de asemenea a venit, înaintea noastră, Drăguța, fiica lui Toader Pobihă, nesilită de nimeni, nici asuprită și a vîndut toată partea ei cît se va alege din același sat Brădicești. Aceea de asemenea a vîndut-o prietenului nostru iubit, Strătulat ceașnic, pentru treizeci ughi, bani buni. Și le-a plătit deplin.

Pentru aceea, să fie domniei sale de credință pînă cînd își va face și drese domnești.

Aceasta scriem și mărturisim, să se știe.

La Iași, anul 7142 <1634> februarie 28.

Eu Ghianghea mare logofăt m.p.

Cehan mare vornic am iscălit <m.p.>.

Dumitrașco Șoldan <m.p.>.

Eu Mierăuță mare sulger am iscălit <m.p.>.

Dumitru Buhuș vistiernic <m.p.>.

Eu Pătrașco Ciogolea logofăt am iscălit <m.p.>.

Eu Vasile Roșca mare jîtnicer m.p.

Eu Neaniul vornic am iscălit <m.p.>.

Eu Vasile Banul jecnicer <m.p.>.

Lepădat vornic m.p.

Cîrstian vornic am iscălit <m.p.>.

Tănase vornic am iscălit <m.p.>.

.....¹

Arh. St București, Episcopia Huși, XXV/3.

Orig. hîrtie (31 × 20 cm), rupt, trei peceti aplicate.

O copie și o trad., ms. nr. 546, f. 121.

68

1634 (7142) martie.

Popa Tofan adeverește cum Cîrstea Derlă a întors niște pămînturi pe care le cumpărase din satul Ghigoești, primind în schimb banii pe care îi dăduse.

Suret de pe un zapes vechiu den leat 7142 <1634> martie.

Adecă eu, popa Tofan, zet Derlă, scriem această scrisoare a noastră precum au fostu vîndut un pămînt de Săvăriu² Cîrstei lui Dirlă, den Ghigo-

¹ Loc rupt.

² Sic.

ești, drept 9 potronici de argint curat; tij Nastasie, fata Ciurei, alt pământ tij au mai vindut Cirstei Derlă, drept 13 potronici de argint.

Dece deiaconul li-au întorsu de la Cirste Dirlă și i-au dat bani dennainte lui Ghervasie de Ghigoești și Todosie ot tam și Procopie ot tam și Gligorie, ot tam, să să știe.

Bibl. Acad., CXXIV/2.

Copie.

69

1634 (7142) martie 7.

Cehan mare vornic și alți boieri mărturisesc că Turcul fost stolnic s-a învoit cu Neniul vornic cu privire la stăpînirea satului Șărăuți din ocolul tîrgului Hotin.

Carte din 7142 <1634> mart<ie> 7 de la Cehan vel vornic și alți boieri, cu cuprindere că înainte lor au arătat Turcul ce au fost stolnic un zapis de la domnul Barnovschi v<oe>¹vod, pe satul Șărăuții, ce-au fost de ocol Hotinului, de dare; însă acel sat Șărăuții au fost dat de Alexandru Ilieș v<oe>¹vod lui Neniul vornic, precum au văzut la Neniul vornic și drese de la numitul domnu și fiindcă Turcu ce-au fost stolnic s-au dovedit atoncea că n-au stăpînit nici o zi acel sat, nici au avut mărturie cine au scris zapisul și s-au cunoscut că au fost făcut de Barnovschi v<oe>¹vod în Țara Leșească, iar Neniul vornic l-au avut satul în stăpînire neștrămotat, s-au învoit între dînșii, adică au dat Neniul vor<ni>¹c doi cai boni, de preț 50 de galbeni și au luat de la Turcul stol<ni>¹c zapisul acela și fiindcă au fost bună acea tocmală între dînșii, i-au dat acei boieri carte de mărturie ca să-i fie Neniului vor<ni>¹c de mare credință.

După Băleanu-Stoide, *Doc. Neniul*, p. 58.

Rezumat dintr-o carte de judecată a divanului din 1811 octombrie 28, de la Arh. St. Iași, CXLI/49 ².

¹ Întregit de editori.

² Documentul nu a fost găsit la această cotă.

1634 (7142) martie 8, Iași.

Mărturia marilor boieri privind cumpărarea de către Strătulat ceașnic al doilea a unei jumătăți din satul Brădicești, cu loc de iaz și de moară pe pîrîul Crasna.

† Се оубо мы, Гянгѣ великѣи логофѣт и Ивнашко Чехан великѣи дворник Нижнѣи Земан и Костин хѣтман и прѣкѣлаб Свчавскѣи и Дѣмитрашко Шолдан вел спѣтар и Дѣмитрашко Бѣхѣш¹ вел вистѣрник и Фортуна вел постелник и Грама вел столник и Тѣвтул вторѣи логофѣт и Лупул Прѣжескуа клѣчар и Мѣрѣвѣцѣ вел свѣцар и Басилѣе Рошка вел житничар и Гѣвргѣе Рошка вистѣрник и Пѣтрашко Чоголѣ логофѣт и Нѣнкул и Гаврил Мирка дворникии глотникѣи и нинѣх болѣрни и конни прѣднѣи въ двор господинѣ его милости, сеѣдѣтелствемъ како прѣидошѣ, прѣд нами, Гаврилашко Симиничанул и жителница его, Яница, дѣща Стонки бив армаш и кнѣгинѣи его, Ивана, по нѣх добрихъ воли, никимъ непонуждени, ни приселовани, и продали нѣхъ права итнина и купежно, въ исписоачѣ за купежно, что ималъ итѣци нѣхъ Стонка бив армаш и кнѣгинѣ² его, Ивана, въ Брѣмѣа коевода и въ сынѣ его, Константинъ коевода и въ зрѣхъ за потерѣжденѣи въ Радулъ коевода Михѣе вѣсѣ части нѣхъ еанко сѣмъ избѣритъ въ село Брѣдичици сѣмъ мѣсто за ставъ и за мѣли въ потоцѣ Красни, въ вишнаа половина село. Тѣхъ продалъ нашѣмъ вѣрному болѣрниѣ Стрѣтѣлатъ второму чашнику ради³ зги пинѣси добрихъ и заплатилъ имъ исплѣнною.

Тѣмъ ради <и>² въ насъ ешеже сътворѣхомъ сѣмъ наше писанѣе бѣти ему за вѣрности доколѣ сътворити себѣ и нарѣденѣи господарскихъ.

И на велика вѣрѣ подписахомъ и нашихъ печати приложихомъ къ сѣмъ истинному листу нашѣму. Да сѣмъ знаетъ.

Жъ Ис, лѣто 7142 мартъ ѣ дѣни.

Изъ Гянгѣ вел логофѣтъ <м.р.>.

Чехан дворникъ искахъ <м.р.>.

Костин хѣтманъ искахъ <м.р.>.

Изъ Мѣрѣвѣцѣ искаа вел свѣцаръ <м.р.>.

Грама вел столникъ <м.р.>.

Изъ Басилѣе Рошка вел житничаръ м.р.

Изъ Дѣмитрашко Шолданъ <м.р.>.

Изъ Пѣтрашко Чоголѣ логофѣтъ искаа <м.р.>.

¹ Бѣхѣш scris peste Шолдан.

² Omis.

³ Loc alb.

Из Нѣкѣа дворник и искаахъ <т.р.>.

Гаврил дворник искаа <т.р.>.

Из Агнѣа Прѣжескѣа т.р.

Из Тѣстѣа лѣгофѣт т.р.

† Adică noi, Ghianghea mare logofăt și Ionașco Cehan mare vornic al Țării de Jos și Costin hatman și pîrcălab de Suceava și Dumitrașco Șoldan mare spătar și Dumitrașco Buhuș mare vistiernic și Fortuna mare postelnic și Grama mare stolnic și Tăutul logofăt al doilea și Lupul Prăjescul clucer și Mierăuță mare sulger și Vasile Roșca mare jitnicer și Gheorghie Roșca vistiernic și Pătrașco Ciogolea logofăt și Neaniul și Gavril Mirca vornici de gloată și alți boieri și oșteni de frunte de la curtea milostivirii sale domnului, mărturisim cum au venit, înaintea noastră, Gavrilaşco Siminecianul și soția lui, Anița, fiica lui Stoica fost armaș și a cneaghinei lui, Ivana, de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vindut dreapta lor ocină și cumpărătură, din ispoace de cumpărătură ce au avut părinții lor, Stoica fost armaș și cneaghina lui, Ivana, de la Eremiia voievod și de la fiul lui, Costantin voievod și din uric de întărire de la Radul Mihnea voievod, toate părțile lor cîte se vor alege din satul Brădicești, cu loc de iaz și de moară pe pîrîul Crasnei, din jumătatea de sus a satului. Acelea le-au vindut credinciosului nostru boier, Strătulat ceașnic al doilea, pentru¹ ughi, bani buni, și le-a plătit deplin.

De aceea și de la noi încă am făcut această scrisoare a noastră să-i fie spre credință pînă cînd își va face drese domnești.

Și spre mare credință am semnat și am pus peceteile noastre la această adevărată carte a noastră. Să se știe.

La Iași, anul 7142 <1634> martie 8 zile.

Eu Ghianghea mare logofăt m.p.

Cehan vornic am iscălit <m.p.>.

Costin hatman am iscălit <m.p.>.

Eu Mierăuță mare sulger am iscălit <m.p.>.

Grama stolnic m.p.

Eu Vasile Roșca mare jitnicer <m.p.>.

Eu Dumitrașco Șoldan <m.p.>

Eu Pătrașco Ciogolea logofăt am iscălit <m.p.>.

Eu Neaniul vornic am iscălit <m.p.>.

¹ Loc alb.

Gavril vornic am iscalit <m.p.>.

Eu Lupul Prăjescu m.p.

Eu Tăutul logofăt m.p.

Arh. St. București, Episcopia Huși, XXV/5.

Orig., hirtie (30,7 × 19,3 cm), opt peceti aplicate.

O copie cu trad., ms. nr. 546, f. 3—4.

71

1634 (7142) martie 8, Iași.

Moise Movilă voievod întărește lui Stratulat ceașnic al doilea jumătate din satul Brădicești, cu loc de iaz și de moară pe pîrîul Crasna, cumpărată de la Gavril Siminecean și de la soția lui, Anița.

† Иъ Моѵси Могила воєвода, божією милостією господарь Земли Молдавскон. Ѽже¹ прѣдошѣ, прѣд нами и прѣд нашими болѣри, сѣга наш Гаврил Симинечан и жителница его, Яница, дѣща Стоикъ бие армаш и Иванни, по их добромъ волѣ, некимъ непонѣдени, ани приселованни и продали ихъ права штинна и кѹпечинно шт исписочѣ за кѹпечинно что имали шѣци ихъ Стоикъ бие армаш и кнѣгинѣ его, Ивана, шт ѣха господства ми, Бремѣя Могила воєвода и шт прѣвоколенцо господства ми, Костантин Могила воєвода, въсѣ частї ихъ елико сѣ изберетъ шт вишнаа половина село Бръдичици, сѣ мѣсто за ставъ и за лани на потоцѣ Красни, шт ѣрек за потерѣженїе шт Радга воєвода Михнѣ. Тѣхъ продали нашему вѣрному болѣрину, Стрѣтулат второму чашнику, ради шестѣ десѣт² ѣри, пинѣси добрихъ и заплати имъ исплъною.

Тѣмъ ради, како да естъ емѣ и шт насъ права штинна и кѹпечинно и ѣрикъ сѣ въсѣмъ доходомъ, непорѣшенно николїже въ вѣки вѣчнїи. И ни да сѣ не ѣмнѣаетъ.

Писъ ѣ Исъ, въ лѣто ѡрме мартъ ѣ дни.

† Самъ господинъ велѣлъ.

Гангъ велъ логофетъ ѣри и ѣ сѣис<каахъ>¹ <m.p.>.

† Крѣстѣ Даммѣанъ <писалъ>.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, sluga noastră Gavril Siminecian și soția lui, Anița, fiica lui Stoica fost armaș și a Ivanei, de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vîndut dreapta lor ocină și cumpărătură, din ispisoace de cumpărătură ce au avut părinții

¹ Loc rupt.

² Prețul scris de altă mină și cu altă cerneală pe loc ce fusese lăsat alb.

lor, Stoica fost armaș și cneaghina lui, Ivana, de la unchiul domniei mele, Eremia Moghila voievod și de la vărul domniei mele, Costantin Moghila voievod, toate părțile lor cite se vor alege din jumătatea de sus a satului Brădicești, cu loc de iaz și de moară pe piriul Crasna, din uric de întărire de la Radu Mihnea voievod. Acelea le-au vîndut credinciosului nostru boier, Stratulat ceașnic al doilea, pentru șazeci¹ ughi, bani buni și le-a plătit deplin.

Pentru aceea, să-i fie lui și de la noi dreaptă ocină și cumpărătură și uric, cu tot venitul, neclintit niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

Scriș la Iași, în anul 7142 <1634> martie 8 zile.

† Înșuși domnul a poruncit.

Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Cristea Dammiian <a scris>.

Arh. St. București, Episcopia Huși, XXV/4.

Orig., hîrtie (40,3 × 28,5 cm), pecete aplicată, căzută.

Cu o copie și o trad., ms. nr. 546, f. 120.

72

1634 (7142) martie 9, Iași.

Moise Movilă voievod împuternicește pe călugării de la mănăstirea Balica să-și apere hotarul din jurul mănăstirii.

† НѢ МОУСѢ МОГИЛА ВОЕВОДА, БОЖІЮ МИЛОСТІЮ, ГОСПОДАРѢ ЗЕМЛИ МОУЛАВСКОИ. Dat-am cartea domniei méli rugătorului nostru egumenului și a tot săborul de la svinta mănăstire de la Balica, spré-acéia ei să hie tari și putérnici cu cartea domniei méli a ținea și a apăra tot hotarul svintei mănăstiri de aicea de la mănăstire, să n-aibă a lăsa pre nime să între să are cu plugul sau fin să coséască în hotarul svintei mănăstiri, fără de voia rugătorilor domniei méli călugărilor, cit va hi hotarul svintei mănăstiri să n-aibă a intra nime.

Iar cine va ara sau va cosi, acela om de mari certare va he de la domniia mea. Iar cui-i va părea vreo strîmbătate, el să vie să stea de față cu călugării.

Aceasta scriem, ИНАК НЕ БУДЕТ.

✠ Мс, въ лѣто 7142 мартіе 9.

† СѦМ ГОСПОДИНЪ ВЕЛѦЛ.

† Дарини <писал>.

Bibl. Acad., DCXXIII/38.

Orig., hîrtie (28,6 × 19,2 cm), pecete aplicată.

¹ Prețul scris de altă mină și cu altă cerneală pe loc lăsat alb.

1634 (7142) martie 9, Iași.

Mieriuță mare sulger și alți boieri mărturisesc că Gligorie și Melintie, fiii Uritei, au vîndut trei firtae de vie din satul Băiceni lui Lupul Prăjescul clucer.

† Ге ѡбо мѣ, Мѣришцѣ вел сѡуѣр и Баснаѣ Рошка вел жикничар и Нѡнашко Яврам дворник глотнѣи и Гаврил Мирка и Текман и Лепѣдат и Нѣнюл и Танасѣе и Гиѡргѣе Нѣврѣпѣскѣл и Йким Бандѡр vornicii de la cinstita poarta dumnii sale lui vodă, scriem și mărturisim cu ciastă scrisoare a noastră cum au venit innaintea noastră Gligorie și cu Melintie, feciorii Uritei, nepoții Avrămiei, de bunăvoia lor, de nimene nevoiț, nice împesuraț, de au vîndut a sa dreptă ocină și moșie, ci ei au avut la sat la Băiceni, trei firtae de vie. Vîndutu-o-au fratelui nostru, giupînului Lupul Prăjescul clucerul cel mare, dreptu o sută de taleri, bani buni, însă ce iaste parte noastră în deaulul călugărilor de A[a]gapiia.

Deci și noi, deaca am vădzut de bunăvoia lor tocmală și deplinu plată ce le-au dat dumnealui, noi ne-am pus peceteile și am și iscălit pre acestu zapis, ca să aibă a-ș face și zapis domnescu pre acea ocină care mai sus iaste scrisă.

Aciasta scriem și mărturisim cu cestu zapis al nostru.

Пис ѡ Ис, въ лѣто хрѣмк мартѣе ѿ.

Яз Храницѣ искал вел сѡуѣр <m.p.>.

Яз Баснаѣ Рошка вел жикничар <m.p.>.

† Eu Ghiorghie Jora biv sulger, încă am fost întraiastă tocmală <m.p.>.

Гаврил дворник искал <m.p.>.

Яз Мирка дворник искал <m.p.>.

† Ionașco Avram <m.p.>.

Яз Баснаѣ Бандѡл жикничар <m.p.>.

Яз Нѣнюл дворник искал <m.p.>.

Eu Bicioc vel pitar m.p., vezi<n>du alte iscălituri, iscălit-am și eu.

† Tanasie.

Яз Гиѡргѣе Нѣврѣпѣскѣл искал <m.p.>.

Bibl. Acad., CXXXVII/147.

Orig., hîrtie (30,4 × 19,5 cm), cinci peceti aplicate.

1634 (7142) martie 9.

Iurașcu, fiul lui Gavril, vinde partea sa de ocină din Albotești lui Andrei din Cățelești.

Zapis a lui Iurașcu sin Gavriil ce au vindut lui Andrei de Cățelești parte lui din Alboteștii, din liat 7142 <1634> martie 9.

Bibl., Acad., CCCXLIX/328 f.
Regest dintr-un perilipsis.

1634 (7142) martie 10, Iași.

Moise Movilă voievod întărește lui Dumitrașco Fulger și jupinesei sale Marinca a patra parte din satul Tămășani, ținutul Suceava, și părți din satul Răchiteni, lângă Siret.

Иван Мовиси Мовила воєвода, божію милостию, господарь Зѣман Младшій. Adecă domnie me am dat și am întărit slugii noastre, lui Dumitrașco Fulgeru și dumisale giupînesăi Marinca, fata Nastasii, nepoata a lui Gliga Hrincoviciu, strănepoata lui Franțian Hrincoviciu și a lui Toaderu Bucotco cluceru, a lor dreaptă ocină și cumpărătură, a patra parte din satu din Tămășani, de lângă Săretu, în ținutul Sucevei. Și acel sat au cumpăratu de la rudeniile lor, de la Grigoraș Borodaci și de la frate-său Costache, nepoți a lui Gaftonie, strenepoți a lui Franțiaș Hrincoviciu și a lui Toader Bucotco clucer, în prețu 120 galbeni, bani vechi, de a lui dreaptă ocenă și moștenire și cumpărătură ce au avut de la Alexandru voevoda întăritură.

Pentru ace și noi dăm și întărim iarăși și alta a lui dreaptă ocenă și cumpărătură, giumătate de sat de Răchiteni, iarăși lângă Săreti, cu mori gata în Săretiu, care au fostu acel sat dreaptă cumpărătură de la rudele lor, Andronicu și de la fratele lui, Dumitrașcu și Sturza și surorile lor, Efdochie și Ileana și Dafina și Irina, feciori ai lui Badiul, nepoți a lui Gaftonie, strenepoți a lui Frănțiaș Hrincoviciu și fratele său, Toader cluceriul. Și acel sat au fostu luat Barnoschie voievod de la mătușa lor, doamna Marinca, cu mare silă și apoi l-au luat Alexandru vodă ca să fie acel sat drept domnescu și au vrut ca să vindă acel satu altoru oameni streini. Dar sluga noastră Dumitrașco Fulger și cu jupîneasa lui, Marinca, văzîndu ei precum să pierde acel sat de

la mîna lor, fiind a lor dreaptă ocenă și moșie acel sat Răchiteni de la moșii lor, Frănțiiian și Bucotco, alte neamuri a lui nu au cu ce să răscumpere și apoi s-au sculat sluga noastră Fulger și jupîneasa sa și au plinit cu mare jalobă în zilele lui Alexandru voievod și s-au rugat să nu-l vinză la alți oamenii streini, pentru căci că a lor este dreaptă ocină și moșie. Și așa Alexandru voievodă au vîndut acel sat slugii noastre, mai sus numitului Dumitru Fulgeru și giupînesăi dumnealui în preț 300 de galbeni și dintru acei bani au datu Fulgeru 150 galbeni, ca să fie părtaş la giumătate satului, acelui nepot a lui, de mai sus numit, anume Andronicu și fratele său, Dumitrașcu și Sturza și surorile lor.

Și din ispisocul ce au avut de la Alexandru voievoda, iată și noi dăm și întărimu pe a patra parte din satul Tămășani, așijdere și a patra parte din sat din Răchiteni, ca să-i fie lui dreaptă vecinică și cumpărătură de la rude-niile lui, de la Ionașcu Hrincoviciu, în preț 200 galbeni, bani buni, ce au dat cu întăritura de cumpărătura ce are de la Alexandru vodă, părțile și satul Tămășeni și giumătate de sat de Răchiteni și cu mori în Săretiu și [și] cu tot venitul, să fie de la domnia mea slugii noastre, mai sus numitului Dumitru Fulger și giupînesăi dumisale, Mărincăi, dreapta ocenă și cumpărătură și uric și întăritură, cu tot venitul, nerușuit și nestrămutat nici odinioară în veci.

Și nime altul să n-aibă a să amesteca asupra aceștii întărituri.

✠ Ис, аѣто *зрѣмъ мартѣе ѿ.

Гам господнѣхъ велѣа.

Иъ Мѡѡсѣи Мѡргѣахъ козѣвѣа.

Иѡнашкѡ Мѣнжѡ.

Arh. St. București, Ms. nr. 578, f. 269.

Copie.

Altă copie, *ibidem*, ms. nr. 579, f. 153.

< Înainte de 1634 martie 11 >.

Măriica Roșculeasa dă un rest de patru lei popii Măteiaș pentru o cumpărătură din satul Săpoteni.

† Eu, Măriica Roșculeasa, scriu și mărturisim cum am dat patru lei, bani buni, popei lui Măteiaș, din bani ce-i rămas de pe cumparătură ot Să-

poteni. Și am mai rămas cu 2 lei. Și acești bani i-am dat dintre vornicul de Dumeni și au fostu frate-său Ștefan și Vasilie ot tam și Olan tam, să să știe.

Arh. St. București, M-rea Doljești, X/216.

Orig., hîrtie (18,5 × 15 cm).

Datat după doc. din 1634 martie 11 prin care Moise Movilă întărește fiilor popii Mătiș ocini din Săpoteni (vezi nr. 77).

77

1634 (7142) martie 11, Iași.

Moise Movilă voievod întărește fiilor popii Matiaș părțile lor de ocină din satul Săpoteni, ținutul Dorohoi.

† Иъ Моѹси Могила во¹евода, вождѹю милостѹю господарѹ Зѣмли Мѣл-
давскои. ѿже господство ми дали и потвѣднали есми Яндреюви и братѣмъ его,
Фѣдоръ и Пр.¹ и Николаю и сѣстрѣмъ ихъ, Титиана и Ирина, сынове попъ
Мѣтеашъ, ихъ права вѣтнина и даи², нѣкихъ части за вѣтнини, что сѣ изберетъ
часть Георгѣе, сынъ.³ въ село Гѣпотѣини, что въ волостъ Дорохоноскои и
въ нѣшихъ селѣхъ по гдѣ имаетъ Георгѣе вѣтнини, что тѣхъ вѣтнини естъ даи²е съ
мѣстикъ сѣмрътѣи⁴, въ Георгѣе самого поповъ Мѣтеашъ, въ записъ за мартѣрѣе
что ималъ въ многѣхъ людѣхъ добри и въ исписокъ за тѣжъ и за фѣерѣю что ималъ
въ Гашипарѣ воеводѣ, егда сѣ тѣгалъ попъ Мѣтеашъ съ Иванашко Рошка дѣи⁵ахъ и
зостаа на Иванашко въ кѣсъ законъ.

И тѣже потерѣждаемъ имъ другаа частъ за штинивъ штъ тогоже село Гьпо-
тѣнинъ, една частъ за штинивъ, елико сѣ избѣретъ, частъ Ивнашко Кувшвулецъ⁴ штъ
къ нишихъ братиыхъ его, что купиша штъ него штъцъ нхъ, попъ Мѣтеашъ, ради едина
коня добръ, цѣнованъ за три десѣтъ талери добрихъ, гда заплатиша сѣ штъ къ
Никкоаръ Моцъ¹окъ велъ вѣтагъ Дорохоному, ради една <дшвербенъ>¹на и тѣже
манъ далъ ему четири десѣтъ талери и едина коня¹свѣдѣтелство штъ многихъ
болѣхъ . . .¹именемъ Никкоаръ Моцокъ велъ <вѣта>¹гъ и Бадюа штъ Радовци . .¹ва
штъ . . .¹новъ и Къзаки¹ и по<п>¹Дарѣ и Фа . . .¹въ и братъ его, Ивнашко,
и Гев<ргѣ> штъ Гъ¹потѣнинъ и Ёстафѣ штъ тамъ и Ромашко Дѣакъ и попъ Итонъ
и Бѣсканъ Потрокъ штъ Гьпотѣнинъ и попъ Тоадеръ потрополъ.

¹ Loc rupt.

² A fost scris *кнѣжноѣ*, apoi corectat.

³ Loc alb.

⁴ In alte documente: Пѣшкѣлец.

Тѣм ради, како да ест им и <шт>¹ нас штина и вкупаніе, съ вѣсѣм доходом. И им да сѣ не змишаѣт.

Ѫ Ис, лѣто <ѡрмѣ мартіе аї дѣни.

† Господинъ рече.

† <Гнанг>¹ѣ вел логофетъ гни и еѣ искаахъ <м.р.>.

<† Кръстѣ Даміан>² <писал>.

† Io Moisi M<oghila vo>¹ievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit lui Andrei și fraților lui, Fădor și Pr¹ și Nicolai și surorilor lor, Titiana și Irina, fiii popii Măteiaș, dreapta lor ocină și danie ³, niște părți de ocină, ce se va alege partea lui Gheorghie, fiul⁴ din satul Săpoteni, ce este în ținutul Dorohoi, și din alte sate pe unde are Gheorghie ocini, care ocini sînt danie, cu limbă de moarte, de la însuși Gheorghie, popii Măteiaș, din zapis de mărturie ce a avut de la mulți oameni buni și din ispisoc de pîră și de fierie ce a avut de la Gașpar voievod, cînd s-a pîrît popa Măteiaș cu Ionașco Roșca diac și l-a rămas pe Ionașco din toată legea.

Și de asemenea le întărim altă parte de ocină din același sat Săpoteni, o parte de ocină, cît se va alege partea lui Ionașco Cușculeț⁵ dinspre alți frați ai lui, ce a cumpărat de la el tatăl lor popa Măteiaș, pentru un cal bun, prețuit la treizeci de taleri buni, cînd s-a plătit către Nic<oară Moț>¹oc mare vătăg de Dorohoi pentru o <dușegubină>¹ și de asemenea i-a mai dat patruzeci de taleri și un cal¹ mărturie de la mulți boieri¹, anume Nicoară Moțoc mare vătăg și Badiul din Rădăuți¹ din¹ și Căza<n>¹ și popa Darie și Fa¹ și fratele lui, Ionașco și Gheo<rghe din Să>¹poteni și Ostafie de acolo și Romașco diac și popa Anton și Văscan Potroc din Săpoteni și popa Toader protopop.

Pentru aceea, să le fie și <de la>¹ noi ocină și cumpărătură, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

La Iași, anul 7142 <1634> martie 11 zile.

† Domnul a zis.

† <Ghiangh>¹ ea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

<† Crîstea Damiiian>² <a scris>.

Arh. St. București, M-rea Doljești, XXIX/27.

Orig., hîrtie (28 × 24,5 cm), deteriorat, pecete timbrată, căzută.

Cu o trad. din 1749 februarie 15; o copie după trad., *ibidem*, X/9.

¹ Loc rupt.

² Lipsește numele diacului, partea de jos a actului fiind ruptă.

³ A fost scris „cumpărătură”, apoi corectat.

⁴ Loc alb.

⁵ În alte documente: „Pușculeț”.

1634 (7142) martie 12, Iași.

Moise Movilă voievod dăruiește lui Pătrașco Ciogolea logofăt al treilea, fratelui său Miron Ciogolea și tatălui lor satele Dușmanul Mare, Dușmanul Mic, Logofeteni și Gligeni și părțile de ocină din satul Pătrușeni, care au fost ale lui Isac Balica hatman.

<† М>¹илостію божію, мы, Іѡ Мѡѵсѣи Могіла воевода, господаръ Земли Молдавскон. Знаменито чиним ис сим листом нашимъ въсѣмъ кто на немъ възритъ или чточѣи его слышитъ уже тотъ истинный наше вѣрный болѣринъ, Пѣтрашко Чоголъ третій логофетъ и братъ его, савга наше вѣрный Мирон Чоголъ <и>² вѣща нхъ савъжани правою и вѣрною поконномъ родителю господства ми Енмиѡи Могіли воеводи и зикъ господства ми Еремѣи Могіли воеводи и прѣвоколѣнцови господства ми Костантинъ Могіли воеводи, а днѣсъ савъжани господствъ ми правою и вѣрною ѡни. Тѣмъ мы, видѣвше нхъ правою и вѣрною савъжъ до насъ жаловали есмъ имъ ѡсобною нашію милостію и дали и помиловали есми имъ ѡтъ насъ ѡ нашенъ земли, Молдавскѡи, съ четири селове, на имѣ Дѡшманъ Бѣл и Дѡшманъ Мал и Логофетѣнѣи и Глиѣнѣи и тѣже нѣкихъ части за ѡтнинъ ѡтъ село Пѣтрѡшѣни, части Балаки гетманъ, елико сѡ изберетъ что сѡтъ въ волостъ Искимъ, что тѣхъ ѡтнини сѡтъ правѣи ѡтнини господства ми почто сѡтъ прѣвоколѣнцови господства ми Исакъ Балаки гетманъ бывшій и неѡверѣетъ сѡ никто инъи и изнѣшій сѡродникъ Балаки гетманъ безъ господства ми.

Того ради, тѣхъ вѣши писанныхъ четири селове, на имѣ Дѡшманъ Бѣл и Дѡшманъ Мал²и Логофетѣнѣи и Глиѣнѣи и тѣхъ части за ѡтнини ѡтъ село Пѣтрѡшѣни како да естъ ѡтъ господства ми нашенъ вѣрномъ болѣринъ, Пѣтрашко Чоголи третѡмъ логофетъ и братъ его, савъга наши вѣрный Мирон Чоголи, правѣи ѡтнини и даніе и милованіе и зикъ и потвержденіе, имъ и дѣтимъ нхъ и ѡнѡчатомъ и прѣѡнѡчатомъ и прѣѡвратомъ и въсѣмъ родъ нхъ, что сѡ имъ изберетъ или ближнійи и сѡродникъ, съ вѣсѣмъ доходомъ, непорѡшенно николиже въ вѣки вѣчнійи.

И хотаръ тимъ прѣдъ реченныхъ четири селове, на имѣ Дѡшманъ Бѣл и Дѡшманъ Мал и Логофетѣнѣи и Глиѣнѣи и тимъ части за ѡтнинъ ѡтъ село Пѣтрѡшѣни, да естъ имъ ѡтъ къ вѣснхъ стороны по своимъ старани хотари, по кѡгда изъ вѣка ѡживали.

И на то естъ вѣра нашего господства ми, вѣше писаннаго, мы, Іѡ Мѡѵсѣи Могіла воевода и вѣра болѣри нашихъ: вѣра пана Иѡнашко Чѣханъ великаго дворника Дѡланѣи Земли и вѣра пана Пѣтрашко Башотъ великаго дворника Еншнѣи

¹ Loc lăsat liber de diac spre a scrie invocația și inițiala cu cerneală roșie sau cu aur.

² Omis.

Земан и вѣра пана Гаврилашко и Костантин Чоголѣ прѣкълъковѣ Хотинскѣи и вѣра пана Костин гитмана и прѣкълъкабѣ Гвчавскаго и вѣра пана Гавин Прѣжескѣа прѣкълъкабѣ Нилицскаго и вѣра пана Юрашко Башотѣ прѣкълъкабѣ Романскаго и вѣра пана Дзмитрашко Шолдан спѣтарѣ и вѣра пана Дзмитров Бѣхуш вистѣрника и вѣра пана Михаил Фортѣна постѣлника и вѣра пана Панж чѣшника и вѣра пана Грама столника и вѣра пана Панѣ колмса и вѣра вѣси болѣри нашихъ молдарскихъ, великини и малини.

И по нашимъ животѣ и господствованіѣ, кто ѣдетъ господарь вѣтѣхъ нашихъ или вѣтѣ нашего рода или пакъ бѣдъ кого Богъ избѣретъ господарѣ бѣти нашихъ земан, Молдавскѣи, тотъ бѣи имъ непорѣшилъ наше милованіѣ и ѣстроеніѣ, нѣ аде бѣи имъ далъ и зкрѣпилъ занѣже сѣтѣ имъ правѣи вѣтѣни и даиѣи и милованіѣ за нѣхъ правѣю и вѣрною служебѣ.

И кто сѣа покѣситъ разоритѣи, тѣа да ѣстъ проклѣтѣи и трѣклѣтѣи вѣтѣ господарѣа Бога и вѣтѣ прѣчиствѣа его матерѣи и вѣтѣ Ѧ евангѣлистѣи и вѣтѣ вѣи свѣтѣхъ апостолѣи и вѣтѣ тѣи свѣтѣхъ вѣтѣцовъ иже вѣ Никѣистѣмъ градѣи да имѣетъ частъ сѣа Юдоѣи и сѣа триклѣтомъ Прѣа вѣ ѣзконечнѣи вѣки и мѣхѣи, аминѣи.

И на бѣашѣи крѣпѣстѣи и потѣрѣждѣиѣ томѣ вѣсемѣ вѣше писанномѣ, вѣлѣанѣи есѣи нашѣмѣ вѣрномѣ и почитѣнномѣ болѣринѣ, панѣ Ивѣнашко Гѣтангѣи великомѣ лѣгофѣтѣи, писати и наше печатъ привѣзати кѣ сѣмѣ истинномѣ листѣи нашѣмѣ.

Писалъ Крѣстѣ Дамѣианъ, ѣ Исоѣхъ, вѣ лѣто ѣѣрѣмѣ мартѣ вѣи.

Иѣи Мѣнѣи Могѣла вѣевода <т.р.>.

Din mila lui Dumnezeu, noi, Io Moisi Moghila voievod, domn al Țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se că acest adevărat boier credincios al nostru, Pătrașco Ciogolea al treilea logofăt și fratele lui, sluga noastră credincioasă Miron Ciogolea <și>¹ tatăl lor au slujit drept și credincios răposatului părinte al domniei mele Simion Moghila voievod și unchiului domniei mele Eremia Moghila voievod și vărului primar al domniei mele Costantin Moghila voievod, iar acum au slujit domniei mele drept și credincios. De aceea noi, văzînd dreapta și credincioasa lor slujbă către noi i-am miluit cu deosebita noastră milă și le-am dat și i-am miluit de la noi, în țara noastră, Moldova, cu patru sate, anume Dușmanul Mare și Dușmanul Mic, și Logofeteni și Gligeni și de asemenea niște părți de ocină din satul Pătrușeni, părțile lui Balica hatman, cît se va alege, ce sînt în ținutul Iași, care acele ocini sînt drepte ocini ale domniei mele, pentru că sînt ale vărului primar al domniei mele Isac

¹ Omis.

Balica fost hatman și nu se află nici-o altă rudă mai apropiată lui Isac Balica hatman în afară de domnia mea.

Pentru aceea, acele mai sus scrise patru sate, anume Dușmanul Mare și Dușmanul < Mic> ¹ și Logofeteni și Gligeni și acele părți de ocină din satul Pătrușeni să fie și de la domnia mea boierului nostru credincios, Pătrașco Ciogolea al treilea logofăt și fratelui lui, slugii noastre credincioase Miron Ciogolea, dreaptă ocină și danie și miluire și uric și întărire, lor și copiilor lor și nepoților și strănepoților și răsstrănepoților și întregului lor neam, care li se va alege rudă mai aproape, cu tot venitul, neclintit niciodată în vecii vecilor.

Iar hotarul acelor mai sus spuse patru sate, anume Dușmanul Mare și Dușmanul Mic și Logofeteni și Gligeni și a acelor părți de ocină din satul Pătrușeni, să le fie lor din toate părțile după vechile lor hotare, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința noastră, a domniei mele, a mai sus scrisului, noi, Io Moisi Moghila voievod și credința boierilor noștri: credința panului Ionașco Cehan mare vornic al Țării de Jos și credința panului Pătrașco Bașotă mare vornic al Țării de Sus și credința panului Gavrilaşco și Costantin Ciogolea pircălabi de Hotin și credința panului Costin hatman și pircălab de Suceava și credința panului Savin Prăjescul pircălab de Neamț și credința panului Iurașco Bașotă pircălab de Roman și credința panului Dumitrașco Șoldan spătar și credința panului Dumitru Buhuș vistiernic și credința panului Mibail Fortuna postelnic și credința panului Pană ceașnic și credința panului Grama stolnic și credința panului Pană comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața și domnia noastră, cine va fi domn dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, acela să nu le strice miluirea și întocmirea noastră, ci să le dea și să le întărească pentru că le sint lor drepte ocini și danie și miluire pentru dreapta și credincioasa lor slujbă.

Iar cine va îndrăzni să strice, acela să fie blestemat și de trei ori blestemat de domnul Dumnezeu și de preacurata lui maică și de 4 evangheliști și de 12 sfinți apostoli și de 318 sfinți părinți care au fost în cetatea Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu de trei ori blestematul Arie în veacurile și muncile fără de sfârșit, amin.

Iar pentru mai mare tărie și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstului nostru boier, panului Ionașco Ghianghea mare logofăt, să scrie și pecetea noastră să o atirne la această adevărată carte a noastră.

¹ Omis.

A scris Cirstea Damiiian, la Iași, în anul 7142 <1634> martie 12.
Io Moisi Moghila voievod <m.p.>.

Arh. St. București, Fotografii, X/8.

Foto după orig.

O traducere, cu data greșită: 7142 <1634> februarie 12, *ibidem*, M-rea Galata, XLII/17.

79

1634 (7142) martie 14.

Moise Movilă voievod întărește mănăstirii Hangul o biserică peste apa Bistriței, seliștea Ursăști și satele: Crăcăoani, ținutul Neamț, Căcăcenii, ținutul Hîrlău, și Miclăușeni, ținutul Dorohoi.

7142 <1634> martie 14. Hrisovul domnului Moisa Movilă voievod cu a lui tălmăcire cuprinzătoare că au venit înaintea domniei sale Venedict episcopul de Roman și călugării de la monastirea din Suceava ¹ și s-au jăluit asupra călugărilor de la monastirea Hangului, zicînd ei precum că au luat Barnovschi voievod de la dîșii o bisărică ce au zidit-o moșul domnii sali Gheorghii Moghila mitropolitul Sucev[v]ii peste apa Bistriții și satul Crăcăoanii și siliștea Ursăștii, tij două sate ce au fost a vărului domniei sale, a lui Isacu Balica hatmanul, anume Căcăcenii din ținutul Hîrlăului și Miclăușanii, de la ținutul Dorohoiului, și le-au dat monastirii sale Hangului. Așadar domnia sa au triimis și au chemat pe călugării de la Hangu ca să-și aducă docomentele ce aveau de la Barnovschi voievod, cu ce chip stăpînescu aceste sate și acei călugări au venit înaintea domnii sali și alte docomente n-au adus pe acele ocini decît au adus catastih de pomenire și marele pomelnicu și au arătat înaintea domnii sali precum sînt scriși moșul domnii sali Gheorghe mitropolit, Ieremia Movilă voievod și părinții domnii sali Sămioan voievod, Costandin voievod, Mihailaș voievod, Isacu Balica hatmanul și toate neamurile, fieștecare pe al său nume, au avut pomenire din an în an.

Deci dar domnia sa, văzînd că să făceau atitea pomeniri îmbunătățite și că sînt scriși părinții și toate neamurile domnii sale, n-au vroit să strămute această dănuire și așezămînt sau să ea aceste ocini și moșii a domnii sali de la această sfîntă monastire Hangul, ce asămine și de la domnia sa au

¹ Greșit, pentru „Sucevița“.

dat și au întărit acei monastiri a Hangului ca să fie ei și de la domnia sa ocină și dănuire și miluire cu tot venitul.

Arh. St. Iași, Tr. 1785, op. II — 2036, anaforale nr. 148, f. 35—35 v.
Copie după traducere.

EDIȚII: Stoide — Turcu, *Doc. Neamț, sec. XVII*, p. 15 (copie).

80

1634 (7142) martie 15, Iași.

Moise Movilă voievod întărește mănăstirii Bisericiani satul Vinători, ținutul Neamț, după judecata avută cu mănăstirile Birnova și Golia și cu Ionașco Boldescul.

✙ МѢНОСТІЮ БОЖІЮ, МЪ, НѢ МОУСИ МОГИЛА ВОЕВОДА, ГОСПОДАРЪ ЗЕМЛИ МОЛДАВСКОЙ. ЗНАЧЕНИИТО ЧИНЯМЪ СЯ СЯМЪ ЛИСТОМЪ НАШИМЪ, ВЪСѢМЪ КТО НА НЕМЪ ВЪЗРИТЪ ИЛИ ЧТОЧІИ ЕГО ЗНАШИТЪ, УЖЕ ТОТИ ИСТИННИИ МОЛБЕНИЦИ ГОСПОДСТВА МИ, ЕГЪМЪНЪ И ВЕСЪ ОРЪШЪ СВѢТАА МОНАСТЫРН БЕСЕРКАНИИ, ИДЕЖЕ ЕСТЬ ХРАМЪ СВѢТОЕ БЛАГОВѢЩЕНІЕ ПРѢСВѢТѢН БОГОРОДИЦИ, ПРИДОШЪ ПРѢДЪ НАМИ И ПРѢДЪ ВЪСИМИ НАШИМИ МОЛДАВСКИМИ БОЛѢРН, ВЕЛИКИМИ И МАЛИМИ, И ЖАЛОВАЛИ СѢ НАМЪ СЪ ВЕЛИКОЮ ЖАЛОЮ, РІКЪЩЕ КАКО ИМАЛИ ЕДНО СЕЛО, НА ИМѢ БЪНЖТОРІИ ШЪ КАМЕНЪ, НА РѢЦѢ БИСТРИЦІИ СЪ БРѢДЪ ЗА МАЛИНЪ БИСТРИЦЪ, ЧТО ВЪ ВОЛОСТЪ НИМЕЦКОМУ, ЧТО ТОЕ СЕЛО ИЗ ДАВНО ВРѢМѢ БѢШЕ ПРАВО ГОСПОДАРСКО, ПРИСЛУЖНО КЪ ШКОЛЪ ТРЪГЪ КАМЕНЪ И БЫЛЪ ДАЛЪ И ПРОДАВАЛЪ ПРѢВОКОЛѢНЕЦЪ ГОСПОДСТВА МИ, КОСТАНТИНЪ МОГИЛА ВОЕВОДА, КИРИЦІИ ДЪМИТРАКИ ІЖЕ БЫЕ ПОСТЕЛНИКЪ И КНѢЖИНИ ЕГО, МАРІИ, ЗА ЕГО ПРАВОЮ И ВѢРНОЮ СЛУЖЕЮ ЧТО ОНЪ ПОСЛУЖИЛЪ РОДИТЕЛЕВИ ГОСПОДСТВА СИ, ЗНАЕШЪ ГОСПОДСТВА МИ, СРЕМІИ МОГИЛИ ВОЕВОДИ, И ПОТОМЪ РОДИТЕЛЮ ГОСПОДСТВА МИ, СИМѢОНЪ МОГИЛИ ВОЕВОДИ, МНОГО ВРѢМЯ И РАДИ ДВА ТИСѢЩИ ЗЪНЪ ЖОЛТЪХЪ, ЕЖЕ ОНЪ ДАЛЪ ТОГДА ВЪ ПОТРЕБѢ ГОСПОДСТВА СИ И ЗЕМСКОИ, ЕГДА ИМАЛА ЗЕМЛЪ ВЕЛИКА НЪЖИЖЪ И ТѢГОТНО.

И ПО ПРЕСТАВЛЕНІЕМЪ КИРИЦІИ ДЪМИТРАКИ ПРЕСТАЛНИКЪ, ВЪСТАЛЪ СѢ КНѢЖИНИ ЕГО, МАРІА, И ДАЛЪ И ПОКЛОНИЛЪ ТОЕ СЕЛО СВѢТѢНЪ МОНАСТЫРН БЕСЕРКАНИИ, ВЪ ЗАДЪШЕ ОНЪ И ЗАДЪШЕ РОДИТЕЛЕМЪ ОНЪ И НАПИСАТЪ ОНЪ ВЪ СВѢТІИ, ВЕЛИКІИ БОЖЕСТВЕННИ ПОМѢНИКЪ, ПОМѢНИТИ СѢ КЪ ВЪСѢХЪ БОЖЕСТВЕННЪХЪ СЛУЖБАХЪ, ПО ЦРЪКОВНОМУ ШЕЩАЮ И СЪТВОРИТИ ИМЪ ПАМѢТЪ НА ВЪЗНЕСЕНІЕ ГОСПОДИНЕ, ШЪ ГОДА ДО ГОДА, ДОКОЛѢ СТОИТЪ СВѢТАА МОНАСТЫРН. И ДАЛА ОНЪ И ТѢХЪ НАРѢДЕНІЕ ШЪ КОСТАНТИНЪ МОГИЛА ВОЕВОДА И СЪТВОРИЛА ОНЪ И ЗАПИСЪ ШЪ НИА, СЪ ВЕЛИКОЖЪ КЛѢТВѢШЪ, И ПРИВІАШЕ ЗА ПОТВѢРЖДЕНІЕ ШЪ ГАШПАРЪ ВОЕВОДА И ШЪ СТЕФАНЪ ВОЕВОДА ТОМШЕВИЧА.

И НЫНѢ, ОНИ ЖАЛОВАЛИ СѢ КАКО ДРЪЖИТЪ ОНЪ ТОТЪ СЕЛО КАЛѢГЕРИ ШЪ МОНАСТЫРН БЪРНОВА И ТЕГЛАИ СѢ ЛИЦОМЪ ВЪСИ ВЪКУПА ПРѢДЪ НАМИ. ТААЖЕ КАЛѢГЕРИ ШЪ

¹ Loc rezervat pentru scrierea invocației și a inițialei cu cerneală roșie sau cu aur.

Бърнова уни указовали, прѣд нами, един исписок за дааніе и милованіе на тот село вт ктитор их, Барновски воевода.

Еъ том же, господство ми и съ ѿ свѣтителъ нашихъ моладавскихъ и съ вѣсими нашими болѣри, великими и малими, съѣдихом ихъ праведнимъ съдѣемъ и вѣрѣтохом съ нашимъ съвѣтомъ, како нарѣденіе бърновѣскимъ сѣтъ сътворени безъ рѣдъ и безъ законъ и безъ ничаю земскон, черезъ нарѣденіе бесереканнимъ и тако сътворихомъ сѣдъ ихъ како да дрѣжитъ бесереканїи тотъ село, Бѣнѣторїи, съ млини и съ вѣс приходъ и справили сѣ и поставили соби фѣерѣю кѣдъ злати въ вистѣръ господства ми. И бърновѣскїи уни zostали вт прѣдъ нами и вт вѣс законъ земскон и възѣхомъ вт нихъ и нарѣденіе ихъ что имали на тотъ село и казали сѣ вт диванъ господства ми.

И потомъ, пакѣже въстало сѣ калугери вт Голѣека монастыръ вт срѣдъ трѣхъ Искїихъ и ходили съ хитростїями ихъ и съ неправдою и сътворили нѣкихъ нарѣденіе, писаше въ немъ како далъ имъ тоѣ село кнѣгиня Марїа Кирицѣа. Ино господство ми и съ нашими болѣри съѣдихомъ ихъ праведнимъ съдѣемъ и вѣставихомъ нарѣденіе имъ въспѣтъ и послахомъ ихъ въ Лѣцѣска Земли принести листъ вт немъ за изновъ, а бы знали есмы съ истинною, комѣ далъ тоѣ село и поставихомъ имъ дѣнь. Таже, когда былъ на дѣнь, а бесереканїи пакѣже принесошѣ, дрѣгъ записъ съ великою клѣтвѣю и една листъ всеюною до самаго господства ми вт кнѣгинѣ Марїа, писаше и даѣше намъ знаніе како она дала тоѣ село бесереканнимъ, а голѣпанимъ не далъ ничѣа, нѣ тѣхъ нарѣденіе ихъ сътворили уни сами съ хитростїями своими безъ знаніе ихъ¹.

Ино господство ми и съ нашимъ съвѣтомъ, видѣше толїкихъ нарѣденіе правдихъ въ рѣки Бесереканнимъ, а ми справдихомъ ихъ и възѣхомъ вт нихъ дрѣга фѣерѣю, а голѣпанинъ zostали посрамлени вт прѣдъ нами и вт вѣс законъ земскон и възѣхомъ вт нихъ и единъ исписокъ что имали и казихомъ его въ диванъ господства ми. И тако рѣкошѣ, прѣдъ нами, како дрѣгихъ нарѣденіе не имеютъ. И аще прогладѣтсѣа въ нѣкое вѣремѣне нѣкихъ нарѣденіе до голѣпани на тотъ село, да сѣ възмѣстъ вт нихъ и подастъ сѣ въ рѣки Бесереканнимъ, почто сѣтъ сътворени съ неправдою и съ хитрости и да въѣдетъ голѣпанинъ и за глобъ портѣа господарскон тогда, за что уни сами свѣдѣтелствовали, съ ѣстими своими, како не имеютъ нишихъ нарѣденіе.

И потомъ, пакѣже въсталъ сѣ Иваншко Болдѣска вѣе кѣпар, съ нишихъ нарѣденіе за дааніе и милованіе на тотъ село вт Радѣа воевода Михѣновичъ и вт сынѣа его, Плѣхандрѣа воевода и начашѣа тѣгати сѣа лицомъ. И онъ видѣвше како не можетъ сътворити ничѣа, онъ, за его доброю волю, далъ соби нарѣденіе въ рѣки Бесереканнимъ, вт правдѣ нами и вт прѣдъ нашими болѣри. И аще произвѣсти сѣа въ нѣкихъ дѣни нѣкихъ нарѣденіе до него, да сѣа възмѣстъ вт него и казати сѣа.

Тѣмъ ради, тотъ вѣше писанное село, Бѣнѣторїи вт Каменъ, съ брѣдъ за млини въ Бистрицѣскон рѣкѣа, како да естъ и вт насъ више реченѣи свѣтѣи монас-

¹ Greșit, în loc de «та».

тири Бесереканим, правою штиннѣ и даднинѣ и дааніе и зрик и потвержденіе, съ вѣсѣм доходом непорѣшенно николиже, въ вѣки вѣчнѣи.

Я хотар томѣ прѣд реченномѣ село, Бѣнѣторѣи шт Камен, съ брѣд за млинъ з Бистричискон рѣкѣ, да ест им шт къ вѣснѣх стороны, по своним старамъ хотари, покѣда из вѣка шживали.

Я на то ест вѣра нашего господства ми, вѣше писаннаго, мѣ, Ио Моис Могила воевода и вѣра болѣри наших: вѣра пана Ивнашко Чехан великаго дворника Долиѣи Земан и вѣра пана Пѣтрашко Башотѣи великаго дворника Бѣшинѣи Земан и вѣра пана Гавриашко и Костантин Чогоѣи прѣкѣлабове Хотинскѣи и вѣра пана Костин гетман и прѣкѣлаз Гѣчавскѣи и вѣра пана Евани Прѣжескѣи прѣкѣлаба Немецскѣи и вѣра пана Юрашко Башотѣи прѣкѣлаба Романскаго и вѣра пана Дѣмитрашко Шолдан спѣтарѣи и вѣра пана Дѣмитроѣ Бѣхѣш вистѣрника и вѣра пана Миѣхана Форѣзна постѣланика и вѣра пана Грама столаника и вѣра пана Панѣ чашника и вѣра пана Панѣ колнса и вѣра вѣсн болѣри наших молдавскѣх, великимъ и мағимъ.

Я по нашим животѣ и господствованіе, кто бѣдет господарѣ, шт дѣтиѣх наших или шт нашего родѣ или пак бѣд кого Богѣ изберет господарѣ бѣти нашѣи земан, Молдавѣтѣи, тот бѣ им непорѣшил наше потвержденіе и встроеніе, нѣ дае бѣ им даи и зкрѣпили, занеже ест им права дааніе и милованіе.

Я на бѣашѣи крѣпост и потвержденіе томѣ вѣсѣмъ вѣше писаномѣ, великанъ есмѣи нашѣмъ вѣрномъ и почитеномъ болѣринѣ, панѣи Ивнашко Гѣанги великомъ логофѣтѣ, писати и наше печатъ привезати къ себѣи истинномъ листѣ нашѣмъ.

Писалъ Крѣстѣи Даміанъ, з Мсоѣхъ, въ лѣто ѡрме марѣиѣ гѣи дѣни.

«Pe verso, însemnare contemporană»: † Гѣи зрик ест свѣтѣи монастыр Бесереканинъ, на село Бѣнѣторѣи шт Камен, да съ знаетъ.

† Din mila lui Dumnezeu, noi, Io Moisi Moghila voievod, domn al Țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră, tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că acești adevărați rugători ai domniei mele, egumenul și tot soborul de la sfânta mănăstire Beserecanii, unde este hram sfânta Bunavestire a preasfintei născătoare de Dumnezeu, au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici și ni s-au jeluît cu mare plingere, spunînd că au avut un sat, anume Vinătorii de la Piatra, pe riul Bistrița și cu vad de moară la Bistrița, ce-i în ținutul Neamțului, care acel sat a fost din vremea de demult drept domnesc, ascultător de ocolul tirgului Piatra și l-a dat și l-a vîndut vărul primar al domniei mele, Costantin Moghila voievod, lui Chiriță Dumitrachi care a fost postelnic, și cneaghinei lui, Maria, pentru dreapta și credincioasa lui slujbă pe care a slujit-o părintelui domniei sale, unchiul domniei mele, Ereimia Moghila voievod și după aceea părintelui domniei mele, Simion Moghila

voievod, multă vreme și pentru două mii ughi galbeni, pe care el i-a dat atunci în treaba domniei sale și a țării, când a avut țara mare nevoie și greutate.

Iar după moartea lui Chiriță Dumitrachi postelnic, s-a sculat cneaghina lui, Maria, și a dat și a închinat acel sat sfintei mănăstiri Beserecani, întru pomenirea lor și pentru pomenirea părinților lor și să-i înscrie în sfântul, marele și dumnezeiescul pomelnic, să se pomenească la toate dumnezeieștile slujbe, după obiceiul bisericesc și să le facă pomenire la Înălțarea Domnului, din an în an, pînă cînd va sta sfînta mănăstire. Și le-a dat și acele drese de la Costantin Moghila voievod și privilegiile de întărire de la Gașpar voievod și de la Ștefan Tomșevici voievod și le-a făcut și zapis de la ea, cu mare blestem. Iar acum ei s-au plîns că le stăpînesc acel sat călugării de la mănăstirea Birnova și s-au pîrit de față toți împreună înaintea noastră. Astfel, călugării de la Birnova au arătat, înaintea noastră, un ispisoc de danie și miluire pe acel sat de la ctitorul lor, Barnovschi voievod.

Întru aceea, domnia mea și cu 4 ierarhi ai noștri moldoveni și cu toți boierii noștri, mari și mici, i-am judecat cu judecată dreaptă și am aflat, cu sfatul nostru, că dresese birnovenilor sint făcute fără rînd și fără lege și fără obiceiul țării, peste dresese beserecanilor, și astfel le-am făcut judecată ca să stăpînească beserecanii acel sat, Vînătorii, cu mori și cu tot venitul și s-au îndreptat și și-au pus ferie 24 de zloți în visteria domniei mele, iar birnovenii au rămas dinaintea noastră și din toată legea țării și am luat de la ei dresese ce au avut pe acel sat și s-au stricat în divanul domniei mele.

Și după aceea, iarăși s-au sculat călugării de la mănăstirea lui Golăe, din mijlocul tirgului Iași și au umblat cu vicleșugurile lor și cu nedreptate și au făcut niște drese, scriind în ele că le-a dat acel sat cneaghina Maria Chirițoae.

Deci domnia mea și cu boierii noștri i-am judecat cu judecată dreaptă și am lăsat dresese lor înapoi și i-am trimis în Țara Leșească să aducă din nou carte de la ea, ca să știm cu adevărat cui a dat acel sat și le-am pus zi. Astfel, cînd a fost la zi, beserecanii iarăși au adus alt zapis cu mare blestem și carte deosebită către însăși domnia mea, de la cneaghina Maria, scriind și dîndu-ne știre că ea a dat acel sat beserecanilor, iar golăienilor nu le-a dat nimic, și și-au făcut ei singuri acele drese ale lor, cu vicleșugul lor, fără știrea ei ¹.

Deci domnia mea și cu sfatul nostru, văzînd atîtea drese drepte în minile beserecanilor, i-am îndreptat și am luat altă ferie de la ei, iar golăienii au rămas rușinați dinaintea noastră și din toată legea țării și am luat de la ei un ispisoc ce au avut și l-am stricat în divanul domniei mele. Și așa au spus înaintea noastră că nu mai au alte drese.

¹ În text, greșit: „lor“.

Iar dacă la vre-o vreme oarecare se vor mai ivi niște drese la golăieni, pe acel sat, să se ia de la ei și să se dea în minile beserecanilor, fiindcă sint făcute cu nedreptate și cu vicleșug și să fie atunci golăienii de gloabă porții domnești, pentru că ei înșiși au mărturisit, cu gurile lor, că nu au alte drese.

Iar apoi, iarăși s-a sculat Ionașco Boldescul fost cupar, cu alte drese de danie și miluire pe acel sat, de la Radul Mihnovici voievod și de la fiul lui, Alexandru voievod și au început să se pirască de față. Și el, văzînd că nu poate face nimic, el, de bunăvoia lui, și-a dat dresese sale în minile beserecanilor, dinaintea noastră și dinaintea boierilor noștri. Iar dacă se vor ivi în oarecari zile niște drese la el, să se ia de la el și să se strice.

Pentru aceea, acel mai sus scris sat, Vinătorii de la Piatra, cu vad de moară la riul Bistrița, să fie și de la noi mai sus spusei sfinte mănăstiri Bese-recani dreaptă ocină și dedină și danie și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în vecii vecilor.

Iar hotarul acelui sat înainte spus, Vinătorii de la Piatra, cu vad de moară la riul Bistrița, să le fie dinspre toate părțile după vechile lor hotare, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi, Io Moisi Moghila voievod, și credința boierilor noștri: credința panului Ionașco Cehan mare vornic de Țara de Jos și credința panului Pătrașco Bașotă mare vornic de Țara de Sus și credința panului Gavriilașco și Costantin Cio-golea pircălabi de Hotin și credința panului Costin hatman și pircălab de Suceava și credința panului Savin Prăjescul pircălab de Neamț și credința panului Iurașco Bașotă pircălab de Roman și credința panului Dumitrașco Șoldan spătar și credința panului Dumitru Buhuș vistiernic și credința panului Mihail Fortuna postelnic și credința panului Grama stolnic și credința panului Pană ceașnic și credința panului Pană comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața și domnia noastră, cine va fi domn, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, acela să nu le clintească întărirea și întocmirea noastră, ci să le dea și să le întărească, pentru că le este dreaptă danie și miluire.

Și pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstului nostru boier, panului Ionașco Ghîian-ghea mare logofăt, să scrie și să atîrne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Cristea Damian, la Iași, în anul 7142 <1634> martie 15 zile.

<Pe verso, însemnare contemporană>: † Acest uric este al sfintei mănăstiri Bisericiani, pentru satul Vinători de la Piatra, să se ştie.

Arh. St. Bucureşti, Peceţi, nr. 205.

Orig., pergament (61,5 × 19,4 cm), prins cu pecetea atîrnată a altui pergament, de la Vasile Lupu, din 1635 martie 15 (Peceţi, nr. 204).

O trad. din 1811 februarie 2, de Ioan Panenopol polcovnic, *ibidem*, D. S., Moldova, 86; *ibidem*, ms. nr. 629, f. 289—290.

EDIȚII: „Dimbovița”, II, p. 287 (trad.); „Foaie pentru minte”, VIII, nr. 12 (19 martie 1845), p. 94—96 (trad.); Codrescu, *Uricariul*, V, p. 224—228 (trad., după „Foaie pentru minte”), și VII, p. 124—127 (trad.); cf. și I. Leonte, *O formă rară de validare*, în „Revista arhivelor”, nr.2 (1968), p. 248.

81

1634 (7142) martie 15, Iași.

Moise Movilă voievod întărește lui Toderășco fost cămăraș satul Ungurașii, pe riul Moldova, ținutul Neamț, pe care l-a cumpărat de la Penișoară fost vistiernic.

<† М>¹наостію божію, мы, Ив Мѡѡси Мѡгилѡ воевода, господарь Земли Мѡлдавскѡи. Знаменнѡ чиним ис сѡм листѡм нашимъ въсѣмъ кто на немъ вѣзритъ или чточѣмъ его слышитъ, вже тотъ истиннѣи слѣга и болѣри наше вѣрнѣи, Тодерашко бѣе кѣмѣраш, жаловали есмѣи его всеюною нашѣю мѡлостію и дали и потвердили есмѣи емѣи въ насъ, ѡ нашѣю землю Мѡлдавскѡю, его правою вѣрнѣи и вѣскѣплѣніе въ испѣсокъ за вѣскѣплѣніе, что имѣа въ сѡного господства ми, въ прѣвою господствѣи господства ми, едно село, на имѣи Ынгѣрашѣи, на рѣцѣ Мѡлдавѣ, что въ волѡстъ Нѣмецкомѣи, что онъ сѣеи кѣпѣи въ Пѣнишѡарѣи бѣе вѣскѣрникъ, вѣси кѣпѣжнѣи его, въ того село, съ мѣсто за мѣсти, на рѣцѣ Мѡлдавѣ, ради пѣтъ сѡтъ ѡни пѣнѣси доврихъ, въ нарѣденіе за вѣскѣплѣніе что имѣа въ Гашпар воевода и за потвержденіе въ Мирѡн Барновскѣи воевода, что то село, на прѣжде бѣше поставѣи закладъ Пѣнишѡарѣи вѣскѣрникъ [того село] до Ымѣи Гѣска мѣделѣничар и тѣже искѣпѣи его въ него.

Того ради, тое выше писанное село Ынгѣрашѣи, на Мѡлдавѣ, вѣси кѣпѣжнѣи Пѣнишѡарѣи вѣскѣрникъ, съ мѣсто за мѣсти, на рѣцѣ Мѡлдавѣ, како да естъ и въ господства ми выше реченномѣи слыи и болѣрии нашѣи вѣрнѡмѣи, Тодерашковѣи бѣе кѣмѣраш, правою вѣрнѣи и вѣскѣплѣніе и ѡрикъ и потвержденіе, емѣи и дѣтии его и ѡнѣчатѡмъ и прѣвѣнѣчатѡмъ и прѣвѣратѡмъ и въсѣмѣи родѣи его, кто сѣи емѣи избѣретъ, наи ближнѣи, съ въсѣмъ дохѡдомъ, непорѣшенно никѡлиже въ вѣки вѣчнѣи.

¹ Loc rezervat pentru scrierea invocației și a inițialei cu cerneală roșie sau cu aur.

И хотар томъ прѣд реченномъ село, Знгѣрашѣи на Молдавл, съ мѣсто за
манин на рѣцѣ Молдавѣ, да ест емъ штъкъ въснхъ стороны по сконли старамъ
хотари, по кзда изъ вѣка шживали.

И на то естъ вѣра нашего господства ни, выше писаннаго мѣ, Ив Мѣѣсн
Могила воєвода, и вѣра болѣри нашихъ: вѣра пана Ивнашко Чѣхан великаго двор-
ника Долнѣи Зѣмани и вѣра пана Пѣтрашко Башотѣ великаго дворника Бишнѣи
Зѣмани и вѣра пана Гаврилашко и Костантин Чогола прѣкѣлабове Хотинскѣи и
вѣра пана Гавин Ирѣжескѣ прѣкѣлаба Нимецкаго и вѣра пана Юрашко Башотѣ
прѣкѣлаба Романскаго и вѣра пана Костин гетман и прѣкѣлаба Гѣсчавскаго и
вѣра пана Дѣмитрашко Шолдан спѣтарѣ и вѣра пана Дѣмитрѣ Бѣхѣш вистѣр-
ника и вѣра пана Мѣхана Фортѣна постѣлника и вѣра пана Панѣ чашника и вѣра
пана Грама столника и вѣра пана Панѣ комиса и вѣра въсн болѣри нашихъ
Молдавскихъ, великими и малими.

И по нашимъ животѣ и господствованіѣ, кто бѣдетъ господарѣ, штъ дѣтихъ
нашихъ или штъ нашего родѣ или пакъ бѣдъ кого Богъ избѣретъ господарѣ бѣти
нашии зѣмани, Молдавскѣи, тотъ бѣтъ емъ непорѣшилъ наше шстроеніѣ и потѣрѣжденіѣ,
нѣ але бѣтъ емъ дали и шкрѣпили занѣже естъ емъ права викѣшеніѣ на скон правѣи
и питомѣи пинѣсн.

И на бѣлашѣ крѣпостъ и потѣрѣжденіѣ томъ въсѣмъ выше писанномъ велѣан
есми нашемъ вѣрномушъ и почитѣнномушъ болѣринѣ, панѣ Ивнашко Гѣанги великомушъ
логофѣтѣ, писати и наше печатъ привѣзати къ сѣмъ истинномушъ листѣ нашемъ.

Писалъ Крѣста Дамѣянъ, ѣ Мѣсѣхъ, къ лѣтоу хѣрѣмъ мѣсеца мартѣ¹ ѣ дѣни.

<Pe verso, însemnare contemporană> : † Гѣнъ зникъ естъ Тодѣрашкови
кѣмѣрашъ, на село Знгѣраши, штъ волостъ Нимецкомушъ, знати сѣ.

† Din mila lui Dumnezeu, noi, Io Moisi Moghila voievod, domn al
Țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce
o vor vedea sau o vor auzi citindu-se că pe această adevărată slugă și boier
al nostru credincios, Toderășco fost cămăraș, l-am miluit cu deosebita noastră
milă și i-am dat și i-am întărit de la noi, în țara noastră, Moldova, dreapta
lui ocină și cumpărătură, din ispisocul de cumpărătură pe care l-a avut de
la însuși domnia mea, din întâia domnie a domniei mele, un sat anume Ungu-
rașii, pe riul Moldova, care este în ținutul Neamț, pe care el și l-a cumpărat
de la Penișoară fost vistiernic, toate cumpărăturile lui din acel sat, cu loc de
mori pe riul Moldova, pentru cinci sute de ughi, bani buni, din drese de cum-
părătură pe care le-a avut de la Gașpar voievod și de întărire de la Miron

¹ Sau гинарѣ.

Barnovschi voievod, care acel sat mai înainte îl pusese zălog Penișoară vistiernic, acel sat, la Simion Gheuca medelnicer și iarăși l-a răscumpărat de la dinsul.

Pentru aceea, acel sat mai sus scris, Ungurașii, pe Moldova, toate cumpărăturile lui Penișoară vistiernic, cu loc de mori pe riul Moldova, să fie și de la domnia mea mai sus spusei slugi și boierului nostru credincios, Toderășco fost cămăraș, dreaptă ocină și cumpărătură și uric și întărire, lui și copiilor lui și nepoților și strănepoților și răsstrănepoților și întregului său neam, care i se va alege cel mai apropiat, cu tot venitul, neclintit niciodată în vecii vecilor.

Iar hotarul acelui sat mai înainte spus, Ungurașii, pe Moldova, cu loc de mori pe riul Moldova, să-i fie lui dinspre toate părțile pe vechile sale hotare, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința noastră, a domniei noastre, mai sus scrisului, noi, Io Moisi Moghila voievod și credința boierilor noștri: credința panului Ionașco Cehan mare vornic de Țara de Jos și credința panului Pătrașco Bașotă mare vornic de Țara de Sus și credința panului Gavriilașco și Costantin Ciogolea pircălabi de Hotin și credința panului Savin Prăjescul pircălab de Neamț și credința panului Iurașco Bașotă pircălab de Roman și credința panului Costin hatman și pircălab de Suceava și credința panului Dumitrașco Șoldan spătar și credința panului Dumitru Buhuș vistiernic și credința panului Mihail Fortuna postelnic și credința panului Pană ceașnic și credința panului Grama stolnic și credința panului Pană comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața și domnia noastră, cine va fi domn, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, acela să nu-i clinească întocmirea și întărirea noastră, ci să-i dea și să-i întărească pentru că îi este lui dreaptă cumpărătură pe banii lui drepti și proprii.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor acestor mai sus scrise, am poruncit cinstiului și credinciosului nostru boier, pan Ionașco Ghianghea mare logofăt, să scrie și să atirne pecetea noastră de această adevărată carte a noastră.

A scris Cristea Damiian, la Iași, în anul 7142 < 1634>, luna martie, 15 zile.

<Pe verso, însemnare contemporană>: † Acest uric este al lui Toderășco cămăraș, pentru satul Ungurași, din ținutul Neamț, să se știe.

Bibl. Acad., CCXXI/4.

Orig., pergament (32,4 × 63,5 cm), pecete atirnată, pierdută.

1634 (7142) martie 15, Iași.

Moise Movilă voievod întărește lui Neaniul vornic niște robi țigani cumpărați de la Bratul diac pentru un cal bun și un vig de caragiu.

† Иѡ Моѵси Могила воевода, божію ми іостію, господарѣ Земли Молдавскон. Ъже прѣидошѣ, прѣд нами и прѣд нашими болѣри, болѣринѣ нашѣмѣ Нѣнку дворник съ един запис за свѣдѣтелство ѡт Цика бив постѣльник и ѡт Дѣмитрѣ Потѣрѣла ѡт Хѣши и ѡт Василіе портар ѡт Сѣчава и ѡт Дима бив дворник и ѡт Дѣмитрашко Коадѣ ѡт там, писающе въ тот запис іакоже ѡн себѣ кѣпил, ѡт прѣд ними, два цѣгани, именни Синка, съ жина его и Симіон съ мати нѣх, сънове Стоикѣи цѣган ѡт Братѣла дѣѣк ради един конѣ добро и един виг за караиш, которѣи цѣгани било емѣ за дѣднинѣ ѡт Блѣшкоѣ Земли.

Ино ми видѣвше тот запис за свѣдѣтелство ѡт тѣх више писаниѣи іолѣри а ми вѣровахом и ѡт нас тиже дали и потвѣдили есми болѣринѣ нашѣмѣ више писанномѣ Нѣнку дворник на тѣх више писаниѣи цѣгани, како да ест емѣ и ѡт нас правѣи холопи цѣгани, непорѣшнини неколиже въ вѣки вѣчнѣи. И ни да сѣ не ѣмншат.

Пис ѣ Мс, ✠ ѣрмѣ мартіе ѣѣ.

† Сам господинѣ рече.

† Гѣнѣкѣ вѣл логофѣт ѣчи и сѣ иска.х <т.р.>.

† Дѣмитрѣ <писал>.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, boierul nostru Neaniul vornic, cu un zapis de mărturie de la Țica fost postelnic și de la Dumitru Poturul din Huși și de la Vasilie portar de Suceava și de la Dima fost vornic și de la Dumitrașco Coadă de acolo, scriind în acel zapis cum și-a cumpărat, dinaintea lor, doi țigani, anume Sinca cu femeia lui și Simion cu mama lor, fiii Stoicăi țiganul, de la Bratul diac, pentru un cal bun și un vig de caragiu, care țigani i-au fost de moștenire din Țara Românească.

Deci noi, văzînd acel zapis de mărturie de la acei mai sus scriși boieri, noi am crezut și de la noi de asemenea am dat și am întărit boierului nostru mai sus scris, Neaniul vornic, acei mai sus scriși țigani, ca să-i fie de la noi drepti robi țigani, neclintiți niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, 7142 <1634> martie 15.

† Înсуși domnul a zis.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit <m.p.>.

† Dumitru <a scris>.

Bibl. Acad., LXXXIX/134.

Orig., hîrtie (21,3 × 27 cm), pecete aplicată, căzută.

83

1634 (7142) martie 15, Iași.

Moise Movilă voievod întărește lui Irimia Virnav diac finețe și pămînturi cumpărate din satul Săcueni, ținutul Neamț, și două prisăci cu livezi cumpărate din satul Muncel, ținutul Roman.

Suret de pe un uric de la Moisi Movila vodă din velet 7142 <1634> martie 15.

† Vinit-au innainte noastră și innainte tuturor moldovi <nești>¹ boeri, a mari și a mici, sluga noastră Irimie Vernav diac <și>¹ am² arătat innainte sfatului nostru un zapis incredințat, întru carii mărturisescu pentru el cum că ș-au cumpărat lui de la Nedre Hănțăoi o parte din finaț din satul Săcuiani, din ținutul Niam[nu]țului, giunătare de parte din pîriu, din vatra satului și din cîmpu și din țarină și din tot săcerușul și tot locul cu vinitul și din moară, din pîreu, din satu, 40 ughi ungurești, bani buni; nesilit de nime au făcut aciașă vinzare Ion Potop cu un ispisoc ce au avut cu îndreptare de la mărie sa Costandin Movila vodă. I-am dat și noi acestu ispisoc și alte scrisori ce are pentru aciașă parte, precum că el au cumpărat-o [o]. Și au mai cumpărat de la un Gheorghii sîn Costi și de la ficiorii lui, Vasili și Nastasie, fiind din sat din Săcueni, avînd 5 finațe, adică aceli 5 finațe sînt 2 la Scurteni, dar unul supt Zărnești, iar 2 sînt la Perperic. Și i-au cumpărat cu 8 ughi ungurești. Și au mai cumpăratu de la fata lui Ion Potop, Tudosca, 2 finațe, unul supt Zărnești și altul între pere, tot de la acel sat, din Săcueni, pentru 3 ughi. Și au mai cumpărat lui de la fata lui Ion Potop, Arvasie, 2 finațe tot din satul Săcueni, unul iaste la Spini, altul la Strîmbi, în Groapeli. Și au luat 3 ughi. Și au mai cumpărat lui de la Ion sîn Marcul Noroce un pămîntu supt Pădore Relilor pentru 2 ughi ungurești. Și iar au mai cumpărat lui de la Petre vîtavul 1 pămîntu la Costiță și giunătare pă<mî>¹ntu tot de la satul Săcuenii pentru 2 taliri argintu. Și iar au mai

¹ Omis în trad.

² Greșit, pentru „au“.

cumpărat 1 pământu din țarina mare de la Toader Grosul cu 30 ¹ potroirici ² argintu.

Și aceste cumpărători s-au făcut înaintea a mulțar oameni buni.

Și au mai cumpărat doao prisăci cu livezi, pomeță, de la Ursul și de la fata lui, Nastasie și de la un Erhan, ce au fost drept a lor de la Grăjdan și Petrașco, le-au dat 15 taleri și 2 stupi, ce sînt la ținut Romanului, la sat Muncel.

Pentru aceia dăm și noi aciastă drept cum de la ei au cumpărat. Și dăm și de la noi acestu uricu să se stăpînească în veci neclătit.

S-au scris în Iaș, cu zisa domnului, de Cîrste diiacu.

Ghinghe vel logofăt.

Bibl. Acad., CCXII/33.

Trad. din sec. al XVIII-lea.

84

1634 (7142) martie 17, Iași.

Moise Movilă voievod întoarce lui Dumitru Buhuș mare vistiernic o bucată de loc din satul Gidinți, impresurată de tîrgul Roman.

† Иъ Моѵси Могила воєвода, божією милостією, господарь Земли Молдавской. Дали еси ми сєс лист господства ми нашему вѣрному болѣрниъ, Дмитръ Бухуш великому вистѣрнику, спре-acea ca să hie tare și puternic cu ceastă carte a domniei mele a ținea și a apăra o bucată de loc ce iaste de céia parte de Sirét, înpotriva satului său, a Gidinților ³, despre tîrgu despre Roman; care bucată de loc au fost de hotarul satului său, a Gidinților ³, din ⁴ dzile bătrîne iară după acea s-au înpresurat cu hotarului tîrgului Romanului.

Drept acea, domnia mea iarăși m-am milostivit de o am dat și o am întorsă dumisale ca să o ție cu tot venitul și să hie iarăși cu hotar ⁵ Gidinților, cum au fost din céle dzile bătrîne și să-i hie direaptă moșie.

Și nime să nu cutédze a ținea sau a opri preste cartea domniei mele.

¹ Corectat din „3“.

² Pentru „potronici“.

³ Corectat din „Gindinților“.

⁴ Scris peste „iar“.

⁵ Loc rupt.

✠ Ис, лѣто ✠срмѣ мартіѣ ѕѣ.
Сам господинъ велѣа.
Иъ Мѡисѣи воєвода <м.р.>.
Кръстѣ <писал>.

Arh. St. București, Episcopia Roman, X/13.
Orig., hirtie (30,4 × 19,4 cm), pecete aplicată.

1634 (7142) martie 18, Iași.

Moise Movilă voievod întărește lui Pătrașco Ciogolea logofăt al treilea satul Dumeni, pe Iubăneasa, ținutul Dorohoi, pentru 200 taleri pe care i-a dat în trebuința țării.

† Іѡ Мѡисѣи Мѡгилѣи воєвода, вѡжїѣю мнѡстїѣю, господарѣ Зѣмлѣи Мѡлѡдавскѡи. Ъже тот истинїи наш вѣрнїи болѣрнїи Пѣтрашко Чоголѣ третїи логѡфѣт, слѡужилѣи господствѣи ми правою и вѣрною. Тѣмъ мѣи видѣвши его правою и вѣрною слѡужѣш до нас, жаловали есми его всеюною насш¹ю мнѡстїю и дали и помилували есми емѡ шт нас, ѡ нашею зѣмлѣи Мѡлдавскѡи, съ єдинѣ село что єст права штнїиѡ господства ми, на нѣмѣ Дѡмѣнїи, на Юбѣнѣса, ѡ колѡст Дѡрохѡи, съ ставѣи и съ вѣс² хотарѣи и съ вѣс прѣходѣи, єлико на нѣм, ради его правою и вѣрною слѡужѣш ѣкоже више пишемъ <и>³ ради двѣ сто талѣри сребрѣни нѣи еже ѡн далъ въ потрѣбѣи господства ми и зѣмскѡи єдноиѡ велѣикѣи ага еже принесла господствѣи ми каѡи шт честитаго <царѣ>¹ѣ. . . . <когда>¹а нѣмѣи зѣмлѣи нашеи єлико нѣжнѣи.

Тѣмъ ради, како да єст <пр>¹ѣи штнїиѡи и даиїѣи и милѡванїѣи и зрикѣи, съ вѣсѣи дохѡдомъ, непорѡшенно нѣколиже на вѣки.

И по нашимъ живѡтѣи и <господств>¹ѡванїѣи кто се покѡситѣи разорити сїѣи наш даиїѣи и ѡстроїиїѣи такового да єст проклѣтѣи и трѣклѣтѣи шт господина Бѡгаи шт прѣчїстїѣи его матѣрѣи и шт вѣсѣи свѣтии нѣи Бѡгѡи благогѡдиѡиѣи и да нѣмѣи частъ съ Юдоѡи и съ трѣклѣтѡи прѣи въ вѣзконѣчїѣи вѣки и мѣки, аминѣи. Тѡго ради нѣи да се не ѡниѡшатѣи.

✠ Ис, лѣто ✠срмѣ мартіѣи нїѣи дѣни.
† Сам господинъ велѣа.
† Кръстѣ Дѡмїѣи <писал>.

¹ Loc rupt.

² Cuvintele: Юбѣнѣса... съ кѣе, scrise peste alt text.

³ Omis.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată acest adevărat credincios boier al nostru, Pătrașco Ciogolea al treilea logofăt, a slujit domniei mele drept și credincios. De aceea, noi, văzînd dreapta și credincioasa lui slujbă către noi, l-am miluit cu deosebita noastră milă și i-am dat și l-am miluit de la noi, în țara noastră, Moldova, cu un sat care este dreaptă ocină a domniei mele, anume Dumenii, pe Iubăneasa, în ținutul Dorohoi, cu iaz și cu tot ¹ hotarul și cu tot venitul cît va fi pe el, pentru a lui dreaptă și credincioasă slujbă după cum scriu mai sus <și> ² pentru două sute de taleri de argint, pe care el i-a dat în treaba domniei mele și a țării, unui mare agă care a adus domniei mele caftanul de la cinstitul împărat³, cînd a avut țara noastră mare nevoie.

Pentru aceea, să-i fie³ dreaptă ocină și danie și miluire și uric, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci.

Iar după viața și domnia noastră, cine se va ispiți să strice această danie și întocmire a noastră, acela să fie blestemat și de trei ori blestemat de domnul Dumnezeu și de preacurata lui maică și de toți sfinții care bine au plăcut lui Dumnezeu și să aibă parte cu Iuda și cu de trei ori blestematul Arie în veacurile și muncile fără de sfîrșit, amin.

Pentru aceea, altul să nu se amestece.

La Iași, anul 7142 <1634> martie 18 zile.

† Înсуși domnul a poruncit.

† Cirstea Damiiian <a scris>.

Biblioteca municipală Sibiu.

Orig., hîrtie (41,5 × 28,5 cm), pecete timbrată.

O trad. la Bibl. Acad., DCCXXXV/53.

EDIȚII: Iorga, *St. și doc.*, XIX, p. 24 (rezumat).

86

1634 (7142) martie 18, Iași.

Moise Movilă voievod întărește lui Dumitrașco Șoldan mare spătar o jirebie cu case, cumpărată din satul Petia Mare, ținutul Suceava.

† Иъ Мосѣиъ Могъла воѣводѣ, божіею милостіею, господарѣ Зѣланъ Мъладѣс-
конъ. Гѣже прѣидошѣ, прѣдъ нами и прѣдъ нашими болѣри, Мѣрѣнка дочка Гофронѣи,

¹ Cuvintele: „Iubăneasa ... cu tot“, scrise peste alt text.

² Omis.

³ Loc rupt.

внѣка Козми вѣтаг и сѣноуе скон, Гѣургѣе и Тофана и Настасѣм и Ёфинка, по нѣ добрихъ коли, неси.м непонужденнѣ, ани приселовани и продали нѣ права шѣнина и дѣднина, една жирѣнѣе за шѣнину; съ домюк и съ вес прихѣд шѣ село <Пе>¹-тѣа Бѣл, еанко сѣ избѣрет част нѣ съ правдою, что ѣ колост Ёучавскон. Таа продали наше.мѣ вѣрнѣ.мѣ бо.лѣрнѣ.мѣ Дѣмитрашкови Шолдан вели.ко.мѣ спѣтар ради дѣа дѣсѣт² талери сре.б<ръ>³ннѣхъ.

Тѣм ради, како да ест е.мѣ и шѣ нас шѣнина и вѣсѣплѣнѣе и вѣрик, съ вѣсѣ.м дохѣдом. И ни да сѣ не ѣмнѣает.

Ъ Мѣ, въ лѣто «ѣр.мѣ мартѣе нѣ.

† Господинѣ рече.

† Гѣангѣ вел логофѣт ѣчи и сѣ искаахъ <м.р.>.

† Крѣстѣ Даммѣан <писал>.

<Pe verso, insemnare contemporană>: Исписок де⁴ Петѣа Бѣл.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Măriica, fiica Sofroniei, nepoata lui Cozma vătaf și fiii săi, Gheorghie și Tofana și Nastasia, de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vîndut dreapta lor ocină și dedină, o jirebie de ocină, cu case și cu tot venitul, din satul <Pe>¹tiia Mare, ce este în ținutul Sucevei, cît se va alege partea lor cu dreptate. Aceea au vîndut-o credinciosului nostru boier Dumitrașco Șoldan mare спѣтар pentru douăzeci ² taleri de argint.

Pentru aceea, să-i fie și de la noi ocină și cumpărătură și uric, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7142 <1634> martie 18.

† Domnul a zis.

† Ghianghia mare logofăt a învățat și m-am iscălit <м.р.>.

† Cristea Dammiian <a scris>.

< Pe verso, insemnare contemporană>: Ispisoc de⁵ Petiia Mare.

Bibl. Acad., XXXVII/60.

Orig., hîrtie (30,9 × 19,1 cm), pecete timbrată, stricată.

EDIȚII: Codrescu, *Uricariul*, XVI, p. 19–20 (traducerea editorului.)

¹ Loc rupt.

² Scris cu altă cerneală pe loc ce fusese lăsat alb.

³ Omis.

⁴ Așa în orig.

⁵ „de” în orig.

1634 martie 20, Iași.

Moise Movilă voievod întărește Avrămiei, fiica lui Zaharia Tăutul, satul Cîmpulung, pe Ceremușul Alb, ținutul Cernăuți, după pîra avută cu Tăutul logofăt.

Moisie Moghila v<oie>v<od>. A venit Tăutul log<ofăt>] și a pîrit pe sora sa, Avrămia, fata lui Zaharia Tăutul, și pe fiul ei, Lupul Popăscul, p<en>t<ru> satul Cîmpulung (Цѣмпоуе полѣк) >ce-i pe Cirimușul Alb, țin<utul> Cernăuți; nici Avrămia, nici Lupul Popăscul nu-i dau nimic. Avrămia arată un zapis al părintelui ei, Zaharia Tăutul, zicînd că acesta zălojise acel sat lui Stroiici [log<ofăt> p<en>t<ru> 100 ughi galbeni (срн жолти) și Popa diiac cu femeia sa, Avrămia, fata Zahariei, a dat acei 100 ughi galbeni răs-cumpărînd satul. S-au înțeles ca Zaharie Tăutul să ridice veniturile dintr-o jumătate de sat. Astfel Avrămia] s-a îndreptat punînd și ferăe în visterie. Tăutul a fost dat rămas.

După Bălan, *Doc. bucovinene*, III, p. 90—91.
Rezumat după original slav.

<Înainte de aprilie 1634>.

Ion Carapotona șoltuz și 12 pîrgari din Bîrlad mărturisesc că Vasilie, fratele lui Dragu din Obîrșieni, și-a dat toată partea sa și a fratelui său din satul Slipoteni lui Cehan mare vornic pentru gloaba de 60 lei ce o avea de plătit.

† O mărturia cu șesă pecéți și fără velet de la Ion Carapoton șoltuzul cu 12 pîrgari din tîrgul Bîrladul mărturisind precum că pentru șugubina ce-au făcut Vasilie, fratele Dragului de la Obîrșieni, înblind cu nepoată-sa Anghelina sinu Dragului și i să face gloaba lui 60 lei să de lui Cehan vel vornic. Neavînd bani au dat toată parte lui, împreună cu dînsul și frate-său iarăș toată parte lui, ce-au avut ei în sat în Slipoteni, ca să fie moșie stătătoare.

Arh. St. București, Ms. 628, f. 94.

Rezumat.

Datat după Ionașco Cehan mare vornic pe care Vasile Lupu nu-l mai menține în această dregătorie.

16< 34 aprilie> — 16< 53 iulie> (71...).

Vasile Lupu voievod scrie lui Ursul din Tintești despre o pricină pentru o ocină din satul Roșiori.

† Иъ Баснаѣ воєвода, божію милостію, господарь Зѣмли Молдавскон.
Scriem domnia mea la sluga noastră, la Ursul den Tintești. Dămu-ți știre că s-au pirit de față, innaintea domniei méle, Ionașco Costiceanul și Boghiul de sat din Roșiori cu Gligorie și cu Ionașco de acolo pentru acea ocină de sat din Roșiori, de au dzis Ionașco Costiceanul și cu soția lui, cu Boghiul, că nu simtu ei razeși pre toată pre acea ocină și nu li-i în giu-mătate acea ocină. Iar Gligorie și cu Ionașco au dzis că simtu ei răzeși pre tot locul de acolo¹ sintu.....¹ toți și <pă>¹ dure și la cîmpu și în locul și au aratat și zapise domniei mele¹ și ei în tot locul, cum țin și ei.

Deci au rămas Gligorié și <Iona>¹ș<co>¹ Boghiul denaintea domniei mele, ca să¹ de împreună și să li întoarcă tot ce le-au luat innapoi¹ și¹ și de aceasta piră să nu mai pîrască Ionașco Costicea<nul>¹ pre Gligorie și pre Ionașco și pre alți razeși de acum <înainte ni>¹ci dănăoară în véci, peste cartea domniei méle. Гни пишем.

† Гдѣмъ господинъ вѣтелъ¹.

† <Ѧ>¹ Ис, въ лѣто *ѡр...¹

Arh. St. București, Episcopia Huși, XXVII/3.

Orig., hîrtie (22,4 × 20,5 cm), rupt, pecete aplicată.

Datat după domnia lui Vasile Lupu.

<1634 aprilie — 1653 iulie>.

Vasile Lupu voievod judecă pricina dintre popa Vasilie din Nego-ești și Ștefan.

† Иъ Баснаѣ воєвода, божію милостію, господарь Зѣмли Молдавскон.
A <îna>¹ntea domnii méle <p>¹opa Vasilie de Negoesti cu Ște-

¹ Loc rupt.

f<an> <înain>¹tea do<m>¹nii méle <p>¹opa Vasilie de Negoești
 .că au c<umpărat>¹ partea Rusului tot¹ cu tot vinitul
 de la Fetenc¹ Vasilie fi¹ encăi cum au arătat și [și] za-
 p<is>.....¹ de cumpărat<ură>..... <Ște>¹fan și cu cumnații lui
 au dzis că po¹ au vrut să-i¹ cumpărat-o de cin¹
 domnii méle au <soco>¹tit și așa le-am aflatu lé<ge> <Vasi>¹lie
 și cu fra<te>¹l<e>¹ tea cumpărături cum le spune zap<isele>¹
 popa Vasilie¹ Ștefan dennaintea domnii méle¹ să nu mai
 aibă a-<i m>¹ai pîri Ștefan și cumnații loi p<entru>¹

† ГАМ ГОСПОДИНЪ ВАСИЛ.

Bibl. Acad., XXI/72.

Fragment din orig., hîrtie (19,6 × 13,4 cm), foarte deteriorat, pecete aplicată.
 Datat după domnia lui Vasile Lupu.

91

< 1634 aprilie — 1653 iulie >.

*Vasile Lupu voievod întărește lui Procopie Focea partea de ocină
 a Dărdăreștilor din Pogoceni, în urma unei judecăți.*

Ioan Vasilie voievod, cu mila lui <Dumnezeu>², domnă Țării Moldovii.
 Facem înștiințare precum s-au pîrit înainte domniei mele acești oameni,
 anume Pricopie Focea și Necula diiacul, cu Ion din Dăniceni pentru o parte
 de ocină a Dărdăreștilor, din partea F³ țiindu-o Simion[ne] pentru
 niște iape turcești ce-au plătit ei. Deci Pricopie Focea au dzis că tată-său
 Vasilie, ce au fost la închisoare la temnița domniei mele, cu năpaste pentru
 acele iape turcești, care s-au prilejit de au și murit în temniță și n-au fost
 vinovat, precum au mărturisit înainte noastră credincios boierul nostru
 Ștefan, cînd au spînzurat pe Căzacul tîlhariul la moartea lui și pe Prodan
 și gazda lui, pre Ion Oni din Pogoceni, iar Vasilie Focea ci i s-au prilejit
 moarte în temniță nu-i vinovat și încă i s-au luat și bucatili pentru plata
 iapelor.

Deci domnia mea împreună cu tot sfatul boierilor noștri am socotit să
 nu fie și cu moarte și cu bucatile luate, ce să i să întoarcă bucatile dispre soțiile
 Căzacului tîlhariul, adică di la Prodan și de Ion Oni, iar dacă nu-i vor în-
 toarce bucatile, să aibă a ține Procopie Focea parte de ocină a lui Prodan din
 Pogoceni, partea Dărdăreștilor.

¹ Loc rupt.

² Omis în copie.

³ Loc alb în copie.

Procopie pre Ion Oni.

Să să ştie că acestu şoret s-au dat de dumnealor că[p]pitan Hurnuez Grev¹ pe is<pi>²socū vechiu dinpreună cu soţie dumisali Ilinca şi de raposat Vasilie Focii s-au dat la mina neamului nostru, anume monah Pahomii şi Istratii nepoti Foci, di la această scris<oare>² s-au tîmplat maica Magdalina, fata Focii.

Şi am scris eu preot Ştefan ot Tupilaţi cu dzisa dumisale.

Această carte gospod s-au scos de pe o carte românească, fiind cam stricată aceia, pe cit s-au putut de Evloghie dascal, în anul 1776 mai 20.

Arh. St. Iaşi, DXII/18.

Copie.

92

< 1634 aprilie — 1653 iulie >.

Miron şoltuzul şi bătrînii din tîrgul Dorohoi mărturisesc că nici Gliguţa, nici tatăl acestuia nu au stăpînit vreodată satul Păscari.

Milostive doamne, să fii mărie dumitale sănătos. Venit-au aicé la noi boerinul mării dumitale, Neniul vornicu de gloată, cu cînstită carte mării dumitale, scriindu să ne stringem la un loc noi tîrgoveţii din oraşul mării tale, din Dorohoiu şi oameni buni bătrîni di pin pregiurul satului Păscarilor, să socotim cum vom şti cu sufletele noastre de rîndul acelu sat: ţinutu-l-au vreodată Gliguţa satul Gliguţai au nu l-au ţinut? Şi de un Pavăl, ce zicu c-au fostu vindut acel satu tatălui Gliguţei, să dăm ştire mării dumitale ce om au fostu.

Deci noi, milostive doamne, diacă văzum cînstită carte mării dumitale, noi ni-am strînsu toţi tîrgoveţii şi preoţii din oraşul mării tale şi oameni buni bătrîni din megiaşi, în casa lui Miron şoltuzul, de am socotit de rîndul acelu satu.

Deci cum ştim noi cu sufletele noastre pentru rîndul acelu satu noi dăm ştire mării tale: că de cîndu am apucat noi o samă de oameni ce sîntem bătrîni din zilele lui Petru voevod, noi n-amu apucat, nici ştimu să-l hi ţinut Gliguţa, nici tatăl său, nici altu boeriu, ce-au ascultat de oraşul mării tale pînă [pînă] la Barnovschie voevod. Deci Barnovschie vodă l-au dat birnovenilor şi ş-au ales hotarul despre tîrgu; iar mai nainte de Pătru vodă

¹ Neclar în copie.

² Omis în copie.

de-l va hi și ținut vreun boierin noi nu știmu. Și de acel Pavăl încă nu știm ce om au fost.

Deci, milostive doamne, cum știm noi cu sufletele noastre noi dăm ști[m]re [știré] mării tale. Și am mărturisit într-acesta chip și innainte vornicului Nēniul.

Pentru credința, pus-am și pecete orașului mării dumitale.

Vei face cum te va milostivi Dumnezeu. Să fii mării dumitale sănătos întru mulți ani, cu bună pace în Hristos, amin.

Fără velet.

Plecați și mai mici robii mării dumitale: Miron șoltuz, Grozav stari ot tam i Ghiciul tij i Ignat tij i Grigore tij i Ion tij i Ionco tij i popa Iordache i popa Corne i popa Gheorghie i Ștefan diiaconu i alți orășeni i Gavril Găină tij i Crețul tij i Gavril Veveriță tij i Onciul stari ot Văculești i Ion stari tij i Simion vătăman tij i popa Condre tij i Buțura stari ot Brăești i Hanco tij i Gociul ot Lozeni i Buța stari ot Măguri i Gavril stari ot tam i Vasile vătămanu ot Miclăușeni și mulți oameni buni.

Arh. St. București, Ms. nr. 646, f. 54v (nr. 4).

Copie din condica m-rii Birnova.

Datat din domnia lui Vasile Lupu, care întărește de două ori satul Păscari m-rii Birnova. Vezi doc. din 1636 aprilie 7 (*ibidem*, ms. nr. 646, f. 6) și 1642 aprilie 4 (*ibidem*, ms. nr. 629, f. 32 a și ms. nr. 646, f. 54).

93

< 1634 aprilie — 1653 >.

Iamandi, fiul lui Enache din Vaslui, vinde lui Racoviță logofăt un ȝigan.

† Adecă eu, Iamandi sin Enache ot Vasloi, scriu și mărtorisesc cu acest[st]a zapis al meu com amo vindot on ȝigan domisale logofătoloî Răcovițe, anome Cos[s]tantin, feciorul Orsoloi, ce ne es[s]te noa ȝigan de compărătoră și i l-am vindot de bonăvoe me, de nemene nevoit, se-i hie domisale moșie și compărătoare în veci și i l-am vindoto derepto treidzeci și cenci de galbeni.

Și ne-am tocmit acesti tocmali denaente loi Pătrașco ot <R>¹omănești și denaente Georgei ot Zlătărești și denainte Leței ot Verești² și denaente loi Pinteleio Fleșca ot tam și denaente Necolei sin popa ot Ferești și a molți omen[n]i boni și megieși de pen pregior, ca să se știe.

¹ Omis.

² Pentru „Ferești“.

Și eu Iamandi am scris și me-m pos și degetele.

Иаманди искал.

† Necola.

† Vasile Lețe.

† Pănteleiu.

Bibl. Acad., CLX/98.

Orig., hîrtie (29,9 × 49,5 cm), trei peceti aplicate și o amprentă digitală.

Datat după Racoviță Cehan logofăt al doilea.

94

< 1634 aprilie — 1651 >.

Vasile Lupu voievod dăruiește lui Gavril hatman și pîrcălab de Suceava satul Tătărași, pe Bîrlad, ținutul Vaslui, și trei sălașe de țigani.

1 ispisocu sîrbăsc fără vălet de la Vasilie vodă întru cari scrie:

Иъ Василѣе воєвода, божією милостію, господаръ Земли Молдавскон.

Facim înștiințare pentru adivărat boeriul nostru, dumnealui Gavril hatmanul i pîrcălabu Suceavschii, precum slujîndu domnii meli cu dreptate și cu adivărat și încredințată slujbă, pentru acie vâzîndu noi a lui cu dreptatie slujbă ci au slujit domnii meli și țării, din osăbit a noastră milă i-am datu și i-am miluit întru al nostru pămîntu a Moldovii c-un sat, anumi Tătărași ot Vasluii, pre apa Birladului, cari sat au fost din hotar tîrgului Vasluiului. Și i-au mai datu și trii sălașe de țigani, anumi: Ionașco Mimari cu fâmeia lui și pi Ionașco i Florea, ficioru lui Vicol, cu fimiili lor i proci.

Bibl. Acad., Ms. 5181, f. 125.

Rezumat.

Datat după Gavril hatman și pîrcălab de Suceava.

95

< 1634 aprilie — 1643 februarie >.

Vasile Lupu voievod întărește lui Grigore Ureche spătar niște părți de ocină din Horbinești după judecata avută cu Procop, fiul lui Bîrligă și rudele sale.

Ispisoc de la Vasile voievod cum că Procop, ficiorul Bîrligăi și săminția lui, Manaica ¹ și Ifrim și Dorohot ¹ de Horbinești și așijdire săminția lor,

¹ Așa în copie.

Tiron și Gheorghe și ficiorii lor, Hilimon, nepoții lui Nistor și a Mogoșii, au pîrît pe Gligori Urechi spatar pentru niște părți din sat din Horbinești că le ține fără ispravă, iar Gligori Urechi spatar au arătat ispisoaci de la Petru voievod a nepotului său, a lui Neculai, ficiorul lui Vasile Ureche și a Magdii fata Tudosiei, nepoata lui Gavrilăș logofăt, scriind drepte cumpărături aceli părți de la Druțu și de la Andreica și Pricop și Stepca și Culcăn și sora lor, Tudosia și Mărica și Părasca și Titiana și Costin, ficiorul lui Ion Bîrligăi și mătușa lor, Mărica, sora lui Ion Burligăi, toți nepoții lui Ivan și sămînția lor Crăciun, nepotul Petrii și sămînția lor, Tudura și ficiorul ei, Crăciun și Niugul, fratele Petrii și Costiniasă și sora lor Mărica și Andreica Stingaci și Uliana, fata lui Toader, toți nepoții și strenepoții lui Toader, ce au fost vîndut lui Șăptilici armășăul și au avut mărturie de la Vartic ce au fost vornic, cum acel Șăptilici au vîndut aceli părți lui Gavrilăș logofăt, din giumătate de sat ce să va alege. Așijdire Mărica, fata Sorcăi și sora ei, Ana și Anghelina, nepoții și strenepote.¹ din Horbinești și cu parte din heleșteul din sus și și cu moară lui Gavrilăș logofăt. Așijdere au vîndut Dimco, feciorul Ganiei acea giumătate de iaz și cu giumătate de heleșteu ales, scriind într-aceste ispisoaci giumătate de Horbinești și cu tot heleșteul de sus și cu moară. Așijdire au arătat ispisoaci de la Irimia vodă, pe care sînt mai sus scriși, cum au vîndut partea Iurșii, moșul Bîrligăi.

Și Urechi cu aceli ispisoaci s-au îndreptat, iar pe acii oameni s-au dat rămași.

Bibl. Acad., Ms. nr. 5304, f. 22 r — v.

Copie.

Datat după începutul domniei lui Vasile Lupu și după Grigore Ureche, care deține dregătoria de mare spătar pînă în februarie 1643, cînd devine mare vornic al Țării de Jos.

96

163<4 aprilie> — 164<1> (714.).

Vasile Lupu voievod scrie slugilor sale din Polițeni să-l apere pe Vasile din Pogana împotriva unor negustori, în legătură cu o vînzare de miere.

† Иѡнѣ Василѣѣ воєвода, божѣю милостѣю, господарѣ Земли Молдавскон. Пишемъ господства ми слуги ² Polițani. Dămu-ți știri că domniei mele s-au jeluit Vasi-

¹ Copistul a omis un rînd.

² Documentul este tăiat.

lie ot Pogana și¹ și așa au dzis, cum ei au loat bani pre miere de la neguțatori de ș-au plătit² alte nevoi; dat-au Domnedzău de stupi ci nu i-au făcut ca să plătească deacă² domniei mēli, iar tu² mergi <să>³ dzici acelor neguțatori de vrēme ce n-au dat [dat] d² miērea, socotit-am domnia mea să-și ia cine va hi dat dzece zloți să-i dea v....² vedea cartea domniei mēli iar tu să le dzici acelor neguțatori atita.....² să nu-i învăluiască să îngăduiască pînă dē altu țară. СИН ПИШЕМ.

Пис 8 град хэрм....²

† Господинъ рече.

Biblioteca Centrală de Stat, Secția manuscrise, XXX/2.

Orig., hirtie (16 × 17,6 cm), pecete timbrată; în dreapta, la sfîrșitul rîndurilor, documentul a fost tăiat.

Cu o copie modernă.

Datat după începutul domniei lui Vasile Lupu și cifra zecilor din dată.

97

< 1634 aprilie — 1641 >.

Iachim Bandur vornic de gloată mărturisește că, în urma poruncii domnești, a căutat în catastiful ȋrgului Iași și a aflat că via pentru care se pîrțse Irina Alivăneasa cu mănăstirea Sf. Sava a fost dăruită mănăstirii de Alivan și jupîneasa sa în zilele lui Ștefan voievod.

† **Ето аз, Ичим Бандур дворник глостни**, mărturiiescu cu această scriisore a nost< r>³ă cum s-au pîrț de față, înnaintē <mă>⁴rie sale domnu nostru, lui Vasilie vodă, Irina Alivănesă cu iagumenu de la mănăstire de la Sveti Sava printru vie ce au dat Alivan svētei mănăstiri.

Și m-au trimis mărie-sa domnu nostru de am căutat la catastivul ȋrgului. La catastivul ȋrgului s-au aflat scrisă ace vii și dată danie sventei mănăstirii de Alivan și de giupînesa sa și de doi fete⁵ a lui și de o[n] fătă⁶ a lui și s-au aflat scris la ca< ta>³stiv din dzilele lui Ștefan vodă; de atunce au fost 12 ai pînă în dzilele lui Vasilie vodă. Și au fost atunce șoltuz Ștefan Poprișoc cu 12 pir[r]garie ai săi.

¹ Loc alb.

² Documentul este tăiat.

³ Omis.

⁴ Loc rupt.

⁵ „fete“, scris peste „feciori“, care a fost șters.

⁶ „fătă“, scris peste „fată“.

De acesta scriu și mărturisesc. Și mai mare mărturie me-m pus și pecete.

Arh. St. București, M-rea Sf. Sava — Iași, XXXVI/13.

Orig., hîrtie (31,5 × 21,5 cm), pecete aplicată.

Datat după Vasile Lupu voievod și Iachim Bandur vornic de gloată.

98

< 1634 aprilie — 1640 >.

Vasile Lupu voievod poruncește pîrcălabilor din ținutul Neamț să cerceteze pricina dintre Nașcu din Mușetești și feciorii lui Hociungu din Stănăslivești pentru o ocină.

† НѢ БАСНАѢ КОЕКОДА, БОЖІЮ МИЛОСТІЮ, ГОСПОДАРЪ ЗЕМЛИ МѢЛДЯСКОИ. Scriem domnie mea la slugile noastre, la pîr<că>¹labii de Neamțu. Dă lor ²știri că s-au pîrit de față, innaintea domniei méle, Nășcoe din sat din Meșetești cu ficiorii lui Hociungul din sat din Stănăsliveștii pent<ru m>³oșie ce au cumpărat Nășcoe de la dînșii, de au dat treidzăci ³bătuț, cum ari Nășcoe și zapis de la dînșii ³fost vîndută altora și au și zapis aceia ³Nășcoe de pre moșia.

Pentr-acéia, d<acă veți vedea cartea> ³domniei méle, iar voi să strîngeți oameni ³de va hi fost vîndută ace moșiiie altor ³tă ceștii ³mea i să aveți a-i îple preț de ³Nășcoe ³ace moșiiie de pre a ³

Bibl. Acad., CXVI/96.

Orig., hîrtie (16,5 × 21,5 cm), ruptă o șesime din document.

Datat după începutul domniei lui Vasile Lupu și după Ionașco din Mușetești care murise înainte de 1640 (7148) (vezi Arh. St. București, M-rea Bistrița, XI/4).

99

< 1634 aprilie — 1639 >.

Evloghie episcop de Rădăuți cumpără satul Milișăuți și jumătate din satul Măreței și le dăruiește surorii sale Ana.

Nämlich ich Evlogi Bischof von Radauz schreibe und bezeuge, mit dieser meiner Verschreibung dass ich ein Vater und Ahngut das ganze Dorf Meleschäuz mit den Leibeigenen gekauft habe. Auch habe ich die untere

¹ Omis.

² Așa în orig.

³ Loc rupt.

Hälfte des Dorfes Mărăzai gekauft, mit den Leibeigenen, das im Zenut Sučawa am Flusse Sučawa liegt, und habe sie diese Dörfer als eine aufrechte Gabe und Schenknis meiner Schwester Anna gegeben damit ihr dies eine Schenknis sei ewiglich. Und niemand aus meinen Brüdern oder meinen Sippen soll sich einmischen in meine Schenkung denn ich habe dies meiner Schwester Anna gegeben. Wenn sich jedoch jemand aus all meinem Geschlechte oder meinen Verwandten erheben sollte dem sie es wieder aus ihrem guten Willen geben will dem soll es gegeben sein mit meinem Willen ist es aber niemanden gegeben ausser der Oberwänten. Wer sich aber dagegen erheben sollte aus meinem Geschlechte dem soll nicht verziehen werden von mir und dem barmherzigen Gott ewiglich und er soll verflucht sein von den 318 Vätern.

Bei dieser von mir gemachten Verfügung waren gegenwärtig Stratulat¹ Demeter¹ und auch Simon von Solonez mit seinem Sone Konstantin, Dočil und Nakul und Kostantin Čogoli der Parkalab.

Und im Beisein dieser Boeren habe ich die Malzeichen von Meleschäuz nach der Abmarkung die auf Befehl Sei<ner> Hoheit des Woden Basil vorgenommen worden, namentlich: gegen Krainičestie vom frischen Bründel gegen¹ auf den Berg zum faulen Bründel und geht hinab bis zum¹ des Berges, bis zum Berge, der gegen Härinčestie hinabsteigt und get über das Wasser Sučawa in die Lache, wo der Mühlbach aus dem Horaiz kommt und das Gemärk nimmt sich aufwärts auf den Horauz bis an die Lippe des Berges gegen Romäneştie unten über den Horaiz und auf die Quelle am Farwege bis zum frischen Bründel. Ich habe den Räschen auf diesem Grunde Alles Gelb Baar gegeben und habe es gemacht auf dass es meiner Schwester Anna ein Gedenknis sei ewiglich.

Und zur Beglaubigung habe ich auch das Siegel beigedrückt.

Geschrieb<ien> hat's Udre.

Ich Jeremia Murgulez habe mich unterfertigt, da ich gelegentlich dazu gekommen.

Ich Stratulat.

Adică eu, Evloghie episcop de Rădăuți, scriu și mărturisesc cu acest zăpis al meu că am cumpărat o ocină, satul întreg Meleşăuți cu vecinii. De asemenea, am cumpărat eu jumătate din jos a satului Măreței cu vecinii, care se află în ținutul Suceava, la apa Sucevii, și am dat aceste sate ca o dreaptă dănie și dăruire surorii mele Ana ca să-i fie dăruire în veci. Și nimeni din frații mei sau din rudele mele să nu se amestece în această dăruire a mea

¹ Loc gol în textul editat.

pe care am dat-o surorii mele Ana. Iar dacă cineva din neamul meu sau din rudele mele s-ar ridica și cui ar vrea să-i dea din bunăvoia ei, aceluia să-i fie dat, dar cu voia mea nu este nimănui dat decît sus amintitei. Iar cine s-ar ridica din neamul meu, acela să fie neiertat de mine și de bunul Dumnezeu în veci și să fie blestemat de cei 318 părinți.

Și la această întocmire au fost de față Stratulat. ¹ Dumitru. ¹ și Simion de Soloneț cu fiul său Costantin, Dociul și Nacul și Costantin Ciogole pircălab.

și de față fiind acești boieri am arătat eu semnele de hotar ale Meleșăuților după hotarnica făcută la porunca măriei sale lui Vasilie voievod, anume: dinspre Crăinicești, de la Izvorul Rece către. ¹ la deal la Izvorul Puturos și merge la vale pînă la ¹ dealului pînă la deal, care cade înspre Hrințești și merge peste apa Sucevii în baltă, unde vine pîriul morii de la Horaiț și hotarul o ia în sus, pe Horaiț, pînă la buza dealului, către Românești, în jos peste Horaiț și la izvor la drum pînă la Izvorul Rece.

Eu am dat răzeșilor pentru acel pămînt bani gata și am făcut să fie pomenire veșnică surorii mele Ana.

Și pentru credință am pus și pecetea.

A scris Udrea.

Eu Ieremia Murguleț m-am iscălit, întimplîndu-mă de față.

Eu Stratulat.

După Wickenhauser, *Solka*, p. 98—99.

Trad. germană după orig. rom.

ALTE EDITION: Balan, *Doc. bucovinene*, I, p. 209 (trad. rom. apud. Wickenhauser, *Solka*).

Datat după domnia lui Vasile Lupu și după Evloghie episcop de Rădăuți (1631—1639).

100

1634 (7142) aprilie 5.

Luchian diac și soția lui, Antimiia, vînd partea lor din satul Virtop preotului Vasile din Șerbești.

† Adecă eu, Luchian diac și făméia mea Antimiia, fata lui Toader curteanul, din sat din Virtop, scriem și mărturisim cu cest zapis al nostru, de nime nevoiți, nici asupriți, ce de bunăvoia noastră, am vîndut dreaptă ocină și moșie, ce să va alege parte noastră din satul din Virtop, din vatra satului și din cîmpu și din moară într-apa Cracăului și pométe și din finăț

¹ Loc gol în textul editat.

și din tot locul. Aceasta am vîndut fratelui nostru preutului, lui Vasilie din Șerbești, dreptu optu galbeni, bani buni, ca să-i fie molitfe salî dréaptă ocină și moșie și cuconilor săi, în vécî neclătît. Și să aibă a-și faci și drése domnești.

Și în tocmala noastră au fost dumnealui giupînul Toma stolnicul cel mari și dumnealui Iordachie vistiernicul și Nechifor păh<ărnicel> den Șerbești și Dumitru Nița hotnogul și Andreiu Nemișul și Lupul Bogza și mulți oameni buni și b<ă>¹trini din megiiș.

Și printru mai mare credință am pus peceți și am iscălit, ca să să știe.

Въ лѣтѣ «ѡрмѣ апрѣлѣ ѣ.

Из Тома сѣлжер искал вѣа столник <т.р.>.

Из Їордакѣ вѣк вистѣрник искал <т.р.>.

† Из Дѣмитрѣ Ница хотногѣлж <т.р.>.

† Из поп Филип искал <т.р.>.

† Андрейю нѣмишѣ <т.р.>.

† Из Лѣнѣ Богза искал <т.р.>.

Bibl. Acad., LVI/10.

Orig., hîrtie (32 × 20 cm), trei peceți aplicate.

101

< După 1634 aprilie 5 >.

Dumitru Neța hotnog ș.a. mărturisesc că, în urma poruncii domnești, au ales pămînturile preotului Vasilie, ale lui Andrian și ale unui nepot al lor din satul Vîrtop.

† Adecă eu, Dumitru Neța hotnogul și Ionașco diiac de Bodești și Andriian de Cîrligi și mulți oameni buni și bătrîni din sus și din gios, dăm știri cum au venit cînstită cartea mării sale lui Vasilie vodă să socotim hotarul la sat la Vîrtop.

Deci, cu mare socotință și pre dreptul am scos partea popei, lui Vasilie și a lui Andriian ș-a unui nepot a lor de frate, ce s-au aflat cu dreptul și am scris și pămînturile, anumi să să știe, ca să nu mai fie gilceavă nice dănăoară întru vécî: doao pămînturi la mal, unul iaste; al doile pămîntu, din Cetățue în gios altul; al patrule, de la sat în sus, doao la Glimée, doao la Zahorna, duao în Gîrbove cu Gropile, trei în Curmedzișe, trei în rîndul părului, doao la Latele; unul supt dîmbu, unul în Botée, doao <în>² Îngustele; unul în Mijloce, unul în Grope, la Gîrbove.

¹ Loc rupt.

² Omis.

De-aceasta scriem și mărturisim, să știe.

† Popa Pătrășcan <m.p.>.

Из Явнашко искал <m.p.>.

† Eu Dumitru Neța hotnogul <m.p.>.

Из поп Василѣ писалъ <m.p.>

Bibl. Acad., LVI/259.

Orig., hîrtie (28 × 19,3 cm).

Datat după zăpisiul din 5 aprilie 1634 prin care popa Vasilie cumpără ocini în Vîrtop (vezi nr. 100).

102

< După 1634 aprilie 5 >.

Dumitru Neța hotnog ș.a. mărturisesc că, în urma poruncii domnești, au ales pămînturile tuturor copărtaşilor din satul Vîrtop.

† Adecă eu, Dumitru Nița hotnogul, și Ionașco diiacul de Bodești și Andriian de Cîrligi și mulți oameni buni și bătrîni din megiiș din sus și din gios, scriem și mărturisim cum au venit cîstită cartea mării sale lui Vasilie vodă ca să socotim hotarul tot la sat la Vîrtop și să tocmim și să alégem partea tuturor păténilor, cui ce să va veni.

Deci noi foarte amănuntul am socotit și am înpărțit pre dreptul tuturor, cum s-a veni. Și am scris și anume cui ce s-au vinit. Am aflat în tot hotarul patru sute de pămînturi. Deci, am dat trei sute de pămînturi lui Ursu Nechita și lui Gheorghe Boț și lui Mirun și o sută păténilor de sus. Deci s-au dat feciorilor lui Gavril 42 de pămînturi și popei, lui Vasilie și lui Andriian și lui Donici 29 de pămînturi și fételor lui Toader cinsprădzéce pămînturi, cu Grozava 17¹ și lui Andronic cu Ioana și cu Antimia 15 pămînturi. Deci, acestea patru sute și doasprădzéce pămînturi s-au înlut cu finașul din Gropi și din Vircioroabe sama aceasta.

Deci s-au tocmit ei și le-au înpărțit și s-au voit de bunăvoia lor. Și le-am dat tuturor cîte un zăpis de pămînturi, anumi carele ce pămîntu va ținea.

Mai multă gilceavă ca să nu mai fie nici dănăoară, în vécî.

Из поп Василѣ писалъ.

† Eu Dumitru Neța hotnogul iscal <m.p.>.

¹ „cu Grozava 17“, scris deasupra rîndului.

† Popa Pătrășcan <m.p.>.

† Іунашко искал <m.p.>.

Bibl. Acad., LVI/262.

Orig., hirtie (33 × 27,3 cm), trei peceti aplicate.

Datat după zapisul din 1634 aprilie 5 prin care popa Vasilie cumpără ocini în Virtop, devenind copărtaş cu ceilalți proprietari (vezi nr. 100).

103

1634 (7142) aprilie 18, Bodești.

Gheorghe Preabici și femeia sa Mărica vînd lui Toma postelnic o „țelină de vie” la Cotnar, în dealul Laslăului.

† Adecă eu, Gheorghe Preabici și cu făméia mea, cu Mărica, fata lui Albotă, scriem noi și mărturisim cu cest zapis al nostru cum am vinit noi la dumnealui, la postelnicul Toma, de bunăvoia noastră și nenevoiți și nesiliți de nime, di-am vindut dumisale o parte de țelină de vie la tirgu la Cotnar, în dealul Laslăului, ce să va alége partea Măricăi, fiatei lui Albotă. Și i-am vîn<dut>¹ aciaștă țelină de vie dreptu un bou bun și dreptu o vacă bună și dreptu cincisprădzeci zloți bătuți, ca să fie dumisale ocină direaptă și moșie în véci.

Și într-aciasta tocmală au fost Ionașco Răspop den Bodești și Ghérghiță dé acoloa.

De-aciasta scriem și mărturisim noi cu ciastă scrisoare a noastră. Și pre mai mare credință ne-am pus și pecetile, ca să se creadză și să știe.

Пис ѿ Бодѣци, къ лѣто *ѡрмѣ апрѣлѣ иѣ.

† Eu Ghérghiță din Bodești încă am fostu într-această tocmală <m.p.>.

Из Иунаш <m.p.>.

Писал Тоадѣр Пержѣ дѣтак <m.p.>.

Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol”-Iași, Fond Spiridonie, II/97.

Orig., hirtie (31 × 19,5 cm), trei peceti aplicate.

EDIȚII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II, 1, p. 35–36 (orig.).

¹ Omis.

1634 (7142) aprilie 25, Costiani.

Preotul Ionașco și fratele său Gheorghie vind jupînesei Nastasia, soția lui Gheorghe Arapu fost sulger, a patra parte din satul Aldești.

† Adeică eu, popa Ionașco și cu frate-mieu Gheorghie din Rușciori, ficiorii Lupului, însine pre noi mărturisim, cu cest zăpis al nostru, de nime nevoiți, nice asupriți, nice îndemnați, ce de bunăvoia noastră, am vîndut a noastră dreptă moșie și ocină din sat dintr-Aldești, din giumatate de sat giumatate, adeică din tot satul Aldești a patra parte de sat, cu tot vinitul din țarină și din cîmpu și din fînață și dintr-apă, din hăleșteu și din tot locul, cu tot vinitul; am vîndut dumisali giupînesi Nastasi sulgeroei, giupînesa lui Gheorghie Arapul ce-u fost sulger <ma>¹re și cuconilor dumis<ale>¹ dreptu o sută și doi dăci de lei biti. Deci dumneaei giupîneasa Nastasia ne-u dat noi plata deplin întru mîinile noastre.

Deci de-<a>cumu înainte ca să le fie dumiilor sale ocină și moșie în vîci și cuconilor dumiilor sali în vîci.

Și în tocmala noastră au fostu preutul Trifan ot Costiani și Albul ot tam și Ionașco vătămănu ot Podoliani și Pănteleiu ot Hărlicești și Costantin Bantăș ot Fauri și Dumitrașco, sinovi Pănteleiu ot Hărlicești și mulți omeni buni s-au prilejit.

Și pre acest zăpis să să facă dumnealor și ispisoc domnescu.

Pentru credința am și iscălit și ne-m pus degetele, să fie de credință.

✠ Костяни, лѣто 7142 априлѣ 25.

Из Костянин Банташ искал <m.p.>.

Поп Трифан искал <m.p.>.

<Ионаш>¹ко вѣтъман <m.p.>.

.....¹ гдѣ въ Дърнеши <m.p.>.

† Și eu Gheorghie am scris zăpisul ca să să știe.

Arh. St. București, Mitropolia Moldovei, CXLIV/3.

Orig., hîrtie (31 × 19,7 cm), două peceți aplicate.

O copie, ibidem, ms. nr. 523, f. 122—123.

¹ Loc rupt.

1634 (7142) aprilie 26.

Vasile Lupu voievod judecă pricina dintre Nastasia, soția lui Vrabie postelnic, și Ion fost vornic pentru părți din satul Berezeni, pe Elan.

Suret dipi o carti di giudecată sirbască di la Vasilii voevod din anul 7142 < 1634 > aprilie 26.

Precum au vinit, înainte noastră și înainte boerilor noștri ai Moldav[v]iei, a mari și mici, Nastasie, giupiniasa lui Vrabii postelnic și s-au pîrit di fați înainte noastră cu Ion biv vornic, pisti parte Drăgaei din sat Berezăanii, pi gura Elanului.

Deci Ion biv vornic cu giupiniasa sa Ioana așa au arătat, că ace parti a mătușei lor, Drăgaei, nu esti vindută lui Vrabii postelnic, ci li-au făcut lor Vrabii mari înpresurari, iar Nastasăe Vrăbioai au arătat înainte noastră ispisoace di cumpărătură di la Simion Moghila voevod și dres de la Costandin voevod și iarăși ispisoc de pîră di la Miron Barnovschii voevod precum ace parti a Drăgaii esti dreaptă cumpărătură răposatului Vrabii postelnic dintru acel sat Berezăanii.

Deci domnii me cu toți boerii noștri încă am mai dat lui Ion vornicu sorocu ca să aducă 24 oamini buni, cari să giuri pi sfînta evanghelii precum n-au vîndut moașa lor Drăghie ace parti di ocină lui Vrabii postelnic și li-am dat lor zî și am scris zîoa lor în catastivul visteriei domniei meli.

Deci cînd au fost lor zîoa, giupiniasa Vrăbioai și cu scrisorile ei au vinit la zî cu mulți marturi și au aștiptat o săptămînă peste zî, iar Ion vornic cu giupiniasa sa Ioana, ei n-au vinit. Deci au rămas dinainte noastră, după lege țării, iar giupiniasa Vrăbioai cu ginerile său s-au îndreptat înainte noastră și au pus ferii 12 zloți în visteria domniei meli.

Deci di acum înainte să nu mai aibă Ion vornicu cu giupiniasa Ioana mai mult a mai pîri, nici a dobîndi, niciodată în veci vecinici. Iar di s-arua afla cîndva niscarvai dresă să nu să criază, ci să să rumpă și să fii di mari rușini.

Și altul să nu să amestici pisti aciașă carti a domniei meli.

Pătrașcu Bașotă vel logofăt iscal.

S-au tălmăcit di Gheorghii Evloghi dascal, 1782 mai 8.

Isprăvnicia ținutului Totovii.

Copie aciasta poslăduindu-se și de cătră noi din cuvînt în cuvînt și fiind întocmai cu cel adivărat original, s-au încredințat și cu a noastri iscălituri.

1827 iuli 20.

Niculai Grecianu agă <m.p.>.

Alecu Miclescu agă <m.p.>.

Arh. St. București, M-rea Neamț, LXXXVI/11.

Copie.

106

1634 (7142) aprilie 26, Mănăstirea Coșula.

Egumenul Meletie și soborul mănăstirii Coșula se tocnesc cu Mihalcea Meica pentru un iaz care este pe jumătate în hotarul mănăstirii.

† Ємѣреннын ермонах Мелетин егѹмен и въсѣм събором монастыря Кошѹлскаго. Бѣдомо чиним сим нашим листом Мнѹалчѣ Мєнка з Ёнколани ѹко єсно потокмани сѣ, по доброй волѣ, за єдин став которын маєт Мнѹалча Мєнка сагаченык ѹ своим ѹотарн, Черкѹшанєх и того ставѹ єст ѹко бѹ половина ѹ монастырскин ѹотар, ѹ село Кошѹлани. За ради того, за роскаѣнанѣм єго милости господарѣ Баснаѹа воеводи, мѹ, калѹгерн, ѹотѣлн, ꙗко став ꙗри¹мѣ¹ни¹ти покѹла затоплює мѣсце монастырское.

Посокотивши за лѣст го¹сподарскин и з слѣганн господарскинн, на нѣмѣ Нѹнашко ѹт¹ аснѣн з Тѣлѹхариштѣ и дрѹгнѹх людѹн, не мало, нз сконнн сѣлѣнн кошѹлани, лишили ємо Мнѹалчѣ ѹо єн вода стоѣла покѹла досѣгнн ѹ нашѹ ѹотар, а за тоє Мєнка свѣтомѹ монастырєвн дал конѹже, бѹ бѹла ѹ покон ѹ нас, калѹгериц и ѹт наших подданнѹх, бєз жадноє прир за ꙗѹю водѹ, которѣм досѣгает з Мнѹалчини за дѣлѣм.

Того чиним сєн запис и печат прикладаєм. И далѣ вѣри лѣпшиє и тѣх вѣши менованнѹх слѣгѹ господарскинѹх печати припискаєм и тѣваркєм вѣчиннѹмн часѹ, непорѹшно, аєѹ бѹло ѹ покон вѣ дѣнн нашн и вѣ дѣнн наших калѹгиром¹ дѣтєм Мнѹалчинннм и єнѹком и правєнкомиже, бѹ бѹло на вѣки вѣкомѹ.

Писан ѹ манастири Кошѹла вѣ лѣто 7142 апрѣлѣ кѣ.

† Ермонах Мелетин егѹмен <m.p.>.

† Smeritul ieromonah Meletie egumen și tot soborul mănăstirii Coșula. Facem știut cu această carte a noastră lui Mihalcea Meica din Vicoleni că ne-am tocmit, de bunăvoie, pentru un iaz pe care îl are Mihalcea Meica zăgăzuit în hotarul său, al Cercășanilor, și acel iaz este ca pe jumătate în hotarul

¹ Loc rupt.

mănăstirii, la satul Coșuleni. Pentru aceea, după povățuirea milostivirii sale domnului Vasilie voievod, noi, călugării, am voit să mutăm acel iaz pentru că îneca locul mănăstirii.

Socotind după cartea domnească și cu slugi domnești, anume Ionașco de la ¹ asiian din Tilharești și alți oameni mulți dintre sătenii noștri coșuleni, am lăsat pe Mihalcea, ca apa să stea pînă va ajunge în hotarul nostru, iar pentru aceasta Meica a dat sfintei mănăstiri un cal, ca să fie în pace despre noi, călugării, și din partea podanilor noștri, fără nici o pîră pentru acea apă, care să ajungă pentru treaba lui Mihalcea.

Pentru aceea, facem acest zăpis și punem pecetea. Și pentru mai multă credință și acele mai sus numite slugi domnești adăugăm pecețile și facem pentru vremurile veșnice, neclintit, ca să fie în pace în zilele noastre și în zilele altor călugări. ¹ copiilor lui Mihalcea și nepoților și strănepoților, ca să fie în vecii vecilor.

Scris la mănăstirea Coșula, în anul 7142 <1634> aprilie 26.

† Iermonah Meletie egumen <m.p.>.

Bibl. Acad., CXXXVII/138 a—b.

Orig., hîrtie (34,2 × 20,8 cm), deteriorat, cinci peceți aplicate.

Cu o trad. din anul 1748: alta, *ibidem*, XXXIV/40 a; o a treia, din 1785, la Arh. St. București, M-rea Coșula, VII/4, cu data 1634 aprilie 25.

107

< Cea. 1634 > aprilie 27, Iași.

Mărturia lui Grama stolnic și Dumitru Buhuș vistiernic că sint chezași cu 40 de galbeni, pentru Virilan, feciorul lui Lucoci, la Dumitrache Celebi.

Grama stolnicul și Dumitru Buhuș visternic scriem și mărturisim cu cest zăpis al nostru cum simtem chizesh de patrudzăci de galbeni, să dăm pentru Virilan, feciorul lui Lucoci, de nește rămășiți de gorștină. Să avem a da acești bani la Dumitrachie Celebiul după Dumeneca Mare într-o săptămînă, cîndu vor veni neguțătorii de la hraniță. Să se știe.

Ж Мс, апреля кѣ.

Грама столник <m.p.>.

Из Дмитръ Бѣхъш вистѣрник <m.p.>.

Bibl. Acad., XLVII/182 a.

Orig., hîrtie (20,1 × 15,9 cm), două peceți aplicate.

Datat după documentul scris pe aceeași hîrtie, la 28 mai 1635. Aici se face mențiunea că banii au fost dați în zilele lui Moise Movilă voievod.

¹ Loc rupt.

1634 (7142) aprilie 30, Iași.

Vasile Lupu voievod poruncește să se repare fântina Mitropoliei Sucevei.

Ioan Wasily Wojwoda lässt den zur Suczawaer Mitropolie gehörigen Brunen reparieren.

Dtto Iassy, 7142 <1634> den 30 t<en> Aprill.

Ioan Vasili voievod poruncește să se repare fântina aparținind Mitropoliei Sucevei.

Dat în Iași, 7142 <1634> aprilie 30.

Arh. St. Suceava, Documente, XLII/5.

Inventarul doc. Mitropoliei, fasc. lit. B, nr. 62.

Rezumat german.

EDIȚII: Popovici, *Index Zolkiewiensis*, III, p. 757 (rez. german și trad.).

1634 (7142) mai, Toderești.

Vasile Crucean și Ioniță mărturisesc că au ales părțile din satul Toderești cumpărate de Dabija pircălab de la Ileana comisoaia și Vasile Boboc.

† Vasilie Crucean de Ionășăști și Ioniță de Călimănești. Adecă au venit înaintea noastră Dabijea pircălabul cu cinstiti cartea măriei sale domnu nostru lui Vasilie vodă, scriindu la noi să stringem oameni buni dinpregiur megiaș și să mergem la sat la Toderești să-i hotărîm și să alăgem a sa direaptă ocină și cumpărătură ce au cumpărat de la Ileana comisoaia și de la Vasilie Boboc, giumătate de sat de Toderești, partea de sus, dreptu cindzăci de galbeni, bani buni și din partea de gios doao pămînturi din frunte ce au cumpărat iarăși de la Vasilie Boboc și cu loc de casă în vatra satului.

Deci noi am strinsu oameni buni și bătrîni, anume: Gligorie Șusanul de Torcești și popa Dumitru de Ruginești și Țuțuian de Păunești și Piialeș de Jevréni și Iosip de Dănăești și Costantin de acolo¹ și Irimia de Turburea și Andreiu Țitul de Ionășești și Gheorghie de Drăghicești și Bosiiuc de Măreșești și Ion de acolo și Sava de acolo și Buda de Văleni și Simion de

¹ Omis.

Dănăești și Vasilie ot tam și Acsinti de acolo și Cîrstiiian de Domnești și Cohan și Dărman de acolo și Ghirvasie și Vasilie Corbul și Ionașco Pălici de acoloa și Silion de Copăcești și mulți oameni buni din sus și din gios, dinpregiur megiiăș.

Și am ales acea giunătare de sat de Toderești, partea de sus și din partea de gios un răzor din frunte și cu loc de casă, cu toate nemeasterile, iar trei răzoare le-au lăsat pentru tocmala cia bună. Însă vindzarea acestui răzor din partea de gios și cu casăle și pivniță și alte nemeasteri s-au biciuluit dreptu trei sute de taleri, bani buni.

Și am ales aceste cumpărături, ce scriem mai sus și am pus pietri și am stilpit acel loc de cătră alți răzeși, cum am aflat cu dreptul cu sufletele noastre, să hie dreaptă ocină și moșie, cumpăratură, giupinului Dabijeii pîrcălabul și giupînesăi și cuconilor dumisale, neclătit nici dănăoară în véci, pînă-și va faci și alte întărituri domnești, ca să să știe.

✠ Тодерешин, хэрмек ман

Тад аз Едчнлѣе Крѣчан <м.р.>.

Arh. St. Iași, CCXVI/6.

Orig., hîrtie (31,5 × 21,6 cm), două peceți aplicate.

110

1634 (7142) mai 1.

Vasile Lupu voievod întărește lui Pătrașco și lui Mihil ocini în satul Țuțcani.

† Suret di pe un ispisoc sirbăscu di la Vasile vodă din velet 7142 <1634> maiu 1.

Iată domnie me am dat și am întărit slugilor noastre, lui Pătrașcu și lui Mihil ¹ din Țuscani ², pi o parte di moșie din sat din Țuscani ², din a patra parte din sat din Țuscani ² a patra parte, ce au cumpărat moșu lor, Vartic, și frate-său, Trifan, di la popa Drăgoman, ficior Frăsini, nipot lui Jibrascu, din diresă ce au avut inma lor, Frăsina, di întăritură di la Pătru vodă. Aciasta au vindut-o drept 140 zloți tătărăști. Și s-au sculat moșu lor, Vartic, și frate-său, Trifan, și au plătit toți deplin acei bani gata, 140 zloț bătuț, în minuli popii, lui Drăgoman, ficior Frăsini, nipot Jibroscăi.

Așisdiri și domnie me am dat și am întărit ca să li fii și di la domnie me drăptă moșie și cumpăratură, din ispisoc ci au avut moșul lor, Vartic,

¹ În copia de la Arh. St. Iași: „Mihail“.

² În aceeași copie: „Țuțcani“.

și frate-său, Trifan, di cumpărătură di la Alixandru vodă. Și altu să nu aibă a se amestica piste carte domnii meli.

Și este iscălit Pătrașco vel logofăt și este scris di un Ianăș.

Ionichi episcop Romanului.

Acestu suret l-am scris di pi sirbie, Grigoraș Gușă m.p.

Procitoș Vasile Buhăescu < m.p. > biv vel paharnic ci am fost hotarnicu.

Bibl. Acad., XLII/80 a—b.

Traducere din sec. al XVIII-lea.

Cu o copie.

Altă copie, din prima jumătate a sec. al XIX-lea, la Arh. St. Iași, CCLXVI/27.

EDIȚII: Codrescu, *Uricariul*, XV, p. 291 (menț. într-un act din 1829 iulie 10).

111

1634 (7142) mai 5, Iași.

Vasile Lupu voievod întărește Mitropoliei Sucevei satul Poiana Vlădicăi și scutește de dări 20 de vecini de aici ai Mitropoliei.

Derselbe ¹ confirmiret ut Nr^o 21 ².

Dtto Iassy, 7142 < 1634 > den 5 t<en> May.

Același ¹ confirmă ca la nr. 21 ².

Dat în Iași, 7142 < 1634 > mai 5.

Arh. St. Suceava, Documente, XLII/5.

Inventarul doc. Mitropoliei, fasc. lit. A, nr. 84.

Rezumat german.

EDIȚII: Popovici, *Index Zolkiewiensis*, III, p. 747 (rez. german și trad.).

¹ Io Wasily Wojwod.

² Ioan Georg Stefan Wojwod privilegiret das zur Suczawaer Mitropolie ad S<anc>-tum Georgium et Iohanem Novum gehörige Dorf Pojana Wladika so ohnweit Iassy und lasst die in selben befündliche 20. Unterthanen steurfrey und nur zum Weingärten Anbau Bloss zu verwenden, wovon die Nutzniessung jedoch zur Anschaffung der Beleuchtung für die heuligen Iohann Novi gewidmet worden.

Dtto Iassy, 7162 < 1654 > den 22 t<en> Marz.

Ioan Gheorghe Ștefan voievod întărește Mitropoliei Sucevei Sfintul Gheorghe și Ioan cel Nou satul Poiana Vlădicăi de lângă Iași și scutește de dări pe cei 20 de vecini de acolo pentru a lucra la viile Mitropoliei, din al căror venit se procură ceara și candelile de la moaștele Sfintului Ioan cel Nou.

Dat în Iași, 7162 < 1654 > martie 22.

1634 (7142) mai 5, Iași.

Vasile Lupu voievod întărește Mitropoliei Sucevei scutirea de dări a poslușnicilor și vecinilor săi.

Ioan Wasily Wojwoda confirmat ut N^{ro} 25 ¹.

Dtto Iassy, 7142 <1634> den 5 t<en> May.

Ioan Vasili voievod întărește ca la nr. 25 ¹.

Dat în Iași, 7142 <1634> mai 5.

Arh. St. Suceava, Documente, XLII/5.

Inventarul doc. Mitropoliei, fasc. lit. B, nr. 67.

Rezumat german.

EDIȚII: Popovici, *Index Zolkiewiensis*, IV, p. 22 (rez. german și trad.).

1634 (7142) mai 5, Iași.

Vasile Lupu voievod întărește Mitropoliei Sucevei scutirea de dări a cârciumilor sale.

Ioan Wasily Wojwod, detto ut N^{ro} 61 ².

Dtto Iassy, 7142 <1634> den t<en> 5 May.

Ioan Vasili voievod, la fel ca la nr. 61 ².

Dat în Iași 7142 <1634> mai 5.

Arh. St. Suceava, Documente, XLII/5.

Inventarul doc. Mitropoliei, fasc. lit. B, nr. 93.

Rezumat german.

EDIȚII: Popovici, *Index Zolkiewiensis*, IV, p. 93 (rez. german și trad.).

¹ Se referă la doc. din 1634 iunie 2 (vezi în acest volum doc. nr. 148).

² Ioan Alexandru Wojwoda befrejet die zur Suczawaer Mitropolie gehörige Wirthshäuser von allen Abgaben.

Dtto Iassy 7138 <1629> den 16 t<en> September.

Ioan Alexandru voievod scutește cârciumile aparținând Mitropoliei Sucevei de toate dările.

Dat în Iași 7138 <1629> septembrie 16.

1634 (7142) mai 7.

Floarea, nepoata lui Tudoran păharnic, vinde lui Costantin, fiul lui Sava vornic din Ceucani, o parte din satul Strimba, pe Tutova.

† Adecă eu Floarea, fata Măgdălinei, nepoată de hie lui Tudoran paharnicul, scriem și mărturisescu eu cu cest zapis al miu cum eu, de bunăvoia mea, de n< ime>¹ înbiată, nici asuprită, ce de multă sărăcie, am vîndut a mea direaptă ocină și moșie, din giurățate de sat din Strimba a cincea parte, ce iaste pre Tutova, cu vatra satului, cu finaț, cu loc de prisacă și cu vad de moară și cu tot venitul din cîmpu și din pădure. Acesta l-am vîndut dumisale lui Costantin, feciorul vornicului Savei de Ceucani, drept 13 galbeni, bani buni.

Și în tocma<la>² noastră au fost Focșa uricariul și Costantin Țopa și Ionașco Țopa aprod în casa Mirzei din Iași și au <fo>¹st și Chirila de Popești și mulți <oame>¹ ni buni, ca să fie dumisale direaptă ocină și moșie și să-ș facă și dirése domnești, să se știe.

Și mai mare credință pusu-mi-am pecete cu degetul.

БѢ ЛѢТО ЖРМБ МАН Ш.

Из Ивн Фвчк сриккар бнк <m.p.>.

Fost-au și Toader Dăvidescul din Curseci.

Из ИвнашкѢ Цопа нскал <m.p.>.

Arh. St. Iași, DXII/17.

Orig., hirtie (31 × 19,5 cm), două peceși aplicate și două amprente.

EDIȚII: Antonovici, *Doc. birlădene*, IV, p. 73–74 (orig.).

< 1634 > mai 8, Iași.

Marta și sora ei Scheauca, nepoatele lui Tudoran paharnic, vînd partea lor de ocină din satul Strimba, pe Tutova, lui Costantin, fiul lui Sava vornic din Ceucani.

† Adecă eu Marta, cu sora mea Scheauca, feteli Ilenei, nepoteli lui Tudoran păharnicul, scriem și mărturisim cu cest zapis al nostru cum de bunăvoia noastră, de nime nevoite, nici asuprite, am vîndut a noastră dreptă

¹ Loc rupt.

² Omis.

ocină și moșie din sat din Strimba, din giurădate de sat a treia parte, ce iaste pre Tutova, cu vatră de sat și cu loc de prisacă, cu vad de moră, cu finetă și cu tot venitul din cimpu și din pădure. Aceasta am vindut dumisali lui Costantin, ficiorul vornicului Savei din Ceucani, drept 13 galbeni bani buni.

Și în tocmala noastră au fost Ionici sin Bântășoe să brat ego Todér și Ion<așc>¹o Țopa și Toder Davidescul și Ionașco vnuc Cehan și V<asi-
lie>...¹ și Chirila din <P>¹opești și mulți omeni buni, în casa Gheo....¹ l, ca să hie dumisale dreptă ocină și moșii lui și fici<or>¹ilor săi pină-ș va faci și derese domnești.

Și pre mai mari credință pusu-ne-am și peceteile, să să știe.

Пис с Ис, ман ѿ дани.

† Яз Ивнашко Цопа искал <m.p.>.

Яз Баснаѿе искал <m.p.>.

Arh. St. Iași, DCCXCIV/5.

Orig., hîrtie (31 × 19,5 cm), o pecete aplicată și trei amprente.

Datat după doc. din 1634 mai 7 referitor la aceeași chestiune (vezi nr. 114).

116

1634 (7142) mai 10, Iași.

Vasile Lupu voievod întărește lui Vasile, fiul lui Costantin, o ocină cumpărată în satul Dragomirești pentru doi boi de negoș și opt zloți.

† Ив Баснаѿе коевода, божію милостію, господаръ Земли Молдавскон. Оже прїидоше, прѣд нами и прѣд вѣсми нашими молдавскими болѣри, великїи и малїи, Баснаѿе, сынъ Костантин, съ идин запис за свѣдѣтелство wt Лазор wt Драгомирици и Ивнашко wt Борсѣници и Михалчѣ, сынъ Хѣркѣ wt Гѣкѣ-рѣни и Гѣцѣ wt Фѣзрици и многи люди добри и стари и конни прѣдни. И сице свѣдѣтелствомъ съ сим запис како прїиде прѣд нами Ивнашко Краснича, сынъ Яндроник и Тоадер, сынъ Ивн Брѣтѣнѣл, wt его доброн волн, неким неполождени, ани присѣлована и продали своего права wtиннѣ и дѣтиннѣ wt село Драголирици wt част вишнїи, что сѣ зветъ Фѣндѣтѣра, до Мѣрзоя, вѣсѣ части его что сѣ изберет wt вѣсѣ мѣсто, wt царинѣ и wt полѣ и wt сынѣжати и wt лисокѣ. Та продали слугамъ нашимъ Баснаѿе, сынъ Костантин, за два волн за кѣпец и веси злотъ бити. И вѣставши <с>² слугамъ нашимъ Баснаѿе, сынъ

¹ Loc rupt.

² Omis.

Костантин и плати за исплъно тѣхъ два воли за кѣпец и шени злот бити въ
оуки Иванашко Красничел, сынъ Андрионик и Тоадер, сынъ Иван Брътанел.

Такождире, господство ми ижеже видѣхом тотъ запис за свидѣтелство
отъ люди добри и стари и воини прѣднихъ, господство ми ижеже дадохом и пот-
крѣдихом да бѣдетъ права штинна и кѣпежно съ вѣскимъ доходомъ, что съ избѣретъ.
И ни да съ не снмашатъ, прѣдъ симъ листомъ господства ми.

Ѫ Ис, въ лѣто «Ѫрмк» миѪ Ѫ.

† Господинъ рече.

† Пѣтрашко велъ логѡфетъ искалъ <м.р.>.

† Иношъ <писалъ>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei.
Iată a venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni,
mari și mici, Vasilie, fiul lui Costantin, cu un zapis de mărturie de la Lazor
din Dragomirești și Ionașco din Borsunești și Mihalcea, fiul lui Hărcul din
Săcăreni și Guțul din Făurești și mulți oameni buni și bătrini și oșteni de
frunte. Și așa au mărturisit cu acest zapis că au venit, înaintea lor, Ionașco
Crasnicel, fiul lui Andronic și Toader, fiul lui Ion Brăteanul, de bunăvoia
lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vîndut dreapta lor ocină și dedină
din satul Dragomirești, din partea de sus, care se numește Fundătura, pînă
la Mirzoaia, toate părțile lor ce se vor alege din tot locul, din țarină și
din cîmp și din fînețe și din pădure. Aceea au vîndut-o slugii noastre Vasilie,
fiul lui Costantin, pentru doi boi de negoț și opt zloți bătuți. Și s-a sculat
sluga noastră Vasilie, fiul lui Costantin și a plătit deplin acești doi boi de
negoț și opt zloți bătuți în mina lui Ionașco Crasnicel, fiul lui Andronic
și Toader, fiul lui Ion Brăteanul.

De asemenea, domnia mea încă am văzut acel zapis de mărturie de la
oameni buni și bătrini și oșteni de frunte, domnia mea încă am dat și am
întărit să fie dreaptă ocină și cumpărătură cu tot venitul, ce se va alege.
Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a domniei mele.

La Iași, în anul 7142 <1634> mai 10.

† Domnul a zis.

† Pătrașco mare logofăt am iscălit <м.р.>.

† Ianoș <a scris>.

Bibl. Acad., DCCXXXV/54—55.

Orig., hîrtie (30,8 × 19,3 cm), pecete aplicată, stricată.

Cu o trad. din 1780 de Evloghie dascăl.

< 1634 — 1651 > mai 10, Iași.

Gavril hatman scutește ȣiganii Mitropoliei Sucevei de dări.

Gavril Hatman confirmiret ut N^{ro} 57 ¹.

Dtto Iassy, 10 t<en> May.

Gavril hatmanul întărește ca la nr. 57 ¹.

Dat în Iași, mai 10.

Arh. St. Suceava, Documente, XLII/5.

Inventarul doc. Mitropoliei, fasc. lit. A, nr. 62.

Rezumat german.

EDIȚII: Popovici, *Index Zolkiewiensis*, III, p. 699 (rez. german și trad.).

Datat după perioada în care Gavril a fost hatman.

1634 (7142) mai 11, Iași.

Vasile Lupu voievod dă obroc Mitropoliei Sucevei pentru sărbătorearea hramului Sf. Ioan cel Nou.

Iuon Wasily Wojwod, detto ².

Dtto Iassy 7142 <1634> den 11 t<en> May.

Iuon Vasili voievod, la fel ².

Dat în Iași, 7142 <1634> mai 11.

Arh. St. Suceava, Documente, XLII/5.

Inventarul doc. Mitropoliei, fasc. lit. A, nr. 83.

Rezumat german.

EDIȚII: Popovici, *Index Zolkiewiensis*, III, p. 747 (rez. german și trad.).

¹ Se referă la doc. nr. 57 din *Inventar*: Gavril Hatman läst die zum Suczawaer Mitropolie gehörige Zigeuner steuerfrey.

Dtto Iassy, den 20 t<en> März.

Gavril hatmanul scutește ȣiganii Mitropoliei de Suceava de dări.

Dat în Iași, martie 30.

² Se referă la doc. nr. 69 din *Inventar*: Iuoan Georg Gika Wojwoda schenket dem Suczawaer Mitropolie zur celeprirung des Fast Tages S<anc>t<um> Iohanes Novy ein und andere Viktualien.

[Dtto Iassy 69,] dtto Iassy 7166 < 1658 > den 12 t<en> Aprill.

Iuoan Gheorghe Ghica voievod dă obroc Mitropoliei din Suceava pentru sărbătorearea hramului Sfintului Ioan cel Nou.

[Dat în Iași 69,] dat în Iași 7166 < 1658 > aprilie 12.

1634 (7142) mai 11, Iași.

Vasile Lupu voievod întărește mănăstirii Bisericiani hotarul din jurul mănăstirii, însemnat de Dumitrașco Ștefan mare logofăt și alți boieri.

† Иѡ Василѣе воевода, божію милостію, господарь Земли Молдавскон. Бже господство ми дади и потвърдихи еси ми молебником нашим, калѣгером ѡт свѣта монастыри Бесерекани, едеже ест храм Благовѣщеніе, хотар ѡкрѣсть свѣтан монастыри, иже имает свѣта монастыр ѡт ѡриж ѡт Стефана воевода и ѡт старого Петра воевода. Иже ходѣи ѡчинил тиже тоє хотар ѡкрѣсто монастыри тоє великѣи логофѣт Дѣмитрашко Стефан и вел вистарник Никѡла Катарунѡ и Пѣтрашко Башотѣ фторѣи логофѣт и Юрашко Башотѣ дворник и мнози сѣни болѣрски.

И ѡстроише хотар къ знаменіе по гдѣ сказѡет ми ѡриче, ѡт ѡустію потока Илатодіа, горѣ потока до ѡбѣршю, таже врѣх горѡ горѣ, кѡлмѡ, до нѣкѣи полѣни и тиже горѣ до горѡ Симонѡ и тиже горѣ кѡлмѡ горѡ, до горѡ иже звѣт сѣ Плотѣи и ѡт толѣ долѡ, кѡлмѣ, до рѣцѣ Пѣнѣраци и долѣ рѣцѣ Пѣнѣраци черѣз Бистрицѣ вода, просто до ѡстію Ёѡкѡл и ѡт Ёѡкѡл, по под горію, ѡколѣ полѣна междо вадѡри до ѡстію Илатодіа, сѣ въкѡплѣет сѣ вес хотар свѣтѣи монастыри, како <сказѡ>¹ет ми записѣи и ѡт другѣи господари.

Тѣм радѣ, да вѣдет ми и ѡт господства ми сѣи полѣна и добрава и браници ипорошнни николѣже на вѣки вѣшнѣи прѣд сѣи листом господства ми.

Ѧ Іс, въ лѣто «ѡранѣ миѡ дѣ».

† Господинѣ речн.

Ѧз Пѣтрашко Башотѣ вел ѡлогофѣт нскал <т.р.>.

† Иѡнѣш <писал>.

† Io Vasile voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit rugătorilor noștri, călugărilor de la sfinta mănăstire Beserecani, unde este hramul Bunavestire, hotarul dimprejurul sfintei mănăstiri, pe care-l are sfinta mănăstire din uricul de la Ștefan voievod și de la Petru voievod cel Bătrîn. Acest hotar dimprejurul mănăstirii au umblat de l-au făcut marele logofăt Dumitrașco Ștefan și marele vistiernic Nicula Catargiul și Pătrașco Bașotă al doilea logofăt și Iurașco Bașotă vornic și mulți fii de boieri.

¹ Loc rupt.

Și au întocmit hotarul în semne pe unde le spun uricele, de la gura pîrîului Anatodie, pîrîul în sus pînă la obîrșie, apoi vîrfîul muntelui în sus, pe culme, la niște poieni și iarăși în sus pînă la muntele lui Simon și de asemenea pe culme în sus, pînă la muntele care se cheamă Plotun și de acolo la vale, pe culme, pînă la riul Pîngărați și la vale pe riul Pîngărați, peste apa Bistriței, drept la gura Săcului și de la Săcul, pe sub munte, pe lîngă poiana dintre vaduri pînă la gura Anatodie¹, <unde>² se împreună tot hotarul sfintei mănăstiri, cum îi spun zapisele și de la alți domni.

Pentru aceea, să-i fie și de la domnia mea această poiană și dumbravă și braniște, neclintit niciodată în vecii vecilor, înaintea acestei cărți a domniei mele.

La Iași, în anul 7142 <1634> mai 11.

† Domnul a zis.

Eu Pătrașco Bașotă mare logofăt am iscălit < m.p. >.

† Ianăș <a scris>.

Arh. St. București, M-reă Bisericiani, XII/41—42.

Orig., hîrtie (41,8 × 28,7 cm.), pecete aplicată, stricată.

Cu o trad. din 1809 nov. 30, de clucerul Pavel Debrici.

120

1634 (7142) mai 11, Iași.

Vasile Lupu voievod întărește lui Cîrstea Chiusea Brăileanul satul Ruși, mai sus de Botoșani, fost domnesc, ascultător de ocolul tirgului Botoșani.

† Нѣ Басиліе воєвода, во кїю милостію, гспод'ръ Земан Молдавскон. Оже гсподство ми даи и потврдани есмь слѹжи гсподства ми, Кръстѣ Кюск Брънлѣнѣл едно село, на имѣ Рѹсн, по вышѣ Ботъшѣни, что тот село наи прѣжде было право наш гсподарскон, прислужио къ школ трѣг наш Ботъшѣни, ѡт его правѣи и питомѣи нарѣдѣнїе, что ѡн имал за даанїе и милованїе и за внслагженїе ѡт Ялѣѣандрс Илѹшш воєвода; дрѹгоє, ѡн дал тогда два сто и пет десѣт талер сребрънихъ въ потрѣбѣ земскон.

Тѣм радѣ, тот вышѣ писан село, Рѹсн, съ мѣсто за став и за млини ѡ Гѣт.и, такожде и въ ннихъ долинахъ съ мѣсто за стави и за рѣбеници и съ всѣ приход, да ест слѹжи гсподства ми въшѣ писач права ѡтчанѣ и дѣднинѣ и

¹ Pentru: „gura pîrîului Anatodie“.

² Omis.

ВѢКЪ ПЛЕНІЕ И ОУРНИК И ПОТЕРЪЖДЕНІЕ, СЪ ВЪСЪМ ДОХОДОМ, НЕПОРЪШЕНО, ЕМЪ, НИКОЛИЖЕ
НА ВЪКН ВЪКНІН. И НИ ДА <с.м>¹ НЕ ЗМНИШАЕТ ПРѢД СМІ ЛИСТОМ НАШНМ.

Оу Ис, лѣто *ѡрмѣ ман ѡѣ.

† Сам господинъ велѣл.

Имъ Елснлѣ кофкод <м.р.>.

Мѣнжѣ <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit slugii domniei mele, Cîrstea Chiusea Brăileanul, un sat, anume Ruși, mai sus de Botășeani, care acel sat a fost mai înainte drept al nostru domnesc, ascultător de ocolul tîrgului nostru Botășeani, din dreptele și propriile drese ce a avut el de danie și miluire și de vislujenie de la Alexandru Iliaș voievod; alta, el a dat atunci două sute și cincizeci de taleri de argint în treaba țării.

Pentru aceea, acel sat mai sus scris, Ruși, cu loc de iaz și de moară la Sătna, de asemenea și în alte văi cu loc de iazuri și de rîmnice și cu tot venitul, să fie slugii domniei mele mai sus scrise, dreaptă ocină și dedină și cumpărătură și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit, lui, niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu <se>¹ amestece înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, anul 7142 <1634> mai 11.

† Înсуși domnul a poruncit.

Io Vasilie voievod <м.р.>.

Мінѣа <a scris>.

Colecția Scarlat Calimachi, nr. 34.

Orig., hîrtie, pecete aplicată, timbrată.

Cu o trad. din 1809 dec. 17, de Pavel Debrici.

EDIȚII: Iorga, *St. și doc.*, V, p. 218 (regist).

121

1634 (7142) mai 12, < Iași >.

Vasile Lupu voievod întărește Mitropoliei Sucevei veniturile une băi din Suceava pentru întreținerea fîntinii acesteia și pentru procurarea luminărilor și a tămîiei necesare bisericii mitropolitane Sfinții Gheorghe și Ioan cel Nou.

Wasilie woda schenkt, und bekräftiget aus seiner Seite die obiege Baad-Stube der Sotschavaer Metropolie um dem Brunnen zu unterhalten für die Heilige George und Ioan Novi Őll, Licht, und. . .

¹ Omis.

Deto den 12 May $\frac{7142}{1603^1}$.

Vasile Lupu voievod dăruiește și întărește Mitropoliei Sucevei sus-numita baie ca să întrețină fintina și să procure ulei, luminări și tămâie pentru sfinții Gheorghe și Ioan cel Nou . . .

Dat la 12 mai $\frac{7142}{1603^1}$.

Arh. St. București, Fond Consiliul Aulic de război, XIV/69 (nr. 25).
Rezumat.

Alt rez. germ., la Arh. St. Suceava, Documente, XLII/5, Inventarul doc. Mitropoliei, fasc. lit. A, nr. 40.

EDIȚII: Popovici, *Index Zolkiewiensis*, III, p. 696 (rez. germ. din Inv. doc. Mitropoliei și trad.).

122

1632 (7142) mai 12, Iași.

Vasile Lupu voievod întărește mănăstirii Bisericiani satul Vinători, ținutul Neamț, pe Bistrița, în urma unei înțelegeri dintre mănăstire și Ionașco Boldescul cupar.

† Иъ Касиѣе воєвода, божію миѡстїю, господаръ Зѣман Молдавскон. Оже господство ми дали и потвѣрдани есмы молебникѡ господства ми, егѡменѡ и въсѣмѡ съборѡ ѡт свѣтаа монастир глаголюма Бисерикани, едеже ест храм свѣтѡго Благощенїе прѣсвѣтѣн, чистѣн и прѣблагословеннѣн вѣдичице нашѣ, Богородице приснодѣвѣн, Марїѡ, едно село, на имѣ Бѣнѣторн, что ѡ волост Нѣмецскон, на рѣцѣ Бѣстрицѣ, съ брѣд за мѡлинн ѡ Бѣстрици, что тот село на н прѣжде было право наш господарскон, прислѡжно къ ѡкол трѣга Камен. И потом тот село было право за вѣкѡплѣнїе Кирицѣн постѣлник ѡт Костантин воєвода радї деа тѣсѣщи ѡги жолти что дал тогда въ потрѣбѣ зѣмскон. И по съмирѣти Кирици постѣлник, кнѣгинѣ егѡ, Марїѡ, дала и подаровала тот село свѣтѣн монастѣри въше писанна, ꙗкоже видѣхѡм и нарѣденїе что имѡ свѣтаа монастир ѡт Стефан Томшѣ воєвода и ѡт ннѣх господарнѣх прѣжде нас бѣвшѣ, за даанїе и миѡлованїе и за тѣжеж и за потвѣрженїе.

И потом, тѣже къстал сѣ сѡгга наш, Иѡнашко Болдѣска кѡпар, съ нѣкнѣх нарѣденїе и испривнѡїе что он имѡ пакиже на того село, за даанїе и миѡлованїе

¹ Greșit, pentru „1634”.

wt Радѣа коевода. Таже ѡн, ꙗкоже видѣа аже не может держати тот село Бѣнѣторн съ тѣх нарѣденіе что ѡн нмал wt Радѣа коевода, занеже нан прѣжде тот село было право дааніе и милованіе свѣтѣи монастыри, ꙗкоже вѣше пишем, таже ѡн потокмил съ съ молебник наш Партеніе егѣмен и съ вес събор wt свѣтаа монастыр, вѣше писанна, Бесерекани, и дал Болдескуа вѣси нарѣденіе и испричави что ѡн <и.нал>¹ wt Радѣа коевода въ рѣки молебником нашим калѣгером wt свѣта монастыри вѣше писанна, а калѣгери дали Болдескуови четирн десѣти шещи съ ѡгни и два кони добрих и два воли и два коб<или>¹ съ жириѣици и четирн крак съ тѣлѣици.

Ино господство ми, ꙗкоже вѣдѣхом тѣх нарѣденіе и токнеж, ꙗкоже вѣше пишем, а господство ми ешеже и wt нас дадохом и потерѣдихом свѣтѣи монастыри. Тѣм ради, тот село вѣше писан, Бѣнѣторн, да ест и wt господства ми право штиннѣ и дѣднннѣ и дааніе и милованіе и викспленіе и ѡрик и потерѣженіе, съ вѣсѣм доходом, непорѣшено николѣже на вѣки вѣчнѣи. И ни да сѣ не змнишае прѣд сѣм листом нашим.

Оу Ис, лѣто <зрѣмъ> ми еѣ.

† Сам господинъ велѣа.

† Пѣтрашко Башотъ вел логофѣт искаа <т.р.>.

† Мѣнжѣ <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit rugătorilor domniei mele, egumenului și întregului sobor de la sfinta mănăstire numită Beserecani, unde este hramul sfinta Bunavestire a preasfintei, preacuratei și preabinecuvintatei stăpinei noastre, de Dumnezeu născătoare și pururea fecioară, Maria, un sat, anume Vinători, care este în ținutul Neamț, pe riul Bistrița, cu vad de mori la Bistrița, care acel sat mai înainte a fost al nostru drept domnesc, ascultător de ocolul tirgului Piatra. Și apoi acel sat a fost dreaptă cumpărătură a lui Chiriță postelnic de la Costantin voievod pentru două mii ughi galbeni pe care i-a dat atunci în treaba țării. Iar după moartea lui Chiriță postelnic, cneaghina lui, Maria, a dat și a dăruit acel sat sfintei mănăstiri mai sus scrise, precum am văzut și dresese de danie și de miluire și de piră și de întărire ce a avut sfinta mănăstire de la Ștefan Tomșea voievod și de la alți domni foști mai înainte de noi.

Și apoi, iarăși s-a sculat sluga noastră, Ionașco Boldescul cupar, cu niște drese și privilegii de danie și miluire pe care le-a avut el, tot pe acel sat, de la Radul voievod și el, dacă a văzut că nu poate stăpini acel sat Vinători cu acele drese pe care le-a avut de la Radul voievod, pentru că mai

¹ Omis.

Înainte acel sat a fost dreaptă danie și miluire sfintei mănăstiri precum scriem mai sus, el s-a tocmit cu rugătorul nostru Partenie egumen și cu tot soborul de la sfânta mănăstire mai sus scrisă, Beserecani și a dat Boldescul toate dresese și privilegiile pe care <le-a avut>¹ de la Radul voievod în minile rugătorilor noștri călugări de la sfânta mănăstire mai sus scrisă, iar călugării i-au dat lui Boldescul patruzeci oi cu miei și doi cai buni și doi boi și două iepe cu minji și patru vaci cu viței.

Deci domnia mea, dacă am văzut acele drese și tocmeală cum scriem mai sus, domnia mea încă și de la noi am dat și am întărit sfintei mănăstiri. Pentru aceea, acel sat mai sus scris, Vinători, să-i fie și de la domnia mea dreaptă ocină și dedină și miluire și cumpărătură și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, anul 7142 <1634> mai 12.

† Însuși domnul a poruncit.

† Pătrașco Bașotă mare logofăt a iscălit <m.p.>.

† Minjea <a scris>.

Arh. St. București, M-rea Bisericiani, I/17.

Orig., hîrtie (42 × 27,7 cm), pecete timbrată cu legenda: † Іѡ Басіанѣ лог-
вода, <с>ж<іѣ> м<н>а<оцѣ>, р<оц>н<о>а<а>рѣ. Зѣмѣ Моладарскѣ.

Această legendă se păstrează pe toate peceteile mijlocii ale actelor emenate de la Vasile Lupu voievod și nu o vom mai repeta.

Cu o trad. din 1850, de Ioan Vladovici paharnic.

123

1634 (7142) mai 12.

Ion Prăjescul fost ceașnic al treilea, fiul lui Ștefan Prăjescul fost mare stolnic, vinde lui Simion Mihăilescul seliștea Popișcani, ținutul Cîrligătura, pentru 40 de oi cu miei, 40 oi sterpe și 2 boi tineri.

Let 7142 <1634> mai 12.

Zapis di la Ion Prăjescul biv treti ceașnic, sin Ștefan Prăjescul biv vel stolnic, de a sa bunăvoe s-au tocmit cu Sămeon Mihăilescul și i-au vindut o săliște de sat de Popișcani, la Cîrligătura, drept 40 oi cu mii și 40 oi sterpe și doi boi tineri.

¹ Omis.

Și nime să nu să amestece, iar cari din noi nu s-ar ține de tocmală să aibă a da gloabă 20 di galbini. Și zapis scris cu slova sa, iscălit.

Arh. St. București, M-rea Doljești, XII/13 (nr. 5).
Rezumat.

124

1634 (7142) mai 13, Iași.

Vasile Lupu voievod întărește mănăstirii Secul robii săi țigani.

† Иѡ Еасилѣ воєвода, божію милостію, господаръ Земли Молдавскон. Оже господство ми дадохомъ и потерѣдохомъ молебникомъ нашимъ, егѹменнѹ и вѣсімъ събору ѡт свѣтаа монастыри рекоміѣ Гѣкъла, идеже ест храмъ Ѥсакъ-новеніѣ чистіѣи глави свѣтаго и славнаго пророка и прѣдвѣча и крестителѣ господниѣ, Иѡанна, нѹ правн холопи цигани. на нмѣ Стопка и сынъ его, Радѣла, съ жина его и съ дѣтї нѹ и Некѣла съ жена и съ дѣти и Станишор съ жена и съ дѣти и Стан Ровѣла съ жена <и>¹ съ дѣти и Дѣмитрѣ съ жина и съ дѣти и Пѣрхила съ жена и съ дѣти и Радѣла съ жена и съ дѣти и Новакъ съ жена и съ дѣти и Петрѣ съ жена и съ дѣти.

Того ради, да ест и правн холопи цигани и зрик и потерѣженіѣ непорѣшени, нм, николиже. И ни да сѣ не ѡмнишаѣт.

Ѥ Мс, лѣто 7142 маѣ гѹ.

† Сѣмъ господинѣ вѣлѣл.

Иѡ Еасилъ вѣнѣкѣда <m.p.>.

† Мнѣхалѣ <писал>.

† Io Vasile voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit rugătorilor noștri, egumenului și întregului sobor de la sfinta mănăstire numită Săcul, unde este hramul Țăierea cinstului cap al sfintului și slăvitului prooroc și înainte mergător și botezătorul domnului, Ioan, dreptii lor robi țigani, anume Stoica și fiul lui, Radul, cu femeia lui și cu copiii lor și Necula cu femeia și cu copiii și Stanișor cu femeia și cu copiii și Stan Robul cu femeia <și>¹ cu copiii și Dumitru cu femeia și cu copiii și Părhila cu femeia și cu copiii și Radul cu femeia și cu copiii și Novac cu femeia și cu copiii și Petrea cu femeia și cu copiii.

¹ Omis.

Pentru aceea, să le fie și drepti robi țigani și uric și întărire, neclintiți, lor, niciodată. Și altul să nu se amestece.

La Iași, anul 7142 < 1634 > mai 13.

† Insuși domnul a poruncit.

Io Vasili voievod < m.p. >.

† Mihalcea < a scris >.

Arh. St. București, M-rea Neamț, CXXXII/11.

Orig., hirtie (30,6 × 19,5 cm), pecete timbrată.

125

1634 (7142) mai 13, Iași.

Vasile Lupu voievod întărește lui Gheorghe Mancăș din Uricani și soției lui, Sorca, o parte din poiana ce se numește Mănăstirea, pe Sacovăț, cumpărată de la Alexa, fiul lui Ion Strugaru din Spineni.

Noi Vasile voievod, cu mila lui Dumnezeu, domn Țării Moldovii. Adică au vinit înaintea noastră și înaintea tuturor boerilor noștri a Moldovii, mari și mici, sluga noastră Gheorghe Mancăș din Uricani și cu zapis de mărturie de la oameni buni și bătrini, anume de la giupînul Toader din Găureni i de la Hilimon de acolo i Petre ot tam i Gheorghe Ciupag ot tam i Toader grecul ot Făoreni i Istrati din Uricani și de la alți oameni buni și bătrini, așa scriind și mărturisind, precum au vinit înaintea lor Alexa sin Ion Strugaru din Spineni, de nimeni silit, nici asuprit, ce de a lui bunăvoie și au vîndut una parte din moșii din Poiana Mănăstirii, din toate părțile lui ci să va alegi, giuătate, cu loc de prisacă și de finață și cu vad de moară pe pîrîul Șacovățului din parte satului Gîrbeștii și cu tot vîntul. Aceia au vîndut slugii noastre de sus scris, lui Gheorghe și fimei lui, Sorca, drept 25 taleri bătuți.

Și domnia mea, dacă am văzut acel zapis din mărturie de la acei oameni buni și bătrini, domnia mea am crezut și de la noi încă, am dat și am întărit ace de sus scrisă parte de moșii dintr-ace poiană ce se numește Mănăstire și cu loc de moară pe pîrîul Șacovățului și cu finață, ca să fii lor driaptă ocină și cumpărătură, lor și fiilor lor, uric și întăritură și cu tot vîntul, neclătit în veci nici odinioară. Și altul să nu se amestece înaintea acestor cărți ale noastre.

S-au scris în Eşi, la anul 7142 < 1634 > mai 13.
Domnul au zis.
Pătraşicu Başută vel logofăt.
Dumitru.

Bibl. Acad., CXLII/71.

Copie.

Pe verso, o însemnare grecească de unde se vede că la 1797 decembrie 2 actul aparţinea unui Gheorghe Carp căruia arhon Manul îi face şi o „întăritură“.

126

1634 (7142) mai 13, Iaşi.

*Mărturia marilor boieri privind învoiala dintre Ionaşco Boldescul
fost cupar şi călugării de la mănăstirea Bisericiani pentru satul
Vinători, pe Bistriţa, ținutul Neamţ.*

† ГѢ ОУБО МЪ, аз Пѣтрашко Башотъ вел логофѣт и Гаври Прѣжъскѣ вел дворник Долинъ Земан и Димитрашко Шолдан вел дворник Горинъ Земле и Гаври хѣтман и прѣхълабъ Обчавскон и Глигорѣ Зрѣке вел спѣтар и Гевргѣ вел чашник и Димитръ Бѣхъш вел вистѣрник и Грама вел столник и Симионъ Гѣска вел меделничѣр и Дѣпѣла Прѣжескѣ вел клѣчник и Тома вел сѣлуѣр и Брани вел жикничар и Рѣковницъ Чехан вторѣн логофѣт и Басилѣ Банѣла вторѣн вистѣрник и Гевргѣ Рошка бѣхъ вистѣрник и Тодѣрашко третѣн логофѣт и Иврдѣкѣ вистѣрник и Пѣтрашко Чоголкѣ логофѣт и Нѣнкул дворник и Тѣнасѣ дворник и Ивнаншко дворник и Екимъ Бандѣр дворник и ннихъ болѣри въ двор господинъ его мнѣлость. Пишемъ и свидѣтелствѣнемъ съ симъ записомъ нашимъ како прѣиде, прѣдъ намъ, Ивнаншко Болдѣскѣ бѣхъ купар и тако рече хощетъ давати же въси нарѣденїе¹ и потокмилъ сѣ² съ молебникъ нашъ, Партенїе игѣменъ и съ весъ съборъ въ скѣтѣа монастыри глаголема Бесерекани радѣ село Бѣнѣторн, что естъ въ школтѣрѣга Каменъ и далъ къ рускѣ калѣгеромъ трѣхъ³ нарѣденїе и испривнѣи что онъ имѣа за даанїе и мнѣлованїе въ Радѣа коевода на того село Бѣнѣторн, занѣже бѣа на нѣ прѣжде тотъ село даанїе и мнѣлованїе свѣтѣн монастыри въше писана въ Шарѣмъ, кнѣгинѣ Кирици постѣлникъ, такоже указовали калѣгеръ и нарѣденїе и испривнѣи на того село за даанїе и мнѣлованїе и за поткрѣжденїе, и тотъ село⁴ бѣхъ право купежню Кирици постѣлникъ въ Костантинъ коевода радѣ $\times \tilde{a}^5$ тисѣщинъ

¹ De la рече пѣна ла нарѣденїе, scris ulterior peste text răzuit.

² Corectat în горорнанъ сѣ.

³ трѣхъ, corectat.

⁴ село, adăugat deasupra rîndului.

⁵ Adăugat ulterior înaintea acestei cifre \tilde{a} .

зги жолтїи. Таже калуґери іакоже потокмии сѣ¹ съ Ивнашко Болдескѣа радї того оурик², дали Болдескулови четирн десѣт вѣци съ іагнн и два кони добрих и два воли и два кобѣ<наѣ>³ съ жирѣвѣци и четирн крави съ телеци.

И сице свидѣтелствовал прѣд нами Болдескѣа, аще вѣрѣцет сѣ въ нѣка вѣмѣ нѣких нарѣденїе на того село до него или до нних люди и племенници его, да сѣ невѣрѣет, нѣ да сѣ вѣрѣет.

Ино ми, іакоже свидѣхом междо ними⁴ доброволою токмеж и лаходною змно⁵ и полною заплачу іако да сѣмотрит его⁶, а ми ешеже и ѡт нас сѣтвори-хом сїѣ укрѣпленїе свѣтѣи монастыри, вѣтїи нм за вѣрности.

И на великое крѣпост и потвѣрженїе пост.вихом наш печат къ сѣмѣ истинномѣ листѣ нашѣмѣ, да сѣ знает.

Ѱ Ис, лѣто «Ѱрмѣ» миѣ гї дини.

Пѣтрашко Башотѣ вел лѣгофѣт м.р.

Прѣжескѣа вел дворник <м.р.>.

Гаврил хетман <м.р.>.

Дѣ<митрашко>⁷ Шол<дан>⁷ вел дворник искал <м.р.>.

Ѱрѣке вел спѣтар м.р..

Гнѣргїе вел пахарник <м.р.>.

Іѣз Силїиѣ Мѣлиѣ вел комис писахмо <м.р.>.

Іѣз Лѣнѣа Прѣжескѣа искал <м.р.>.

Дѣмитрашко Ёрѣли <м.р.>.

Іѣз Басилїе Банѣа вистѣрник <м.р.>.

Іѣз Тодѣрашко третїи лѣгофѣт м.р..

Раковницѣ Чѣхан лѣгофѣт <м.р.>.

Іѣз Юрѣакїе вистѣрник искал м.р.

Грама вел стѣланник м.р.

† Eu pitar Apostolica am timplat, вел питар <м.р.>.

Іѣз Пѣтрашко Чоголѣк вѣл лѣгофѣт искал м.р.

† Adică noi, eu Pătraşco Başotă mare logofăt şi Savin Prăjescul mare vornic de Țara de Jos şi Dumitraşco Şoldan mare vornic de Țara de Sus şi Gavril hatman şi pircălab de Suceava şi Gligorie Ureche mare spătar şi Gheorghie mare ceaşnic şi Dumitru Buhuş mare vistiernic şi Grama mare stolnic şi Simion Gheuca mare medelnicer şi Lupul Prăjescul mare clucinic şi Toma mare sulger şi Erali mare jicnicer şi Racoviţă Cehan al doilea

¹ Corectat în *говорили* сѣ.

² Corectat în *тѣх* оуриче.

³ Omis.

⁴ Corectat în *смерении* его.

⁵ Corectat în *згмноу*.

⁶ «ко... его», scris peste text răzuit.

⁷ În iscălitură doar Дѣ şi Шол.

logofăt și Vasilie Banul al doilea vistiernic și Gheorghe Roșca fost vistiernic și Toderășco al treilea logofăt și Iordachie vistiernic și Pătrașco Ciogolea logofăt și Naniul vornic și Tănase vornic și Ionașco vornic și Echim Bandur vornic și alți boieri de la curtea milostivirii sale domnul. Scriem și mărturisim cu acest zapis al nostru că a venit, înaintea noastră, Ionașco Boldescul fost cupar și așa a spus că voiește să dea toate dresese¹ și s-au tocmnit² cu rugătorul nostru, Partenie egumenul și cu tot soborul de la sfânta mănăstire numită Beserecani pentru satul Vinători, care este din ocolul tirgului Piatra, și a dat în mina călugărilor trei³ drese și privilegii de danie și miluire ce le-a avut el de la Radul voievod pentru acel sat Vinători, pentru că mai înainte a fost acel sat danie și miluire sfintei mănăstiri mai sus scrise de la Maria, cneaghina lui Chiriță postelnic, cum au arătat călugării și drese și privilegii de danie și miluire și de întărire pentru acel sat. Iar acel sat a fost dreaptă cumpărătură a lui Chiriță postelnic de la Costantin voievod pentru 1⁴ mie ughi galbeni. Deci călugării, dacă s-au tocmnit⁵ cu Ionașco Boldescul pentru acel uric⁶, au dat lui Boldescul 40 de oi cu miei și doi cai buni și doi boi și două iepe cu minji și patru vaci cu viței.

Și astfel a mărturisit Boldescul înaintea noastră, că de se vor afla încă în vreo vreme niște drese pe acel sat, la el sau la alți oameni și rude ale lui, să nu se creadă, ci să se rupă.

Deci noi, dacă am văzut tocmeala de bună voie între ei⁷ și înțelegere potrivită⁸ și plată deplină, ca să-l cerceteze⁹, noi încă și de la noi am făcut această întărire sfintei mănăstiri, să le fie de credință.

Și pentru mai mare putere și întărire am pus pecețile noastre la această adevărată carte a noastră, să se știe.

La Iași, anul 7142 < 1634 > mai 13 zile.

Pătrașco Bașotă mare logofăt < m.p. >.

Prăjescul mare vornic m.p.

Du < mitrașco >¹⁰ Șol < dan >¹⁰ mare vornic am iscălit m.p.

Gavril hatman < m.p. >.

Ureche mare spătar m.p.

Ghiorghe mare paharnic < m.p. >.

Eu Simion Mălai mare comis am scris < m.p. >.

¹ De la „a spus“ până la „dresese“, scris ulterior peste loc răzuit.

² Corectat în „s-au vorbit“.

³ „trei“, corectat.

⁴ Adăugat ulterior înaintea acestei cifre „6“.

⁵ Corectat în „s-au vorbit“.

⁶ Corectat în „acele urice“.

⁷ „între ei“, corectat în „împăcarea lui“.

⁸ Corectat în „egumenului“.

⁹ „ca să-l cerceteze“, scris peste text răzuit.

¹⁰ În iscălitură doar „Du“ și „Șol“.

Eu Lupul Prăjescul am iscălit < m.p. >.
 Dumitrașco Erali < m.p. >.
 Eu Vasilie Banul vistiernic < m.p. >.
 Eu Toderașco al treilea logofăt m.p.
 Racoviță Cehan logofăt < m.p. >.
 Eu Iordachie vistiernic am iscălit m.p.
 Grama mare stolnic m.p.
 † Eu pitar Apostolica am timplat, mare pitar < m.p. >.
 † Eu Pătrașco Ciogolea fost logofăt am iscălit m.p.

Arh. St. București, M-reă Biserici, I/18.
 Orig., hirtie (42,6 × 19,5 cm), patrusprezece peceti aplicate.
 Cu o trad. din 1850 august, de Ioan Vladovici paharnic.

127

1634 (7142) mai 14, < Iași >.

*Vasile Lupu voievod dăruiește bisericii domnești Sfintul Nicolae
 din Iași un obroc în bani, alimente și haine și o scutește de unele dări..*

† ЕѢ ЛѢТѢ ХРѢМѢ МЕСИЦА МАИ ДѢ.

Катастихъ за вероучи и мностѣ что даа и поновилъ ѿвъ Басиліе воєвода,
 божію мностѣю, господарѣ Земли Мѡлдавскон, попомъ и дѣлакономъ своимъ въ
 црѣковѣ господства ми въ Мѡсквѣ трыгъ, ндеже естъ храмъ архіерарха и чудот-
 ворца Христова, Николаѣ.

† ꙗко златѣ пинѣши готови

† вѣ воли тиже

† нѣ свини тиже

† ꙗко колодѣ житѣ тиже,

и по една вѣжда ꙗко единъ годъ и лишамъ нѣ десѣтинъ за телѣ и за вѣнъ и гор-
 цинъ за вѣци и за свинъ и тиже еднолѣ попомъ по дѣ людѣ за работъ и дѣлакономъ
 по вѣ людѣ, тиже. И печѣташѣ да не имаетъ прошатѣ.

Иъвъ Басиліе воєвода < m.p. >.

† În anul 7142 < 1634 > luna mai 14.

Catastih pentru obroace și milostenie ce a dat și a înnoit Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei, popilor și diaconilor săi de la biserica domniei mele din tirgul Iași, unde este hramul arhierarhului și făcătorului de minuni al lui Hristos, Nicolae.

† 300 zloți bani gata

† 12 boi de asemenea

† 18 porci de asemenea
 † 6 coloade de grâu de asemenea,
 și cite o odajdie într-un an și le lăsăm desetina de albine și de vin
 și gorștina de oi și de porci și de asemenea unui popă cite 4 oameni pentru
 muncă și diaconilor cite doi oameni, de asemenea. Și pecetluit să nu le
 ceară.

Io Vasilie voievod <m.p.>.

Bibl. Acad., CCIV/50.

Orig., hîrtie (31 × 20,4 cm), pecete aplicată.

EDITII: Iorga, *St. și doc.*, V, p. 83 (regest); „Teodor Codrescu”.

II, p. 151—152 (orig. slav cu trad.).

128

1634 (7142) mai 14, Iași.

*Vasilie Lupu voievod întărește mănăstirii Secul satul Vinători, cu
 povarne, în ținutul Neamț.*

† Иѡ Василѣе воєвода, божією мно҃стїю, господарѣ Зєлан Мѡлдавскон.
 Ѣже господства ми благопронзволнѣ нашимъ благимъ пронзволєніємъ и дадохомъ [до]мъ
 и потерѣднѣомъ молебникомъ нашеимъ¹, ерѣменѣ и вѣсемъ съборѣ въ свѣтѣа монас-
 тирнъ назнѣаємѣи Гѣкѣл, едеже естъ храмъ чистнаго и савѣнаго пророка и прѣдѣ-
 тѣча крѣстителѣ Христова, Іѡана и честнаго его усѣкновєніє, нѣ правѣомъ ѡтнинѣ
 и дѣднинѣ въ нѣ правѣаго зрѣка что имѣли за даанїє и помилѣванїє въ поко-
 наго Гимеѣна воєвода и исписѣаче за потерѣжденїє въ нинѣхъ господарнѣхъ прѣжде
 насъ вѣнѣшнѣхъ, село на нѣмѣ Бѣнѣторѣи что естъ ѡ колѣстъ Немецкомѣхъ и съ покѣ-
 рнїє и съ вѣсѣли хотарали его.

Тѣмъ радѣ, како да естъ и въ господства ми вѣше писанѣи свѣтѣи монас-
 тирнъ, права ѡтнинѣ и дѣднинѣ, съ вѣсемъ доходомъ. И ни да сѣ не змѣшѣетъ
 прѣдъ симъ листомъ господства ми.

Ѣ Иѣс, лѣто «зрѣмѣ» миѣ дѣ.

† Гамъ господинѣ велѣл.

Иѡ Василѣе вѣнѣвѣда <m.p.>.

† Тодѣрашко <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei.
 Iată domnia mea am binevoit cu a noastră bunăvoință și am dat și am întă-
 rit rugătorilor noștri, egumenului și întregului sobor de la sfinta mănăstire

¹ Cuvînt scris deasupra rîndului.

numită Săcul unde este hramul cinstului și slăvitului prooroc și înainte mergător, botezător al lui Hristos, Ioan, și a cinstitei lui tăieri, dreapta lor ocină și dedină, din uricul lor drept ce au avut de danie și miluire de la răposatul Simeon voievod și din ispisoacele de întărire de la alți domni foști mai înainte de noi, satul anume Vinătorii, ce este în ținutul Neamțului, și cu povarne și cu toate hotarele lui.

Pentru aceea, să fie și de la domnia mea sfintei mănăstiri mai sus scrise dreaptă ocină și dedină, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a domniei mele.

La Iași, anul 7142 < 1634 > mai 14.

† Înсуși domnul a poruncit.

Io Vasile voievod < m.p. >.

Toderașco < a scris >.

Arh. St. București, M-rea Neamț, CXL/15.

Orig., hirtie (30,7 × 19,2, cm), pecete timbrată.

Cu o trad. din 1804 iunie 26, de polcovnicul Pavel Debrici.

129

1634 (7142) mai 14 Iași.

Vasile Lupu voievod întărește mănăstirii Secul satele Rușciori și Jidești, ținutul Neamț, cu loc de mori și de iazuri, dăruite de Damian și soția sa, Nastasia.

† Иъ Василѣе воєвода, божію милостію, господарь Земли Молдавскон. Оже господство ми благопронзволихъ нашимъ благимъ пронзволеніемъ, въ всеа нашемъ дѣшеа и въ Бога помощіа господство ми дадохомъ и потвердихомъ молебникомъ нашимъ егзменъ и въсемъ събору въ свѣтаа монастыри идеже ест храмъ чиснаго и славнаго пророка прѣднѣча и крестителѣ господина Іуана и чиснаго всекновеніе, нхъ правінъ отинни и дѣднини въ нхъ правінъ и питомінъ нарѣденіе что они имааи въ ннихъ прѣднѣхъ господарнхъ, селове на имѣ Рѣшчорѣи и Жидишѣи, что ѡ волостъ Немецкомѣ, съ мѣстъ за млинни и за стави, что тѣхъ вѣше писаннихъ селове даваше нхъ поконнѣи Дѣмѣянъ и кнѣгинѣ его, Настасіа, въ за дѣше нхъ и родителемъ нхъ.

Тѣмъ радѣ да естъ имъ и въ господства ми прави штинни и дѣднини, съ всеа даходомъ, непорѣшенно николиже на вѣки вѣчнѣи. И ни да сѣ не змишаѣтъ.

✠ Мс, лѣто «зрѣмъ ми дѣ».

† Гамъ господинѣ велѣа.

Иъ Василіе воєвода < m.p. >.

† Иванашко Мѣнжѣ < писал >.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit cu a noastră bunăvoință, din tot sufletul nostru și cu ajutor de la Dumnezeu, domnia mea am dat și am întărit rugătorilor noștri, egumenului și la tot soborul de la sfinta mănăstire unde este hramul cinstului și slăvitului prooroc și înainte mergător și botezător al domnului, Ioan, și a cinstitei lui tăieri, dreptele lor ocini și dedine, din dreptele și propriile lor drese, ce ei au avut de la alți domni de înainte, satele anume Rușciori și Jidești, ce sînt în ținutul Neamț, cu loc de mori și de iazuri, care sate mai sus scrise le-a dat răposatul Dămian și cneaghina lui, Nastasiia, pentru pomenirea lor și a părinților lor.

Pentru aceea, să le fie și de la domnia mea drepte ocini și dedine, cu tot venitul, neclintit niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

La Iași, anul 7142 < 1634 > mai 14.

† Înсуși domnul a poruncit.

Io Vasilie voievod <m.p.>.

† Ionașco Minjea < a scris >.

Arh. St. București, M-rea Neamț, III/15.

Orig., hîrtie (30,6 × 19,9 cm), pecete timbrată.

Cu o trad. din sec. al XIX-lea, o copie slavă și o trad. recentă.

130

1634 (7142) mai 14, Iași.

Vasilie Lupu voievod întărește mănăstirii Secul niște poieni care aparținuseră de ocolul Țirgului Neamț.

† Иъ Василѣ воѣвода, божю милостію, господаръ Земли Молдавскон. Дали есми със лист господства ми молебником нашим, калѣгером въ свѣтаа монастыри Сѣкѣла, на то ѡн да ест моцїи и силїи не сим листом господства ми дрѣжати и ѡборонити нѣкиѣ полѣни свѣтѣи монастыри, что били за ѡкол трѣг Немецскон и ест им права данїе и милованїе въ Ирмїа воѣвода.

Ино да ест им и вът господства ми права ѡтнинѣ и потѣрѣжденїе, непорѣшено мо николиже на вѣки, понїже имает листъ за ѡстаѣт въ Радѣ воѣвода како тѣгал съ лицем съ мѣшчанним въ трѣг Нѣмцѣ и зостаѣт на нїѣ. Протѣже и ни нїкто да съ не ѡмїшает прѣд сим листом господства ми.

Оу Мс, «зрѣмъ манъ дї».

† Гам господинъ вѣлѣа.

Иъ Василіе вѣнѣвда <m.p.>.

† Квралѣтискуа <писал>.

< Pe verso, însemnare din sec. al XVIII-lea>: Pre poenile de la Tîrgul Neamţului.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele rugătorilor noștri, călugărilor de la sfînta mănăstire Săcul, ca ei să fie tari și puternici cu această carte a domniei mele să stăpînească și să apere niște poieni ale sfîntei mănăstiri, ce au fost de ocolul tîrgului Neamţ, și le sînt dreaptă danie și miluire de la Irimia voievod.

Deci să le fie și de la domnia mea dreaptă ocină și întărire, neclintit, lor, niciodată în veci, pentru că au carte de rămas de la Radul voievod cum s-au pîrit de față cu tîrgoveții din tîrgul Neamţ și i-au rămas. Pentru aceea, altul nimeni să nu se amestece înaintea acestei cărți a domniei mele.

La Iași, 7142 < 1634> mai 14.

† Însuși domnul a poruncit.

Io Vasilie voievod < m.p.>

† Corlătescul < a scris>.

Arh. St. București, M-rea Neamţ, LIII/7.

Orig., hîrtie (32,6 × 20,8 cm), pecete timbrată.

Cu o trad. de la începutul sec. al XIX-lea.

131

1634 (7142) mai 14, Iași.

Vasile Lupu voievod întărește mănăstirii Secul niște mori, o prisacă, o odaie și niște vecini în hotarul Tîrgului Frumos.

† Иъ Василіе воєвода, божією милостію, господарь Зѣман Молдавскон. Ъже господства ми благопронзволихом нашим благим желаніем, поревнишачи нишим свѣтопочишии господарим прѣжде нас бившии, еже дааше и помилуаше и потвердишѣ свѣтнѣ црковам и монастырѣх, господство ми пакыже дадохом и потвердихом молебником нашим, егѣмѣнѣ и вѣсемѣ съборѣ шѣ свѣтаа монастыри называеми Гѣрка, идеже ест храм свѣтого и слазнаго пророка и прѣдѣтеча крѣстителѣ Іоуна и чистлаго ѡсѣкновеніе нѣ правою штинниѣ и дѣднинѣ, шѣ нѣ правнѣ нарежденіе что имали за милуваніе и за потвержденіе шѣ Гремѣи

воевода и вт Стефана воевода ꙗ вт Радѣл воевода и вт Барновскы воевода ꙗ
вт Моисѣ воевода, нѣкыѣ мѣстѣ и една пасѣка и една одаѣ и нѣкыѣ сусѣдѣ,
иже сѣтъ на хотаръ господства ми, до Тръгъ Красни, како да естъ и вт господ-
ства ми, свѣтъки монастыри праваа вѣстѣи и потвържденіе и зрик, съ вѣсѣмъ
доходомъ, непоколебимо мѣсто николиже на вѣки.

И кто съ покѣситъ разоритѣ сѣѣа нашъ зстроеніе, да естъ трѣѣѣтъ вт гос-
пода Бога и в вѣсѣхъ свѣтъхъ иже Богъ згодивши, аминъ.

Ѫ Ис, аѣто хрѣмѣ мѣстѣ дѣѣ.

† Самъ господиѣ вѣѣѣ.

Иъ Василиѣ вѣѣѣѣѣ <т.р.>.

Тодѣрашко <писалъ>.

† Io Vasilie voievod din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei.
Iată domnia mea am binevoit cu a noastră bună dorință, rivnind la alți
sfintrăposați domni foști mai înainte de noi, care au dat și au miluit și au
întărit sfintele biserici și mănăstiri, domnia mea iarăși am dat și am întărit
rugătorilor noștri, egumenului și întregului sobor de la sfinta mănăstire nu-
mită Săcul, unde este hramul sfintului și slăvitului prooroc și înainte mergă-
tor Ioan Botezătorul și a cinstitei lui tăieri, dreapta lor ocină și dedină, din
dreptele lor drese de miluire și de întărire ce au avut de la Eremiia voievod
și de la Ștefan voievod și de la Radul voievod și de la Barnovschi voievod
și de la Moisi voievod, niște mori și o prisacă și o odaie și niște vecini, care
sint pe hotarul domniei mele, la Tirgul Frumos, ca să fie și de la domnia
mea sfintei mănăstiri dreaptă ocină și întărire și uric, cu tot venitul, neclin-
tit, ei, niciodată în veci.

Iar cine se va ispiti să strice această întocmire a noastră, să fie de trei
ori blestemat de domnul Dumnezeu și de toți sfinții care au plăcut lui
Dumnezeu, amin.

La Iași, anul 7142 < 1634 > mai 14.

† Însuși domnul a poruncit.

Io Vasilie voievod < m.p. >.

Toderașco < a scris >.

Arh. St. București, M-rea Neamț, II/21.

Orig., hirtie (30,6 × 19,4 cm), pecete timbrată.

Cu o copie și două trad.: una din 1725 și alta din 1945.

1634 (7142) mai 15, Iași.

Vasile Lupu voievod întărește mănăstirii Secul satele Săboiani și Berindeești, ținutul Roman, foste domnești, ascultătoare de ocolul tirgului Roman.

† Иѡ Василѣе воевода, божію милостію, господарь Земли Молдавской. Оуже господство ми дали и потвърдили есмѣ молебником нашим, калѣгером въ сѣтѣхъ монастыри Гѣкѣл, идеже ест храмъ чистнаго и славнаго пророка и прѣдѣтеча, крѣстителей Христова, Іѡана и чистнаго его ѡсекновеніе, на нѣкихъ селѣхъ ѡгарскихъ, именемъ Гѣбоіани и Бериндѣици, что ѡ колостъ Романской, что тѣхъ вѣше прѣд¹ченихъ селѣхъ были нашъ правихъ господарскихъ, прислѣшно къ ѡколъ трѣгъ Романской, въ нарѣденіе за милованіе и за ѡкрѣпленіе что имали въ бремѣхъ воевода и въ Радѣл воевода и въ Моѡси воевода.

Тѣмъ радѣ, тѣхъ вѣше писаніи сѣлахъ да ест и въ господства ми сѣти монастыри правни ѡтнини и дѣднини, [тѣхъ селѣхъ] и ѡрик и потвържденіе, съ вѣсѣмъ доходомъ, непорѣшено николѣже на вѣки вѣчнѣи. И ни да смъ не змишае прѣдъ симъ листомъ нашимъ.

Ѹ Мѣ, лѣто ^{хрѣма} миѣ ѣѣ.

† Самъ господинъ велѣлъ.

Иѡ Василѣе воевода <м.р.>.

† Иѡнашко <писалъ>.

† Io Vasile voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit rugătorilor noștri, călugărilor de la sfinta mănăstire Săcul, unde este hramul cinstului și slăvitului prooroc și înainte mergător, botezător al lui Hristos, Ioan, și a cinstitei lui tăieri, niște sate ungurești, anume Săboianii și Berindieștii, ce sînt în ținutul Roman, care acele mai sus înainte zise sate au fost ale noastre drepte domnești, ascultătoare de ocolul tirgului Roman, din drese de miluire și de întărire ce au avut de la Eremia voievod și de la Radul voievod și de la Moisi voievod.

Pentru aceea, acele mai sus scrise sate să fie și de la domnia mea sfintei mănăstiri drepte ocini și dedine [acele sate] și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

¹ Loc rupt.

La Iași, anul 7142 <1634> mai 15.

† Înсуși domnul a poruncit.

Io Vasilie voievod < m.p. >.

† Ionașco < a scris >.

Arh. St. București, M-reă Neamț, LVI/2.

Orig., hirtie (30,5 × 19,2 cm), pecete timbrată.

Cu o trad. din 1804 iunie 30, de polcovnicul Pavel Debrici de la Mitropolie.

133

1634 (7142) mai 15.

Banul mare medelnicer, Dumitrașco stolnic și alții cercetează pricina dintre Vicol dascal, Avram, Țigan și Văsiian călăraș cu călugării de la mănăstirea Secul pentru un vad de moară în Putna.

† БАНЪА КЕЛ МЕДЕЛНИЧЪР И ДЪМИТРАШКО СТОЛНИК И ПОПА ГАКА УТ КРЪЧЕ И ПЕПЕЛЪ ЧИРЪШ ИЗЕАШЪК УТ ТЪРГОКЕЦИ mărturisim cu cestă zapis al nostru cum au venit înaintea noastră Vicol dascal de Focșeani și Avraam de Căpoțești și Țigan de acoloa și Văsiian călăraș, ginerele lui Ursu, de s-au jeluit înaintea noastră dzicind că au un vad în gîrila Putnei, la sat la Cofești, și acel vad l-au înecat alte vaduri ce-s mai în gios și alții să hrănescu, iară ei nu să pot hrăni.

Deci noi, cîți simtem scriși mai sus, ne-am sculat și ne-am dus la acel vad și-am aflat vadul înecat cum au dzis ei.

Pentr-acea, am socotit morile din gios și-am aflat o moară a mănăstirei a Săcului, care moară iaste din gios de-acel vad înecat, să o pogoară călugării mai gios. Iară popa Procopie, carele are și el o moară mai din gios de moara călugărilor, el au dzis că nu va lăsa pre călugări să-și pogoară moara mai gios, căci că-i pămîntul a lui.

Iară noi am giudecat cumu-i légia girlei, că întru uric sint tot cite patru mori și să cade să înble tuspătru într-un chip; cînd va îneca o moară pre altă moară, atunci să-și sloboadză morile cei din gios, să înble și cea din sus, să vai de-are hi și pămîntul altuia, că apa nu înblă cu pămîntul.

Și așea li-am făcut lége, să pogoară călugării de Săcul moara mai gios, pre pămîntul popei lui Procopie, să aibă treabă numa cu apa, iară cu pămîntul să n-aibă treabă călugării.

De-aceasta mărturisim cu această scrisoare a noastră.

Еъ лѣто «ѡрѣкѣ мѣсеца мѧи ѿ».

ѿ Дѡмитрашко Голомон столник <m.p.>.

ѿ Баснаѣ Банѡ меделинчѣр <m.p.>.

Щефан <писал>.

Arh. St. București, M-reă Neamț, LXIX/18.

Orig., hîrtie (33,1 × 20 cm), patru peceti aplicate.

Cu o copie din sec. al XVIII-lea, de Sofronie stareț, și alta din 1815 martie 22, de Silvestru starețul m-rilor Neamț și Secul.

134

1634 (7142) mai 16.

Vasile Lupu voievod poruncește oamenilor din Larionești, Mășcenii, Căcăcenii, Broscăuți, Glițeni, Măteuți și din Slobozia Saucăi să asculte de egumenul și de soborul mănăstirii Sf. Sava.

† Иъ Баснаѣ воѡвода, божію милостію, господарѣ Зѣман Молдавскон. Scriem domnia mea la vătămani și la toți mișeii domnii mele din Larionești și din Mășcenii și din Căcăcenii și din Broscăuț și din Glițeni și din Măteuț și din Slobozia Saucăi. Dămu-vă știre că, după cum au dat acéle sate răposatul postelnic Ianache svintei mănăstiri Svéti Sava, într-acela chip și domnia mea m-am milostivit și v-am dat svintei mănăstiri ce scrie mai sus.

Pentru acéia, dacă veți vedea cartea domnii mele, iar voi toți ca să aveți a asculta de egumenul și de tot săborul de la svînta mănăstire Svéti Sava și de dregătorii care-i vor trimite ei acolo, să poslușiți ce vor hi trebile svintii mănăstiri. Iar carele nu va asculta, să aibă a-l certa, cine după deala sa.

Тоѡ пишем, инак не считите.

7142 < 1634 > mai 16.

Arh. St. București, Ms. nr. 628, f. 675 v.

Copie.

EDIȚII: Iorga, *Legături românești*, p. 338 (rez. după orig. scris de Corlătescu diac).

1634 (7142) mai 17, Iași.

Vasile Lupu voievod întărește mănăstirii Secul locul din jurul mănăstirii și satul Vinători, ținutul Neamț.

† Иѡ Басилѣе воевода, божію миѡстїю, господарѣ Землѣ Молдавскон. Ѣже господство ми дадохом и потвърдихом нашии молен, свѣтѣи мѡнастири глаголема Ёѡкѡл, идеже ест храм свѣтаго и славнаго прѣдѣтеча и крестителе Іѡанна, нѣ правоу штинѣи и дѣднинѣи, шт привлѣи за даанїе и миѡваанїе что имаѣт свѣтаа мѡнастири шт нинѣ свѣтопочившиѣ господарем прѣжде нас бѣвшиѣ, съ мѣсто свѣтѣи мѡнастири что близ мѡнастар и съ едно село, на имѣ Ёѡнѣторѣи, что ѡ волоост Немец:комѣ, что бѣше наипрѣжде времѣ прислашѣно къ школ трѣг Немецкаго.

И хотар тѣм мѣстоѣ да ест по кѡда хотарѣи при дѣни Іѡлѣксандрѣ Илїаш воевода и избранїи хотар свѣтѣи мѡнастири шт къ мѡнастири Нѣмцѡл. И поченше сѡ того хотар шт шѣршїе источник[к]ѣ Мѣсти, на водѣ ѡ ниже даже до Немцишор и Немцишѡр ѡ вѣше даже въ ѡст Топлицѣи бранищеѣи, а шт тѣдѣ Топлицѣи ѡ вѣше, пониже пасика мѡнастири Нѣмцѡл, даже въ ѡст Ёѡхѣи Топлицѣи, ѡ бѣшр и Топлицѣи ѡ вѣше даже до мѡст Фѡдѡсовѣи за камен, а шт толѣ дорога ѡ вѣше даже ѡ краѣ на лѣшѣи, ѡ главѣ Ѣѡрѣжїѣи, ѡ камен и ѡ бѣшр, шт тѣдѣ Ѣѡрѣжїѣи, шт бѣшр даже до пискѣ Мѣлѣим, ѡу камен и ѡ бѣшр, гдѣе ест хотар Ърѣке дворникка, а шт толѣ право ѡ вѣше, шт бѣшр до бѣшр, через шпчина Мѣнѣловѣи, до кнѣѣи Бѣнїѣминовѣи, въ един рѣеник, а шт толѣ на просто мѣсто ѡ гор, ѡ бѣшр и ѡ камен, а шт толѣ по вѣше за кнѣѣи Бѣсарїѣишнѣи, близ за кнѣѣи Ѣѣфан Рѣѡл, ѡ бѣшр, а шт толѣ через водѣ Карпѣнѣл, ѡ вѣше, шт бѣшр ѡ бѣшр, ѡ кѣрмѣтѣрѣ Рѣнѣл, а шт толѣ на посрѣдѣ рѣѣрѣ Бѣковѣи, шт бѣшр ѡ бѣшр, ѡ Фѣрѣнтѣрнѣи Дѡбрїѣнѣловѣи и пакиже на посрѣдѣ рѣѣрѣ, шт бѣшр ѡ бѣшр, даже до ногѣ Стрѣжѣи, через источникѣ Стрѣжѣи, ѡ горѣ Циганѣловѣи, ѡ бѣшр и ѡ камен и шпчина горѣ, ѡ вѣше, съ лѣсѣ даже до подѣ Бѣликѣи Мѣнѣл, а шт толѣ на рѣѣрѣ Мѣнѣловѣи до крѣниѣи Зѣманѣи Ѣѡл, ѡ бѣшр и право на бѣшрѣи даже до хотар кнѣѣи Кириѣковѣи, а шт толѣ ѡ ниже ѡ краѣнеи дѡрог[г]ѣи, ѡ камен и право через полѣ въ дрѣга камен и маткамѣи Нѣмцѡловѣи; шт тѣдѣ Нѣмцѡл ѡ вѣше даже до главѣи пискѣи Кѡтнѣрѣлѣловѣи, ѡ камен и ѡ бѣшр, а шт тѣдѣ шпчина ѡ вѣше, по подѣи лѣсѣ, шт бѣшр ѡ бѣшр, даже до водѣи Кѡтнѣрѣлѣловѣи и через водѣи Кѡтнѣрѣлѣловѣи, шт бѣшр до бѣшр, даже до главѣи Фѡлѣловѣи а шт тѣдѣ шпчина Фѡлѣловѣи ѡ вѣше, шт бѣшр до бѣшр, даже до срѣдѣи Фѡлѣловѣи и Пѣперикѣи даже до кѣрмѣтѣрѣи и шт бѣшр до бѣшр даже до ногѣи Ърѣѡловѣи а шт тѣдѣ ногѣ ѡ дол даже до ѡст Пѡтѣнѣловѣи, гдѣе даѣт ѡ Пѣперикѣи; шт тѣдѣ водѣи Пѣперикѣи ѡ вѣше даже до Ѣлатина Пѣтра воевода, Ѣлатина поло-

вина и Пеперигъ ѿ вѣше даже до ногъ Глодѣлови, на бѣвр и нога на рогъ, даже до Рѣс[с]кодаѣ, оу бѣвр; ѡт тѣдѣ ѡпчина, ѡт бѣвр ѿ бѣвр, даже ѿ чело Банкѣлови и на кѣлаѣ Банкѣлови даже до вѣрѣхъ Деринѡви, въ шѣрѣшѣе источника Деринѡви и истѡчникъ Деринѡви ѿ вѣше до рѣцѣ Бистрици. Сѣмъ естъ вѣс хотаръ свѣтѣмъ монастыри Сѣкѣла ѡтъ къ хотаръ Нѣмцѣнимъ монастыръ и ѡтъ къ трѣгъ Нѣмецкихъ.

Тѣмъ радѣ, тотъ село Бѣнѣторнъ и тотъ хотаръ да естъ и ѡтъ господства ми свѣтѣмъ монастыри права ѡтнинѣ и дѣдинѣ ѿ оурикъ и потерѣжденїе, съ вѣсѣмъ дохѡдомъ, непорѣшено никѡлиже на вѣки вѣчнѣи, по гдѣ писѣетъ знаменїе. И инъ да сѣ не ѡнишаѣтъ.

Ѹ Ис, лѣто ^{хрѣ}рѣмѣ маи ѡѣ.

† Симъ господинѣ вѣлѣа.

Иѡ Еаснанѣ вѣнѣода <м.р.>.

† Иѡнашко Мѣнжѣ <писалъ>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit rugii noastre, sfintei mănăstiri numită Săcul, unde este hramul sfintului și slăvitului înainte mergător și botezător, Ioan, dreapta lor ocină și dedină, din privilegii de danie și miluire ce are sfinta mănăstire de la alți sfintrăposați domni foști mai înainte de noi, locul sfintei mănăstiri ce este lingă mănăstire și un sat, anume Vinătorii, ce este în ținutul Neamț, ce a fost mai înainte vreme ascultător de ocolul Tîrgului Neamț.

Iar hotarul acelor locuri să fie pe unde au hotărnicit în zilele lui Alexandru Iliaș voievod și au ales hotarul sfintei mănăstiri dinspre mănăstirea Neamț. Și se începe acel hotar de la obîrșia izvorului Mustei, pe apă în jos pînă la Nemțisor și pe Nemțisor în sus pînă la gura Topliței din braniște, iar de acolo pe Topliță în sus, pe din jos de prisaca mănăstirii Neamț, pînă în gura Topliței Seci, la bour și pe Topliță în sus pînă la podul de piatră al lui Teodosie, iar de acolo pe drum în sus pînă la marginea viei, în capătul Obrejie, la piatră și la bour, de acolo pe Obrejie, de la bour pînă la piscul Munceilor, la piatră și la bour, unde este hotarul lui Ureche vornicul, iar de acolo drept în sus, din bour în bour, peste obcina Muncelului, la chilia lui Veniamin, într-un rimnic, iar de acolo de-a-dreptul la deal, la bour și la piatră, iar de acolo pe din sus de chilia lui Visarion, aproape de chilia lui Ștefan Răul, la bour, iar de acolo peste apa Carpănul, în sus, din bour în bour, la curmătura Runcul, iar de acolo prin coasta Fagului, din bour în bour, la Furciturile Dobriianului și iarăși pe coastă, din bour în bour, pînă la piciorul Străjii, peste izvorul Străjii, la muntele Țiganului, la bour și la piatră și pe obcină la deal în sus, din pădure pînă sub Muncelul Mare, iar de acolo pe coasta Muncelului pînă la fintina lui Ziman Sasul, la bour și drept prin

bouri pînă la hotarul chiliei lui Chiriiac, iar de acolo în jos pînă la marginea drumului, la piatră, și drept peste cîmp la altă piatră și pe matca Neamțului; de acolo pe Neamț în sus pînă la capul piscului Cotnărelului, la piatră și la bour, iar de acolo pe obcină în sus, pe lîngă pădure, din bour în bour, pînă la apa Cotnărelului și peste apa Cotnărelului, din bour în bour, pînă la capul Foalelor și de acolo pe obcina Foalelor în sus, din bour în bour, pînă în mijlocul Foalelor și Peperigul pînă la curmătură și din bour în bour pînă la piciorul Ursoaei, iar de acolo pe picior la vale pînă la gura Plotunului, unde cade în Peperig; de acolo pe apa Peperigului în sus pînă la Slatina lui Petru voievod, Slatina pe jumătate și Peperigul în sus pînă la piciorul Glodului, la bour și pe picior în sus pînă la Răscoale, la bour; de acolo pe obcină, din bour în bour, pînă la fruntea Baicului și pe culmea Baicului pînă la virful Derinului, la obîrșia izvorului Derinului și pe izvorul Derinului în sus pînă la riul Bistrița. Acesta este tot hotarul sfintei mănăstiri Săcul dinspre hotarul mănăstirii Neamțului și dinspre tirgul Neamț.

Pentru aceea, acel sat Vinători și acel hotar să fie și de la domnia mea sfintei mănăstiri dreaptă ocină și dedină și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în vecii vecilor, pe unde scriu semnele. Și altul să nu se amestece.

La Iași, anul 7142 < 1634 > mai 17.

† Înсуși domnul a poruncit.

Io Vasilie voievod < m.p. >.

† Ionașco Minjea < a scris >

Arh. St. București, M-rea Neamț, CXL/16.

Orig., hîrtie (41,5 × 28,2 cm.), pecete timbrată.

Cu o trad. de la începutul sec. al XIX-lea; altă trad., *ibidem*, CXXX/28, și alta la Bibl. Acad., CLXXV/31.

136

1634 (7142) mai 17, Iași.

Vasile Lupu voievod întărește mănăstirii Secul un loc de finaț și de arătură din hotarul satului Vinători.

† Нѡ Василѣ воєвода, божію милостію, господарь Земли Молдавскон. Оже господства ми дади и потвердани есмѣ нашии молебѣ, свѣтѣи монастири глаголема Гѣкѣа, идеже ест храм свѣтого и славнаго пророка и прѣдѣтеча крѣститнаго Іѡанна, нѣ права штиннѣ и дааніе и милованіе, едно ебкатѣ за хотар что ест за сеножати и за враніе, шт вѣше хотар сіло Бѣнѣторн, через хотар

монастири Нѣмцѣши и через хотар монастири Бѣжѣши, что тот мѣсто ест ѡт хотар трѣг наше Немецскихъ, ѡт нѣхъ правѣи и питомѣи нарѣдѣнѣе, что имѣа сѣкѣтаа монастири за даанѣе и милованѣе ѡт Моѡси воєвода и ѡт Плѣхандра Нѣмѣш воєвода за потвержденѣе.

Тѣмъ радѣ, тотъ вѣше писано мѣсто да ест и ѡт господства ми права даанѣе и милованѣе и оурик и потвержденѣе, съ вѣсѣмъ доходомъ, непоругшено, сѣкѣтѣи монастири, николѣже на вѣки вѣчнѣи. И ни да сѣ не змишаѣтъ прѣдъ симъ листомъ нашимъ!.

✠ Ис, лѣто 7386 маи 3ѣ дѣни.

† Самъ господинъ вѣлѣа.

Имъ Василѣе вѣвѣкѣда <т.р.>.

† Ивѣнашко Мѣнжѣ <писалъ>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit rugii noastre, sfintei mănăstiri numită Săcul, unde este hramul sfintului și slăvitului prooroc și înainte mergător Ioan Botezătorul, dreapta lor ocină și danie și miluire, o bucată de hotar ce este pentru finaț și pentru arătură, din hotarul de sus al satului Vinători, printre hotarul mănăstirii Neamțului și printre hotarul mănăstirii Săcului, care loc este din hotarul tirgului nostru Neamț, din dreptele și propriile lor drese de danie și miluire ce a avut sfinta mănăstire de la Moisi voievod și de întărire de la Alexandru Iliaș voievod.

Pentru aceea, acel mai sus scris loc să fie și de la domnia mea dreaptă danie și miluire și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit, sfintei mănăstiri, niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, anul 7142 < 1634 > mai 17 zile.

† Însuși domnul a poruncit.

Io Vasilie voievod < m.p. >.

† Ionașco Minjea < a scris >.

Arh. St. București, M-rea Neamț, CXL/17.

Orig., hîrtie (41,6 × 28,3 cm), pecete timbrată.

Cu o trad. din sec. al XIX-lea.

1634 (7142) mai 18, Iași.

Vasile Lupu voievod întărește mănăstirii Bisericiani, în urma judecății avute cu mănăstirea Bistrița, o poiană de fină, între vaduri, la gura piriului Suha, primită de la Barnovschi voievod în schimbul altei poieni pe care acesta a dat-o mănăstirii Hangul.

† Нѡ Баснаѣе воевода, вожію милостію, господарѣ Земли Молдавскон. Ъже прѣдоше, прѣд нами и прѣд вѣсними нашими Молдавскими воеводѣми, великиѣх и малиѣх, молбеник господарства ми, вѣсмениѣх и вѣс съворѣх ѡт свѣтаа монастыри глаголема Бесереканѣи, гдѣже ест храм Благовѣщеніе прѣсвѣтѣи, чистѣи и прѣблагословениѣи владичице нашии, Богородице и приснодѣвѣи, Маріа, и тегали сѣ за лице, сѣ молбеници нашии калѣгери ѡт свѣтаа монастыри Бистрица, радѣ една полѣна за сеножатѣ и сѣ дѣровѣ вѣ шкрѣст нен, ѡт междо брѣдове иже ест на уста потоцѣ Сѣхове, рѣкѣши калѣгери ѡт Бесерекани, аже тоа полѣна ест им право дааніе и миловааніе свѣтѣи монастыри ѡт Стефан Томшѣ воевода и ѡт Радѣа воевода и за потвержденіе ѡт Барновскіѣ воевода, іакоже ѡказовали, прѣд нами, и нарѣденіе за дааніе на тоа полѣнѣ и шприселовали им тоа полѣнѣ калѣгери ѡт Бистрица сѣ хитростіѣ.

И калѣгери ѡт Бистрица ѡни рѣкѣши аже сътвори сѣ ниѣх Барновскіѣ воевода измененіѣ и дал им тоа полѣнѣ Бесереканам, а ѡни дали, изменѣ за изменѣ, дрѣга полѣнѣ монастыри Бистриц[ц]еи и тоа полѣни еже вѣзѣа Барновскіѣ воевода ѡт Бистрица, дал монастыри свои Хангѣлови.

Таже, господарство ми и сѣ вѣс свѣт господарства ми посокотихом и съдихом на ниѣх по праведю и по законѣ земскон и шерѣтохом истинно како не подобает сѣ вѣзѣти ѡт една монастыр и датѣ дрѣгомѣ, занеже наипрѣжде тоа полѣнѣ била права дааніе и миловааніе свѣтѣи монастыри Бесерекани, іакоже кише пишем и іакоже видѣхом господарство ми и нѣх правѣи и питоміи нарѣденіе что ѡни ѡказовали прѣд нами за дааніе и миловааніе на тоа полѣнѣ. Таже молбеници наши, калѣгери ѡт свѣтаа монастыри Бесерекани ѡни шправили сѣ да держит сѣ полѣнѣ и поставили соби ферѣю кѣ златѣ вѣ вистѣр господарства ми. И калѣгери ѡт Бистрица ѡни zostали ѡт прѣд нами и ѡт вѣс закон земскон.

Таже калѣгери ѡт Бистрица да имат вѣзѣти соби полѣни ѡт монастыри Хангѣла назад а сѣ полѣнѣ Бесерекани да не имат ни еднѣ трѣбѣх и ѡт сѣлѣ на прѣд да не и.вает ман тегати ни добиватѣ радѣ сѣа тѣжеѣх николиже на вѣки вѣчнѣи.

¹ Loc rupt.

ТѢМ РАДІ, ТОА ВИСЕ ПИСАНА ПОЛѢНЪ ДА ЕСТ СЪ ХОТАР ВЪ ЗНАМЕНН СѢТѢН
МОНАСТІРН БЕСЕРЕКАНИМ И ПОЧЕНШН СѢ ХОТАР ТОИ ПОЛѢНЪ УТ БЕРЕГ БИСТРИЦН, УТ
СТѢННЪ СНИДОУЕКА ТАА ШЕРѢЖІА, 8 ДОЛЪ, УТ ЗНАМЕНН ДО ЗНАМЕНН, ПОДЛН МѢН-
ТЕЛЕ ССХОЕ И ПО ПОДЛН МѢНТЕ ДАЖЕ ДО ДОЛННА СЪКЪСАШН, А УТ ТЪДЪ ДОЛННА 8
НИЖЕ ДО РѢЦѢ БИСТРИЦН ТАА БИСТРИЦА 8 ДОЛЪ ДО СТѢННЪ ПЪРВОЮ. ТОЛНКО ЕСТ
ВЕС ХОТАР.

ИНАК ДА НЕ БЪДЕТ ПРѢД СНМ ЛНСТѢМ НАШНМ.

Ѧ Мс, ЛѢТО «ЗРМВ МАН НІ».

† СЛМ ГОСПОДННЪ ВЕЛѢЛ.

ИВ КАСНЛНѢ КНИЖЕДА <т.р.>.

† ИВНАШКО МЪНЖѢ <ПИСАЛ>.

<Pe verso, însemnare contemporană>: † ИСНСОК <РАДІ ПОЛѢНА>¹ УТ
МЕЖДО БРОДОВА, УТ КАСНЛНѢ КОЕВОДА.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei.
Iată au venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni,
mari și mici, rugătorul domniei mele, egumenul și tot soborul de la sfânta
mănăstire zisă Beserecanii, unde este hramul Bunăvestirea preasfintei, cu-
ratei și preabinecuvintatei stăpinei noastre, de Dumnezeu născătoare și pu-
rerea fecioară, Maria, și s-au pirit de față cu rugătorii noștri călugări de la
sfânta mănăstire Bistrița pentru o poiană de finaț, dintre vaduri, la gura
piriului Suha, și cu dumbravă împrejurul ei, zicînd călugării de la Besere-
cani că acea poiană este dreaptă danie și miluire sfintei mănăstiri de la
Ștefan Tomșea voievod și de la Radul voievod și de întărire de la Barnov-
schie voievod, după cum au arătat, înaintea noastră și drese de danie pentru
aceea poiană și le împresoară acea poiană călugării de la Bistrița, cu vicleșug.

Iar călugării de la Bistrița au spus că a făcut Bărnovschie voievod
schimb cu ei și le-a dat acea poiană a Beserecanilor, iar ei au dat, schimb
pentru schimb, o altă poiană a mănăstirii Bistrița și acea poiană pe care a
 luat-o Bărnovschie voievod de la Bistrița a dat-o mănăstirii sale Hangul.

Astfel, domnia mea și cu tot sfatul domniei mele am socotit și i-am
 judecat după dreptate și după legea țării și am găsit adevărat că nu se cuvine
 a lua de la o mănăstire și a da alteia, pentru că acea poiană a fost mai
 înainte dreaptă danie și miluire sfintei mănăstiri Beserecani, precum scriem
 mai sus și precum am văzut domnia mea și dreptele și propriile lor drese
 de danie și miluire pentru acea poiană, pe care le-au arătat înaintea noastră.
 Și rugătorii noștri, călugării de la sfânta mănăstire Beserecani, s-au îndreptat
 să-și stăpînească poiana și și-au pus ferie 24 zloți în vistieria domniei mele.

Iar călugării de la Bistrița au rămas dinaintea noastră și din toată
 legea țării.

¹ Omis.

Și călugării de la Bistrița să-și ia înapoi poienile de la mănăstirea Hangul, iar cu poiana Beserecanilor să nu aibă nici o treabă și de acum înainte să nu se mai pîrască sau să dobîndească pentru această pîră nicio-dată în vecii vecilor.

Pentru aceea, acea mai sus scrisă poiană să fie în semne cu hotarul sfintei mănăstiri Beserecani, începîndu-se hotarul acelei poieni din malul Bistriței, de la stîncă lui Sinodie la Obreație, în vale, din semn în semn, pe sub muntele Suha și pe sub muntele pînă la valea Săcului, iar de acolo valea în jos pînă la riul Bistrița și pe Bistrița la vale pînă la stîncă dintii. Atîta este tot hotarul.

Altfel să nu fie înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, anul 7142 < 1634 > mai 18.

† Însuși domnul a poruncit.

Io Vasilie voievod < m.p. >.

† Ionașco Minjea < a scris >.

< Pe verso, însemnare contemporană >: † Ispisoc < pentru poiana >¹ dintre vaduri, de la Vasilie voievod.

Arh. St. București, M-reă Bisericiani, XII/43—44.

Orig., hîrtie (38 × 29 cm), pecete timbrată.

Cu o fotocopie și o trad. din 1809 noiembrie 24, de Pavel Debrici.

138

1634 (7142) mai 18, Iași.

Vasile Lupu voievod judecă pricina dintre Grama mare stolnic și Costin din Pietriș, hotărînd ca cel din urmă să se mute de pe locul ce-l ocupă pe ocina care i s-a ales la împărțirea pămînturilor cu frații săi.

† **Іу Есчлѣе воєвода, божію многостію, господаръ Земан Милдавскон.**

† Adecă s-au pîrit de față, înaintea domniei mele, boiarenul domniei mele Grama stolnicul cel mare cu Costin den Pietriș, dzicînd că au cumpărat cîteva părți de ocină de la frații lui Costin și ș-au ales părțile cînd au hotărît boiarenul domniei mele Lupul Prăjescul clucériul. Iar partea lui Costin s-au ales de laturi de părțile celorla frați² de citră alți răziaș, iar el nu va să să mute să șadză pre partea sa, unde i s-au vinit de citră alți frați, ce șeade pre

¹ Omis.

² Cuvînt scris peste text răzuit.

o parte a stolnicului, în mijlocul altor părți ce au cumpărat stolnicul de la frații lui.

De care lucru domnia mea am socotit cu tot sfatul domniei mele, după legea țării și am chiebat și pre Prăjescul cluceriul, în ce chip i s-au vinit partea lui cîndu au hotărît. Deci au mărturisit cum nu s-au vinit partea lui Costin unde-i simtu casele acmu, ce i s-au vinit de laturi de părțile fraților săi, despre alți răziaș. Deci au rămas boiarenul domniei mele carele mai sus scriem, Grama stolnicul, pre Costin, ca să aibă a-l scoate de pre partea sa, să margă Costin să-ș facă case unde i s-au ales partea lui cîndu s-au hotărît, iar pre partea stolnicului să nu mai șadză, nice să să mai pîrască de-aiasta pîră nice dinăoară. **ТОЕ ПИШЕМ.**

✠ Ис, акто **ХРАМЕ** **МАН** **НУ**.

† **САМ** **ГОСПОДИНЪ** **ВЕЛЪК**.

Іу **ЕАСНАН** **ВОЕВОДА** <m.p.>.

† **ШАДИР** <писал>.

Biblioteca Centrală de Stat, Secția manuscrise, XX/37.

Orig., hîrtie (30,7 × 19 cm), pecete aplicată.

EDIȚII: „Teodor Codrescu”, IV, 2, p. 22—23 (orig.).

139

1634 (7142) mai 20, Iași.

Vasile Lupu voievod scrie lui Toader din Nemîndri să fixeze zi lui Albu, Ihnat ș.a. să vină să se judece cu Ihnatu pentru o ocină din satul Curenî.

† **І**у **ЕАСНАН** **[ВОЕВУ]** **ВОЕВОДА**, **БОЖІЮ** **МИЛОСТІЮ**, **ГОСПОДАРЪ** **ЗЕМЛЕ** **МОЛДАВСКОУ**. Scriem domniei mele la sluga dumniei melé, la Toader din Nemîndri. Dămu-ți știre, deaca vei vedea cartea domniei mele, iar tu să; aibi a merge cu cartea domniei miali, să dai dzi< lui> ¹ Albul să Ihnatu ² și lui < M>³iron călugărul, ce au fostu din Curéni și lui Necoară de acoloa și lui Avram de acoloa și lui Andrei și lui Ionașco de acoloa, să vie să stea de față cu Ihnatu pentru o parte de ocină din Curéni și să-i aducă și dirésăle, orcîndu va hi voia lui Ihnat și să le faci și hîrtie de dzi, să le să știe dzua. **ЗА** **ТОН** **ПИШЕТ** **ГОСПОДЕТКО** **МН**. **ИНАК** **НЕ** **УЧЕНИТЕ**.

¹ Omis.

² „Albul și Ihnatu”, scris de altă mină peste text răzuit.

³ Loc rupt.

Ѹ Мс, лѣто ^{хрме} мѧи ѿ дѧни.
† Господинѣ рече.
† Бѣл лѡгофѣг ѡчи.
<Pe verso>: ШАНДРИ <писал>.

Biblioteca Centrală de Stat, Secția manuscrise, XXIV/3.
Orig., hîrtie (25,5 × 20 cm), rupt în mai multe bucăți, pecete aplicată.

140

1634 (7142) mai 20.

Vasile Lupu voievod împuternicește pe egumenul mănăstirii Moldovița să-și adune vecinii din satul Mitești.

Basil Woewoda gibt dem Igumen von Moldowiza, oder wen immer er sonst absenden mag, die Macht und Gewalt, vermöge Urkunde S<eine>r Hoheit: seine Leibeigenen aus Mitestie, dem Dorfe des heil< igen> Klosters, zu Sammeln, wo er sie immer fände, beim Kragen zu nehmen und sie mit all'ihren Viehstücken ins Dorf Mitestie zurückzubringen.

V<om> J<ahre> 7142 < 1634> mai 20.

Vasile Voievod dă egumenului de Moldovița sau oricui, pe cine va trimite, carte de împuternicire să strângă pe vecinii săi din Mitești, satul sfintei mănăstiri, unde îi va afla, să-i apuce de grumaz și să-i aducă înapoi cu toate bucatele lor în satul Mitești.

Din anul 7142 < 1634> mai 20.

După Wickenhauser, *Moldowiza*, p. 106, nr. 128.
Rezumat în limba germană.

141

1634 (7142) mai 20, Iași.

Vasile Lupu voievod întărește mănăstirii Neamț braniștea hotărnicită de Pătrașco Bașotă al doilea logofăt în timpul domniei lui Alexandru Iliăș voievod.

† Нѡ Бѧснѧѣ воѡвода, божію млѧостію, господарѣ Зѡмѧѣ Молдавскѡн. Ѣже господство мѧ дали и потѣрѣдѧли есѧи мѡлѡбѧнѧком нашѡм, игѢменѢ и всѣ съборѣ ѡт свѣтѧѡ мѡнастѣри глѧголемѧѡ НѧмѧцѢѡ, съ мѧсто свѣтѣѧ мѡнастѣри, что

подли скѣтаа монастир. И хотар толи мѣсто да ест им покѣда хотарил, при
дани Илѣандрѣ Илѣаш воєвода, Пѣтрашко Башотѣ вторѣи лѣгофѣт, ѡт испи-
сок за хотаренїе что имал скѣтаа монастир ѡт Илѣандрѣ Илѣаш воєвода и ѡт
Монси Могилаа воєвода.

И починше хотар того <мѣсто>¹ ѡт шѣршїе источникѣ Мѣсти, на вода
оу долѣ даже до Немцишор и Немцишорѣа више даже до ѡстѣ Топлицѣ бранище-
ви, ѡт тѣдѣ Топлица више, по ниже за пасик монастири Намцѣа, даже до ѡст
Сѣхїи Топлици, ѡ бѣѡр и Топлица више даже до мост Фодосови за каменѣ, а
ѡт толѣ дорога и више даже до Странѣ лѣнки, въ главѣ Шѣражїе, ѡ камен, ѡ
бѣѡр, а ѡт толѣ Шѣражїе више, ѡт бѣѡр ѡ бѣѡр, даже до пискѣ Мѣнчени, ѡ
камен и ѡ бѣѡр, идиже ест хотар Шѣрке дворника, а ѡт толѣ прако више, ѡт
бѣѡр ѡ бѣѡр, через кѣламѣ Мѣнчелови до килѣа Бенѣамин, въ идин рѣбеник и ѡт
толѣ на просто мѣсто ѡ гило, ѡ бѣѡр и ѡ камен, а ѡт толѣ 'прако по виш
килѣа Бисаришновѣи, близ килѣа Шѣфан Рѣѣа, ѡ бѣѡр а ѡт толѣ через вода Кар-
пѣнѣловѣи ѡ више, ѡт бѣѡр ѡ бѣѡр, ѡ кѣрмѣтѣра Рѣнѣловѣи, а ѡт толѣ на по
срѣдѣ рѣберѣ Фагѣловѣи, ѡт бѣѡр ѡ бѣѡр, ѡ Фѣрчитѣрѣаи Добрѣѣнѣловѣи и пакиже на
по срѣдѣ рѣберѣ, ѡт бѣѡр ѡ бѣѡр, даже до ног Стрѣжи и ѡ долѣ на ног на рѣберѣ
нѣго Стрѣжи и через источник Стрѣжи ѡ гор Циганѣловѣи, ѡ бѣѡр и ѡ камен и
кѣламѣ горѣ више² сѣ лѣса даже до под Белкии Мѣнчел, а ѡт толѣ рѣбра
Мѣнчеловѣи до крѣницѣ Зинан Гасѣа, ѡ бѣѡр и прако на бѣѡр даже до хотар
килѣа Кириѣковѣи, а ѡт толѣ ѡ долѣ <ѡ краниѣ>³ дорога, ѡ камен и прако через
полѣ ѡ дрѣга камен и ѡ матка Нѣмцѣловѣи, а ѡт толѣ више Нѣмцѣа 'даже до
глава пискѣловѣи Котѣрѣловѣи, ѡ камен и бѣѡр, даже до глава Фодѣловѣи, а ѡт
толѣ на кѣламѣ Фодѣловѣи више, ѡт бѣѡр ѡ бѣѡр, даже до срѣдѣ Фодѣловѣи и Пѣперик
кѣрмѣтѣрѣи и ѡт бѣѡр ѡ бѣѡр даже до ног Шѣсовѣи, а ѡт толѣ нога ѡ долѣ
даже до ѡст Плотѣновѣи, гдѣ дадѣт ѡ Пѣперѣг, а ѡт толѣ вода Пѣперѣѣловѣи више
диже до Слатина Пѣтрѣ воєвода, Слатина половина и Пѣперѣѣа више даже ѡ рог
Глодѣловѣи, на бѣѡр и нога на гило даже до Рѣсколѣе, ѡ бѣѡр а ѡт толѣ ѡп-
чина, ѡт бѣѡр даже до челѣ Банкѣловѣи и на кѣламѣ Банкѣловѣи даже до верѣ Рогѣ
въ шѣршїи источник Рогѣ, ѡ долѣ даже до рѣѣа Бистрици и через Бистрица,
на ног Колиница, више до верѣхѣ Брѣ<ст>¹ѣтовѣи, а ѡт толѣ ѡп<чин>⁴а више
даже до в<рѣх>⁴ Хѣрдѣги а ѡт <тол>⁴ѣ ѡпчина више, тиже ѡт 'бѣѡр ѡ бѣѡр,
даже до прилѣка ѡт меже Дирѣпѣе, ѡ Белнѣкою Прак, а ѡт т<ол>¹ѣ вода Дирѣп-
ѣловѣи ѡ долѣ даже до рѣѣѣ Бистрици, а ѡт толѣ через Бистрица въ источник
Фаѣи а ѡт толѣ на источник више даже до шѣршїе, а ѡт толѣ ѡ верѣхѣ Рѣши-
молѣовѣи, до Комарник Пѣтриковѣи, ѡ бѣѡр на верѣхѣ Рѣшимѣловѣи, ѡ Брѣхѣ Белкии,
ѡ бѣѡр, въ една камен, а ѡт толѣ на простѣ мѣсто через Фаркашѣ дѣ прилѣка

¹ Omis.

² Loc alb.

³ Loc alb; completat după doc. din 1634 mai 17 (vezi nr. 135).

⁴ Loc rupt.

Тѣкоѣ, а ѡт толѣ право на гнло, ѡт бѣѡр ѡ бѣѡр, дажѣ вѣрѣх Бѣлнкою Бѣлбоку, а ѡт толѣ на просто мѣсто ѡт бѣѡр ѡ бѣѡр дажѣ до Фѣркѣшницѣ, мѣждо Бѣлбучѣ и вѣ нѣдн бѣѡр, а ѡт толѣ черѣз хѣлѣм вѣ вѣрѣшѣи источннка Хѣлѣвскн и источннк ѡ долѣ дажѣ до Долѣ Бѣлнка, а ѡт толѣ долѣ ѡ долѣ дажѣ до Бѣлнкою Намѣцѣ, а ѡт толѣ черѣз Намѣцѣ и ног Мѣнѣсатовѣи вѣшѣ, дажѣ до вѣрѣх Мѣнѣсатовѣи, а ѡт толѣ ѡпчннѣ ѡ долѣ дажѣ до вѣрѣх Пнцнгѣн, а ѡт толѣ ѡпчннѣ ѡ долѣ дажѣ вѣрѣх Снхлн Бѣлнкѣи, а ѡт толѣ ѡпчннѣ дажѣ до вѣрѣх Снхлн Мѣлн, а ѡт толѣ на вѣрѣх ѡпчннѣ горѣ Рѣсѣловѣи дажѣ до ног Пѣстрнчовѣи а ѡт ног Пѣстрнчовѣи на ѡпчннѣ ѡ долѣ дажѣ до вѣрѣшѣи Мѣнѣшѣи, вѣ нѣдн бѣѡр, а ѡт толѣ ѡпчннѣ дажѣ до вѣрѣх Пѣшнн, а ѡт толѣ на вѣрѣх Пѣшнн ѡ долѣ дажѣ до вѣрѣшѣи Кѣрѣвнн, а ѡт толѣ ѡпчннѣ ѡ долѣ дажѣ до вѣрѣшѣи источннка Кѣлѣгѣрнцѣи, а ѡт толѣ ѡпчннѣ ѡ долѣ дажѣ до вѣрѣшѣи источннкѣ Пѣркѣрнцѣи, а ѡт толѣ ѡпчннѣ ѡ долѣ дажѣ до вѣрѣшѣи источннка Рѣнѣловѣи, а ѡт толѣ ѡпчннѣ ѡ долѣ дажѣ до вѣрѣшѣи источннка Мѣстѣи и источннк дажѣ до ѡст.

Того радѣи, вѣшѣ того пнсанаго мѣсто, вѣ знѣнѣи, како да ѡст ѡт господствѣи мн свѣтѣи монастнрн Нѣмнцѣи прѣвѣл² ѡтнннѣи и дѣднннѣи и зрнѣи и потѣрѣжѣнѣи, сѣ вѣсѣи дохѣдом, нѣпорѣшнѣи ннѣолнжѣи на вѣкѣи вѣчнѣи. И нн да сѣи не ѡмнѣшѣт прѣд сѣи лнѣтом господствѣи мн.

Ѧ Иѣс, вѣ лѣтѣ хѣрѣмѣи мѣи кѣи.

† Господннѣи рѣчн.

† Пѣтрашѣи Бѣшѣи вѣи лѣгѣфѣи нѣсѣи <м.р.>.

† Мѣнѣш Бѣлнѣи <пнсѣи>.

† Io Vasile voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit rugătorilor noștri, egumenului și întregului sobor de la sfânta mănăstire numită Neamț, locul sfintei mănăstiri ce este lângă sfânta mănăstire. Iar hotarul aceluia loc să fie pe unde a hotărnicit, în zilele lui Alexandru Iliaș voievod, Pătrașco Bașotă logofăt al doilea, din ispisoc de hotărîtură ce a avut sfânta mănăstire de la Alexandru Iliaș voievod și de la Moisi Moghila voievod.

Și se începe hotarul aceluia <loc>² de la obirșia izvorului Mustei, pe apă la vale pînă la Nemțisor și Nemțisorul în sus pînă la gura Topliței din braniste, de acolo Toplița în sus, pe din jos de prisaca mănăstirii Neamț, pînă la gura Topliței Seci, la bour, și Toplița în sus pînă la podul de piatră al lui Fodosie, iar de acolo drumul în sus pînă la marginea luncii, în capul Obrejiei, la piatră, la bour, iar de acolo Obreja în sus, din bour în bour,

¹ Loc rupt.

² Omis.

pînă la piscul Munceilor, la piatră și la bour, unde este hotarul lui Ureche
 vornicul, iar de acolo drept în sus, din bour în bour, peste culmea Munce-
 lului la chilia lui Veniamin, într-un rîmnic, și de acolo drept la deal, la bour
 și la piatră, iar de acolo drept pe din sus de chilia lui Visarion, lingă chilia
 lui Ștefan Răul, la bour și de acolo peste apa Carpenului în sus, din bour
 în bour, la curmătura Runcului, iar de acolo prin mijlocul coastei Fagului,
 din bour în bour, la Furciturile Dobriianului și iarăși prin mijlocul coastei,
 din bour în bour, pînă la piciorul Străjii și la vale pe picior, pe coasta picio-
 rului Străjii și peste izvorul Străjii la muntele Țiganului, la bour și la piatră
 și culmea muntelui în sus¹ din pădure pînă sub Muncelul Mare,
 iar de acolo coasta Muncelului la fîntina lui Ziman Sasul, la bour și drept
 prin bouri pînă la hotarul chilei lui Chiriîac, iar de acolo la vale ...¹ drumului,
 la piatră și drept peste cîmp la altă piatră și la matca Neamțului, iar de
 acolo Neamțul în sus pînă la capul piscului Cotnărelului, la piatră și la bour,
 pînă la capul Foalelor, iar de acolo pe culmea Foalelor în sus, din bour în
 bour, pînă în mijlocul Foalelor și Peperigul pînă la curmătură și din bour
 în bour pînă la piciorul Ursoaei, iar de acolo piciorul la vale pînă la gura
 Plotunului, unde cade în Peperig, iar de acolo apa Peperigului în sus pînă
 la Slatina lui Petru voievod, Slatina pe jumătate și Peperigul în sus pînă la
 cornul Glodului, la bour, și piciorul la deal pînă la Răscoale, la bour, iar de
 acolo obcina, din bour pînă la fruntea Baicului și pe culmea Baicului pînă la
 vîrful Cornului, în obîrșia izvorului Cornului, la vale pînă la rîul Bistrița
 și peste Bistrița, pe piciorul Colibiței, în sus pînă la vîrful Vir<st>²atul, iar
 de acolo obcina în sus pînă la vîrful Hurduga, iar de acolo obcina în sus,
 de asemenea din bour în bour, pînă la priluca dintre Direpte, la Dreptul
 Mare, iar de acolo apa Direptului la vale pînă la rîul Bistrița, iar de acolo
 peste Bistrița la izvorul Fagului, iar de acolo pe izvor în sus pînă la obîr-
 șie, iar de acolo la vîrful Razimului, la Comarnicul lui Petrică, la bour, pe
 vîrful Razimului, la Vîrful Mare, la bour, într-o piatră, iar de acolo drept
 peste Farcașa la priluca lui Teacă, iar de acolo drept la deal, din bour în bour,
 pînă la vîrful Bulbocului Mare, iar de acolo drept din bour în bour pînă la
 Fărcășița, printre Bulbuce și într-un bour, iar de acolo peste holm la obîr-
 șia izvorului Halăuca și izvorul la vale pînă la Valea Mare, iar de acolo
 pe vale în jos pînă la Neamțul Mare, iar de acolo peste Neamț și piciorul
 Mînzatului în sus, pînă la vîrful Mînzatului, iar de acolo obcina la vale
 pînă la vîrful Pițigăei, iar de acolo obcina la vale pînă la vîrful Sihlei Mari,
 iar de acolo obcina pînă la vîrful Sihlei Mici, iar de acolo obcina la vîrful
 muntelui Rusului, pînă la piciorul Pesticioarei, iar de la piciorul Pesti-

¹ Loc alb.

² Loc rupt.

cioarei pe obcină la vale pînă la obîrșiile Moîsei, într-un bour, iar de acolo obcina pînă la virful Pleșul, iar de acolo pe virful Pleșu la vale pînă la obîrșiile Cărbunei, iar de acolo obcina la vale pînă la obîrșia izvorului Călugăriței, iar de acolo obcina la vale pînă la obîrșiile izvorului Purcăriței, iar de acolo obcina la vale pînă la obîrșiile izvorului Runcului, iar de acolo obcina la vale pînă la obîrșia izvorului Mustei și izvorul pînă la gură.

Pentru aceea, acel loc mai sus scris, în semne, să fie de la domnia mea sfintei mănăstiri Neamțul dreaptă ocină și dedină și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a domniei mele.

La Iași, în anul 7142 < 1634 > mai 20.

Domnul a zis.

† Pătrașco Bașotă mare logofăt a iscălit < m.p. >.

† Ianăș Bălici < a scris >.

Arh. St. București, M-rea Neamț, CXVIII/5.

Orig., hîrtie (42,5 × 27,7 cm), pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. din 1798 august 31, de polcovnicul Pavel Debrici, *ibidem*, XLVII/3; altă trad. veche, *ibidem*, M-rea Secul, I/5.

O trad. veche, în dublu exemplar, la Bibl. Acad., CLXXV/32, și alta, din sec. al XIX-lea, *ibidem*, CLXXXVII/178.

142

1634 (7142) mai 20, Iași.

Vasile Lupu voievod întărește lui Ștefan căpitan din Dumbrăvița ocini din satul Torcești, ținutul Tecuci.

† Иъ Баснаѣ воєвода, в<о>жѣю м<н>л<о>стѣю г<о>сп<о>д<а>рѣ Земан Мѡлдавскон. Ѡж<е> прѣиде, прѣд нами и прѣд всими нашими мѡлдавскими боѣри, великими и малими, сѣсга нашъ Стефанъ кѣптанъ въ Дѡмерѣнцѣ съ единъ записъ за свидѣтелство въ единъ ч<л>ове<к>ъ, имѣ имѡ, Мелинтѣе, с<ы>нѣ ерѣ Кирианъ, сътворенъ съ великоѡ кѡлѣтво въ прѣдъ нѡколикѣ¹ люди добри, имѣ имъ Мѡргочъ и Ѣлевѣстрѣ юзбашъ и Ѣрзникѣ кѣхѡмъ Некифоръ кѣхѡмъ и Яврамъ и Шефанъ Кѣрланцѡмъ и Дамѣанъ, с<ы>нѣ Мѡргочъ, и ерѣ Яванъ, еж<е> писалъ своѣю рѣжконъ тотъ записъ, писавѣши и свидѣтельствѡвѣши самъ на себѣ више писанъ² Мелинтѣе, с<ы>нѣ попъ Кирианъ, како ѡнъ за добровоѡ своѡ воѡмъ, некимъ нѣпонуждѣнъ, ани приселованъ и далъ и подаровѡмъ своѡ правѡмъ ѡтн<и>на и дѡднина въ село Тѡрчѣши, въ в<о>лостъ Текѡчскомѡ, въ частъ еѣго половинѡ, елико сѡмъ избѣретъ въ вѡтрѣ село и въ

¹ Probabil greșeală de tipar, pentru *нѣколики*.

² Probabil greșeală de tipar, pentru *писанъ*.

полѣ и ѡт вѣс прихѡд. Тоа ѡн дал и дароваѡ више писанномѣ слѣси нашемоу
Штефан кѣпитан, ради <па>¹шениѣ грѣхѡм емоу и родителам емоу. И тако пишет
сѣ великоѣ клятвѣ въ тот запис да не имат никто ѡт племеницѣ ег<о> въмѣ-
шати с<а> на тоа част за ѡтн<и>ну.

И ѡ том, тиж<е> указоваѡ, прѣд нами и прѣд н<а>шими болѣри, слѣга
н<а>шѣ Штефан кѣпитан и дрѣгги запис, тиж<е> за свидѣтелство, ѡт един ч<е>-
ловѣкъ, имѣ емоу, Триф, с<ы>нѣ Ъвнашко Къза, ѡт Торчеш<и>, ѡт прѣд
дѡзри люди, имѣ им, Кондрѣ Малич ѡт Крълингътѡр и Мелинтѣ ѡт Торчеш<и>,
с<ы>нѣ ерес Кирил и Ялѣа ѡт Дѡмерѣвницѣ и Ързикъ кихаѡ и Ъвнашко стегар
писаѣши и свидѣтелстваѣши сами на себѣ Триф въ тот запис, како ѡн добром
своѡ вола, неким непонужден, ани¹ приселован, продаѡ своа права ѡтн<и>на и
дадн<и> на ѡт тогож<е> село Торчеш, еанко с<а> избереѡ его ѡт ватрѣ село и
ѡт полѣ и ѡт вѣс прихѡд. Тоа продаѡ виш<е> писанномѣ слѣси нашемоу, Стефан
кѣпитан ѡт Дѡмерѣвницѣ, ради шест ѡгарскихъ.

Того ради и мы, іако увидѣхѡм тѣхъ записе ѡт толкиихъ люди добри, мы
же вѣровахѡм и ѡт нас ещѣж<е> дадохѡм и потвѣрдихѡм виш<е> писанномѣ
Штефан кѣпитан ѡт Дѡмерѣвницѣ на тѣхъ прѣд речениихъ части за ѡтн<и>ну ѡт
село Торчеш<и>, како да ест емоу права ѡтн<и>на и даанѣ и выкупленѣ и зрик
и потвѣрженѣ, сѣ въсам доходом, непорѡшѣнно никомуж<е> на вѣки. И ни да
с<а> не ѡнишаѣт.

✠ Ис, в<ъ> л<ѣ>т<о> »зрѣмѣ маи к̃.

† Сам г<о>сп<о>д<и>нѣ велѣа.

Тодѣрашко² вел логофѣт искаа.

Шандир.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei.
Iată a venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni,
mari și mici, sluga noastră Ștefan căpitan din Dumbrăviță cu un zăpis de
mărturie de la un om, pe numele lui, Melintie, fiul preotului Chiril, făcut cu
mare blestem dinaintea cîtorva oameni buni, pe numele lor, Murgoci și Săle-
văstru iuzbașa și Urzică chihaiia și Nechifor chihaiia și Avram și Ștefan Cîrliață
și Damian, fiul lui Murgoci, și preotul Ioan, care a scris cu mîna sa acel zăpis,
scriind și mărturisind însuși asupra sa mai sus scrisul Melintie, fiul popii
Chirilă, cum el de bunăvoia sa, nesilit de nimeni, nici asuprit, a dat și a
dăruit dreapta sa ocină și dedină din satul Torcești, din ținutul Tecuciului,
jumătate din partea sa, cît se va alege din vatra satului și din cîmp și din
tot venitul. Acea a dat-o și a dăruit-o mai sus scrisei noastre slugi, Ștefan
căpitan, pentru iertarea păcatelor lui și a părinților lui. Și așa scrie cu mare

¹ Parantezele editorului; corect: ѡншениѣ.

² Greșit, pentru Пѣтрашко.

parte de moară, lui Costantin din Dolhești, dreptu un poloboc de miiare și cinci zloți bătuț.

Și-într-aceasta tocmală au fost popa Gligorie din Șerbești și Păntiul de-acolea și Pătrașco de-acolea și Ionașco de-acolea și Mierăuță Cioruș de-acolea și Dumitrașco din Miclești.

De-aiasta scriem și mărturisim și pre mai mare credință ne-am pus și pecețile.

Ș-am învățat pre popa din Broșteni de-au scris, ca să știe.

Еъ лѣто ۖۙۙмъ мѣсеца маи кѣ днѣи.

Bibl. Acad., CCXLI/18.

Orig., hîrtie (31 × 19,5 cm), șapte peceți aplicate.

144

< 1634—1651 > mai 22, Iași.

Gavril hatman și pîrcălab de Suceava judecă pricina dintre Malcoci pîrcălab și Ionașco pentru un inel pus zălog.

† Ето аз Гаврил хѣтман, прѣкѣлаб Сѣчавскій. Adeică cum au pîrit de față Malcoci pîrcălabul pre Ionașco din Roznăvū dreptu un inel de aurū ce-au fost zălog pus la giupîneasa loi Malcoci, din dzile<le> loi [loi] Barnovschii¹ vodă, dereptū² ughi.

Dici pînă acmu banii nu i-au mai plătit, iar acmo s-au biciuluit acel inel, cu boiari și cu mulți oameni buni din porta mării sali loi vodă, dereptū cincidzeci de potroinici buni și i s-au dat loi Ionașco și dzi, din mai, din 22 de dzile, în 2 săptămîni să-ș răscumpere inelul la dzi și să aibă a mai da și ceialalți bani, 34 de potronici, bani buni. Și de doi lei ci dzice Ionașco că i-au mai dat tot dereptū datorii inelului, iar pîrcălabul dzici că i-au dat pentru camănă, nu i-au dat pentru inel. De-și va da pîrcălabul cridința, să aibă a-i plăti el și acei doi zloți la dzi, iar de nu-ș va plăti el inelul la dzi, să hie inelul piitoriu pentru căce au rămas pîrcălabul pre Ionașco din toată légea și din porta mării sali loi vodă.

Și ș-au pus și hierieia innaintea porții mării sale loi vodă³.

¹ „[loi] Barnovschii“, scris înghesuit de aceeași mînă pe loc lăsat alb.

² Loc alb.

³ „mării sale loi vodă“, adaos între rînduri.

Dici, di-aciaa innainte să nu să mai pîrască aceasta pîră nici odenăoară în véci preste cartea noastre.

† ♂ Ис, ман ѿв.

† Γαβριλ χατμαν <m.p.>; βορνηκως της πορτας¹.

Bibl. Acad., IV/224.

Orig., hîrtie (31,4 × 19,5 cm), pecete aplicată.

Datat după Gavril hatman și pîrcălab de Suceava.

145

1634 (7142) mai 30, Suceava.

Vasile Lupu voievod întărește călugărițelor de la mănăstirea de peste Bistrița o bucată de hotar din satul Dănești.

† Ив Каснаѿе воевода, божію милостію, господаръ Земли Молдавскон. Ѣже господство ми дали и потвърдани есми молебници господства ми калѣгернице въ свѣта монастыри через Бистрицъ, идеже ест храм свѣтаго Прѣвображеніе господа Бога и спаса нашего Исуса Христа, едно вукат за хотар въ село Дънищи, что ест въ восток, что ударѣетъ въ рѣцѣ Кракъс, <за>² что ималъ тѣжъ съ молебницѣмъ нашимъ калѣгеромъ въ свѣта Монастыри въ Царинѣ, идеже ест храм свѣтаго Николи, въ дъни Радѣа воевода и зосташи молебници наше калѣгернице въ свѣта монастыри через Бистрицъ на молебникомъ нашимъ калѣгеромъ въ свѣта монастыри въ Царинѣ, да не имаетъ не едно трѣбо съ тотъ вукатъ за хотаръ иже више ест писанъ, нѣ да имаетъ дрѣжкате молебници наше калѣгернице въ свѣта монастыри через Бистрицъ, по гдѣ хотариши Дзупницъ и Чокръленъ въ тахъ и Драгомиръ зрѣдникъ въ Каменъ и Бога вистѣрникъ и Бога лугофѣтъ и Башотъ бивничѣръ³ и Болдѣска дворникъ и Сѣкелъ къмѣрашъ и Каснаѿе Прѣжееска спѣтаръ нинѣхъ многи людѣ добри и стари.

Да вѣдетъ въ господства ми, молебници господства ми калѣгер²ици и въ свѣта монастыри через Бистрица, права втинниѣ и дѣднинѣ, съ вѣсѣмъ доходомъ, въ вѣкѣи вѣчнѣи. И ни да сѣ[да сѣ] не влишаѣтъ прѣдъ семъ лнстомъ господства ми.

♂ Сучавѣ, въ лѣто ♂Зрмѣ ман ѿ.

† Господинъ речн.

† Пѣтрашко Башотъ вѣл лугофѣтъ и искаа <m.p.>.

† Иѣнъш <писалъ>.

<Pe verso, însemnare ulterioară>: A mănăstirii Văratecul.

¹ Gavril hatman <m.p.>; vornic de poartă.

² Omis.

³ În loc de бивничѣръ.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit rugătoarelor domniei mele călugărițe de la sfânta mănăstire de peste Bistrița, unde este hramul sfintei schimbări la față a domnului Dumnezeu și mintuitorului nostru Iisus Hristos, o bucată de hotar din satul Dănești, ce este de la răsărit și lovește în riul Cracău, < pentru >¹ care au avut piră în zilele lui Radul voievod cu rugătorii noștri călugări de la sfânta Mănăstire din Țarină, unde este hramul Sfintului Nicolai, și au rămas rugătoarele noastre călugărițe de la sfânta mănăstire de peste Bistrița pe rugătorii noștri călugări de la sfânta Mănăstire din Țarină, ca să nu aibă nici o treabă cu acea bucată de hotar care este mai sus scrisă, ci să aibă a stăpîni rugătoarele noastre călugărițe de la sfânta mănăstire de peste Bistrița, pe unde au hotărnicit Dupniță și Ciocirlei vătah și Dragomir ureadnic de Piatra și Boul vistiernic și Bogza logofăt și Bașotă pivnicer² și Boldescul vornic și Seachel cămăraș și Vasilie Prăjescul spătar și alți mulți oameni buni și bătrini.

Să fie de la domnia mea rugătoarelor domniei mele călugărițe de la sfânta mănăstire de peste Bistrița dreaptă ocină și dedină, cu tot venitul, în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a domniei mele.

La Suceava, în anul 7142 < 1634 > mai 30.

† Domnul a zis.

† Pătrașco Bașotă mare logofăt și a iscălit < m.p. >.

† Ianăș < a scris >.

Arh. St. București, M-rea Văratec, XVII/14.

Orig., hîrtie (33,4 × 20,8 cm), pecete aplicată.

Pe foaia a doua, începutul aceluiași act.

Cu două traduceri: una din 1766 iunie 3, de Evloghie dascăl (cu data 7149 mai 30), și alta din 1836 decembrie 28, de Chiriac ieromonahul de la M-rea Neamț.

146

< 1634 > mai 31.

Scrisoarea lui Gheorghe Boțu și Petre Hadîmbul către marele logofăt, prin care dau știre că au ales hotarele satului Cîndești, ținutul Bacău, după porunca domnească.

† Întru tot al nostru mai mare și cîstit părinte și pre după milostivul Dumnezeu întru tot multu nedejduitor, dumneata părinte logofete

¹ Omis.

² În text, greșit: „bivnicer“.

mare, cătră aceasta dăm știre dumitale că a venit la noi călugării de la svînta mănăstire de Beserecani, cu cinstită carte mării sale lui vodă, la noi, să mērgem la ținutul Bacăului, la sat la Cindești, ca să stringem oameni buni și bătrîni și tineri și dimpregiur mejeiaș, ca să socotim foarte bine și cu direptul, cum vor găsi oameni buni cu sufletele sale, să alēgem și să hotărîm partea lor de ocină, de cumpărătură, ce au de la oameni din Cindești, anume din partea lui Mihăilă, a patra parte din sat din Cindești, de la Toader și de la Tudora, nepoți lui Mihăilă.

Déci noi am socotit cu oameni buni și le-am ales partea lor.

După acea, așijdere au avut călugării[*cu*] altu zapis de la Petrea Hadîmbul, așijdere de cumpărătură, ce au avut de la Părasca, fata Anghei din Cindești, dintr-a patra ¹ parte de sat a opta parte, partea Părascăi, și acēia o am socotit și o am ales și o am lipit lîngă partea lui Mihăilă, însă bolovani n-au pus, ce numai ce am sāmnat, ce cum va hi voia dumitale.

Dup-ace, așijdere au venit u< n> ² om, anume Dzamă, cu nește zapise de la nește nepoți a lui Mihăilă, dzincîndu că are și el cumpărătură de la cei nepoți a lui Mihăilă. Derept acea, noi am întrebat acei oameni buni ce s-au tîmplat aicea, anume Mihăilă și Nechita și Mihil Năsoescul și Hilipiel și Vlasie și Ionașco Salom și Toader Blidar și Ion Vlașco și Nicoară și Precup și Tudoran din Read și alți oameni buni și dzic toți că acēle zapise ce are Dzamă de cumpărătură simtu nederēpte, cum au mărturisit toți cești oameni buni ce mai sus simtu scriși.

Așea dăm știre dumitale.

† Întru tot mai mic feciorul dumitale Ghiorghe Boțu și Petrea Hadîmbul.

Popa Séchil.

Au scris popa Ion.

Au fost de față și Pintelei și Cămîrzan și Avram de Grozești.

Mai 31: † is ... ³

< Pe verso>: † Iftimie de la Beserecani scriu viiață și sănătate milostiviri tale, părinte, carele ești la călu< g> ⁴ ă< ri> ⁴ pre Birlădzel, dau știre că am trimes cestu om s< ă> ⁴ dai céle.

Dzi in< că> ² le-am dat, din meseța mai 31 in doao săptămîni.

¹ „patra“, corectat peste „parte“.

² Omis.

³ Nu se mai poate citi, documentul fiind tăiat.

⁴ Loc rupt.

< Adresa>: La mai mare cinstit părintele nostru, la logofătul cel mare.

Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol“ — Iași, Fond Spiridonie, I/28.

Orig., hirtie (31,3 × 19,1 cm), patru peceti aplicate.

Datat după doc. din 1634 iulie 6 (vezi nr. 177) prin care Vasile Lupu voievod întărește călugărilor de la mănăstirea Bisericiani o ocină din satul Cindești, în urma judecății cu Zaharia Dzamă.

EDIȚII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II, 1, p. 70—71 (orig. datat „prope 7140 < 1631> oct. 13“).

147

< 1634 mai 31>.

Scrisoare adresată lui Vasile Lupu voievod de către Gheorghe Boțul, Cămîrzan și Păntelei, privind alegerea unor părți ale mănăstirii Bisericiani din satul Cindești, ținutul Bacău.

† ИЖЕ въ Христа Бога благочистиѡмъ и Христѣ любивѡмъ и Дѣхъ Свѣтѡмъ всѣяномъ и съ вишнимъ вѣнцемъ вѣнчаномъ прѣзкрашенномъ и въсе милостивомъ господиизъ нашемъ, Иѡвъ Василіѣ козвода, божію милостію, господаръ Земли Молдавскѡи¹. Cătr-aceastea dăm știre măriei tali, milostive domne, că au venit la noi călugării de la svînta mănăstire de Beserecani, cu cinstită carte a mării tale, să mîergem la ținutul Bacăului, la Cindești, ca să stringem oameni buni și bătrini și tineri și dinpregiur mejeiaș ca să socotim cu dereptul cum vor găsi oameni buni cu sufletele sale, să alăgem o parte de ocină de cumpărătură ce au de la oameni din Cindești, cum le vor spune dèresele și oameni buni.

Déci noi amă socotit cu oameni buni și am ales partea mănăstirei, iară după aceea au venit u < n> ² om, anume Dzamă, cu niște zapise, dzicîndu că are și el cumpărătură de la cei oameni.

Dereptu aceea, noi am întrebat acei oameni buni, bătrini și tinere ce s-au tinplat la acel hotar, anume popa Ioan de în Read și popa Séchel și Mihăilă și Nechita și Mihilă Năsoescul și Hilipiel și Vlasie și Ionașco Salom și Toader Blidar și Ion Flașcoe și Nicoară și Precop și Tudoran de în Read și Selevăstru și Avram de în Grozești și alți oameni buni și dzic toți că acele

¹ † Celui întru Hristos Dumnezeu binecinstitor și iubitor de Hristos și luminat de Duhul Sfînt și încoronat cu coroana de sus, prea împodobitului și întru tot milostivului domnului nostru, Io Vasilie voievod. din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei.

² Omis.

zapisă ce are Dzamă de cumpărătură simtu nederépte, cum au mărturisit toți acești oameni buni ce mai sus simtu scriși.

Așia dăm știre și mărturisim și noi măriei dumitale, milostive doamne.

† Mai mici slugile măriei tale, Ghiorghie Boțul și Cămirzan și Păntelei, cum am aflat, așia mărturisim.

Popa Séchel au scris și popa Ioan au fost de față și Petrea Hadîmbul.

<Adresa>: Благочинствомъ и Христолюбивомъ, господиномъ нашимъ, Іу Василіе воєвода, божію милостію, господарь Зѣмли Молдавскѣ¹.

Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol” — Iași, Fond Spiridonie, I/33.

Orig., hîrtie (31,3 × 19,5 cm), trei peceti aplicate.

Datat după doc. din <1634> mai 31 (vezi doc. nr. 146).

EDIȚII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II, 1, p. 83—84 (orig. datat „prope 7142 <1634> iulie 6”).

148

1634 (7142) iunie 2, Iași.

Vasile Lupu voievod întărește Mitropoliei Sucevei scutirea de dări a vecinilor și a poslușnicilor săi.

Ioan Wasily Wojwod bestättiget die durch den zur Suczawaer Mitropolie gehörige Unterthanen und Potuszniken steuerfrey.

Dtto Iassy, 7142 <1634> den 2ten Iuny.

Ioan Vasili voievod confirmă scutirea de dări pentru vecinii și poslușnicii Mitropoliei Sucevei.

Dat în Iași, 7142 <1634> iunie 2.

Arh. St. Suceava, Documente, XLII/5.

Inventarul doc. Mitropoliei, fasc. lit. B, nr. 25.

Rezumat german.

EDIȚII: Popovici, *Index Zolkiewiensis*, III, p. 753 (rez. german și trad.).

¹ † Binecinstitorului și de Hristos iubitorului, domnului nostru, Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei.

16 <34> — 16 <41> (714. . .) iunie 3.

Vasile Lupu voievod împuternicește pe Ciomîrtan să-și țină ocina sa din seliștea Vlădeni.

Иъ Басѣлѣѣ воевода, божїи милостен, господаръ Земли <Молдавскон>¹. Dat-am cartea domniei mele slugii domnii meli, lui Ciomîrtan din Dășăni, ca să fii tare și puternic cu cartea domnii mele a opri a lor dreaptă ocină și moșii din seliști din Vlădini, drept din giumătate di sat a triia parte, partea lui Ionașcu Pitriscului, care parte au fost oprit-o Vasilii și Melentiana și să aibă a opri ace parte cu fineațуре și cu pămîntуре și cu tot vinitul și să aibă a lua și a zăcea ci a fi pi partea lui. Or i cui a păре cu < s>trîmbul să aibă a vine să ste de față innaintea domnii mele și să-ș aducă și dresăle ci vor ave spre Vlădene.

Тони пишѣм (lipsă)².

Бѣлѣтъ хърѣм¹ юнїѣ ҃ѣ.

Arh. St. București, M-rea Neamț, C/3.

Copie.

Datat în intervalul dintre anul venirii la domnie a lui Vasile Lupu (1634) și limita maximă a anului pe care îl indică cifra zecilor din data documentului (7149 < 1641>).

1634 (7142) iunie 3, Suceava.

Vasile Lupu voievod întărește lui Ionașco Dobrenchi și rudelor sale satul Măcicătени, cu iaz și cu mori pe Jijia, în ocolul târgului Botoșani, în urma judecății cu Borleanul ș.a.

† Иъ Басѣлѣѣ воевода, божїю милостїю, господаръ Земли Молдавскон. Оуже прїидошѣ, прѣд нами и прѣд нашими молдавскими болѣри, великими и малыми, сазуи наши Ывнашко Добринки зрикар и шзрен его, Азпѣла и Николаю, сынове Басѣлѣѣ Грѣмас și au pîrit de față pre slugile noastre, pre Burăleanul și pre Bejan și pre Vasilie și pre Ionașco Rodna printru sat pentru Măcicătени, cu hălășтеu și cu mori, pre apa Jijiei, de ocolul Botășeanilor. Și ne-au arătat dirése cum i-au fost schimbătură giumătate de sat de Măcicătени pentru giumătate de sat de

¹ Omis.

² Nota copistului.

Pietriș, care ocină au fost cumpărătură lui Grumadzu de la Movilești. Iar giumătate de sat de Măcicătēni scrie dare și miluire lui Dobrenchi deosăbi de la Barnovschi voievod. După acēia ș-au făcut Dobrenchi iazu și mori din pajiște. Iar Bălșeștii, ce sîntu mai sus scriși, s-au sculat și au închinat satul Măcicătēnii lui Alexandru vodă Iliiaș și cu măzdă ¹ l-au dobîndit. Și au luat venitul morilor în doi ani. Iar Borăleanul și Bejan și Vasilie și Rodna, ei au dzis că au cumpărat acel sat de la Alexandru vodă Iliiaș și ne-au arătat și zapise.

Deci domnia mea și cu tot svatul domniei méli i-am giudecat și am aflat cum dirésele lui Dobrenchi și a fraților săi simtu mai bătrîne și dirépte și s-au credzut. Iar Burăleanul și Bejan și Vasilie și Rodna, ei au rămas din toată légea, pentru căci am socotit domniia mea că nu iaste légea țării să închine ocina omului nevinovat domnească și apoi pirișul iar să o cumpere de la domnu. Deci, slugile noastre, Dobrenchi și cu frații săi, ei s-au îndreptat și ș-au pus fierie 24 de florinți în vistiiarul domniei méle.

Așijderele am socotit domniia mea pentru acei bani, ce-au dat ei lui Alexandru vodă, să fie cu acea piine ce au luat de la acēle mori, căci acel județ au fost făcut fără dreptate. Iar dirésele ce au avut ei de la Alexandru vodă s-au ruptu denaintea svatului domniei méle. Și de să vor mai afla cîndva nescare dirése la Bălșeștii pre sat pre Măcicătēni, să nu aibă a să crede.

Deci, de acmu înainte, să nu aibă a mai piri Burăleanul și Vasilie și Rodna pre Ionașco Dobrenchi și pre Lupul și pre Neculaiu, nici a-i dobîndi, nici odănoară, ce ca să-i fie de la domniia mea ocină și întăritură giumătate de sat de Măcicătēni, care iaste schimbătură pentru giumătate de sat de Pietriș. Așijdere, altă giumătați de sat de Măcicătēni, ce iaste lui Dobrenchi deosăbi dare și miluire, cu tot venitul, lor și feciorilor lor și nepoților, neînprăștiiților și a toată semenii lor, ce să vor alége mai pre aproape,

не<по>²рѣшено николиже на вѣки прѣд сим листом господства мнѣ.

✠ Свѣдѣкѣ, въ лѣто ✠ЗРМѢ юнѣ Г ДНИИ.

† Сам господинъ велѣл.

Иъ Василъ воєвода <m.p.>.

† Тодѣрашко <писал>.

<Pe verso, însemnare contemporană>: A lui Dobrenchi uricar.

Bibl. Acad., V/88.

Orig., hîrtie (41,4 × 28 cm), pecete aplicată.

¹ Mită.

² Loc rupt în orig.

† Ив Касилѣе воевода, божию милостію, господарь Земли Молдавской. Оже приде, съ нами и прѣд нашѣми волѣри наше, Тѣѣла логофѣта и тега, прѣд нами, на кѣльгери вт свѣтаа монастыре Драгомирна ради едно село, на имѣ Кѣлиннеци, что на Гирет, в волостъ Обчавской, реко ире¹ ии кѣпила тоє село ещи пре дни Гашпара воевода вт Ывнашко, сынъ Стронч логофѣт, и дѣржал даже до...². Я калѣгѣрии имал³ нѣкиѣх нареденіе ученени лѣкави бо их дѣржал вт прѣва господства Янѣдандра воевода Илиашевит⁴ даже до нѣинѣ и⁵ нехотѣла их указовати. Таже къ том, сказали их единъ зрик и нѣкиѣх записе и въ том имали за их записе свѣдѣствоват⁶ и калѣгери вт монастыр Пятна, занеже так казали калѣгери вт монастыр, вт Драгомирна, аже вт нихъ искѣпила тоє село митрополитъ Анастасіе. Таже калѣгери казали, аже бѣше в закладъ единъ зрикъ на село Дръжѣщи и тотъ зрикъ искѣпила его за сто зги, а Кѣлиннеци не имал не такоу тѣлѣж.

Таже вътом, застали калѣгери въ Драгомирна въ вѣсего закона. И зрик
ихъ и нареденіе что имали шербетали сѣ неправедни и възѣли сѣ въ прѣдъ дикан
и дали сѣ въ рикъ? Гѣштѣла логофѣтъ и шправила сѣ и поставила соби фѣерѣю.

ТѢ^М ⁵ РАДН, ШТ СЕЛѢ ДА НЕ ²МАЕТ МАН ТЕГАТИ КАЛѢГЕРИ ВШЕ ПИСАНН
ЗА СѢА НА ТѢШТѢА, НИКОЛЖЕ. И ИИ ДА СѢ НЕ СМНШАЕТ.

ДѢТ \times ЗОМВ ЮНІЕ \sim ДНН.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Tăutul logofătul și a pirit, înaintea noastră, pe călugării de la sfînta mănăstire Dragomirna pentru un sat, anume Călinești, care este pe Siret, în ținutul Suceava, spunînd că el a cumpărat acel sat încă din zilele lui Gaspar voievod de la

¹ Greșit, în loc de ρεκ84H ερε.

² Loc alb în copie.

³ Gresit, în loc de $\eta\mu\alpha\lambda\eta$,

⁴ Gresit, în loc de НЛНШЕВНЧН.

⁵ Omis in copie.

⁶ Gresit, în loc de **ΣΕΒΔΑΤΕΛΑΤΚΟΚΑΤΗ**.

⁷ Gresit, în loc de рѣки.

Ionașco, fiul lui Stroici logofăt, și l-a stăpinit pînă la¹, iar călugării au avut niște drese făcute cu înșelăciune, că au stăpinit de la prima domnie a lui Alixandru voievod Iliiaș pînă acum <și>² nu au vrut să le arate.

Și întru aceea, au arătat un uric și niște zapise și întru aceea, au avut să mărturisească pentru zapisele lor și călugării de la mănăstirea Putna, pentru că așa au spus călugării de la mănăstire, de la Dragomirna, că de la dinșii a răscumpărat acel sat mitropolitul Anastasie. Astfel călugării au spus că la ei a fost zălog un uric pentru satul Drujăști și acel uric l-au răscumpărat cu o sută de ughi, iar cu Călineștii nu au avut nici un amestec.

Și întru aceea, au rămas călugării de la Dragomirna din toată legea. Și uricul lor și dresese pe care le-au avut s-au aflat neadevărate și li s-au luat dinaintea divanului și s-au dat în minile lui Tăutul logofăt și s-a îndreptat și și-a pus fierie.

Pentru aceea, de acum să nu aibă a mai pîri călugării mai sus scriși pentru aceasta pe Tăutul, niciodată. Și altul să nu se amestece.

Anul 7142 <1634> iunie 5 zile.

Arh. St. București, Ms. nr. 628, f. 174.

Copie.

152

1634 (7142) iunie 12, Iași.

Vasile Lupu voievod scrie aprozilor și slugilor hătmănești din ținutul Roman să lase în pace ȣiganii Episcopiei de Roman.

† Иѡ Бачаѣе воевода, божію милостію, господаръ Зѣман Мѡлдавскон. Scriem domnia mea la slugile domniei mele, la aprodzi și la slugi hătmănești, carii mînaț ȣiganii la lucru de la ținutul Romanului. Deaca veți vedea cartea domnii mele, iar voi să aveț a lă<sa>² în pace ȣigani svetii Ipiscopii de Roman, anume: Boboc ȣiganul cu femée și cu ficiorii, și Părnichi cu feméia și cu ficiorii, și Bodin cu feméia și cu ficiorii, și Sava cu femée și cu ficiorii și Ghiorghie cu feméia și cu ficiorii, întru nemic să nu-i învăluit, că domniia mea m-am milostivit și i-am lăsat să hie de treaba svetii Ipiscopii.

Aceasta vă scriem, mai multu val să nu le faceț.

✠ Ис, въ лѣто хрѣме юнѣ еѣ.

† Годом господинъ велѣа.

¹ Loc alb în copie.

² Omis.

Иъ Баснаѣ коєвода <м.р.>.

† Тирон <писал>

Bibl. Acad., LXI/50.

Orig., hîrtie (31 × 23 cm), pecete aplicată.

153

1634 (7142) iunie 12.

Vasile Lupu voievod întărește mănăstirii Pingărați braniștea sa în urma învoielii cu mănăstirea Bisericiani.

7142 < 1634> iunie 12.

Uric sirbesc de la Vasile voievod prin care întărește monastirii Pingărați învoiala ci au făcut-o cu monastire Bisăricanii pentru braniști.

Arh. St. București, A. N., MMCCCXCVI/7 A, nr. 26.

Rezumat.

Individualitatea acestui document nu este sigură. Nu este exclus ca rezumatorul să fi citit greșit data de zi, originalul datînd, în acest caz, din 14 iunie 1634, cînd cancelaria lui Vasile Lupu a emis un act cu conținut asemănător (vezi nr. 156).

154

1634 (7142) iunie 12, Iași.

Vasile Lupu voievod întărește lui Gheorghe Roșca vistier ocini din satul Ivoești, pe Bahlui, ținutul Cîrligătura.

† Иъ Баснаѣ коєвода, божією мнлостію, господарь Земли Мѡлдавскон. Оуже господство ми дали и потвърдани есми болѣринѣ нашѣмъ, Гнѡргіе Рѡшка вистѣирник, его правѣи ѡтнини и вкѣспленіе, ѡт исписок за вкѣспленіе что имал ѡт Ялѣгандръ Илѣаш коєвода, пѣтаа част ѡт село Икоєци, на рѣцѣ Бахлѡж и съ пѣтаа част ѡт брод за млєнѣ на потока Бахлѡж, что ѡ волост Крълангѣтѣри, что било емѣ вкѣспленіе ѡт Баснаѣ и сѣстра его, Настасѣе, сынове Гаврила, и ѡт внѣци нѣх, Павел и ѡт брат его, Баснаѣ, сынове Янини, вѣси внѣци Гаврилови и тнже ѡт внѣк нѣх, Иѡнашко, сынѣ Циганчи, за една сто и два десѣт талери сребръниѣх, что тоа пѣтаа част село Икоєци было праваа кѣспленіе ѡтѣцѣ нѣх Гаврила, еже внѣше писах, ѡт егѣмєнѣ и всє събор ѡт свѣта монастыри нарицаниаа про-

орок Наїа, еже вѣнз Сучавскаго града, вѣт неписок за кѣпечно что намаѣ Гаврила вѣт Брнмѣа Могила воевода и вѣт Брнк за потерѣжденїе вѣт Радѣа воевода¹.

И пакѣже даѣн и поновѣн есмн емѣ дръгда част вѣт того село Ивоѣѣн, вѣт петѣа² част, половѣнна, съ част вѣт брод за мленѣ, что бѣло емѣ вѣкѣплѣнїе вѣт Моѣсею, сынѣ Ивн, вѣт тѣх нарѣденїе еже вѣше пншемѣ, за шест десѣт тѣлер сребро.

Тѣм радѣ, тоѣ вѣше пншем, петѣа част вѣт село Ивоѣѣн съ петѣа част вѣт брод за мленѣ и пакѣже вѣт петѣа част, половѣнна вѣт тогоже село, пак съ част вѣт брод за мленѣ, да ест и вѣт нас болѣѣннѣ господства мн, Гѣвргѣе Рошка вѣстѣарѣнк, правѣа вѣтннѣ и вѣкѣплѣнїе и потерѣжденїе емѣ и чадом его, съ вѣсем дохѣдом, непорѣшенѣ, нѣколѣже на вѣѣкн. И нн да сѣ не ѣмншаѣт.

Ѥ Іѣс, вѣ лѣто *ѣрмѣ юнїе вѣѣ.

† Гѣм господннѣ вѣѣѣ.

† Пѣтрашко Башѣтѣ вѣл лѣгѣѣѣт нѣсѣл <м.р.>.

† Фѣчѣ <пнсал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit boierului nostru, Ghiorghie Roșca vistiernic, dreptele lui ocini și cumpărături, din ispisoc de cumpărătură ce a avut de la Alexandru Iliaș voievod, a cincea parte din satul Ivoești, pe riul Bahlui, și cu a cincea parte din vad de moară pe pîriul Bahlui, care este în ținutul Cîrligăturii, ce i-a fost cumpărătură de la Vasilie și de la sora lui, Nastasia, fiii lui Gavril, și de la nepoții lor, Pavel și de la fratele lui, Vasilie, fiii Anei, toți nepoți ai lui Gavril, și de asemenea de la nepotul lor, Ionașco, fiul Țigancei, pentru o sută și douăzeci taleri de argint, care acea a cincea parte din satul Ivoești a fost dreaptă cumpărătură tatălui lor, Gavril, care l-am scris mai sus, de la egumenul și de la întreg soborul de la sfînta mănăstire numită Proorocul Ilie, care este lîngă cetatea Sucevei și din ispisoc de cumpărătură ce a avut Gavril de la Erimia Moghila voievod și din uric de întărire de la Radul voievod³.

Și iarăși am dat și i-am înnoit altă parte din acel sat Ivoești, jumătate din a cincea⁴ parte și cu partea din vad de moară, ce i-a fost cumpărătură de la Moiseiu, fiul lui Ioan, din acele drese ce scriem mai sus, pentru șasezeci taleri de argint.

Pentru aceea, acea a cincea parte ce mai sus scriem, din satul Ivoești, cu a cincea parte din vad de moară și iarăși jumătate din a cincea parte

¹ И вѣт Брнк... воевода, scris deasupra rîndului de altă mînă.

² Corectat de diacon din третѣа.

³ „și din uric... voievod“, scris deasupra rîndului, de altă mînă.

⁴ Corectat de diacon din „a treia“.

din același sat, iarăși cu parte din vad de moară, să fie și de noi boierului domniei mele, Ghiorghe Roșca vistiernic, dreaptă ocină și cumpărătură și întărire, lui și copiilor lui, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci. Și altul să nu se amestece.

† La Iași, în anul 7142 < 1634 > iunie 12.

† Însuși domnul a poruncit.

† Pătrașco Bașotă mare logofăt a iscălit <m.p.>.

† Focea < a scris >.

Arh. St. București, Ms. nr. 650/5—6.

Orig., hîrtie (31,7 × 19 cm), pecete aplicată, stricată.

Cu o trad. din 1765 iunie 16, de Evloghie dascăl.

155

< Înainte de 1634 iunie 14 >.

Egumenii Partenie, de la mănăstirea Bistrița, Parthenie, de la mănăstirea Bisericiani, și Nil, de la mănăstirea Pingărați, mărturisesc că braniștea domnească din munte este dăruită mănăstirii Pingărați de multă vreme și că satul Dărmănești n-are nici un drept asupra ei.

† Благочинникомъ и Христѣлюбникомъ и въ книжнѣго прописанѣ проимъ браномъ въ нже господствовати въ сн земан людскон, самодръжавномъ господинъ нашеи прѣмлаостинкомъ Іѡ Василіе воєвода, божію милостію, господарь Земан Молдавскон, присно въ господина многа лѣта радовати сѧ, величествати. И по сиѣ смѣреніе нше, Бого плаконници, истинни молебници величествати, егъмен ермонахъ Партеіе въ свѣта манастир Бистрица, егъмен ермонахъ Партеіе въ свѣта манастир Бесереканъ, егъмен ермонахъ Нил въ свѣта манастир Пангарацн, идеже ест храмъ свѣтаго и славнаго, велико мѣченика и мрточеаго Димитріе, и въ си събор въ Христѣ братѣи въ старнѣ до младѣхъ, смиренно метаніе прѣкланѣемъ лицемъ къ сирии земан¹.

Cătr-acéstea dăm știre măriei tali, milostive doamne, de ri<n>² dul unui hotar în munte, braniște domnească. Décii s-au milostivit cei domni bătrini

¹ † Binecinstitorului și de Hristos iubitorului și celui ales de pronia cerească să domnească peste toată lumea, singur stăpînitorului domnului nostru, preamilostivului Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei, pururea de la domnul întru mulți ani să te bucuri, măria ta. Și după aceasta smeriții călugări, închinătorii lui Dumnezeu, adevărații rugători ai măriei tale, egumenul ieromonah Partenie de la sfînta mănăstire Bistrița, egumenul ieromonah Parthenie de la sfînta mănăstire Bisericiani, egumenul ieromonah Nil de la sfînta mănăstire Pangărați, unde este hramul sfîntului și slăvitului, marelui mucenic și izvoritor de mir Dimitrie, și tot soborul întru Hristos frați de la bătrîni pînă la tineri, smerită metanie ne închinăm pînă la pămînt.

² Omis.

dé-au dat acel loc și hotar de braniște aceștii svente mănăstire a Pingărațului, iar acmu să scoală satul Dărmănești, de dzic că iaste al lor acilū loc și se pun în piră cu această svinte mănăstiri.

Noi știm cu sufletele noastre că n-au Dărmănești nice o treabă cu acelu loc, ce noi știm că au fostu al mănăstirei a Pingărațului. Așea știm și așea mărturisim, milostive doamne, măriei tale și a tot sfatul măriei dumitale, noi cu sufletele noastre, de acestu hotar. И въсе благѣи Богъ да оумножитъ дѣли и лѣти величестѣю ти, <8>¹ мирно и без печалю, въ Христѣ, амин².

<Pe verso, adresa>: † Благочинствомъ и Христѣлюбивомъ, прѣмилостивомъ господинѣ нашемъ, Іѡ Василіе воєвода, божію милостію, господарѣ Земли Молдавскон, на многа лѣта и мирна³.

Arh. St. București, M-rea Pingărați, III/8.

Orig., hîrtie (32 × 20 cm), trei peceți aplicate.

Cu o trad. din 1909 febr. 27, de Stoica Nicolaescu.

Datat după întărirea domnească din 1634 iunie 14 (vezi nr. 156).

EDIȚII: Hăjdeu, *Archiva istorică*, I, 1, p. 107 (orig. cu data „cătре 1650“).

156

1634 (7142) iunie 14, Iași.

Vasile Lupu voievod întărește mănăstirilor Pingărați și Bisericanii un loc din munte, după judecata cu satul Dărmănești și cu o seamă de orașeni din ȋrgul Piatra.

† Іѡ Василіе воєвода, божію милостію, господарѣ Земли Молдавскон. Оуже прѣидошѣ, прѣд нами и прѣд въсми нашимъ молдавскимъ бояремъ, великиѣ и малиѣ, молебниці наши, калѣгеромъ въ свѣтаа монастыри Пѣнгѣраци и молебниці наши, калѣгерн въ свѣтаа монастыри Бесереканимъ, съ идни исписокъ въ Плевѣандръ Ілѣиш воєвода за прѣнѣ како тѣ<га>⁴лѣ сѣ <за>⁴лицѣ, прѣд нами и прѣд въсего нашего свѣта, радѣ хотар имъ, ѡ планинѣ, съ село Дѣрмѣнеши и съ едно само за мешчани въ трѣгъ Камен. И сице рекѣши прѣд нами како при-селоваѣтъ имъ хотар и не имаютъ гдѣ годовати сѣ. И потомъ прѣидошѣ, прѣд нами⁵, молебниці наши, калѣгерн въ Пѣнгѣраци и въ Бесерекани и ѡказовали, прѣд

¹ Omis.

² Și preabunul Dumnezeu să înmulțească zilele și anii măriei tale, în pace și fără griji, întru Hristos, amin.

³ † Binecinstitorului și de Hristos iubitorului, preamilostivului domnului nostru, Іо Vasile voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei, întru mulți ani și pace.

⁴ Omis.

⁵ Greșit, în loc de нами.

ними¹, зрочи за данїе и милованїе вт Нримїи² воєвода и исписачи за потверѣженїе вт вѣснхъ господари, писаници на тѣхъ хотарѣ что казали Дѣрмѣнеци аже ест им.

И избрахом на болѣрин наш вѣрномъ, Гавин бие хѣтман и послаа на него томо смотрите, съ людї дозри, кѣмъ шерѣшетъ съ аже биа тот хотар и дрѣжиа до нинѣшнаго дѣнѣ. Таже шерѣшала съ съ истинно, аже биа пѣнгѣрѣчѣним и бесереканним и дрѣжиа съ уни до нинѣшнаго дѣнѣ, а Дѣрмѣнеци не имаа не едно трѣбо съ тѣхъ мастови, тѣкмо имааи уни трѣбъ дрѣжати <стрѣ>³жан тамо, а маи много трѣбо не имааи, како свѣдѣтелствовали и шолтѣз и стари мѣшчани вт трѣг Камен, съ дѣшахъ ихъ, къ болѣринъ нашемъ више писанномъ, Гавин бие хѣтман, како не имааи Дѣрмѣнециѣн не едно потрѣбо, нѣ тѣкмо глаголааи уни безъ исправлѣ, а ни ѣказовали ни едне нарѣденїе на тот мѣсто.

Бѣ томжи, господство ми ешеже видѣхом тот исписок за прѣнїе вт Пелеѣандрѣ Илїиаш воєвода, госпрдство ми вѣровахом и ешеже ѣмилостивки съ и дадохом и поновихом и потверѣдихом молебникомъ нашимъ, мнихимъ пѣнгѣрѣчѣним и бесереканним, да дрѣжнтъ соби хотар по гдѣ повидаетъ ни нарѣденїи вѣ знаменїи и да имаѣтъ вѣзвѣсати стѣлпи и поработати бѣвор вт знаменїе вѣ знаменїи ажеже естъ шенчѣкѣл.

И нѣкнхъ нарѣденїе что сътворили съ Дѣрмѣнеци, вт Пелеѣандрѣ Илїиаш воєвода, по прѣнїе нже тѣгали съ вѣс⁴ испрак, аци пропавлѣи съ вѣ нѣка вѣрѣма да не бѣдетъ не една полса нже вѣровати съ, занниже сътворили съ съ хитростїи нхъ. И ни да съ не ѣмнишаѣт.

Оу Исохъ, вѣ лѣто хѣрмѣ юнїе дѣ.

† Гам господинѣ велѣа.

† Пѣтрашко Баниотѣ велѣа ѣгофѣт и искаа <м.р.>.

† Илїиаш <писалъ>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, rugătorii noștri, călugării de la sfânta mănăstire Pîngărați și rugătorii noștri, călugării de la sfânta mănăstire Beserecani, cu un ispisoc de piră de la Alexandru Iliaș voievod, că s-au pîrit, de față, înaintea noastră și înaintea întregului nostru sfat, pentru hotarul lor de la munte, cu satul Dărmăneștii și cu o seamă de orașeni din tirgul Piatra. Și astfel au spus înaintea noastră că le încalcă hotarul și nu au unde se folosi. Iar după aceea au venit, înaintea noastră⁵, rugătorii noștri, călugării de la Pîngărați și de la Beserecani și au arătat, înaintea noastră⁵, urice de danie și miluire de la

¹ Greșit în loc de нами.

² Нримїи, scris ulterior cu altă cerneală și de altă mină pe loc ce fusese lăsat alb.

³ Loc rupt.

⁴ Greșit, în loc de вѣс.

⁵ În orig. greșit: „lor“.

Irimia¹ voievod și ispisoace de întărire de la toți domnii, scriind despre acele hotare despre care au zis Dărmăneștii că sint ale lor.

Și am ales pe boierul nostru credincios, Savin fost hatman, și l-am trimis acolo să cerceteze, cu oameni buni, al cui se va afla că a fost acel hotar și l-a stăpinit pînă în ziua de acum. Astfel s-a aflat, cu adevărat, că a fost al pîngărăcenilor și al beserecanilor și ei l-au tot stăpinit pînă în ziua de acum, iar Dărmăneștii n-au avut nici o treabă cu acele locuri, ci numai au avut treabă ei să țină <stra>² ja acolo, iar mai multă treabă nu au avut, cum au mărturisit și șoltuzul și tîrgoveții bătrîni din tîrgul Piatra cu sufletele lor către boierul nostru mai sus scris, Savin fost hatman, că nu au avut Dărmăneștii nici o treabă, ci numai au vorbit ei fără ispravă și n-au arătat nici un dres pentru acel loc.

Întru aceasta, domnia mea încă văzînd acel ispisoc de pîră de la Alexandru Iliiaș voievod, domnia mea am crezut și încă m-am milostivit și am dat și am înnoit și am întărit rugătorilor noștri, monahilor pîngărăceni și beserecani, să-și stăpînească hotarul, pe unde le arată dresele în semne, și să aibă a ridica stîlpi și să cresteze bouri, din semne în semne, după cum este obiceiul.

Iar niște drese ce și-au făcut Dărmăneștii, de la Alexandru Iliiaș voievod, după pîra care s-au pîrit fără ispravă, dacă se vor ivi în vreo vreme, să nu fie de nici un folos și nici să se creadă, pentru că au fost făcute cu violența lor. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7142 < 1634 > iunie 14.

† Însuși domnul a poruncit.

† Pătrașco Bașotă mare logofăt și am iscălit < m.p. >.

† Ianuș < a scris >.

Arh. St. București, M-rea Pîngărați, III/48.

Orig., hîrtie (42,5 × 28 cm), pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. din 1909 iunie 9, de Stoica Nicolaescu.

157

1634 (7142) iunie 18, Iași.

Vasile Lupu voievod întărește lui Tanase vornic de poartă satul Oglînzî, în urma unei judecăți cu Stratoae și Moglan.

† *Іъ Есчлѣе коєкода, божію милостію, господарь Зѣмли Молдавскон.*
Adecă s-au pîrit de fați înaintea domniei mēli boiarinul domniei mēli,

¹ „Irimia“, scris ulterior cu altă cerneală și de altă mină, pe locul ce fusese lăsat alb.

² Loc rupt.

Tănase vornicul de poartă și Simion¹ cu Strătoae, fata Plăcsoae, și cu Moglan pentru sat pentru Oglindzi. Deci au rămas boiarinul domniei méli ce mai sus scriem pre fata i Plăcsoae și pre Moglan denaintea domniei méli și-a tot svatul domniei méli. Deci și domniia mea ni-am milostivit și-am dat satul Oglindzii boiarinului domniei méli, lui Tănase vornicul, ca să aibă a-ș ținea satul pentru căci i-au fost lui direaptă ocină și moșii.

Așijderi, pre cini va puine socotitor acoloa, într-acel sat, să aibă a asculta de omul boiarinului nostru, întru tot ce le va da învățătură; așij-dire oameni ce vor hi fugiți din sat din Oglindzi² și din sat din Zevoiani, să aibă a-i lua cu toate bucatele lor, hie unde-i vor găsi în țara domniei méli și să-i ducă înapoi la sate, să-ș platească cislă. И никто да не смѣет дрѣжати или впирати прѣд сим листом господства ми.

✚ Ис, лѣто хрѣме юнѣ нѣ.

† Сам господинъ велѣл.

† Пѣтрашко Башотъ вел логофѣт <m.p.>.

† Ппостол <писал>.

Bibl. Acad., CLX/106.

Orig., hîrtie (30,8 × 19,5 cm), pecete aplicată.

EDIȚII: Codrescu, *Uricariul*, XVII, p. 11–12 (orig.).

158

1634 (7142) iunie 20, Iași.

Vasile Lupu voievod întărește lui Dumitrașco Șoldan mare vornic de Țara de Sus un loc de prisacă și o jirebie, cumpărate în satul Petiia Mare, ținutul Suceava.

† Иъ Басилѣе воєвода, божію милостію, господаръ Земли Мѣлѣвскон. ѿже прѣидошѣ, прѣд нами и прѣд всими нами мѣлѣвскон болѣри, велѣкѣи и малѣ, нашемѣ [вѣриш] вѣрномѣ и почтеному болѣрни, Дѣмитрашко Шолдан велѣкѣи дѣврникъ Ешишѣи Земли, съ єдинъ записъ за свѣдѣтелство въ людѣхъ добри и въ прѣд болѣри и по шкрѣстиѣмъ мѣщѣш, прѣд Симиши Мѣлає велѣкѣи комисъ и прѣд Тодѣрашко Петричѣнко³ велѣкѣи армашъ и прѣд Иримѣи Мѣр<гѣ>⁴лецъ и прѣд Цѣфанъ Мѣргѣлецъ и прѣд Ярами въ Хрѣска и прѣд Илѣе Шептелъчъ и прѣд Дѣбѣшъ и прѣд Дѣмитрашко портарѣ и Юрашко портарѣ, пѣсѣщи въ того записъ ажѣ кѣпила

¹ „și Simion“, adăugat pe margine, cu altă cerneală și de altă mină.

² Corectat ulterior, cu altă cerneală, de altă mină, în „Oglindești“.

³ Петричѣнко, scris deasupra rindului cu altă cerneală.

⁴ Loc rupt.

вт Івнашко, сънѣ Дѣмитръ, вт Петриа, вѣнѣ Грнѣн вѣтахъ, един мѣсто за пасик вт село Белнка Петїа, что ест ѡ волост Сѣчавскон, на потоцѣ Шомѣз. Белѣ, съ една жїрѣѣе вт ватрѣ село и вт полѣ и вт лис и вт вод и вт се-
ножате и вт вѣс приходъ, ради три десѣт талер битїхъ.

Іно ми, видѣвше его правъ записъ за свидѣтелство вт болѣри и вт людѣ
добри, а ми веровалъ есмь и вт насъ ещѣ да ми и потвѣрдиа есмь нашимъ вѣрномъ
и почтеномъ болѣринѣ, Дѣмитрашко Шолдан велнкїи двѣрникъ, на тоа прѣжде ре-
ченна един мѣсто за пасикъ, съ една жїрѣѣе вт село Петїа Белнка, како да естъ
емъ и вт насъ правъ втнинъ и вѣкѣпенїи, съ вѣсѣмъ доходомъ, непорѣшино неко-
лиже въ вѣки. И ни да сѣ не ѡмнишае прѣдъ симъ листомъ господства ми.

Оу Ісѣхъ, въ лѣто >ѣрмѣ юнїе к̃.

† Саамъ господинѣ велѣа.

† Пѣтрашко Башотѣ велъ лѣгофѣтъ <т.р.>.

† Тиرونъ писалъ.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei.
Iată a venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni,
mari și mici, credinciosul și cinstitul nostru boier, Dumitrașcu Șoldan mare-
vornic de Țara de Sus, cu un zapis de mărturie de la oameni buni și dinaintea
boierilor și megieșilor dimprejur, înaintea lui Simion Mălae mare comis și
dinaintea lui Toderașcu Petriceaico¹ mare armaș și înaintea lui Irimia
Mur<gu>²leț și înaintea lui Ștefan Murguleț și înaintea lui Aramă din
Hreasca și înaintea lui Ilie Șeptelici și înaintea lui Dubău și înaintea lui
Dumitrașco portar și Iurașco portar, scriind în acel zapis că a cumpărat
de la Ionașco, fiul lui Dumitru, de la Petria, nepotul lui Griga vătăh, un
loc de prisacă din satul Petiia Mare, ce este în ținutul Suceava, pe pîrăul
Șomuzul Mare, cu o jirebie din vatra satului și din cîmp și din pădure și
din apă și din fînăț și din tot venitul, pentru treizeci de taleri bătuți..

Deci noi, văzînd dreptul lui zapis de mărturie de la boieri și de la
oameni buni, noi am crezut și de la noi încă am dat și întărit credincio-
sului și cinstitului nostru boier, Dumitrașco Șoldan mare vornic, acelu mai
înainte spus loc de prisacă, cu o jirebie din satul Petiia Mare, ca să-i fie
și de la noi dreaptă ocină și cumpărătură, cu tot venitul, neclintit niciodată,
în veci. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a domniei mele..

La Iași, în anul 7142 <1634> iunie 20.

† Însuși domnul a poruncit.

¹ „Petriceaico“, scris deasupra rîndului cu altă cerneală..

² Loc rupt.

† Pătrașco Bașotă mare logofăt < m.p. >.

† Tiron a scris.

Bibl. Acad., XXXVII/41.

Orig., hirtie (30,7 × 19,4 cm), pecete aplicată, căzută.

EDIȚII: Codrescu, *Uricariul*, XVI, p. 20—21 (trad. editorului).

159

1634 (7142) iunie 20, Iași.

Vasile Lupu voievod întărește lui Dumitru fost vornic de gloată un loc de prisacă din satul Coropcenii, ținutul Vaslui, primit de la ginerele său Mihalcea, fiul lui Sava brânișter din Șerbești, în schimbul unui alt loc de prisacă, din satul Liești.

† Иъ Баснаѣе воевода, божію милостію, господаръ Земли Молдавской. Оуже прѣиде, прѣд нами и прѣд нашими молдавскими бояри, сѣга наш Дѣмитръ бие дворник глотѣи съ един запис за свѣдѣтельство въ нашѣи бояри, Гѣлангъ бие вел логофѣт и въ Юрашко Башотъ^ъ бие хатман и въ Ипостол бие питар и въ Некѣлаки столаник и въ нинѣ бояри и воини прѣднѣи, сѣгн господства ми, писажши како прѣиде прѣд ними Михалчѣ, съ^ънѣ Гавен брѣништер въ Шеревци, неким непонужден, ни присланъ, ни по свою добрую волю и съ знаніе вѣсѣм братіям его потокимо съ съ тестѣ его, Дѣмитръ бие дворник, и изменил едно мѣсто за пасик оу хотар Коропченни, что ест ѣ волост Баслазю, гдѣ был пасик дѣдѣ Михалчи, штец милости его, Пѣнтѣ съ садове и съ полѣни, съ сѣножати въ того хотар томѣ село и ради того мѣсто за пасикѣ дал емѣ ино мѣсто за пасик ѣ село Мѣшци, пак съ садове и съ полѣни за сѣножати.

Ино господства¹ ми, видѣхом добрую волю и запис въ тих бояри такоже^ъ съ потокимо² изменил тѣх мѣстѣх за пасики, господства¹ ми вѣровѣан есми такожде и въ господства ми дали и потерѣдани есми их како да еѣдет и въ господства ми штинѣи и потерѣженіе, непорѣчно николиже на вѣки. И ни да се не оумишае прѣд сим листом господства ми.

Пис оу Исохъ, ^ъзрѣмѣ юн^ъѣ^ъ кѣ.

Господинъ рече^ъ.

Пѣтрашко Башотъ^ъ вел логофѣт искаа < m.p. >.

Тодѣрашко.

† Io Vasile voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, sluga

¹ Greșit, pentru *господство*.

² Omis.

noastră Dumitru fost vornic de gloată cu un zapis de mărturie de la boierii noștri Ghianghea fost mare logofăt și de la Iurașco Bașotă fost hatman și de la Apostol fost pitar și de la Neculachi stolnic și de la alți boieri și oșteni de frunte, slugi ale domniei mele, scriind cum a venit înaintea lor Mihalcea, fiul lui Sava brănișter din Șerbești, nesilit de nimeni, nici asuprit, ci de bunăvoia lui și cu știrea tuturor fraților lui s-a tocmit cu socrul său Dumitru fost vornic și a schimbat un loc de prisacă în hotarul Coropcenilor, ce este în ținutul Vaslui, unde a fost prisaca bunicului lui Mihalcea, tatăl milostivirii sale, Pîntea, cu livezi și cu poieni cu finețe în acel hotar al acelu sat; și pentru acel loc de prisacă i-a dat lui alt loc de prisacă în satul Liești, iarăși cu livezi și cu poieni de finețe.

Deci domnia mea, văzînd bunăvoie și zapis de la acei boieri cum s-au tocmit <și>¹ au schimbat acele locuri de prisăci, domnia mea am crezut de asemenea și de la domnia mea am dat și le-am întărit ca să fie și de la domnia mea ocină și întărire, neclintit niciodată în veci. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scriș la Iași, 7142 <1634> iunie 20.

Domnul a zis.

Pătrașco Bașotă mare logofăt a iscălit.

Toderașco.

După Ghibănescu, *Surete*, III, p. 114—115.

Orig. cu trad. editorului.

O trad. prescurtată, la Bibl. Acad., CXVI/91.

160

1634 (7142) iunie 21, Iași.

Vasile Lupu voievod împuternicește pe călugării de la mănăstirea Galata să-și apere fînațul din seliștea Petreștilor.

† Иъ БАСНАѢ КОЕКОДА, БОЖІЮ МИЛОСТІЮ, ГОСПОДАРЪ ЗЕМЛИ МВЛАДСКОИ. Dat-am cartea domnii mele rugătorilor noștri, egumenului și a tot săborul de la svînta mănăstire de la Galata și pre cine vor trimite ca să fie tare și putérnic cu cartea domnii mele a ținea și apăra fînațul ce va hi pre hotarul svîntei mănăstiri, la siliștea Petreștilor, ca să n-aibă a lăsa pre n ime <să>¹ cosască sau cu dobitoc să înble.

¹ Omis.

² Loc rupt.

Iar pre cine vor prinde c < u d > 1obitoc stricîndu finaţul, ca să aibă a-l aduce la poarta < dom > 1nii mele.

Şi nime să nu cutédze a ţinea sau a opri peste cartea domnii mele.

✠ <Ис>², ✠ЗРМВ ЮНІЕ КѦ.

† ГАМ ГОСПОДИНЪ ВЕЛѦЛ.

† Корлат <писал>.

Bibl. Acad., CD/119—120.

Orig., hirtie (31,7 × 19,4 cm), pecete aplicată.

Cu o copie din sec. al XIX-lea.

Un rez. la Arh. St. Iaşi, tr. 1788, op. 2039, dos. 2937, vol. II, f. 618.

EDIȚII: Velichi, *Doc. Constantinopol*, p. 85—86 (orig.).

161

1634 (7142) iunie 21, Iaşi.

Vasile Lupu voievod împuterniceşte pe călugării de la mănăstirea Galata să-şi apere finaţul de pe hotarul Voroveştilor.

† Ив ЕаснаѦе коюода, божію мнлостію, господаръ Земли Мѡладѡвскон.
Dat-am cartea domnii mele rugătorilor domnii mēli, egumenului şi a tot săborul de la svînta mănăstire de la Galata şi pre cine vor trimite ca să fie tare şi putērnîc cu cartea domnii mēli a ţinea şi apăra tot finaţul ce va hi pre hotarul Voroveştilor, ca să n-aibă a lăsa pre nime să cosască sau cu dobitoc să înble pre hotarul svîntei mănăstiri.

Iar de vor prinde nescar dobitoc stricîndu finaţul sau ţarina, să aibă a le închide şi să le aducă la poarta domnii mele.

Şi nime să nu cutédze a ţinea sau a opri peste cartea domnii mele.

ИНАК НЕ БѢДЕТ.

✠ Ис, лѣто ✠ЗРМВ ЮНІЕ КѦ.

† ГАМ ГОСПОДИНЪ ВЕЛѦЛ.

† Корлат <писал>.

Arh. St. Bucureşti, M-reя Galata, X/19—20.

Orig., hirtie (33,3 × 20,5 cm), pecete aplicată.

Cu o copie din 1795 iulie 20.

¹ Loc rupt.

² Completat după copia din sec. al XIX-lea.

1634 (7142) iunie 21, Iași.

Vasile Lupu voievod întărește lui Ionașco Bîtcovici diac și fratelui său Condrea părți de ocini din satul Greci, pe Bogdana, ținutul Tulova.

† Иъ Баснаѣ коекода, божію милостію, господаръ Земли Молдавскон. Оже господство ми дади и потвърдиан есмы слоуши наши, Іунашко Бѣткович дѣак и брат его, Кондрѣ, сынове Лазор Бѣткович¹, правѣа дѣдинѣ, част нѣ елико сѣ изберишѣ вт село Гречи на потоцѣ Богдана, съ част вт мѣли и съ вес доход.

И вт томъ, тѣже дади и потвърдиан есми слѣши наши, Іунашко Бѣткович и брат его Кондрѣ, вт исписок за потвържденіе вт Мирѣи Барно<в>²ски коекоди, една част за втѣинѣ вт тогоже село, Гречи, что естъ нмѣ³ вѣкѣплѣніе вт Костантин, ради дванадесѣтъ талери сребрѣниѣ съ част вт мѣли и съ вѣсем доходом.

И къ томъ, тѣже далосѣ³ и потвърдиан есми нм вт тогоже исписок за потвържденіе вт Барно<в>²ски коекода, част единому стар вт тогоже село Гречи съ част вт мѣли и съ вес доходъ, что тому стар, част его, естъ слѣго господства ми самого, Іунашко Бѣтковича дѣак, что ест нмѣ дадиѣ вт Галоміѣ, дѣца Пакурар Мѣцул, въ за дѣшѣ и н родителѣм и втпѣщеніе прѣгрѣшеніе нѣ да нмаѣт ѡни на нѣѣ грижати до колѣ ѡна бѣдет жнеа а по сѣмрѣти и да нмаѣт комѣнд и сѣтворити и иншиѣ что вѣстрѣбоѣт мѣртовѣм.

Тѣм радѣ тѣѣ выше [прѣд] реченному частѣ за втѣинѣ вт село Гречи, на потоцѣ Богдани, ѡ колост Тѣтоком, съ мѣсто и съ части за мѣли да ест сѣши наши, Іунашко Бѣткович дѣак и брат его Кондрѣ, и вт нас вѣрик и потвържденіе, нм и дѣтим нм, съ вѣсем доходом, непорошенно николиже на вѣѣки. И ни да сѣ не влишаѣт.

Ѣ Мс, въ лѣто 7142 юни 21.

† Гам господинѣ велѣл.

Пѣтрашко Башотѣ вел лѣгофѣт искал <м.р.>.

† Фочѣ <писал>.

† Io Vasile voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit slugilor noastre, Ionașco Bîtcovici și fratelui său Condrea, fiii lui Lazor Bîtcovici, dreapta dedină, partea lor

¹ Între rinduri, un ̣ superfluu rezultat din adăugarea unui ̣ și a unui ̣ după ̣ и тѣѣ și, respectiv, нѣ.

² Omis.

³ Așa în orig.

cît se va alege din satul Greci, pe pîriul Bogdana, cu parte din moară și cu tot venitul.

Și întru aceasta, de asemenea am dat și am întărit slugilor noastre, Ionașco Bitcovici și fratelui său Condre, din ispisoc de întărire de la Miron Barnovschi voievod, o parte de ocină din același sat Greci, ce este lui cum-părătură de la Costanțin pentru doisprezece taleri de argint, cu parte din moară și cu tot venitul.

Și întru aceasta, de asemenea am dat și am întărit lor, din același ispisoc de întărire de la Barnovschi voievod, partea unui bătrîn din acelaș, sat Greci, cu parte din moară și cu tot venitul, care acel bătrîn, partea lui, este a slugii domniei mele, însuși Ionașco Bitcovici diac, care este lui danie de la Salomiia, fiica lui Păcurar Mițul, pentru sufletul ei și a părinților ei și iertarea greșelilor lor și să aibă ei a o îngriji pe ea cît va fi vie, iar după moartea ei să aibă a-i face comînd și altele care trebuiesc unui mort.

Pentru aceea, acele mai sus [mai înainte] spuse părți de ocină din satul Greci, pe pîriul Bogdana, în ținutul Tutovei, cu loc și cu părți din moară, să fie slugilor noastre, Ionașco Bitcovici diac și fratelui său Condre, și de la noi uric și întărire, lor și copiilor lor, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7142 < 1634 > iunie 21.

† Insuși domnul a poruncit.

Pătrașco Bașotă mare logofăt a iscălit <m.p.>.

† Focea < a scris >.

Arh. St. Iași, CDLVIII/33.

Orig., hîrtie (27 × 41 cm), pecete aplicată, căzută; pe verso-ul foii a doua, un rez. al actului, din sec. al XVIII-lea.

O trad. de Gh. Evloghie dascăl, din 1767 mai 24, la Bibl. Acad., CCVIII/14.

EDIȚII: Ghibănescu, *Surete*, III, pe 228—229 (text slav, după transcrierea orig. din *Ms. Surete*, XIII, p. 39—41, cu trad. editorului); Antonovici, *Doc. birlădene*, III, p. 129—130 (trad., după *Surete*).

163

1634 (7142) iunie 21, Iași.

Vasile Lupu voievod întărește lui Ionașco Tăbîrță vătav o jumătate de pricut din satul Porciulești, ținutul Suceava, cumpărată de la Dumitrașco, nepotul lui Mățiaș logofăt.

† И ѿ Баснаїе воєвода, божїю милостїю господарь Земли Молдавскон. Оуже прїидоше, прѣд нами и прѣд нашими молдавскими болѣри, великїи и мали, слѣга наш Ивннашко Тѣжрецъ вѣтахъ съ єднї записъ за сєвѣдѣтельство ѿ во-

лѣринѣ господства ми Пѣангѣ бивъ велъ логофѣтъ и ѡт Еремѣя постельникъ и ѡт Андроникъ пѣхарникъ и ѡт Дѣмитръ пѣркѣлабъ и Дѣмитръ Поничъ и ѡт Исакъ ѡт Попѣкинъ и ѡт Иѡ[т]нашко Лазоравичъ и ѡт Солтанъ ѡт Хѣняци и ѡт Дѣмитръ Тѣстѣа и Еремѣя, сынѣ Тоадѣръ велъ армашъ, и ѡт инѣи многои людѣ добрии сице писѣаще и свѣдѣтелствѣаще къ тотъ записъ како прѣиде прѣдъ нимъ Дѣмитрашко, сынѣ Пѣтрашко, вѣнскъ Мѣтѣашъ логофѣтъ, по его добронъ волѣ, некимъ непонождѣнъ, ни приселовани и продалъ своа права ѡтнинъ и дѣдинъ, половинаа прикѣтокъ ѡт село Порчѣлеци, что ѣ волость Бѣчаевскѣи и съ мѣсто за ставъ и за мѣни. Таа продалъ сѣбѣ господства ми Иѡнашковѣи Тѣбѣрѣцѣ за сто и пѣтъ десѣтъ талери, пинѣси добри и за два воли и заплати въсѣ испѣано тѣи пинѣси.

Нюже господство ми, видѣвши тотъ записъ за свѣдѣтельство ѡт тѣхъ во-лѣри и людѣ добри, господство ми ещѣе дадохомъ сѣбѣ нашѣмъ вѣнѣ писанъ, Иѡнашко Тѣбѣрѣцѣ вѣтахъ, како да естъ емѣ и ѡт господства ми тои прикѣтокъ, колико сѣ изберѣтъ ѡт село Порчѣлеци, съ мѣсто за ставъ и за мѣни и съ вѣсъ приходъ, емѣ и чадомъ его и знѣчатомъ его и прѣштѣ¹омъ его въсѣмъ родѣ его кто сѣ изберѣтъ насъ ближ¹и, непорѣшенно нико²ли²же на вѣки вѣчни. И ни да сѣ не змѣниае прѣдъ симъ листомъ нашимъ.

Писъ ѣ Исъ, къ лѣто хрѣмѣ юнѣ кѣ.

† Самъ господинъ велѣа.

Пѣтрашко Башотѣ велъ логофѣтъ искаа <м.р.>.

† Дѣмитрашко Шандиръ <писалъ>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, mari și mici, sluga noastră Ionașco Tăbîrță vătah cu un zapis de mărturie de la boierul domniei mele Ghianghea fost mare logofăt și de la Eremia postelnic și de la Andronic păharnic și de la Dumitru pircălab și Dumitru Ponici și de la Isac din Popeni și de la Ionașco Lazorovici și de la Soltan din Hănești și de la Dumitru Teutul și Eremia, fiul lui Toader mare armaș, și de la alți mulți oameni buni, așa scriind și mărturisind în acel zapis cum a venit înaintea lor Dumitrașco, fiul lui Pătrașco, nepotul lui Mățiaș logofăt, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vindut dreapta lui ocină și dedină, jumătate de pricut din satul Porciulești, ce este în ținutul Sucevei și cu loc de iaz și de moară. Aceea a vindut-o slugii domniei mele Ionașco Tăbîrță pentru o sută și cincizeci de taleri, bani buni, și pentru doi boi și a plătit deplin toți acei bani.

Deci domnia mea, văzînd acel zapis de mărturie de la acei boieri și oameni buni, domnia mea încă am dat slugii noastre mai sus scrise, Ionașco

¹ Loc rupt.

² Omis.

Tăbiriță vătah, ca să-i fie și de la domnia mea acel pricut cit se va alege din satul Purcelești, cu loc de iaz și de moară și cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și întregului său neam care se va alege mai aproape, neclintit niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7142 < 1634 > iunie 21.

† Înсуși domnul a poruncit.

Пăтраșко Баșотă mare logofăt a iscălit m.p.

† Dumitrașco Șaidir < a scris >.

Arh. St. București, A. N., MMDCCLIX/4.

Orig., hirtie (42,7 × 22,5 cm), pecete aplicată, căzută.

164

1634 (7142) iunie 22, Iași.

Vasile Lupu voievod întărește slugilor sale, Murgoci, Simion Mogildea și Ștefan, cumpărătura lor, o jumătate din satul Sloboziani, pe Birlăzel, ținutul Vaslui.

† Иѡ Еаснаѣ воєвода, божією мнѡстїю, господарѣ Земли Мѡлдавскѡѡ. Ѣже прїиде, прѣд нами и прѣд нашими великими и малими боѣри, Титїана и сестра ея, Янна, дочка Настасїи, внѣци Петри Оугрен прѣкълае, прѣвнѣци Кости логофет и тїже Янгелнна, дочка Тодосїевн, внѣка Карагѣзеа, прѣвнѣка Кости логофет, по нѣх доброе волю, неким непонужденни, ани присиловани и продали нѣх праваа втїниѣ и дѣдинѣ, вт нѣх правїи привелїах что имал дѣдо нѣх вт Етараго Петра воєвода и вт нарѣдїе за раздѣленїе вт другаго Петра воєвода, половина село Глобосїани, на потоцѣ Брѡдовѣ, в волост Еаслѣю, съ брод за мленѣ на поток Брѡлад, съ полѣнѣ и вт лѣсѣ и вт полѣ. Тоа продали слѣга наш Мургоч и Еимнѡн Могѣлдѣ и Шефанови, за една сто и десѣт талери сребрѣннѣх.

И вѣстали съ слѣги наши, Мургоч и шѣрен їго, Еимнѡн Могѣлдѣ и Шефан и заплатали испѣтна, рѣ талери сребрѣннѣх, въ рѣка Титїана и сестра ея, Янна, дочка Настасїи, внѣци Петри Оугрин прѣкълае, прѣвнѣци Кости логофет и Янгелннѣн, дочка Тодосїи, вт прѣд нами и прѣд нашими боѣри.

Ино ми, видѣвшѣ нѣх доброе волѣ токмеж и испѣтно заплаато а мѣ такождѣри и вт нас дали и потвѣрдилн есми слѣси наши, Мургоч и Еимнѡн и Шефанови тоа вѣше прѣд реченна половина село Глобосїани, на Брѡлѣзеа, съ брод за мленѣ и съ сѣножатни и съ мѣсто <за>¹ паснк и вт лѣсо и вт полѣ и съ вѣсем

¹ Omis.

ДОХОДОМ, НЕПОРОШЕНО НИКОЛЖЕ НА ВЕЌКЪ. И НИ ДА СѢ НЕ ОУМИШАЕТ ПОЌД СЛА
АНСТОМ НАШ.

Писъ Мсохъ, въ лѣто «ЗРМѢ ЮНІЕ КѢ.

† Гамъ господинъ велѣа.

† Пѣтрашко Башотъ велъ лавгофетъ искаа <м.р.>.

† Фочкѣ <писалъ>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, mari și mici, Titiana și sora ei, Ana, fiica Nastasiei, nepoții lui Petrea Ungurul pircălab, strănepoții lui Coste logofăt, și de asemenea Anghelina, fiica Todosiei, nepoata lui Caraghiuzel, strănepoata lui Coste logofăt, de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vîndut dreapta lor ocină și dedină, din dreptele lor privilegii ce a avut bunicul lor de la Petru voievod cel Bătrîn și din drese de împărțeală de la celălalt Petru voievod, jumătate din satul Sloboziiani, pe pîriul Birlad, în ținutul Vaslui, cu vad de moară pe pîriul Birlad, cu poiană și din pădure și din cîmp. Aceea au vîndut-o slugii noastre Murgoci și Simion Mogildea și lui Ștefan pentru una sută și zece taleri de argint.

Și s-au sculat slugile noastre, Murgoci și cumnatul lui, Simion Mogildea, și Ștefan și au plătit deplin 110 taleri de argint, în mîinile Titianei și surorii ei, Ana, fiicele Nastasiei, nepoatele lui Petrea Ungurul pircălab, strănepoții lui Costea logofăt și ai Anghelinei, fiica Todosiei, dinaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

Deci noi, văzînd tocmeala lor de bunăvoie și plată deplină, noi de asemenea și de la noi am dat și am întărit slugilor noastre, Murgoci și Simion și Ștefan, acea mai sus înaintea zisă jumătate de sat Sloboziiani, pe Bîrlăzel, cu vad de moară și cu finețe și cu loc <de>¹ prisacă și din pădure și din cîmp și cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7142 <1634> iunie 22.

† Însuși domnul a poruncit.

† Pătrașco Bașotă mare logofăt a iscălit <м.р.>.

† Focea <a scris>.

Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol” — Iași, Fond Spiridonie, VI/15.

Orig., hîrtie (42,7 × 29,4 cm), pecete aplicată.

Cu o trad. din 1839 iunie 9.

EDIȚII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II, 1, p. 80–82 (orig. slav cu trad.).

¹ Omis.

1634 (7142) iunie 22.

Vasile Lupu voievod pentru baștina din satul Ivești.

7142 < 1634 > iunie 22.

Suretu de la Vasili vodă pentru baștina din sat din Ivești.

Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol” — Iași.

Copie după Ghibănescu, *Ms. Surete*, IV, p. 107, nr. 8.

(Mențiune dintr-un opis de documente ale „moșiei Merciuani sau Ivești cu siliștile ei, de la ținutul Tutovei, proprietatea luminării sale cneazului Alexandru Cantacuzino”).

1634 (7142) iunie 24.

Vasile Lupu voievod întărește mănăstirii din târgul Vaslui satul Virșoveni, pe Birlad, și poiana lui Timofei.

7142 < 1634 > iunii 24.

Suret de pi ispisocul domnului Vasile voievod prin cari întărești monastirei domniei sale de la târgu Vasluiului, ci iasti mitoc a monastirei Zugrafului, un sat ci să chiamă Virșovenii, pe apa Birladului, și cu loc de prisacă, de grădini cu pomeți și cu poiană de finaț și cu țarină de arătură; cari acel loc iasti pe pîrîul Lipovățului, unde s-au numit mai înainte monastirea Corbul. Și iarăș, alt loc ci să chiamă poiana lui Timofeu.

Arh. St. Iași, Anaforale nr. 8, f. 2 v.

Rezumat din 1837.

EDIȚII: Codrescu, *Uricariul*, VI, p. 341 (menț., numai cu data de an).

1634 (7142) iunie 24.

Vasile Lupu voievod întărește împărțirea satelor Izbiștea, ținutul Orhei, Pietrosul și Slobozia, ținutul Lăpușna, și a două fălci de vie de la Huși între nepoții Agahiei și ai Chirenei Zberoaia vorniceasa.

Din ispisocu de la Vasilie vodă din anul 7142 < 1634 > iunie 24.

Venit-au, înaintea noastră și înaintea alor noștri moldovenеști boiarі, Costantin și soru-[so] sa Cumna și cu frate-său Dumitru, ficiorii Agahiei,

și cu nepoții lor, Gheorghie Roșca visternicul și cu frate-său Vasilie și sora lor, Măriia, feciorii Măguții, nepoții Agahiei, și Gheorghie cu frații săi și cu surorile sale, feciorii Lupului vornicului, toți nepoții Agahiei, și iarăș Iordachie cu soru-sa Florința și Franga, feciorii Maricăi, toți feciorii¹ Agahiei, și Varvara și soru-sa Tecla, feciorii Dimitrii, iar nepoț Agahiei, așijderea rudeniile lor, Dumitru și frate-său Ionașco și cu nepoata lor, Măriia, fata Mărenii, feciorii Fătului, toți nepoții și strănepoți Chirénii Zberoea vorniceasa, de a lor bunăvœe și tocmală s-au învoit și s-au împărțit cu ale sale dirêpte ocini și moșii, trei sate, anume Izbiștea, din ținutul Orheiului, și satul Pietrosul și satul Slobodziia, din ținutul Lăpușnei, și cu doao fâlci de vie di la tîrgul Hușilor.

Deci s-au venit în parte lui Costantin și a surorii sale, Cumnii, și fraților lui, Dumitru și tuturor nepoților lor carii mai sus s-au scris giumătate de sat de Izbiște și giumătate de sat de Pietrosul și giumătate de Slobodziia, din ținutul Lăpușnei, și o falce de vie de la tîrgu Hușii.

Iară în partea lui Dumitru și a frăține-său, lui Ionașco și sororii sale, Marinei, feciorii Fătului, nepoții Chirénii vornicêsei, iarăș giumătate de sat de Izbiște de la ținutul Orheiului și giumătate de sat de Pietrosul și giumătate de sat de Slobodziia, ce sint în ținutul Lăpușnei, și cu o falce de vie de la tîrgul Hușii.

Pentru acéia, dacă am vădzut a lor de bunăvœe tocmali și învoire între sine, datu-le-m și de la noi spre acéia împărțală a lor și le-a întărit lor, ca să le fie lor diriapti moșii și împărțire, cu tot venitul, neclintit în véci peste carte noastre.

Sam gospodină velial.

Pătrașco Bașotă vel logofăt.

Pavel cămăraș am scris de pre ispisocu serbăscu, let 7228 < 1720 > ghenarie 10.

Bibl. Acad., CXIV/101.

Traducere.

168

1634 (7142) iunie 24, Iași.

Vasile Lupu voievod hotărăște în pricina dintre Potoroia și Vasilie din Petiia pentru plata cislei Ciorsacilor.

† Іѡ Василѣе коєвода, божіѹ милостіѹ, господарѣ Зѣман Мѡлдавскон. Adecă s-au pîrit de față înaintea domnii mële Vasilie ot Petiia cu Boturoia

¹ Greșit, în loc de „nepoții“.

din Huș pentru cislă Ciorsacilor. Au dzis Potoroe că au plătit Vasilie cel din Petiia cislă în Ciorsaci, iar Vasilie au dzis că au șădzut tot în Petiia din dzilele lui Bărnovschie vodă și ș-au plătit cislă tot în sat în Petiia și au avut și carte de mărturie.

Deci au rămas Vasilie cel di< n Pe> ¹tiia pre Potoroe denaintea divanului ca să nu mai aibă a mai trage Potoroe pre Vasilie din Petiia la cislă Ciorsacilor, nici să nu se mai pirască nici odănoară în veci preste cartea domnii mele de această piră Potoroe sau Vasilie. Инак ни бѣдет.

✠ Ис, въ лѣто ^{хрѣме} юнѣ кѣ.

† Господниѣ рече.

† Бѣа лугофѣт зчн.

† Тѣрон <писал>.

Bibl. Acad., XXXVII/72.

Orig., hîrtie (29,6 × 19,2 cm), pecete aplicată.

169

1634 (7142) iunie 26.

Vasile Lupu voievod judecă pricina dintre Nicoară și Grigore cu Costandin spătărel pentru părți din satele Bîrzești, Ludești și Bănești.

Și mai iaste un ispisoc de întăritură de la domnul Vasilie voievod, pentru pira ce au avut Nicoară și Grigore cu Costandin spătărel pentru moșiile Bîrzăști i Ludești și Bănești, asemenea scris de pe acest mai de sus ², 7142 < 1634> iunie 26.

Arh. St. București, Ms. nr. 645, f. 29 v.

Rezumat.

170

1634 (7142) iunie 27, Iași.

Vasile Lupu voievod poruncește lui Vasile Zeletin spătărel din Sparta să dea lui Toma din Răchitoasa toată partea de ocină a lui Boldea, ca să o țină pînă ce acesta va plăti boul luat pentru dajdea lui de la Toma.

Иъ Басилъ воевода, божіею милостіею, господаръ Зѣлинъ Младѣевскій. Scriem domnie mea la sluga noastră, la Vasile Zelin spăt< ărel> din Sparta.

¹ Loc rupt.

² Referire la actul lui Moise Movilă din 18 decembrie 1633, după care urmează în condică.

Dau-ț știre că au jăluit înaintea domnii mele Toma de Răchitoasa pre Bâldea de acolo, zicîndu Toma că i-au perit un bou pentru dajde Boldei și nu-i mai plătește boul și are carte de la Moise vodă.

Drept aceia, deaca vei vede carte domnii mele, iar tu să socotești, să alegi toată parte de ocenă și moșie cită va hi avîndu Boldea în Răchitiș, în cîmpu și în pădure și într-a[a]pă și în tot locul, ca să aibă a ține ace moșie toată pînă va plăti boul. Iar Bolde, de-i va păre cu strîmbul, să le dai zi să vie la divan, să ste de față înaintea domnii mele. De aceasta scriem.

La Iași, 7142 < 1634 > iunie 27.

Însuși domnul a poruncit.

Dumitrașcu.

Arh. St. București, Ms. nr. 573, f. 52.

Copie.

Altă copie, *ibidem*, M-rea Răchitoasa, I bis/4 (nr. 7).

171

< 1634 — 1653 > iunie 28, Iași.

Ionașco vornic de gloată mărturisește că a stilpit locul mănăstirii Galata de Jos.

† Eu Ionașco vornicul de gloată scriem și mărturisim cu ceastă scri-soare a noastră cum am mărșu cu învățătura mării sale domnu nostru Vasilie vodă de am ales și am stilpitu locul a stintei¹ manastiri a Balicăi, ce să chiamă Gălata din Gios, prin unde le spune uricul, din răchită păr-în drumul cel mare a Scinteei, di< n>² drumul Scinteiai păr-în vale Gălatei. Și l-am stilpit și amu ales cu oameni buni ce iaste parte ocinii de la svinta mănăstire dispre ceiurul cel domnescu și alte părți, pre unde le spune uricul a svintei mănăstiri.

Aceasta scriem și mărturisim; mai pre mare credință pusu-mi-am și pecete, да са знает.

✠ Млс, юнїе кн.

Eu Căzacu diiacul am scris și Pătrașco au săpat locul stilpilor.

Bibl. Acad., DCXXIII/39.

Orig., hîrtie (28,8 × 20,2 cm), pecete aplicată.

Datat după domnia lui Vasile Lupu.

¹ Greșit, în loc de „sfintei“.

² Omis.

<1634 — 1653> iunie 30.

Vasile Lupu voievod pentru părți din satul Românești, ținutul Tutova.

7140¹ <1632> iunie 30. Suretu de pe ispisocul serbesc di la Vasile voevod pentru părți din Românești.

Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol” — Iași.

Transcriere după Ghibănescu, *Ms. Surete*, IV, p. 107, nr. 8.

(Mențiune dintr-un opis de documente ale „moșiei Mercicani sau Ivești cu siliștile ei, de la ținutul Tutovei, proprietatea luminării sale cneazului Alexandru Cantacuzino”).

Datat după domnia lui Vasile Lupu.

16< 34> (71< 42>) iunie < 30>, Iași.

Vasile Lupu voievod întărește lui Lupul Prăjescul clucer o bucată de loc din hotarul ținutului Șcheia, după judecata pe care acesta a avut-o cu ținutoveții.

† Иъ Касїаѣе коекода, кожїею мнлостїю, господарѣ Земли Млладескон.

Adecă au venit, innaintia dumiei mele și innainte a toț boiarii dumiei mele, mari și mici, Panul șoltuzul și cu toț ținutoveții de ținț de Șchei și au pirit de fa< ță>², innaintia dumiei mele, pre boiarinul dumiei mele, pre Lupul Prăjescul clucerul, pentru o bucată de hotar ce au dzis ținutoveții că le-au luat și le-au inpresurat boiarinul dumiei mele carele mai sus scriem.

Iar el au dzis innaintia dumiei mele că-i iaste direaptă dare și miluire și cumpărătură lui Simion Strovici vistiarnicul, cum au arătat și dirése de dare și de miluire și de cumpărătură, pre acea bucată de hotar de la Costantin vodă și de întăritură de la Ștefan vodă și de la Radul vodă și de la Bărnovschii vodă și de la alți domni carii au fostu mai dennainte de dumnea mia, pre acia bucată de hotar ce au dzis ținutoveții că iaste din hotarul ținutului³ luati, spre hotarul satului Micl< ăuș>²enilor.

Deci dumnea mea, diaca am vădzut acēle adevărate dirése de la acei domni ce au < fost mai în>² nainte vrēme, dumnea mea m-am milostivit și i-am dat acea bucată de hotar, ca să-i hie.... < da>² re și miluire și întâ-

¹ Văleatul greșit.

² Loc șters.

³ Cuvint scris deasupra rindului.

ritură, cu tot venitul, pre unde < fi s>¹pun dir< ésele>. ...² < s> ¹tilpit cre-
< dincio> ²s și cinstit boiarinul dumiei mele ... ¹.

<X>¹ Ме, въ лѣто »Зрѣме»¹ юнѣ...¹

Гам <господинъ велѣа>².

< Pe aceeași parte, mai jos, însemnare din sec. al XIX-lea>: 7142
<1634> iunii 30.

Bibl. Acad., CDLXVII/13.

Orig., hirtie (41,8 × 17,2 cm), rupt și șters.

174

1634 (7142) iunie 30, Iași.

*Vasile Lupu voievod întărește lui Toma mare sulger poiana lui
Coste din hotarul satului Bîrlești.*

† Нѡ Василѣе воєвода, вожію многію, господарѣ Земли Мѡлдавскоє. Ъже
господство ми дадохом и зкрѣпихом и поновихом волѣриис нашѣ, Тома вел сѣл-
цѣрю, из превеліих за выкупленіе что он имаетъ въ Стефан воєвода и въ Гашпар
воєвода и въ Радѣа воєвода, на его права вѣтнинаа и выкупеніе, една полѣна что
сѣ имѣнѣтъ Полѣна Костови, ѡ хѣтара Бѣрлѣшним, что тоаа соби купил въ
Василѣе Ченѣши и въ сѣродници его радѣ пет талери вѣтих.

Тѣм радѣ, како да ест ми и въ нас права вѣтнинѣ и выкупленіе и оурик
и потерѣженіе, сѣ вѣсем доходом. И инѣ да сѣ не змѣшатѣ прѣд сем листом
господства ми.

Ѫ Меох, въ лѣто »Зрѣме» юнѣ ѿ.

† Гам господинъ велѣа.

† Пѣтрашко Башотѣ вел лѡгофѣт искал <м.р.>.

† Гаврил Ъничѣа <писал>.

† Io Vasile voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei.
Iată domnia mea am dat și am întărit și am înnoit boierului nostru, Toma
mare sulger, din privilegii de cumpărătură ce are el de la Ștefan voievod
și de la Gașpar voievod și de la Radul voievod, dreapta lui ocină și cum-
părătură, o poiană ce se numește Poiana lui Costea, în hotarul Bîrleștilor,
ce și-a cumpărat-o de la Vasile Cenușe și de la neamurile lui pentru cinci
taleri bătuți.

¹ Loc șters.

² Loc rupt.

De aceea, să-i fie și de la noi dreaptă ocină și cumpărătură și uric și întărire cu tot venitul. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a domniei mele.

La Iași, în anul 7142 < 1634 > iunie 30.

† Înсуși domnul a poruncit.

† Пăтрашко Баșотă mare logofăt a iscălit < m.p. >.

† Gavril Onciul < a scris >.

Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol” — Iași, Fond Spiridonie XXX/209.

Orig., hîrtie (31,3 × 19,4 cm), pecete timbrată.

Cu o trad. din 1825 ian.2.

175

1634 (7142) iulie 5, Iași.

Vasile Lupu voievod întărește lui Ionășcuță Prăjescul postelnic al treilea stăpînirea asupra unui loc de casă, cu grădini și livezi, cumpărat în satul Hăsnășeni.

† Нѡ Баснаїѡ воєвода, кожїю мнѡстїю, господарѣ Зѣмлѣ Молдавскѡн. Ѣже тот истинїи болѣринѣ наш, Нѡнѣшкѡцѣ третїи постѣлник Прѣжискѡл, принїсна прѣд нами и прѣд нашими болѣри, єдин запис за свѣдїтелства ѡт прѣд людї добри и старєи и слєги господства ми, имѣ Нѡнашко Тѣбѣрцѣ ѡт Пѣрсѣлїци и Кѡстантин Ядам и ѡт брата єго, Юрашко ѡт Блѣдїци и Пѣтрашко Чоголѣ и Баснаїѣ Томша ѡт Пурчѣлїци и Тоадѣр Хѣрѣскѡл ѡт Хѣснѣшани и Яндонїѣ и Ёнїнга ѡт там и Глїгорїѣ Грекѡл ѡт Пѣшкани и поп Глїгорїѣ ѡт Кѡзмици и поп Панхїнаїѣ ѡт Ётолїчани и Панхїнаїѣ, тако писаашѣ, како прїнде, прѣд ними, Ёрїмїѣ Ноаптѣш, по єго доброє волю, неким непонѣжден, ани прислѡван и продаа єго праваа ѡтнинѣ и вїкѣплїнї, мѣсто за єдна дома, ѡт село Хѣснѣшани сѣ вєс прїход, ѡт царни и ѡт полѣи и ѡт лѣсо и ѡт очїщенїѣ и сѣ садоко и сѣ лїва-докѣ, что тоа бїло имѣ вїкѣплїнїѣ ѡт Манѣ пїтар. Тоа продаа болѣрино господства ми вїше писанноє, Нѡнѣшкѡцѣ Прѣжискѡл постѣлник, за три дїсѣт талїр сребрѣниѣх.

Тѣм радї, како да єст имѣ и ѡт господства ми праваа ѡтнинѣ и вїкѣ-плїнїѣ, имѣ и чадї єго, сѣ вѣсѣм дохѡдом, непорошенѣм николиже на вѣки. И ни да сѣ не ѣмїшаєт.

Оу Мѣ, вѣ лѣто хрїмѣ юлїѣ ї.

† Глѣм господинѣ вѣлѣл.

† Пѣтрашко Башотѣ вѣл логофѣт <искал>.

† Фочѣ <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată acest adevărat boier al nostru, Ionășcuță Prăjescul al treilea postelnic, a adus, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, un zapis de mărturie de la oameni buni și bătrâni și slugi ale domniei mele, anume Ionașco Tăbîrță din Purcelești și Costantin Adam și de la fratele lui, Iurașco din Vlădești și Pătrașco Ciogolea și Vasilie Tomșa din Purcelești și Toader Hărăscul din Hăsnășani și Andonie și Oniga de acolo și Gligorie Grecul din Pășcani și popa Gligorie din Cozmești și popa Panhilie din Stolniciani și Panhilie, astfel scriind, că a venit, înaintea lor, Erimiia Noaptes, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vîndut dreapta lui ocină și cumpărătură, loc pentru o casă din satul Hăsnășani cu tot venitul din țarină și din cîmp și din pădure și din curătură și cu grădini și cu livezi care i-a fost de cumpărătură de la Manea pitar. Aceea a vîndut-o boierului domniei mele mai sus scris, Ionășcuță Prăjescul postelnic, pentru treizeci de taleri de argint.

Pentru aceea, să-i fie lui și de la domnia mea dreaptă ocină și cumpărătură, lui și copiilor lui, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7142 < 1634 > iulie 5.

† Înșuși domnul a poruncit.

† Pătrașco Bașotă mare logofăt a iscălit m.p.

† Focea < a scris >.

Arh. St. Iași, CDXXVII/58.

Orig., hirtie (32,2 × 19,7 cm), pecete aplicată.

O trad. din 1792 oct. 19, de Gavril Cosovschi căpitan, la Arh. St. București, A. N., CCVII/4.

176

< Înainte de 1634 iulie 6 >.

Preotul Ion și Cămirzan scriu lui Pătrașco mare logofăt despre cumpărarea unei ocini din satul Cîndești de către călugării de la mănăstirea Bisericiani și despre uricele pentru această ocină.

† Ci< n >¹stit și de Dumnedzău dăruit părintele nostru, Pătrașco logofătul cel mare, multă viață și sănătate ca să aibi dumneata de la domnul Dumnedzău, ce-au făcut ceriul și pămîntul și de la preacurata maică și ca să primești dumneata multă închinăciune de la mai mici feciorii dumitale, de

¹ Omis.

la popa Ion den Read și de la Cămîrzan de acoloa. Și mărturisim dumitale cu această scrisoare a noastră de o parte de ocină ce-au cumpărat cești părinți de la Beserecani din sat den Cindești de la nește moșelnici de acoloa și le-au dat și uricele.

Și acéle urice au fost în minule nostre date de părinții lor. Părinții lor au murit în Țara Muntenescă; după mortea lor au venit feciorii lor la urice; noi nu i-am cunoscut cene simtu, ce s-au dus de au adus pe Zahariia Dzamă den Cî<n>¹dești. Deci noi le-am dat în mîna lui Dzamă, iară Dzamă le-au dat în mîna acelor moșelni<ci>² dennaintea nostri și denaintea a mulți omeni buni șe-au dzis că uricele simtu a celor omeni și li-i moșie direaptă și cătră noi n-au mărturisit c-are și el treabă într-acéle urice, ce-au dzis să facă cu <n>³use³ cum vor ști; așe-au grăit innaintea noastră.

De-aiasta mărturim dumitale cu sufletele nostre, iară dumneata vei face cum te va năstăvi Dumnedzău. И господинъ Богъ да умножитъ дъни и лѣти господстѣхъ ти въ много съмирніи въ Христѣ, амин⁴.

Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol” — Iași, Fond Spiridonie, I/32.

Orig., hîrtie (31,5 × 19,9 cm), două peceți aplicate.

Datat după întărirea domnească din 1634 iulie 6 (vezi nr. 177).

EDIȚII: Ghîbănescu, *Ispisoace*, II, 1, p. 82—83 (orig.).

177

1634 (7142) iulie 6, Iași.

Vasile Lupu voievod întărește călugărilor de la mănăstirea Bisericiani o ocină în Cîmpul lui Dragoș, în urma judecății pe care au avut-o cu Zaharia Dzamă.

† Иъ Баснаѣ воєвода, вожѣу милостѣю, господарь Земли Молдавскон. Adecă s-au pîrit de față, innaintea domniei méli, rugătorii domniei méle, călugării de la svînta mănăstire de la Beserecani, cu Zahariia Dzamă, pentru o parte de ocină din Cîmpul lui Dragoș⁵. Deci au rămas călugării pre Zahariia Dzamă dinaintea domniei méle și a tot svatul domniei mé<le>¹ și s-au îndireptat și ș-au pus heriia 24 zlat⁶ în visteariul domniei méle.

¹ Omis

² Loc rupt.

³ „nuse”, formă veche pentru „dînsele”.

⁴ Și domnul Dumnezeu să înmulțească zilele și anii domniei tale în multă pace de la Hristos, amin.

⁵ Corectat din „Dragotă”.

⁶ Corectat din „14 zlot”.

Ca să aibă ei a-ș ține locul și moșia, iar Zahariia ca să nu mai aibă treabă a să mai amesteca și a mai pîrî pre călugări de aceasta pîră niciodănoară în véci înaintea cărții domniei méle. **Нѣмк не бѣдетъ прѣдъ симъ листѣ господства мн.**

✠ **Ис,** лѣто **хрѣмѣ юліѣ ѿ.**

† **Бадм** господинѣ **вѣлѣл.**

† **Пѣтрашко** **Башотѣ** **вѣл** **авгостѣ** <m.p.>.

† **Дзмнтрѣ** <писал>.

Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol” — Iași, Fond Spiridonie, I/34.

Orig., hîrtie (31 × 19,5 cm), pecete aplicată.

EDIȚII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II, 1, p. 85 (orig.)

178

1634 (7142) iulie 6.

Miron, fratele său Ștefan și nepotul lor, Toader, vînd partea lor de ocină din satul Băcești, cu vad de moară, lui Lontie Turcul.

Un zapis vechiu de la Miron și frate-său Ștefan și Toader, feciorul surorii lor, Dumitrei, scriind c-au vîndut a lor driaptă ocină și moșie, cît să va alege partea lor din sat din Băcești, din cîmpu, din pădure și din vatra satului și din vad de moară și din tot locul cu tot venitul. Au vîndut lui Lontie Turcul drept 20 ughi roșie.

Bibl. Acad., MCCXI, f. 26 v.

Rezumat.

179

1634 (7142) iulie 7, Iași.

Vasile Lupu voievod poruncește pîrcălabului de Galați să socotească suma pe care Custul și Toader din Tatomirești o datorează lui Damian pentru cîsla ce le-a plătit-o acesta cînd ei au fugit din sat.

† **Нѣ** **Еаснлѣ** **воевода,** **вожѣю** **многостѣю,** **господарѣ** **Земли** **Молдавскон.** **Пишемъ** **господство** **мн** **слѣга** **наши** **прѣкѣлакомъ** **отъ** **Гѣлаци** **și** **la** **Sanson** **de** **А<л>** **бѣști**²,

¹ Omis în orig.

² „Sanson de Albești”, scris cu altă cerneală.

de Șuriniști. Dămu-vă știre că au pîrit de fați, înaintea domniei mele, Dămiian pre Custul și pe Toader, ce au fost din Tatomirești, dzicînd că au fost ei la cislă cu dinșii în satu în Tatomirești și le-au plătit el partea lor de cislă, de au dat citeva pentru dinșii, căci au fost fugit ei din satu și ște-au lăsat cislă asupra lui.

Ce au rămas Dămiian pre Custul și pe Toader dennaintea domniei mele.

Pentr-acea, deaca veți vedea cartea domniei mele, iar voi să socotiți cu omeni buni cît va hi dat Dămiian pentru Custul și pentru Toader tot ca să aibă a-i înto< a>¹r< ce>¹ înapoi cît va hi fost partea lor atunce.

De aceasta scrie domnie mea și mai multă jalbă să nu vie. ИНАК НЕ БЪДЕТ.

✠ Ис, въ акто «Зрме юлѣ» 3.

† ГЛАМ ГОСПОДИНЪ БЕЛЪ.

Arh. St. București, M-reă Bîrnova, VI/2.

Orig., hîrtie (21,2 × 18,7 cm), pecete aplicată.

180

1634 (7142) iulie 7.

Vasile Lupu voievod întărește lui Gavril și Tudorei o parte de ocină din satul Cîrnești.

Noi, Vasilie voievod, cu mila lui Dumnezeu, domn Țării Moldav[v]iei. Precum au venit, înaintia noastră și înaintea alor nostre boeri, Gavril sin Magdalinei, nepot Titea, și Tudora, fata lui Titea, și rudeniile lor și au adus, înaintea noastră, un zapis de mărturie de la mulți oameni buni și slugile domniei mele, anume Mareș vatav i Mihail ot Boșani i Trifan din Hălășăni și Simion ot tam și Dam² nemiș ot Frăcești și popa Ion ot tam și Gavril Zaharie ot Rogozăni și de la Hilip ot Jăcicani și de la mult oameni buni, prin care scrie precum au venit înaintea lor Grozav sin Medeu și de a lui bunăvoe, de nime silit, nici asuprit și ș-au vindut a sa driaptă ocină strămoșească, una parte de ocină den satul Cîrneștii pe apa Săretiului. Aceia au vîntut-o lui Toma și surorii lui, Titea, drept 140 zloț.

Și domnie mea, văzînd a lor zapes de la atîța oameni buni așa scriînd, noi am crezut și de la noi încă dăm și întărim lui Gavril și Tudora, fici și nepoți lui Toma și Titia, pre acia mai sus numită parte de ocină din satul

¹ Șters.

² Așa în copie.

Cirneştii, ca să le fii lor driaptă ocină şi cumpărătură şi uric, cu tot venitul. Şi alţii să nu să amestice.

Însuş domnul au poruncit.

U Ias, văleat 7142 < 1634 > iulie 7.

Colecția Cantacuzino, Condica de documente a moşilor lui Costache Cantacuzino, p. 102.

Copie.

181

1634 (7142) iulie 8, Iaşi.

Vasile Lupu voievod scuteşte pe preoţii şi diaconii din Iaşi de toate dările şi slujbele.

† Иѡ Василѣе воевода, божіею милостіею, господарь Земли Мѡлдавскон. Ёже господства ми благопроизволихом нашим благим произволеніем, ѡт всѣего нашего сръдѣца и божіеѡ помозиѡа, сътворите себѣ памет іакоже и прочіи господарѣ еже прѣжде нас господствовашѣ и въ за дѣшіе родітелем нашим и въсѣм православному ѡпскоеним господарим Мѡлдавским и радѣ здравіе господства ми и господжда господства ми и богоданним прѣвѣзлюбленным сыновом и за спасніе дѣшам нашим и дали и помилovali и потвердили есми молебником нашим, въсѣм ереѡм и дїаконом бывающим ѡ въсѣх црѣквах ѡт Іскаго трѣга и прѣбнеает въ того трѣг, до колѣ господства ми бѣдѣм живи, а ѡни да имает ѡт господства ми слободство, не робите нам ни жадною работ, ани градскою, ниже маенское, ани трѣговское, ани митрополитовѡ, ани подводи тѣгнѣстї, ани жадниѡ ангерїи, ани кони их да сѣ не възмет за ѡлак, ниже воли им радї ниших людї за дабиа или въ подводах, ани въ митрополитских подводах ходїте и ниже дан да не дадѣт господства ми, ниже митрополитѡ, ниже ино ничтоже ѡт дробнѣиших ангерїи, или за дѣстїнѡ за пчели и за вино.

Такоже и въ домах их, без хотѣніа им, никтоже да не имает газдовати, ниже болѣри, ниже ксртѣни, ниже служители, ниже ни никтоже, бѣдї за что пѣзика вѣдет,¹ понеже господства ми простихом их іакоже простили их всѣи господарѣ прѣжде нас іившини ѡ въсѣх више писаних даанїи и ангерїи, занеже сѣт ѡни въ ѡраш и до црѣквах гдѣ ест престол господствїа земли нашей Мѡлдавскон и служит въ црѣквах божїа, днь и нош и ѡмоѣет милостиваго Бога ѡ православиѡ господарѣ ѡ прѣставленних и ѡ живиых, еже господствѣиши землѣ сїаи въсѣи православное христїанство и ѡни не имает дрѡгое стежанїе или хитрост или кѡпство, нѣ тѣкмо питает[т] сѣ ѡт свѣтаа црѣков.

Того радї, подобает ѡни іако да имают помилкованїе и ѡбзиранїе и помощ милостивен ѡт въсѣх господарѣ, іакож имали и нарѣжденїи ѡт въсѣх госпо-

адріе, что тнх нарѣжденіе старнх что нмает изгбенин въсѣхъ в размирицѣхъ¹ и в злоби что пострадалн вт лѣхов, еже вт въсѣхъ тѣхъ тѣмъ нмали един исписок вт древнѣхъ господарн старѣхъ Петрѣ воевода, егже радѣ, господства мн змило-стивнхъом сѣ нан пачеже спасеніе нашего радѣ и сътворихомъ нхъ сѣхъ наш истинѣхъ лнст.

<Тѣмъ>² вни длѣжнн сѣт бога молнтѣ въ црѣквѣхъ божіахъ вѣчер и стро <и полз>² дѣхъ по вѣнчаю црѣковно, в въсѣхъ хрїстїанство и в господства мн и в господннхъ господства мн и в богодарованннхъ намъ сынове и в воехъ господства мн и в мирѣхъ въ сѣхъ земан нашнхъ.

И по нашнмъ животѣхъ, кто бѣдетъ господарѣ нашнхъ земан, Младавескон, вни егже милость, аще бѣдетъ вт дѣтнхъ нашнхъ нан вт нашего рода³ пакн да ст-врѣднт снмъ бога молѣцѣмъ нашнмъ млнованіе хотараа нмаетъ вни вт древннхъ дѣхъ и вт въсѣхъ господарѣхъ.

И кто покуснт сѣхъ разорнтѣ нашего устроеніе и вт древнѣхъ нхъ млнованіе внѣшнхъ и нѣхъ сѣхъ, таковн да бѣдетъ вт бога непрошенъ и да нмаетъ дати вт-вѣт на страшно сѣхъднше Хрїстоу.

Ище нже вни, втѣхъ, не вѣрѣхъ вт правило свѣтлнхъ црѣквѣхъ и не вт-врѣхъ хрїстїанномъ божнхъ црѣквѣхъ на кѣждо вѣхъмене, свѣтомъ уставъ, да бѣдетъ на нхъ кѣхътво сѣхъ, аминъ.

Сѣхъже внше писаніе въсѣхъ потврѣхъднхъом и подпнсахъомъ власнѣхъомъ рѣхъхъ госпо-дства мн и повѣлѣхъомъ нашѣмъ вѣхъхъномъ и почетѣхъномъ волѣхъхъомъ, Пѣтрашко Башѣхъхъ велнкомъ логофѣт, запечатлѣхъти истнномъ печатомъ нашнмъ.

Хъ Ис, въ лѣхъто хъхърѣхъ юліе й.

† Гамъ господннхъхъ велѣхъ.

Ивъ Басннхъхъ вѣхъхъвѣхъда <т.р.>.

† Тоадѣхъ <пнсалъ>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit, cu bunăvoința noastră, din toată inima noastră și cu ajutorul lui Dumnezeu, să ne facem pomenire, ca și ceilalți domni care au domnit înaintea noastră și întru pomenirea părinților noștri și a tuturor dreptmăritorilor răposați domni moldoveni și pentru sănătatea domniei mele și a doamnei domniei mele și a preaiubiților fii de Dumnezeu dăruiti și pentru mîntuirea sufletelor noastre, am dat și am miluit și am întărit rugăto-rilor noștri, tuturor preoților și diaconilor ce sînt la toate bisericile din ȋrgul Iași și trăiesc în acest ȋrg, pînă cînd domnia mea vom fi în viață, ei să aibă de la domnia mea slobozenie, să nu ne lucreze nici o muncă, nici la cetate, nici la moară, nici la ȋrg, nici mitropolitului, nici podvoade să nu care, nici

¹ Размирицѣхъ, întărit cu altă cerneală.

² Loc rupt; completat după privilegiile acordate de domnii anteriori preoților din Iași.

³ рода, întărit cu altă cerneală.

alte angării, nici caii lor să nu se ia de olac, nici boii lor pentru alți oameni, pentru dabile sau la podvoad, nici să nu meargă la podvoadele mitropolitului și nici bir să nu dea domniei mele, nici mitropolitului, nici altceva nimic din angăriile mai mărunte, sau pentru desetina de albine și de vin.

De asemenea și în casele lor, fără voia lor, nimeni să nu găzduiască nici boieri, nici curteni, nici slujitori, nici nimeni altcineva, de orice neam ar fi, fiindcă domnia mea i-am iertat, precum i-au iertat toți domnii foști înaintea noastră, de toate mai sus scrisele dări și angării, pentru că ei sînt la biserici în orașul unde este tronul domniei țării noastre, Moldova, și slujesc în bisericile lui Dumnezeu, zi și noapte, și îl roagă pe milostivul Dumnezeu, pentru dreptmăritorii domni, pentru cei răposați și pentru cei vii care domnesc în țara aceasta și pentru întreaga creștinătate pravoslavnică și ei nu au altă avere sau meșteșug sau negoț, ci doar din sfînta biserică se hrănesc.

De aceea, se cuvine să aibă ei miluire și purtare de grijă și ajutor milostiv de la toți domnii, după cum au avut și drese de la toți domnii, care drese vechi pe care le-au avut, le-au pierdut pe toate, din pricina răzmerițelor ¹ și a răutăților ce le-au îndurat de la leși, care din toate acele, de la vechii domni dinainte, au avut numai un ispisoc de la Petru voievod, pentru care lucrul domnia mea m-am milostivit și mai virtos pentru mîntuirea noastră și le-am făcut această adevărată carte a noastră.

< De aceea și > ² ei sînt datori să se roage lui Dumnezeu, în dumnezeieștile biserici, seara și dimineața și la amiază, după obiceiul bisericesc, pentru toată creștinătatea și pentru domnia mea și pentru doamna domniei mele și pentru fiii dăruiți nouă de Dumnezeu și pentru oștenii domniei mele și pentru pacea a toată țara noastră.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, Moldova, acela milostivirea lui, dacă va fi dintre copiii noștri sau din neamul³ nostru, iarăși să întărească acestor rugători de Dumnezeu ai noștri, miluirea pe care o au ei din zilele de demult și de la toți domnii.

Iar cine se va ispiti să strice întocmirea noastră și miluirea lor ce a fost din vechi și este și acum, unul ca acela să fie neiertat de Dumnezeu și să aibă a da răspuns la înfricoșata judecată a lui Hristos.

Iar dacă ei, părinții, nu se vor ține de pravila sfîntelor biserici și nu vor deschide creștinilor bisericile lui Dumnezeu în orice vreme, după sfînta rînduială, să fie asupra lor acest blestem, amin.

Și toate acestea de mai sus scrise le-am întărit și le-am scris cu propria mîină a domniei mele și am poruncit credinciosului și cînstilului nostru boier, Pătrașco Bașotă mare logofăt, să pecetluiască cu adevărata noastră pece te.

¹ Cuvînt întărit cu altă cerneală.

² Loc rupt; completat după privilegiile acordate de domnii anteriori preoților din Iași.

³ „neamul“, întărit cu altă cerneală.

La Iași, în anul 7142 < 1634 > iulie 8.

† Însuși domnul a poruncit.

Io Vasilie voievod < m.p. >.

† Toader < a scris >.

Bibl. Acad., CLXXXI/69.

Orig., hîrtie (41,6 × 28,8 cm), pecete timbrată.

EDIȚII: „Teodor Codrescu”, IV, p. 65—66 (orig. slav cu trad.).

182

1634 (7142) iulie 8, Iași.

Vasile Lupu voievod întărește lui Nicolae din Bărgăoani și cneaghinei lui, Iustina, jumătate din satul Crăești, ținutul Neamț.

† Иъ Василѣе воєвода, божію милостію, господаръ Земле Мѡлдавскоє. Ъ же господство ми поновихом и оукрѣпихом сѣсѣ нашеѣ, Николаю въ Бѣргѣвани и кнѣгинѣ его, Ноустина, на нѣхъ нарѣденіе что имаетъ они въ Алѣксандрѣ Нанѣшѣ воєвода, на нѣхъ права ѡтнинѣ и выкупленіе, что они кѣпиле въ кнѣгинѣ Марїнка, Гангорѣе дворник, на половинѣ село Кръещѣ, вишна частѣ, что естъ ѡ волѡст¹ Нѣмцѣ, на Черноѡмѡ Потоцѣ, радї стѣ и двѣ десѣтъ злотѣ битихъ, что ин² била права ѡтнинѣ и купежно, въ Кѡнѣнтинѣ, Алѣксѣашѣ братѣ, что бнѣ кѣмѣраш въ ѡкнѣ.

Тѣмъ радї и ми, ѡакѡ оувидахомъ его нарѣденіе и исписокъ на нѣхъ ѡтнинѣ и выкупленіе, дадохомъ и ѡтвердихомъ и оукрѣпихомъ сѣсѣ нашеѣ више рече номѣ, Николає дїѡкъ въ Бѣргѣвани и кнѣгинѣ его, Ноустина на его права³ ѡтнинѣ и выкупленіе, половина село Кръещѣ³, да бѣдетъ емѣ и въ насъ съ вѣсемъ дохѡдомъ. И ни да се не оумнишаѣтъ прѣдъ сѣсѣ листомѣ господства ми.

Ъ Ис, въ лѣто ѡрѣмѣ юліе ѣ.

† Самъ господинѣ казалъ.

Пѣтрашко Башѡтъ велѣ ѡлгофѣтъ и искалъ < m.p. >.

† Гаврилѣ Ѣничѣлѣ < писал >.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată domnia mea am înnoit și am întărit slugii noastre, Nicolae din Bărgăoani, și cneaghinei lui, Iustina, dresese lor pe care le au ei de la Alexandru Iliiaș voievod pe dreapta lor ocină și cumpărătură, pe care ei au cumpărat-o de la cneaghina Mariica, a lui Gligorie vornic, pe jumătate din satul Crăești, partea de sus, care este în ținutul Neamț, pe Pîriul Negru, pentru o sută două-

¹ Omis.

² ин, corectat din емѣ.

³ Loc rupt.

zeci de zloți bătuți, care îi fusese ei ¹ ocină dreaptă și cumpărătură de la Costantin, fratele lui Azălbășea ce a fost cămăraș de ocină.

De aceea și noi, dacă am văzut dresul și ispisocul lui pe ocina și cumpărătura lor, am dat și am întărit și am împuternicit slugii noastre mai sus spuse, Nicolae diac din Birgăoani, și cneaghinei lui, Iustina, pe dreapta lui ocină și cumpărătură, jumătate din satul Crăești, să-i fie și de la noi cu tot venitul. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a domniei mele.

La Iași, în anul 7142 < 1634 > iulie 8.

† Însuși domnul a spus.

Pătrașco Bașotă mare logofăt și a iscălit <m.p.>.

† Gavril Onciul <a scris>.

Bibl. Acad., DCCXXXV/56.

Orig., hirtie (44 × 29 cm), pecete aplicată, căzută.

183

1634 (7142) iulie 9, Iași.

Vasile Lupu voievod întărește lui Damian și rudelor sale părți din satul Căpotești cumpărate de la Istratie și fratele său Toma și de la nepoții lui Mircea.

Un ispisoc de la domnul Vasile voievod întru care scrie că au dat și au întărit slugii sale Damian și fiului său Grigorie și soții sale, Chirenii, și fratelui său Savin și soții sale, Maricăi din satul din Căpotești, a opta parte și un bătrîn, ce ș-au cumpărat de la Istratie și de la frate-său Toma, nepot Marușcăi.

Așijdere și altă a opta parte dintr-acelaș sat ce ș-au cumpărat de la Vremeș și de la neamurile lui, nepoții Mircei, drept 50 zloți bătuți dintru a sale drepte drese ce-au avut ei de cumpărătură pe acele părți de la Alexandru voievod.

Dreptu aceia, acele de sus arătate părți de ocină dintr-acel sat să fie lor driaptă ocină și cumpărătură și uricu și întăritură, cu tot venitu, neclătit în veci. Și altul să nu se amestece.

Vălet 7142 < 1634 > iulie 9.

Domnul au zis.

Pătrașco Bașotă vel logofăt.

Arh. St. București, Ms. 646, f. 30 (nr. 9).

Rezumat.

¹ „ei“, corectat din „lui“.

1634 (7142) iulie 9, Iași.

Mărica Hăbășasca, Gheorghe și Ioan, fiii lui Ștefan vornicul, impart satul Șătrăreni, pe Jijia, ținutul Hirlău, cu Nastasia, fiica Irinei.

Copie.

Zapis din 7142 <1634> iulie 9.

Adică noi, Mărica Hăbășasca și Gheorghii și Ioan, feciorii lui Ștefan vornicul, înșine mărturisim cu acest zapis al nostru cum ni-am tocmit și ni-am împărțit satul Șătrărenii, pre Jijie, în ținutul Hirlăului, cu feciorii Irinii, cu Nastasie, cum giumatate de acest ¹ sat să ție Mărica Hăbășasca iar giumatate de sat s-au venit să o ții Nastasie, fata Irinii.

Și într-această tocmală au fost: du<mnea>lui Pătrașcu Bașotă vel logofăt și Savin vornic cel mari în Țara de Gios și Dumitrașcu Buhuș vel vistiernic și Lupul Prăjescul clucer și Ionașcu Prăjescu postelnic și Iurașcu Bașotă ce au fost hatman și Racoviță al doile logofăt și Merăuți Hranici ce au fost sluger și Tomița din Șătrăreni.

Și pentru acie, de va vre cineva, cîndva, dintre feciorii vornicului Ștefan sau dintre nepoții lui să arăti vron zapis sau de cumpărături sau cum să zică că l-au scos de viclian, acei toate să n-aibă a se crede dinnainte acestui zapis.

Și pre mai mari credința ni-am pus peceteile și am și iscălit, să să știe și pre acestu zapis să-i creazi ² a-și faci și dresi domnești de împărțală.

Iscăliți toți boerii cari sint arătați, puind și peceteile.

Acel adevărat esti la casa banului Costin Donici.

Arh. St. Iași, CDXIV/19.

Copie.

Un rez., din prima jumătate a sec. al XIX-lea, *ibidem*, CXXIII/45.

EDIȚII: Ghibănescu, *Surete*, IV, p. 65—66 (aceeași copie, după transcrierea din *Ms. Surete*, I, p. 473, nr. 346).

¹ „acest“, adăugat ulterior de copist între rînduri.

² Probabil lectură lacunară a copistului.

1634 (7142) iulie 10, Iași.

Vasile Lupu voievod întărește mănăstirii Bistrița trei mori în satul Găgești, pe gîrla Putnei, și niște vii, care i-au fost dăruite de Dumitrașco Ștefan mare logofăt.

..... <господство> ми дади и потвърдиди есми
 зовемѣа Быстрицѣ, идеже ест храмъ и нѣ правою штинѣю и даднѣе
 подъ Мѣгурѣ и съ вѣс мѣсто и дѣвет¹ тѣхъ виноградѣ, ест
 имъ права даднѣе логофѣта, въ за дѣше его и за права
 кѣпещино, штъ Богданъ питар <внѣспл>енѣе что наиди штъ Миронъ Барноу-
 <ски> коекогда. Того ради тѣхъ мѣстѣи штъ ѿ <сел>о Гѣуци
 и съ вѣсѣи виноградѣ колицѣи <игѣмѣ>нѣи и вѣсѣмъ съборѣи штъ сѣктаа....
 и дѣднѣи и даднѣи и зрик <в>ѣкѣи вѣчнѣи. И ни да сѣ негнѣишаѣт.

<Писъ> Йсохъ, въ лѣто 7142 юліе 7 дѣни.

<† Пѣтрашко Башотѣ велъ логофѣтъ иск>аа <т.р.>.

† Дѣмитрашко <писал>.

< Pe verso, rezumat din sec. al XIX-lea>: Carte domniască a lui Vasili vodă întăritoari danii lui Dumitrașco Ștefan marile logofăt pentru trii morari în sat Găgeștii, în gîrle Putnii, supt Măgura și cu tot locul și 19 pămînturi cu vii ci să vor alege pi acel loc rugătorilor de monastirea Bistrița.

< † Io Vasile voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată domnia>² mea am dat și am întărit <rugătorilor noștri, egumenului și la tot soborul de la sfînta mănăstire>² numită Bistrița, unde este hramul <Adormirii născătoarei și pururea fecioarei Mar>² ia, dreapta lor ocină și danie <și miluire, trei mori la satul Găgești, în gîrla Putnei>², sub Măgură și cu tot locul și³ <cu vii, cite vor fi pe acel loc. Care mori și>² acele vii le sînt dreaptă danie <și miluire de la răposatul Dumitrașco Ștefan mare>² logofăt, pentru pomenirea lui și pentru <sufletele părinților lui. Iar lui Dumitrașco logofăt i-a fost>² dreaptă cumpărătură de la Bogdan pitar <pentru 120 ughi, din dresese de>² cumpărătură ce a avut de la Miron Barnov<schî Moghila și de întărire de la Alexandru Iliăș>² voievod.

De aceea, acele mori de la <gîrla Putnei, sub Măgură, și cu tot locul ce se va alege în>² satul Găgești și cu toate viile cite <vor fi pe acel loc, să

¹ Дѣвет, scris peste loc răzuit.

² Loc rupt.

³ Urmează „nouă”, scris pe loc răzuit; cuvîntul nu se află în traducerea după care s-au făcut întregirile; în rezumatul documentului de pe verso sînt menționate „19 pămînturi cu vii”.

fie de la domnia mea danie rugătorilor noștri¹, egumenului și întregului sobor de la sfînta < mănăstire Bistrița, dreaptă ocină>¹ și dedină și danie și uric < cu tot venitul, neclintit niciodată în>¹ vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

< Scris la>¹ Iași, în anul 7142 < 1634> iulie 10 zile.

< Pătrașco Bașotă mare logofăt> am iscălit < m.p.>.

Dumitrașco < a scris>.

Arh. St. București, M-rea Bistrița, VII/8.

Orig., hîrtie (42 × 9,7 cm), lipsă 2/3 din stînga documentului, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. cu data 1634 iulie 5, *ibidem*, VII/28 (nr. 3), după care s-au făcut întregirile.

186

1634 (7142) iulie 10, Iași.

Bogza călugărul și Gheorghe Arapul fost sulger mărturisesc că și-au împărțit satul Căcăceni, pe Cracău, ținutul Neamț.

† Bogza călugărul i Ghiorghii Arapul ce au fost sulgër mărturim cu ceastă scrisoare a noastră cum noi, de bunăvoia noastră, ne-am tocmît și ne-am voit pentru satu, pentru Căcăceni, ce iaste la ținutul Neamțului, pre apa Cracăului, ca noi să nu ne mai pîrim nici odănoară în vîci, nici noi, nici feciorii noștri, nici pizmă între noi să fii, sau feciorii noștri pre urma noastră.

Iar satul Căcăce[n]nii l-am împărțit în doo: den valea Căcăcii, partea den sus, pînă în hotarul Căuciuleștilor, i s-au venit lui Ghiorghii Arapul, iar den valea Căcăcei, partea den gios, pîn-în hotarul Lăleștilor, i s-au venit Bogzei călugărul. Și vecinașii i-am împărțit în doo, pentru căci au avut Bogza călugărul derese, de la domnii cei bătrîni, iar Ghiorghii Arapul au avut derese, de la Bărnovschii vodă.

Și în tocmala noastră, cîndu ne-am tocmît, fost-au denaintea dumiisale lui Pătrașco Bașotă logofătul cel mare și denaintea dumiisale lui Savin vornicul cel mare de Țara de Gios și denaintea dumiisale Tomei sulgërul cel mare și denaintea dumiisale lui Iordachiei visternicul și denaintea lui Drăguș ce au fostu vătah la Dumitrașco ce-au fostu logofăt mare și denaintea lui Bantăș den Costeni și a lui Costantin Bantăș.

Iar carele dintre noi sau den feciorii noștri nu să va ținea de această tocmală, să fiei proclăt. Aceasta scriem, să să știe.

Însă un zapis ca acesta iaste și la Gheorghie Arapul sulgërul, tot pre o urmă scriindu.

¹ Loc rupt.

Ѧ Ис, лѣто хѣрмѣ юліѣ ѿ.¹

Пѣтрашко Башотѣ вел лѣгофет <м.р.>.

ѿ Прѣжеска вел дворник исках <м.р.>.

ѿ² искал <м.р.>.

† Timplatu-m-am și eu Mirăuță sulgériul la ciasta tocmală. ѿ Мн-рѣщѣ искал м.р. вѣк сѣлѣр.

† Și eu Lupașco Bucium încă am fostă în tocmală.

ѿ Лѣпашко Бѣчѣм исках <м.р.>.

ѿ Нѣрдакѣ вѣстѣрник искал <м.р.>.

Bibl. Acad., LXXXIX/136.

Orig., hîrtie (32 × 19,4 cm), patru peceti aplicate.

187

<1634—1652> iulie 11.

Vasile Lupu voievod întărește lui Dumitru vornic satul Piscani, pe Prut, ținutul Iași, dăruit de Moise Movilă voievod.

Ispisoc de la Vasile vodă pe sat pe Piscani, pe Prut, în braniște, în ținutul Eșilor, datu lui Dumitru vornicul³ de la Moisă vodă cu mori în Prut pe dubase, care moșie, acel sat < a fost>⁴ driaptă moșie a lui Moisă vodă și l-au dat lui Dumitru vornic pentru a lui driaptă a lui slujbă cu credință ce au slujit la Țarigrad în trebeli țărăi și au dat și 4 cai a lui în trebeli țărăi dreptu 200 ughi ungurește.

Deci să fii a lui driaptă ocină și moșie în veci și de la domnie me.

<Pe verso, însemnarea>: Cinstite dumietta arhon logofăte Ilie.

Bibl. Acad. XIII/199.

Rezumat.

Într-un transumpt dintr-o carte de judecată a divanului din 1800 mai 13 (copie la Institutul de istorie și arheologie-Iași după Ghibănescu, *Ms. Surete*, V, p. 1017—1018), documentul poartă data 1633 (7141)iulie 11, fiind considerat fals de către divan deoarece data nu corespundea domniei lui Vasile Lupu, iar posesorul actului nu a putut aduce la judecată documentul de danie pentru satul Piscani de la Moise Movilă. Întrucît actul din urmă există în original (cf. Bibl. Acad., XLII/76) întărirea lui Vasile Lupu poate fi socotită autentică avînd doar anul greșit.

În aceste condiții documentul a fost datat din domnia lui Vasile Lupu, considerîndu-se corectă data de lună și zi consemnată în cartea de judecată a divanului.

¹ De la „Iar carele“ pînă la „iulie 10“, scris de Pătrașco Bașotă.

² Indescifrabil.

³ În transumptul de la Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol“ — Iași (cf. datarea), Dumitru este arătat ca „fost vornic“.

⁴ Omis de copist.

1634 (7142) iulie 11, Iași.

Vasile Lupu voievod întărește mănăstirii Galata, metoh al bisericii Patriarhiei din Ierusalim, satele Belcești, Plopi și Călugăreni, ținutul Hirlău, pe care le scutește de dări.

† Бѣ имѣ ѿтца и сѣна и свѣтаго дѣха, свѣтѣи животворѣщи, едино-
сѣщнѣи и нераздѣлимѣи тронцѣ. Се аз, раб владѣки господа Бога и спаса на-
шего Ісѣс Христа и того вѣсѣ непорочнѣи мати и приснодѣвѣи, Марїи, истинїи
поклонник свѣтѣи тронцѣ, Іѡ Васнаїе коевода, божїю милостїю, господарѣ Земли
Мѡлдавскон. ѿже господство ми благопронзволихъ нашихъ благимъ произволенїемъ,
свѣтанмъ и чистимъ срдѣцемъ и ѡт Бога помошїе, господство ми ревнѣище до-
брїемъ дѣломъ и сѣмолотрѣищемъ нини свѣтопочевшемъ господарехъ прѣжде бывшемъ
нас, ѡ любоѣ еже къ Богоу и къ свѣтѣи его црѣкѣвамъ и монастырѣмъ и Богоу
молѣбнищемъ нже нхъ помилѡвашѣ и зкрѣпише радї спасенїе дѣшоу нхъ и вѣчнѣмъ
памятъ, тѣмъ радї и господство ми велико по силѣ нашего и державїи, молимъ Бога
ѡко да поспѣшестѣшетъ и намъ въ добрыхъ дѣлѣхъ послѣдоватї благодѣаномъ нхъ.

Того радї, господство ми, съ благоволенїемъ божїемъ и съ благословенїемъ
молѣбнищомъ нашимъ, архїереемъ божїемъ, свѣтителѣи нашихъ мѡлдавскихъ, кѡр Бараамъ
архїепископъ и митрополитъ Ѣвчанскон и кѡр Митрофанъ епископъ Романскїи и кѡр
Бѣлогїе епископъ Радѡвскїи и кѡр... епископъ Хушевскїи и съ весъ нашего свѣтѣ-
та, господство ми змилостивнѣхъмъ сѣ сѣло и даи и потѣрѣдиши еси, ѡт насъ
зъ нашихъ землѣи, Мѡлдавскѣи, свѣтѣи славнѣи Іерусалимскаго црѣкѣва, едеже ест
страшна и чудотворца грѡбъ господа Бога и спаса нашего Ісѣс Христа, съ три
силове, на имѣ Бѣлчѣшїи и Плопїи и Кѣлугѣрѣнїи, что сѣ теперъ именнѣи пропо-
зѣишѣ...¹, что на Бахлѣмъ, оу волостъ Хрѣловскон, съ ставѡѣи и съ мѣниши на
потоцѣ Бахлѣмъ, что тѣхъ внише писаннѣи силовѣ, ѡт старїи дрѣвнїи дѣни бѣши
правїи господарскихъ, прислѣшно къ ѡкѡлѣ трѣгъ Котнарѣи ѡ потомъ бѣше даиїе и
милѡванїе ѡт сего старѡго Петра коеводаїи своен молѣи нѡвѡсѣзданнаа, мѡнастири
Гѣлата еже ест близъ трѣгъ Ісѣскихъ, еже сѣда ѡбѣщѣалъ сѣ и дарѡвалъ сѣ внише метѡхъ
тонъ внише писаннѣи свѣтѣи црѣкѣвѣи Іерусалимскаа божїе.

Такоже господство ми даи и потѣрѣдиши еси свѣтѣи монастыри, ѡкожи
бѣло даиїе и милѡванїе ѡт Петра коевода и ѡт Стефанъ Тѡмшии и ѡт Радѣла
коевода. Прѡмилостивнѣхъ сѣи и господство ми и прѣзѣвахомъ людї въ тѣхъ внише
писаннѣи силовѣ занеже когда привѣдеа ни господѣ Богѣ въ ѡтѣчѣства господ-
ства ми, въ землѣи Мѡлдавскѣи, ѡбрѣтохомъ тѣхъ внише писаннѣи силахъ прѣсти.

¹ Loc alb.

² Omis.

Того радї, господство ми оумилостивихом съ зѣло и дадохом ни лист за прощєнїе ѡт господства ми іако да не имает нам датї не дан велика,¹ не мала, ни робото нам не жаднои наш работатї, ни елишь платитї, ни сѣлуш, ни го<р>²цини за вещи, ни за сквини, ни десѣтенъ за пчели. Ни глобници, ни дешвѣнниари да ни кѣнидѣтъ въ тѣхъ силахъ, ане една ангелїихъ иже сѣтъ на иншихъ оубоги нашихъ ѡт земли наши, ане злоци за домъ, ни талери, ни оугорскихъ да не имаютъ датї намъ, тѣчїю да имаютъ ѡни послужити за что бѣдетъ трѣбове и послуженїе свѣтѣн монастыри. И въсѣхъ сихъ више писани давилахъ и злоци за домъ и го<р>²цино за вещи ане за сквини и десѣтено да емаи а ѡни датї въ рѣки молебникомъ нашимъ калогеромъ ѡт свѣтаа монастыри, а калогери ѡт свѣтаа монастыри да имаетъ нѣхъ послатї до свѣта црѣкѣва божїа Йерусалимскаа, іако да бѣдетъ за шевканїе тамъ и за иншихъ томъ свѣтомъ мѣсто и црѣковъ божїе више писанѣн.

Того радї, тѣхъ више писанныхъ селахъ и наше данїе и милованїе и зкрѣплєнїе іако да естъ и ѡт насъ више писанѣн црѣкѣви божїе Йерусалимска, съ въсѣмъ доухомъ, непорѣшеннои николиже на вѣки вѣчній. Я пакъ молебници нашихъ, свѣтїи ѡтѣци ежи тамъ прѣбивати, да имаетъ намъ писати въ свѣтїи, великїи помѣникъ, такоже и родїтели господства ми и чади нашихъ, іако да поминаетъ насъ въ въсѣхъ божественныхъ сѣвѣбахъ по шенчаю црѣковному. Такожде и паметъ да сътворѣтъ намъ и да молитъ милостиваго Бога ѡ нашихъ живощѣ и добрѣмъ съмирєнїе и ѡ дѣлѣхъ господствѣ, іако да възможитъ въсѣгда молити еже ѡт свѣтѣн, божїа црѣкѣви и монастыри. Тои господство ми пишемъ.

Я по нашемъ животѣ, кто бѣтетъ³ господаръ ѡт дѣтїи нашихъ ни ѡт нашего рода ни бѣдї кого Богъ избѣретъ бити господаръ оу нашїи земли, Милѣдзѣтѣн, да не разѣрѣти наше данїе и милованїе и потвѣрженїе, еже къ свѣтѣн црѣковѣ божїи Йерусалимска и нашъ паметъ, іако да господа Богъ оукрѣпитъ господства его и наставитъ его на дѣланїе благаа еже къ спасєнїе и прощєнїе дарѣитъ емъ.

Я кто съ покуситъ разоритї нашего даанїе и милованїе и потвѣрженїе еже къ свѣтѣн црѣковѣ и нашъ паметъ, да расхититъ его гнѣвъ Божїи и да естъ трекаѣтъ и прокаѣтъ ѡт господа Бога, сътворшаго небо и земли и ѡт прѣчиста его божѣ мари⁴ и ѡт съборъ вѣ апостоли и ѡт четири еуглисти и ѡт тїи свѣтихъ ѡтѣци, еже въ Нѣкїи и ѡт прочїи въскѣленскихъ съборъ свѣтихъ и ѡт въсѣхъ свѣтихъ богоу згодившихъ, аминъ.

✠ Мѣ, лѣто *зрѣмѣ, юліе дї дѣни.

¹ Gresit, în loc de велика.

² Omis.

³ Gresit, în loc de вѣдетъ.

⁴ Gresit, în loc de мѣри (матери).

† Сам господинъ велѣа.

Иъ Василіе кѣекогда <м.р.>.

† Дмитръ <писалъ>.

† În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, troiță sfântă, de viață făcătoare, de o ființă și nedespărțită. Iată eu, robul stăpînului domnului Dumnezeu și mîntuitorului nostru Isus Hristos și al celei întru totul neprihănită maică și pururea fecioară, Maria, adevărat închinător al sfintei troițe, Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit cu bunăvoința noastră, cu inimă luminată și curată și cu ajutorul lui Dumnezeu, domnia mea rîvnind la faptele bune și privind la alți sfînt răposați domni foști mai înainte de noi, pentru dragostea cea către Dumnezeu și către sfintele lui biserici și mănăstiri și către rugătorii lui Dumnezeu, pe care i-au miluit și i-au întărit pentru mîntuirea sufletului lor și veșnica pomenire, pentru aceea și domnia mea, după puterea și stăpînirea noastră, rugăm pe Dumnezeu pentru ca să ne ajute și pe noi a urma în fapte bune binefacerile lor.

Pentru aceea, domnia mea, cu bunăvoința lui Dumnezeu și cu binecuvîntarea rugătorilor noștri, arhieriei lui Dumnezeu, ierarhii noștri moldoveni, chir Varlaam arhiepiscop și mitropolit de Suceava și chir Mitrofan episcop de Roman și chir Evloghie episcop de Rădăuți și chir¹ episcop de Huși și cu tot sfatul nostru, domnia mea m-am milostivit foarte și am dat și am întărit de la noi, în țara noastră, Moldova, sfintei, slăvitei biserici din Ierusalim, unde este cumplitul și de minuni făcătorul mormînt al domnului Dumnezeu și mîntuitorului nostru Isus Hristos, trei sate, anume Belceștii și Plopii și Călugărenii, care acum cu nume schimbat se numește.....¹, care sînt pe Bahlui, în ținutul Hîrlău, cu iazuri și cu mori pe pîrîul Bahlui, care acele sate mai sus scrise, din zilele vechi, de demult, au fost drepte domnești, ascultătoare de ocolul tîrgului Cotnari; după aceea au fost danie și miluire de la acest Petru voievod cel Bătrîn rugii sale nou zidite, mănăstirii Gălata, care este lîngă tîrgul Iași, care acum s-a făgăduit și s-a dăruit a fi metoh acelei mai sus scrise, sfintei biserici a lui Dumnezeu din Ierusalim.

De asemenea și domnia mea am dat și am întărit sfintei mănăstiri, precum i-a fost danie și miluire de la Petru voievod și de la Ștefan Tomșa și de la Radul voievod. Ne-am milostivit și domnia mea și am chemat oameni în acele sate mai sus scrise, pentru că atunci cînd ne-a adus domnul Dumnezeu în moștenirea domniei mele, în țara Moldovei, am găsit acele sate mai sus scrise pustii. De aceea, domnia mea m-am milostivit foarte și le-am dat carte

¹ Loc alb.

de iertare de la domnia mea pentru ca să nu aibă a ne da nici darea mare, nici cea mică, nici să nu ne muncească nici o muncă a noastră, nici să nu ne plătească iliș, nici sulgiu, nici gorștină de oi, nici de porci, nici desetină de stupi. Nici globnicii, nici deșugubinari să nu intre în acele sate, nici o angărie din care sînt pe alți săraci ai noștri din țara noastră, nici zloți pentru casă, nici taleri, nici galbeni ungurești să nu aibă a ne da, numai să aibă ei a sluji pentru ce vor fi trebile și poslușania sfintei mănăstiri. Și toate aceste mai sus scrise dabile și zloți pentru casă și gorștina de oi și de porci și desetină să aibă ei a le da în mîinile rugătorilor noștri, călugărilor de la sfînta mănăstire, iar călugării de la sfînta mănăstire să aibă a le trimite la sfînta biserică a lui Dumnezeu de la Ierusalim, pentru ca să fie acolo pentru încălțăminte și pentru altele ale acelui sfînt loc și biserică a lui Dumnezeu mai sus scrisă.

Pentru aceea, acele mai sus scrise sate și danie și miluire și întărire a noastră să fie și de la noi mai sus scrisei biserici a lui Dumnezeu de la Ierusalim, cu tot venitul, neclintit niciodată în vecii vecilor. Și iarăși rugătorii noștri, sfinții părinți care trăiesc acolo, să aibă a ne scrie în sfîntul, marele pomelnic, de asemenea și pe părinții domniei mele și pe copiii noștri, ca să ne pomenească în toate slujbele dumnezeiești după obiceiul bisericii. De asemenea și pomenire să ne facă și să roage pe milostivul Dumnezeu pentru viața noastră și pentru bună pace și pentru domnie lungă, pentru ca să putem întotdeauna să miluim pe cei din sfintele, dumnezeieștile biserici și mănăstiri. Aceasta scriem domnia mea.

Iar după viața noastră, cine va fi domn dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau pe oricine îl va alege Dumnezeu, să fie domn în țara noastră, Moldova, acela să nu strice dania și miluirea și întărirea noastră pe care am făcut-o sfintei biserici a lui Dumnezeu de la Ierusalim și pomana noastră, pentru ca și domnul Dumnezeu să-l întărească pe domnia lui și să-l îndrumeze spre faceri de bine și să-i dăruiască mîntuire și iertare.

Iar cine se va ispiti să strice dania și miluirea și întărirea noastră către sfînta biserică și pomenirea noastră, să-l sfărîme minia lui Dumnezeu și să fie blestemat și de trei ori blestemat de domnul Dumnezeu, făcătorul cerului și al pămîntului și de preacurata maică a domnului și de soborul celor 12 apostoli și de patru evangheliști și de 318 sfinți părinți, cei de la Nicheia și de celelalte sfînte soboare ecumenice și de toți sfinții care au plăcut lui Dumnezeu, amin.

La Iași, anul 7142 < 1634 > iulie 11 zile.

† Insuși domnul a poruncit.

Io Vasilie voievod < m.p. >.

† Dumitru < a scris >.

Arh. St. București, M-rea Galata, I/10.

Orig., hîrtie (42,5 × 28 cm), pecete aplicată, desprinsă.

1634 (7142) iulie 13.

Vasile Lupu voievod poruncește lui Gavrilachi din Sohodol să apere ocina lui Grigore din Hămeiuș.

O carte de la Vasile < voievod >¹ către Gavrilachi din Sohodol poruncitoare după jaloaba unui Grigore din Hămeiuș și altor, ca să zică lui Trofin să lasă moșia în pace.

După Solomon-Stoide, *Doc. tecucene*, I, p. 12.

Regest din Arh. St. Iași, Tr. 1788, op. 2039, dos. 241, f. 183 (documentul nu a fost găsit la această cotă).

1634 (7142) iulie 14, Iași.

Vasile Lupu voievod întărește lui Gheorghe Jora fost sulger o jumătate din satul Tăutești, după judecata avută cu Gheorghică, fiul lui Dumitrașco logofăt.

† Иъ Баснаїе коькода, кожю мнлостію, господаръ Земан Мшладескон. Ѡже прѣдошѣ, прѣд нами и прѣд счлми нашими молдавски[х]ми колѣри, великими и малими, слуга наше Гевргіе Жорѣ вне свлжѣр, съ сыни его, внуци Бремїи Бѣисѣнул зрнкар, и тегал сѣ за лицем, прѣд нами, съ Гевргицъ вне свлжѣр, сынъ поконнаго Дѣмитрашко Шефан логофѣт ради половинна село въ Тѣвтеци, нижнаа част, что тоа пол село было половиннаа част Бремїи Бѣисѣнул зрнкар и кнѣгини его, Бѣрвара, праваа штинив за² дѣдинив, а половинна въ тоа пол село было, пакнже, част Хвхули прѣкѣлаб, брат Бѣрвар, кнѣгини Бѣисѣнул зрнкар, праваа штинив и дѣдинив. Потомже вѣстал сѣ Баснаїе минх, сынъ, Хвхули прѣкѣлаб, и поставил заклад тоа част за штинив, въ половинна село половинна, част вътѣцѣ его, Хвхули, до Брем<м>ѣ Бѣисѣнул зрнкар и до кнѣгинѣ его, Бѣрвара, ради шест десѣт талери вѣтих, и сътворил им и запис. Я потом тиже прѣидѣ Баснаїе минх, сынъ Хвхули прѣкѣлаб, и вѣзѣл двѣ десѣт зги, пинѣси добрих, въ колѣри господства ми вѣрїи, Гѣлангѣ логофѣт, и поставил заклад тоа четвѣртаа част за штинив въ Тѣвтеци.

¹ Omis.

² Așa în orig.

³ Rupt.

И егда стал вел логофѣт Дѣмитрашко Шефан, штецъ Гѣургницъ бие свлжар, а Басилѣе Хѣхѣлѣ минѣх прѣиде прѣд него и цѣновал сѣ съ него ради тоа част за штиннѣ аѣѣн дал емѣ една сто злотѣх битѣх; и дал ем<v>¹ на прѣд два десѣт ѣги, пинѣси добрих которѣх пинѣси вратѣа болѣриннѣви господства ми више писанномѣ, Гѣанги логофѣт, а др<ѣ>¹гнѣх пинѣси не възѣл Басилѣе минѣх, сынѣ Хѣхѣли, шт Дѣмитрашко логофѣт. И Дѣмитрашко логофѣт сѣтворил собѣи прикѣлѣ на възѣ тоа пол село шт Тѣвтеши, пѣжнаа част, и приселовал и част Бремѣн Бѣнскѣнѣл зрикѣр сѣ част Хѣхѣли.

Иноже господства ми и сѣ вес сѣвѣт господства ми възпѣтахом на Гѣургницъ сынѣ Дѣмитрашко логофѣт, гдѣже сѣт емѣ нарѣденѣи за купѣжни на тоа пол село шт Тѣвтеши и коликих пинѣси дал штецъ его, Дѣмитрашко логофѣт; а он указовал прѣд нами т<ѣ>¹к<м>¹ѣ един зрик шт Барновскѣи воевода за потвѣрженѣе. И господства ми ешеже сѣтворѣхом им закон да принѣсѣт собѣи свѣдѣтельств<о> шт<^1> Гѣургницъ сынѣ [сынѣ] Дѣмитрашко логофѣт, да свѣд<ѣ>¹тельствовали на коликих пинѣси дал Дѣмитрашко Шефан логофѣт Басилѣеви минѣх Хѣхѣли; таже шѣрѣталѣсѣ тѣкмѣ тѣх два десѣт ѣги давани, которѣи пинѣси вратѣа сѣ Гѣанги логофѣт, а нан многѣ не възѣл Басилѣе Хѣхѣлѣ ни един бан.

Иноже господство ми сѣмѣтрихом им закон, възѣм сѣвѣтом господства ми, и шѣрѣтахом им сѣдѣ како да вратѣа Гѣургѣе Жорѣ [сѣлжѣ] сѣлжар тѣх ѣ ѣги, пинѣси добрих, възѣ рѣк Гѣургницъ, сынѣ Дѣмитрашко логофѣт; таже Гѣургѣе Жорѣ и сыни его потѣжмили сѣ сѣ слѣга наш више писан, Гѣургницъ, сынѣ Дѣмитрашко логофѣт, и дал емѣ тѣх два десѣт ѣги, пинѣси добрих и вратѣа емѣ и радѣ домоѣѣ и ставѣ что сѣтворил тамѣ ке<л>²тованѣм Дѣмитрашко логофѣт, како шѣрѣтал сѣ людѣи добрих. И тѣже ман³ [до]дал Басилѣеви Хѣхѣли манѣх⁴ два десѣт злоти битѣх и един кон добрих.

Тѣм ради господства ми дадохом и потвѣрдихом тоа пол село Тѣвтеши, пѣжнаа половина, сѣ домоѣѣ и сѣ ставѣи и сѣ вес прихѣд, слѣзи нашѣ Гѣургѣеви Жорѣи свлжар и сыним его, внѣци Бѣнскѣнѣл зрикѣр, како да ест им и шт⁵ нас праваа штиннѣ и дѣдиннѣ и разѣвращѣнѣе, сѣ възѣм дохѣдом. И аше шѣрѣшет сѣ нѣкогдаже възѣ нѣких дѣни, нѣких нарѣденѣе, да не бѣдѣт за свѣ<рнос>¹ти, нѣ да сѣ сказѣт и шт прикѣлѣм да сѣ испишет тоа пол село шт Тѣвтеши, како да бѣдет Жорѣи свлжар, сѣ сыни его, сѣ възѣм дохѣдом, възѣки възѣком. И ни да сѣ не змѣнаѣт.

Писѣ ѣ Ис, възѣ лѣто хѣрѣмѣ юлѣ дѣ дѣни.

¹ Rupt.

² Omis.

³ Aşa în orig.

⁴ În loc de минѣх.

⁵ шт, adăugat între rinduri.

† Сам господиѣ вѣла.

† Пѣтрашко Башотѣ велъ лѣтофетъ исказа <м.р.>.

† Бораѣнѣл <писалъ>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, sluga noastră Gheorghie Jorea fost sulger, cu fiii lui, nepoții lui Eremia Băiseanul uricar, și s-a pirit de față, înaintea noastră, cu Gheorghită fost sulger, fiul răposatului Dumitrașco Stefan logofăt, pentru jumătate de sat din Tăutești, partea de jos, care acea jumătate de sat a fost jumătate partea lui Eremia Băiseanul uricar și a cneaghinei lui, Varvara, dreaptă ocină de dedină, iar jumătate din acea jumătate de sat a fost, iarăși, partea Huhulei pircălab, fratele Varvarei, cneaghina lui Băiseanul uricar, dreaptă ocină și dedină. După aceea, s-a sculat Vasilie călugăr, fiul lui Huhulea pircălab, și a pus zălog acea jumătate de ocină, jumătate din jumătate de sat, partea tatălui lui, Huhulea, la Ere<m>¹ia Băiseanul uricar și la cneaghina lui, Varvara, pentru șasezeci de taleri bătuți, și le-a făcut lor și zapis. Iar după aceea, iarăși a venit Vasilie călugărul, fiul lui Huhulea pircălab, și a luat douăzeci de ughi, bani buni, de la boierul nostru credincios, Ghianghea logofăt, și a pus zălog acea a patra parte de ocină din Tăutești.

Iar cînd a stat mare logofăt Dumitrașco Stefan, tatăl lui Gheorghită fost sulger, Vasilie Huhulea călugărul a venit înaintea lui și s-a tocmnit cu el pentru acea parte de ocină și ca să-i dea lui o sută de zloți bătuți; și i-a dat lui înainte douăzeci de ughi, bani buni, pe care bani i-a întors boierului domniei mele mai sus scris, Ghianghea logofăt, iar alți bani nu a luat Vasilie călugărul, fiul lui Huhulea, de la Dumitrașco logofăt. Iar Dumitrașco logofăt și-a făcut privilegiu pe toată acea jumătate de sat din Tăutești, partea de jos și a învăluit și partea lui Eremia Băiseanul uricar cu partea lui Huhulea.

Deci domnia mea și cu tot sfatul domniei mele l-am întrebat pe Gheorghită, fiul lui Dumitrașco logofăt, unde îi sînt dresale de cumpărătură pe acea jumătate de sat din Tăutești și cîți bani a dat tatăl lui, Dumitrașco logofăt; iar el a arătat înaintea noastră numai un uric de întărire de la Barnovschi voievod. Iar domnia mea încă le-am făcut lor lege să-și aducă mărturie <de la>¹ Gheorghită, fiul [fiul] lui Dumitrașco logofăt, să mărturisească cîți bani a dat Dumitrașco Ștefan logofăt lui <V>¹asilie Huhulea călugărul; și s-au aflat dați numai acei douăzeci de ughi, care bani i-a întors lui Ghianghea logofăt, iar mai mult nu a luat Vasilie Huhulea nici un ban.

¹ Rupt.

Deci domnia mea le-am căutat lor lege, cu tot sfatul domniei mele, și le-am aflat lor judecată ca să întoarcă Gheorghie Jorea [sulge] sulger acei 20 de ughi, bani buni, în miinile lui Gheorghită, fiul lui Dumitrașco logofăt; iar Gheorghie Jorea și fiii lui s-au tocmnit cu sluga noastră mai sus scrisă, Gheorghită, fiul lui Dumitrașco logofăt, și i-a dat lui acei douăzeci de ughi, bani buni, și i-a întors lui și che< l>¹tuiala lui Dumitrașco logofăt pentru casele și pentru iazul ce l-a făcut acolo, cum s-a aflat cu oameni buni. Și iarăși a mai dat lui Vasile Huhulea călugărul două sute de zloți bătuți și un cal bun.

Pentru aceea, domnia mea am dat și am întărit acea jumătate de sat din Tăutești, partea de jos, cu case și cu iazuri și cu tot venitul, slugilor noastre, lui Gheorghie Jorea sulger și fiilor lui, nepoții lui Băiseanul uricar, ca să le fie lor și de la noi dreaptă ocină și dedină și întoarcere, cu tot venitul. Iar dacă se vor afla vreodată, în oarecare zile, niște drese, să nu fie de crezare, ci să se strice și din privilegii să se șteargă acea jumătate de sat din Tăutești, ca să-i fie lui Jorea sulger, cu fiii lui, cu tot venitul, în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7142 < 1634> iulie 14 zile.

† Însuși domnul a poruncit.

† Pătrașco Bașotă mare logofăt a iscălit < m.p.>.

† Borleanul < a scris>.

Arh. St. Iași, CDLIX/15.

Orig., hîrtie (29 × 42,5 cm), pecete aplicată, căzută.

O trad. de Gh. Evloghie dascăl, din 1786 decembrie 4, *ibidem*, CDVI/6.

EDIȚII: Ghibănescu, *Surete*, III, p. 304—308 (text slav, după transcrierile orig. din *Ms. Surete*, XIII, p. 245—247 și 248—250, cu trad. editorului).

191

1634 (7142) iulie 15, Iași.

Vasile Lupu voievod întărește lui Scărlet satul Zorileni în urma judecății pe care a avut-o cu Zamfira, cneaghina lui Dumitrașco Chiriac, și cu rudele ei.

† Иъ Василѣе воєводѣ, мно҃стѣю вожъ²ю, господарѣ Земли Молдавскон. ѿже прѣидоше, прѣд нами и прѣд вѣсими нашимы Молдавскими бояры, великихъ

¹ Omis.

² Loc rupt.

и малих, Замфира, кнѣгини¹ѣ Дѣмитрашко Кирѣак и сынъ ен, Тоадер, внѣк
Индриа, брат Кирѣак, прѣвнѣк Кирѣак вѣмъш, и съ нинѣх племенничи нѣх и тегали
за лицѣ <прѣдъ <господства>¹ мѣх на слѣга наше Гекърлет и на кнѣгинѣ его
Марѣа, <ради>¹ село Зорилѣни, рѣкѣщимъ уни прѣдъ нами аже тотъ село бѣло
правонъ за да<анѣ и>¹ милованѣхъ вѣтъ Иронъ коѣвода, Кирѣакѣви митникъ и вѣсхотѣли
вратити тотъ село вѣтъ слѣсѣхъ нашъ Гекърлет. И Гекърлетъ уни рѣкѣщимъ прѣдъ <нами>¹
ажѣ естъ тотъ село правонъ кѣпежно вѣтъ Гаврила Мирка дворникъ глотни и вѣтъ сынъ
его, Додан, радѣ три ста ѹгорскиѣхъ, пинѣси доѣри¹, іакоже ѹказовѣалъ прѣдъ нами
и нарѣденѣхъ за вѣкѣплѣнѣхъ вѣтъ Ілѣѣандрѣ коѣвода и вѣтъ Стефанъ коѣвода и вѣтъ
нинѣхъ господари прѣжде насъ вѣвѣшихъ¹, за что Мирка дворникъ и сынъ его,
Додан, продали тотъ село слоѹсѣхъ нашъ Гекърлет, по что бѣше уни порѹки за Дѣ-
митрашко Кирѣак, радѣ рѣхъ волнъ съ краѣи и ѣхъ вѣ, что уни жаловѣалъ єдиноѹ тѹркѹ,
на нѣѣ Палавѣзѣгѣа, вѣ дѣни Гашпаръ коѣвода. И <по>¹томъ Дѣмитрашко Кирѣакъ
многѣ неѣвѣлѣ имѣашѣхъ вѣтъ того тѹрчинѹ радиъ того скѣтъ. Таже Дѣмитрашко Кирѣакъ
уни побѣгъ вѣхъ нинѣхъ земѣли и вѣста¹ла на порѹки своѣхъ вѣхъ велика неѣвѣлѣ и ан<о>¹го
<тѣ>¹гѣтѣ имѣашѣхъ порѹки емѣхъ радѣ него. Таже порѹки іакоже вѣидѣвѣше¹¹
продали тотъ село [село] вѣше писанъ, Зорилѣни, <слѣги нашѣмъ>¹ вѣше писанъ,
Гекърлетъ, іакоже вѣше пишемъ и за платили собѣ¹ а кога бѣше нинѣ, вѣсталъ
сѣхъ кнѣгинѣ Замфира¹¹ чѣнъ по за Гаврила Мирка дворникъ глотни¹
та неѣподобѣетъ сѣхъ¹ <в>¹ѣрѣтоѹхомъ господство ми истинно аже¹ сѣхътвори
Гекърлетъ, многѣ <кѣлованѣхъ за тотъ>¹ село, ѣхъ ѹгорскиѣхъ, пинѣси доѣрихъ, дрѣгѣа¹
ажѣ уни не имѣали ничѣто платити. Таже уни, іакоже вѣидѣше аже не имѣютъ сѣхъ
что платити, таже за нѣхъ доѣроѹ волю, некимъ неѣпѣнѣждѣни, анѣ присѣловани, кнѣ-
гинѣ Замфира и сынъ ен, Тоадер, сынъ Дѣмитрашко Кирѣакъ, пакиже потокимили
сѣхъ и оѹмирани сѣхъ слѣга нашъ Гекърлетъ и продали за изноѹхъ того село слѣси на-
шемѣхъ вѣше писанъ, Гекърлетъ, за сѣмъ ѹгорскиѣхъ, пинѣси доѣрихъ.

Ино, господство ми, іакоже вѣидѣѹхомъ аже естъ емѣхъ права кѹпежно вѣтъ толи-
киѣхъ лѣтъ и нинѣхъ за изноѹхъ кѣпи и сѣхътвори толика кѣлованѣхъ, вѣси ми сѣхътъ и чѣти
дѣсѣхъ ѹгорскиѣхъ, пинѣси доѣрихъ, таже слѣга <нашъ>¹ Гекърлетъ ѹправила сѣхъ сѣхътъ прѣдъ
нами и вѣтъ вѣсъ законъ земскѣи и поставила собѣхъ фѣрѣѹ, кѣдъ злати, вѣхъ вѣстѣхъ гос-
подства ми. И кнѣгинѣ Замфира¹ и сынъ ен Тоадеръ и нинѣхъ племенничи, уни
вѣстѣали вѣтъ прѣдъ нами и вѣтъ вѣсъ законъ земскѣи. Тѣмъ радѣ, вѣтъ сѣхълѣхъ на прѣдъ
да не имѣетъ уни <нанъ>¹ тегати, анѣ доѣивѣати на слѣга нашъ, Гекърлетъ, радѣ
сѣхъ тѣжеѣхъ, никѣлиже на вѣки, прѣдъ сѣми листѣми нашимъ.

Ѹ Иѣс, лѣто ѹрмѣ юлѣ еѹ.

† Самъ господинъ вѣлѣа.

Пѣтрашко Бѣшѣтъ вѣа анѣгофѣтъ искаа <м.р.>.

Іѹнашко <писалъ>.

¹ Loc rupt.

< Pe foaia a doua, însemnare de la sfîrşitul sec. al XVII-lea>: La boia-
rinu nostru, la Ştefan Scărlet armaşul, cu sănătate să se dea.

† Io Vasilie voievod, < din mila lui Dumnezeu>¹, domn al Țării Mol-
dovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri
moldoveni, mari și mici, Z< amfira, cneaghina>¹ lui Dumitrașco Chiriiac și
fiul ei, Toader, nepotul lui Andrei, fratele lui Chiriiac, strănepotul lui Chi-
riiac vamăș, și cu alte rude ale lor și au pîrît de față, înaintea < domniei>¹
mele, pe sluga noastră Scărlet și pe cneaghina lui, Mariia, <pentru>¹ satul
Zorileni, spunînd ei înaintea noastră că acel sat a fost drept de danie < și>¹
miluire de la Aron voievod lui Chiriiac vameș și au vrut să întoarcă acel sat
de la sluga noastră, Scărlet.

Iar Scărlet, el a spus înaintea < noastră>¹ că este al lui acel sat, dreaptă
cumpărătură de la Gavril Mirca vornic de gloată și de la fiul lui, Dodan, pentru
trei sute de galbeni ungurești, bani buni, precum a arătat înaintea noastră
și drese de cumpărătură de la Alexandru voievod și de la Ștefan voievod și
de la alți domni care au fost înaintea noastră, deoarece Mirca vornic și fiul
lui, Dodan, au vîndut acel sat slugii noastre Scărlet, pentru că ei au fost che-
zași pentru Dumitrașco Chiriiac, pentru 150 de boi cu vaci și 200 de berbeci,
pe care el îi jefuise de la un turc, anume Palavozoglu, în zilele lui Gașpar
voievod. Și după aceea, Dumitrașco Chiriiac a avut multă nevoie de la acel
turc pentru acele vite. Astfel Dumitrașco Chiriiac, el a fugit în alte țări și
a lăsat pe chezașii săi în mare nevoie. Și mare greutate au avut chezașii lui
pentru dinsul. Astfel chezașii, dacă au văzut¹ au vîndut acel sat mai
sus scris, Zorileni, < slugii noastre>¹ mai sus scrise, Scărlet, după cum scriem
mai sus și și-au plătit.¹. Iar cînd a fost acum, s-a ridicat cneaghina
< Zamfira>¹¹ după Gavril Mirca vornic de gloată.¹ aceasta
nu se cuvine.¹ am aflat domnia mea adevărat că Scărlet a făcut multă
< cheltuială pentru acel>¹ sat, 300 de galbeni ungurești, bani buni, al doilea,
că ei nu au avut nimic cu ce plăti. Deci ei, dacă au văzut că nu au cu ce plăti,
astfel, de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți, cneaghina Zamfira
și fiul ei, Toader, fiul lui Dumitrașco Chiriiac, iarăși s-au tocmit și s-au împă-
cat cu sluga noastră Scărlet și au vîndut din nou acel sat slugii noastre mai
sus scrise, Scărlet, pentru 240 de galbeni ungurești, bani buni.

Deci domnia mea, dacă am văzut că îi este lui dreaptă cumpărătură
de atîția ani și acum din nou a cumpărat și a făcut atîta cheltuială, opt sute
și patruzeci de galbeni ungurești, bani buni, astfel sluga < noastră>¹, Scăr-

¹ Loc rupt.

let, s-a îndreptat înaintea noastră și din toată legea țării și și-a pus ferlie 24 de zloți în visteria domniei mele. Iar cneaghina Zamfira și fiul ei, Toader, și alte rude ale lor, ei au rămas dinaintea noastră și din toată legea țării. De aceea, de acum înainte să nu < mai >¹ aibă ei a pîrî, nici să dobîndească asupra slugii noastre, Scărlet, pentru această pîră, niciodată în veci, înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, anul 7142 < 1634 > iulie 15.

† Înсуși domnul a poruncit.

Pătrașco Bașotă mare logofăt a iscălit < m.p. >.

Ionașco < a scris. >.

Bibl. Acad., MCDLVIII/56.

Orig., hîrtie (36,6 × 26,3 cm), rupt, pecete aplicată.

Cu o trad. din 1814, ibidem, nr. 60, după care s-au făcut întregirile.

EDIȚII: Iorga, *St. și doc.*, VI, p. 20 (rezumat).

192

1634 (7142) iulie 16, Iași.

Vasile Lupu voievod poruncește pîrcălabilor de ținutul Neamț să cerceteze pricina dintre mănăstirile Pingărați și Bistrița pentru vecinii acesteia din urmă fugiți înainte și după domnia lui Miron Barnovschi.

† НѢ БАСНАѢ КОБВОДА, БОЖІЮ МИЛОСТІЮ, ГОСПОДАРЪ ЗЕМЛИ МИЛАДЯСКОИ. Scriem domniia mea la slugili domniei mele, la pîrcălabii de ținutul Neamțului. Dămu-vă știre că s-au pîrît de față înaintea domniei mele, călugării de la svînta mănăstire de la Pingărați cu călugării de la Bistrița, dzicîndu pingărăceni că le iau bistricenii vecinii din satele lor, carii sîntu lăcuitori în satele lor din dzile< le>² lui Aron vodă și a < I >²rimie[e]i vodă.

Domniia mea am dat cuvîntu să să ia vecinii numai carii au fugit din dzile< le>² lui Barnovschii vodă încoace, iar carii vor hi mai denainte să nu să ia.

Pentr-acéia, deaca veți vedea cartea domniei mele, iar voi să socotiți cu oameni buni de rîndul acelor vecini carii vor hi fugiți de la Barnovschi vodă încoace, numai aceia să să ia, să-i ducă la urmă înapoi, iar carii vor hi fugiți mai de demultu să aibă a-i lăsa foarte în paci.

Mai multu val să nu le faci.

De aceasta vă scriem, ИНАК НЕ УЧЕНИТЕ ПРѢД СИМ ЛИСТОМ ГОСПОДСТВА МИ.

¹ Loc rupt.

² Omis.

✠ Мс, лѣто ✠ѡрмѣ юліѣ ѿ.

† Господинъ рече.

† Пѣтрашио Башотъ велъ лѡгофетъ <м.р.>.

† Дмитръ <писалъ>.

Arh. St. București, M-reă Pingărați, III/124.

Orig., hîrtie (31,2 × 19 cm), pecete aplicată.

193

1634 (7142) iulie 16, Iași.

Vasile Lupu voievod împuternicește pe Ionașco Jorea fost vornic să-și stăpînească ocina sa, satul Vercești din ținutul Neamț, poruncind totodată vecinilor din sat să-i facă toate „trebile” și să nu fugă în alte părți.

† Иъ Еаснаѣ воивода, божію мнлостію, господаръ Земли Мѡлдавскон. Dat-amu carte dumii мѣле slugii dumiii мѣле, Ionașco Jorea ce au fost vornicu, ca să hie elu taré și poternicu co cartea dumii melé a-ș ținea ocina sa și moșiaia sa, satolu anomé Verceștii, ce esté în ținotolu Niamțoloi, căci esté diraptă moșii și ocină loi Ionașco Jorii ce au fost vornicu, comu-i sponu derésele loi[ii]. Și аșіjdéréale, tu vătamané și voi vecini toți dinu satu dinu Vercești, ca să ascoltați toți sluga noastră Ionașco Jorea ce au fost vornicu, de cé vor hi treabelé dumii мѣле și a satoloi[i] și a loi[i] și ca să aibă a-ș poné vătămanu pré ciné va hi voia loi[i], comu-i obiciailu.

Iar caréle va vrea să nu ascolte și să fugă com s-au învățatu și nu vor vrea să-ș plătască cislă, ca să aibă a-lu leg[g]a și la domnea mea să-lu adocă, că domne mea amu treabă cu acela om. De aiaștă scriemu și într-alt chipu să nu faceți.

† Писъ Мс, въ лѣто ✠ѡрмѣ юліѣ ѿ.

† Самъ господинъ казалъ.

Иъ Еаснаѣ воивода <м.р.>.

Иънашко <писалъ>.

< Pe verso, însemnare contemporană>: Carté pré Vercești, ce au fost în satu vecinii; satul iarăș domnescu.

Bibl. Acad., XLII/82.

Orig., hîrtie (31,5 × 19,5 cm), pecete timbrată, căzută.

1634 (7142) iulie 16, Iași.

Vasile Lupu voievod întărește călugărilor de la mănăstirea Bistrița o poiană și un loc de stînă.

† Иѡ Василѣе воєвода, божію милостію, господаръ Земли Молдавскон. Оуже господство ми дали и потвердили есми молебникомъ нашемъ, калугеромъ въ свѣта монастыри Бистрица, една полѣна и единъ мѣсто за стѣнжъ, въ нарѣденіе что ималъ въ старого Стефана воєвода, за даніе и за милованіе и въ исписокъ за прѣнїе въ Миронъ Барновскій воєвода, како тегади за лице съ молебникомъ нашъ калугеръ въ свѣта монастыри Пынгѣраци, радї нѣкїи полѣнъ и мѣсто за стѣнъ.

Такождире, господство ми, ешеже видѣхомъ тоти истинїи нарѣденїи въ тїхъ прѣдїи господари бившїи <прѣжде>¹ насъ, господство ми ешеже дадохомъ и потвердихомъ молебникомъ нашъ, иже више естъ писанъ, калугеремъ въ свѣта монастыри Бистрица, да бѣдетъ въ господства ми права штиннѣ и данїе и милованїе свѣтѣи монастыри. И ни да сѣ не ѡмншаетъ прѣдъ семъ листомъ господства ми.

✠ Ис, въ лѣто 7142 юліе 16.

† Господинъ рече.

† Пѣтрашко Башотъ велъ ѡгрозѣтъ <м.р.>.

† Иѡнъшъ, Janus² <писалъ>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit rugătorilor noștri, călugărilor de la sfânta mănăstire Bistrița, o poiană și un loc de stînă din dresesele de danie și de miluire pe care le-au avut de la Ștefan voievod cel Bătrîn și din ispisocul de pîră de la Miron Bărnovschi voievod, că s-au pîrit de față cu rugătorii noștri, călugării de la sfânta mănăstire Pîngărați, pentru o poiană și un loc de stînă.

De asemenea domnia mea, dacă am văzut acele adevărate drese de la acei domni dinainte, foști înaintea noastră, domnia mea încă am dat și am întărit rugătorilor noștri care sînt scriși mai sus, călugărilor de la sfânta mănăstire Bistrița, să fie de la domnia mea dreaptă ocină și danie și miluire sfintei mănăstiri. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a domniei mele.

La Iași, în anul 7142 <1634> iulie 16.

† Domnul a zis.

¹ Omis.

² „Janus“, cu litere latine în original.

† Pătrașco Bașotă mare logofăt < m.p. >.

† Ianăș, Janus¹ < a scris >.

Arh. St. București, M-rea Bistrița, II/28.

Orig., hîrtie (30,8 × 19,8 cm), pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. din 1796 mai 18, de Andrei tălmăciu căpitan.

195

1634 (7142) iulie 16, Iași.

*Vasile Lupu voievod împuternicește pe Ursu diac din Virtop să-și
țină poiana Muncei.*

† Нѡ Баснаѣ коєвода, кожѣю мноостѣю, господарѣ Земли Мѡлдавскон.
Dat-am cartea domnii mele slugei nostră Ursu diac de Virtop, spre
céia el ca să fie tare și putérnic cu cartea domniei mé< le>² a-ș ține a
sa diriaptă ocină și cumpărătură, o bucată de poiană ce să chiamă
Muncei, ce-au cumpăratu de la Ghierghiță din Borlești, cum au arătat și
derese de cumpărătură, de la răpăosatul Eremiia vodă, pre acea bucată
de poiană.

Deci și domniia mea i-am datu, ca să-ș ție acea bucată de poiană cu
tot venitul, cumu-i spune diresul lui.

Протоже и никто да не смѣет за дрѣжати или вширати пред сим листом
господства ми. Инак да не бѣдет.

Ѣ Мс, лѣто «ѡрма юлѣ» 57.

† Бѡам господинѣ рече.

† Александрѣ < писал >.

Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol” — Iași, Fond
Spiridonie, XXX/206.

Orig., hîrtie (32,4 × 20,2 cm), pecete aplicată.

EDIȚII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II, 1, p. 85–86 (orig.).

196

1634 (7142) iulie 17, Iași.

*Vasile Lupu voievod întărește împărțirea satului Căcăceni, ținutul
Neamț, și a vecinilor din sat, între Bogza călugărul și Gheorghe
Arapul sulger.*

¹ „Janus”, cu litere latine în orig.

² Omis.

† Иъ Васнаѣ воевода, божію милостію, господаръ Земли Молдавскон. Оуже прѣидоше, прѣдъ вѣсѣми нашими Молдавскими болѣри, великими и мали, Богза калугеръ, за его доброю колю, неким непонужден, ани приславан и потокини съ и полирии съ съ наш болѣрин, Гевргіе Арапа сѣлѣр, ради сѣлѣ Кѣкѣчани, на рѣцѣ Краковѣ, зъ волѣст Немецкомѣ, что тоє сѣлѣ нан прѣжде бѣше Богзови калугерѣ право дааніе и милованіе, такоже указова прѣдъ нами и нарѣденіи ѡтъ Арона воевода и ѡтъ ннихъ господари прѣжде насъ вѣвшихъ.

И тѣже указова и болѣрин нашъ вѣше писани, Гевргіе Арапа сѣлѣр, пакѣже нарѣденіе за дааніе и милованіе ѡтъ Бѣрновскіи воевода пакѣже на тоє сѣлѣ Кѣкѣчѣни.

Таже ѡни потокини съ ѡтъ прѣдъ нами и раздѣлани съ съ тотъ сѣлѣ междѣ ними. Таже приходило съ въ частъ болѣринѣ нашѣмѣ Гевргіе сѣлѣръ половина сѣлѣ Кѣкѣчѣни вѣшнаа половина, ѡтъ долина Кѣкѣчѣни даже до хотаръ Кѣсѣчѣнимъ, а частъ Богза калугеръ приходило съ нижнаа половина сѣлѣ Кѣкѣчѣни, пакѣ ѡтъ долина Кѣкѣчѣни даже до хотаръ Пѣлѣчимъ; и сѣсидѣ пакѣже раздѣлани на двое, такоже вѣше пишемъ.

Ино ми, такоже увидѣхомъ междѣ ними доброволною токмежъ, а ми щѣже и ѡтъ насъ дадохомъ и потвѣрдихомъ имъ тѣмъ радѣ, тотъ сѣлѣ Кѣкѣчани, съ сѣсидѣ и съ вѣсъ приходъ, да естъ на двое: половина да естъ Богзъ калугерѣ, а половина да естъ болѣринѣ нашѣмѣ Гевргіе сѣлѣр, такоже вѣше пишемъ, праваа ѡтѣнина и дѣдинѣ и зрикъ и потвѣржденіе, съ вѣсѣмъ доходомъ, непоругшенно на вѣки. И инъ да съ не змѣнаетъ прѣдъ симъ листомъ господства ми.

✠ Ис, въ лѣто хзрмѣ юліе зѣ.

† Самъ господинъ велѣлъ.

† Пѣтрашко Башотъ велъ ѡтѣфетъ <м.р.>.

† Инаки <писалъ>.

< Pe verso, însemnare din sec. al XVIII-lea>: Pre Căcăcini, cu vecini.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, Bogza călugăr, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni, nici asupra și s-a tocmit și s-a împăcat cu boierul nostru, Gheorghie Arapul sulger, pentru satul Căcăceani, pe râul Cracău, în ținutul Neamț, care sat a fost mai înainte dreaptă danie și miluire lui Bogza călugăr, precum a arătat, înaintea noastră și drese de la Aron voievod și de la alți domni foști mai înainte de noi.

Și de asemenea a arătat și boierul nostru mai sus scris, Gheorghie Arapul sulger, iarăși drese de danie și miluire de la Bărnovschi voievod, iarăși pentru acel sat Căcăceani.

Și s-au tocmit ei înaintea noastră și și-au împărțit acel sat între ei.

Și s-a cuvenit în partea boierului nostru, Gheorghie sulger, jumătate din satul Căcăceani, jumătatea de sus, din valea Căcăcei pînă la hotarul Căuceștilor, iar în partea lui Bogza călugăr s-a cuvenit jumătatea din jos a satului Căcăceani, iarăși din valea Căcăcei, pînă la hotarul Lăleștilor; și vecinii iarăși i-au împărțit în două, precum scriem mai sus.

Deci noi, cum am văzut tocmeală de bunăvoie între ei, noi încă și de la noi le-am dat și le-am întărit. Pentru aceea, acel sat Căcăceani, cu vecini și cu tot venitul, să fie în două: jumătate să fie lui Bogza călugărul, iar jumătate să fie boierului nostru Gheorghie sulger, precum scriem mai sus, dreaptă ocină și dedină și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit în veci. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a domniei mele.

La Iași, în anul 7142 < 1634 > iulie 17.

† Înсуși domnul a poruncit.

† Pătrașco Bașotă mare logofăt < m.p. >.

† Ianachi < a scris >.

Bibl. Acad., LXXXVI/20.

Orig., hîrtie (31,7 × 19,7 cm), pecete aplicată.

197

1634 (7142) iulie 17, Iași.

Vasile Lupu voievod întărește lui Toader medelnicer și rudelor sale o bucată de vie pentru care s-au judecat cu Birlădeanul.

† Иъ Басилѣе воєвода, божією милостію, господарь Земли Молдавской. Adeacă s-au pîrit de față, înaintea domniei mele, Toader med<elnicer> de Cruce cu Birlădeanul, feciorul Drăguțului, pentru o bucată de vie ce-au pus Birlădeanul pre moșiia lui Toader și a fraților săi.

Deci dumnia mea am întrebat pre Birlădeanul cu ce dirése ține acel loc și vie cu pomeți. El au arătat înaintea dumei mele uric de la Radul vodă și alte dirése cum au cumpărat tată-său Drăguțul o vie de la Lazor Bătie, iar altu loc nu-i scrie.

Derep <t>¹ acea, au rămas sluga noastră Toader med<elnicer> pre Birlădeanul denaintea dumei mele și a toată légia, ca să aibă a țic<nea>.....² cu toată ruda lui, iar Birlădeanul să nu aibă a mai pîri pre Toader și pre oamenii săi, nici a-i mai dovedi de aceasta nici dănăoară în véci, preste cartea dumei méli.

¹ Omis.

² Loc rupt.

Ѓ Ис, въ лѣто ✠ꙗꙋꙋꙋ ꙗꙋꙋ ꙗꙋꙋ.

Самъ господинъ велѣлъ.

† Пѣтрашко Башотъ велъ лѣтоѡфетъ <т.р.>.

† Фочѣ <писалъ>.

Arh. St. București, M-rea Bogdana, XI/1.

Orig., hîrtie (30,7 × 19,4 cm), pecete aplicată, căzută.

1634 (7142) iulie 18, Iași.

Vasile Lupu voievod întărește Antimiei, cneaghina lui Dumitrașco Mihul, a șasea parte din satele Bălăceni și Sănăuți, ținutul Suceava, partea de sus din satul Seleșău și restul averii pe care i-a lăsat-o soțul său prin testament.

† Исъ Баснаѣ воєвода, божію милостію, господаръ Земли Молдавскон. ѿже прѣидоше, прѣдъ нами и прѣдъ всѣми насѣи¹ми Молдавскими бояри, великихъ и малихъ, Янтѣмѣ, кнѣгинѣ Дмитрашко Михѣ, съ единъ записъ за свѣдѣтелство въ боярихъ господства ми, върномѣ и почтенномѣ Гангѣ бие велъ лѣтоѡфета и Кѣжеъ бие велъ дворникъ и Юрашко Башотъ бие хѣтманъ и Дмитрашко бие спѣтаръ и Гиминъ Гѣска велъ меделничаръ и Япостолъ велъ питаръ и Пѣтрашко Башотъ вторѣи лѣтоѡфетъ и Грама велъ столникъ и Дмитроъ Бѣхѣш третѣи <лѣтоѡ>¹фетъ бие и Гѣоргіе Рошка бие вистѣрникъ и Ѣвстратіе вистѣрникъ и Баснаѣ Рошка дворникъ бие глотѣи и Нѣнюлъ дворникъ и Костантинъ дворникъ и нинѣ многихъ бояри въ дворъ господства ми, сице писающе и свѣдѣтельствующе къ тотъ записъ како прѣиде, прѣдъ нами, Дмитрашко Михѣ, како ѡнъ далъ покѣе бѣа живѣ, съ великомъ клѣтвостѣ, къ си комати нѣ что нмаютъ въкупѣ спрѣтанѣи въ младство нѣ и ѡстави съ ѡзникъ съмрътнѣи кнѣгинѣ съ, Янтѣмѣ и въ си ѡтнинѣ его, что нмаютъ въ своего родителѣ, на нмѣ шестаа частѣ въ сѣго села въ Бѣлѣчѣни и шестаа частѣ село въ Гѣнѣвци, тѣже въшнаа частѣ, что сѣтъ ѡ колѡстъ Сѣчакскѣи и въ село Шелешѣ, въшнаа частѣ, его за кѣпѣжно что сѣ нѣберетъ въ къ нинѣ сторонѣ и съ вѣрдъ за мѣи и съ мѣсто за ставъ и нинѣ ѡтнинѣ его что нмаютъ и въ си коматѣ.

Ино господство ми и въ сѣ съѣтъ господства ми, видѣвшѣи тотъ записъ въ боярихъ господства ми за свѣдѣтелство, господство ми ешеже и въ насъ дадохомъ и потерѣдихомъ кнѣгинѣ Дмитрашкови Михѣ како да естъ тѣи въ си коматѣ нѣ что Дмитрашко ѡстави съ ѡзникъ съмрътнѣи и да нмаютъ грижитѣ его и

¹ Loc rupt.

да сътворѣтъ памет въ годѣ до годѣ, а братѣи его что имаетъ онъ и иншихъ племянницъ его да не имаютъ ни едно трѣбѣ въ ничтѣмъ, ни комати, ни штинни, что поставилъ Дѣмитрашко Михѣл, нѣ да бѣдѣтъ кнѣгѣиѣи Антоѣиенъ за годованнѣи и штинни нѣже више пишемъ, <съ>¹ въсѣмъ доходомъ, непорѣшенно, николиже на вѣки вѣчнѣи. И ни да сѣ не смншаетъ прѣдъ симъ листомъ господства ми.

Ѫ ѡс, лѣто <ѡрмѣ юлѣ нѣ денѣ.

† Сѣмъ господинѣ велѣлъ.

† Пѣтрашко Бѣшотѣ велъ ѡвѣфѣтъ и искалъ <м.р.>.

† Дѣмитрашко <писалъ>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, Antimii, cneaghina lui Dumitrașco Mihul, cu un zapis de mărturie de la boierii domniei mele, credinciosul și cinstitul Ghianghea fost mare logofăt și Cujbă fost mare vornic și Iurașco Bașotă fost hatman și Dumitrașco fost spătar și Simion Gheuca mare medelnicer și Apostol mare pitar și Pătrașco Bașotă logofăt al doilea și Grama mare stolnic și Dumitru Buhuș fost logofăt al treilea și Gheorghie Roșca fost vistiernic și Evstratie vistiernic și Vasilie Roșca fost vornic de gloate și Neaniul vornic și Costantin vornic și alți mulți boieri de la curtea domniei mele, astfel scriind și mărturisind în acel zapis cum a venit, înaintea lor, Dumitrașco Mihul, cum el a dat cînd a fost încă în viață, cu mare blestem, toată averea lor ce o aveau agonisită împreună, din tinerețea lor și a lăsat-o cu limbă de moarte cneaghinei sale, Antimii și toate ocinile lui ce are de la părinții săi, anume a șasea parte din tot satul, din Bălăceni, și a șasea parte de sat din Sănăuți, tot partea din sus, ce sînt în ținutul Suceava și din satul Șeleșău, partea din sus, ce se va alege partea lui de cumpărătură dinspre alte părți și cu vad de moară și cu loc de iaz și alte ocini ale lui ce are și toate averile.

Deci domnia mea și tot sfatul domniei mele, văzînd acel zapis de mărturie de la boierii domniei mele, domnia mea încă și de la noi am dat și am întărit cneaghinei lui Dumitrașco Mihul ca să-i fie ale ei toate acele averi ce a lăsat Dumitrașco cu limbă de moarte și să-l grijească și să-i facă pomenire din an în an, iar frații lui ce-i are el și alte rude ale lui să nu aibă nici o treabă, întru nimic, nici cu averile, nici cu ocinile ce a lăsat Dumitrașco Mihul, ci să fie ale cneaghinei Antimiei de folosință și ocinile ce scriem mai sus, <cu>¹ tot venitul, neclintit niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a domniei mele.

La Iași, anul 7142 < 1634 > iulie 18 zile.

¹ Omis.

† Înсуși domnul a poruncit.

† Пăтраșco Баșотă mare logofăt și a iscălit < m.p. >.

† Dumitrașco < a scris >.

Arh. St. București, M-rea Neamț, V/1.

Orig., hirtie (41,9 × 29,2 cm), pecete timbrată, căzută.

Cu o copie, o trad. veche și o trad. recentă.

199

1634 (7142) iulie 21, Iași.

Vasile Lupu voievod poruncește lui Gheorghi Arapul fost sulger să hotărnicască călugărilor de la mănăstirea Pingărați și satului Dărmănești hotarul de la Straja și o moară.

† Иѡ Бѡснѡѡе воѡвода, воѡѡю мнѡостѡю, господаръ Земѡи Молдавскѡи.

Scriem domnia mea la boiarinul domnii mele, la Ghiorghii Arapul ce au fostu sulger. Dăm știre, dacă vei vedea cartea domnii meli, să stringi boiari și ficiori de boiari și călugări de prin mănăstiri și oameni buni și bătrini di prenpregiur și tirgoveț, să merget să hotăriț rugătorilor domnii meli, călugărilor de la sfinta mănăstire de la Pingăraț și satului Dărmăneștilor, hotarul de la Straje în sus, cum le va spuni dirésăli în sémne. Și foarte cu dreptul să socotiț, cum veț afla cu sufletele acelor oameni buni, nemărui să nu fățăr-riț, ce să-ț socotești lucrul ca un boiarin înțăleptu.

Așij< de> ¹re, să socotiț și de o moară ce iaste dar de la Pătru vodă, să întrebaț de oameni buni cum vor spune ei cu sufletele lor, ținutu-o-au călugării au ba. Foarte cu dreptul să socotești și să faceț și scrisoare, cum veț afla cu sufletele voastre și acelor oameni buni. За тѡи пишѡм господаство мѡи.

Ѣ Ис, въ лѣто ѡрме юѡѡе кѡ.

† Господниѡ рече.

† Пѣтрашко Бѡшотѡ въ лѡгофѡет < m.p. >.

† Иѡнѡш < писал >.

Arh. St. București, M-rea Pingărați, III/49.

Orig., hirtie (32 × 19,8 cm), pecete aplicată.

Pe pagina a doua, același document cu deosebiri de formă, nevalidat. La sfârșit, precizarea: „Însă hotarul de la Straje în sus, braniștea în munte să hotărăști“.

¹ Omis.

1634 (7142) iulie 21.

Vasile Lupu voievod întărește lui Mirăuță Coșescul pîrcălab cîteva fălci de vie la Dric, lingă tîrgul Huși, o vie în satul Costești și niște pârți de ocină din satul Ivănești, pe Racova.

Noi Vasili voievod, domnu Țării Moldovii. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea boiarilor noștri, sluga noastră Mirăuță Coșescul pîrcălab și au arătat un zapis de mărturie de la șoltuzi Pătrașco și cu pîrgarii din tîrgul Hușului, scriind așa că au venit înaintea lor Ștefan Munteanul și de a lui bunăvov și de nimine silit, nici asuprit și au vîndut a sa dreaptă moșie, una vie de o falce, ce este la Dric, lingă tîrgul Hușului, ace vie și [și] înaintea lui Manoli, aceia au vîndut-o slugii nostre Mirăuță pîrcălab cu șesă zeci de taleri bătuți.

Și iar ne-au mai arătat înaintea noastră și altu zapis tot de la acel șoltuzu Pătrașco și pîrgarii de la Huș și înaintea popii lui Mihail din tîrgul Vasluiului și Stanciul din Vaslui și Iliiaș tot din Vaslui, scriind cum că au venit înaintea lor Martin și cu fămeia lui, Ursa, și de bunăvoia lor au vîndut driaptă moșie lor, una falce și jumătate de vie la Dric, cu nouazeci de taleri bătuți, lui Mirăuță Coșescul pîrcălab.

Și iar ni-au mai arătat și alt zapis de cumpărătură din Costești, pe Ghi-lahoi, iscălit de oameni buni și credincioș, slugi domnești ot Costești: Gherghii Părciu și Strahiila i Dumitrașco Codulea i Constantin i Gavril i Pătrașco ot Vaslui i Dumitrașco Cămirzan, așa scriind și mărturisesc cum că au venit înaintea lor Cîrste ficiorul lui Toader și au vîndut de bunăvoia lui una vie ce esti în satul Costeștii, din capul gardului viii lui Gheran și din sus din fundul viii, pînă la gardul cu livadă. Aceia au vîndut lui Mirăuță pîrcălab în trii-zeci de zloți bătuți.

Și iarăș au cumpărat tot întru acel zapis de la Voica, fata Androe, din a patra parte din sus, a patra parte din satul Ivăneștii, la Racova. Aceia au cumpărat Mirăuță Coșescul pîrcălab, cu patru galbeni ungurești, înaintea popii lui Andronic ot Grecii și popii lui Damian și Dumitru tij și Gheorghii, ce se numesc Cehan.

Și iarăș au arătat înaintea noastră și alt zapis care scrie că înaintea oamenilor buni era popa Platon și Gheorghii Oana și Nistor și ai lor tovarăș, Ion Dumitru ot Stîngaci i Costantin ot Coșești, cum au venit înaintea lor Zlata, fata Florii, nepoata Tudorii, sora lui Drăgăilă, de bunăvov ei au dat și au dăruit driaptă ocină parte ce din sus, din a patra parte jumătate. Aceia

au dat-o lui Mirăuță pircălab, cu livadă și cu loc de prisacă și cu copaci și cu poiană și din vatra satului Ivăneștii și [și] tot venitul.

Și noi, văzind acele drepte zapise de la atîți oameni buni marturi, iată că și de la noi am innoit și am întărit lui Mirăuță pircălab, precum ca se-i fie lui cu tot venitul și nimine se nu se mestice din poronca însuș mării sale gospod.

Velet, la anul 7142 < 1634> iulii 21.

Și am tălmăcit de pe ce adăvărată, de pe limba sirbască pe această moldoveniască, la anul 1824, la ghenari 15.

Ieromonah Sofronii.

S-au plătit această tălmăcire dumnealui Vasili Pecioraga ot Bălești cu 10 lei.

Bibl. Acad., CLV/90.

Traducere.

201

1634 (7142) iulie 22, Iași.

Vasile Lupu voievod împuternicește pe Savin Prăjescul mare vornic de Țara de Jos să stăpînească vecini și părți de ocini din satele Sămășcani, Mihăilașa, Flămînzei și Buciocica.

† НѢ БАСНАѢ КОЕКОДА, БОЖІЮ МИЛОСТІЮ, ГОСПОДАРЪ ЗЕМАН МІЛАДЕСКОИ. Dat-am cartea domnii mele cinstitu și credincios boiarinul domnii mele, Savin Prăjăscul vel dvornic de Țară[i] de Gios, spre céia ca să fie tare[i] și putérnic cu cartea domnii mele a opri și a ține giumătate de vecini și giumătate de hăleșteu și un rîmnicu, din satu din Sămășcani, ce-au fost a lui Beldiman logofetul.

Așijderele să aibă a opri ciț vecini să vor afla în satu în Mihăilașea de moșie.

Așijderele să fie tare[i] cu cartea domnii mele a lua a dzécia din hotarul Flămîin< ze> ¹nilor, cine va hi aratu sau cositu pre locul lui Beldiman ce-au fost logofătu.

Așijderele să aibă a opri giumătate de satu de Buciocica și giumătate de vecini ² și giumătate din tot locul și să aibă a lua a dzécia din tot locul

¹ Loc rupt.

² „și vecini“, scris deasupra rîndului.

dintr-acea giuătate de satu, pentru căci iaste acea giuătate de satu de la Toader Beldiman și de la Ghergheloie.

Протожи, никто да не смѣетъ задръжати или шпирати предъ симъ листомъ господства мн. Инак да не бѣдетъ.

✠ Ис, лѣто хрме юліе кѣ.

† Грамъ господинъ рече.

† Александръ <писалъ>.

Arh. St. București, CXLVII/6.

Orig., hirtie (31 × 19,7 cm), pecete aplicată.

EDIȚII: Sava, *Doc. Orheiului*, p. 71 (orig.).

202

<Înainte de 1634 iulie 23>.

Vascan dăruiește mănăstirii Sf. Sava partea sa de ocină din Șerbănești.

O danie a lui Vascani întărită de Patrașcu Bașota vel logofet în care arată:

Adică ieu, Vascani, scriem și mărturisim cu acest zapis al nostru cum mi-am dat parte a me de ocină de la Șerbănești și din vatra satului și din cîmp și din țarină și din vad și de moară și din tot venitul. O am dat la sfînta mănăstire la Sfeti Sav[v]a, să fie cu a sorii-me Cantachii Dragotesăi ocină și moșie sfintii mănăstirii ce mai sus scrie, Sfeti Sav[v]a.

Și altul nimene să nu aibă a să amesteca pe urma noastră sau după moarte noastră, nici din ficiorii noștri, nici din alte seminții ale noastre, nimine să nu aibă nici o triabă. Iar cine să va ispiti din oameni noștri să nu aibă nici o lege și să fie trecleți și procleți și de noi și de toți oteții.

Această scriem și mărturisăm. Și mi-am pus și peceteile, ca să știe.

Așijdere și ieu, Ionașcu, feciorul lui Vascani, am fost de față.

Denainte noastră au făcut această dare sfintei mănăstirii.

Arh. St. București, M-rea Sf. Sava — Iași, XXXVIII/1.

Copie.

Altă copie, *ibidem*, XXXVIII/4.

Datat după documentul de întărire din 1634 iulie 23 (vezi nr. 203).

1634 (7142) iulie 23, Iași.

Vasile Lupu voievod întărește mănăstirii Sf. Sava din Iași o parte din satul Șărbănești, ținutul Neamț.

† Ispisocol dă la Vasili vodă așa scrie, din văletul 7142 <1634> iulie 23:

† Adecă au vinit, înaintea domniei mele și înaintia alor noștri moldovinești boieri, mari și mici, Văscan, ficior lui Vasilie, din sat din Șărbănești, de nime nesilit, nici asuprit, ce de a lui bunăvoie, au dat și-au dăruit a lui driaptă ocină și moșie dintr-acel sat, din Șărbănești, ce iaste în ținutul Niamțului, din vatra satului și din vad de moară și din cîmpu și din pădure și din tot vinitul, cît să va alêge partea lui din tot locul, au dat și-au dăruit svintii mănăstiri ce se chiamă Sveatii Sava preosvințitul, din mijlocul tîrgului Iașilor, pintru sufletul lui și-a părinților lui, ca să fie lui pomeniri și tuturor ficiorilor lui și-a toată seminția lui.

Nime să n-aibă a s-amesteca să strici a lui danie și pomeniri de la acea svintă mănăstiri.

Iar cini s-ar ispiti să strici, să hie neertat de domnul Dumnedzău, ce-au făcut ceriul și pămîntul și de precurata lui maică și de toț svinții părinți ce-au îngăduit domnului Dumnedzău.

Pentru acéia și de la domnia mia, am dat și-am întărit cu tot vinitul.

U Ias, leat 7142 < 1634> iulie 23.

Arh. St. București M-rea Sf. Sava Iași, XXXVIII/7.

Traducere din sec. al XVIII-lea.

1634 (7142) iulie 23, Iași.

Vasile Lupu voievod întărește lui Toderașco al treilea logofăt o jirebie cumpărată din satul Ungurași.

† Иѡ Баснаѣ воєвода, божію многію, господарѣ Зѣман Мѡлдавскѡм. Ѣже тот истинѣи нашихъ вѣрѣи болѣрин, Тодерашко третѣи логофѣт, сказоваа прѣд господства ми, едни запис за свѣдѣтелство въ многѣ людѣ добри и слугѣ господарски, именемъ Тодер въ Стѣннѣславѣшѣи и Мнѣхъна въ Шнѣсрашѣи и Романъ въ тамъ и Іѡнашко въ тамъ, писавци и свѣдѣтелствувашѣе како прѣиде, прѣдъ нами Гангорѣе, сынъ Грексѣа въ Пѣшкани, за нѣкимъ непонужденъ, ани присилованъ, нѣ за своѣго доброю волѣ, продаа своа права вътнинѣи и дѣднинѣи, едина жерѣвѣе въ село

Унгвращин, част мати его Йѳемѳа. Тоа продад нашимъ вѣрномъ колѣринъ книше писан, Тодерашко третѣи логофѣт, радѣ два десѣт талери бити.

Тѣм радѣ, господства ми икоже видѣхом тот истинѣи запис за свѣдѣтелство, ѡт тих людѣ добрин, слуги господарскѣи, еже книше пишем, а ми еще и ѡт нас дади и потвѣрдилн есми нашимъ вѣрномъ колѣринъ, Тодерашко логофѣтѣ, на тоа прѣд реченаа ѡтнина, една жѣрѣбѣе ѡт село Унгвращѣ, част мати его Йѳемѳа, како да ест емо и ѡт господства ми праваа ѡтнинъ и вѣкспленѣе, съ вѣскѣи доходом, непоругшино николже на вѣкѣ. И ни да съ не змнишаѣт прѣд сим листом господства ми.

✠ Ис, лѣто хрѣме юліе кѣ.

† Сам господинъ велѣа.

† Пѣтрашко Башотѣ вел логофѣт искал <м.р.>.

† Тоадѣр <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată acest adevărat credincios boier al nostru, Toderășco logofăt al treilea, a arătat, înaintea domniei mele, un zapis de mărturie de la mulți oameni buni și slugi domnești, anume Toader din Stănilăvești și Mihăilă din Ungurași și Roman de acolo și Ionașco de acolo, scriind și mărturisind cum a venit, înaintea lor, Gligorie, fiul lui Grecul din Pășcani, nesilit de nimeni, nici asuprit, ci de bunăvoia sa, a vîndut dreapta sa ocină și dedină, o jirebie din satul Ungurași, partea mamei lui, Aftemiia. Aceea a vîndut-o credinciosului nostru boier mai sus scris, Toderășco logofăt al treilea, pentru douăzeci de taleri bătuți.

Pentru aceea, domnia mea, dacă am văzut acel adevărat zapis de mărturie de la acei oameni buni, slugi domnești, ce scriem mai sus, noi încă și de la noi am dat și am întărit credinciosului nostru boier, Toderășco logofăt, acea înainte zisă ocină, o jirebie din satul Ungurași, partea mamei lui, Aftimiia, ca să-i fie și de la domnia mea dreaptă ocină și cumpărătură, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a domniei mele.

La Iași, anul 7142 < 1634 > iulie 23.

† Înсуși domnul a poruncit.

† Пăтрашко Баșотă mare logofăt a iscălit <м.р.>.

† Тоадѣр < а scris >.

Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol“ — Iași, Pachet Costăchescu, nr. 6.

Copie de M. Costăchescu, după orig., hîrtie, pecete aplicată.

1634 (7142) iulie 24, Iași.

Vasile Lupu voievod poruncește lui Grama stolnic și lui Arapul fost sulger să cerceteze pricina dintre mănăstirea Bisericiani și târgoveții din Piatra pentru o poiană.

† Иъ Басилѣ воєвода, божію милостію, господаръ Земли Мѡлдавскон. Scriem domniia mia la credincioș boiarii domniei miale, la Grama stolnicul, la Gheorghie[e] Arapul ce au fost sulger. Dămu-vă știre că s-au jăluit rugătorii domniei miale, călugării de la svînta mănăstire de la Beserecani, pre târgoveți den Piatră, dzicindu că le iau o bucată dintr-o poiană și le trec preste hotarul ce au hotărât slugile noastră, Onciul diiacul de Itrinești și cu alți oameni buni.

Pentru acéia, deaca veți[i] vedea cartea domniei miale, ia<r>¹ voi să mérgeț cu oameni buni să socotiț pre unde le vor spune dirésăle călugărilor, pre acolea să puneț sémne și pre unde au hotărit slugile noastre Ionciul și cu alți oameni buni, pre acolea să aibă călugării a-ș ținea locul. Iar târgoveț să aibă a-i lăsa în paci. За тои пишем господство ми. Инак не вчените.

✠ Ис, лѣто «зрѣмъ юліе кѣ.

† Господинъ рече.

† Пѣтрашко Башотъ велъ лѡгофѣт <m.p.>.

† Димитръ <писал>.

Arh. St. București, M-reă Bisericiani, XII/45.

Orig., hirtie (30,6 × 19 cm), pecete aplicată.

1634 (7142) iulie 24, Iași.

Vasile Lupu voievod întărește mănăstirii Vizantia un vad de moară în satul Găgești, pe gîrla Putnei.

Noi Vasilie voievod, cu mila lui Dumnezeu, domnu Țării Moldovii. Adecă domnie mea am dat și am întărit părinților noștri și rugătorii, pre egumen și tot soborul de la sfînta mănăstire ce se chiamă Vizantie, pre a lor driaptă ocenă și moșie, un vadu de moară ce iaste pe gîrla Putnii, în sat

¹ Omis.

în Găgești, din ispisoc de piră ce-au avut ei de la Costandin Movila vodă și de la Ștefan Tomșa voievod și de la Gașpar voievod. Și pentru acel vad au avut ei piră cu giupîneasă a lui Ștefan logofăt. Iar după aceea, cîndu stătu Dumitrașcu Ștefan și să făcu mare logofăt, iar el le făcu lor mare milă și au luat de la călugării aceea moară. Iar cîndu fu în zilele lui Moisi Movilă voievod, ei au arătat înaintea domnii sale acele dresuri de la acei domni ce sînt scriș mai sus și li-au întorsu lor acel vadu de moară iarăși în minile călugărilor.

Pentru aceea, acel vad de moară din sat din Găgești, pe girla Putnii, ca să le fie lor și de la domnie mea rugătorilor noștri, călugărilor de la aceea sfîntă mănăstire, driaptă ocenă și moșie, cu tot venitul. Și altul ca să nu să amestece înaintea aceștii cărți a domnii mele.

U Ias, 7142 < 1634 > iulie 24.

Patrașco vel logofăt iscal.

Arh. St. București, Ms. nr. 380, f. 26.
Copie.

207

1634 (7142) iulie 24, Iași.

Vasile Lupu voievod întărește lui Gheorghe Roșca vistiernic, fratelui său Vasile Roșca vornic și surorii lor Maria, ocini în satele Izbiștea, ținutul Orhei, Slobozia și Pietrosul, ținutul Lăpușna, precum și a șaptea parte dintr-o falce de vie de la Huși.

† Нѣмъ Баснаѣе воевода, божіею милостію, господарѣ Земли Мѣлѣдарскон. Оже господство ми дали и потвѣрдилѣ есми болѣринѣ наши, Гѣоргіе Рошка вистѣрник и братѣ его, Баснаѣе Рошка дворник и сестра нѣхъ, Марїа, сынове Мѣгѣци, внѣци Кирина Зѣрораѣ дворничаса, нѣхъ правѣи штинни и дѣднни, шт исписок за раздѣленїе что имали сѣ съродници нѣхъ шт самого господства ми, седмаа частѣ шт село Изенщѣ, что ѣ волостъ Оухеюскомѣ, и седмаа част шт село Пѣтросѣа и седмаа част шт село Слобосїен, что ѣ волостъ Лапушнон, и седмаа част шт една фалче за виноград шт трѣгъ Хуш.

Тѣмъ радї, тотѣ части за штиннѣ, шт тотї прѣд речениѣи село, Изенщѣ и шт Пѣтросѣа и шт Слобосїе, да ест болѣрин нашъ вѣше писанномѣ, Гѣоргіе Рошка вистѣрник, и братъ его, Баснаѣе Рошка дворник, и сестра нѣхъ, Марїа, сынове Мѣгѣца, како да ест имъ права дѣдннѣ и измѣненїю и потвѣрженїе, сѣ вѣсемъ доходомъ непорошенѣ, николїже на вѣки. И ни да се не гмншаѣт прѣдъ симъ листомъ нашъ.

✠ Ис, въ лѣто «ѡрме юлѣ кѡ».

† Гам господинъ велика.

† Пѣтрашко Башотъ велика логѡфѣт и нскал <m.p.>.

† Фочк <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit boierului nostru Ghiorghe Roșca vistiernic și fratelui lui, Vasilie Roșca vornic, și surorii lor, Maria, fiii Măguței, nepoții Chirinei Zberoe vorniceasa, dreptele lor ocini și dedine, din ispisoc de împărțeală ce au avut cu rudele lor de la însăși domnia mea, a șaptea parte din satul Izbiștea, ce este în ținutul Orhei, și a șaptea parte din satul Pietrosul și a șaptea parte din satul Slobozia, ce sînt în ținutul Lăpușna, și a șaptea parte dintr-o falce de vie de la tîrgul Huși.

Pentru aceea, acele părți de ocină din acel înainte zis sat, Izbiște și din Pietrosul și din Slobozia, să fie boierului nostru mai sus scris, Ghiorghe Roșca vistiernic, și fratelui lui, Vasile Roșca vornic, și surorii lor, Maria, fiii Măguței, ca să le fie dreaptă dedină și schimb și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, în anul 7142 <1634> iulie 24.

† Însuși domnul a poruncit.

† Pătrașco Bașotă mare logofăt și a iscălit <m.p.>.

† Focea <a scris>.

Bibl. Acad., V/80.

Orig., hirtie (31,4 × 19,3 cm), pecete aplicată.

208

1634 (7142) iulie 24, Iași.

Vasile Lupu voievod întărește împărțeala satului Volcineț, ținutul Hotin, între fiii lui Gheorghie.

Io Vasilie voievod, cu mila lui Dumnezeu, domn Țării Moldovii¹. Adecă au venit, înaintea domnii mele și înaintea a tot svatul domniei mele, Gheorghie, feciorul Măricăi din sat din Volcineț, ce iaste în ținutul Hotinului, cu acestu zapis și mărturisindu în zapis mărturia a mulți feciori de boieri carii au fost în tocmala lui Ghiorghe cînd s-au tocmît cu ficiorii săi, de bună-voia lor, de nimene nevoiți, ca să aibă a ținea ei frățeste a sa dreaptă

¹ Text slav în original (nota editorului).

ocină ce au ei în sat în Volcineț toți frații, Gligorie cu frații săi, Toader așijderea cu ai săi frați, în sat și în cîmpu și în padure și în heleșteu și întru tot venit ce va fi într-acel sat.

Și în tocmala lor au fost Avram Capotici din Lucăceni și Cojan din Hrușovăți și Pătrașco Manciul de acolo și Gavril de acolo și Malai din Senăciuți și Seman vătămanul din Chelmești.

Deci domnia mea, deaca am văzut zapisul lor cum s-au tocmnit ei de bunăvoia lor înaintea cestor feciori de boieri și înaintea a oameni buni, am socotit domnia mea cu tot svatul nostru și le-am făcut și cartea noastră să aibă ei a ține a sa direaptă ocină într-acel sat ce mai sus scrie, cu tot venitul, dintr-acea ¹. ca să aibă a ține denpreună toți frații, numai den hălăștee să aibă a ține cineș hălășteul său cum au ținut și părinții lor, așijderea și în sat în Senecăuți să aibă a ține toți frații frățește ¹ întru tot venitul și să n-aibă a să mai pără în veci de veci, înaintea domniei noastre.

La Iași, în anul 7142 < 1634 > iulie 24 ².

Însuși domnul a poruncit ².

Marele logofăt a iscălit ².

Pătrașco.

După Boga, *Doc. basarabene*, VII, p. 15.

Orig., hîrtie, pecete aplicată, căzută.

209

1634 (7142) iulie 24.

Vasile Lupu voievod întărește lui Costandin, fiul Agafiei, nepotul Chirenei Zberoaia, a șaptea parte din satele Pietrosul și Slobozia și a șaptea parte dintr-o falce de vie din tîrgul Huși.

Io Vasilie voievod, cu mila lui Dumnezeu, domnu Țării Moldovii. Adecă am dat și am întărit de la noi slugii noastre, lui Costandin, ficiorul Agafii, nepot Chirinei, giupînesăi Zberăi vornic, pe a lui driaptă ocenă și moșie, din ispisoc de împărțală ce au avut cu frații și cu niamul lor de la singur domnie mea, a șapte parte din satu din Pietrosul și a șapte parte de Slobozie și a șapte parte dintr-o falcie de vie ce iaste în tîrgul Hușilor.

¹ Loc deteriorat în original (nota editorului).

² Text slav în original (nota editorului).

Pentru aceia, acéste de mai sus scrise părți de ocenă și de împărțală, dintr-aceste de mai sus zisă sate, ca să fie slugii nostre Costandin, ficiorul Agafii, nepot Chirinei Zberoe, ca să-i fie lui și de la noi drepte ocene și moșii, cu tot venitul, nerușăit niciodată în veci. Și altul să nu să amestece preste această carte a noastră.

7142 < 1634> iulie 24.

Însuș domnul au poruncit.

Bașotă vel logofăt.

< Deasupra, însemnarea copistului din condică>: Guțăști, ce să numește Petrosul, pe vale Bujorului, la ținutul Lăpușnii, și Pătrușani.

Bibl. Acad., Ms. nr. 13, f. 83.

Copie din condica mănăstirii Bărboi, din 1796.

210

1634 (7142) iulie 24, Iași.

Vasile Lupu voievod întărește lui Dumitru, fiul Agafiei, a șaptea parte din satele Izbiștea, ținutul Orhei, Pietrosul, ținutul Lăpușna, și Slobozia precum și a șaptea parte dintr-o falce de vie la Huși.

† И ѡ Баснаіе воевода, божією милостію, господарь Земли Младавскон. Оже господство ми дали и потвърдили есми слуг наш Дѣмитръ, сынъ Агафѣи, вѣнск Кирѣно Збероае, на его праваа вѣтнинъ и дѣднинъ, въ исписокъ за раздѣленіе что ималъ съ братѣи и съ родници нѣхъ въ самого господства ми, седмаа часть въ село Извнѣѣ, ѡ волостѣ Оухеюскомоѣ, и седмаа часть въ село Пнѣтросѣа, въ волостѣ Лѣпѣшнѣи, <и>¹ седмаа часть въ село Слобозіе и седмаа часть въ една хѣвалче вино<гр>²адъ въ Хгш.

Тѣмъ радѣ, тоа прѣдъ реченноа часть въ село Извнѣѣ и село Пнѣтросѣа и въ Слобозіе, ѡ волостѣ Лѣпѣшною³, да естъ слугъ нашъ Дѣмитръ и съ седмаа <часть>² въ една фалче виноградъ въ Хгш, его праваа вѣтнинъ и измѣненію, съ вѣсемъ доходѣ, непорѣшенѣ николиже на вѣки, прѣдъ симъ листомъ <господства ми>².

<Х>² Ис, въ лѣто ѡрѣмѣ юліе кѣ.

† Гамъ господинъ велѣа.

† Пѣтрашко Башотъ велъ лѡгофѣтъ и искаа <т.р.>.

† Фочѣ <писалъ>.

¹ Omis.

² Loc rupt.

³ и въ Слобозіе, ѡ волостѣ Лѣпѣшною, șters cu negru.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit slugii noastre Dumitru, fiul Agafiei, nepotul Chireanei Zberoea, dreapta lui ocină și dedină din ispisoc de împărțeală ce a avut cu frații și cu neamurile lor, de la însumi domnia mea, a șaptea parte din satul Izbiștea, în ținutul Orhei, și a șaptea parte din satul Pietrosul, din ținutul Lăpușnei, <și>¹ a șaptea parte din satul Slobodzia și a șaptea parte dintr-o falce de vie de la Huși.

De aceea, acea înainte zisă parte din satul Izbiște și satul Pietrosul și din Slobodzie, la ținutul Lăpușna², să fie slugii noastre, Dumitru, și cu a șaptea <parte>³ dintr-o falce de vie de la Huși, a lui dreaptă ocină și schimb, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci, înaintea acestei cărți <a domniei mele>³.

<La>³ Iași, în anul 7142 <1634> iulie 24.

† Insuși domnul a poruncit.

† Pătrașco Bașotă mare logofăt a iscălit <m.p.>.

† Focea <a scris>.

Bibl. Acad., CXIV/71.

Orig., hîrtie (33 × 20,6 cm), pecete aplicată, stricată.

211

1634 (7142) iulie 25, Iași.

Vasile Lupu voievod întărește lui Toderașco logofăt al treilea satul Ungurași, pe Moldova, ținutul Neamț.

† Иъ Василѣ воєвода, божію милостію, господарь Зѣмли Молдавскон. Оуже господство ми дали и потвердили есми нашимъ вѣрномъ болѣрнѣ, Тодерашко третій логофѣт, его правою вѣрностію и выкупленіе, село на имѣ Унгурашин, на рѣцѣ Молдавѣ, оу волост Немецкомъ, и съ мѣсто за млини на рѣцѣ Молдавѣ, вѣт его правѣи и питомѣи нарѣденіе что он имал за выкупленіе вѣт Мовси Могна воєвода и за потвержденіе вѣт⁴ воєвода, что тот село он себе купил вѣт Панишоарѣ вистѣрник радѣ пет сот згорскихъ пинѣси добрихъ а Панишоарѣви вистѣрник вѣше права выкупленіе вѣт Ивнашко Стронч, сынѣ Стронч бѣше логофѣт, и вѣт нинѣ людѣ, іакоже имал Панѣ вистѣрник и нарѣденіе за выкупленіе на того село вѣт Гашпар воєвода и за потвержденіе вѣт Мирон Барновскіе воєвода. И тот село нан прѣжде вѣше поставил заклад вѣт Панишоарѣ вистѣ

¹ Omis.

² „și din Slobodzie, la ținutul Lăpușna“, șters cu cerneală neagră.

³ Loc rupt.

⁴ Loc alb.

тѣрник до Гимнишн Гезка медіанничар радї тихъ више писани пинѣси, а потомъ искѣпиа его въ Гезка медіанничар и продалъ болѣренѣ нашѣмъ, такоже вѣши пишемъ.

И потомъ, тижѣ кѣпиа болѣренѣ нашъ вѣши писанъ, Тодерашко логофѣтъ, една жирѣе въ Гангорѣ, сынъ Грикѣа, пакижѣ въ того село Унгѣраши, радї два дѣскѣ талери сребрѣ¹ниѣ, котора жирѣе не была куплена за Панъ вистѣрникъ.

Тѣмъ радї, тотъ вѣши писанъ село, на имѣ Унгѣрашѣ, на рѣцѣ Молдакѣ, съ мѣсто за мѣни на томъ рѣцѣ и съ полѣ и съ сѣножати и съ всѣ приходъ, да естъ и въ господствѣ мнѣ болѣренѣ нашѣмъ вѣши писанъ, Тодерашко логофѣтъ, право штинѣ и дѣдинѣ и выкупленѣ и ѣрикъ и потерѣженѣ съ вѣсѣмъ доходомъ непорѣшено, имѣ, никомѣ на вѣки. И ни да сѣ не ѣмѣша прѣдъ симъ листомъ нашимъ.

Ѫ Исохъ, лѣто ^хзрѣмѣ мѣсѣца юліѣ кѣ дани.

† Самъ господинъ велѣа.

† Пѣтрашко Башотъ велъ логофѣтъ и искаа <м.р.>.

† Іоанашко Мѣнжѣ <писалъ>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit credinciosului nostru boier, Toderășco logofăt al treilea, dreapta lui ocină și cumpărătură, satul anume Ungurașii, pe apa Moldovei, în ținutul Neamț și cu loc de mori pe râul Moldova, din dreptele și propriile lui drese ce a avut el de cumpărătură de la Moisi Moghila voievod și de întărire de la ² voievod, care sat și l-a cumpărat de la Panișoară vistiernic pentru cinci sute galbeni ungurești, bani buni, iar lui Panișoară vistiernic i-a fost dreaptă cumpărătură de la Ionașco Stroici, fiul lui Stroici fost logofăt, și de la alți oameni, precum a avut Pană vistiernic și drese de cumpărătură pe acel sat de la Gașpar voievod și de întărire de la Miron Barnovschie voievod. Și acel sat înainte a fost pus zălog de Panișoară vistiernic la Simion Gheuca medelnicer pentru acei bani mai sus scriși și după aceea l-a răscumpărat de la Gheuca medelnicer și l-a vîndut boierului nostru, precum scriem mai sus.

Și după aceea, de asemenea a cumpărat boierul nostru mai sus scris, Toderășco logofăt, o jirebie de la Gligorie, fiul lui Grecul, iarăși din acel sat Ungurași, pentru două zeci taleri de argint, care jirebie nu a fost cumpărată de Pană vistiernic.

Pentru aceea, acel sat mai sus scris, anume Ungurașii, pe râul Moldova, cu loc de mori pe acel râu și cu cîmp și cu finețe și cu tot venitul, să fie și de la domnia mea boierului nostru mai sus scris, Toderășco logofăt, dreaptă

¹ Omis.

² Loc alb.

ocină și dedină și cumpărătură și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit, lui, niciodată în veci. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, anul 7142 < 1634> luna iulie 25 zile.

† Înсуși domnul a poruncit.

† Pătrașco Bașotă mare logofăt și a iscălit < m.p. >.

† Ionașco Mînjea < a scris >.

Bibl. Acad., CCXXI/6.

Orig., hîrtie (35,5 × 24,5 cm), pecete timbrată, stricăta.

O trad., din 1781, de Ioasaf Luca ieromonah, *ibidem*, CCXXI/7.

212

1634 (7142) iulie 25.

Vasile Lupu voievod întărește lui Toader neguțător din Iași un loc de prisacă în valea Corbului și 10 fălci de finețe în Poiana Cîrnului, cumpărate de la popa Matei din Mircești.

† Un ispisoc de la Vasilie vodă den vălet 7142 < 1634> iuli 25, scriindu precum au vinit, înaintea noastră și înaintea alor noștri boeri moldovenești, a mari și mici, sluga noastră Toader zet Nistor, neguțător de Iaș, și au adus un zăpis de mărtorie de la Gheorghi Jora sulger și de la Vasilie Buzni și de la Mihalcia și de la Gheorghi staroste de neguțători den tîrgu den Iaș și de la alți omeni buni și slujitori de curte gospod, așe scriin< du>¹ și mărturisindu într-acel zăpis p<r>¹ecum au vinit înaintea lor pop Mătei ot Mircești, sîn Cerni, nepot Bîlii, de lui [de lui] bunăvœ, de nime nesîlit, nici asuprit și au vîndut dentr-a lui diraptă ocină și moșie un loc de prisacă în vali Corbului, ce este în Poiana Cîrnului, și dzăci fălci de finaț într-acea poiană ca să aibă a cosi fin den an în an. Acie au vîndut-o slugii nostre ce este scris mai sus, lui Toder neguțătorul, dreptu 12 ughi ungurești, bani buni.

Deci domnii mea dac-am vădzut acel zăpis de mărtorie, domnie mea am credzut și-ncă și de la noi am dat și am întărit lui pentru acel loc de prisacă și aceli dzăci fălci de finaț, ca să fie de la domnie mea slugii nostre ce scrie mai sus direptă ocină și moșie și uric de-ntăritură și cumpărătură, cu tot vinitul, nerușiit nici dănăoară în veci.

Bibl. Acad., Ms. 3412, f. 30v.

¹ Omis.

1634 (7142) iulie 25, Iași.

Marii boieri mărturisesc că Zamfira, cneaghina lui Dumitrașcu Chi-riac, a vîndut lui Scărlat satul Zorileni, ținutul Birlad.

† Се оубо мы, аз Пътрашко Башотъ вел логофет и Гавин Пръжескѣ вел дворник Долѣн Зѣмли и Дѣмитрашко Шолдан вел дворник Горнѣн Зѣмли и Гаврил хѣтман и пъркълаб Сѣчавскон и Глигорѣ Зрѣке вел спътар и Гевургѣ вел чашник и Глангѣ бѣк вел логофет и Къжебъ бѣк вел дворник и Дѣмитрѣ Бѣхуш вел вистѣрник и Грама вел столник и Гимими Мѣлаю вел комис и Аспѣл Пръжеска вел клѣчник и Тома вел сѣлѣар и Брали вел жикничар и Къръкаш вел ѣшар и Рѣковницъ Чѣхан вторѣи логофет и Петричанко вел армаш и Тодерашко третѣи логофет и Ропчанѣл агъ и Дѣмитрашко дворник глотнѣи и Тѣнасѣе дворник глотнѣи и Ивнашко ворник глотнѣи и нинѣ болѣри въ двор господинѣ его милости. Пишем и свидѣтелствѣем съ сим записом нашим како прѣиде прѣд нами Замфирѣ, кнѣгинѣ Дѣмитрашко Кирѣак, и сынѣ еи, Тоддер, вѣнк Яндрѣн, брат Кирѣак, и прѣвѣнк Кирѣак митник, за нѣх доброю волю, неким непонуждени, а не присиловани, и продали за изновѣ село на имѣ Зорилѣни, что на Бѣрладѣ, ѣ колост Бѣрладскон. Тотъ <се>¹ло они продали Скрѣлетови и кнѣгини его, Марѣлѣ, ради два сто и четири дѣсѣт ѣгорскѣх, пинѣси добриѣх.

И тотъ село, Зорилѣни, пакѣ, и на нѣ прѣжде бѣло Скрѣлетови права вѣкѣспленѣе въ дѣни Ялѣѣандръ¹ѣ Нѣлѣш воевода, въ прѣвое господствѣе его, въ <Г>¹авриѣлѣ Мирка дворникъ <и>¹ въ сынѣ его, Додѣч, ради три ста <ѣгорск>¹ѣх, пинѣси добриѣх, тако <оук>¹азовѣла прѣд нами и нарѣденѣе за вѣкѣспленѣе на того село, за что Мирка дворникъ и сынѣ его, Додѣч, продали тотъ село, по что бѣше они порѣки за Дѣмитрашко Кирѣак, радѣ рѣи воли съ краѣи и ѣмѣ, что онѣ жѣковѣла еднѣмѣ тѣрѣкѣ въ дѣни Гашпар воевода, на имѣ Палавѣозмѣгѣлѣ. И потомъ, Дѣмитрашко Кирѣакъ много неволѣ имѣла за тотъ скотъ и побѣгъ и вѣставѣла собѣи порѣки въ неволѣ. И радѣ того село ещѣже манѣ кѣлтовѣла Скрѣлетъ тѣ ѣгорскѣх, пинѣси добриѣх, радѣ того село.

Ино мы, такоже свидѣхѣомъ междѣ ними доброволною токмежъ и полною заплаѣтѣ, а мы ещѣже и въ насъ сѣтворѣхѣомъ сѣмѣ ѣкрѣпленѣе бѣстѣ имѣ за вѣрности. И на великое крѣпостъ и потвѣрѣженѣе поставѣхѣомъ наши печати къ сѣмѣ истинномѣ записомъ нашимъ и подписѣхѣомъ, съ нашѣ рѣки.

И азъ, Ивнашко Мѣнжѣ зрикаръ, писалъ, да сѣбѣ знаѣетъ.

Ѥ Мѣ, лѣто <ѣрмѣ> юлѣе кѣ.

Пътрашко Башотъ вел логофетъ <т.р. >.

¹ Loc rupt.

Яз Гавин вел дворник <т.р.>.
 Гавриа хѣтман исках <т.р.>.
 Яз стар Дѣмитрашко искаах <т.р.>.
 Дѣмитрашко¹ Шолдан¹ вел дворник <т.р.>.
 Гимини Мѣлаю вел комис <т.р.>.
 Гѣоргѣи вел чашиник <т.р.>.
 Грама вел столник <т.р.>.
 Яз Петричанко вел армаш <т.р.>.
 Яз Тодѣрашко третѣи логѣит <т.р.>.
 Яз Бѣхуш вистѣарник <т.р.>.
 Каракаш вел ѡшер <т.р.>.
 Гимини² вел меделничар <т.р.>.
 Раковицѣ Чѣхан логѣит <т.р.>.
 Яз Юрашко искаах <т.р.>.
 Яз Кикош вел шѣтрар <т.р.>.
 Ералн² вел житничар <т.р.>.
 Іѡнашко Ропчанга алга <т.р.>.
 Яз Кѣжбѣ вел дворник искаах <т.р.>.

† Adică noi, eu Pătrașco Bașotă mare logofăt și Savin Prăjescul mare vornic de Țara de Jos și Dumitrașco Șoldan mare vornic de Țara de Sus și Gavril hatman și pircălab de Suceava și Gligorie Ureche mare spătar și Gheorghie mare ceașnic și Ghianghea fost mare logofăt și Cujbă fost mare vornic și Dumitru Buhuș mare vistiernic și Grama mare stolnic și Simion Mălaiu mare comis și Lupul Prăjescul mare clucer și Toma mare sulger și Erali mare jicnicher și Cărăcaș mare ușar și Racoviță Cehan al doilea logofăt și Petriceico mare armaș și Toderășco al treilea logofăt și Ropceanul agă și Dumitrașco vornic de gloată și Tănăsie vornic de gloată și Ionașco vornic de gloată și alți boeri de la curtea milostivirii sale domnul. Scriem și mărturisim cu acest zapis al nostru că au venit înaintea noastră Zamfira, cneaghina lui Dumitrașco Chiriiac și fiul ei, Toader, nepotul lui Andrei, fratele lui Chiriiac și strănepotul lui Chiriiac vameș, de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vîndut din nou satul anume Zorilenii care este pe Bîrlad, în ținutul Bîrlad. Acel sat ei l-au vîndut lui Scărlet și cneaghinei lui, Mariia, pentru două sute și patruzeci de galbeni ungurești, bani buni.

Și acel sat Zorileni, iarăși, mai înainte a fost dreaptă cumpărătură a lui Scărlet, din zilele lui Alexandru Iliaș voievod, din înția lui domnie, de la

¹ În iscălitură doar Дѣ și Шол.

² Loc rupt.

< G>¹avril Mirca vornic < și>¹ de la fiul lui, Dodan, pentru trei sute de galbeni ungurești, bani buni, după cum a arătat înaintea noastră și drese de cumpărătură pentru acel sat, pentru că Mirca vornic și fiul său, Dodan, au vîndut acel sat, deoarece ei au fost chezași pentru Dumitrașco Chiriac pentru 150 de boi cu vaci și 200 de berbeci, pe care el i-a jefuit de la un turc, anume Palavozoglu, în zilele lui Gașpar voievod. Și după aceea, Dumitrașco Chiriac a avut multă nevoie pentru acele vite și a fugit și a lăsat pe chezașii săi la nevoie. Și pentru acel sat, Scărlet încă a mai cheltuit 300 de galbeni ungurești, bani buni, pentru acel sat.

Deci noi, dacă am văzut între dinșii tocmeală de bunăvoie și plată deplină, iar noi încă și de la noi am făcut această întărire să-i fie lui de credință. Și pentru mai mare putere și întărire am pus peceteile noastre pe acest zapis adevărat al nostru și am iscălit cu mîinile noastre.

Și eu, Ionașco Minjea uricar, am scris, să se știe.

La Iași, anul 7142 < 1634> iulie 25.

Pătrașco Bașotă mare logofăt < m.p.>.

Eu Savin mare vornic < m.p.>.

Gavril hatman am iscălit < m.p.>.

Eu Dumitrașco cel bătrîn am iscălit < m.p.>.

D< umitrașco>² Șol< dan>² mare vornic < m.p.>.

Simion Mălaiu mare comis < m.p.>.

Gheorghe mare ceașnic < m.p.>.

Grama mare stolnic < m.p.>.

Eu Petriceaico mare armaș < m.p.>.

Eu Toderașco al treilea logofăt < m.p.>.

Eu Buhuș vistiernic < m.p.>.

Caracaș mare ușer < m.p.>.

Simi< on>¹ mare medelnicer < m.p.>.

Racoviță Cehan logofăt < m.p.>.

Eu Iurașco am iscălit < m.p.>.

Eu Chicoș mare șetrar < m.p.>.

< Erali>¹ mare jîtnicer < m.p.>.

Ionașco Ropceanul agă< m.p.>.

Eu Cujbă mare vornic am iscălit < m.p.>.

Bibl. Acad., MCDLVIII/58.

Orig., hîrtie (35,5 × 24,5 cm), unsprezece peceti aplicate.

Cu o trad. de la începutul sec. al XIX-lea.

O copie la Arh. St. București, ms. nr. 628, f. 106—107.

EDIȚII: Iorga, *St. și doc.*, VI, p. 20 (regest).

¹ Loc rupt.

² În iscălitură doar „Du“ și „Șol“.

1634 (7142) iulie 26, Iași.

Vasile Lupu voievod întărește slugii sale Simion Băisanul niște țigani robi cumpărați de la vărul său, Vasile Huhulea călugăr.

† Иъ Басилѣе воевода, вожію милостїю, господарѣ Земли Молдавскон. Сѹже прїиде, прѣд нами и прѣд вѣсими нашими молдавскими болѣри, великих и малых, слоуга нашѣ, Симионъ Бѣсанѣа и принеє єдинъ записъ за свидѣтельство вът Хрсѣ пѣх<ъ>рничелъ вът Бѣлошешинъ и вът попъ Берхѣчъ вът тамъ и мѣтъ Мирѣшцѣ вът тамъ и вът мнѣхъ людѣ добрыхъ и конни прѣднѣхъ, сице писающе и свидѣтельствующе въ тотъ записъ како прїиде, прѣдъ нами, Басилѣе Хѣхѣлкѣ калѣгеръ, за єго доброю колю, некимъ непонужденъ аніе приселованъ и далъ и подаровалъ и продалъ племенникѣ своимѣ, слѣхъши нашимѣ, Симионъ Бѣсанѣа, нѣкихъ холопи цигани, на имѣхъ: Никоарѣ, сынѣ Бѣсатъ, и братѣ єго, Костантинъ, и Тома и Д<е>¹лкѣ съ женами и съ дѣти нѣхъ и сестра имъ, Пѣтрана. Тѣхъ холопѣ цигани продалъ слѣхъши нашимѣ, Симионъ, радѣ петъ десѣтъ талеръ среб<ръ>²ныхъ.

Ино мѣхъ, іакоже свидѣхомъ междо нами добровольною токмежъ и тотъ записъ за свидѣтельство, господство ми вѣровахомъ и ещѣже и въ насъ дадохомъ и потвердихомъ ємѣхъ. Тѣмъ радѣ, тотѣ вѣше писани холопи цигани да єстъ ємѣхъ и вът господства ми правѣхъ холопи цигани и зрикъ и потерѣжденїє и вискупленїє, непорѣшени николиже на вѣки. И ни да сѣ не ѣмниаетъ прѣдъ симъ листомъ нашимъ.

✠ Ис, лѣто <зрѣме юлиє> кѣс.

† Самъ господинѣ велѣа.

Пѣтрашко Башотѣ велъ лѣгофетъ искаа <т.р.>.

Ивнѣашкѣ <писалъ>.

† Io! Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, sluga noastră Simion Băisanul și a adus un zapis de mărturie de la Ursul păh<ă>rnicel din Băloșești și de la popa Berheci de acolo și de la Mirăuță de acolo și de la alți oameni buni și oșteni de înainte, astfel scriind și mărturisind în acel zapis cum a venit, înaintea lor, Vasilie Huhulea călugăr, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni, nici asupra și a dat și a dăruit și a vîndut vărului său, slugii noastre Simion Băisanul, niște țigani robi, anume: Nicoară, fiul lui Buzatu, și fratele lui, Costantin, și Toma și D<e>¹lea cu femeile și cu copiii lor și sora lor, Pătrana. Pe acei țigani robi i-a vîndut slugii noastre, Simion, pentru cincizeci taleri de argint.

¹ Rupt.

² Omis.

Deci noi, cum am văzut între ei tocmeală de bunăvoie și acel zapis de mărturie, domnia mea am crezut și încă și de la noi am dat și i-am întărit. De aceea, acei țigani robi mai sus scriși să-i fie și de la domnia mea drepti țigani robi și uric și întărire și cumpărătură, neclintit niciodată în veci. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, în anul 7142 < 1634 > iulie 26.

† Înсуși domnul a poruncit.

† Pătrașco Bașotă mare logofăt a iscălit < m.p. >.

† Ionașco < a scris >.

Bibl. Acad., CIV/19.

Orig., hîrtie (30,5 × 19 cm), pecete aplicată.

215

1634 (7142) iulie 26.

Mărturia șoltuzului și pîrgarilor de Vaslui privind vînzarea unei ocini din satul Ivănești.

7142 < 1634 > iuli 26.

Altă mărturii tot de la șoltuzu cu pîrgarii săi pentru aceasta pricină ce mai sus să arată ¹.

Arh. St. București, Schitul Golgota, III/8 (nr. 2).

Rezumat dintr-un perilipsis, din 1817 noiembrie 25, cu documentele moșiei Ivănești.

216

1634 (7142) iulie 28.

Mărturia șoltuzului și pîrgarilor de Vaslui privind vînzarea de către Efrim a unei ocini din Ivănești lui Mierăuță Coșăscul pîrcălab.

7142 < 1634 > iuli 28.

O mărturii de la Toader șoltuzul cu 12 pîrgari ot Vasluiu, ce scrii pe numile lui Merăuți pîrcălabul, ficior lui Ionașco Coșăscu, cu frații săi, ce scrii pentru o ocină ce au vîndut Efrim, Coșăscului, din parte de sus.

Arh. St. București, Schitul Golgota, III/8 (nr. 1).

Rezumat dintr-un perilipsis, din 1817 noiembrie 25, cu documentele moșiei Ivănești.

¹ Se referă la doc. din 1634 (7142) iulie 28 (vezi nr. 216).

1634 (7142) iulie 30, Iași.

Vasile Lupu voievod întărește Agahiei, cneaghina lui Ștefan Brăescul, și lui Gociul diac seliștea Cobila, ținutul Hîrlău.

† Иѡ Василѣе воєвода, божію миѡлостію, господарѣ Земли Мѡлдавскон. Ѣже господство ми дади и потѣрѣди ми есми Ягахѣи, кнѣгини Шефан Бръска и сѡсн наш, Гочюл дѣак, нѣ правою штинѣ и кѣпѣжно, шт исписок за свѣдѣтелство что ми миѡл миѡл шт Моисею Могила воєвода, една сѣлицѣ, на нѣ Кобѣла, пѣд боковина, шт волост Хрѣлѣвскою, что тоѡ ест ми кѣпѣжно шт кнѣгинѣ Тодосіѡ Некѣрицѡѡ хѣтманѣса, радѣ една сто злоти битиХ, шт исписок за дадиѣ и миѡлованіѣ что миѡл пан ми, Некѣрицѣ хѣтман, шт Мирѡн Барновскіѡ воєвода.

Тѣм радѣ, како да ест ми и шт господства ми праѡ штинѣ и кѣпѣжно и потѣрѣдиѣ, сѣ всѣм дохѡдом. И ми да сѡ не змиѡшет.

Пис сѣ Ми, въ лѣто хрѣмѣ юліѣ ѡ.

† Господинѣ казал.

Пѣтрашко Башѡтѣ вел лѡгофѣт и искал <т.р.>.

† Борѣанѣл <писал>.

<Pe foaia a doua, documentul inceput de diac sub altă formă:>

† Иѡ Василѣе воєвода, божію миѡлостію, господарѣ Земли Мѡлдавскон. Ѣже прѣидѣ, прѣд нами и прѣд сѣми нашѣми болѣри, великиѡми и малиѡми, кнѣгинѣ¹ Ягахѣи Бръска и Гочюл шт Дорохою и ска¹зѡ прѣд нами . . .

† Io Vasile voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit Agahiei, cneaghina lui Ștefan Brăescul, și slugii noastre, Gociul diac, dreapta lor ocină și cumpărătură, din ispisocul de mărturie ce ei au avut de la Moiseiu Moghila voievod, o seliște, anume Cobila, sub făget, în ținutul Hîrlău, ce le este cumpărătură de la cneaghina Todosia Necurișoiaie hătmăneasa, pentru o sută de zloți bătuți, din ispisocul de danie și miluire ce a avut panul ei, Nicoriță hatman, de la Miron Barnovschi voievod.

De aceea, să le fie și de la domnia mea dreaptă ocină și cumpărătură și întărire cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scriș la Iași, în anul 7142 <1634> iulie 30.

† Domnul a spus.

Pătrașco Bașotă mare logofăt a iscălit <m.p.>.

† Borleanul <a scris>.

¹ Omis.

< Pe foaia a doua, documentul început de diac în altă formă>:

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei.
Iată au venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri, mari și mici, cneaghina Agahia Brăiasca și Gociul de la Dorohoi și au arătat înaintea noastră

Bibl. Acad., CXVI/93 a, b, c.

Orig., hirtie (30,5 × 18,8 cm), pecete timbrată.

Cu două trad. de la începutul sec. al XIX-lea.

O copie la Arh. St. București, ms. 1258, f. 4v.

218

1634 (7142) august 1, Iași.

Vasile Lupu voievod scrie lui Racoviță Cehan logofăt al doilea să aleagă hotarele satului Codăești de ale satului Glodeni.

Noi, БАСНАЕ ВОЕВОДА, БОЖЬЕЮ МИЛОСТІЮ, ГОСПОДАРЪ ЗЕМЛИ МОЛДАВСКОН. ПИСАМ ГОСПОДСТВА МИ НАШЕМУ ВЪРНОМУ БОЛѢРНУМУ РЪКОВИЦЪ ЧЕХАН ВТОРЪИ ЛОГОФЕТ. Altă, dăm știre că s-au pîrît de față înaintea dumni-mele popa Gligorie și Lazor cu Vasilie Purcel și cu Loghin de Codăești pentru o bucată de loc de la Codăești ce să apucă Glodénii. Drept aceia, de multe ori au avut ei pîră pentru-acel loc.

Drept acela lucru, domnie mea te-am ales de boiarin bun și înțelept. Deci acum, a triia oară să stringi oameni buni și bătrîni, megieși carii vor ști bine și să nu hie argați sau oameni di laturi ci nu vor ști, ci să hie oameni buni de prinpregiur. Deci să cauți să alegi niște oameni carii vor ști mai bine, să-i giuri și să iae brazdile în cap. Deci pre undi vor da ei cu sufletele lor c-au pojovăit Codăieștii de vac și pre unde au ținut ei cu uricile lor, pre-acolea să le stîlpiți și să le hotăriți Glodenilor și Codăeștilor și nimănu să nu fățăriți, ci cum va hi mai cu dreptul așa să le socotiți și să le hotăriți. Și să le faci și carte la domniia mea. Într-alt chip să nu hie.

Ѹ ИѸ, КЪ ЛѸТО >ЗРѸМЕ ДѸГѸЕТ Д.

ГЛАМ ГОСПОДИНЪ КЛАКА.

Фочк.

Întocma cu urighinalul.

Chirica ban.

Enachi ban.

Bibl. Acad., DIV/7.

Copie din 1835.

1634 (7142) august 1, Iași.

Vasile Lupu voievod întărește slugilor sale, Ilie Papară și Babac satul Cumpănești, pe Tîrnauca, cu poienele Floca și Cîrlanele, satele Burani și Măndălești și jumătate din satul Văsieni, toate pe Botna, în urma judecății pe care au avut-o cu Panăș și Bălan.

† Иѡ Василѣе воєвода, божією милостию, господарѣ Земли Молдавскон. Оуже прѣиде, прѣд нами и прѣд наши[ши]ми молдавскими болѣри, великими и мали-ми, Панъш, виск Барноски и Бѣлан, сынѣ Барноски и тѣгали за лицо, прѣд нами, на Илѣе, сынѣ Гичюл, и на Папарѣ, зет Гичюл, и на Бабак, <сынѣ>¹ Лзпга, и Гичюл и Магдалина и Яница и на иншихъ сѣроднице ихъ, радѣ село Кумпънищи, съ полѣна Флока и друга полѣна, на имѣ Крѣланеле и радѣ един хреблю, что тот на поток Трънавка и радѣ село Бурани и Мънѣищи и половиной село Бѣсѣиши част долѣки, что тотѣ селове съ родовѣ за мали, на потоцѣ <Бот>²ни.

Таже Панъш съ Бѣлан, сынѣве Бръноски, указовали прѣд нами един врик стар и без печатѣ и Казал аже естѣ им дѣдинѣ въ тотѣ селове и въ тот хреблю и въ тон полѣни, а други нарѣдѣнѣ не имали.

Я слыи наше, Илѣе и Папарѣ и Бабак, они поставили прѣд нами нарѣ-дѣнѣю и исписаоче въ Петра воєвода, како ест вкупленѣе утѣцим ихъ, Лзпга и Гичюл и Магдалини и Яница, въ Барвара, дочка Тел² <с>толник, въ привилѣю что имал ба<ба>² ихъ, Гофѣнка, въ младого Стефана воєвода радѣ дрѣ . . .².

Ию ми съ вѣсѣли на²шими болѣри, яко свидѣхомъ тоти правн <нар>²ѣ-динѣ, что явил Илѣе и Папарѣ <и Бабак>², испривилѣа въ младого Стефана воєвода и Петра воєвода, а они вправени сѣ въ прѣд нами и поставили соби фѣрѣ къ злоци въ вистѣрю господства ми. Я Панъш съ Бѣлан, сынѣве Бръ-носкѣе, а они <вос>²тали въ прѣд наш съвѣто и закона земскон. Ию въ нѣмѣ на прѣд болше да не имаетъ мал тѣгатѣ, а ни доиватѣ за сѣю тѣж, никомѣ на вѣки. И ни да се <не>³ змниаетъ прѣд сим лист наш.

✠ Ис, въ лѣто 7142 августа 1.

† Самъ господинъ велѣа.

Пѣтрашко Башотѣ велъ лѣгофѣт искаа <м.р.>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, mari și mici, Panăș, nepotul lui Barnoschi și Bălan, fiul lui Barnoschi și au pîrit

¹ Loc șters.

² Loc rupt.

³ Omis.

de față, înaintea noastră, pe Ilie, fiul lui Onciul, și pe Papară, ginerele lui Onciul, și pe Babac, < fiul >¹ lui Lupul, și Onciul și Magdalina și Anița și pe alte rude ale lor, pentru satul Cumpănești, cu poiana Floca și altă poiană, anume Cîrlanele și pentru un iaz ce este pe pîrîul Tîrnauca și pentru satul Burani și Mănăilești și jumătate din satul Văsiani, partea din jos, care sate cu vaduri de mori sînt pe pîrîul Botna¹.

Astfel Panăș cu Bălan, fiii lui Bărnoschi, au arătat, înaintea noastră, un uric vechi și fără pecete și au zis că au dedină în acele sate și în acel iaz și în acele poieni, iar alte drese n-au avut.

Iar slugile noastre, Ilie și Papară și Babac, ei au pus înaintea noastră dres și ispisoace de la Petru voievod, cum este cumpărătură părinților lor, Lupul și Onciul și Magdalinei și Aniței, de la Varvara, fiica lui Tel¹ stolnic, din privilegiu ce a avut bunica lor, Sofiica, de la Ștefan cel Tânăr voievod, pentru două¹.

Deci noi, cu toți boierii noștri, cum am văzut acele adevărate drese, ce a înfățișat Ilie și Papară < și Babac >¹, privilegiu de la Ștefan cel Tânăr voievod și Petru voievod, ei s-au îndreptat dinaintea noastră și și-au pus ferie 24 zloți în visteria domniei mele. Iar Panăș cu Bălan, fiii lui Bărnoschi, ei au rămas dinaintea sfatului nostru și a legii țării.

Deci de acum înainte mai mult să nu mai pîrască nici să dobîndească pentru această pîră, niciodată în veci. Și altul să < nu >² se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, în anul 7142 < 1634 > august 1.

† Înсуși domnul a poruncit.

† Pătrașco Bașotă mare logofăt a iscălit < m.p. >.

Arh. St. Iași, CLXXXVII/2.

Orig., hîrtie (31,5 × 20,5 cm) deteriorat, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad din 1754 aug. 20, de Simion Cheșcu uricar, și alta, în limba rusă, *ibidem*, CLXXXVII/3—4.

220

1634 (7142) august 1.

Dumitrașcu, fratele său Ionașcu și sora lor, Marina, dau lui Gheorghe Roșca vistier jumătate din satul Izbiște, ținutul Orhei, în schimbul a două fâlcă de vie la Huși, precum și jumătate din seliștea Pietrosul, pentru că le-a scos ocinile de sub impresurare.

Zapis a Sturzii logofăt de schimbu pe Izbiște ot ținutul Orheiului.
7142 < 1634 > avgust 1.

¹ Loc rupt.

² Omis.

Adecă eu, Dumitrașcu și cu frati-mieu, Ionașcu, și cu sora noastră, Mărina, ficiorii Fătălui, nepoții Irinii Zbiroai ce-au fost vorniceasă, de bună-voe noastră ni-am tocmnit di-am schimbat cu dumnelui Ghiorghie Roșca vistiernic, datu-e-m giământate di sat din Izbești, din ținutul Orheiului, ci ni-au fost noai moșie driaptă, iar dumnelui ni-au dat pintru aciaștă moșie 2 fălci di vie la Huși, în Dric, lucrată, cu roadi, iar pintru o falce ni-au dat 58 di galbini bani buni. Așe ni-am tocmnit și ni-am făcut și drese domnești pri aciste ocine ce-am schimbat, ca să fie neclătit în veciu.

Așijdere, noi aciști trii frați, ci mai sus sintim scriși, dat-am din părțile noastre, giământate de săliști din Petrosul, pintru ce-au înblat dumnelui di ni-au scos aceste ocini, fiind împresurati. Ci nimi din săminție noastră să nu aibă a triabă a să mestica.

Iar ficiorilor vornicului Lupului s-au prinsu unchiu-său să di Costantin și Dumitru și săminție lui, cum să vor pute tocmi pintru ci au nevoit și vornicul de i-au scos și părțile lor.

Și această tocmală s-au făcut dinainte a mulți boeri și omini buni cari mai gios s-au iscălit.

Pătrașco vel logofăt.

Bașotă hatmanul.

Toma postelnicul.

Ghiorghie sin Lupul vornicul.

Arh. St. București, Ms. nr. 628, f. 635 r.—635 v.
Copie.

221

< Cca. 1634 > august 5, Todereni.

Mindroaia și fiii săi din Todereni vînd lui Andreica partea lor de ocină din Todereni.

† Adecăte eu, Mindroia, cu ficiorii mii din Todereni, însămi pre mine scriu și mărturisăscu cu ciastă zapis ală meu cumu am vîndut partea mea de ocină, a treia parte din giământate de un stelpu din Todereni, din tot locul ce să va alége partea mea. O am vîndut Andreicăi, ca să-i hie lui și ficiorilor săi direaptă ocină și moșie în véci neclătită. Și i-o am vîndut de bunăvoia mea, de neméne nevoită și nesilită și mé-au datu bani gata treizăci de talere bătute.

Și în tocmala nostre au fost popa Nicula și Iosip ot C¹mești, Gligorcea tij i Micul ot Țăpăloșeni și Pavel tij i Toader Cerne<s>²cul ot Todereni, Ilarie tij și mulți oameni.

Și mai pre mare credință ne-am pus și peceteile, să să crează.

† ♂ Тодерѣни, мѣсеца августъ ̃³.

Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol” — Iași, Fond Spiridonie, XVIII/8.

Orig., hîrtie (22,5 × 16,5 cm), cinci peceti aplicate.

Datat după doc. din 1634 ian. 9, în care este pomenit Andreica din Todireni (vezi nr. 11).

EDIȚII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II, 1, p. 67—68 (orig.).

222

1634 (7142) august 5, Iași.

Vasile Lupu voievod întărește mănăstirii Pobrata satul Herești, care fusese în stăpînirea lui Cujbă.

† Нѡ Баснаѣ воевода, божію милостію, господарь Земли Молдавской. Dat-am cartea dumni-mele rugătorilor noștri, egumenului și călugărilor de la svînta mănăstire de la Pobrata, spre-acea ei să fie tari și puternici cu cartea dumi-mele a opri satul Hereștii, cu tot locul și cu tot venitul, ce acela sat au fost pre mîna lui Cujbă. Acum domnia mea l-am dat sventei mănăstire.

Deci numai ce va hi pîinea vornicului, acéia să o lase în pace, iar cu altă cu nemică să n-aibă dumnealui treabă, ce cu tot venitul ce va hi pre hotariul acelu sat să aibă treabă călugării.

Altul să nu să améstece preste cartea dumi-mele.

♂ Иѣ, въ лѣто ̃срмѣ августъ ̃³.

† Гдѡи господинъ велѣа.

† Фочѣ <писал>.

Bibl. Acad., DCXLIV/147.

Orig., hîrtie (31,9 × 20 cm), pecete aplicată.

O copie, la Arh. St. Iași, CCCXI, f. 83.

¹ Lectură nesigură.

² Omis.

³ Data de zi este nesigură; poate fi și 15.

1634 (7142) august 7, Iași.

Vasile Lupu voievod întărește mănăstirii Pobrata satul Herești cu Poiana Oamenilor, pe apa Moldovei, după judecata avută cu Cujbă fost mare vornic.

† Иѡ Баснаѣе воевода, божіею милостію, господарь Земли Молдавскон. Бѣже прѣидоша, прѣд нами и прѣд нашими молдавскими бѣлѣри, молебници наши, калѣгери ѡт свѣтаѣ манастирѣ Побрата и тѣгали сѣ за лицо, прѣд господства ми, съ бѣлѣринѣ наши Кѣжеъ бѣе дворник радѣ село Херецин, что на Молдавстѣи рѣцѣ, что тот село Херецин бѣвше възѣло бѣлѣрин нашъ Кѣжеъ когда бѣе вел дворник, при дѣни Ялѣдандѣ Илѣиш воевода, радѣ нѣкиѣ смрѣти чѣловѣци что сътвори сѣ на том мѣсто свѣтлоу манастир, на мѣсто нарицани Полѣна съ Чѣловѣци. И възѣл сѣ тогда тот село радѣ тотѣ смрѣти и ман врати Кѣжеъ дворник ѿ скоти, воли съ крави, въ рѣкаѣ тѣм чѣловѣци котори бѣли сърѣдницѣ тѣм мрѣтѣи.

Ино господство ми съ въсѣли наши бѣлѣри съмотрихом и избрѣхом тот съд, како да имает датѣ и врати калѣгери ѡт свѣтло манастир Побрата тотѣ ѿ скоти, воли съ крави, въ рѣк бѣлѣрин наш, Кѣжеъ бѣе дворник, радѣ тотѣ скотѣ что он дал тѣм людѣ съмрѣтѣи.

И да имает калѣгери дрѣжатѣ тот село Херецин, съ Полѣни Чѣловѣци, за ниже господство ми простихом за тотѣ мрѣтѣи, пониже бѣло тот мѣсто господарско и бѣло праваа дааніе и милованіе старолу Петру воевода тоѣ свѣтлоу манастирѣ Побратѣ.

Тѣм радѣ, да ест и ѡт господства ми тотѣ село Херецин, съ Полѣни Чѣловѣци и съ брод за мѣни и съ садове и съ ѡчищеніе и съ въсѣм доходом, пак свѣтлоу манастирѣ Побратѣ, непорѣшенѣ и неподвиженѣ на вѣкѣ вѣчни. Я бѣлѣринѣ наш Кѣжеъ дворник да не имает ман тѣгати ни ѣмшати сѣ николиже.

Я аще ман промѣлѣет сѣ въ нѣкоу вѣмѣ нѣкиѣ нарѣденіе на тот село, тотѣ да сѣ не вѣроет. И ни да сѣ не ѣмшае прѣд сѣи листом наш.

Исѣ ѣ Ис, въ лѣто «зрѣмѣ августъ».

† Сам господинъ велѣл.

Иѡ Баснаѣе воевода <т.р.>.

<Pe verso>: Пѣтрашко Башотѣ вел ѡтѣфѣт искал <т.р.>.

† Io Vasile voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, rugătorii noștri, călugării de la sfânta mănăstire Pobrata și s-au pîrit de față, înaintea domniei mele, cu boierul nostru Cujbă fost vornic pentru satul Herești, care este pe riul Moldova, care acel sat Herești a fost luat de boierul nostru

Cujbă cînd a fost vornic, în zilele lui Alexandru Iliaș voievod, pentru niște morți de oameni ce s-au făcut pe acel loc al sfintei mănăstiri, pe locul numit Poiana cu Oameni. Și a luat atunci acel sat pentru acei morți și a mai întors Cujbă vornic treizeci de vite, boi cu vaci, în mîinile acelor oameni, care au fost neamuri acelor morți.

Deci domnia mea cu toți boierii domniei mele, am cercetat și am ales acea judecată, ca să aibă a da și a întoarce călugării de la sfînta mănăstire Pobrata acele 30 de vite, boi cu vaci, în mîinile boierului nostru, Cujbă fost vornic, pentru acele vite pe care el le-a dat acelor oameni cu morții.

Și să aibă călugării a ține acel sat Herești cu Poiana Oamenilor, pentru că domnia mea i-am iertat de acele morți, pentru că a fost acel loc domnesc și a fost dreaptă danie și miluire a bătrînului Petru voievod acelei sfînte mănăstiri Pobrata.

Pentru aceea, să fie și de la domnia mea acel sat Herești cu Poiana Oamenilor și cu vad de moară și cu grădini și cu curături și cu tot venitul iarăși sfintei mănăstiri Pobrata, neclintit și nestrămutat în vecii vecilor. Iar boierul nostru Cujbă vornic să nu aibă a mai pîri sau a se amesteca nicio-dată.

Iar dacă se vor mai afla în vreo vreme niște drese pe acel sat, acelea să nu se creadă. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7142 < 1634 > august 7.

† Însuși domnul a poruncit.

Io Vasilie voievod < m.p. >.

< Pe verso >: Pătrașco Bașotă mare logofăt a iscălit < m.p. >.

Bibl. Acad., DCXLIV/149—150.

Orig., hîrtie (40 × 27,5 cm), pecete timbrată.

Cu o trad. din sec. al XIX-lea.

Altă trad. din sec. al XX-lea, la Arh. St. Iași, CCCXI, f. 83v—84.

224

< 1634 — 1650 > august 8, Iași.

Gavril hatman și pîrcălab de Suceava scrie aprozilor, vâtafilor și juzilor de țigani să nu învăluiască țăgani mănăstirii Tazlău.

† **Ето аз, Гаврила хитман и пъркълаб Сучавскѣи.** Scriem la aprodzii cari bateți țigani și la ficii noștri și la vătaj și la giudzi de țigani. Dămu-vă știre că s-au jăluit înaintea noastră rugătorii noștri, călugării de la mănăstire de la Tazlău, pre voi, dzicîndu că le învăluți țăgani și-i

ciubotiți, de care lucru n-aveți învățătură să învăluiți țiganii svintii mănăstiri.

Pentr-acéia, deca veți vedea cartea noastră, iar voi foarte să lăsați în pace toți țiganii mănăstirii, întru nemic să nu-i învăluiți, nice la lucru să nu-i mînați, nice să-i ciubotiți, pre care țigani au arătat și dirésăle înaintea noastră, anume:

Баснаѣ циган съ жъна и съ дѣтѣ, Ифрим съ жъна и съ дѣти, Пакса съ жъна и съ дѣти, Гимини съ жъна и съ дѣти, Пърка съ жъна и съ дѣтихъ, Късан съ жъна и съ дѣтихъ, Бѣнкоцъ съ жъна и съ дѣтихъ, Цѣфан съ жъна и съ дѣтихъ, Глигори съ жъна и съ дѣтихъ, Чюдин съ жъна и съ дѣтихъ, Трифан съ жъна и съ дѣтихъ, Лѣпѣ съ жъна и съ дѣтихъ, Бѣжан съ жъна и съ дѣтихъ и Баснаѣ съ жъна и съ дѣтихъ, Дѣмитрашко съ жъна и съ дѣтихъ, Тома съ жъна и съ дѣтихъ, Донич съ жъна и съ дѣтихъ, Конкъа съ жъна и съ дѣтихъ, Андроник съ жъна и съ дѣтихъ, Дѣмитръ съ жъна и съ дѣтихъ, Иви съ жъна и съ дѣтихъ, Битан съ жъна и съ дѣтихъ, Голѣ съ жъна и съ дѣтихъ, Цѣфан съ жъна и съ дѣтихъ, Ивнашко съ жъна и съ дѣтихъ, Баснаѣ съ жъна и съ дѣтихъ, сынъ Пънтеаѣи съ жъна и съ дѣтихъ, Костин съ жъна и съ дѣтихъ, Костантин съ жъна и съ дѣтихъ, Пъкъстъ съ жъна и съ дѣтихъ, Цѣфан съ жъна и съ дѣтихъ¹.

Ѫ Ис, август ѿ.

Гаврил жетман <т.р.>.

Arh. St. București, M-reя Sf. Sava-Iași, XXXII/87.

Orig., hirtie (31 × 19,5 cm), o pecete aplicată, căzută.

Datat după Gavril hatman și pîrcălab de Suceava.

225

1634 (7142) august 8, Iași.

Vasile Lupu voievod poruncește slugilor domnești din ținutul Suceava să lase în pace satul Vilcești al mănăstirii Galata de Sus, întrucît este scutit de dări.

† Иѡ Баснаѣ воєвода, божію милостію, господарь Земли Молдавскон. Scriem domnia mea tuturor slugilor noastre, cîți veți înbla cu slujbele domniei mele la ținutul Sucévei. Deacă veț vedea cartea domniei mele, iară voi să aveți a lăsa în pace satul Vilceștii, ce iaste a svintei mănăstiri a Galatei de Sus, să fie în pace de sulgiu și de iliș și de untu și de lucru și

¹ Pe lîngă numele țiganului se repetă de fiecare dată formula „cu femeia și cu copiii lor“.

de ceară și de alte angherii mai mănunte, numai să aibă ei a-ș plăti birul cît vor fi scriș în catastih, den vistiiariul domniei mele.

Dereptu aceia, nici cartea domniei mele să nu le luați, nici pecetluit să nu le < cere >¹ți. Așijdere și voi pîrcălabi și globnici de acel ținut, să socoțiți, de să vor afla nescai oameni, făcători răi, în sat, furi sau tilhari, de față, pre acée să-i prădați și să-i globiți, iară oamenii cei derepți să-i lăsați în pace, întru nemic să nu-i învăluiți.

Iară cine va învălui, bine să știe, că de mare certare vor fi de la domnia mea.

Тоѣ пишемъ господство мнѣ, иначе не бѣдетъ.

Ѫ Ісѣ, въ лѣто «Ѫрмѣ аѪгустъ Ѣ.

† Глѣмъ господинѣ велѣлѣ.

Иъ Василѣе бонкова <m.p.>.

† Инаки <писалъ>.

Bibl. Acad., XLVI/139.

Orig., hîrtie (32,5 × 19,5 cm), pecete aplicată.

Două copii la Arh. St. București, ms. nr. 628, f. 203 v., și ms. nr. 629, f. 291.

226

1634 (7142) august 8.

Vasile Lupu voievod întărește lui Pătrașco Ciogolea fost logofăt al treilea și lui Gheorghe Jora fost sulger cîte o jumătate de sat din Badeuți și Săbășani, pe pîrîul Bașău, ținutul Dorohoi, cumpărate de la Căzacul, fiul lui Gheorghe comisul din Cîrstești.

Suret de la Vasili vodă din anul 7142 < 1634 > avgust 8.

† Cu mila lui Dumnădzău, Ioan Vasili vodă, domnu Țări Moldovii. Iată au vinit, înainte noastră și înainte boerilor noștri, mari și mici, sluga noastră, Căzacul, ficiorul lui Ghiorghe comisul din Cîrstești, di a lui bunăvoie, di nemi silit, nici asuprit și au vîndut a sa driaptă ocină și moșie, jumătate di satu di Badiuți și jumătate di sat di Săbășani, ce sînt în ținut Dorohoiului, cu bălți di pești și cu iazuri și cu vadu di moară pi pîrîul Bașovii, din gios di tîrgul Ștefăneștii. Pre acili li-au vîndut boeriului domnii mili, Pătrașcu Ciogoli ci au fost treti logofăt, printru trii sute de taliri, bani gata. Iar cielantă jumătate de sat dintr-amîndoa satili, adică din Badiuți și din Săbășani, iarăși s-au vîndut boeriului dumnii meli, lui Ghiorghe Jora ci au fost sulgir, dript trei sute di taleri, bani gata. Și sculîndu-să boeriul nostru

¹ Loc rupt.

Pătrașcu Ciogole și Gheorghii Jora sulgir, li-au dat toți banii deplin, ei mai sus scrii, în minuli Căzacului, ficiorul lui Ghiorghii comisu; au mai datu și un ispisocu ei l-au avut ei di la Costandin Movila vodă în minuli lui Ghiorghii Jora.

Pintru acili și domnii mi, văzindu a lor bună învoială și tocmală și plată deplină, și încă de la domniei mi am dat și am întărit acistor di mai sus scriși boeri, ca să li hii lor amindoo satili acisti, Badeuții și Săbășanii și cu tot vinitul, cu bălți și cu hiliștii și cu vadul di moară ei esti pi pîrlul Bașovi, dreaptă ocină și moșii și cumpărătură și uricu de întăritură, cu tot vinitul, nielătit și nirușiiti nici odănoară în veci. Și altul nimi să nu să amisticii pristi hrisovul nostru.

Însum domnii mi poroncindu.

Bibl. Acad., CII/186. .

Copie.

227

1634 (7142) august 8.

Vasile Lupu voievod întărește lui Mihașco Cornaci diac două jirebii din satul Dersca, cumpărate de la Minta ș.a.

Ispisocu scrisu pe sirbiia de la Vasilii voievod în carele scriia că au venitu înaintea mării salé și a tuturor boiariloru sluga sa Mihașco Cornace diiacu și au adusu unu zapisu de mărturiia de la Gricica șoltuzulu și 12 pîrgari dinu tîrgulu Siretiului și de la alți oameni buni și oșteni ce-au fostu mai înainte, scriindu așa și mărturisindu, precum au venitu înainte lor Minta, sora Zaharii, fata lui și feciorul ei, Griga, și nepotulu ei, Tudorașu, feciorulu lui Madonniia, și de a loru bunăvoia, de nimé siliți, nici asupriți și au vîndutu a loru driaptă moșiiia dinu moși, doao jrebii dinu Dersca, partea Țicșii, cu locu în vatra satului și în cîmpu și în pădure și cu totu vinitulu. Acele doao jrebie li-au vîndutu ei părintelui loru, popii lui Cornaci din Derzsca, dreptu 43 zlat de argintu.

Deci și mărie sa, vădzindu acelu zapisu de mărturiia și altă zapisă de cumpărătură de la Ștefanu Tomșe voievod, iarăși pre acele doao jrebii ce s-au scris mai susu, s-au încredințatu și pentru acéia și mărie sa i-au datu și i-au întăritu acele 2 jrebii, ce s-au scris mai sus, din sat din Derzsca, partea Țicșei, ca să-i fiia și de la mărie sa driaptă moșiiia și cumpărătură și uricu și întăritură cu totu venitul, nestrămutată nici odănoară în vecii de veci.

Din anii 7142 < 1634 > avgust 8.

Bibl. Acad., Ms. nr. 111, f. 27v—28r.

Traducere.

1634 (7142) august 8.

Marii boieri adevăresc vânzarea de către Căzacul, fiul lui Gheorghe comis, a unei jumătăți din satele Badeuți și Săbășeni, ținutul Dorohoi, lui Pătrașco Ciogolea fost logofăt, iar a celeilalte jumătăți din satul Badeuți lui Gheorghe Jora fost sulger.

Suret scos rumânește de pe o mărturie sirbască a cîțiva boeri, din let 7142 < 1634> avgust 8.

† Adică eu, Pătrașcu Bașotă vel logofăt și eu Savin vel vornic de Țara de Gios și eu Dumitrașcu Șoldanu marele vornic de Țara de Sus și eu Gavril hatman și pircălabul Sucevii și eu Grigorie Urechi marele spatar și Gheorghe marile păharnic și Dumitru Buhuș marele visternic și Grama marele stolnic și Simion Mălaiu vel comis și Toader Petreceicu vel armaș și Iurașcu vtori logofăt și Vasile Banul vtori visternic și Toma sulgiriul și Lupul Prăjescul cruceriu șe Ghenghe ce au fost logofăt și Cujbă ce-au fost visternic¹ și Iurașcu Bașotă ce-am fost hatman și alți boeri ai curții a milostivului nostru domnu. Iată au venit, înaintea noastră, Căzacul, ficior lui Gheorghe din Cirstești, de a lui bunăvov, de nimi silit, nici asuprit și au vîndut al lui driaptă ocină și moșie, jumătati de satul Badeuții, încă ș-altă giumătati de satul Săbășenii, ce sint în ținutul Dorohoiului, cu bălți de pești și cu heleștei și cu vad de mori, pe pîriu Bașove, ce iaste din gios din Ștefănești. Pre acele li-au vîndut lui Pătrașcu Ciogole ce au fost logofăt, dintr-amîndoa satele, din Badeuț și din Săbășeni, iarăș celante giumătate din Badeuț li-au vîndut lui Gheorghe Jora ce au fost sulgeriu, drept 300 de taleri, bani gata. Și sculindu-să Pătrașcu Ciogole logofăt și cu Gheorghe sulgeriul li-au dat toț bani deplin, ce mai sus scrii, în mîinule Căzacului, ficior lui Gheorghe comis și li-au dat Căzacu și ispisoc ce l-au avut de la Costandin Movila vodă; pre a <ce>² l ispisoc, el l-au dat lui Gheorghe Jora sulgeriul.

Pentru aceia, dacă am văzut a lor bună învoială și tocmală și plată deplin, iată am dat și de la noi și li-am făcut acest zapis, ca să le fie lor de mari credință și de pre aciasta să aibă a-ș face și dresă domnești.

Și pentru mai mari credința, ni-am pus și pecețile noastre.

Bibl. Acad., CII/187.

Trad. din sec. al XVIII-lea.

¹ Greșit, pentru „fost mare vornic“.

² Omis.

1634 (7142) august 8.

Mărturie pentru cumpărarea unei ocini de către Damian din Tatomirești de la Vasile și fratele său Dumitru.

† Acesta mărturie cum au cu<m>¹părat Dămiian den Tatumiriști partea de ocenă de la Vasilie, feciurul Fluriei și de la frate-seu, de la Dumietru și nu ș-au lăsat innapui nemică de partea lui Dumietru[tru]. Au cu<m>¹părat Dămiian den Tatumi<ri>¹ști de la Vasilie și de la Dumitru, feciurie [feciurie]², nepuței lui Gruzav, strénepuței Mirzei și Tenciuli să nu ma<i>¹ aibă neci o trabă la Tatumiriști. Și au dat Dămiian den Tatumierești pre ace ocenă acelor dui fraț, au dat o sută de talere și șease bani³ proști.

Și o au cumpărat dintre multe omene bune și bătrini și tenere, anume a fustu vătămanul den Sci<n>¹téi și pupa Ștefan de aculu și pupa Gurcea de aculu și Vasilie Rubuț de aculu și Ionașcu de aculu și Petre de aculu și Mecica de aculu și feciurul i Blăgui, aneme Sava și Gavril Pălecaș și Dumitru Otur de aculu și multe omene bune și bătrine și tenere. Și au cu<m>¹părat ace parte acelor dei fraț tuată den satu de Tatumiriști, cu venetul seu, cu tut ce le s-au ales despre frați sei.

De cesta mărturisim cu sufletele noastre și ne-m pus și pecetele, se se știe.

БѢ АКТѢ ХРѢМѢ АНГЕЛА АНГЕЛѢ И ДНН.

Пис пш ГѢрчѢ.

Arh. St. București, M-rea Birnova, VI/3.

Orig., hirtie (31,7 × 21,8 cm), șase peceti aplicate.

230

1634 (7142) < august > 9.

Vasile Lupu voievod întărește călugărilor de la mănăstirea Dobrovăț un loc de prisacă în braniște, pe Covasna.

Suret de pe ispisoc sirbăscu de la Vasile voievod, 7142 < 1633 > octombrie 9⁴.

Iată domnia me am dat și am întărit rugătorului nostru, egumenului și a tot săborului de la svinta mănăstire Dobrăvășului dreptă ocină lor,

¹ Omis.

² Așa în orig.

³ Corectat ulterior în „talerei“.

⁴ Data este greșită. După Pătrașco Bașotă mare logofăt documentul trebuie să fie din anii 1634–1635. O mențiune, Arh. St. București, M-rea Neamț, CXVIII/4 (nr. 2) poartă data 7142 (1634) august 9; probabil, copistul a greșit la transcrierea lunii.

danii și miluire ce o au avut-o de la bătrînul Ștefan voievod, un loc de prisacă ce este în braniști, pe Covasna, pe unde au hotărit slugile nostri Mateiu aprodul din Mircești și Filip brănișteriu și Toder biv brănișter și Blaga tij i Toder Coropceanul și Ionașcu Vlădiceanul și Pătrașcu, începîndu-se hotarul opcina din prihodiști Nuoreștilor, de cătră hotarul homorenilor, de acolo opcina unde mergi pîn la Mărtureii și pîn la movila ce mare, de acolo în capul piscului, în hotar și de acolo tocma pîn la puțul țuțuraniilor, de acolo la Dealul cel vechiu, de cătră homorenul, în drumul Tata-rilor, pîn la culme delului unde se înpreună cu hotarul.

Drept aceia, acest de mai sus arătat hotar să fii mai sus numitei sfintei mănăstiri Dobrovățului și de la noi danii și miluire și întăritură și uric, cu tot venitul, nestrămutat nici odinioară în veci. Și altul să nu să amestece.

Însuș domnul au poroncit.

Pătrașcu Bașotă vel logofăt au iscălit.

De pe sirbie pe limba moldovinească am tălmăcit la anul 1816 săptembrie 24.

Ionichie dechiu < m.p. >.

Erei Grigorie sichelar < m.p. >.

Neofit ieromonah < m.p. >.

Arh. St. București, Mitropolia Moldovei, CLIX/4.

Traducere.

231

1634 (7142) august 10, Iași.

Vasile Lupu voievod întărește lui Neaniul vornic de gloată o poiană din hotarul satului Tomești, în urma judecății avute cu călugării de la mănăstirea Voroneț.

† Иъ Еаснаѣ воєвода, вождю милостію господаръ Зѣмли Мѣлдавскон. Оуже приидошѣ, прѣд нами и прѣд вѣсими нашими мѣлдавскими болѣри, великини и малини, молѣбници наши, калѣгери въ свѣтаа манастири Коронец, на нмѣ¹ и тѣгаи лицом, прѣд господство ми, болѣрина господства ми Нѣнюл двѣрник глѣтнин, радѣ една полѣна еже ест въ хотар село Томици, под пасикѣ калѣгеромъ въ лаз, рѣкжще калѣгери аже не ест тоа полѣна въ хотар село Томици, нж въ хотар тои пасици. Я болѣрин господства ми Нѣнюл двѣрник глѣтнин, въ указоваа исписок за тѣж въ Мисси Могила воєвода, из пжрвоа

¹ Loc alb.

господство, како тегал сѣ лицом сѣ егданен Харитон и сѣ инших калѣгери, пакиже
wt Боропец, ради тоа полѣна више писанна и зостал твѣгда Нѣнюл дворник на
калѣгери понеже шерѣтох сѣ како ест wt хотар село его.

Ино господство ми и сѣ въсѣго съвѣта нашего сжидхом нх по законѣ
земскои и ни едного не вѣровахом, нж послахом господство ми нашего болѣрина
Каракаш вел шѣри и Кивдрѣ бие пѣркѣлаб, како да съматрѣют за сего дѣло,
како шерѣшет сѣ по правдою, по законѣ земскои. И събирани люди добри, ук-
рстни меуѣшани и съмотрани из рѣдѣ тон полѣнѣ и шерѣтошѣ како ест тоа
полѣна wt хотар томѣ село више писан Томецини.

И придошѣ прѣд господства ми, више писани, болѣрин господства ми, Ка-
ракаш¹ вел шѣри и Кондрѣ бие пѣркѣлаб и свидѣтелствоваши, прѣд господства
ми и прѣд въсѣго съвѣта господства ми, како ест тоа прѣд реченна полѣна пра-
ваа штинна болѣринѣ господства ми више писанномѣ, Нѣнюл дворник, wt хотар
село Томеци, а калѣгери не имають ни едно дѣло.

Тѣм ради, wt силѣ на прѣд, да имает Нѣнюл дворник джржати тоа
полѣнѣ въкѣпѣ сѣ иншаго хотар село Томеци, понеже ест емош праваа штинна.

И да не имають мѣи тегати сѣ ради сѣи тѣж николиже на вѣки. И ни да
сѣ не шанишаѣт.

Пис ѣ Мсох, въ лѣто хрѣмѣ, август ѣ дѣни.

† Сам господинѣ велѣл.

† Пѣтрашко Башотѣ вел лѣгофет искал <м.р.>.

† Шандир <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Mol-
dovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri
moldoveni, mari și mici, rugătorii noștri, călugării de la sfînta mănăstire
Voroneț, anume² și au pîrit de față, înaintea domniei mele, pe boierul
domniei mele Neaniul vornic de gloată, pentru o poiană ce este în hotarul
satului Tomești, sub prisaca călugărilor din laz, spunînd călugării că nu este
acea poiană din hotarul satului Tomești, ci din hotarul acelei prisăci. Iar
boierul domniei mele Neaniul vornic de gloată a arătat ispisoc de piră de la
Moisi Moghila voievod, din prima domnie, cum s-a pîrit de față cu egu-
menul Hariton și cu alți călugări, iarăși de la Voroneț, pentru acea poiană
mai sus scrisă și a rămas atunci Neaniul vornic pe călugări pentru că s-a
aflat că este din hotarul satului lui.

Deci domnia mea și cu tot sfatul nostru i-am judecat după legea țării
și nu am crezut pe nici unul, ci domnia mea am trimis pe boierul nostru
Caracaș mare ușar și pe Condrea fost pîrcălab ca să socotească de acest

¹ Omis.

² Loc alb.

lucru, cum se va afla după dreptate, după legea țării. Și au strîns oameni buni, megieși dimprejur și au cercetat de rîndul acelei poieni și au aflat că este acea poiană din hotarul acelui sat mai sus scris, Tomești.

Și au venit, înaintea domniei mele, mai sus scrisul boier al domniei mele, Cara< ca>¹ș mare ușar și Condrea fost pîrcălab și au mărturisit, înaintea domniei mele și înaintea întregului sfat al domniei mele, că este acea înainte zisă poiană dreaptă ocină a boierului domniei mele mai sus scris, Neniul vornic, din hotarul satului Tomești, iar călugării n-au nici o treabă.

Pentru aceea, de acum înainte să aibă a ține Neniul vornic acea poiană, împreună cu alt hotar al satului Tomești, pentru că îi este dreaptă ocină.

Și să nu aibă a se mai pîri pentru această pîră niciodată în veci. Și altul să nu se amestece.

Scris în Iași, în anul 7142 < 1634 > august 10 zile.

† Înсуși domnul a poruncit.

† Pătrașco Bașotă mare logofăt a iscălit < m.p. >.

† Șaidîr < a scris >.

Arh. St. Iași, CLXXII/21.

Orig., hîrtie (44 × 27,4 cm), pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. din 1784.

Altă trad., *ibidem*, CCLXXI/16.

EDIȚII: Băleanu—Stoide, *Doc. Neniul*, p. 41—42 (orig., cu trad.).

232

1634 (7142) august 11, Iași.

Vasile Lupu voievod judecă pricina dintre Udrea Gînscă cu neamurile lui și Isac Dediul cu fratele său Toader pentru a treia parte a satului Starosîlți, sub Cozanciu, întărindu-le acestora din urmă stăpînirea ocinii.

† Н<w>¹ Баснаїе воевода, вожію мностїю, господарь Земли Молдавскон. Ъже прїишоша прѣд нами и прѣд нашими молдавскими болѣри Оудрѣ Госкѣ съ братїями и плѣмннице нх и тѣгаи сѣ за лицо прѣд господства ми съ Исак Дѣдюл и съ брат его Тѣадер радї третѣа част, вышнѣа, въ село Старосѣлци, под Козанчию, 8 волост Хрѣлъѣ. Ино Ъдрѣ Гжнскѣ съ брати и съ плѣмннице нхъ они казали прѣд нами аже Исак съ брат его не имат они ни нѣкоѣ потребѣ въ тоѣ село и въ тоѣ част вышнѣа. Я слыга наш Исак Дѣдюл съ брат его Тоадер а они указовали прѣд господства ми едни исписок за выкупленїе въ

¹ Omis.

Моуси Могила коевода и едни запис за сѣднителства ѿ шолтѣз и вѣ прѣгари ѿ трѣх Ботѣшани и ѿ многи люди добри, писашаши како купи Исак Дѣдюл съ <брат его Т>¹оадѣр тоа третѣа частъ вѣшнѣ . . . ² вѣзка нѣх, Ерина, прѣвѣзка Ъдрѣ Гѣрчи, радѣ една сто лин вѣтихъ.

Ню господство ми съ вѣсѣми <на>¹шани волѣри, яко вѣндѣхом тои правѣи нарѣдѣнѣ за вѣкѣпленѣи, а Ъдрѣ Гѣскъ съ брат ми и племенници нѣх зос-
тали ѿ прѣд нами и прѣд нашего закона. И Исак Дѣдюл и брат его Тоадѣр ѿправили сѣ ѿ прѣд нами и поставили собѣи фѣрѣ вѣ вѣстѣр господства ми вѣ златѣи.

Тѣм радѣ, тоа третѣа част село Старосѣлци съ ставѣи и съ сѣножат ми да ест слуга наш Исак Дѣдюл и брат его Тоадѣр съ вѣсѣм дохѣдом. И Ъдрѣ Гѣскъ и брат его и племенници нѣх да не иматъ мѣи тѣрати на сѣи третѣа част ѿ село Старосѣлци, ани добивати никѣиже на вѣки. И аще произвѣст сѣ нѣкогда нѣкихъ урѣдѣнѣ на тѣа третѣа част, тоти да сѣ урѣват и да се не урѣватѣи. И ни да се не змѣнишатъ прѣд симъ листѣмъ нашимъ.

Писъ ѿ Моухъ, вѣ<ъ> лѣто <ѣрмѣ августъ аѣ.

† Самъ господинъ вѣлѣа.

Пѣтрашко Башѣтъ вѣа лѣтѣмъ фѣт и искаа <m.p.>.

† Чѣоца <писалъ>.

† I<o>³ Vasile voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni Udrea Goscă cu frații și rudele lor și s-au pîrit de față înaintea domniei mele cu Isac Dediul și cu fratele său Toader pentru a treia parte, cea de sus, din satul Starosîlți, sub Cozanciu, în ținutul Hirlău. Deci Udrea Gînscă cu frații și cu neamurile lor au arătat înaintea noastră că Isac cu fratele său nu au nici o treabă cu acel sat și cu acea parte de sus. Iar sluga noastră Isac Dediul cu fratele său Toader au arătat înaintea domniei mele un ispisoc de cumpărătură de la Moise Moghila voievod și un zapis de mărturie de la șoltuzul și cei 12 pîrgari din tirgul Botușani și de la mulți oameni buni, scriind cum a cumpărat Isac Dediul cu < fratele său T >¹oader acea a treia parte de sus ... ² nepoata lor, Eriņa, strănepoata lui Udrea Gorcea, pentru o sută de lei bătuți.

Deci domnia mea cu toți boierii noștri, dacă am văzut acele drepte drese de cumpărătură, iar Udrea Goscă cu frații și neamurile lor au rămas dinaintea noastră și dinaintea legii noastre. Iar Isac Dediul și fratele său

¹ Loc rupt.

² Loc rupt și șters în orig.

³ Omis.

Toader s-au îndreptat înaintea noastră și și-au pus ferie în vistieria domniei mele 12 zloți.

Pentru aceea, acea a treia parte din satul Starosilți, cu iaz și cu finaț, să fie slugii noastre Isac Dediul și fratelui său Toader cu tot venitul. Iar Udrea Gînscă și fratele său și neamurile lor să nu mai pirască pentru această a treia parte din satul Starosilți, nici să dobîndească vreodată în veci. Și dacă se vor ivi vreodată vreunele drese pe acea a treia parte, acelea să se rupă și să nu se creadă.

Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7142 < 1634 > august 11.

† Însuși domnul a poruncit.

† Pătrașco Bașotă mare logofăt și a iscălit < m.p. >.

† Focea < a scris >.

Arh. St. București, Colecția Adamachi, I/4.

Orig., hîrtie (42×28,5 cm), pecete aplicată, căzută.

Un rez., într-o carte de judecată din 1808 februarie 8, la Arh. St. Iași, Con-dica K 374, p. 512.

EDIȚII: Djamo, *Documente*, p. 454—456 (text slav și trad.).

233

<Cea. 1634 august 12>.

Drăgan și frații lui vînd lui Nacul Brut ocina lor din Năvrăpești.

Drăgan și frații lui vînd lui Nanu² Brut ocina lor.

Arh. St. București, Ms. nr. 1535, f. 32 v. (nr. 11).

Rezumat dintr-un perlipsis cu documentele satului Năvrăpești.

Datat după doc. din 1634 august 12 în care este menționat Nacul Brut judecîndu-se pentru alte ocini cumpărate în Năvrăpești (vezi nr. 235).

234

<Cea. 1634 august 12>.

Vasilie vinde lui Nacul Brut ocina sa din Năvrăpești.

Vasilie cu ai săi vinde lui Neului² Brut ocina sa.

¹ Loc rupt.

² Greșit, în loc de „Nacul“.

Arh. St. București, Ms. nr. 1535, f. 32 v. (nr. 7).

Rezumat dintr-un perilipsis cu documentele satului Năvrăpești.

Datat după doc. din 1634 august 12 în care este menționat Nacul Brut judecîndu-se pentru alte ocini cumpărate în Năvrăpești (vezi nr. 235).

235.

1634 (7142) august 12, Iași.

Vasile Lupu voievod întărește lui Năvrăpăscul vornic și lui Nacul Brut părțile de ocină din Năvrăpești cumpărate de Sanson, obligîndu-i totodată să-i întoarcă acestuia toate cheltuielile.

† Іѡ Баснаѣе воевода, божію мнѡстїю, господарѣ Зѣмли Мѡлдавскѡи. Adecă s-au pirit de față, înaintea domnii mele, Ghiorghe Năvrăpăscul vornicul și Nacul, feciorul lui Brut, cu Sanson, pentru nește părți de ocină ce au cumpărat Sanson de la Ionașco și de la Gligorcea și de la Luna și de la Todosiia, toate părțile lor din Năvrăpești.

Deci au rămas Năvrăpăscul vornicul și Nacul Brut pre Sanson ca să aibă a-i întoarce tot ce va hi dat Sanson pre acéle părți de ocină, bani, vită, ce va hi dat, tot să-i întoarcă și să nu mai aibă treabă cu acéle părți.

Тоѣ <пишем, иначе не бѣдет>¹.

✠ Іис, ✠ѡрмѣ август бѣ.

† Сѧи господинѣ велѣл.

† <Пѣтрашко Башотѣ вел логофѣт>¹ искал <м.р.>.

† Корлат <писал>.

Bibl. Acad., CDLII/71.

Orig., hirtie (28,7 × 21 cm), pecete aplicată, căzută.

236

1634 (7142) august 12, Iași.

Vasile Lupu voievod întărește lui Ion Prăjescul o ocină din Poiană în urma judecății cu Gheorghie Căpriorul.

† Іѡ Баснаѣе воевода, божію мнѡстїю, господарѣ Зѣмли Мѡлдавскѡи. Adecă au pirit de față, înaintea domnii mele, Gheorghie Căpriorul din Poiană cu Ion Prăjescul, dzicîndu înaintea domnii mele Gheorghii că-i înpresoară

¹ Loc rupt.

Ion Prăjescul o bucată de loc, partea lui din Poiană, fără ispravă. Iar sluga noastră Ion Prăje<s>¹cul au arătat înaintea domnii mele unispisoc de la Costantin vodă și zăpis de mărturie de la tîrg de la Trotuș și de la oameni buni, cum au cumpărat părintele lui, Ștefan Prăjescul, acea parte a lui Gheorghie din Poiană, cu vaduri de mori și cu tot venitul.

Deci domniia mea i-am giudecat cu tot devanul domnii mele și au rămas Ion Prăjescul pre Gheorghie dinnaintea domnii mele și din toată legea, ca să-ș ții Ion Prăjescul ocina și cumpărătura ce au fostu cumpărat tată-său.

Deci Ion Prăjescul s-au îndireptatu și ș-a[a]u pus fertia înaintea domnii mele și de acmu înaintea ca să n-aibă a mai pîrî Gheorghii Căprior pre Ion Prăjescul pentru aceasta piră în véci, peste cartea domnii mele.

Итак не есдет.

✠ Ис, ✠зрмк азгуст еї.

† Гам господинъ вѣла.

† Исак <писал>.

Arh. St. București, M-rea Bisericiani, XVI/9.

Orig., hîrtie (31,5 × 19,8 cm), pecete aplicată.

237

1634 (7142) august 12, Voroneț.

Călugării de la mănăstirea Voroneț scriu lui Pătrașco mare logofăt să nu dea crezare lui Teodor călugăr pentru că acesta nu are nici un drept asupra unei seliști a mănăstirii.

† Благорѡднѡмѹ пѣтъѹ блѡгорѡднѣишѡмѹ азшеѡ, нже въ Христа Бога блѡговѣрнѹхъ и ѡт Бога почѣтеннѡмѹ, прѣмлѡстнѣишѡмѹ ктиторѹ нашѣмѹ жупан Пѣтрашко вѣл лѡгѡфѣт, ѡт господи вѣселѡ сѡ, аминѡ.

Смѣренїе ермонахъ Николае егѹмен и вѣс събор ѡт свѣтѡе монастир Еоронецѡ². Altă, dăm știre dumitale de rindul acei seliști ce am dat știri dumitale și înainte vrême cu cea carte și am trimis pre fratele Ipifanie cu acélé treabe, iar s-au mestecat și acel călugăr bătrîn anume Theodorŭ, dzicîndu că are treabă la dumneata. Iar ne rugăm dumniitale să n-aibă credinți, căci că iaste un om bețiv și să <p>³ritivește măzdii⁴. Iar noi cu tot soborul, de

¹ Omis

² † Celui cu sînge nobil și cu suflet și mai nobil, întru Hristos Dumnezeu binecredinciosului și de Dumnezeu cinstitorului, prea milostivului ctitorului nostru jupan Pătrașco mare logofăt, de la domnul să te bucuri, amin.

Smeritul ieromonah Nicolae egumen și tot soborul de la sfînta mănăstire Voroneț.

³ Loc rupt.

⁴ Ia mită.

va fi pre giurămintu, vom giura înaintea mării sale domnu nostru și a părintelui mitropolitului, că de nu va fi schimbătură seliște dreptu seliști și o sută de lei ce ne-au dat dumnealui, iar acela să fie rămas 50 de boi domnii tale.

De aceasta dăm știre dumnii tale, iar cine ne mai amestică cu cuvente să fie de r[е]a rușine înaintea dumnitale. D-aceasta ne rugăm dumitale. И господъ Богъ да тѣ съподобенѣ съ вѣсѣмъ свѣтъмъ господства ти, амин.

Ъ свѣтоѣ монахѣ¹ Боронецъ, лѣто 7142, мѣсѣца августъ 12².

<Pe verso, adresa:> Блаженнымъ ктиторъ нашимъ Пѣтрашко вел логофѣтъ в Господи весели си, амин³.

Bibl. Acad. XLIX/11.

Orig., hirtie (28,2 × 19,2 cm), pecete aplicată, căzută.

238

1634 (7142) august 14, Iași.

Marii boieri mărturisesc că Iordachie vistier a cumpărat de la Conde fost vameș satul Poprincani, între Posadnici și Cîrniceni, pe Jijia.

† Се оубо ми, Пѣтрашко Башотъ великѣи логофѣтъ и Гаври Прѣжеска великѣи дворник Долгѣи[и] Землю и Димитрашко Шоладъ великѣи дворник Горѣи Земли и Гаври хѣтмана и прѣкълѣбъ Гвчавскон и Гѣврге великѣи чашиник и Глн-горашко Брѣкѣ вел спатар и Димитр Бсхшш вел вистѣрник и Банѣл вистѣрник и Димитрашко Ираи вел житничар и Шѣлау вел комис и Петричанко вел армаш и Тѣнасѣ дворник глотнѣи и Иким Бандар дворник и Гѣврге Нѣверѣпѣска дворник глотлѣи и Брѣга Бартик дворник глотнѣи и мнози болѣри и воини прѣднихъ, пишем и свѣдѣтелствоѣмъ съ симъ нашимъ записъ, како прѣиде прѣдъ нами Конди вѣи митникъ, самъ, съ своего доброе волѣ, некимъ непонѣжденъ, а ни присиловани и потоками съ съ болѣринъ господства ми, Юврдакѣ вистѣрникъ и продаѣмъ еднъ село, на нѣмъ Попринканѣи, между Посадничъ и между Кѣрничани, на Жи-жѣю, съ брѣдове за мѣстѣи ѣ Жи-жѣю и съ болотами рѣеними и съ сѣножатѣи, радѣ еднѣ сто зги жолти.

Ино мѣи, съ вѣсими, іако гвндѣхѣомъ ми доброе волѣ токмало и продажнѣи и исплѣно заплаото, а ми сътворили есми ѡтъ насъ сего рѣкописанѣи, іако да сът-

¹ Loc rupt.

² Și domnul Dumnezeu să te împodobească cu toată strălucirea pe domnia ta, amin. La sfânta mănăstire Voroneț, anul 7142 <1634> luna august 12.

³ Celui bun ctitor al nostru Pătrașco mare logofăt de la domnul să se bucure, amin.

корнѣ себѣ и нареденіе господарскихъ и, наи паче, приложилъ есми нашн печатѣ
подъ рѣкаписаніе. Да сѣ знаетъ.

Ї Иѣ, въ лѣто «ЗРМЕ» августъ дѣ.

Пѣтрашко Башотѣ велъ логѣетъ <т.р.>.

Прѣжескѣ велъ дворникъ <т.р.>.

Гиоргне велъ пѣхарникъ <т.р.>.

Гаврилъ хатманъ <т.р.>.

Баснаѣ Банѣ вистіерникъ <т.р.>.

† Adică noi, Pătrașco Bașotă mare logofăt și Savin Prăjescul mare vornic de Țara de Jos, și Dumitrașco Șoldan, mare vornic de Țara de Sus și Gavril hatman și pircălab de Suceava și Ghiorghe mare ceașnic și Gligorașco Ureche mare spătar și Dumitru Buhuș mare vistiernic și Banul vistiernic și Dumitrașco Iarali mare jîtnicer și Mălai mare comis și Petriciaico mare armaș și Tănăsie vornic de gloată și Iachim Bandur vornic și Ghiorghie Năvrăpăscul vornic de gloată și Ursul Vartic vornic de gloată și mulți boieri și oșteni de frunte, scriem și mărturisim cu acest zapis al nostru cum a venit, înaintea noastră, Condi fost vameș, însuși, de bunăvoia sa, nesilit de nimeni, nici asupra și s-a tocmit cu boierul domniei mele, Iordachie vistiernic și i-a vindut un sat, anume Poprincanii, între Posadnici și între Cîrniceni, pe Jijia, cu vaduri de mori în Jijia și cu bălți de pește și cu finețe, pentru o sută ughi galbeni.

Deci noi, cu toții, dacă am văzut tocmeala lor de bunăvoie și vînzare și plată deplină, noi am făcut de la noi această scrisoare, ca să-și facă și drese domnești și, mai mult, am pus pecetile noastre sub iscălituri. Să se știe.

La Iași, în anul 7142 < 1634 > august 14.

Pătrașco Bașotă mare logofăt < m.p. >.

Prăjescul mare vornic < m.p. >.

Ghiorghie mare paharnic < m.p. >.

Gavril hatman < m.p. >.

Vasilie Banul vistiernic < m.p. >.

Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol” — Iași, Fond Spiridonie, XLV/87 bis.

Orig., hîrtie (32,2 × 19,8 cm), patru peceti aplicate.

Cu o trad. din sec. al XVIII-lea.

EDIȚII: Iorga, *St. și doc.*, V, p. 22 (rezumat); Ghibănescu, *Ispisoace*, II, 1, p. 86—88 (orig. slav cu trad.).

1634 (7142) august 15, Iași.

Chelsiia Țopasca, fiica lui Solomon, vinde un loc de casă în Iași, pe Ulița Nouă, lui Gheorghe și Apostol, fiii lui Mechi.

† Adecă eu, Chelsiia Țopasca[a], fata lui Solomon, vară primară Rodancăi ai hagioae Cozmoae, scriem și mărturisescu cu cestu zapis al meu cum eu, de nime silită, nici nevoită, ce de bunăvoia mea, am vîndut a mea dreaptă ocină și moșiia, un loc de casă în tîrg, în Eși, pre Ulița Noă, ce iaste între șoltuzul Răt Găoadză și între Tănasie ușeriul, preste uliță și lingă Vasilie Iordăchielea. Acesta o am vîndut lui Ghiorghii și lui Apostol, feciori lui Mechi, dreptu 120¹ de lei, bani gata[a].

Pentr-aceia, ca să hie dumilor sale dreaptă ocină și moșie, pentru căci ne-u plătit plata deplin întru mînule nostré 120 de lei, ce mai sus să scriu.

Și în tocmala noastră s-au prilejit acești neguțători, anume: Enea, ginerele lui Răt Găoadză și Vasilie Iordăcheel și Dumitrașco, mari boeri, și Nechita vătah de aprodzi, și Ștefan Ghiordeea și Mihăilă croitor de la săorie, Gavril șoltuzul cu 12 pîrgari s-au prilejit.

Aceasta scriu și mărturisescu, cu zapisul nostru. Și pentru credința, ne-m pus pe <ce>²țili și iscăliturile cătră acestu adevărat zapis al nostru, să să creadză.

U Ias, leat 7142 < 1634> avgust 15.

Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol” — Iași, Pachet Costăchescu, nr. 7.

Transcriere de M. Costăchescu după orig., hîrtie, cu zece peceți aplicate.

1634 (7142) august 19, Iași.

Vasile Lupu voievod poruncește pîrcălabilor din ținutul Suceava să cerceteze pricina dintre mănăstirea Pobrata și Soltana Tălmăcioae pentru niște vecini ai mănăstirii stabiliți în satul Drăgușani.

† Нѡ Баснаѣе воєвода, божію мнѡстѣю, господарѣ Земаи Мѡлдавскѡн. Scriem domniia mea slugilor domnii mele, pîrcălabilor de Suciavă. Dămu-vă știri că <s>³au pîrît de față, înaintea domnii méli, Soltana Tălmăcioae

¹ „120“, scris peste loc șters.

² Omis.

³ Loc rupt.

cu călugări de la mănăstiri de la Pobrata pentru nește vecini, anume David și pentru Tănase și Marco, dzicindu că sintu ailor și au fugit de la mănăstiri, după domnia lui Barnovschie încoace, iar Soltana¹ au dzis că sintu la dinsa de cindu împăratul.

Pentru acéia, deaca vei vedea cartia domnii mēli, iar voi ca să socotiți, de vor hi fugiți de la mănăstiri de după domnia lui Barnovschie încoace, să-ș ia călugări vecenii, iar de vor hi nemeret acolea, în Drăgușiani, mainte de domnia lui Barnovschie, să-i lase călugării în pace.

Aciasta scriem domnia mea și să nu se mai pirească de aceasta pîră nece odănoară în viaci, înaintia cărții domnii mēle.

✠ Мс, лѣто «Зрмк август ѿ».

† Господинъ рече.

† Бѣл лшгофет гчи.

† Ивнашко <писал>.

Arh. St. București, M-rea Sf. Sava-Iași, XXXV B/17.

Orig., hirtie (31 × 21 cm), pecete aplicată.

241

1634 (7142) august 19, Iași.

Vasile Lupu voievod poruncește pircălabilor din ținutul Suceava să împartă feciorii țișanului Dologa între Soltana Tălmăcioaia și mănăstirea Pobrata.

† Ив Басилѣ воєвода², божію милостію, господаръ Земле Мѣлѣдѣскои. Scriem domnia mea la slugile domnei mēle, la pircălabii de ținutul Sucēvei. Dămu-vă știri că s-au pîrit de față înaintea domnei mēle ceastă giupniasă, anume Soltana Tălmăcioae, cu călugărei de la mănăstiri de la Pobrata pentru Dologa țișanul, dzicindu călugărei că au făcut schimb cu Mogildia cel bătrîn, de li-au dat pre înma Dologăi și au luat [luat] altă țișancă de la călugări. Și cindu o au dat pre înma Dologăi, o au dat fără de feciorul ei, fără Dologa. Dece dzicū călugări că o au dat cîndu au dat cu feciori cu tot cîndu au schinbat, iar giupinėsa Soltana au dzis: cîndu au făcut schimbu n-au făcut să ia și ficiorul, ce au făcut să ia țișancă pentru țișancă.

Dece s-au dat lēge Soltanei să giuri cum s-au făcut schimbul, să dea numai țișancă dreptu țișancă. Și au giurat Soltana la svînta besērecă și -au îndereptat; iar călugărei au rămas dennaintia domnei mēle și den toată lēgia.

¹ Omis.

² Corectat din божію.

Pentru aceia, deaca veți vedea cartia domnei mele, iar voi ca să socotiți ce vor hi făcuți feciori împreună Dologa cu această fâmie și alte uniante să dea în 2 părți și să ia o parte ceastă giupiniasă Soltana, altă parte să-ș ia călugării cu țiganca. Iar Dologa să hie pre mina Soltanei cu trii feciori.

Aceasta scriem domniia mea și să nu să mai pîrească de această pîră nece odănoară în viaci înaintia cărții domnii mele.

✠ Ис, лѣто хрѣма аргѣст ѿѣ.

† Господинъ рече.

† Пѣтрашко Башотъ вел логофѣт зчи.

† Іунашко <писал>.

Arh. St. București, A. N., MMDXXXIV/3.

Orig., hîrtie (31 × 20,5 cm), pecete aplicată.

242

1634 (7142) august 20, Iași.

Vasile Lupu voievod întărește lui Toader Isac, Sava Ganea, Gligorie Blendea și răzeșilor lor din satul Mihăești niște poieni cu finețe de lingă apa Moldovei, după judecata pe care aceștia au avut-o cu Nechita, fiul lui Sava ș.a.

Иъ Василѣ коєвода, в<о>жѣю м<и>лостню, г<о>сп<о>д<а>ръ Земан Младескон. ѿже прѣидоша, прѣд нами и прѣд нашими молдавскими болѣри, великими и малими, Некита, с<ы>нъ Гавоки, съ своимъ рѣзѣши въ Лѣстѣи и тегали с<л> за лицѣ прѣд нами съ Гава Ганѣ и съ Тоадер Исак и съ Гангорѣ Блѣндѣ и съ нини рѣзѣши нх въ Михѣиши и въ <loc gol>¹ и въ Митеиши, ради нѣкихъ полѣни что среали рѣка Младокѣ въ мѣсто нх съ много сѣножатни. Ино Некита съ вѣсими рѣзѣшими ег<о> реч аж<е> тот мѣсто естъ им даанѣ въ Стронч логоф<е>т, а другихъ нарежденѣ не авна прѣд нами, тѣчѣю изъ естъ ег<о> казал. Я слуга наш Тоадер Исак и Гава Ганѣ и Гангорѣ Блѣндѣ и братѣи нх въ село Михѣиши, а они указовал прѣд нами исписок за потвержденѣ въ Петръ коєвода и пакиж<е> исписок за потвержденѣ и за сѣмотренѣ, что сѣмотрил им Стронч логоф<е>т, въ Еримѣ Могила коєвода, како избрал им тогда тотѣ полѣни съ сѣножатни черезъ Молдовѣ рѣцѣ...² до³ липове и лѣсовѣ.

¹ Nota lui Ghibănescu.

² Loc gol în transcriere.

³ La Berechet, *Doc. din sec. XVI–XVII* (v. EDIȚII): и съ.

Ино г<о>сп<о>д<ст>в<о> ми съ вѣсими нашими болѣри, видѣхше на¹ Некита, с<ы>нъ Гавоки², без нарѣдѣнїе, ман³ съмотрихом по закон и поставихом⁴ на тях⁵ там <до тот мѣсто>⁶ и написахом лист г<о>сп<о>д<ст>ва ми до болѣри наш Пѣтрашко Боба бие вел спатар и до люди добри⁷ болѣрихъ, яко да имаѣт они посокотит и наи добро тоти полѣни съ сѣножатни и съ пасика Ганин. Таж<е>, съмотрихъ съ многи савги г<о>сп<о>д<ст>в<а> ми и с<ы>н<о>ве болѣрскихъ и шербѣцет сѣ тоти полѣни съ сѣножат, до липове и лѣскови, аже ест за дѣдиннъ Гавоки Ганѣ и Тоадѣр Исак и Глигорїе Блѣндѣ съ рѣзѣшми нхъ⁸ а Некита, с<ы>нъ Гавоки онъ ходилъ человекъ лѣжикъ и без исправ таж<е> зосталъ онъ съ вѣсими рѣзѣшми его <отъ прѣдъ господства ми и вѣс закона земскои, а Гавоки Ганѣ и Тоадѣр Исак и Глигорїе Блѣндѣ съ рѣзѣшми нхъ>⁶, они оправдалъ сѣ отъ прѣдъ г<о>сп<о>д<ст>в<о> ми и прѣдъ нашими болѣри и поставилъ соби фѣрѣ въ вистѣларъ г<о>сп<о>д<ст>в<а> ми бѣ злоци вѣтихъ; и имали они и дрѣгъ исписокъ отъ Монаха воєвода, пакиж<е> за прѣнїе и за фѣрѣ.

Тѣмъ ради, отъ н<ы>нѣ на прѣдъ, Некита съ вѣсими рѣзѣшми его болше да не имаѣтъ онъ манъ тѣгати, а ни доивѣати, николѣж<е> на вѣки. Яъ аще манъ хоуцетъ <тегати>⁶ или шавѣетъ нѣкихъ записе да се не вѣроуетъ, нѣ да естъ за глоубѣ портѣ г<о>сп<о>д<ст>в<а> ми кѣ волъ. Инакъ не бѣдѣтъ.

У Мс, в<ъ> л<ѣ>т<о> х<в>р<м>е л<в>г<у>стъ кѣ.

Гамъ г<о>сп<о>д<ст>в<а> ми велѣлъ.

Изъ Пѣтрашко Башотъ велъ лавг<о>ф<е>тъ искалъ.

Фочкѣ <писалъ>.

Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, mari și mici, Nechita, fiul lui Sava, cu răzeșii lui din Leutești și s-au pîrît de față înaintea noastră cu Sava Ganea și cu Toader Isac și cu Gligorie Blendea și cu alți răzeși ai lor din Mihăești și din (loc gol)⁸ și din Mitești, pentru niște poiene pe care le-a rupt riul Moldova de la locul lor cu multe finețe. Deci Nechita cu toți răzeșii lui a zis că acel loc le este lor danie de la Stroici logofăt, iar alte drese nu au arătat înaintea noastră, ci numai din

¹ La Berechet, *loc. cit.*: <аж<е>.

² La Berechet, *loc. cit.* urmează: естъ человекъ.

³ Greșit, în loc de мн.

⁴ Greșit, în loc de послахомъ (vezi și Berechet, *loc. cit.*).

⁵ На тяхъ, greșit în loc de пакижѣ (vezi Berechet, *loc. cit.*).

⁶ Întregit după Berechet, *loc. cit.*

⁷ Loc gol în transcriere.

⁸ Nota lui Ghibănescu.

gura lui a spus. Iar sluga noastră Toader Isac și Sava Ganea și Gligorie Blendea și frații lor din satul Mihăiești, ei au arătat înaintea noastră ispisoc de întărire de la Petru voievod și iarăși ispisoc de întărire și de cercetare de la Eremia Moghilă voievod ce le-a cercetat lor Stroici logofăt, cum le-a ales atunci acele poieni cu finețe peste riul Moldova . . . ¹ pînă la tei și pînă la pădure.

Deci domnia mea cu toți boierii noștri, văzînd pe² Nechita, fiul lui Sava³, fără drese, noi am cercetat după lege și am trimis <iarăși> ⁴ acolo, <la acel loc> ⁴ și am scris cartea domniei mele la boierul nostru Pătrașco Boul fost mare spătar și la oameni buni . . . ¹ boieri, ca să aibă ei a socoti și mai bine acele poieni cu finețe și cu prisaca lui Ganea. Astfel a cercetat cu multe slugi ale domniei mele și cu feciori de boieri și s-au aflat acele poieni cu finețe, la tei și la pădure, că sînt de dedină lui Sava Ganea și Toader Isac și Gligorie Blendea cu răzeșii lor, iar Nechita, fiul lui Sava, el a rămas ca un om mincinos și fără ispravă și a rămas cu toți răzeșii lui <înaintea noastră și din toată legea țării, iar Sava Ganea și Toader Isac și Gligorie Blendea cu răzeșii lor> ⁴ s-au îndreptat înaintea domniei mele și înaintea boierilor noștri și și-au pus ferie în visteria domniei mele 12 zloți bătuți; și au avut ei și alt ispisoc de la Moise voievod, iarăși de pîră și de ferie.

Pentru aceea, de acum înainte, Nechita cu toți răzeșii lui mai mult să nu aibă a mai piri, nici a dobîndi niciodată în veci. Iar dacă va mai umbla <să se pîrască> ⁴ sau va arăta niște zapise să nu se creadă, ci să fie de gloabă porții domniei mele 20 de boi. Altfel să nu fie.

La Iași, în anul 7142 <1634> august 20.

Însuși domnul a poruncit.

Eu Pătrașco Bașotă mare logofăt am iscălit.

Foccea <a scris>.

Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol” — Iași.

Copie după Ghibănescu, *Ms. Surete*, LXVI, p. 170—171, nr. 51.

(Transcriere și traducere după orig., pecete aplicată, căzută).

EDIȚII: „T. Codrescu”, III, p. 132—133 (text slav cu trad. editorului); Berechet, *Doc. din sec. XVI-XVII*, p. 179—181 (text slav cu trad. editorului).

¹ Loc gol în transcriere.

² La Berechet, *loc. cit.*: „că”.

³ La Berechet, *loc. cit.*, urmează: „că este om”.

⁴ Întregit după Berechet, *loc. cit.*

16< 34> — 16< 41> august 24 (714 . . .), Iași.

Vasile Lupu voievod împuternicește pe Mitrofan episcop de Roman să ție țigani Măricăi, așa cum a lăsat aceasta la moartea ei.

† Иъ Басилѣе воєвода, божію милостію, господаръ Земли Молдавскон. Dată-i cartea domniei mele părintelui și rugătoriului nostru, lui Mitrofan episcopul de Roman, ca să hie tare și putérnic cu cartea domniei mele a ținea țigani Măricăi domnișorei, anume Băsărab și Nicoară, frate lui Băsărab, Ion și Condrea tij frate lui Băsărabă și Pepelea și Sava și Gavril și Nicula, fratele lui Gavril, și Nastasiia, Sava Pepelei și Andreiu, cu[m]m au lăsat dumneaei cu limbă de moarte ca să hie acești țigani danie unde vor dzeace-oasăle ei. Și s-au găsit și scrisoare de la vlădica Dionisie, ce-au fost la Roman mainte, de la nepotul dumisale dzicîndu cum mai sus scrie. Iar den ruda ei de va avea cineva derése de țigani dumisale ca să le aducă înaintea domniei mele.

Тоѣ пишемъ господства ми, никак не [не] бѣдетъ.

Ѫ Ме, въ лѣто жрѣм . . .¹ август кѣ.

† Сѧмъ господинъ велѣл.

† Евлаамъ <писалъ>.

Bibl. Acad., LXI/45.

Orig., hirtie (31 × 19 cm), pecete aplicată.

Datat după începutul domniei lui Vasile Lupu și ultimul an pe care îl indică cifra zecilor.

1634 (7142) august 28, Iași.

Vasile Lupu voievod judecă pricina dintre Iurașco și jupîneasa Goei pentru părți din satele Doljești, Firțești și Rușii Blăgoești, dînd rămas pe Iurașco.

† Иъ Басилѣе воєвода, божію милостію, господаръ Земли Молдавскої. Adecă că s-au pirit de fați, înaintea svatului domniei mele, Iurașco pre-giupîneasa Goei, dzicîndu că are Iurașco moșie la niști părți de ocină în sat în Doljiști și în Firțești și în Rusii Blăgoești, iar giupîneasa Goei au

¹ Cifra unităților omisă de diac.

arătat uric și ispisoace de la Radul vodă, cum le-au cumpărat giupînu-său Goia acele părți de ocină de la Iurașco, care părți mai sus scriem domnia mea.

Deci au rămas giupineasa Goei pre Iurașco, printru căci s-au aflat că le-au vîndut Iurașco de bunăvoie sa, deci ca să n-aibă Iurașco nicio trabă la acele părți de ocină ce-s mai sus scrise și 'ca să nu să mai pîrască aceasta pîră nice odănoară în veci, înaintea cărții domniei mele.

✠ Ис, лѣто 7398 август кн.

† Господинъ речѣ.

† Пятрашко Башотъ вел логофѣт <м.р.>.

Къзакъа <писал>.

Arh. St. București, Ms. nr. 648, f. 132.

Orig., hirtie (32 × 19,5 cm), pecete aplicată.

Cu o copie, *ibidem*, ms. nr. 602, f. 96.

245

1634 (7142) august 29, Iași.

Vasile Lupu voievod întărește lui Neculae Sechiul fost cupar și mamei lui, Nastasia, jumătate din seliștea Ruși, ținutul Neamț, pentru care a avut pîră cu Luca Fuștele.

† Иъ Василѣ воєвода, божію милостію, господаръ Земли Молдавскон. Оже прѣиде, прѣд нами и прѣд всими нашими молдавскими болѣри, великих и малых, Лѣка Фѣштеа, зѣт Зосим, и тегаа за лице, прѣд нами, на кнѣгинѣ Настасіа Секилоае и на сынѣ ея, Некѣлае Секила бѣе кѣпар, радѣ пол село Русѣи, на потоце Воренк, и съ нами на том потоце, что ѡ волоост Немецскон, рѣкѣци ии аже тоа пол село было право за дѣдиннѣ тѣстѣ емѣ, Зосим, и не продаа Зосим, тѣст его, тоа пол селище, Русѣи, нѣ зприслѣоваа емѣ съ велика прислѣовааніе тоа пол селище дѣд Некѣлае, на имѣ Гиминѣи Секила. Я сѣга наш кѣше писан, Некѣлае Секила, ии рѣкѣци, прѣд нами, аже тоа половина селище, Русѣи, было право за вкѣпаніе Гиминѣи Секила ѡт Шефана, дѣща тѣст его Зосим, сынѣ Драксин, оунок Настасіи, а тоа друга половина селище, Русѣи, бѣше емѣ кѣпежно ѡт Дмитрѣи зрнкар, радѣ една тиѣци злати, како ѡказѣали, прѣд нами, неприваіи и нарѣденіе за вкѣпаніе и за переніе, что имаа дѣд его, Гиминѣи Секила и Некѣлае, ѡт Бреніа воєвода и ѡт Стефан Томшѣ воєвода и ѡт Радѣа воєвода и за потвержденіе ѡт них прѣдніи господари, прѣжде нас бѣвши.

Таже <радї>¹ тоа селнше вѣше писанна, Рѣсїи, таже господство ми съ-
днѣом на нѣх по праведю и по законѣ земскои и вѣрѣтохом истинно, аже ест
тоа селнше, Рѣсїи, право за вѣкшленїе дѣд Некѣлаеки Гѣкиа, ѡкоже вѣще пишем
и ѡкоже вѣдѣхом господство ми и тѣх истинниїх нареденїе что сказывал
прѣд нами слуга наш Гѣкиа. Таже, слуга господства ми Гѣкиа и мати его,
Настасїа, вини справили сѣ ѡт прѣд нами и ѡт вѣс закон земскои и поставили
соби фѣрѣю кѣд злати вѣ вѣстѣр господства ми.

И Лѣка Фѣцелѣ, зѣт Зосим, вѣрѣтохом господства ми истинно аже
ходил бѣз дѣло, занѣже нареденїе не имал, почто бѣше проданное за тѣст
его, Зосим. Таже Лѣка Фѣцелѣ он зостал ѡт прѣд нами и ѡт вѣс закон
земскои. Ино ѡт сѣдѣ на прѣд, Лѣка Фѣцелѣ да не имает маи тѣгати а ни до-
бѣватї на Некѣлае Гѣкиа, радї сїа тѣжеб, николиже на вѣки. И аще вѣзвѣнѣет
Лѣка Фѣцелѣ вѣ нѣка вѣрѣмѣ тѣжеб, да имает бѣтї глобѣ портѣ господства
ми и колн.

Инак да не бѣдет прѣд сим листом нашим.

Ѫ Мс, лѣто <ѣрмѣ август кѣ>.

† Слн господинѣ вѣлѣл.

† Пѣтрашко Башотѣ вѣл лѣгофѣт искал <м.р.>.

† Іѡнашкѣ Мѣнжѣ <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei.
Iată a venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni,
mari și mici, Luca Fuștele, ginerele lui Zosim și a pirit de față, înaintea
noastră, pe cneaghina Nastasia Secheloe și pe fiul ei, Neculae Sechil fost
cupar, pentru jumătate din satul Rușii, ce este în ținutul Neamț, pe piriul
Orbic și cu mori pe acel piriu, zicînd el că acea jumătate de sat a fost
dreaptă de moștenire a socrului său, Zosim, și nu a vîndut Zosim, socrul lui,
acea jumătate de seliște, Rușii, ci bunicul lui Neculae, anume Simion Sechil,
i-a cîștigat cu mare asuprire această jumătate de seliște. Iar sluga noastră
mai sus scrisă, Niculae Sechil, el a spus, înaintea noastră, că acea jumătate
de seliște, Rușii, a fost dreaptă cumpărătură a lui Simion Sechil de la Ște-
fana, fiica socrului său, Zosim, fiul lui Dracsin, nepotul Nastasiei, iar cea-
laltă jumătate de seliște, Rușii, îi era cumpărătură de la Dumitru uricar,
pentru o mie de zloți, cum a arătat înaintea noastră privilegii și drese de
cumpărătură și de piră ce a avut bunicul lui, Simion Sechil, și Neculae, de la
Eremiia voievod și de la Ștefan Tomșea voievod și de la Radul voievod și
de întărire de la alți domni de mai înainte, care au fost mai înainte de noi.

¹ Omis în copie.

Și < pentru >¹ acea seliște mai sus scrisă, Rușii, domnia mea astfel i-am judecat după dreptate și după legea țării și am aflat adevărul că acea seliște, Rușii, este dreaptă de cumpărătură a bunicului lui, Neculae Sechil, precum scriem mai sus și cum am văzut domnia mea și acele adevărate drese ce a arătat, înaintea noastră, sluga noastră Sechil. Astfel, sluga domniei mele, Sechil și mama lui, Nastasiia, ei s-au îndreptat dinaintea noastră și din toată legea țării și și-au pus ferie 24 zloți în visteria domniei mele.

Iar pe Luca Fuștele, ginerele lui Zosim, l-am aflat domnia mea cu adevărat că a umblat fără treabă, pentru că n-a avut drese, pentru că a fost vîndută de socrul lui, Zosim. Astfel, Luca Fuștele, el a rămas dinaintea noastră și din toată legea țării. Deci de acum înainte, Luca Fuștele să nu mai aibă a pîrî, nici a dobîndi asupra lui Neculae Sechil, pentru această pîră, niciodată în veci. Iar dacă va ridica Luca Fuștele pîră în vre-o vreme, să fie de gloabă porții domniei mele 50 boi.

Altfel să nu fie, înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, anul 7142 < 1634 > august 29.

† Insuși domnul a poruncit.

† Pătrașco Bașotă mare logofăt a iscălit < m.p. >.

† Ionașco Mînjea < a scris >.

Muzeul de istorie a Moldovei — Iași, Inventar nr. 5283.

Orig., hîrtie (24,5 × 35,5 cm), pecete aplicată.

EDIȚII: Costăchescu, *Doc. Neamț*, p. 332—334 (text slav cu trad.).

246

< 1634 septembrie 1 — 1635 august 31 > (7143), Suceava.

Vasile Lupu voievod împuternicește pe Cornaci să-și caute și să-și aducă înapoi vecinii fugiți din satele Dersca și Sinăuți.

† Нв Касѣѣ воевод, божію милостію, господаръ Земли Молдавской.

Dat-am cartea dumnii mele slugei dumnii mele < Mihașco >² Cornaci, ca să hie tare și puternic cu cartea dumnii mele a înbla și a cerca d . . . < vec >²-ini a săi ce e- < a >²u fugit di la din < sul >² din cislă, din satele lui, din Dersca și den < S >¹ înăuți și . . . < i >²napoi, anumé Hilimon și Chifa³ și

¹ Omis.

² Loc rupt.

³ „și Chifa“, scris deasupra rîndului, cu altă cerneală.

1634 septembrie 1 — 1635 august 31 > (7143), Iași.

Vasile Lupu voievod întărește lui Dumitrașco Gheuca ocini în satul Ruși, pe Iezer, cumpărate de la nepoții lui Pirvan fost armaș ș.a.

† Иѡ Василѣѡ воєвода, божією милостію, господарѣ Земли Молдавскон. Оже дал и потвърдѣна есми болѣринѣ наші, Дѣмитрашко Гѣска дворник глотїи, его праваа втнина и вѣкупленїе вт оурик за вѣкупленїе что нмал Прѣвана бнѣ вел армаш вт Еремїѣ Могила воєводѣ, половинна село Русѣ, на Ізер, вѣшнѣа част, съ мѣсто за млени и за став, что было емѣ кѣпжно вт Костантин, сынѣ Мечен, вѣск стар Меча и вт Фокша, сынѣ Крстѣ, радѣ седим десѣт талер сребрѣннх; и дрѣгаа част за втнинѣ вт тоа половинна вѣшна, что сови кѣпила вт Иѡн, сынѣ Цѣ¹фѣ и вт Захарїю, сынѣ Петрѣ, что тоа част вт Иѡн и вт Захарїѣ ест вт нижнаа половинна село Русѣ и кѣпила ѣа радѣ шест десѣт талерѣ сребрѣннх; и тѣже, дрѣгаа част за втнинѣ вт тоа нижнаа половинна село Русѣ, что вѣла емѣ кѣпжна вт Недѣла и Нѣѣна, вѣсковѣ Хилип, радѣ два десѣт талерѣ сребро, вт зрик что нмал ѡн вт Стефан воєвода.

И тѣ части за втнинѣ вт половинна село нижнаа и половинна села вѣшнѣа кѣповал болѣрин наші вѣшнѣ писан, Дѣмитрашко Гѣска дворник, вт Гѣѡргѣѣ и вт Крстѣ и вт сестри нѣх, вѣшци Парвана бнѣ армаш, радѣ шест десѣт зги добри, съ став готовѣ и съ мѣсто за пасниковѣ и съ сѣножатѣ.

<Того радѣ, како да ест болѣринѣ>² господства ми тот село и вт нас данїе и потвържденїе и зрик и вѣкупленїе, сѣ вѣсем доходом, непорѣшенѣ николиже ми вѣки. И ни да сѣ не зминѣает.

Ѧ Мс, вѣ лѣто 7143.

† Еам господинѣ велѣл.

† Пѣтрашко Башотѣ вел лѡгофѣт и искал <т.р.>.

† Фочѣ <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată am dat și am întărit boierului nostru, Dumitrașco Gheuca vornic de gloată, dreapta lui ocină și cumpărătură din uric de cumpărătură ce a avut Pirvan fost mare armaș de la Eremia Moghila voievod, jumătate din satul Ruși, pe Iezer, partea de sus, cu loc de moară și de iaz, ce i-a fost cumpărătură de la Costantin, fiul lui Mecea, nepotul lui Mecea bătrînul, și de la Focșa, fiul lui Cîrstea, pentru șaptezeci taleri de argint; și altă parte de

¹ Loc șters.

² Loc șters și rupt.

ocină din acea jumătate de sus, ce și-a cumpărat-o de la Ion, fiul lui Ștef¹ul și de la Zaharia, fiul lui Petrea, care parte de la Ion și de la Zaharia este din jumătatea de jos a satului Ruși și a cumpărat-o pentru șasezeci taleri de argint; și de asemenea, altă parte de ocină din acea jumătate de jos a satului Ruși, ce i-a fost cumpăratură de la Nedea și Ileana, nepoții lui Hilip, pentru douăzeci taleri de argint, din uric ce a avut el de la Ștefan voievod.

Și acele părți de ocină din jumătatea de jos a satului și jumătatea de sus a satului le-a cumpărat boierul nostru mai sus scris, Dumitrașco Gheuca vornic, de la Ghiorghe și de la Cirstea și de la surorile lor, nepoții lui Pirvan fost armaș, pentru șasezeci ughi buni, cu iaz gata și cu loc de prisăci și cu finețe.

< Pentru aceea, să-i fie boierului >² domniei mele acel sat și de la noianie și întărire și uric și cumpăratură, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7143 < 1634—1635 >.

† Însuși domnul a poruncit.

† Pătrașco Bașotă mare logofăt a iscălit < m.p. >.

† Focea < a scris >.

Bibl. Acad., CCCXLI/24.

Orig., hîrtie (40,1 × 26,6 cm), șters și deteriorat, pecete aplicată, căzută.

EDIȚII: *Uricariul*, VI, p. 232 (menț.).

249

< 1634 septembrie 1 — 1635 august 31 > (7143).

Vasile Lupu voievod întărește lui Frățiman păhărnicele și Moțoc diac părți din satul Țibiriha, în urma judecății dintre ei.

† 1 Ispisoc de la Vasile vodă din let 7143 < 1634—1635 >, scriind că s-au pîrit de față Frățiman păhărnicele cu Moțoc diacul, ficiorul Licioe, pentru toată parte Licioia den Țibiriha, zicînd Frățiman că au cumpărat toată partea acéia de la Gligorcia, frate lui Moțoc. Deci s-au ales să ție Frățiman numai parte Gligorcii, din a triia parte de giumătate de sat din Țibiriha a patra parte, iar cele trei părți să fie a lui Moțoc cu frații săi.

¹ Loc șters.

² Loc șters și rupt.

< Deasupra, însemnarea rezumatorului>: Țibiriha, la Orhei.

Bibl. Acad., Ms. nr. 3380, f. 56 r.
Rezumat.

250

< 1634 — 1644 > septembrie 1, Iași.

*Vasile Lupu voievod întărește Mitropoliei Sucevei scutirea de dări
a poslușnicilor și vecinilor săi.*

Ioan Wasily Wojwoda confirmat ut N^{ro} 25 ¹.
Dtto Iassy, 7183 < 1674 > ² den 1ten September.

Ioan Vasili voievod întărește ca la nr. 25 ¹.
Dat în Iași, 7183 < 1674 > ² septembrie 1.

Arh. St. Suceava, Documente, XLII/5.
Inventarul doc. Mitropoliei, fasc. lit. B, nr. 29,
Rezumat german.

EDIȚII: Popovici, *Index Zolkiewiensis*, III, p. 754 (rez. german și trad.).

251

1634 (7143) septembrie 1, Iași.

*Vasile Lupu voievod întărește lui Ionașco Minjea uricar seliștea
Văcotești, ținutul Cîrligătura.*

† Иѡ Басилѣе кѣеѡѡда, божѣю мнлостѣю, господеръ Зѣмли Мѡлдавскон.
Ѣже господство ми дали и потврѣдани есми словесн наш, Иѡнашко Мѣнжи
Зрнкар, его правѡю вѣнниѡ и дѣднниѡ, вѣт его правѣи нарѣдѣнѣи, село на имѣ
Бѣкотицѣи, междѡ Мѣнжицѣи и меж Мотѣшѣни, вѣт волост Крѣлингѣтѡри,
сѣ брѣд за млин ѡ Ставник и сѣ вѣс приход, сѣ полѣ и сѣ сѣножатн, вѣт
Зрнк что имал за дѣднниѡ вѣт Иѡан воевода и вѣт Илѣаш воевода и вѣт исписок
за тѣж и за фѣрѣю вѣт Бѣрновскѣи воевода и вѣт Зрнк и исписок пакнже за
тѣж и за фѣрѣю и за потврѣдѣнѣи вѣт Монасѣю Могила воевода и вѣт нншѣи
господарѣи. Что тоа сѣлнцѣ кншѣ писанна, Бѣкѣтицѣи, вѣло имѡ права вѣтнниѡ за

¹ Se referă la doc. din 1634 iunie 2 (vezi în acest volum doc. nr. 148).

² Cifra de zecilor este greșită: în original nu putea fi decât 7143 < 1634 > sau 7153 < 1644 >, adică în limitele domniei lui Vasile Lupu.

дѣдннѣ и зприселоваа емѣ калѣгерн вт свѣтаа монастыр Гѣлата, без исправ, како написает въ ннхъ его нарѣдѣнїи, више писаннїхъ, что показоваа прѣд нами.

И тѣже, нан прѣжде, пакѣже имал тѣж радї тоа селнще, Бѣкотецїи, съ калѣгерн вт свѣтаа монастыр Рѣчка и въ многїхъ кратї, по что вѣрѣтало съ тоа селнще написанна въ єдинн непривнїаа монастыр Рѣчкѣн, что имал вт Плевѣандрѣ воєвода и вт Пѣтра воєвода, съ великаа приселованїе. И сѣ вѣрѣтало съ како єст праваа втнннѣ и дѣднннѣ Мѣнжн зрнкар и бѣше зприселованна емѣ, како сътворна емѣ и запис за свѣдѣтелство тїхъ калѣгерн вт Рѣчка, <сѣ>¹ печат монастырскїи, съ великоє клѣтво, іако да сѣ не<п>ишет тоа селнще вт тїхъ привнїаа им.

<И а>¹ще мет ман възвнсатї тѣж, вт нѣнѣ на прѣд, тїхъ калѣгерн>¹ вт Рѣчка, съ тїхъ привнїаа да не.....¹т им за зѣрности, нѣ да сѣ испишет, како написает и въ нарѣдѣнїе что имает вт Моисею Могила воєвода и вт нїхъ, занеже нмают тїхъ калѣгерн даанїе єдна селнще, нмѣ Мотѣшкїи, вт єдинн дѣд Мѣнжн зрнкар, нмѣ Тоадѣр чащник, а съ селнщѣ Бѣкотецїи не имал тот дѣд его ни єдна потрѣбѣ, ни калѣгерн, почто вна въ част дрѣг дѣд его, нмѣ Шефѣл Мѣнжн и Цюрѣк Мѣнжн.

Тѣм радї, тоа селнще, Бѣкотецїи, како да єст емѣ и вт господства ми праваа втнннѣ и дѣднннѣ и зрнк, емѣ, съ вѣсем дохѣдом. И ни да сѣ не змншаєт.

Пис з Мс, въ лѣто *зрмг септемврїе 7 днѣ.

† Гам господннѣ велѣа.

Ив Еасннѣ ввнєвда <м.р.>.

† Борѣкнѣл <писал>.

<Pe verso>: † Пѣтрашко Башотѣ вел лѣгѣшет нскал <м.р.>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit slugii noastre, Ionașco Minjea uricar, dreapta lui ocină și dedină, din dreptele lui drese, satul anume Văcoteștii, între Minjești și între Motășeni, din ținutul Cîrligăturii, cu vad de moară la Stavnic și cu tot venitul, cu cîmp și cu finețe, din uricul de moștenire ce a avut de la Ioan voievod și de la Iliaș voievod și din ispisocul de piră și de ferie de la Barnovschii voievod și din uricul și ispisocul iarăși de piră și de ferie și de întărire de la Moisei Moghila voievod și de la alți domni. Care acea seliște mai sus scrisă, Văcoteștii, i-a fost dreaptă ocină de moștenire și i-au cotropit-o călugării de la sfînta mănăstire Gălata, fără ispravă, cum scrie în alte drese ale lui, mai sus scrise, pe care le-a arătat înaintea noastră. Și de asemenea, mai înainte, iarăși a avut piră pentru această

¹ Loc rupt.

seliște, Văcoteștii, cu călugării de la sfînta mănăstire Rîșca și în multe rînduri, pentru că s-a aflat acea seliște scrisă în niște privilegii ale mănăstirii Rîșca, ce a avut de la Alexandru voievod și de la Petru voievod cu mare asupreală. Și tot s-a aflat că este dreaptă ocină și dedină a lui Minjea uricar și i-a fost cotropită, după cum i-au făcut și zapis de mărturie acei călugări de la Rîșca <cu>¹ pecetea mănăstirii, cu mare blestem, ca să se șteargă acea seliște din acele privilegii ale lor.

< Iar >¹ dacă de acum înainte acei călugări de la Rîșca vor mai ridica pîră cu acele privilegii, să nu le¹ de credință, ci să se șteargă, cum scrie și în dresale ce are de la Moisei Moghila voievod și de la ei, pentru că acei călugări au danie o seliște, anume Motășenii, de la un moș al lui Minjea uricar, anume Toader ceașnic, iar cu seliștea Văcoteștii n-a avut acel moș al lui nici o treabă, nici călugării, pentru că a fost în partea altor moși ai lui, anume Șteful Minjea și Giurgea Minjea.

Pentru aceea, acea seliște, Văcoteștii, să-i fie și de la domnia mea dreaptă ocină și dedină și uric, lui, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7143 < 1634 > septembrie 1 zi.

† Insuși domnul a poruncit.

Io Vasilie voievod < m.p. >.

† Borleanul < a scris >.

< Pe verso >: † Pătrașco Bașotă mare logofăt a iscălit < m.p. >.

Bibl. Acad., LXXXIX/137.

Orig., hîrtie (41,6 × 17,8 cm), pecete timbrată.

Cu o copie după o trad. la Arh. St. București, ms. nr. 541, f. 73v. — 74.

252

1634 (7143) septembrie 3, Iași.

Mărturia marilor boieri privind împărțirea ocinilor din Goșmani, Arămești, Tuțcani, Birjoveni, Felești, Ruși și Rumâni între Tofan Seachil și nepoții săi.

† Ге збо ми, Пѣтрашко Башотѣ вел логофет, и Гавриил вел дворник Долнѣи Земан, и Димитрашко Шолдан вел дворник Бншинѣи Земан, и Гавриил хетман, и Гіуоргіе вел пѣхарник, и Симиниш Шѣлаю вел комис, и Грама вел комис, и

¹ Loc rupt.

Грама вел столник, и Лѣпа Прѣжеска вел клѣчѣр и нинѣ болѣри, великини и малини. Scriem și mărturisim cu cest zapis al nostru cum au venit înaintea noastră a tuturor Tofan Seachil și cu nepoții săi, anume Neculaiu Seachil și Costantin, feciorul lui Buhuș, și s-au tocmit denaintea noastră de bunăvoia lor și ș-au împărțit satele și moșiile lor ce au avut de la părinții lor și de la moșii lor.

Și s-au venit partea lui Tofan Seachil giumătate din Goșmani și din căialaltă < giumă>¹tate de sat a patra parte și giumătate de sat din Arămești. Și cést<e pâr>¹ți de sat ce mai sus sintu scrise fost-au date și de tatăl lui Neculaiu Seachil, frăține-seu, lui Tofan.

Așijdere Neculaiu Seachil și cu văru-său Costantin mai socotit-au de bunăvoia lor de au mai dat partea din Țuțcani cită să va alêge cu tot venitul.

Așijdere în partea lui Neculaiu Seachil s-au venit trei părți din sat den Birjovéni, iar a patra parte de sat iaste a răzêșilor și giumătate de sat din Felești.

Iar siliștea Rusii s-au venit de pre partea moașă-sa Stancăi ce s-au dat cu partea ei cu toate îmei lui Neculaiu Seachil.

Iar partea lui Costantin sină Buhuș s-au venit satul Siliștea Rumânii.

Deci așea s-au tocmit dinaintea noastră ca să nu mai aibă a mai pîri unul pre altu nici dănăoară în vécî. Iar cine va scorni piră să aibă a da porței cincidzăci de boi. Și pentru credința ne-am pus pecețile și am și iscălit, să să știe.

Și un zapis ca acesta zapis iaste la Tofan, să să știe.

У Мс, лѣто «ѣрмѣ септемврѣ» г.

Пѣтрашко Башотѣ вел логофѣт <m.p.>.

Савин Прѣжеска вел дворник <m.p.>.

Дѣмитрашко Шолдан искал <m.p.>.

Габріл хетман <m.p.>.

Гнѣргне вел пахарник <m.p.>.

<Pe verso, însemnare contemporană>: Zapis ce ne-am împărțit satele cu Tofan.

Muzeul de istorie a Moldovei — Iași, Inventar nr. 5312.

Orig., hîrtie (19 × 31 cm), cinci peceți inelare în tuș.

¹ Rupt.

< 1634 > septembrie 4, Bălotești.

Ileana comisoaia și rudele ei vînd jumătate din satul Toderești, pe Siret, ținutul Adjud, lui Dabija fost pîrcălab.

† Adeacă eu, Ileana comisoaia, mătușa lui Toderașcu pitar și cu fratele meu Vasile Boboc și nepoții lor, cu Anghelina și cu Lola și cu Măriia, fata lui Obreaj Țigan și Condrea, nepotul lui Țigan, de nime nevoiți, nici siliți, ce de a noastră bunăvoie, am vîndutu giurăătate de sat din Toderești, partea din gios, ce iaste pre apa Sirétului, în ținutul Agiudului și o-m vîndutu Dabijeii ce au fost pîrcălab derept 70 ughi, bani gata, ca să hie lui direptă ocină și moșie din cimpu și din pădure și dintr-apă și din siléștea satului și din tot venitul cît i sa va alégi, lui și ficiorilor lui ce va avea.

Și într-această tocmală au fost Vasile Crucean de Ionășești și Haret de Călimănești, Dumitrașcu tam, Simion de Dănești și Iosip tam și popa Dumitru ot Ruginești i popa Mihai ot Păunești și David de la Boul și Péleş de Turburea și Necula de Ionășești și a mulți omeni buni din pregiur megiiari ¹.

Deci, deacă am văzut și noi făcîndu această tocmală și direaptă plată, noi încă am făcut acestu scrisore a noastră și am și iscălitu și ne-am pus și peceteile, ce să hie de credințé, ca să să știe.

Нис ѿ Бѣлотици, къ лѣто 7307² септември ѿ.

Pop Mihai.

Popa Dumitru.

Из Некѣла искаа <m.p.>.

Arh. St. Iași, CCXVI/3.

Orig., hîrtie (30,5 × 21,5 cm), cinci pecetei aplicate.

Datat după doc. din 1634 mai (vezi nr. 109) referitor la aceeași chestiune.

254

1634 (7143) septembrie 4, Iași.

Tofan Seachil mărturisește că și-a împărțit cu Neculai Seachil și Costantin Buhuș satele Arămești, Țutcani, Gocimani, Felești, Birjoveni și Rumâni.

† 6то 13 Tofan Seachil mărturisescu cu cestu zapis al meu cum ne-am tocmît cu nepotul Niculai Seachil și cu Costantin Buhuș de bunăvoia

¹ Pentru „megiiși”.

² Data greșită, omițîndu-se cifra zecilor.

noastră de ne-am împărțit satele. Deci mie mi s-au venit giurăte de Arămești și den Țutcani cită parte să iaste cumpărat și giurăte de Goci-man și den giurăte a patra parte, iar în partea lui Niculai giurăte de Felești și trei păr<ți>¹ de Birjoveni, iar în partea lui Costantin Buhuș satul Rumâni. Și ne-am făcut zapis și de la boiarii cei mari.

De aiasta mărturisescu cu cest zapis al meu, ca să știe.

† ✕ Мс, лѣто «ѡрмѣ септѣмвриѣ» 7̃.

Тѡѡан Гѣкна нскал <m.p.>.

Muzeul de istorie a Moldovei — Iași, Inventar nr. 5353.

Orig., hirtie (17×21 cm).

255

1634 (7142) septembrie 5, Iași.

Vasile Lupu voievod scrie slugilor sale să împartă și să stâlpească ocinile din Ruși ale Păscălinei Iacomiasa și ale lui Costin.

† Нѡ Баснаѡи кокода, божію милостію, господарѣ Зѣмле Молдавскон. Scriem domnia mea la slugile domnii mele, la². Dămu-vă știre daca veți vedea cartea domnii mele iar voi să strângeți oamenii buni și din sus. și din gius și să măргеți să împărțiți și să socotiți cum a hii mai[i] cu dreptul așa să stâlpiți ce va hi driaptă ocină și moșie din sat din Rusi a dumisale. a giupiniasăi Păscălinei³ Iacomiasa și cu Costin de acoloa ca să știe să-și ție cineși ocina.

Aciast-am scris domnia mea, într-alt chip să nu faceți peste cartea domniei mele.

✕ Мс, лѣто «ѡрмѣ септѣмвриѣ» 7̃⁴.

† Сѡам господинѣ вѣкл.

Пѣтрашко Башотѣ вѣл лѡгофѣт <m.p.>.

Bibl. Acad., LXI/47.

Orig., hirtie (17,8 × 20 cm), pecete aplicată.

EDIȚII: Uricariul, VI, p. 229 (menț.).

¹ Omis.

² Loc alb.

³ „Păscălinei“, scris deasupra rîndului.

Anul greșit, pentru 7143, sau este socotit de la 1 ianuarie.

1634 (7142) septembrie 5, Iași.

Vasile Lupu voievod întărește mănăstirii Sf. Sava din Iași patru fălci de vie la Copou pentru care s-a judecat cu Mustafa Celebi.

† Иѡ Баснаѣе воевода, божію милостію, господарь Зѣман Молдавскон. Adecă au pirit de față, înaintea domniei mele, Mustafa Celebi turcul cu rugătorul domniei mele popa Timoftei și cu tot săborul de la svinta mănăstire de la Sveatii Sava pentru patru [patru] falci de vie de la Copou, den dealul den mijloc, ce-au fost a lui Manolachi vamășul, dzicindu că i-au fost datoriu cu cităva samă de bani și au vrut să ia acele vii pentru acei bani.

Iară părinții și rugătorii noștri așea au dzis, că le-au fost lor datoriu mai demult cu o sută de galbeni, bani buni, cum au arătat și zapis înaintea domniei mele de < la >¹ Manolachi vamășul; și au pus zălog acele patru fălci de vie la svinta mănăstire, pentr-acei bani, maiinte de cit toate datoriile ce-au fost el datoriu; și cu un turcu Calcagiul și cu alți datornici, au mai avut călugării piră și la Alec<san>¹dru vodă, pentru acea vie și tot i-au rămas, căci că le-au fost pus zălog mai demult, cum au <a>¹rătat și carte de rămas de la Alexandru vodă.

Deci și domniia mea am socotitu cu tot svatul domniei mele și deaca am <a>¹flatu cu adevăratu cum au fost pus zălog de Manolachi vamășul mai demult decît toate datoriile și s-au aflat scrise și la < ca >¹tastivul tîrgului, Mustafa Celebi au rămas den toată lêgea țării, iară călugării s-au îndirep< ta >¹tu denaintea domniei mele, să-ș ție viia cu tot venitul.

Иѡак да не бѣдет.

Ѥ Иѡ, лѣто 7142² септемвриѣ 5.

† Глѡм господинѣ велѣл.

Иѡ Баснаѣе воевода <m.p.>.

† Иѡнашко <писал>.

Arh. St. București, M-rea Sf. Sava-Iași, XXXVI/11.

Orig., hîrtie (32,2 × 20,1 cm), pecete aplicată.

¹ Omis.

² Anul greșit, pentru 7143, sau este socotit de la 1 ianuarie.

1634 (7143) septembrie 6, Iași.

Vasile Lupu voievod imputernicește pe Vasile Banul vistiernic și pe frații lui să stăpîneasă jumătate din satul Căcărădzeni, peste Bahluu.

† Нѡ Баснаѣе воєвода, вожію мнлостію, господарѣ Земли Мѡлдавскон.

Dat-am cartea domnii mele boiarilor domnii mele, lui Vasilie Banul vistiernic și lui Ștefan Moimăscul jitnicar și fratelui lor, Macsimiian, și altor frați a lor, spre acéia ca să fie tari și putérnici, cu cartea domnii mele, a-ș ținea și a-ș opri a lor direaptă ocină și moșie, giumătate de sat de Căcărădzeni, priste Bahluu, ca să n-aibă nici o treabă Toader Șchiupoleț și Petrea Vicol cu acea ocină, nici să cosească, nici să are.

Iară de vor avea nescare dirése, ei să-ș aducă dirésele de față, înaintea domnii mele.

Direptu acéia, nime să nu cutédze a ținea sau a opri înaintea cărții dumnii mele.

Пис ѧ Мс, въ лѣто 7143 септемвриѣ 6.

† Господинѣ велѣл.

† Пѣтрашко Башотѣ вел аѡгофит <m.p.>.

† Борлаѣнѣл <писал>.

Bibl. Acad., CLX/107.

Orig., hîrtie (33,5 × 20 cm), pecete aplicată.

1634 (7143) septembrie 7, Iași.

Vasile Lupu voievod întărește mănăstirii Sf. Sava din Iași satul Setrăreni de la Turia, dăruit de Enachi postelnicul.

† Нѡ Баснаѣе воєвода, вожію мнлостію, господарѣ Земли Мѡлдавскон.

Ќже господство ми дали и потвърдили есми молебникъи нашем, ерзмєнъ и въсѣм класгєромъ въ свѣтла манастири въ свѣтлѣнъ Сѡва, что ест въ срѣдъ трѣхъ Мѣскѣн, едно село, на нѣмѣ Шетрърѣнѣн, въ Търѣм, гдєже повидѣетъ ми, до пасника Нѣхнатъ, что ест ми тотъ село дааніе и мнлѡваніе въ свѣтлѣнъ постелникъ, да имаютъ они держати по гдѣ хотарили и столпани ми, въ дѣни Мѡнсею Мѡгила воєвода,

наше слуги, Борѣленъ зрикар съ Дмитрашко, сынъ Шетрар, и съ нинѣ людѣ добрихъ, и старихъ, нѣ: Панъ купецъ въ трѣгъ Искихъ и Гангорѣ старъ въ Шетѣпчани и попа Брѣма въ Перани и Пѣнга въ Кѣндици и Баснаѣ, сынъ Гаврилъ въ тамъ и Дрѣганъ въ тамъ и Гаврилъ въ Шетрѣни и Исакъ тѣже и Пѣршъ старъ и нинѣ людѣ добрихъ и старихъ.

Въ гдѣ починише хотаръ того села: въ Тѣмшковъ горы, гдѣже поставило сѣ едни сто<л>¹пъ каменное, въ толѣ дологъ по више села до дрѣгъ сто<л>¹пъ каменное, въ къ Шетѣпчѣни, въ толѣ пакнѣже до дрѣгъ сто<л>¹пъ каменное, въ къ хотаръ Кѣндицимъ, въ толѣ дологъ и по на лѣса, право мѣсто гдѣже ѹидѣ стѣжка въ лѣса, до едни сто<л>¹пъ каменъ, ниже села, ѹ писко, въ толѣ тотъ пискъ ѹ дологъ право черезъ хребѣю, въ толѣ на горы право ѹ тотъ пискъ, въ толѣ ѹ короткъ царинъ поданъ дологъ, гдѣже поставило сѣ едни сто<л>¹пъ каменъ, въ толѣ сѣ плоти царинъ ѹ дологъ и до дрѣгъ сто<л>¹пъ каменъ, на конци Рѣдъ Довхънъ, въ толѣ ѹ дологъ поданъ Рѣдъ Довхънъ, даже до едни сто<л>¹пъ каменъ, въ толѣ по на конци немъ, по гдѣ сѣ знеменовали, даже до хотаръ Кѣмѣнѣрицимъ и въ толѣ сѣ поданъ хотаръ, по гдѣ сѣ поставило сѣ сто<л>¹пъ каменни, въ къ полѣ, по гдѣ пакнѣже сѣвъкъспѣетъ сѣ хотаръ, до едни сто<л>¹пъ каменъ до крѣница Тѣмшова. Тоѣ естъ имъ всѣ хотаръ.

Како да естъ имъ и въ господства ми даанѣ и потвѣрженѣ и зрикъ свѣтѣни монастыри Свѣтѣ Бакъ и непорѣшенъ николѣже на вѣки. И имъ да сѣ не змишѣтъ.

Писъ ѹ Иѣ, въ лѣто «ѣрмѣ септември» ѣ.

† Бакъ господниѣ вѣлѣ.

† Пѣтрашко Башотъ вѣлъ лавгѣтъ искалъ <м.р.>.

< Pe verso, însemnare contemporană>: † Şetrăreni, la Turii, < şi alta>: S-au tălmăcit de Gheorghe Evloghi dascal, la vâleat 7790 ² < 1781> noemvrie 11, octomvrie 11 ³.

† Io Vasile voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am întărit rugătorilor noştri, egumenului şi tuturor călugărilor de la sfînta mănăstire a Sfîntului Sava, ce este în mijlocul ţirgului Iaşi, un sat, anume Şetrărenii de la Turii, unde le spune lor, la prisaca lui Ignat, care acel sat le este lor danie şi miluire de la Enachi postelnic, să aibă ei a-l stăpîni pe unde le-au hotărnicit şi stîlpit lor, în zilele lui Moise Moghila voievod, slugile noastre, Borăleanul uricar cu Dumitraşco, fiul Şătrărului şi cu alţi oameni buni şi bătrîni, anume: Pană negustor din ţirgul Iaşilor

¹ Omis.

² În loc de 7290; diacul a scris cifra sutelor corespunzătoare erei noastre.

³ Aşa în text.

și Gligorie cel bătrîn din Ostăpceni și popa Erema din Periani și Pănga din Cindești și Vasilie, fiul lui Gavril de acolo și Drăgan de acolo și Gavril din Șetrăreni și Isac de asemenea și Păruș cel bătrîn și alți oameni buni și bătrîni.

De unde începe hotarul acelui sat: de la dealul lui Temușcă, unde s-a pus un stîlp de piatră, de aici pe drum în susul satului la alt stîlp de piatră, dinspre Ostăpceni, de aici iarăși la alt stîlp de piatră, dinspre hotarul Cindeștilor, de aici la vale și pe la pădure, drept la locul unde ieșe cărarea din pădure, la un stîlp de piatră, mai jos de sat, la pisc, de aici pe acel pisc la vale drept peste un iaz, de aici la deal drept la acel pisc, de aici la poarta țarinii, lingă drum, unde s-a pus un stîlp de piatră, de aici tot pe lingă gardul țarinii la vale și la alt stîlp de piatră la capul Rediului Lung, de aici la vale pe lingă Rediul Lung, pînă la un stîlp de piatră, de aici pe la capătul pămînturilor pe unde s-a însemnat, pînă la hotarul Cămănăreștilor și de aici tot pe lingă hotar, pe unde s-au tot pus stîlpi de piatră dinspre cîmp, pe unde iarăși se împreună hotarele la un stîlp de piatră, la fîntîna lui Temuș. Acesta le este tot hotarul.

Ca să fie și de la domnia mea danie și întărire și uric sfintei mănăstiri a Sfîntului Sava, neclintit niciodată în veci.

Și altul să nu se amestece.

Scriș la Iași, în anul 7143 < 1634 > septembrie 7.

† Însuși domnul a poruncit.

† Pătrașco Bașotă mare logofăt a iscălit < m.p. >.

Arh. St. București, A. N., MMDCLIX/11.

Orig., hîrtie (41,8 × 28,2 cm), pecete timbrată.

Cu trei trad. vechi, dintre care una din 1773 aug. 25, de Procopie uricar și dascăl domnesc și alta din 1790 nov. 20, de polcovnicul Pavel Debrici. Altă trad. din 1773 aug. 25, de Procopie, fiul lui Ardare Golăescul, uricar și dascăl domnesc, la Bibl. Acad. XXXIII/77, cu următoarea notă: „O seliște, care acea seliște este unde se chiamă la prisaca lui Ignat, din sus de Dealul cel Lungu, lingă Turie“.

259

< 1634 — 1652 > septembrie 14.

Trohin, nepotul lui Moisei, vinde ocina sa din Benești lui Tudor din Crăești.

† Из Трохин, какожи продал аз своѣмъ <wt>¹нинъ въ село Бенецин, Трохин, виск Моисѣи. И продал аз своѣмъ <wt>¹нинъ что съ извѣстѣи част нхъ въ село Бенецин, din vatră de sat, некимъ непо<р>¹шено, а не прѣдскалоуачъ, за добра

¹ Omis.

и м волѣ. И продал своимъ <wt>¹иниъ de Беници, wt полѣ и wt нени и wt сѣ-
нжати и wt <брѣд>¹ за млен, что сѣ избери и wt въковни и wt въсѣ мѣсти
и wt въсѣ кѣпаніе. И вѣстал Тудор wt Кръцини и кѣпна сна <wt>¹иниъ, дал
ихъ сѣ лени, прѣд многи люди добри въ село Кръцини, на имѣ: Плѣтасни wt там
и Архип wt там и Шефан wt там и Истодие wt там и І<w>¹нашко wt там,
Иримиъ wt там и ни Іѡнашко, синѣ Кръчию, и Василіе wt Беници и прѣд
многи люди добръ шкрѣст мѣстом и wt више и wt <и>¹мла, въ дѣни бла-
гочистнаго и христолюбиваго господниъ нашѣмъ Иванъ Василіе воивод, божіе ми-
лостію, господарѣ Земаіе Молда<в>¹скон.

Въ мѣсеца септемвриѣ 14 дѣнь.

† Язъ Максимъ диякъ <писал>.

† Eu Trohin, precum am vindut eu ocina mea în satul Benești, Trohin, nepotul lui Moisei. Și am vindut eu ocina mea ce se va alege partea mea în satul Benești, din vatră de sat², nesilit de nimeni, nici asuprit, de bunăvoia mea. Și am vindut ocina mea de³ Benești, din cîmp și din ogoare și din finețe și din <vad>¹ de moară, ce se va alege și din făget și din toate locurile și din toate săpăturile. Și s-a sculat Tudor din Crăești și a cumpărat această ocină și a dat 209 lei, înaintea multor oameni buni din satul Crăești, anume: Plătasie de acolo și Arhip de acolo și Ștefan de acolo și Istodie de acolo și Ionașco de acolo, Irimia de acolo și alt Ionașco, fiul lui Crăciun și Vasilie din Benești și înaintea multor oameni buni din jurul locului și din sus și din țară, în zilele binecinstitorului și de Hristos iubitorului, domnul nostru Ioan Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei.

În luna septembrie 14 zile.

† Eu Maxin diac < am scris>.

Biblioteca Centrală de Stat, Secția manuscrise, I/60.

Orig., hirtie (19,9 × 17,7 cm).

Datat după domnia lui Vasile Lupu.

260

1634 (7143) septembrie 14.

Strătulat vornic și Călmățuiiu mărturisesc că au hotărnicit satul Măcișeni, ținutul Covurlui, cumpărat de Curt Celebi.

Copie.

Milostive și luminate doamne, să fie mărie dumitale sănătos. Facem știre măriei tale că mi-au venit sluga dumisale lui Curt Celebi, Mihaiu, cu

¹ Omis.

² Cuvintele „din vatră de sat” sînt scrise în românește.

³ Românește în orig.

cinstită carte măriei tale, scriind la noi să mergem la sat la Măcișani, ce este pe Mînjina, la ținut Covurluiului, care sat l-au cumparat de la oameni de Măcișeni, să-l alegim despre alte hotară streine. Deci noi am chemat oameni buni de pinpregiur, anume: Dodeș Irodu din Corne și Cîrste Totrepehe din Măcișani și Măteiu din Puțani și Zbere din Cleni și alți mulți de pinpregiur măgieși.

Deci hotarul satului Măcișanilor din giosu să timpină cu hotarul Puțanilor și cu a Clenilor la o movilă mare, în dialu, despre apusu și mergi în susu culme dialului, pe lingă hotarul Puțanilor, pînă să scoboară pe o vilce, ce să chiamă Vale lui Negrilă și dă în Găunoasa și merge în susu pe matcă, pe lingă hotarul Mîndreștilor, pînă să timpină cu hotarul Gorneștilor și tae la răsărit pe lingă hotarul Dabeștilor, ce treci Mînjina în dealu despre răsărit, pînă să timpină cu hotarul Cornilor și mergi în giosu culme dialului pînă să timpină cu hotarul Clenilor și taia di-a curmezișul peste vale Mînjina, alături cu hotarul Clenilor, pînă iar la movila unde să timpină hotarul Măcișanilor și a Puțanilor și cu a Clenilor. Deci noi li-am alesu și li-am stîlpit despre alte hotară streine.

Deci de aceasta facem știre măriei tale. Să fii mărie dumitale sănătos în Hristos, amin.

Velet 7143 < 1634 > septemvrie 14.

Robii măriei tale: Strătulat vornic și Călmățuiiu. Să fie mărie dumitale sănătos.

Eu Strătulat vornic.

Eu Călmățuiiu.

Pîrcălabie Galați. Această copie fiind scoasă de pe acea adevărată în originalu hotarnică și făcînd cerire lumina sa beizade Dimitrie Moruz a să încredința, să adiverești cu a noastră iscălitură și pecete pîrcălabiei. Iar ce adevărată să află la dumneai Elenco Stamatii, fiica dumisale banului Stamatii.

1829 maiu 18, Galați.

Alexandru Roată paharnic <m.p.>.

Biblioteca Centrală de Stat, Secția manuscrise, XV/3.

Copie.

Cu altă copie, dela începutul sec. XIX-lea, și o transcriere modernă.

O copie de la începutul sec. al XIX-lea la Biblioteca „V. A. Urechia” din Galați, Documente, Inv. nr. 158.

Un rezumat dezvoltat la Arh. St. Iași, Condica de Anaforale nr. 142, f. 64, și altul, din 1816 iulie 8, *ibidem*, Condica K 377, p. 385 și 391 (cu data de zi: 15).

EDIȚII: Andreescu, *Măcișeni*, p. 230—231 (copia din 1801 dec. 4); Stoide, *Curt Celebi*, p. 37—38 (rezumat).

< 1634 — 1652 > septembrie 21.

Nastasia Vrăbioae postelniceasa mărturisește că Chirilă din Popești și-a răscumpărat de la ea o parte de ocină din satul Botoi.

† Adecă eu, Nastasiia Vrăbioae postelniceasa, scriiu și mărturisăscu cu cestu adevărat zapis al miu precum ș-au întorsu Chirila de Popești din sat din Botoiu partea Ilei, feciorul lui Lazor, nepotul lui Ciobăneasă, care parte au fostu cumpărată de soțul miu, Ilii Vrabii și mi-au dat 14 lei, bani gata.

Și-a tuemala noastră s-au prilejit mulți oameni buni megiași dinpregiur.

Dintru bătrîn a patra parte să hi< e>¹ lui mușie și răscunpărătură în véci și feciorilur lui și nepoților lui.

Și alți oamen buni ce ne-am prilejit, noi încă i-am făcut scrisoari și mărturie, precum am vădzut tocmală într-u dinși și cu plată plătindu ce mai sus scrie< e>¹, anume: Drăgăilă din Gănești și Enachi ot tam și Cozma ot Simeni și Toader Grecul ot tam și Ștefan Birsan ot Tulești și Blaga ot tam și popa Gligorii ot Rădēni, să aibă a-și faci și dires domnescu.

Și pentru credința, ne-am pus și dégitele.

Дѣ <сдравестесе>²те ѡ Господи, амин.

Писъ въ дѣни Еасѣли водѣ.

† Септемвриѣ ка дѣни въ лѣто зр...²

Drăgăilă.

Enachi.

Cozma.

Grecul.

Ștefan.

Blaga.

Popa.

Bibl. Acad., CLXXIV/33.

Orig., hirtie (28,7 × 19,5 cm), rupt și ars, șapte amprente.

Datat după domnia lui Vasile Lupu.

¹ Omis.

² Loc rupt.

< Cea. 1634 septembrie 24 >.

Călugării de la mănăstirea Voroneț adevăresc lui Vasile Lupu voievod că au schimbat seliștea Milcinești, ținutul Cîrligătura, cu seliștea Mușinții, de lângă târgul Siret, a lui Ionașco Jora vornic, primind în plus și o sută de lei.

† Благочистѣкомѣ Христѣлюбивомѣ, съ царскѣ вѣнцемѣ въ Христа Бога вѣнчанномѣ, ѿлевамъ радости, мѣримъ благовонымъ банѣмъ крещенѣмъ и съ чистѣмъ скѣптрѣмъ въ царѣ небесна годѣкованномѣ, прѣмилостивомъ, великомѣ господиноу нашемъ, ѿвъ Баснаѣ ковода, божѣю милостѣю, господарѣ Земли Молдавскѣ, въ милости прѣвеликомѣ господинѣ Богѣ и спасѣ нашемъ Ісусѣ Христѣ, весели сѣмъ господствовати на многѣмъ лѣтѣ, аминъ.

Бѣспрѣимѣ смиренномъ метанѣ двѣстолепно анѣмъ до земли въ смиреннѣшаго ѿрѣмонаха Николаѣ ѿгѣменъ и всѣ съборъ въ сѣктоѣ монастырѣ Коронецѣ, идеже естъ храмъ сѣктоѣ и славнаѣ, велика мѣченика и побѣдоносца Христова, Гѣоргѣа, идеже почиаетъ мощи сѣктоѣ, прѣподоенаѣ ѿтѣца нашего, Данѣила Нокаго¹.

Altă, dăm știre mărirei domniei tale, milostive și luminate doamne, de rîndul onii seliște ce am avut în ținutul Cîrligăturii, anume Milcineștii, ce iaste cumpărătură de Ștefan vodă cel Bătrîn și e dare și miluire svintei mănăstiri, Dumnedzău să-l pomenească. Dece, socotindu noi, tot săborul, că nu avem nici un folos de megiași de prinpregiur, că ara și cosia tot ei și n-avea svinta nici un folos, vro clăie de pîne sau v-o căpiță de fin, ce am făcut săbor să o vindem și ne-au dat Neniul vornicul o sută de galbeni și n-am dat.

Apoi ne-au dat vornicul Jora o sută de lei și altă seliște, anume Mușinții, ce-s mai sus de târgul Siretiului. Socotindu noi cu tot săborul să nu pîiae pomeana mărirei sale, lui Ștefan vodă, Dumndzău să-l pomenească, am făcut tocmală cu dumnea-sa și i-am dat acea seliște și ne-au dat seliște drept seliște și o sută de lei. Iar acei magiași, acmu în pizmă, nu știm ce scornescu și

¹ † Binecinstitorului și de Hristos iubitorului, celui încununat de Hristos Dumnezeu cu coroană împărătească, celui uns cu mirul bine mirositor, bucuria Ieleonului, celui curățit prin baia botezului și celui dăruit de împăratul cerurilor cu cinstit sceptru, prea milostivului, marelui nostru domn, Io Vasile voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei, în mila prea marelui domn Dumnezeu și a mîntuitorului nostru Iisus Hristos, bucură-te să domnești mulți ani, amin.

Primește smerită metanie cu fața plecată pînă la pămînt de la preamăritul ieromonah Nicolae egumen și de la tot soborul de la sfînta mănăstire Voroneț, unde este hramul sfîntului și slăvitului, marelui mucenic purtător de biruință al lui Hristos, Gheorghe, unde se odihnesc moaștele sfîntului, precuciviosului părintelui nostru, Daniil cel Nou.

dzic că nu ne-au dat seliște, dreptu seliște, ce noi cu tot săborul și cu sufletele noastre mărturisim că ne-au dat seliște dreptu seliște și o sută de lei. Iar de va fi, milostive doamne, și pre giurămîntu vrem giura cu tot săborul din înaintea mării domnii tale și dinaintea părintelui svinții sale.

De aceasta mărturisim mărire domn<iei>¹ tale, milostive și luminate doamne. И господа Богъ да умножитъ благъи дѣлы и лѣты многы господства тѣ до чистиннои и глѣбоцѣи старости, аминь².

<Pe verso, adresa:> Благочѣстникомъ и Христулюбивомъ съ царскы вѣнцемъ ит Христѣ вѣнцанномъ, самодержавномъ, прѣмилостивомъ господиномъ. Іѡ Василь³ воєвода, боярю милостію, господарь Зѣман Мѡлдавскѡи, ит Господи всѣмъ слъ, аминь.⁴

Biblioteca Centrală de Stat, Secția manuscrise, I/65.

Orig., hirtie (31,1 × 19,8 cm), pecete timbrată.

Cu o copie modernă.

Datat după mărturia lui Varlaam arhiepiscop, din 1634 septembrie 24, referitoare la aceeași chestiune (vezi nr. 263).

263

1634 (7143) septembrie 24, Cotnari.

Varlaam arhiepiscop și mitropolit de Suceava mărturisește că Jora vornic a dat satul Mușinți, ținutul Suceava, călugărilor de la mănăstirea Voroneț, în schimbul satului Milcinești, ținutul Cîrligătura.

† Варлаам архієпископъ и митрополитъ Сѣчавскій. Scriem și mărturisim cu ceastă scrisoare a noastră cum au venit, înaintea noastră, egumenul de la svinta mănăstire de la Voroneț și cu tot săborul de acolo, de-au mărturisit înaintea noastră cum au avut o ocină la ținutul Cîrligătura, anume Milceneștii, dată de Ștefan vodă cel Bătrîn, de ctitorul sventei mănăstiri. Deci nu o au putut ținea de niște răzēs ce-au fost acoloa prinpregiur, ce-au făcut tocmală și schimbătură cu vornicul Jorea, de le-au dat o seliște, anume Mușinții, la ținutul Sucëvei, mai sus de tîrgul Sirétiului. Și după schimbătură ce-au schimbat, de-au dat ocină drept ocină, le-au și mai adaos vornicul Jorea călugărilor.

¹ Omis.

² Și domnul Dumnezeu să înmulțească zilele fericite și ani mulți domniei tale pînă la cinstite și adinci bătrînețe.

³ În loc de Василь

⁴ Binecinstitorului și de Hristos iubitorului și celui de Hristos cu coroană împăratească încoronat singur stăpînitorului, preamilostivului domn, Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei, de la Domnul veselește-te, amin.

Deci, deac-au venit egumenul și cu săborul de-au mărturisit înaintea noastră cum au schimbat cu voia a tot săborul, nu li-i vi< n>¹ dzare acea ocină, ce lor nu le-au fost nici un folos de-acea ocină, că le-au fost preste mină și au avut nevoie de-acei răzэш. Iar acea ocină, ce le-au dat vornicul, le iaste îndemînă și i-au de a dzécea de acolo.

Deci noi, deac-am vădzut mărturiia lor, noi încă am făcut vornicului această mărturie de la noi, să-i fie de credințe de va mai scorni cineva vr-o piră pre acea ocină. De-acea scriem și mărturisim.

✠ Котнар, лѣто «ѡрмѣ септемврѣ кѣ.

Varlaam mitropolit <m.p.>.

Biblioteca Centrală de Stat, Secția manuscrise, I/63.

Orig., hirtie (32,1 × 20 cm), pecete timbrată.

264

1634 (7143) septembrie 28, Iași.

Vasile Lupu voievod poruncește marilor vătăfi de ținutul Suceava să cerceteze neînțelegerea dintre mănăstirea Sucevița și Evloghie episcop de Rădăuți pentru un ȕigan.

† И ѡ Баснаѣ коькода, божѣю млостѣю, господарѣ Земле Мѡлдавскон.. Scriem domnia mea la slugile noastre, la vătăjii cei mari de ținutul Sucevei. Dămu-vă știre că domnii mēli s-au jeloit părintele și rugătorul nostru, egumenul și tot săborul de la svînta mănăstire de la Sucevița, pre Ivloghie episcopul de Radăuți, dzicîndu că au avut un ȕigan și acel ȕigan l-au schimbatu vlădica Ioan în dzileli lui Costantin vodă cu un ȕigan de la Radăuți și acmu vlădica Evloghie ține < țig>²anii amîndoi, iar ac<mu>² pune ȕiganii săi de saru pre oamenii Suceviței.

Pentr-acēia, < d>²eaca veți vedea cartea domnii mēli, iar voi să socotiți de va hi a< șe>²a cum s-au jeloit călugării, voi să luați acel ȕigan cu țiganca cu tot și cu copii de la vlădica Evloghie de la Rădăuți și să-l dați pre mîna călugărilor de Sucevița.

Mai mult jalobă să nu vie. Aceasta scriem, într-alt chip să nu faceți.

✠ Ис, кѣ лѣто «ѡрмѣ септемврѣ кѣ.

† Сам господинѣ велѣл.

† Ларини <писал>.

¹ Omis.

² Loc rupt.

« Pe verso, însemnare contemporană »: Carte de la Moisei vodă printru schimbătura lui Avram țiganul.

Bibl. Acad., LXXXIV/203.

Orig., hîrtie (31 × 19,1 cm), pecete aplicată.

265

1634 (7143) septembrie 30, Iași.

Vasilie Lupu voievod împuternicește pe Simion din Bogdănești să-și stăpînească ocina din acést sat.

† Иъ Баснаѣ воевода, божію мнлостію, господаръ Земли Младавскон. Dat-am cartea dumnii méle lui Simion din Bogdănești spré acéa ca el să fie tare și putérnic cu cartea dumnii méli a-și ținea a sa dereaptă ocină și cumpărătură ci are acolo în Bogdănești, Nîmê să nu aibă tréabă cu mușia sa. Iar cui va părea cu strimbul să vie să stea cu dinsul de față înna-intea porții dumnii méle.

✠ Ис, лѣто 7143 септемвриѣ ѿ.

† Господинъ рече.

† Кел логофет сын.

† Квстантинъ <писалъ>.

Bibl. Acad., CXVI/94.

Orig., hîrtie (15,8 × 19,2 cm), pecete aplicată.

EDIȚII: Ghibănescu, *Surete*, III, p. 199 (orig.).

266

1634 (7143) septembrie 30, Iași.

Vasile Lupu voievod întărește lui Gavril Matiaș fost mare vornic satul Denisauca cu locuri de fînaț, pentru care a avut pîră cu șoltuzul și tîrgoveții din Cernăuți.

† Иъ Баснаѣ воевода, божію мнлостію, господаръ Земли Младавскон. Оже тѣмъ истиннѣи наше вѣрнѣи болѣеи Гаврилаш Мѣтіашъ сынъ великѣи дворникъ даемъ и подтверждаемъ ему его правую отчину и дааніе отъ исписокъ за дааніе и за мнлостіе что ималъ отъ Барновскѣи воевода и отъ исписокъ за тѣжъ и за фертю отъ Монсею воевода една селѣице на имѣ Денисаука съ полѣнами за сеножати что

БНСТ ДАЛ ЕМЪ, ТИХ ПОЛѢНИ, УТ ЕРЕМІА МОГНАА ВОЕВОДА И ПОТВРЪЖДЕНІЕ УТ РАДУА ВОЕВОДА РАДІ НѢКНХ МРЪТЕН ЗА ЛѢХОВѢ ЧТО СЪТВОРИЛО СЯ ТАМУ; А СЕЛИЩЕ ДЕНИСАУКА ЕСТ ЕМЪ ДАНІЕ И МИЛОКАНІЕ УТ ШИРОН БЪРНОВСКІИ ВОЕВОДА РАДІ ЕГО ПРАВОЮ ВѢРНОЮ СЛУЖЕВ; А КОГДА БЫА ВЪ ДНИ МОИСЕЮ ВОЕВОДИ ВЪСТАА СѢ ИСАК ВОЮТ УТ ТРЪГ ЧЕРНЪВЦЕСКОМУ, И ІУНАШКО ЧЮЧ И ПЪНТЕЛЕЮ УТ ТАМ, И ІУНАШКО ФЛОРЕСКУА, И АЛЕѢДА ПЪРЧЮ, И АЛЕѢДА ХАНЧИЧЕНѢ И БЪРБУА КРАВЕЦ И НИИХ ТРЪГОВЧАНИ СТАРИХ УТ ТОТ ТРЪГ И ТЕГАЛ СѢ ЗА ЛИЦЕМ РАДІ ТОА СЕЛИЩЕ ДЕНИСАУКА И РАДІ ТИХ ПОЛѢНАМИ И ВОСТАА НА НИХ БОЛѢРИА НАШ ВШЕ ПИСАН, ГАВРИЛАШ МЪТІУАШ ДВОРИНИК.

ТѢМ РАДІ, ТОА СЕЛИЩЕ ДЕНИСАУКА СЪ ВЕС ХОТАР ЕИ И СЪ ПОЛѢНАМИ ЗА СЕНОЖАТИ КАКО ДА ЕСТ ЕМУ И УТ ГОСПОДСТВА МИ ПРАВІИ УТНИИИ И ДААНІЕ И МИЛОКАНІЕ ЕМУ, И ДѢТНИ ЕГО И ШИЧАТОМ ЕГО, НЕПОРЪШЕННОМЪ НИКОЛИЖЕ, НА ВѢКИ ВѢКѢ. И НИ ДА СЯ НЕ УМИШАЕТ.

Пис в Ис, вѣ лѣто 7307 септемвриѣ л.

† Сам господинъ велѣа.

Пѣтрашко Башотъ вел логѡфет и искаа <м.р.>.

Борѣнѡа <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată acestui adevărat boier al nostru credincios Gavrilăș Mătiiaș fost mare vornic îi dăm și îi întărim dreapta lui ocină și danie, din ispisoc de danie și de miluire ce a avut de la Barnovschii voievod și din ispisoc de pîră și de ferie de la Moise voievod, o seliște anume Denisauca cu poieni de finaț ce i-au fost date, acele poieni, de Eremia Moghilă voievod și întărire de la Radul voievod pentru niște morți de leși care s-au făcut acolo; iar seliștea Denisauca îi este danie și miluire de la Miron Barnovschii voievod pentru dreptcredincioasa lui slujbă; iar cînd a fost în zilele lui Moise voievod s-a sculat Isac voiut din tirgul Cernăuți, și Ionașco Ciuci și Pîntelei de acolo, și Ionașco Florescul, și Alexa Părciu, și Alexa Hlucicenea și Sirbul croitor și alți tirgoveți bătrîni din acel tirg și s-au pîrit de față pentru acea seliște Denisauca și pentru acele poieni și i-a rămas pe ei boierul nostru mai sus scris, Gavrilăș Mătiiaș vornic.

Drept aceea, acea seliște Denisauca cu tot hotarul ei și cu poieni de finaț să-i fie și de la domnia mea dreaptă ocină și danie și miluire lui, și copiilor lui și nepoților lui, neclintit niciodată, în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7143 < 1634 > septembrie 30.

† Înсуși domnul a poruncit.

Пăтраșко Баșотă mare logofăt și a iscălit < m.p. >.

Borleanul < a scris >.

Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol” — Iași.
Xerografie după orig., hîrtie, pecete timbrată, și alta, după o trad.germ.
autentificată la 20 iunie 1783, ambele de la Wiener Kriegsarchiv, Kanzlei-
archiv, Standort XIII—165.

EDIȚII: Wickenhauser, *Bochotin*, p. 79—80 (trad. germ. după orig.).

267

1634 (7143) octombrie 3, Hălășteiani.

*Nepoții lui Ieremia vînd lui Lupul Prăjescul a opta parte dintr-o
casă din Săoani, pe Siret, ținutul Roman.*

† Adeacă eu, Iscaico¹, cu feciorul meu, cu Vasilie, nepotul Eremiei,
strănepotul Stancăi și Miron cu femeia mea, cu Vărvara, așijdere nepoții
Eremiei, strănepoții Stancăi, scriem și înșine pre noi mărturisim cum de
bunăvoia noastră, de nime nevoiți, nice asupriți, am vîndut a noastră direaptă
ocină și moșie ce am avut în sat în Săoani, ce simtu în ținutul Romanului,
pre Sirêt, a opta parte de casă, dumisale giupînului Lupului Prăjescul, dreptu
cincisprădzeci taleri, bani buni, cu vadu de moară în Sirêt și cu bălți și cu
livedzi și cu tot venitul, din tot locul.

Și într-această tocmală au fost popa Ștefan de Hălășteiani și Strătulat
Dracea de Sineuț și Vasilie de Tomești de la Prut și Țuțurman de Lăpușna
și Ionașco Năvala de Soci și Petrea de Miclăușeni și Vasilie Benea și Ursu
diregătorul de Hălășteiani și mulți oameni buni dinpregiur megiiăș.

Deci să aibă a-ș face dumnealui și zăpis domnescu pre acea a opta parte
de casă, caré mai sus iaste scrisă. Pre mai mare mărturie pusu-ne-am și pece-
țile pre acestu zăpis.

Prilejitu-m-am și eu Bărnat și am scris eu acestu zăpis, să să știe.

† Писъ Хъльцигани, въ лѣто хъромъ октомври гъ дъни.

† Popa Ștefan <m.p.>

Из Готъблат Драча искал <m.p.>.

< Pe verso, însemnare contemporană>: Zăpis pentru Săoani.

† Ispisoc domnescu încă n-am făcut pr< e> însu.

Bibl. Acad., CDLXVII/20.

Orig., hîrtie (27,5 × 21 cm), șase peceți aplicate.

¹ Loc rupt; întregit după doc. nr. 283.

1634 (7143) octombrie 4, Iași.

Vasile Lupu voievod judecă pricina dintre Iurașco ș.a. și Gheorghiță, fiul lui Dumitru, ș.a. pentru o parte de ocină din satul Tunguzeni, pe Sacovăț, ținutul Vaslui.

† Иѡ Баснаѣе коивода, божю милостію, господаръ Зѣман Молдавскон. Ѣже прѣидоше, прѣд нами и прѣд ѡсми нашими молдавскими болѣри, великими и малыми, слѡсѡм нашим, Юрашко и Илѣ и Гангор и Фокшѣ и съ ними племенни нх и тѣгали <сѡ>¹ за лица, прѣд нами, съ Гѣургницъ, сынъ Дмитръ, и съ племенни его, радѣ една част за штиннѡ вт село Тѣнгѡзѣни, что сѣт на рѣцѣ Шаковѣц, ѡ волоост Баславсконѡ, и сице казал Гѣургницъ прѣд нами <что>¹ та част за штиннѡ истѡ имѡ дааніе вт кютка его, ѡдана Пѣрчелое. Я Юрашко и Илѣ и Гангор и Фокшѣ, они рекъши и прѣд нами аже не има[има]ет Яксана ни едно трѣбо и не истѡ за дѣднинѡ вт того село Тѣнгѡзѣни и сътворит нх Гѣургницъ великом присллованіе.

Ино господство ми и вѣсего нашего съѣкта съмотріхом и шерѣтохом ни закон прав по законно зѣмскон, како да имаѣт божитѣ слѡсѡм нашим Юрашко и Илѣ и Гангор и Фокшѣ съ кѡ людѣ добри на свѣтоѣ евангеліе.

Ино вѣстал сѣ Юрашко и Илѣ и съ Гангор и Фокшѣ и прѣсѣгал на свѣтоѣ евангеліе² како не истѡ ѡдана за [то]тоѣ дѣднинѡ и не имаѣт ни едно трѣбо вт того село Тѣнгѡзѣни.

Ино Гѣургницъ и съ ними племенни его, они zostали вт прѣд нами и вт грѣд вѣсего нашего съѣкта и вт вѣс закон зѣмскон, а Юрашко ши кѡ Илѣ и съ Гангор и Фокшѣ и ними племенни нх, они управни сѣ вт прѣд нами и поставни соби фѣръю кѡ заатѣ ѡ вистѣлар господства ми.

Таже вт нынѣ на прѣд, болше да не имаѣт ман тѣгатѣ Гѣургницъ и съ ними пле¹менни его на Юрашко и на Илѣ и на Гангор и на Фокшѣ и на ними племенни нх за сѣа тѣж, а не добиватѣ николиже на вѣки вѣчній. И ни да сѣ не ѡмнишат прѣд сим листом господства ми.

Иис ѡ Ис, лѣто 7143 вктомврѣе 4.

† Господниѡ казал.

† Пѣтрашко Башотъ вел лѡгофѣт и искал <м.р.>.

† Дмитрашко <писал>.

¹ Omis. -

² Cuvînt adăugat deasupra rîndului.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, slugile noastre, Iurașco și Ilea și Gligor și Focșea și cu alte rude ale lor și s-au pîrît de față, înaintea noastră, cu Gheorghită, fiul lui Dumitru și cu rudele lui pentru o parte de ocină din satul Tunguzeni, ce sînt pe riul Șacovăț, în ținutul Vaslui și astfel a zis Gheorghită înaintea noastră că acea parte de ocină îi este danie de la mătușa lui, Axana Purceloae. Iar Iurașco și Ilea și Gligor și Focșea, ei au spus înaintea noastră că nu are Axana nici o treabă și nu este de dedină din acel sat Tunguzeni și că le face Gheorghită mare asupreală.

Deci domnia mea și cu tot sfatul nostru am cercetat și le-am aflat lege dreaptă după legea țării, ca să jure slugile noastre Iurașco și Ilea și Gligor și Focșea cu 24 oameni buni pe sfînta evanghelie.

Deci s-au sculat Iurașco și Ilea și cu Gligor și Focșea și au jurat pe sfînta evanghelie că nu este Axana de acea dedină și nu are nici o treabă în acel sat Tunguzeni.

Deci Gheorghită și cu alte rude ale lui, ei au rămas dinaintea noastră și dinaintea întregului nostru sfat și din toată legea țării, iar Iurașco și cu Ilea și cu Gligor și Focșea și alte rude ale lor, ei s-au îndreptat dinaintea noastră și și-au pus ferie 24 zloți în visteria domniei mele.

Și de acum înainte mai mult să nu mai pîrască Gheorghită și cu alte rude ale lui pe Iurașco și pe Ilea și pe Gligor și pe Focșea și pe alte rude ale lor pentru această pîră, nici să dobîndească niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris la Iași, anul 7143 < 1634 > octombrie 4.

† Domnul a zis.

† Pătrașco Bașotă mare logofăt a iscălit < m.p. >.

† Dumitrașco < a scris >.

Bibl. Acad., CXX/27.

Orig., hîrtie (35,5 × 25 cm), pecete aplicată, căzută.

269

1634 (7143) octombrie 7, Iași.

Vasile Lupu voievod întărește lui Ionașco Jorea fost vornic, în urma judecății avute cu Cobăleanul și rudele sale, seliștea Milcinești, ținutul Cîrligăturii, primită de la mănăstirea Voroneț în schimbul seliștei Mușinți, ținutul Suceava.

† Иѡ Василѣе воєвода, божію милостію, господарь Земли Молдавскон. Оуже придошѣ, прѣд нами и прѣд вѣсьми нашими болярн, великими и малими, Коблякѣмъ и брат его, Петре, и Кръчюнъ от Рѣдѣни и поп Глигоріе и Савѣа и

вѣси племенници нм и Тоадер Гауѣ и Михѣнлѣ ѿмбрар и Накѣл и вѣси племенници нм и Гаврил Ромѣнскѣл съ вѣсѣ племенници его и тегали за лицем, прѣд нами, на сѣбѣ наш, Ышнашко Жорѣ вие дворник, радѣ една сѣлицѣ, на нмѣ Милчещѣ¹, что ѿ волост Крѣлигѣтѣри и сици рекошѣ прѣд нами аже продали тоа сѣлицѣ дѣдовѣ и прѣддѣдовѣ нм, Арѣгѣш Карѣмѣш и племенниковѣ его, поп Лѣка Плотѣи и брат его, Ыиш и сѣстра нѣх, Феда, и ѡшковѣ нм, Нистор Гажѣ, и сѣстра его, Еаска, синѣе старомѣ Гажѣ, ѡш ѡшковѣ Петри Бѣрти, продали Стефанѣ воєводѣ Старомѣ. И пак Стефан воєвода Старого дал тоа сѣлицѣти и миловал свѣтѣи монастыри зовемѣи Бороѣц, гдѣже ест храм свѣтаго и славнаго мѣченика и побѣдѣносца вонна Христова, Гѣорѣе. И держали ѡни тоа сѣлицѣ рѣл лѣти.

И потом, молебници наше, калѣгѣри ѡт Бороѣц, видѣще како не имаѡт ни такоє прѣпитанѣе ѡт тоа сѣлицѣ више писаннаго, а не людѣ не моглѣи держати тамѣ радѣ тѣи межиѡши заѣти что имали ѡкрѣстѣнѣи, а ѡни изминѣли Ышнашкови Жорѣи вие дворник. Ѣни казал аже дал пинѣси емѣ и прихѡдит сѣ нм кѣпете тоа сѣлицѣ, нижели Жорѣи дворник, за что вѣл нм дѣдѣниѣ. И Ышнашко Жорѣ казал прѣд нами аже не кѣпѣл тоа сѣлицѣ на пинѣси, але изминѣл сѣ калѣгѣри ѡт Бороѣц радѣ его правою ѡтѣниѣ дѣсѣа сѣлицѣ, на нмѣ Мѣшенѣи, что ѿ волост Ѣсчавскоѣ, и ещѣже ман придал нм една сто лѣи вѣтихѣ.

Иноже господство ми и сѣ свѣѣтом господства ми сѣматрѣхѡм нм сѣдѣ и вѣрѣтохѡм нм закон, тако да имаѡт божитѣ калѣгѣри ѡт Бороѣц како не продали тоа сѣлицѣ на пинѣси, але изминѣли ѡтѣниѣ радѣ ѡтѣниѣ и ман придали нм рѣл лѣи вѣтихѣ. И прѣидѣ егѣмен и вѣс сѣбор ѡт монастыр Бороѣц и божилѣ прѣд ѡтѣцѣи и молебникѣи нашѣмѣ, кѣр Барлаам митрополѣи Ѣсчавскѣи, како ест нм измѣненѣе радѣ сѣлицѣ Мѣшенѣи и сѣтворѣл емѣ и запис ѡт себе за свѣдѣтелство.

Тажѣ Ышнашко Жорѣ ѡправѣл сѣ и поставѣл себе фѣрѣю, а тѣх людѣ више писанихѣ кѣ сѣх зостаѣли ѡт прѣд нами и ѡт прѣд нашѣми болѣри.

Тѣм радѣ, ѡт нинѣ на прѣд да не имаѡт ѡни ман тегатѣ а не добивати радѣ тоа сѣлицѣ, нмѣ Милчещѣ¹, никѡлже на вѣки вѣчѣниѣи. И ни да се не ѡмѣшѣет тамѣ прѣд сѣмѣи лѣстом нашѣм.

Пис ѡу Мѣс, кѣ лѣто ѡрмѣ ѡктомѣри ѡ дѣни.

† Гам господѣнѣ вѣлѣл.

† Пѣтрашко Башѡтѣ вѣл ѡѡгофѣи искал <м.р.>.

† Бѡрѣнѣл <писал>.

< Pe verso, însemnare din sec. al XVII-lea>: Zapis pre Milcinești.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri, mari și mici, Cobăleanul și frații lui, Petrea și Crăciun din Rădeni și popa Gligorie

¹ Corect: Милчинѣи (vezi însemnarea de pe verso).

și Savul și toți verii lor și Toader Gagea și Mihăilă Umbrar și Nacul și toți verii lor și Gavril Romănescul cu toți verii lui și au pîrit de față, înaintea noastră, pe sluga noastră, Ionașco Jorea fost vornic, pentru o seliște, anume Milceștii¹, care este în ținutul Cîrligăturii. Și așa au spus înaintea noastră, că au vîndut acea seliște bunicii și străbunicii lor, Drăguș Cărimbu și verii lui, popa Luca Plotun și fratele lui, Ion și sora lor, Feda și nepoții lor, Nistor Gagea și sora lor, Vasca, fiii lui Gagea cel bătrîn, toți nepoții lui Petru Berteau, au vîndut-o lui Ștefan voievod cel Bătrîn. Iar Ștefan voievod cel Bătrîn a dat acea seliște și a miluit sfînta mănăstire numită Voroneț, unde este hramul sfîntului și slăvitului mucenic și ostaș purtător de biruință al lui Hristos, Gheorghe. Și au stăpînit ei acea seliște 130 de ani.

Iar după aceea, rugătorii noștri călugări de la Voroneț, văzînd că nu au nici un folos de acea seliște mai sus scrisă și nici oameni nu au putut să țină acolo, pentru acei megieși răi pe care i-au avut împrejur, ei au schimbat cu Ionașco Jorea fost vornic. Ei au spus că le-a dat bani și, mai mult, se cuvine lor să cumpere acea seliște decît lui Jorea vornic, deoarece le-a fost moștenire. Iar Ionașco Jorea a spus înaintea noastră că nu a cumpărat acea seliște pe bani, ci a schimbat-o cu călugării de la Voroneț pentru o altă seliște, anume Mușenții, ocina lui dreaptă, care este în ținutul Suceava și le-a mai dat încă o sută de lei bătuți.

Deci domnia mea și cu sfatul domniei mele le-am căutat judecată și le-am aflat lege ca să jure călugării de la Voroneț că nu au vîndut acea seliște pe bani, ci au schimbat-o, ocină pentru ocină și le-a mai dat o sută de lei bătuți. Și a venit egumenul cu tot soborul de la mănăstirea Voroneț și au jurat înaintea părintelui și rugătorului nostru, chir Varlaam mitropolit de Suceava, că o au de schimb pentru seliștea Mușenții și i-au făcut lui și zapis de mărturie.

Astfel Ionașco Jorea s-a îndreptat și și-a pus ferie, iar acei oameni mai sus scriși au rămas toți dinaintea noastră și dinaintea boierilor noștri.

Pentru aceea, de acum înainte ei să nu se mai pîrască și nici să dobîndească acea seliște, anume Milceștii¹, niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece acolo înaintea acestei cărți a noastre.

Scriș la Iași, anul 7143 < 1634 > octombrie 7 zile.

† Insuși domnul a poruncit.

† Pătrașco Bașotă mare logofăt am iscălit < m.p. >.

† Borleanul < a scris >.

Biblioteca Centrală de Stat, Secția manuscrise, I/64.

Orig., hîrtie (41,3×28,1 cm), pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. din 1820.

¹ Corect: Milcineștii.

1634 (7143) octombrie 8, Iași.

*Vasile Lupu voievod întărește lui Andreica stolnic din Șerbăcani
părți de ocini din satul Bogheni.*

† И ѿ Басиліе воєвода, божію милостію, господарѣ Земли Молдавскон. Оже прѣидошѣ, прѣд нами [и прѣд нами] и прѣд вѣсими нашими волѣри, слѣга наш Андриенка столник ѿ Шеребѣкани съ сынове его и принесли прѣд нами един запис за свѣдѣтелство ѿ прѣд люди добри и слѣги господарскихъ, на имѣ Банѣла стар и Дръгою и Некита и поп Маковію ѿ Шеребѣкани и Гера тиже и Нѣни¹ тиже, како прѣиде прѣд ними Глигор, сынѣ Петрен Станкѣш, по его доброе волѣ <и>² продал своа ѿтнинѣ и дѣдинѣ, ѿ тоа половина село Богѣни четвертаа часть, съ четвертаа часть ѿ брод за мленѣ. Тоа продал слѣг наш више речено Андриенка радѣ еѣ злоц интихъ.

И тиже указавол прѣд нами дрѣг запис ѿ прѣд слѣги господарскихъ, имѣ Томшѣ ѿ Шеребѣкани и Гаврица тиже и Некита ѿ там и ѿ Гроза и Тодирницѣ ѿ Бѣсици и Андрию, писавши како прѣиде прѣд ними Костина, дочка Пѣрчин, по ин доброе волѣ и продала часть ин за ѿтнинѣ что сѣ избереѣт ѿ тогоже село Богѣни, съ часть ѿ брод за мленѣ и съ вес приход. Тоа продала пакжиже Андриенкѣ ѿ Шеребѣкани радѣ четири десѣт и пет златѣ татарскихъ.

И пакжиже указовал прѣд нами и дрѣг запис ѿ прѣд Храпа аprod и Бѣтич и сынѣ его, Басиліе, како прѣиде прѣд ними Пѣраска, дочка Гаврила Богѣла, по ин доброе волѣ <и>² дала и подаровала своа права ѿтнинѣ и дѣдинѣ, часть ин ѿ село Богѣни. Тоа дала вѣнѣш ин Андриенкѣ въ за дѣше ин и прѣгрѣшеніе родителни ин.

Ино ми, видѣвше его правѣи записове а ми вѣровали и ѿ нас ешеже дал и потверѣдил есми слѣг наш Андриенка и сынове его тихъ части више писани ѿ село Богѣни, съ брод за млен и съ вес приход, како да ест емѣ и ѿ нас зрик и потверѣженіе, съ вѣсем доходом. И ни да сѣ не змишаѣт прѣд сим листом наш.

✠ Ис, въ лѣто 7143 ѿктомвриѣ ѿ.

† Пѣтрашко Башотѣ вел ашгофѣт <т.р.>.

† Фочѣ <писал>.

† Io Vasile voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră [și înaintea noastră] și înaintea tuturor boierilor noștri, sluga noastră Îndreica stolnic din Șerbăcani cu fiii lui și au adus înaintea noastră un zăpis de mărturie dinaintea a oameni buni și slugi dom-

¹ Probabil în loc de Нѣниол.

² Omis.

nești, anume Banul cel bătrîn și Drăgoi și Nechita și popa Macovei din Șerbăcani și Ghera de asemenea și Neanil¹ de asemenea, cum a venit înaintea lor Gligor, fiul lui Petrea Stancăș, de bunăvoia lui < și >² a dat a sa dreaptă ocină și dedină din acea jumătate de sat Boghiani a patra parte, cu a patra parte din vad de moară. Aceea a vindut-o slugii noastre mai sus zise Andreica pentru 12 zloți bătuți.

Și de asemenea a arătat înaintea noastră alt zapis dinaintea slugilor domnești, anume Tomșea din Șerbăcani și Gavrița de asemenea și Nechita de acolo și de la Grozea și Todiriță din Băsești și Andrei, scriind cum a venit înaintea lor Costina, fiica Părcei, de bunăvoia ei și a vindut partea ei de ocină ce se va alege din același sat Boghiani, cu parte din vad de moară și cu tot venitul. Aceea a vindut-o iarăși Andreică din Șerbăcani pentru patruzeci și cinci de zloți tătarăști.

Și iarăși a arătat înaintea noastră și alt zapis dinaintea lui Hrană aprod și Botici și fiul lui, Vasilie, cum a venit înaintea lor Părasca, fiica lui Gavril Boghiul, de bunăvoia ei < și >² a dat și a dăruit a sa dreaptă ocină și dedină, partea ei din satul Boghiani. Aceea a dat-o nepotului ei Îndreică pentru sufletul ei și pentru păcatele părinților ei.

Deci noi, văzînd ale lui drepte zapise și noi am crezut și de la noi încă am dat și am întărit slugii noastre Îndreica și fiilor lui acele părți mai sus scrise din satul Boghiani, cu vad de moară și cu tot venitul, ca să-i fie lui și de la noi uric și întărire, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, în anul 7143 < 1634 > octombrie 8.

† Pătrașco Bașotă mare logofăt < m.p. >.

† Focea < a scris >.

Muzeul Regiunii Porților de Fier, Drobeta Turnu-Severin.

Orig., hirtie (31 × 19,2 cm), pecete aplicată, stricată.

Cu o traducere de la începutul sec. al XIX-lea.

271

1634 (7143) octombrie 11, Iași.

Vasile Lupu voievod întărește lui Varlaam mitropolitul Sucevei și mănăstirii Secul o moară în satul Cofești, pe gîrla Putnei, în urma judecății cu Dumitrașco stolnic.

† Иъ Василѣе воєвода, божію милостію, господаръ Земли Молдавскон. Оже прѣидошѣ, прѣд нами и прѣд вѣсѣми нашими болѣри, великими и малими, вѣщцѣ и молѣбник наш, кѣр Барлаам архієпископъ и митрополит Сѣчевскѣи и

¹ Probabil în loc de „Neaniul“.

² Omis.

тигал сѣ за лица прѣд нами сѣ боіеринѣ наш, Дѣмитрашко столник, радѣ един
мѣин ѡт село Кофеши, на грѣлѣ Путлон, что тѣт мѣин сѣтвориѣ ѡтѣцѣ и
молебникѣ наш више писан[и] сѣвѣтѣи монастыри Сѣкѣл. Я потомъ вѣстаѣ сѣ
Дѣмитрашко столник и сѣтвориѣ себе дрѣгѣ мѣин, мѣин ниже на тоѣ грѣлѣ и
ѡтопоша мѣин Дѣмитрашкови на мѣин ѡтѣцѣ и молебникѣ нашѣмѣ више реченномѣ.

Ино господство ми и сѣ вѣсемъ сѣвѣтѣмъ нашѣмъ послахомъ листъ господства
ми до слѣси наши, Пѣтрашко вѣтахъ за апроси и до Дѣмѣянъ пѣркѣлабъ Путлон
и Сѣвѣтѣи вѣтахъ, како да имаѡтъ ѡни посокотитѣ сѣ лѣюдѣи¹ добримѣ и етари,
ѣко <сѣвѣтѣи>¹ сѣ свонѣи дѣшами¹ и <изнан>¹ доѡтъ что ѡтопоша тѣт
мѣин Дѣмитрашкови на мѣинѣ ѡтѣцѣ и молебникѣ нашѣмѣ.

Ино ѡни послали листъ до господства ми како ѡни сѣвѣтѣи, сѣ многи
лѣдѣ добри, аже поставѣи Дѣмитрашко свон мѣин надъ хотар и надъ ѡрикъ, таже
ѡни посѣкоша тѣт мѣин и поставѣи крѣстѣ каменнѣи въ водѣ ѣко да не имаѣтъ
прѣминѣтѣи водѣ, ѡд² тотъ крѣстѣ, а аже прѣминѣтъ да бѣдетъ за хѣтаѣмѣ ѣѣ воѣи.

Ино господство ми, ѣко ѡвидѣхомъ тѣтъ записъ ѡтъ више писани слѣси
господство ми и лѣдѣ добри, тако писашѣи, а господство ми даѣи и потѣрѣдѣи
ѣсѣи ѡтѣцѣ и молебникѣ нашѣмѣ, кѣръ Варлаамъ архѣпископѣ и митрополитъ
Сѣчѣвскѣи и калѣгерѣи ѡтъ монастыри Сѣкѣл, како да естъ имъ и ѡтъ господства
ми великаѣ ѡкрѣпѣнѣе на тѣт мѣин Я кто вѣсхоѡетъ вѣздѣиѣтѣи тѣжъ нѣкогда,
тѣтъ да естъ за хѣтаѣмѣ ѣѣ воѣи. И инъ да сѣ не ѡмѣшаѣтъ прѣдъ симъ листѣмъ
нашимъ.

Ѥ Ис, въ лѣто <ѡрѣмъ ѡктомѣрѣи> ѣѣ.

† Сѣамъ господинѣ велика.

† Пѣтрашко Башѣтѣ велъ ѡѡгоѡетъ и искаѣ <т.р.>.

Иѣнаки <писалъ>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei.
Iată a venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri, mari și
mici, părintele și rugătorul nostru, chir Varlaam arhiepiscop și mitropolit de
Suceava, și s-a pîrit de față, înaintea noastră, cu boierul nostru Dumitrașco
stolnic, pentru o moară de la satul Cofești, pe gîrla Putnei, care moară a
făcut-o părintele și rugătorul nostru mai sus scris pentru sfînta mănăstire
Săcul. Iar apoi s-a sculat Dumitrașco stolnic și și-a făcut altă moară mai jos,
pe acea gîrlă și a înecat moara lui Dumitrașco moara părintelui și rugătorului
nostru mai sus zis.

Deci domnia mea și cu tot sfatul nostru am trimis cartea domniei mele
la slugile noastre, Pătrașco vătah de aprozi și la Dămiiian pîrcălab de Putna
și Scintee vatah, ca să aibă ei a socoti, cu oameni buni și bătrîni, cum < vor

¹ Loc rupt.

² În loc de ѡт.

afla cu sufletele lor¹ și < vor găsi>¹ că a înecat cea moară a lui Dumitrașco moara părintelui și rugătorului nostru.

Deci ei au trimis carte la domnia mea cum ei au aflat, cu mulți oameni buni, că și-a pus Dumitrașco moara peste hotar și peste uric și ei au tăiat cea moară și au pus cruce de piatră în apă, ca să nu aibă a trece apa de cea cruce, iar dacă va trece să fie de hatalm 12 boi.

Deci domnia mea, cum am văzut acel zapis de la mai sus scrisele slugi ale domniei mele și oameni buni scriind așa, domnia mea am dat și am întărit părintelui și rugătorului nostru, chir Varlaam arhiepiscop și mitropolit de Suceava și călugărilor de la mănăstirea Săcul ca să le fie și de la domnia mea mare întărire pe cea moară. Iar cine va voi să ridice piră cindva, acela să fie de hatalm 12 boi. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, în anul 7143 < 1634> octombrie 11.

† Insuși domnul a poruncit.

† Pătrașco Bașotă mare logofăt și a iscălit < m.p.>.

† Ianachi < a scris>.

Arh. St. București, M-rea Neamț, LXIX/19.

Orig., hîrtie (32, 5 × 19,6 cm), pecete timbrată.

Cu o trad. din 1796.

EDIȚII: Iorga, *St. și doc.*, VII, p. 365 (regest).

272

1634 (7143) octombrie 13, Iași.

Vasile Lupu voievod scrie staroștilor de Cernăuți și lui Onciul Iurașcovicu să aleagă niște poieni de lângă tîrgul Cernăuți și hotarul satului Denisauca ale lui Gavrilăș vornic.

† Иъв Есхилѣе Койкода, Кожію милостію, господарѣ Земли Молдавскон.

Scriem la slugele domniei mele starostelor ot Cernăuți и савга наш Onciul Iurașcovicu. Dămu-vă știre că au venit șoltuzul din Cernăuți și cu oameni de acolo de au pîrît pre boiarinul nostru Gavrilăș vornicul pentru niște poeni din gios de tîrgul Cernăuților dzicîndu ei cum li s-au înpresurat acele poeni de Gavrilăș vornicul. Iar dumnealui au scos ispisoace de la Eremitia Moghila vodî cum s-au făcut niște morți de lăși la acele poeni și s-au tîmplat de au plătit Gavrilăș vornicul < ș>² apoi i s-au dat acele poeni pre mina

¹ Loc rupt.

² Șters în xerografie.

lui i după acéia așijdere de o seliște anume Deniseuca partea ce au fost de ocolul Cernăuților lîngă acéle poeni au arătat ispisoc de miluire de la Bărnovschii vodî și de întăritură de la Alexandru vodî și de la Moise voevod.

Pentru acéia dacă veți vedea cartea domnii méle iar voi să socotiți cum le iaste hotarul < și să alegeți > ¹ pe unde iaste hotarul Deniséucăi și acélor poeni din céia parte de Prut să aibă a ținea boiarinul nostru carele mai sus scrie Gavrilaš vornicul, mai multu val să n-aibă. ИНАК НЕ СЧИНИТЕ.

Иисъ Мс, въ лѣто «ЗРМГ» въторѣа гѣ.

† Гамъ господинъ келѣ.

† Пѣтрашко Башотъ келъ лавгофетъ <м.р.>.

Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol“ — Iași.

Xerografie după orig., hirtie, pecete timbrată, și alta, după o trad. germ. autenticată la 20 iunie 1783, ambele de la Wiener Kriegsarchiv, Kanzleiarchiv, Standort XIII—165.

EDIȚII: Wickenhauser, *Bochotin*, p. 80—81 (trad. germ. după orig); Balan, *Familia Onciul*, p. 34—35 (apud Wickenhauser, *Bochotin*).

273

1634 (7143) octombrie 13, Iași.

Vasile Lupu voievod întărește lui Gavrilaš fost vornic niște poieni mai jos de Cernăuți și satul Denisauca pentru care a avut pîră cu șoltuzul și tirgoveții din Cernăuți.

† Иъ Баснаѣ воевода, божію милостію, господаръ Земли Мѣлѣвскон. Adecă a venit înaintea noastră și înaintea boiarilor noștri șoltuzul și cu cîțiva oameni din tîrg din Cernăuți și au pîrît pre boiarinul nostru Gavrilaš ce au fost vornic mare prentu niște poeni din gios de Cernăuți și prentu o seliște anume Dineseuca dzicîndu ei cum sîntu de ocolul Cernăuților și le-au înpresurat Gavrilaš vornicul.

Iară Gavrilaš vornicul au arătat ispisoaice de la Eremiia Movila vodî cum s-au fost făcut niște morți de lăși la acéle poeni, deci au plătit boiarenul nostru ce mai sus scrie, Gavrilaš vornicul, și i-am dat acéle poeni. Iară pre seliștea Deniseuca au arătat ispisoc de dare și de miluire de la Bărnovschii vodî și de întăritură de la Moiseiu vodî și de la Alecsandru vodî.

Deci domniia mea am socotit cu svatul domnii méle cum iaste lui acea seliște Deniseuca și cu acéle poeni dirépte dare și milui< re de la > ² acei

¹ Loc șters în xerografie; întregit după Wickenhauser (vezi EDIȚII).

² Loc rupt în doc.

domni mai denainte vréme și au rămas pre șoltuzul și pre oamenii carii au fost ven< i>¹t ¹ pre toți.

Prenta acéia de acumu înainte ca să n-aaiă a mai piri tirgoveții din Cernăuți cu șoltuzul pre boiarenul nostru Gavrilaš vornicul prentu acea se- liște Deniseuca și prentu acéle poeni nici dănăoară în véci.

Ce ca să-i fie lui dirépte ocine și întăritură neclătit nici dănăoară. Și altul să nu să mestece.

Пис в Ис, къ лѣто *зрмг вктовѣа рѣ.

Самъ господинъ велѣа.

Пѣтрашко Башотъ велъ лѣтофетъ нскаа м.р.

Боракнѣа <писалъ>.

Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol“ — Iași.

Xerografie după orig., hîrtie, pecete timbrată, și alta, după o trad. germ. autenticată la 20 iunie 1783, ambele de la Wiener Kriegsarchiv, Kanzlei-archiv, Standort XIII—165.

EDIȚII: Wickenhauser, *Bochotin*, p. 81 (trad. germ. după orig.).

274

1634 (7143) octombrie 28, Iași.

Vasile Lupu voievod poruncește lui Ionașco din Mușetești să ia de la Albotă, Teleagă ș.a. partea de zeciuială care se cuvine lui Vlașca și fraților lui pentru ocinile din Rușciori și Dumbrăvița și să o dea acestora din urmă.

† Иѡ Василѣ воєвода, вожю милостѣю, господарѣ Земли Мѡлдавскоѡ. Scriem domnia mea la sluga noastră, la Ionașco din Mușătești. Dămu-ț știre că s-au jăluit înaintea domniei méli Vlașca și Bejan și alți frați a lor pre ficiorii lu Albotă și pre ficiorii popei și pre ficiorii lui Teleagă și pre ficior< ul lui> ² Ilie, dzicîndu că au ocină împreună cu dînșii la satu la Rușciori și la Dumbrăvița. Și au mărșu cu cartea domniei méli să-ș cosască finul și să-ș ia de a dzéci ce va hi pre partea lor, ei au ținut cu tăria lor și nemic < n> ³u le-au datu, nici fin, nici pine, de a dzăci.

Pentru acéia, deaca vei vedea cartea domniei méli, iar tu să mergi să iai finul tot, cit va fi cosit pre partea lor, și să-l dai pre mîna Vl< a>ș< căi> ³ și fraților lui și să numeri pămînturile cîte < s> ³ă vor afla arate pre partea lor

¹ Loc rupt în doc.

² Omis.

³ Loc rupt.

și < să >¹ iai pinea de a dzéci cît să va veni pre partea lor toată și să o dai în mîna lui² Vlașco și fraților lui.

Și să nu mai aibă ei a-i ara ocina sau a cosi fără voia lor.

За тои пишем господство ми никак не счѣните.

Ѫ Ис, лѣто «зрѣмѣ октомврѣ кѣи.

† Гам господинъ казал.

† Пѣтрашко Башотъ вел логофѣт <т.р.>.

† Дмитроѡ <писал>.

Bibl. Acad., CCCXLI/23.

Orig., hîrtie (32,2 × 19,7 cm), pecete aplicată.

275

< 1634 — 1635 > octombrie 29, Iași.

Ionașco Tăbîrță vătăf face schimb de țigani cu mănăstirea Probota.

† Adecă eu, Ionașco Tăbîrță vătavul, scriu și mărturisăscu cu ceastă scrisoare a mea cum ne-amu tocmitu cu egumenul și cu tot soborul de la mănăstire de la Pobrata, de am făcut schimbu cu nește țigani, de am dat eu mănăstirei doo țigance, anume Ileana și Vărvara, fetele lui Nistor țiganul, ca să hie a mănăstirei. Și mie mi-au dat egumenul ș< i >³ cu tot soborul pentru acele doo țigance ce scriu mai sus pre Ion Giosea țiganul și țiganca lui și patru feciori ai săi și pre Ștefan țigan, cimpoiașul, iar care feciori are Ion Giosea țiganul căsătoriți, ca să n-aibu eu nici o treabă cu dinși.

Și ne-am tocmit denaintea dumiisali lui Pătrașco Bașotă logofătul cel mari și a dumiisale lui Gavril hatmanul și a dumiisali lui Dumitrașco Șoldan vornicul cel mari. Deci ca să nu ne mai pîrim unu pre altu nici dănă-oară în vécî.

Ѫ Ис, октомврѣ кѣи.

Пѣтрашко Башотъ вел логофѣт <т.р.>.

Из Пѣтрашко Чоголѣ бие логофѣт искал <т.р.> прелъчихом сѣ въ се токмѣж.

Из Гаврила искал.

Іоаншко Тăбърцъ <т.р.>.

< Pe verso, însemnare contemporană>: Carte de învoială pentru țigani.

¹ Omis.

² „lui“ corectat din „lor“.

³ Loc șters.

1634 (7143) noiembrie 3, Iași.

Vasile Lupu voievod scrie slugii sale Neculai Sechil să aleagă partea de ocină a lui Popoșea și a rudelor sale din satele Bodești și Ciuciuleni, pentru care s-au pîrît cu Damaschin ș.a.

† Иъ Баснаѣе коѣкода, божію милостію, господарѣ Зѣмли Молдавскон. Scriem domniea mea la sluga noastră, la Neculai Séchil. Dămu-ț știre că au avut dzi înaintea domniei méle Popoșestii¹ den Birjoveni și alte semenții a lui, cu Damanschin și cu alte semenții a lui, pentru o parte de ocină din satu din Bodești și din Ciuciuleni². Dar cîndu au fost la dzi, Popoșea și cu semenții a lui au venit la dzi și ș-au adus dirésele, iar Damaschin n-au venit, ce au rămas din dzi și din toată lége țării dinaintea dumniei méle, iar Popoșea s-au îndreptatu înaintea noastră.

Pentru acéia, deaca vei < vedea cartea >³ domniei méli, iar tu să mergi cu car<tea do>³mniei méli, să oprești toată partea lor de ocină din < Bo >³-dești și din Ciuciuleni⁴ cît va hi partea Popoșei și cumu-i vor spune dirésele lui și să aibă a-ș ținea Popoșea toată partea lui, cît să va alégi și de moșie și de cumpărătură.

Iar cui va părea cu strîmbul, să vie să stea de față înaintea domniei méle.

✠ Иъ, лѣто 7143 ноемвриѣ 3.

† Господинъ рече.

Și să le dea și pîinea ce l-au luat de a dzeci.

† Пѣтрашкѣ Башотѣ вел логофѣт <м.р.>.

Нонѣш⁵ <пнсал>.

Bibl. Acad., XXXII/30.

Orig., hîrtie (31 × 19 cm), pecete aplicată.

¹ „știi“, adăugat ulterior de altă mînă.

² „și din Ciuciuleni“, corectat.

³ Scris din nou peste o ruptură.

⁴ „și din Cuciuleni“, șters cu negru.

⁵ Scris peste „Dumitru“.

1634 (7143) noiembrie 6, Iași.

Vasile Lupu voievod întărește lui Simion Gheuca mare medelnicer părți de ocini cumpărate din satele Dărăști și Hălărești, pe apa Puțului, ținutul Tutova, și din satul Minzați.

Нѡ БАСИЛѢ КЪМЕВѢДѢ, БОЖІЮ МИЛОСТІЮ, ГОСПОДАРЬ ЗЕМАНЪ МЛАДАЕСКИН. Facem știre precum domnie mea am dat și am întărit credincios boeriului nostru, lui Simion vel medelnicer, din ispisocu de cumpărătură ce au avut de la Moise Movila voievoda, o parte de ocenă din satul Dărăști și din Hărulești, pe pîrăul Puțului, în ținutul Tutovii, toată parte Mărciască, cită să va alege dintr-acele 2 sate, ce iaste de cumpărătură de la Dumitrașcu Șeptelici drept 3 iape cu minzi, cu vad de moară pe acel pîru și cu loc de prisacă și cu tot venitul. Iar lui Dumitrașcu Șeptelici i-au fostu cumpărătură de la Nicoară din Ceucani și de la fămeia sa Nastaslia și de la ficiorii lor, ficiorii Mărcescului și a Mărceascăi. Pentru aceia, ca să fie lui cu tot venitul.

Și iarăș dăm și întărim boeriului nostru de mai sus scris, din dres de la Moise voievod, a lui dreaptă danie de la Condre și de la Mafteiu, ficiorii Rusului, parte lor din satul Minzați, cu locu de prisacă din parte de sus, de către răsărit.

Pentru aceia, toate acele de mai sus zise părți de ocenă di Dărăști și din Hălărești și pe acea danie ce iaste lui de la Condre și de la Mafteiu, parte lor ce să va alege din satul Minzați, cu locu de prisacă, ca să fie și de la noi credincios boeriului nostru, lui Simion Gheuca mare medelnicer, uricu și întăritură, cu tot venitul. Ș-altul să nu să amestece piste această carte a noastră.

Ѧ МѢ, ЛѢТО *ѦРМЕ НОЕМБРІЕ Ѧ.

БѢЛ ЛОГОФЪТ НСКАЛ.

Arh. St. București, Ms. nr. 575, f. 61 v.
Copie.

1634 (7143) noiembrie 7.

Vasile Lupu voievod întărește lui Tofan Sechil fost cămănar, după pîra ce a avut-o cu Ionașco Velește, părți din satele Forloești, Ungheni și din niște poieni.

† Suret de pe un ispis<o>¹că de la Vasile vodă, din velet 7143 < 1634> noiembrie 7 dini.

¹ Omis în copie.

Iată au venit, înai< n>¹te noastră și înai< n>¹te boerilor no[s]ștri, a mari și mici, sluga noastră Tofan Sechel ce au fostă cămănar și s-au pîrit de față înai< n>¹te noastră cu Ionașcu Vălește, feciorul Micului, pentru a trie parte de giumătate de sat din Forloești și a trie parte de Ongheni, unde cade Piriul Sărat în poiana Tazlăului și a triia parte din Poiana cu Păcurile și a triiae parte din păcuri și a trie parte de dială Tazlăului, din Poiana Preluncilor și a triia parte din Poiana Săcăturilor și a triia parte din poiana de a chilie și a trie parte pi virvul Tazlăului în delul la Giamăna și a trieia parte din Frumoasa, u< n>¹de este poiana Costovei.

Dar Ionașcu Velește ne-au spus așa, cum că sintu a lui drepte ocini și moșii, iară sluga noastră Tofan Sechel au arătat înai< n>¹te noastră scri-sori de cumpărătură și de întăritură de la Alecsandru vodă și de întăritură de la bătrînul Ștefan vodă și întăritură de la Radul vodă și ferue de la Ale-cūsandru vodă și de la Moisi Movila vodă, cum că au cumpărat Dinga hată-manulă aceste părți de moșie ce scriu mai sus de la Toader pitărelu și de la frate-său Gavril și de la surorile lor, Drăghina și Mărica, ficii Dochii, nepoți lui Gavril Dinga, iară Ionașcu Velește n-au avut nici o-ntăritură pre aceste părūți de moșie, ce au rămas înai< n>¹te noastră și a tot sfatul nostru și din toată lege țerii, iar sluga noastră Tofan Sechel ce au fostă cămănar s-au îndreptat înai< n>¹te noastră și ș-au pus șie ferue 12 galbini în vesterie dom-nescă.

Dreptu aceia, de acum mai multu ca să nu mai aibă piră Ionașcu Velește cu Tofan Sechel pentru aceste, nici să să mai acolisască în veci.

Arh. St. București, M-rea Frumușani, I/1.

Copie din sec. al XVIII-lea.

Un rezumat dezvoltat la Biblioteca Centrală de Stat, LIII/1 c.

EDIȚII: Iorga, *St. și doc.*, VII, p. 290 (rezumat după un rezumat din 1804).

279

1634 (7143) noiembrie 11, Iași.

Vasile Lupu voievod întărește Costandei Havoroneasa și fratelui ei Andronic jumătate din satul Volcineț, ținutul Hotin, în urma judecății avute cu Lupul Gheanghea.

Иъ Василѣ коєвѣда, божію милостію, господарѣ Земли Молдавскѣ. Adecă au venit, înnainte domnii mele și înainte boerilor noștri, Costanda Havoroniasa cu fratele ei, Andronic, de s-au jăluit înnainte

¹ Omis în copie.

divanului domnii mele cum are ia multă nevoie de Lupul Gheanghia, că le face silă, de le ia moșie lor, giurătaie de sat de Volcineț, ce iaste la ținut Hotinului și-i bate și le-au luat bucatele tot fără vină.

Pentru acela lucru, domnie mea cu divanul am giudecat și bucatele lor înapoi li s-au întorsu. Iar pre moșie lor ce au giumatate de satu de Volci neț cu rudele lor, cu Bilețhe și cu surorile lor și cu frații lor, acea giumatate de sat le iaste lor stilpită și în vatra satului și în cîmpu, aceia să fie.....¹ a frăține-său Andronic și a rudei lor, ca să fie a lor driaptă moșie.....¹ de are și arăta Lupul Ghenghea niscai drese pre a lor moșie, acele să nu să crează, căci multă nevoe au avut ei de la Lupul Gheanghea pentru ace ocenă a lor.

Iar de să vă mai amesteca Lupul sau vecinii lui să aré sau să cosască în locul lor, fără voe lor, aceia să fie de hatalmu 20 de boi la curte domnii mele. Și altul nime să nu să amestece preste carte domnii mele.

У Мс, въ ЛЕТО $\times 39 \overline{\text{МГ}}$ НОЕМВРІЕ 47.

Însuș domnul au poruncit.

Pătrașcu vel logofăt.

Arh. St. București, Ms. 645, f. 51.

Copie.

< Înainte de 1634 noiembrie 12>.

Duca comisul, Dobromin șoltuzul cu pîrgarii din tirgul Galați ș.a. mărturisesc că Stratul Bolea a cumpărat o parte din satul Dănceni, ținutul Tecuci, de la Mărinca și Părasca, fiicele Teclei.

† Се себо ми, Дѣка комисѣла и Добромини шолтѣзѣла и вѣ прѣгари вт трѣг
Гѣлаци и Ялѣѣа шолтѣзѣла и Етамати и Енрѣан, сынове Профир. Ѡже прѣнде
прѣд нами, Мѣринка, дѣща Тиклави, и Пѣраска и сѣстра ен, Мѣрѣѣ, дѣща Ирманка,
внѣкове Мѣринка, сѣстри Ѡна Бач, нѣким непонѣдени, ани присиловани, нѣ по нѣх
доброволѣ и продали своиѣ права втнинѣ и дѣдиниѣ, елико сѣ избѣритъ вѣсѣ
часть дѣда нѣх, Мѣринкови, сѣстри Ѡна Бач, вт село Дѣнчѣни, на Зелетин, иже
ѣ волѣст Тикѣчскомѣ, вт вѣс х^{отѣ}³р Дѣн^{чѣ}⁴цим, иже имали вткѣ Болѣци.

¹ Loc alb în copie.

² и сестра ея, Мэриѣ, scris deasupra rîndului cu altă cerneală.

³ Loc rupt.

⁴ Omis.

wt вѣс село пѣтаа част wt ватрѣ село н wt полѣ н w<т л>¹ѣса н wt вѣс
прнход. Таа wнн продали прѣ<тѣлю>¹ нашѣмѣ, Стратѣа Болѣ...¹ <ред>¹
дѣсѣт талерн вѣтнх.

....¹ добро волное токмеж <н платѣ нс>¹платна, мн сътворнхмо сѣѣ
лнст wt нас како да бѣдѣт ѣм праваа wtнннѣ н дѣд<нннѣ>¹ н вѣкснлѣнѣ wt
вѣс село Дѣнчѣнн, пѣтаа част, wtкѣ Болѣшн н wt запад wt Зѣ<лет>¹ннѣ, даже
до сътворнт wн н испрѣвлѣт господарскнх.

И вѣтом то<к>²мѣ<ж>² прилѣчна сѣ Ивашко Крѣжѣс н Мнхѣна wt Гнрѣн
н Тоадѣр н нннх добрнх людѣ. Да сѣ знаѣт.

ѣз Гава дѣѣак написахмо.

† Iată dar noi, Duca comisul și Dobromin șoltuzul și 12 pîrgari din
tîrgul Galați și Alexa șoltuzul și Stamati și Siriian, fiii lui Profir. Iată au
venit înaintea noastră Mărinca, fiica Teclei și Părasca și sora ei Măria³, fiica
Armancăi, nepoatele Mărincăi, surorile lui Ona Baci, nesilite de nimeni,
nici asuprite, ci de bunăvoia lor și au vîndut dreapta lor ocină și dedină,
cit se va alege toată partea bunicii lor Mărinca, sora lui Ona Baci, din satul
Dănceni, pe Zeletin, care este în ținutul Tecuciului, din tot hotarul Dă<n>²-
ceștilor ce l-au avut dinspre Bolești, din tot satul a cincea parte, din vatra
satului și din cîmp și din pădure și din tot venitul. Aceea au vîndut-o prie-
tenului nostru Stratul Bolea.....¹ <pentru>¹ zece taleri bătuți.

....¹ tocmeala lor de bunăvoie <și plată>¹ deplină, noi am făcut această
carte de la noi ca să-i fie lui dreaptă ocină și dedină și cumpărătură, din tot
satul Dănceni a cincea parte, dinspre Bolești și dinspre apus de Ze<let>¹în,
pînă cînd își va face și privilegiu domnești.

Și în această tocmeală s-au întîmplat Ivașco Cîrjeu și Mihăil din Sirbi
și Toader și alți oameni buni. Să se știe.

Eu Sava diac am scris.

Arh. St. București, M-rea Soveja, V/6.

Orig., hîrtie (27,4 × 20,7 cm), rupt la îndoituri.

Cu o trad. din 1796 aprilie 5 de Andrei Tălmăciu căpitan, *ibidem*, nr. 7 și o
copie, ms. nr. 656, f. 46.

Datat după doc. din 1634 noiembrie 12, în care Stratul Bolea este arătat
ca mort (vezi nr. 282).

¹ Loc rupt.

² Omis.

³ „și sora ei Măria“, scris deasupra rîndului, cu altă cerneală.

< 1634 — 1635 > noiembrie 12, Iași.

Pătrașco Bașotă mare logofăt scrie lui Borleanul uricar și Gociul să hotărască și să stâlpească din nou bucata de hotar pentru care s-au pîrit Onciul Iurașcovici și Dumitrașco, fiul lui Rugină.

† **СѢТО АЗ, ПѢТРАШКО БАШОТЪ ВЕЛ ЛОГОФѢТЪ.** Scriem prietenilor noștri, Borleanului uricarului și Gociului, multă sănătate. Dau a ști dumilo<r>voastre că s-au părăt acie de față Onciul Iurașcovici cu Dumitrașco, ginerele lui Rugină, pentru o bucată de hotar ce-au mai fost cartea mării sale lui vodă de hotărât în doai rânduri acolo și le-ați și socotit, cum am văzut și scrisoarea cea de mărturie.

Acum de iznoavă li s-au scris la dumneavoastră. Pentr-aceaia, să socotiți cum veți afla mai cu dreptul cu oameni buni, să le hotărâți și să le stâlpiți cându. ¹ na iaste scris în cartea mării sale și cartea iaste la Dumitrașco. Și cum veți afla mai cu dreptul iar să scrieți mărtorie.

Aceasta scriem d<u>m<i>lorvoastre și să fiți d<u>mn<ea>voastră sănătoși, amin.

U Ias, noem<brie> 12.

Pătrașco Bașotă vel logofăt < m.p. >.

Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol” — Iași.

Copie după Ghibănescu, *Ms. Surete*, vol. XLV, p. 359, nr. 215 (transcriere după original).

Datat după Pătrașco Bașotă mare logofăt.

EDIȚII: Ghibănescu, *Surete*, XIV, p. 14 (orig.).

1634 (7143) noiembrie 12, Iași.

Marii boieri mărturisesc că Grozava, cneaghina lui Stratul Bolea fost clucer, a întors lui Grama mare stolnic o sumă de bani, răscumpărînd astfel o parte de ocină din satul Costești, ținutul Roman, pe care o vînduseră rudele ei.

† **СѢ УБО МН, ПѢТРАШКО БАШОТЪ ВЕЛ ЛОГОФѢТЪ И СѢВНИ ПРѢЖИСКЪ ВЕЛ ДВОРНІКЪ ДОЛНѢНЪ ЗЕМЛИ И ДУМИТРАШКО ШОЛДАН ВЕЛ ДВОРНІКЪ ГОРНѢНЪ ЗЕМЛИ И ГАВРИЛ ХІТМАН И ПРѢЖЛАБЪ СѢЧАСКОИ И ГАИГОРѢИ УРѢКИ ВЕЛ СПѢТАРЪ И АЗ ПѢЛ ПРѢЖИСКЪ ВЕЛ**

¹ Așa în transcriere.

бнѣ клѣчѣр и Басилѣ Банѣ втори кнѣзѣрник и Ывашко Прѣжескѣл постелник и Ърсѣ Бартик дворник глѣтнѣю и Нѣнюл дворник глѣтнѣю и прочѣи болѣри и воини прѣднѣи ѡт двор господинѣ его мнѡст. Ѻже прѣиде прѣд нами кнѣгинѣ Грозава поконнаго Стратѣла Болѣ бнѣ клѣчѣр и вѣзвратил вѣ рѣки Грама вел столник четри десѣт и четри ѡгн, пинѣси добрих и искѣпил част за штиннѣ ѡт село Костеци, нже ѡ колост Романскою, еанко бѣдет вѣсѣ част Ывашко Болишор, что ман прѣжде бѣше продал Басилѣ и Ѻрѣш, сынове Ывашко Болишор, Грамови вел столник, тоа част за штиннѣ вѣ тѣх пинѣси, нже више пишем. Я нинѣ кнѣгини Грозава повратил тѣх пинѣси ѡт прѣд нами вѣ рѣки <Грама>¹ вел столник, іакоже више пишем, за что верѣцают сѣ плѣменници ман близнѣи кнѣгини Грозава Ывашкови Болишор.

Таже, ми іакоже звидѣхом нх доброволное кратеніе, ми сътворихом сѣм лист за мѡртѡрѣ кнѣгини Грозави да бѣдет ен за вѣрности дондеже зченит себе и испризнаѣе господарских.

И нан велнокон вѣрѣл и зкрѣпленіе поставихом и нашн печат къ сѣю истиннѣ листѣу нашемѣ. Да сѣ знают.

Пис ѡ Ис, лѣто «зрѣмг ноимѡрѣе бѣ».

Săvai de sa va și afla vrun zapis de la Grama, să n-aibă a să credé².

Пѣтрашко Башотѣ вел лѡгѡфѣт <м.р.>.

Дѣмитрашко Шолдан вел ворник <м.р.>.

Ърѣке вел спѣтар искал <м.р.>.

Гаѡрѣл Хетѡан <м.р.>.

Ѻавин Прѣжескѣл вел ворник <м.р.>.

Ивашко Прѣжескѣл постелник <м.р.>.

Ыз Нѣнюл дворник искалх <м.р.>.

Ърсѣ Бартик ворник <м.р.>.

Басилѣ Банѣ кнѣзѣрник <м.р.>.

Ыз Лѣпѣл Прѣжескѣл <м.р.>.

Ыз Пѣтрашко бнѣ лѡгѡфѣт <м.р.> приложихом сѣ къ сѣм токмеж.

† Adică noi, Pătrașco Bașotă mare logofăt și Savin Prăjescul mare vornic al Țării de Jos și Dumitrașco Șoldan mare vornic al Țării de Sus și Gavril hatman și pircălab de Suceava și Gligorie Ureche mare spătar și Lupul Prăjescul fost clucer și Vasilie Banul al doilea vistiernic și Ionașco Prăjescul postelnic și Ursu Vartic vornic de gloată și Neaniul vornic de gloată și alți boieri și oșteni de frunte de la curtea milostirii sale domnul. Iată a venit înaintea noastră cneaghina Grozava a răposatului Stratul Bolea fost clucer și a întors în miinile lui Grama mare stolnic patruzeci și patru ughi, bani

¹ Loc rupt.

² Adăugat ulterior cu altă cerneală.

buni și a răscumpărat o parte de ocină din satul Costești, ce este în ținutul Romanului, cît va fi toată partea lui Ionașco Bolișor, pe care mai înainte a vîndut-o Vasilie și Orăș, fiii lui Ionașco Bolișor, lui Grama mare stolnic, acea parte de ocină în acei bani, care mai sus scriem. Iar acum cneaghina Grozava a întors acei bani dinaintea noastră în mîinile lui < Grama > ¹ mare stolnic, cum mai sus scriem, pentru că cneaghina Grozava s-a aflat rudă mai apropiată lui Ionașco Bolișor.

Astfel, dacă noi am văzut întoarcere de bunăvoia lor, noi am făcut această carte de mărturie cneaghinei Grozava să-i fie ei de credință pînă își va face și privilegiile domnești.

Și pentru mai mare credință și întărire am pus și peceteile noastre la această adevărată carte a noastră, să se știe.

Scriș la Iași, anul 7143 < 1634 > noiembrie 12.

Săvai dé sa va și afla vrun zapis dé la Grama, să n-aibă a să credé ²

Pătrașco Bașotă mare logofăt < m.p. >

Dumitrașco Șoldan mare vornic < m.p. >.

Ureche mare spătar a iscălit < m.p. >.

Gavril hatman < m.p. >.

Savin Prăjescul mare vornic < m.p. >.

Ionașco Prăjescul postelnic < m.p. >.

Eu Neaniul vornic am iscălit < m.p. >.

Ursu Vartic vornic < m.p. >.

Vasilie Banul vistiernic < m.p. >.

Eu Lupul Prăjescul < m.p. >.

Eu Pătrașco fost logofăt m.p. m-am întîmplat la această tocmeală..

Bibl. Acad., DCXCV/31.

Orig., hîrtie (31 × 19 cm), 8 peceti inelare.

283

1634 (7143) noiembrie 13, Iași.

Vasile Lupu voievod întărește lui Lupul Prăjescul fost mare clucer părți de ocini din satele Băloșești, ținutul Suceava, Drulești și Săoani, pe Siret.

Иъ Еасилѣ воєвода, божією милостію, господаръ Зѣмли Молдавскон. Оже тот истинѣи болѣринѣ наше, Лѣпѣл Прѣжескѣл бывшѣи клѣчар, принѣсил прѣд нами³ и прѣд нашими болѣри един запис ѡт нєрѣш и людѣ добри, имѣ поп Лѣ-

¹ Loc rupt.

² Adăugat ulterior cu altă cerneală.

³ Greșit, în loc de нами.

лѣринѣ наши вѣше реченномѣ, Лѣпѣл Прѣжескѣл ене клѣчар, за петнадѣсѣт талери сребръныхъ.

Тѣм ради како да ест имѣ и вѣ нас съ вѣсем доходоми.

И въ томъ, тижѣ указоваѣ прѣд нами и дрѣгоу записъ вѣт попа Гимѣи вѣт Хѣльщѣи и Стрѣтѣлат Драчѣ вѣт Гинѣици и Баснаѣи вѣт Томѣици и вѣт Цѣцѣрман вѣт Лѣпѣшна и вѣт Ивнашко Нѣваѣл вѣт Бочѣи и вѣт Петрѣ вѣт Микѣльшани и вѣт Баснаѣи Бенѣ и вѣт Хрѣсѣл вѣдникъ вѣт Хѣльщѣици, тако писавѣци како прѣидѣ прѣд нами Исанко и сынѣт ѣго, Баснаѣи, вѣнѣк Бримѣи, прѣвѣнѣк Станѣици и Миронъ съ жѣна ѣго, Барвара, и тижѣ вѣнѣци Бримѣи, прѣвѣнѣци Станѣици, по нѣхъ доброу волѣ и продаѣ нѣхъ праваѣ вѣтнинѣ и дѣднинѣ, всѣмаѣ частъ вѣт ѣдѣна дома вѣт село Бѣлѣици, на рѣка Бирѣтѣи, съ мѣсто за мѣнѣи ѣ Бирѣтѣи, съ болѣти рѣнѣици и съ лѣвадоѣи и съ вѣсѣи прихѣдъ. Тоѣ продаѣ болѣринѣ наши Лѣпѣл Прѣжескѣл ради петнадѣсѣти талери сребръныхъ¹.

Тѣм ради тотѣи вѣши прѣдрѣченнѣхъ части за домоѣи и за вѣтнинѣи вѣт село Бѣлошѣици и вѣт Дрѣлѣици и вѣт Бѣлѣици, съ мѣсто за мѣнѣи и съ ставѣомъ и съ пасѣици и съ болѣти и съ сѣножатѣици и съ садоѣи, тотъ да естъ и вѣт насъ болѣринѣи наши вѣици писанѣи, Лѣпѣл Прѣжескѣл, вѣнѣшаѣо вѣл клѣчар, праваѣи вѣтнинѣи и вѣнѣплѣиѣи и вѣнѣици и потѣрѣжѣдѣиѣи имѣици и дѣтѣици ѣго съ вѣсѣи доходоми, непѣрѣшѣици никѣици на вѣвѣици. И ни да сѣи не ѣмѣиѣиѣи прѣдъ симъ листѣомъ нашимъ.

Ѥ Ис, въ лѣтѣ<о> ѣрѣмѣи нѣемѣиѣиѣи ѣѣ.

Гамъ господѣиѣи вѣлѣл.

Пѣтрашко Бѣшѣтѣи вѣлъ лѣгофѣиѣи некаѣ.

Фѣчѣ.

Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată acest adevărat boier al nostru, Lupul Prăjescul fost mare clucer, a adus înaintea noastră și înaintea boierilor noștri un zapis de la preot și de la oameni buni, anume popa Luchian din ȧrgul Cotnari și popa Ștefan din Hălăștieni și Lazor Moșoc din Movileni, astfel scriind și mărturisind cum a venit înaintea lor Alexandra și fiica ei Anușca, nesilite de nimeni, nici asuprite și au vîndut un loc cu o casă din satul Băloșești, care este în ținutul Suceava. Acea au vîndut-o boierului nostru mai sus scris, Lupul Prăjescul clucer, pentru cincizeci de taleri.

Pentru aceea, să-i fie lui și de la noi cu tot venitul. Iar Alexandrei și fiicei ei Anușca le-a fost cumpărătură de la Toader, fiul Cocoanei, nepotul lui Mămălac.

Și întru aceea, de asemenea a arătat înaintea noastră și alt zapis de la Ionașco Tăbîrță din Purcelești și de la Gheorghie Năvrăpăscul din Oboroceni

¹ Omis în copie.

și de la Iacov Moțoc și Vasile din Pietriș și Costin de asemenea și Lazor Moțoc și Boul din Ruginoasa, scriind cum a venit înaintea lor Ionașco Calapod și nepotul lor, Costantin, fiul lui Ștefan Calapod și au vîndut dreapta lor ocină și cumpărătură pe care au cumpărat-o de la Dadul, loc de o casă din același sat Băloșești, din partea de jos, cu loc de moară în pîrîul satului și cu livadă și cu curătură și cu grădină și cu tot venitul. Aceea de asemenea au vîndut-o boierului nostru Lupul Prăjescul clucer pentru.....¹ taleri de argint.

Pentru aceea, să-i fie lui și de la noi cu tot venitul.

Și întru aceea, de asemenea a arătat înaintea noastră și alt zapis, iarăși de la oameni buni care sînt mai sus scriși, Iacov Moțoc diac din Văscani și Lazor Moțoc și Ghiorghe Năvrăpăscul din Oboroceni și Vasile Cîrțul din Pitriș și Costin și Toadir de asemenea și Vasile din Toderești, astfel scriind că a venit înaintea lor Crăciun, fiul lui Ștefan, nepotul Gligoroei, strănepotul lui Calapod, de bunăvoia lui < și>² a vîndut dreapta lui ocină și dedină, loc de o casă, ce se va alege partea lui din jumătate din satul Băloșești, din a treia parte a patra parte, cu loc de iaz și de moară pe pîrîul satului și în pîrîul Gherei, cu finețe și cu poieni și cu grădini și cu loc de prisacă și cu tot venitul. Aceea, de asemenea, a vîndut-o boierului nostru mai sus scris, Lupul Prăjescul, pentru cincizeci taleri de argint.

Pentru aceea, să-i fie lui și de la domnia mea cu tot venitul.

Și întru aceea, de asemenea a adus înaintea noastră alt zapis de la Gligorie Goia și Gheorghie Năvrăpăscul și Iacov Moțoc și Lazor Moțoc și Roman din Văscani și Dănilă din Hendrești și Gligorie din Miclăușani și Chirilă din Fedeleșani, cum a venit înaintea lor Ana și sora ei Palaghia, fiicele lui Pașco, nepoatele lui Toader Ferghea, strănepoatele Măriicăi, și de asemenea ruda lor Antimiia, preuteasa lui popa Simion, nepoata lui Ferghea, strănepoata lui Pașco, de bunăvoia lor < și>² au vîndut dreapta lor ocină și dedină, toate părțile lor cîte se vor alege din jumătate din satul Drulești, din.....¹ părți cu vad de moară pe rîul Siret și în pîrîul aceluia sat și cu finețe în luncă și cu grădini și cu tot venitul. Aceea iarăși au vîndut-o boierului nostru mai sus spus, Lupul Prăjescul fost clucer, pentru cincisprezece taleri de argint.

Pentru aceea, să-i fie lui și de la noi cu tot venitul.

Și întru aceea, de asemenea a arătat înaintea noastră și alt zapis de la popa Simion din Hălăștiani și Strătulat Dracea din Sineuți și Vasile din Tomești și de la Tuțurman din Lăpușna și de la Ionașco Năvală din Soci și de la Petrea din Miclăușani și de la Vasile Benea și de la Ursul ureadnic din Hălășteiani, astfel scriind că au venit înaintea lor Isaico și fiul lui, Vasile, nepotul lui Eremia, strănepotul Stancăi și Miron cu femeia lui, Varvara și

¹ Loc alb în copie.

² Omis în copie.

de asemenea nepoții lui Eremia, strănepoții Stancăi, de bunăvoia lor și au vindut dreapta lor ocină și dedină, a opta parte dintr-o casă din satul Săoani, pe riul Siret, cu loc de moară în Siret, cu bălți de pește și cu livezi și cu tot venitul. Aceea au vindut-o boierului nostru Lupul Prăjescul pentru cinci-sprezece taleri de argint.

Pentru aceea, toate acele mai sus zise părți de case și de ocini din satul Băloșăști și din Drulești și din Săoani, cu loc de mori și cu iazuri și cu prisacă și cu poieni și cu livezi și cu bălți și cu finețe și cu grădini, acelea să fie și de la noi boierului nostru mai sus scris, Lupul Prăjescul fost mare clucer, dreaptă ocină și cumpărătură și uric și întărire, lui și copiilor lui, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, în anul 7143 < 1634 > noiembrie 13.

Insuși domnul a poruncit.

Pătrașco Bașotă mare logofăt a iscălit.

Focea.

Arh. St. București, Ms. 818, f. 42 v. — 44., nr. 16.

Copie.

Cu o trad. din 1765 (7273) februarie 20 de Procopie dascăl de la Mitropolie.

284

1634 (7143) noiembrie 18, Iași.

Vasile Lupu voievod întărește lui Neaniul vornic pe gloată niște robi țigani.

† Нѡ Василѣе коєкода, кожѣю мнлостѣю, господарѣ Земли Молдавскон. Оже тот истиннѣ болѣеишѣ нашего, Нѣнкул дворник глотѣи, дади и потвѣрдиши есми еиш, ѡт его правѣи исписок за даиѣи и мнловаиѣи что имал ѡт Монаш Могнаа коєкода и ѡт исписок за потвѣрженѣи ѡт Пелегандрѣ Нѣишш коєкода, едни сѣлаш за цѣгани, именним Лѣпѣла, сынѣ Кобѣиѣнзѣ, сѣ жена его и сѣ дѣтми нѣх, что тотѣи цѣгани еиѣше правою господарѣскою и мнлвал его радѣ скоа праваа и вѣрна слѣжео, сѣ великоѣ клѣтка.

И вѣ том, тѣже дади и потвѣрдиши есми еиш, ѡт исписок за потвѣрженѣи ѡт Монаш Могнаа коєкода, нѣкиѣ сѣлаше за цѣгани, именним Еишка, сѣ жена его и чадѣ нѣх и Еишмиш, сѣ мати нѣх, сынове Етонкѣи цѣган, что тотѣи холопи цѣгани сѣт еиш правѣи еиѣшлениѣ ѡт Братѣа дѣиак, а Братѣови дѣиак еиѣо им за дѣднниш ѡт Блѣшкою Землю и кѣпиа ѡт него радѣ едни кон добро и едни караѣиш цѣло.

И тѣже даеиш и потвѣрждаеиш еиш, ѡт исписок за даиѣи и мнловаиѣи тѣж ѡт Монаш Могнаа коєкода и ѡт исписок за потвѣрженѣи ѡт Пелегандрѣ коєкода Нѣишш, дрѣг сѣлаш за цѣханскѣи, именним Лѣпѣла, сынѣ Бѣранбаш, сѣ жена

ДѢТИМ НХ, ЧТО ТОТИ ЦЪГАНН ПАКИЖЕ БЫЕШЕ ПРАВОЮ ГОСПОДАРЪСКО И МИЛОВАА ЕГО РАДІ СВОА ПРАВАА И ВѢРНА СЛУЖБА, СЪ ВЕЛИКОЮ КЛѢТВОЮ.

ТѢМ РАДІ, ТОТИ ВЪСН ВШЕ ПИСАНН ХОЛОПН ЦИГАНН ДА ЕСТЬ БОЛѢШНН ГОСПОДСТВА МН, НѢКОА ДВОРННК, И ШТ ГОСПОДСТВА МН ПРАВАА ЕГО ДААНІЕ И МИЛОВААНІЕ И ПОТОМ И ВКЪПАНІЕ И ОУРНК И ПОТВѢРЖДЕНІЕ, СЪ ВЪСЕМ ДОХОДОМЪ, НЕПОРЪШЕНЪ И НЕПОКОЛѢНИМОМЪ, НИКОЛИЖЕ НА ВѢКЪ БѢЧНЫХ. И НИ ДА СЕ НЕ ОУМНИШАЕТ ПРѢД СИМ ЛИСТ НАШ.

Ъ Ис, въ лѣто хрѣмг новѣрїе нѣ.

† Сам господин велѣл.

† Пѣтрашко Башотъ вел логофѣт искаа <м.р.>.

Фочѣ <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată acestui adevărat boier al nostru, Neaniul vornic de gloată, i-am dat și i-am întărit din dreptul lui ispisoc de danie și miluire ce a avut de la Moisi Moghila voievod și din ispisocul de întărire de la Alexandru Iliaș voievod, un sălaș de țigani, anume Lupul, fiul lui Cobăleanul, cu femeia lui și cu copiii lor, care acei țigani au fost drepti domnești și l-a miluit pentru dreapta și credincioasa sa slujbă, cu mare blestem.

Și întru aceea, de asemenea i-am dat și i-am întărit, din ispisocul de întărire de la Moisi Moghila voievod, niște sălașe de țigani, anume Sinca, cu femeia lui și copiii lor și Simion cu mama lor, fiii lui Stoica țiganul, care acei robi țigani îi sînt dreaptă cumpărătură de la Bratul diac, iar lui Bratul diac i-au fost de moștenire din Țara Românească și i-a cumpărat de la el pentru un cal bun și un caragiu¹ întreg.

Și de asemenea îi dăm și îi întărim din ispisocul de danie și miluire tot de la Moisi Moghila voievod și din ispisocul de întărire de la Alexandru voievod Iliaș alt sălaș de țigani, anume Lupul, fiul lui Bărlibaș, cu femeia și copiii lor, care țigani iarăși au fost drepti domnești și l-a miluit pentru dreapta și credincioasa sa slujbă, cu mare blestem.

Pentru aceea, toți acei mai sus scriși robi țigani să fie boierului domniei mele, Neaniul vornic și de la domnia mea dreapta lui danie și miluire și apoi și cumpărătură și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit și nemișcat nicio dată în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, în anul 7143 < 1634 > noiembrie 18.

† Înсуși domnul a poruncit.

† Pătrașco Bașotă mare logofăt a iscălit < m.p. >.

† Focea < a scris >.

Bibl. Acad., CCCLVIII/5.

Orig., hirtie (40,4 × 27,7 cm), pecete aplicată.

¹ Caragiu (termen turcesc), postav de culoare neagră.

1634 (7143) noiembrie 21, Iași.

Vasile Lupu voievod întărește lui Pătrașco Ciogolea logofăt satul Dumeni, pe Iubăneasa, ținutul Dorohoi, dăruit de Moise Movilă voievod pentru slujbă și pentru 150 taleri de argint dați în treaba țării.

† Іѡ Василѣе воевода, божією милюстію, господарѣ Земли Молдавскон. Оуже тот истинни вѣрен болѣрену наше Петрашко Чоголѣ логѡфѣт жалован есми его оусобною наше милюстѣ, дади и потвѣрдиди есми емѣ, ѡт его правѣи исписок за дааніе и милованіе и праваа вислѡженіе ѡт Монсіа Могила воевода, едно село, на имѣ Дзменѣ¹, на рѣцѣ Юбѣнѣса², что ѡ волѡст Дорохоюскоу, съ мѣсто за мленіи и за стави на рѣцѣ Юбѣнскоу², что тот село Дзменѣи¹ бѣвше правою за дѣднинѣ Моуси Могила воевода ѡт на Мовилѣици и дади и миловале на слѡга господства си кѣше писана Пѣтрашко Чоголѣ логѡфѣт радѣ его праваа и вѣрнаа слѡзбою ѡт юности его; дрѡгоу, дади толѣ господарѣ и една сто и пѣтдѣсѣт талѣр сребрѣниѣх и тотѣ винѣси дади сѣ въ потрѣба земскон и дади емѣ тот село съ великоу клѣткою.

Тѣм ради, тѣт кѣше писанное село Цзанициѣ, на Прѣта³, да ест и ѡт господства ми болѣринѣ нашего кѣшѣреченно Петрашко Чоголѣ логѡфѣт и ѡт нас праваа дааніе и милованіе и оурик и потвѣржденіе съ кѣсем дохѡдом, непоушенно никѡлиже на вѣкѣх вѣчинѣх. И ни да се не ѡмнишаѣт прѣд сим истѡмѣ нашѣмѣ.

Пис ѡ Іѡс, въ лѣто хзрлг ноемвріе кѣ.

† Сѣм господинѣ велѣа.

Іѡ Василѣе воевода <т.р.>.

† Иѡн Фочѣ зрикар <писал>.

† Io Vasile voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată pe acest adevărat boier credincios al nostru, Pătrașco Ciogolea logofăt l-am miluit cu deosebita noastră milă, i-am dat și i-am întărit lui, din dreptul său ispisoc de danie și miluire și dreaptă vislujenie de la Moisi Moghila voievod, un sat anume Dumeni⁴, pe riul Iubăneasa⁵, ce este în ținutul Dorohoiului, cu loc de mori și de iazuri pe riul Iubăneasa⁵, care acel sat Dumeni⁴ a fost drept de dedină lui Moisi Moghila voievod de pe Movilești și a dat și a miluit

¹ Cuvînt scris ulterior peste Цзанициѣ.

² Cuvînt scris ulterior peste Прѣта.

³ Diacul a uitat, probabil, să corecteze și aici textul inițial, așa cum a procedat mai sus.

⁴ Cuvînt scris ulterior peste „Giulinți“.

⁵ Cuvînt scris ulterior peste „Pрут“.

pe sluga domniei sale mai sus scrisă, Pătrașco Ciogolea logofăt, pentru dreapta, și credincioasa lui slujbă din tinerețea lui; alta, a dat acelui domn și o sută și cincizeci de taleri de argint și acești bani s-au dat în treaba țării și i-a dat lui acel sat cu mare blestem.

Pentru aceea, acel mai sus scris sat Giulinții, pe Prut¹ să fie și de la domnia mea boierului nostru mai sus scris, Pătrașco Ciogolea logofăt, și de la noi dreaptă danie și miluire și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7143 < 1634 > noiembrie 21.

† Insuși domnul a poruncit.

Io Vasile voievod < m.p. >.

† Ion Focea uricar < a scris >.

Biblioteca municipală Sibiu.

Orig., hirtie (43 × 29 cm), pecete aplicată, stricată.

O trad. la Bibl. Acad., DCCXXXV/57.

EDIȚII: Iorga, *St. și doc.*, XIX, p. 24 (regest).

286

1634 (7143) decembrie 1, Iași.

Vasile Lupu voievod întărește popii Buda, fiului său Ionașco și nepotului său Vasile Brăescul o jumătate din satul Brăești, în urma judecății avute cu Grigore Arbure ș.a.

† Иъ Еаснѣе вѣсѣвѣда, божію миѡстѣю, господарѣ Земли Мѡлдавскон. Ожѣ прѣидѣ, прѣд нами и прѣд нашими болѣри, молебникѣ наш, поп Бѣда и съ сынѣ его, Іѡнашко, и съ вѣск его, Еаснѣе Брѣскѣа, вѣсци Борѣс Бравич и имали тѣж прѣд нами съ Грѣгорѣе Прѣсѣе и Неколаю Мѣтѣешѣскѣа и Чюрлик, радѣ половина вт село Брѣци, нижнаа част.

Ино ми <сѣ>²вѣсѣм нашим сѣѣктом, поставим дѣнѣ Гангорѣе Прѣсѣе и Некѣаи Мѣтѣешѣскѣа и Чюрлик како да имает шни принесити нѣ нарѣденѣе на тота половина село Брѣци, да питатѣ соби прѣд нами.

Ино кѣда било им дѣнѣ а молебникѣ наш, поп Бѣда и съ сынѣ его и вѣск его, дош<ли>³ до дѣнѣ и ждал една нѣделѣи <сѣре>³з дѣнѣ, а Гангорѣе Прѣсѣе и Некѣаи и Чюрлик непришол до дѣнѣ, нѣ zostали вт дѣнѣ и вт вес закона земскон, вт прѣд нами, а поп Бѣда и сынѣ его, Іѡнашко и вѣск ѣго,

¹ Vezi nota de la textul slav.

² Omis.

³ Loc rupt.

Баснаѣ Бръеска, управнаѣ сѣ въ прѣд нами и въ прѣд всѣмъ нашего сѣбѣта
и поставленъ соби фѣрѣю бѣ златѣ и вистѣр господства ми.

Ино въ сѣда на прѣд, Глангорѣ Пресре и племенници ми миан боша трѣсѣ
да не имаетъ тоа половина село Бръещи, ами да не имаетъ миан тѣгатѣ за сѣмъ
тѣж, а не добнеати, николнже на вѣки вѣчнѣи. И ми да сѣ не змишае.

Оу Мс, лѣто «зрмг» декемвриѣ 1.

† Гаам господниѣ вѣла.

† Пѣтрашко Башотѣ вел лнгофѣт <т.р.>.

† Фочѣ <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei.
Iată a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, rugătorul nostru,
popa Buda și cu fiul lui, Ionașco și cu nepotul lui, Vasilie Brăescul, nepoții
lui Boris Bravici¹ și au avut piră, înaintea noastră cu Gligorie Arbure și
Neculai Măteșăscul și Ciurlic pentru jumătate din satul Brăești, partea
din jos.

Deci noi cu tot sfatul nostru am pus zi lui Grigorie Arbure și Neculai
Măteșăscul și Ciurlic ca să-și aducă dresese pe acea jumătate din satul Bră-
ești, să se întrebe înaintea noastră.

Deci când le-a fost ziua, rugătorul nostru, popa Buda și cu fiul lui și
nepotul lui au venit la zi și au așteptat o săptămână peste zi, iar Grigorie
Arbure și Neculai și Ciurlic n-au venit la zi, ci au rămas din zi și din toată
legea țării dinaintea noastră, iar popa Buda și fiul lui, Ionașco, și nepotul lui,
Vasilie Brăescul, s-au îndreptat dinaintea noastră și dinaintea întregului
nostru sfat și și-au pus ferie 12 zloți în visteria domniei mele.

Deci de aici înainte, Grigorie Arbure și rudele lui mai multă treabă
să nu aibă cu acea jumătate din satul Brăești, nici să nu mai pîrască pentru
această piră, nici să dobîndească niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu se
amestece.

La Iași, anul 7143 < 1634 > decembrie 1.

† Însuși domnul a poruncit.

† Pătrașco Bașotă mare logofăt < m.p. >.

† Focea < a scris >.

Arh. St. Iași, CCXVII/1.

Orig., hîrtie (30 × 19,5 cm), pecete aplicată.

EDIȚII: Băleanu, *Documente*, p. 217 (trad. din 1833 august 1, de Hrisant
ieromonah).

¹ Corect: Braevici.

1634 (7143) decembrie 2.

Vasile Lupu voievod întărește lui Pătrașco Ciogolea fost logofăt satele Tricinți și Roșiiaci, ținutul Hotin.

Suret de la Vasile voievod, leat 7143 < 1634 > dechemvre 2.

Facem înștiințare precum am dat și am întărit domnia mea credinciosului boiarului nostru, Pătrașco Ciogolea biv logof<ăt> pre a lui dreaptă danii și miluiri, doao sate, anume Tricinții și Roșiiacii, pe apa Răutului, unde cade pîrau Solonețului în Răut, cu vad de moară și cu bălți, care sunt la ținutul Sorocii, care sint lui dreaptă danii și miluire de la Moise Moghila voevod pentru a lui dreaptă și credincioasă slujbă care l-au slujit pre dînsul în oaste în țări streini, care acel satu Tricinți au fostu dreptu domnesc, supt ascultarea cătră ocolul târgului Sorocii, iar satul Roșiiacii, pe apa Răutului, unde cade pîrau Solonețului tij în Răut, în vad de moară și cu bălți, să trage de baștină lui Moise vodă de la rudeniia sa cea mai de aproape Isaac Balița hatman.

Pentru aceaia, să fie și de la domnia mea boiarului nostru de mai sus scris, Pătrașco Ciogolea logof<ăt>, pentru aceaia să fie aceale doao sate, anume Tricinții și Roșiiacii, pe apa Răutului, cu vad de moară și cu bălți, cu tot venitul, dreaptă danii și miluiri și întăritură, cu tot venitul, nerușuit nici odinioară în veci. Și altul ca să nu să mai amestici peste carte domnii meale.

S-au tilcuit de Evloghie dascal în anul 1766 iunie 28.

S-au trecut deplin în condică.

După Boga, *Doc. basarabene*, VII, p. 16.

Traducere.

1634 (7143) decembrie 7.

Drăghina Cozmoae și fetele ei vînd partea lor din satul Conțești lui Chiriac pîtar.

† Eu Drăghina Cozmoe din Conțești și cu fetele mele, Anghilina și Ștefăniia, am vîndut o cu<m>¹părătură ce am avut în sat în Conțești de la Cernat și de la Bădilă. Și o am vîndut lui Chiriac pîtariul din Conțești

¹ Omis.

dereptu treidzeci de zloți băuți, de bunăvoia noastră, de nime siluite, nici de o nevoie, ce de bunăvoia noastră și i-am dat și sapisele ce am < a>¹vut pré acea cu< m>¹părătură de la Cernat și de la Bădilă, și céle dumnești și céle ce au fost de cu< m>¹părătură de la omeni buni.

Și în tocmala noastră au fost omeni buni și preoți, de au vădzut tocmală bună și plată deplin, denaintea vornicului Farmachie și denaintea lui Gligorie Suseanul și Meftodie din Poșorcani și Nacul cojocariul din Șchiupéni și popa Pavel și popa Ilea și popa Theodur din târg din Agiud.

Și am scris eu cu mina mea.

Pentru mai mare mărturie am pus și peceteile, ca să să știe, să-ș facă sapise, cum să cade.

Пис декемвриѣ 3, въ лето 7388.

Bibl. Acad., CLX/108.

Orig., hîrtie (31 × 19,3 cm), trei peceti aplicate.

289

< După 1634 decembrie 7>.

Popa Apostolache și sora sa Catrina vînd partea lor din satul Conțești lui Chiriac fost pitar.

† Eu popa Apostolachie², feciorul Ștefăanii, nepotul Cozmei liui Staico și cu soru-me, cu Catrina, de bunăvoia noastră, nesiliț de nime, am vîndut moșia noastră din sat din Conțești, dintr-a șapte par< te>¹ de sat a cince parte, ce ne-u fostu moșie dreptă de la moșu nostru, de la Cozma Staico și am vîndut lui Cîriiac³ ce au fostu pitar dreptu 12 zloț de argintu.

Și amă avut și nește cumpărături și le-u vîndut mainăte de vreme moșe noastră Drăghina și cu mătușa noastră, cu Anghelina, iară dumisale lui Cîriiac³ pitarul. Dece noi încă am vîndut dumisale să-i hiia moșie dreptă dumisale și feciorilor dumisale.

Și la tocmala noastră au fostu papa⁴ Tofan și popa Andronic din Zăvoiani și Lazor Fărmachie și Gligorie Ioniță și Ilie și Grigorie, ginerele lui Grajdū.

Și dereptu mai mare credință am pos și peceteile nostre.

Și eu popa Andronic am scris zapisul.

¹ Omis.

² Pentru „Apostolachie“.

³ Pentru „Chiriac“.

⁴ Greșit pentru „papa“.

† Popo Apostol scrie < u >¹ și mărtorisăscă < m.p. >.

† Eu popa Tofan cum am fost în toată tocmala și am băut și aldu-
mașul < m.p. >.

† Lazor Farmachi mărturisă < ăș >¹ cu < m.p. >.

Bibl. Acad., CLX/128.

Orig., hîrtie (31 × 21 cm).

Datat după doc. din 1634 decembrie 7 (vezi nr. 288).

290

1634 (7143) decembrie 15.

*Vasile Lupu voievod întărește mănăstirii Humor o prisacă la Boho-
tin, pe Covasna.*

Ispisocu domnescu scris pe sirbiia de la Vasili voievod, în caré scriia
că au dat și au întărit și au înnoit sfintei mănăstiri Homorului pe a lor driaptă
moșia și daniia ce au de la bătrînul Ștefan voievod, pe o prisacă ci iaste
în Bohotin, în Covasna și din uricul de întăritură de la Petru voievod, ca să
le fiia lor acea prisacă ce s-au scris mai sus numitei mănăstiri Homorul.
Pentru aceia și de la mărie sa să le fiia lor driaptă moșia și daniia, cu totu
venitul, i proci.

Din anii 7143 < 1634 > dechembrie 15.

Bibl. Acad., Ms. 111, f. 56 r.

Rezumat.

291

1634 (7143) decembrie 17, Iași.

*Vasile Lupu voievod întărește lui Ștefan, ginerele lui Liciul fost
ureadnic, o parte din satul Borăști, pe Birlăzel, după judecata
avută cu Florea Robul și Pavel, și o altă parte din același sat, cum-
părată de socrul său Liciul.*

† Нѡ Басилѣе воевода, вожѣю многостѣю, господарѣ Земли Молдавскон.
Ѣже прѣидоша, прѣд нами и прѣд нашими молдавскими боярами, сѣга наш,
Щефан, зетъ Личюлъ бие ѡредникъ и тегалъ сѣ за лице, прѣд нами, съ Флорѣ Ро-
бѣла, прѣвоколѣнѣцъ Ывнатско, и Павѣл, радѣ въ петѣа частъ въ село Борѣци, поло-
вина, частъ Лѣпан, на Брѣлъзел, ѡ волостъ Басилѣю.

¹ Omis.

Ино Флорѣ Ровѣл казал аже естъ тоа част его права штиннѣ и дрѣжитѣ
Щефан без исправ, а Щефан ѡказовал, прѣд нами, едни записи въ Голѣш вел
вѣдах въ волост Василью, писавше како прѣиде, прѣд¹ него, Личюл ѡредник и тѣм
сѣ съ того Иовнашко и Павел, еже више писах, за что заплатил Личюл двѣ дешѣ-
гѣвни радѣ тот Иовнашко и Павел и дал радѣ <нимн>² три десѣти и четири та-
лери сребрѣннѣх. Ино, радѣ тѣх пинѣши, дал сѣ Личюлови тоа штиннѣ въ пѣта
част, половинна, част Павел и Иовнашко, въ село Борѣци что сѣ зовет част Лѣпан.

Ино ми, съ нашего съѣзѣто, дадохом дѣнь Флорен Ровѣл како да имает
принесити тотѣ пинѣши да ископоватѣ своа штиннѣ, тѣже коли било ми дѣнь а
Флорѣ Ровѣл пришол и пинѣши не давал и ешеже Щефан ми ждал его една
неделѣ и пинѣши емѣ сѣ не давал, нѣ зостал Флорѣ Ровѣл въ закона, а Щефан
вправил сѣ въ прѣд нами и поставил соби фѣрѣ прѣд нами.

Ино въ тѣмѣ на прѣд, Флорѣ Ровѣл да не имает ми тѣгатѣ на Щефан,
зет Личюл, за сѣю тѣж¹, николѣже на вѣки. И исписок что сътвори сѣ въ гос-
подства ми Флорѣви Ровѣ, съ викаѣ <н>²ст <в>²о и лѣжеви словеси тот, аще прогавѣет
сѣ нѣкогда, не³ сѣ не ѡуѣкроет, нѣ да сѣ шрѣвет. И ми да сѣ не ѡмншает прѣд
сим лист наш.

И въ том, тѣже принес, прѣд нами, едни записи въ прѣд людѣ добри,
имѣ поп Лазаръ въ Дѣмѣши и Фѣтѣл и Стегарюл и Ганга и многи людѣ добри,
писавше како прѣиде прѣд ними Гавѣ, сынѣ Пѣраскѣн, вѣжк Мѣгдѣлѣнѣн, по нѣх
добрѣ волѣ и продал нѣх права дѣдѣннѣх, въ пѣтаа част село Борѣци третѣа част.
Тѣм продал[н] Личюл[а]ови и сынѣ его, Неколарѣ, радѣ една сто и пѣт десѣт
златѣ, ми дал ми много Неколарѣ съ нѣ златѣ.

Тѣм радѣ, тотѣ више писани части въ село Борѣци да ест сѣмѣ наш Ще-
фан, зет Личюл[а]ови, права штиннѣ, съ вѣсем доход. И ми да сѣ не ѡмншает
прѣд¹ сим лист наш.

Писъ ѡмѣ, въ лѣто «ѡрмѣ» декемвѣрѣ ѡѣ.

† Гам господинѣ велѣл.

† Пѣтрашко Башотѣ велѣл ѡуѣфѣт исказ <т.р. >.

† Фочѣ <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei.
Iată au venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, sluga
noastră, Ștefan, ginerele lui Liciul fost ureadnic și s-a pîrit de față, înaintea
noastră cu Florea Robul, vărul primar al lui Ionașco și al lui Pavel, pentru
jumătate din a cincea parte din satul Borăști, partea lui Lupan, pe Birlăzel,
în ținutul Vaslui.

¹ ѣ, greșit, în loc de ѣ.

² Omis.

³ Greșit, în loc de да.

Deci Florea Robul a zis că este acea parte dreapta lui ocină și o ține Ștefan fără drept, iar Ștefan a arătat înaintea noastră un zapis de la Golăiaș mare vătăh de ținutul Vaslui, scriind cum a venit, înaintea lui, Liciul ureadnic și s-a pîrit cu acel Ionașco și Pavel, ce s-a scris mai sus, pentru că a plătit Liciul două deșugubine pentru acel Ionașco și Pavel și a dat pentru < ei > ¹ treizeci și patru taleri de argint. Deci, pentru acei bani, s-a dat lui Liciul acea ocină, jumătate din a cincea parte, partea lui Pavel și a lui Ionașco, din satul Borăști, care se cheamă partea lui Lupan.

Deci noi < și > ¹ cu sfatul nostru am dat zi lui Florea Robul ca să aducă acei bani să-și răscumpere ocina, iar cînd i-a fost ziua, Florea Robul a venit și bani n-a dat. Și încă Ștefan l-a mai așteptat o săptămînă și bani tot nu i-a dat, ci a rămas Florea Robul din lege, iar Ștefan s-a îndreptat, dinaintea noastră și și-a pus ferie înaintea noastră.

Deci de acum înainte, Florea Robul să nu aibă a mai pîri pe Ștefan, ginerele lui Liciul, pentru această piră niciodată în veci. Iar ispisocul ce s-a făcut de la domnia mea lui Florea Robul, cu viclenie și cuvinte minci-noase, acela, dacă se va înfățișa cîndva, să nu se creadă, ci să se rupă. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Și întru aceea, de asemenea a adus, înaintea noastră, un zapis dinaintea a oameni buni, anume popa Lazor din Dumești și Fătul și Stegariul și Gliga și mulți oameni buni, scriind cum a venit, înaintea lor, Sava, fiul Părascăi, nepot Măgdălinei, de bunăvoia lui și a vindut dreapta lui dedină, a treia parte din a cincea parte din satul Borăști. Acea a vindut-o lui Liciul și fiului său, Nicoară, pentru una sută și cincizeci zloți, însă a dat mai mult Nicoară cu 18 zloți.

Pentru aceea, acele mai sus scrise părți din satul Borăști să fie slugii noastre Ștefan, ginerele lui Liciul, dreaptă ocină, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7143 < 1634 > decembrie 17.

† Înсуși domnul a poruncit.

† Pătrașco Bașotă mare logofăt a iscălit < m.p. >.

† Focea < a scris >.

Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol“ — Iași, Fond Spiridonie, VI/195.

Orig., hîrtie (43,9 × 29,8 cm), pecete aplicată.

Cu o trad. din 1839.

EDIȚII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II, I, p. 88—91 (orig. slav cu trad.).

¹ Omis în orig.

lui Toader Ștefan și lui Păradie¹ Saula și lui Mihaiu Ungurul, dreptu cindzeci de taleri bătuți. Și acei bani i-am luat eu, de nime nevoită, nece înbiată, ce de bunăvoia mea, me-amu vîndut direaptă moșia ce mai sus scrie ca să le hie și lor direaptă moșie și feciorilor dumisale, pre valea Jijiei.

Și într-aceasta tocmală au fosto Ionașco sină Budzea și Stan Ungureanul, Dumitrașco sină Șetrar și Enachie, brat ego, și Alecxă Șerpe și Carpu ot Miclăușeni și Dîrlău ot Cîrniceni și Isac ot tam și Romășcel și Căzacul ot Mălăește i Până ot Cucoreni i Vasilie ot Bulbucani și Nechita ot tam, Dudun den Hălceni, Costantin zeat Nebojatcoe și alți oameni buni carie să vor scrie mai gios.

Și eu Ionașco di<a>²conul am scris și mărturisescu ca să știe.

† ✠ Іѣ, ✠ЗРМГ ДНКИМЕРѢ К ДѢНЬ.

Із Костантин Хъѣгъла нскал <m.p.>.

Із Гага Хъѣгъла нскал <m.p.>.

Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol“ — Iași, Fond Spiridonie, III/53.

Orig., hîrtie (32,6 × 20,2 cm).

EDIȚII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II, 1, p. 91—92 (orig.).

294

1634 (7143) decembrie 20.

Repede, fiul Drăgălinei, vinde lui Burduca din Fîrțăști o jumătate de vad de moară în gîrla de jos a Putnei cu 20 ughi.

Făurei pe gîrla Putnii din gios.

Un zăpis a lui Repede, ficiorul Drăgălinei, nepotul lui Ioniță Vașul, precum au vîndut o giunătare de vad de moară în gîrla de gios a Putnii în hotar Făureilor, mai gios de Lupăceasă, lui Burducăi din Fîrțăști drept 20 ughi, ca să-i fie lui moșie. Și pentru credința au pus peceteile și iscăliturile.

7143 < 1634 > dechemvrie 20.

Andrei.

Costandin dascăl.

Tofle diiacu au scris.

Arh. St. București, Ms. nr. 572, f. 85 v.

Rezumat.

¹ În loc de „Paradis“.

² Omis.

< Csa. 1634 decembrie 21, Iași >.

Vasile Lupu voievod întărește lui Savin Prăjescul mare vornic al Țării de Jos două fălci de vie la Cotnari, pe dealul Păcurar.

† Иѡ Васнаѣе воевода, вожію мѣлостію, господарѣ Зѣман Мѡлдавскон. Ѣже господство ми даан и потерѣднан есми наше вѣрномѣ и почтенномѣ болѣринѣ, Гавин Прѣжескѣа великѣи дворник Долѣнѣи Зѣман, на его права вѣнина и кѣпежна, два фалчи за виногради, что ѡ Котнари, ѡ гор Пѣкѣрар, и вѣт его правѣи и питомѣи нарѣденіе и вѣт исписок за кѣпежно что он имает вѣт Моѡси Могила воевода и за потерѣдненіе вѣт Плѣдандрѣ Илиаш воевода, что он соби купил вѣт молебникѣ наш, Настасіе калѣгер, вѣт свѣтаа монастир вѣт Бѣчевица за сто и два десѣт талери сребрѣних.

Тѣм ради, тѣхъ вѣше прѣдречени два фалчи за виногради, ѡ Котнар, вѣт гор Пѣкѣрар, да бѣдет и вѣт господства ми нашеѣмѣ <вѣрномѣ>¹ и почтенномѣ боларинѣ Гавин Прѣжескѣа вел д[А]ворник, права вѣтинѣи и вѣкспленіе и зрик и потерѣдненіе, съ вѣскѣи доходом, непорѣшенно на вѣкѣи. И ни да сѣ не змнишаѣт.

Оу Мѣ, въ лѣто »ѣрм»².

† Гаам господинѣ велел.

Пѣтрашко Башотѣ вел лѣгофѣт искал <т.р.>.

† Дѣмитрашко <писал>.

< Pe verso, însemnare din sec. al XVII-lea >: † Ispisoc pre via de la Nastasie călugărul, în dealul lui Păcurar;

< și alta, din sec. al XVIII-lea >: † Zapis pe viile de la Păcurar, ce le-au ținut Savin vornic.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit credinciosului și cinstitului nostru boier, Savin Prăjescul mare vornic al Țării de Jos, dreapta lui ocină și cumpărătură, două fălci de vie care sînt la Cotnari, pe dealul Păcurar, și din propriile și adevăratele lui drese și din ispisoc de cumpărătură pe care el îl are de la Moisi Moghila voievod și de întărire de la Alexandru Iliiaș voievod, pe care el singur le-a cumpărat de la rugătorul nostru Nastasie³ călugăr, de la sfînta mănăstire de la Sucevița, pentru o sută și douăzeci de taleri de argint.

¹ Omis.

² Ultima cifră a anului lipsește.

³ În documentul din 1634 decembrie 21 (vezi nr. 296): „Anastasie“.

Pentru aceea, acele mai sus spuse două fălci de vie de la Cotnari, din dealul Păcurar, să fie și de la domnia mea <credinciosului>¹ și cinsti-
tului nostru boier, Savin Prăjescul mare vornic, dreaptă ocină și cumpărătură
și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit în veci. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7140².

† Înсуși domnul a poruncit.

† Пăтрашко Баșотă mare logofăt a iscălit <m.p.>.

† Dumitrașco <a scris>.

Arh. St. Iași, CDLIX/11.

Orig., hîrtie (39,5 × 26,5 cm), pecete aplicată, stricată.

Documentul a fost probabil anulat și redactat din nou de către Ianus,
la 21 decembrie 1634 (vezi nr. 296), în funcție de care a și fost datat.

296

163<4> (714<3>) decembrie 21, Iași.

*Vasile Lupu voievod întărește lui Savin Prăjescul mare vornic
al Țării de Jos două fălci de vie la Cotnari, pe dealul Păcurar.*

† Нѡ Василѣ воєвода, в<о>жѣю м<н>а<о>стѣю, г<о>сп<о>д<а>ръ Земѣи
Мѡлдавскон. Ъже г<о>сп<о>д<ст>в<о> ми дади и поновѣи и потвѣрѣди ми
нашемо вѣрномо и почитѣнномо болѣрни Савин Прѣжеска вел дворник Долѣи
Земѣи на своа права вѣн<и>нѣ и кѣпѣжно, два фалчи ⁴а³ виноград ѡ Котнар, ѡ
гор Пѣкурар, что кѣпи вѣ Анастасѣ калѣгер вѣ с<вѣ>та монастыр Ѣвѣиц<а>
за сто и два десѣт тал<ерн> сребрѣниѣх, вѣ исписок что имѣ вѣ Плѣѣандрѣ
Илиаш воєвода да бѣдет и вѣ г<о>сп<о>д<ст>в<а> ми права вѣн<и>нѣ и вѣкѣплѣнѣ
тѣм два фалчи за виногради нѣже вѣш<е> прѣдрѣчена нашемо вѣрномо и почитѣ
нномо болѣрни Савин Прѣжеска вел дворник Долѣи Земѣи, сѣ вѣсѣм дохо
дом и ѡрник и потвѣрѣженѣ, непорошино николиж<е> на вѣкѣи вѣчѣниѣ. И ни да
с<а> не ѡмѣнает прѣд сѣм листом г<о>сп<о>д<ст>в<а> ми.

Оу Мс, в<ъ> л<ѣ>т<о> «Ѣрмѣ⁴ дек<емвръѣ> кѣ.

Ѣам г<о>сп<о>д<н>нѣ велѣа.

† Пѣтрашко Башот<ъ> вел лѡг<о>ф<ѣ>т.

† Иѣнѣш, Janus <писал>.

¹ Omis.

² Ultima cifră a anului lipsește.

³ Subliniat de Ghibănescu; greșit, pentru аа.

⁴ Ultima cifră a fost corectată de Ghibănescu în Ѣ. Data obținută prin această
operație nu intră însă în domnia lui Vasile Lupu. Data corectă trebuie să fi fost «Ѣрмѣ
(7143), care se încadrează și în perioada cînd marea logofeție a fost deținută de Pătrașco
Bașotă (1634 aprilie — începutul anului 1636).

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am înnoit și am întărit credinciosului și cinsti-
tului nostru boier Savin Prăjescul mare vornic al Țării de Jos dreapta sa
ocină și cumpărătură, două fălci de vie la Cotnari, pe dealul Păcurar, pe
care le-a cumpărat de la Anastasie călugăr de la sfânta mănăstire Sucevița
pentru o sută și douăzeci de taleri de argint, din ispisoc ce a avut de la Ale-
xandru Iliiaș voievod, să fie și de la domnia mea dreaptă ocină și cumpă-
rătură acele două fălci de vie care mai sus sînt spuse credinciosului și cinsti-
tului nostru boier Savin Prăjescul mare vornic al Țării de Jos, cu tot venitul
și uric și întărire, neclintit niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu se ames-
tece înaintea acestei cărți a domniei mele.

La Iași, în anul 7145 ¹ decembrie 21.

Însuși domnul a poruncit.

† Pătrașco Bașotă mare logofăt.

† Ianăș, Ianus < a scris >.

Institutul de istorie și arheologie „A. D. Xenopol” — Iași.

Copie după Ghibănescu, *Ms. Surete*, XXXI, p. 506, nr. 260 (transcriere
după orig.).

297

< 1634 > decembrie 28, Hălăștiani.

*Ionașco vinde lui Lupul Prăjescul clucer a opta parte dintr-o casă
din Săoani.*

† Adecă eu, Ionașco di Săoani, mărturisescu cu cest zăpis al nostru
cum am vindut dumisale Lupului Prăjescului cliucér a opta parte dintr-o
casă di Săoani, partea mea, cu vad di moră în Sirét și cu bălți și cu finațe
și cu tot vinitul.

Și într-această tocmală a noastră au fost Lazor Moșoc de Moviléni
și Popa Ștefan di Hălăștiiani și Năvală și Țuțurmac și Vasile Benea.

De-aceasta mărturisim cu sufletele noastre.

De mai mare credință ne-am pus și peceteile, să să știe.

Luat-am pre această ocină < a > ² mea dzéci taleri.

† ♂ Хъльщинани, дикемврѣ кѣ дъни.

< † По > ³ pa Șt<efan> ³ < m.p. >.

† Ionașco Năvală.

† Ursu.

¹ Vezi nota de la textul slav.

² Omis.

³ Loc rupt.

< Pe pagina a patra>: † Zapis na Săoani; ispisoc domnescă încă n-amă făcut, apoi amă făcut și ispisoc domnescă.

Bibl. Acad., CDLXVII/14.

Orig., hirtie (31,4 × 19,6 cm), rupt, patru peceti aplicate.

Datat după întărirea domnească din 1635 ianuarie 15 (Bibl. Acad., CDLXVII/15).

298

1634 (7143) decembrie 30, Iași.

Vasile Lupu voievod întărește nepoților lui Boris Braevici, Vasile și popa Buda, satul Brăești, ținutul Hirlău, în urma judecății cu Arbure fost pivnicer.

† Иѡ Баснѣѡе коѡвода, кожѣѡу милостѣѡу, господарѣ Зѣмѡли Молдавскѡи. Ъѡже прѣидѡша, прѣд нами и прѣд вѣсими нашими молдавскими болѣри, слѣга наш Баснѣѡе Брѣскѣл и поп Бѣда, вѣнци Борѣс Бравич, и тѣгали сѣ за лице, прѣд нами, сѣ Прѣбре вѣв пивничар и сѣ вѣнци его, Неколаѣ и Тоадер, сынове Чюрлик, вѣнци Янѣшка, прѣвѣнци Дѣма Бравич, радѣ половина село Брѣцин, что ѡ колѡст Хрѣлъвскоѡмѣ.

Иѡ Прѣбре сѣ вѣнци его казал аже тоа половина село ест им праваа дѣднинѣ и ѡвил, прѣд нами и един ѡрик ѡт Петра коѡводи, сынѣ Стефана коѡводи, написан сѣ тоа половина село Брѣцин. Я слѣга наш Баснѣѡе Брѣскѣл казал аже тот ѡурик ест сѣтворил сѣ лѣкавствѣѡу за прѣдѣдо нѣ, Дѣма Бравич и Янѣшка и ѡказѡвал, прѣд нами, дрѣг ѡрик ѡт старѡго Ялѣѣандрѣ коѡвода, на вс село Брѣцин, а потом Прѣбре сѣ вѣнци его, ѡни казалѣ ѡко ѡмаѡт и дрѣг ѡрик ѡт Стефана коѡводи.

Иѡ ми дадоѡм им како да принесит и тот ѡрик ѡт того Стефана коѡвода таже ѡни принѣсоша его и ѡскаѡм и не ѡерѣтоѡм писана тоа половина село.

Того радѣ, господство ми сѣ вѣсими нашими болѣри вѣдѣѡм и познаѡм ѡко Прѣбре сѣ вѣнци его не ѡмаѡ<т>¹ ѡни ни нѣкаа трѣба сѣ тоа пол села, за что сѣтворил сѣ тот ѡрик ѡт Петра коѡводи, на тоа половина, село сѣ лѣкавствѡу и ѡсп<и>¹саѡм ѡт ѡрик тоа половина. Таже Прѣбре и сѣ вѣнци его, Неколаѡ и Тоадер, сынове Чюрлик, ѡни зѡстали <ѡт прѣд на>¹ми и вс закон зѣмскѡи, а слѣга наше, Баснѣѡе Брѣ<ѣ>¹скѣл и попо Бѣда², а ѡни ѡправили сѣ и поставили со<вѣи фѣрѣѡ>¹ ѣѣ злоѡи вѣ наш вѣстѣр.

¹ Loc rupt.

² Inițial fusese scris Дѣма.

Ино ѡт нѣмѣ на прѣд, сѣбѣ наш Бръѣска Баснаѣ и поп Бѣда да имает
дрѣжатѣ своимъ дѣднинѣ, вѣс село Бръѣщѣн, а Прѣзрѣ и вѣсци его, Николѣю и
Тоадѣр, болше да не имаетъ мѣнѣ тѣгатѣ, анн добнѣатѣ за сѣю тѣжъ нѣколанже
на вѣки вѣчннѣхъ. И ни да сѣ не ѣмнѣаетъ.

✠ Ис, вѣ лѣто «ѣрмѣ» декемврѣ лѣ.

† Самъ господинѣ велѣа.

† Пѣтрашко Бѣшотѣ вѣа лѣгофѣт и нѣскаа <м.р.>.

† Фочѣ <нѣскаа>.

† Io Vasile voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei.
Iată au venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni,
sluga noastră Vasile Brăescul și popa Buda, nepoții lui Boris Braevici, și
s-au pîrît de față, înaintea noastră, cu Arbure fost pivnicer și cu nepoții
lui, Nicolae și Toader, fiii lui Ciurlic, nepoții Anușcăi, strănepoții lui Duma
Braevici, pentru jumătate din satul Brăești, ce este în ținutul Hîrlău.

Deci Arbure cu nepoții lui au zis că acea jumătate de sat le este
dreaptă dedină și a înfățișat, înaintea noastră și un uric de la Petru voievod,
fiul lui Ștefan voievod, scris cu acea jumătate din satul Brăești. Iar sluga
noastră Vasile Brăescul a zis că acel uric este făcut cu vicleșug de stră-
bunul lor, Duma Braevici, și Anușca și a arătat, înaintea noastră, alt uric
de la Alexandru voievod cel Bătrîn pentru tot satul Brăești, iar apoi Arbure
cu nepoții lui, ei au zis că au și alt uric de la Ștefan voievod.

Deci noi le-am dat ca să aducă și acel uric de la acel Ștefan voievod
și l-au adus și am cercetat și n-am aflat scrisă acea jumătate de sat.

Pentru aceea, domnia mea cu toți boierii noștri am văzut și am aflat
că Arbure cu nepoții lui nu au nici o treabă cu acea jumătate de sat, pentru
că s-a făcut acel uric de la Petru voievod, pe acea jumătate de sat, cu
vicleșug și am șters din uric acea jumătate. Astfel Arbure și cu nepoții lui,
Neculai și Toader, fiii lui Ciurlic, au rămas < dinaintea >¹ noastră și din toată
legea țării, iar sluga noastră Vasile Brăescul și popa Buda², ei s-au îndreptat
și și-au pus ferie 12 zloți în visteria noastră.

Deci de acum înainte, sluga noastră Vasile Brăescul și popa Buda
să aibă a stăpîni dedina lor, tot satul Brăeștii, iar Arbure și nepoții lui,
Nicolai și Toader, mai mult să nu mai pîrască, nici să dobîndească pentru
această pîră niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7143 < 1634 > decembrie 30.

¹ Loc rupt.

² Inițial fusese scris „Duda“.

† Înсуși domnul a poruncit.

† Pătrașco Bașotă mare logofăt a iscălit < m.p. >.

† Focea < a scris >.

Arh. St. Iași, CCXXII/12.

Orig., hîrtie (42,6 × 29,3 cm), pecete aplicată, căzută. Pe foaia a doua, începutul aceluiași act, cu unele modificări.

Cu o trad. din 1833 aug. 1, de Hrisant ieromonahul.

DOCUMENTE FALSE

I

1634 (7142) martie 12.

Gheorghe Boțul mărturisește că a făcut hotarnica satului Siliștea, pe Almașul Mic, ținutul Neamț, al mănăstirii Pingărați.

† Adică eu, Ghiorghii Boțul, scriu și mărturisesc cu această scrisoare a nost[ă]ră cum m-au trimis măriia sa domnul nostru, **Іу Бачнаѣ воевод, божїи милостивѣ**, domnul Țării Moldovii, ca să hotărască dinpregiur un sat, anume Siliște, în ținutul Neamțului, pe Almașul cel Mic, care iaste a mănăstirii Pingărațul. Și mergî< n>¹d la numitul loc am adunat pre toți omenii bătrini și pre toți megiiășii di prinprejor și di pre uricile și scrisorile de la răposatul domnul nostru, Io Petru voevod, și am început di la Petrile Albe în Stînca cea Mare și pogori suptă piscul în dreptul locului în matca pîriului ce vine despre Hîrcul și de acolo dreptu în groapa Mălaiului, ce iaste în dreptul guri valei Căcaci și de acolo suptu margine în capu chiciorului din mijloc, lingă mocirla Căcații într-o moviliță cari este suptu gropa Boului, alătore cu vale Căcaci și acolo s-au făcut boor într-un giugastru lingă cel vechiu și apucă chiciorul din mijloc la dealū, în pădure, pînă iasă în fîntîna lui Vîrlan și din fîntîna lui Vîrlan în dreptul locului; în fîntîna Rogoazei și din fîntîna Rogoazăi în lacul Porcului și din lacul culmea dealului Bănilă pînă într-un stejar, unde am aflat boorul v< e>¹chiu și di acolo toată culmea în gîos pîntr-un plop întru carele am aflat boorul vechi și pîn-în Bălcu lui Bălhac și apucă piciorul din mijloc și pogoară în gura pîriului Răchiții și apucă pîriul în gîos pîn-în Mitoh și pînă în matca Almașului și apucă matca veche a Almașului în sus și iasă în gura drumului și drept la Fîntîna

¹ Omis.

Albă și într-o moviliță unde iaste drumul vechiu și de acolo iarăși în Petrile Albe de unde s-au început hotarul.

Și așa am aflat tot adivărul și toată[ă] dreptatea prin oameni buni și cu priimire tuturor megiiășilor s-au dat această scrisoare di hotărît la mîna călugărilor ot Pingăraț ca să stăpinească și să facă și drisuri gospod.

Și au fost față Serapion egumen di mănăstirea Bistriții și Iosifu di la mănăstirea Rîșca și toț megiiășii dimprejur.

ДѢЛЪ *СРМЪ МАРТ Ъ҃҃.

Gheorghie Boțul.

Serapion egumen ot Bistriții.

† Iosif.

.....¹ vătah.

Chiril diac.

Arh. St. București, M-rea Pingărați, I/4.

Orig., hîrtie (36 × 23,4 cm), trei peceti aplicate.

Cu o copie din sec. al XIX-lea.

Altă copie, *ibidem*, M-rea Bisericiani, XVIII/7.

EDIȚII: Hăjdău, *Archiva istorică*, I, 1, p. 87 (orig.).

Documentul este fals deoarece grafia, limba și hîrtia nu sînt de epocă, iar porunca domnească la care se referă mărturia lui Gheorghie Boțul este din 1644 octombrie 15 (Arh. St. Buc., M-rea Pingărați, I/5). De asemenea, la 12 martie 1634 Vasile Lupu nu era încă domn.

II

<1634-1635> iunie 20, Suceava.

Vasile Lupu voievod întărește lui Lupu Ghianghea niște robi țigani

† Нѡ Еаснаѣ коѡода, кожѣю мнолостѣю, господарѣ Зѣман Мѡладѣскон. Ѣже господство мн даан и потерѣднан есми слѣсн нашѣмѡ, Дѡпѣла, сынѡ Гѡнгѣ бнѣ лѡгофѣт и книгинѣ его, Якѣннѣа, на нѣ правнѣ хѡлопн цигани, на нѣ: Нѡн, что он кѡпѣж ѡт Чѡлпан, енк его Нѡн и тѣже еднн хѡлопн за циган, нѣ: Пѣдѣре, что ест емо данѣ ѡт Чѡлпан; и такожде даан и потерѣднан есми слѣсн нашѣм, Дѡпѣла, сынѡ Гѡнгѣ бнѣ лѡгофѣт, двѣ циганка, на нѣ: Стѣнѣсѣ и сѣстра его, Тѡдѡска, что ест купленѣ ѡт Їѡнашко, зѣт Барѣѣ Ялѣѣ и Барѣѣ Ялѡѡе за еднн конн доврнѣ и за пѣт дѣсѣт талѣрн.

Тѣм радѣ, кѣко да ест нѣ и ѡт нас правнн хѣлѣп цигани, пѣпрошено, ннѣлн<же>² на вѣкн. Нѣ да нѣ сѣ ѡ<мн>²шѣт.

¹ Neclar.

² Omis.

Писъ ꙗꙋсчавѣ, юнѣ ꙗꙋ дѣнь, хꙋри¹.

† Гамъ господинѣ велелъ.

† Пѣтрашко Башотѣ велъ <лого>фетъ <м.р.>.

† Дѣмитръ <писалъ>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit slugii noastre Lupul, fiul lui Ghianghea fost logofăt, și cneaghinei lui, Axinia, dreptii lor robi țigani, anume Ion, pe care l-a cumpărat de la Ciolpan, nepotul lui Ion, și de asemenea un copil de țigan, anume Pădure, care îi este danie de la Ciolpan. Și de asemenea am dat și am întărit slugii noastre Lupul, fiul lui Ghianghea fost logofăt, două țigance, anume Stăneasă și sora ei, Todosca, care este cumpăratură de la Ionașco, ginerele lui Barbă Albă și Barbă Alboae, pentru un cal bun și pentru cincizeci de taleri.

Pentru aceea, să le fie și de la noi drepti robi țigani, neclintit niciodată în veci. Altul să nu se amestece.

Scris la Suceava, iunie 20 zile, 7150 < 1642>².

† Insuși domnul a poruncit.

Pătrașco Bașotă mare logofăt.

† Dumitru < a scris>.

Arh. St. București, M-rea Adam, VI/16.

Orig., hîrtie (30,5 × 19 cm), rupt la îndoituri, pecete aplicată, căzută.

Datat după Pătrașco Bașotă mare logofăt.

Fals pentru pecete și semnătura lui Pătrașco Bașotă, care este contrafăcută; scrisul nu este al vremii. Pătrașco Bașotă a fost logofăt din aprilie 1634 pînă în aprilie 1636. La 20 iunie 1634 și 1635 Vasile Lupu se afla în Iași și nu la Suceava.

¹ Anul adăugat ulterior cu altă cerneală și de altă mînă; ♀ corectat în c.

² Anul adăugat ulterior cu altă cerneală și de altă mînă; ca și cifra sutelor corectată din „1” în „2”.

ADDENDA

A

1634 (7142) ianuarie 15, Iași.

Moise Movilă voievod întărește mănăstirii Sfintul Sava satul Stroești, fost domnesc, ascultător de ocolul Șipote, scutindu-l de toate dările, în afară de „darea împărătească“.

† Иѡ Моуѣи Могила воєвода, божію мно҃стїю, господарь Зємли Молдавскон. Ѣже господство ми благопронзволнѣ нашимъ благимъ желанїемъ уже любове радї еже къ Богу, ѡтъ всєежъ нашѣмъ дѡшежъ, чистомъ и свѣтломъ срдьцємъ, рєвлѣищєе благодарїемъ прѣжде насъ бѣвшємъ господарѣмъ, нже мно҃стинѣмъ и податєлствомъ спасєнїє пѣтъ възнєкавшимъ и вєрѣтошѣ малѣмъ иждитїемъ велнкое прѣвєрѣтєнїю, вѣчною некрадомѣ и богатѣствѣ сподобленїи бѣшѣ, таковимъ вєбразомъ и прѣмно҃стинѣаго Бога молимъ, господа нашего Ісєеа Христа, и того вѣсѣ непорочнаа и прѣчїста єго матеръ, іакоже намъ полѣзноює зкрити, нъ намъ начє зкритїи и вєрѣти спасєнїє двєр, послѣдовати божєствєннымъ стопама іакоже самъ [самъ] Спасъ рече: блаженни мно҃стїєвїи, іако тѣи помнєванн вѣдєт и прочїѣ.

Ѣ снже, раждєнгомъ срдьцєжъ ѡгнємъ божєствєннымъ, господство ми оумно҃сєрднѣсѣ и помнєвахъ свѣтаа монастиръ Свѣтаго Савѣ всєщєнника Бєрсєалинскому, єдєже єстъ храмъ Ѥспєнїє прѣсвѣтѣи, чїстѣи владѣчицє нашєи Богородицє и прїснодѣвѣи, Марїѣ, съ єдно село, на имѣ Строещи, на Єитноєу потокѣ, в колостъ Хрѣловѣ, что тоє село прїсєвѣшно къ ѡколъ Шипотамъ бѣєтъ, съци самѣи право господарскон, іакоже и мѣѣ ѡставнѣхомъ тотъ сїло тои свѣтѣи монастиръ вѣшє рєчѣннѣи почто бѣшє права даанїє и мнєлованїє ѡтъ ннѣхъ прѣдннѣхъ господарнѣхъ, прѣжде бѣвшє насъ, іакоже имамъ оурикъ за данїє и мнєлованїє ѡтъ Петра

воевода и за потвърждениѣ ѡт оу<ѣ>¹кѹ господства ми, Бремѣѡ воевода, и ѡт Бърновскѣѣ вое<в>вода и ѡт самого господства ми.

Сѣе зкрѣплениѣ, еже сѣтворихмо и подахмо тоѣ въшереченноѣ монастыр тот село, на имѣ Стрѣщи, на Гитнон, съ млинн на потце Гитнон, ѡко да бѣдет на вѣчна памет и за дѣше родителем господства ми и наш дѣшаах и за здравѣе господства ми, ѡко да бѣдет и ѡт нас свѣтѣн монастыр оурик и втеръждениѣ, съ вѣсѣм дохѡдом: и съ работ, и съ наниш, и съ десѣтенѣ за пчели, и съ горщинѣ за ѡвци и за скнини, и съ дѣшугвєннами, и съ камѣнѣ, тѣкмо да имает дати дан царска и да не имает вѣлазити въ село ни єдин глобеник, а ни дѣшугвєннари, ни свлѣѣр за крави, ни за ѡвци ниже ѡлѣкар.

И по нашим животем, кого избѣрет Богъ господаръ бѣти нашєн Землє Молдавскон, ѡт дѣтихъ нѣшихъ или ѡт нашего рода, тот вѣбо да не порѣшит нашего дѣланѣ и мѣловѣанѣ, нѣ да втерѣдит и зкрѣпит свѣтѣн монастыр. Нѣ аще кто разорит сѣѡ токмеж, тот да бѣдет прострамлиє прѣдъ страшнимъ съдицѣмъ Христѡвѣмъ и да имает принесениѣ прѣпир<анѣѣ> Бѣатѣ<и>³ Богородицє и Свѣтого Сѣѡѡ и прочѣи вѣсѣхъ свѣтѣхъ, амин.

У Мс, лѣто хрѣмѣ гєнарѣє єѣ.

† Сѣѡмъ господинѣ вѣлѣѡ.

Иѡ Мѡисєи воевода <т.р.>.

† Иѡнѣшко <писал>.

<Pe verso:> Гѣѡнѣ вѣѡ логофѣтъ вѣчи и сѣѡ искаахъ.

† Io Moisi Moghila voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit cu a noastră bună dorință, din dragostea pe care o avem către Dumnezeu, din tot sufletul nostru, cu inimă curată și luminată, rîvnind facerile de bine ale domnilor foști înainte de noi, care prin milostenii și dăniile au căutat drumul mîntuirii și au aflat cu mică cheltuială mare dobîndă, învrednicindu-se de veșnică răsplată și bogăție, în același chip și noi rugăm pe preamilostivul Dumnezeu, domnul nostru Isus Hristos, și pe întru totul neprihănită și preacurata lui maică, ca să ne descopere nouă cele de folos, și mai ales să ne descopere și să ne arate ușa mîntuirii, pentru ca să urmăim pașii dumnezeiești precum însuși Mîntuitorul spune: fericiți cei milostivi, că aceia vor fi miluiți și celelalte.

De aceea, cu inima arzînd de focul dumnezeiesc, domnia mea m-am milostivit și am miluit sfînta mănăstire a Sfîntului Sava sfințitul de la Ierusalim, unde este hramul Adormirea preasfîntei, curatei stăpînei noastre născătoare de Dumnezeu și pururea fecioară Maria, cu un sat, anume Stroești,

¹ Șters.

² Rupt.

³ Text sub pecete.

pe pîrîul Sitna, în ținutul Hirleu, care acel sat a fost ascultător de ocolul Șipote; fiind însuși drept domnesc, atunci și noi am lăsat acel sat acelei sfinte mănăstiri mai sus scrise, pentru că a fost dreaptă danie și miluire de la alți domni înaintași, foști înainte de noi, și pentru că au uric de danie și miluire de la Petru voievod și de întărire de la unchiul domniei mele, Eremia voievod, și de la Bărnovschie voievod și de la însuși domnia mea.

Această împuternicire prin care am făcut și am dat acelei mai sus scrise mănăstiri acel sat, anume Stroești, pe Sitna, ca să fie pentru veșnica pomenire și pentru sufletul părinților domniei mele și pentru sufletul nostru și pentru sănătatea domniei mele, să fie și de la noi sfintei mănăstiri uric și întărire, cu tot venitul: și cu lucrul, și cu ilișul, și cu desetina de albine, și cu gorștina de oi și de porci, și cu deșugubinele și cu camăna, numai să dea darea împărătească, și să nu intre în sat nici un globnic și nici deșugubinari, nici sulger pentru vaci, nici pentru oi, și nici olăcar.

Iar după viața noastră, pe cine Dumnezeu îl va alege să fie domn al țării noastre, Moldova, din copiii noștri sau din neamul nostru, acela să nu strice dania și miluirea noastră, ci să întărească și să împuternicească sfânta mănăstire. Iar cine va strica această tocmeală, acela să fie înspăimîntat înaintea înfricoșatei judecăți a lui Hristos și să aibă parte de învinuirea Sfintei nașcătoare de Dumnezeu și a Sfîntului Sava și a tuturor celorlalți sfinți, amin.

La Iași, anul 7142 < 1634 > ianuarie 15.

† Însuși domnul a poruncit.

Io Moisi voievod < m.p. >.

† Ionașco < a scris >.

< Pe verso >: Ghianghea mare logofăt a învățat și m-am iscălit < m.p. >.

Arh. St. Iași, CCCXXIII/40.

Orig., hîrtie (27,8 × 42 cm), pecete aplicată, stricată.

B

1634 (7142) ianuarie 15, Iași.

Moise Movilă voievod întărește lui Mihalcea Durac căpitan un loc de moară pe pîrîul Siaca, două iazuri, un loc de prisacă și o poiană cu loc de fînaț și de arătură cumpărate de la Ursul fost vătav.

Noi Moisăi Moghila voievoda, cu mila lui Dumnezeu, domn Țării Moldaviei. Iată viind înaintea noastră și înaintea boierilor noștrii Ursul biv vătav din a bătrînului Minea din tîrgu Orheiului di a lui bunăvoi de nimenea nevoit,

nici asupra și-au vîndut a lui dreaptă ocină și cumpărătură dintr-a lui: drepte ispisocace ci au avut de la Eremiia Moghila voievoda și de la alți domni mai denainte de dîșii, loc de moară de pe pîrîul Siaca, unde dă în pîrîul Vateci, cu doaf iazuri pe Vateci, și cu loc de prisacă, și cu poiană cu loc de finaț și de arături și cu tot vinitul. Acelea și le-au vîndut slugii noastre, lui Mihalcea Durac căpitan, drept 70 taleri de argint și i-au plătit lui deplin. Deci domnia me, văzînd între dîșii a lor de bunăvoi tocmală și plată deplin, așijderea și de la noi i-am dat și i-am întărit slugii noastre de mai sus scrise, lui Mihalcea Durac căpitan, pe acele di mai sus numite: loc de moară pe pîrîul Siaca, unde dă în pîrîul Vateci, și cu loc de prisacă, și cu poiană cu loc de finaț și de arătură și cu tot vinitul ca să-i fie lui și de la domnia me dreaptă ocină și cumpărătură și uric, cu tot vinitul, nistrămutat nici odinioară, în veci. Și altul să nu să amestice.

În Iași, la let 7242¹ ghenare 15 zile.

Însuși domnul au poroncit.

Iscălit Ghenghia vel logofăt.

S-au scris, în Iaș, di Cristea Dămiiian.

Arhiva Centrală de stat a U.R.S.S., Acte vechi, fond 1299, op. 1, nr. 3798, f. 181.

Copie de pe orig., autenticată în 1832 mai 12.

C

1634 (7142) ianuarie 30.

Moise Movilă voievod întărește lui Borotcu și soției sale, Ilinca, o parte din satul Dînceni, ținutul Dorohoi.

Un ispisoc din 7142 < 1634 > ghenare 30, de la domnul Moisăi Movila voievod, întăritor lui Borotcu și soției sale, Ilinca, fata Onului Sămion, ci-i pe o parte din satul Dîncenii, ci-i în ținutul Dorohoiului², ce au cumpărat de la Pilat, din parte Zlătariului a triia parte, din parte ce din gios, arătînd că era la zăpis iscăliți marturi, oameni buni și megieși de pe împrejur, anume: Duda și Bercea din Dînceni, și Moisa, și Grozav, și Mătlian, și Floaré, și Spiridon vătavul, și Bobul din Crăciuneni, și Stroe din Giumătățani, și Marcul din Petrești; și mai gios iarăși întărește celui Borotcu

¹ Greșit, pentru „7142“ < 1634 >.

² Urmează, în paranteze, însemnarea rezumatorului: „însă Dorohoiul este scris cu altă slovă“.

și soției sale aceli de mai sus numite părți de ocini din satul Dîncenii, din sălește Chileștii ¹.

Arh. St. Iași, CXXIII/45.

Rezumat într-un act din 1806 august 10, referitor la pricina dintre moșiile Șărbănești și Buimăceni, pe Jijia.

D

1634 (7142) iunie 10, Iași.

Marii boieri mărturisesc că egumenul Agafton, împreună cu tot soborul mănăstirii Rîcica, au vîndut lui Ionășcuță Prăjescul postelnic satul Vlădeni, pe Siret, ținutul Roman, cu vad de moară și loc de pod.

† Ге оубо мы, аз Пътрашко Башотъ вел логофет, и Гавин Пръжъсквл вел дворник Доанѣи Земан, Дѣмитрашко Шолдан вел дворник Бъшнѣи Земан, и Гавриа хетман и пъркълаб Еубавескон, и Кужеъ бѣе вел дворник, и Гевургѣ вел чашник, и Емнишн Гевка вел меделинчѣр, и Лупул Пръжъсквл вел Ключник, и Тома вел свлѣчѣр, и Брали вел свлѣчѣр², и Петричанко³ вел армаш, и Ръковицъ Чехан вторѣи логофет, и Робчанул агъ, и Тодерашко третѣи логофет, и Баснаѣ Банѣа вторѣи вистѣрник, и Пѣнюл дворник глотнѣи, и Дѣмитрашко дворник, и Ивнашко дворник, и Нъврѣпъсквл дворник и ннихъ болѣри шт двор господинъ его мнлости, пишем и свидѣтельствемъ съ симъ записомъ нашомъ како прѣиде прѣдъ насъ⁴ми Ягафтон егъмен и съ ермонахъ Стахѣе, и Пансѣе, и Гидишн, и Глигорашко, и ин Гидишн Урсѣу, и Прокопѣе, и Еисаришн, и Иван, и Ярсенѣе, и Глигорѣе, и Еуекинѣи, и Оуеу⁴досѣе, и Галерѣе, и Зосим, и Тофан, и Еилишн, и Даниил, и <Ге>⁵вургѣ и Барлаам и весъ съборъ шт свѣтаа манастир Ръчка за нхъ добра волѣ, некимъ непонуждени а не приселовани, и продали нхъ права штиниу и дѣдниниу и вѣкупленѣе и измененѣе, село на имѣ Елѣдѣнѣи, на Еирѣт, что ѡ волостъ Романскон, и съ брвдъ за млин и съ мѣстъ за мостѣ и съ весъ приходъ. Тотъ село вѣше писанъ шни продали прѣдѣтелю нашему, Ивнъшквцъ Пръжъсквл постѣлник, ради два сто и петъ десѣтъ <Ѣ>⁶горскѣи пинѣси добрихъ; и заплаати вѣси, исплѣти, тѣи вѣше писанинъ пинѣси, въ рѣкѣ калугеромъ, шт прѣдъ нами. И нарѣденѣе что ималъ свѣтаа манастир на того село, сѣе дали въ рѣкѣ Пръ<же>⁶сквловн постѣлник.

¹ Urmează, în paranteze, însemnarea rezumatorului: „însă și Chilești sînt scriși iarăși cu altă slovă”.

² Greșit, pentru житничар.

³ Петри, corectat de diac din и Брали, care fusese, din greșeală, repetat.

⁴ Rupt.

⁵ Rupt și șters.

⁶ Omis.

Ино мѣ, ꙗкоже вѣндѣхом междѣ ними доброволною токмеж и полною
заплатѣ, а мѣ ешеже и ѡт нас сътворихом ему сѣмъ вкрѣпленіе, быти ему за
вѣрности.

И на великое крѣпост и потвържденіе подписахом съ наш властни рѣки и
поставихом наш печатъ къ сѣму истинномъ листу нашему, да сѣмъ знаетъ.

V Ис, лѣто «зрникъ юнѣ ѿ.

Пѣтрашко Башотѣ велъ лѣгофетъ <м.р.>.

Прѣжескѣ велъ дворникъ м.р.

Дѣмѣтрашко Шолдан¹ велъ дворникъ искалъ <м.р.>.

Габриѣлъ Хатманъ <м.р.>.

Глигоріе Зрѣк² велъ спѣтаръ м.р.

Изъ Кѣже бѣе ворникъ <м.р.>.

Глигоріе велъ пахарникъ <м.р.>.

Изъ Дѣмѣла Прѣжескѣ искалъ <м.р.>.

.....³ <м.р.>.

Изъ Силіѣмъ Мѣланъ велъ комисъ прислѣчна съ тамъ <м.р.>.

Изъ Апостолъ пѣтаръ искалъ м.р.

Изъ Петричанкѣ велъ армашъ <м.р.>.

Изъ Глигѣ бѣе лѣгофетъ м.р.

Чеханъ искалъ <м.р.>.

Дѣмѣтрашко Иранъ велъ житничаръ м.р.

Изъ Раковницѣ Чеханъ лѣгофетъ <м.р.>.

Изъ Басиліе Банѣ вѣстѣрникъ <м.р.>.

Изъ Тодерашко третій лѣгофетъ м.р.

† Тѣмасіе ворникъ <м.р.>.

Еу Мирѣвѣ свѣцаръ <м.р.>.

Изъ Басиліе⁴ искалъ м.р.

Еу <И>⁵ѣфанъ Монмѣскѣ житничаръ искалъ м.р.

Иванашко дворникъ м.р.

Иванашко Иврамъ <м.р.>.

Изъ Иванѣ дворникъ искалъ <м.р.>.

† Изъ Дѣмѣтрашко.....³ искалъ <м.р.>.

Изъ Глигоріе Нѣврѣпѣскѣ дворникъ м.р.

† Изъ Дѣмѣла искалъ <м.р.>.

¹ În iscălitură, doar 48 și Șol.

² Omis.

³ Indescifrabil.

⁴ Lectură nesigură.

⁵ Rupt.

† Adică noi, eu Pătrașco Bașotă mare logofăt și Savin Prăjescul mare vornic al Țării de Jos și Dumitrașco Șoldan mare vornic al Țării de Sus și Gavril hatman și pîrcălab de Suceava și Cujbă fost mare vornic și Gheorghie mare ceașnic și Simion Gheuca mare medelnicer și Lupul Prăjescul mare cliucinic și Toma mare sulger și Erali mare sulger¹ și Petriceaico mare armaș și Racoviță Cehan al doilea logofăt și Robceanul agă și Toderășco al treilea logofăt și Vasilie Banul al doilea vistiernic și Neniul vornic de gloată și Dumitrașco vornic și Ionașco vornic și Năvrăpăscul vornic și alți boieri de la curtea milostivirii sale, domnul, scriem și mărturisim cu acest zapis al nostru cum a venit înaintea noastră Agafton egumen și cu Stanie ieromonah, și Paisie, și Ghidion, și Gligorașco, și alt Ghidion Ursu, și Procopie, și Visarion, și Ioan, și Arsenie, și Gligorie, și Onechintie, și Th<eo>²dosie, și Galerie, și Zosim, și Tofan, și Silion, și Daniil, și <Ghe>³orghie, și Varlaam și tot soborul de la sfînta mănăstire Rîcica, de a lor bunăvoie, nesiliți de nimeni, nici asupriți, și au vîndut dreapta lor ocină și dedină, și cumpărătură și schimb, satul anume Vlădenii, pe Siret, care este în ținutul Roman, și cu vad de moară și cu loc de pod și cu tot venitul. Acel sat mai sus scris ei l-au vîndut prietenului nostru, Ionășcuță Prăjescul postelnic, pentru două sute și cincizeci bani buni ungurești; și i-a plătit pe toți deplin, acei mai sus scriși bani, în mîinile călugărilor, înaintea noastră. Și dresese pe care le-a avut sfînta mănăstire pe acel sat, toate le-a dat în mîinile lui Pră<je>⁴scul postelnic.

Deci noi, dacă am văzut tocmeală de bunăvoie între ei și plată deplină, și noi încă și de la noi i-am făcut această întărire, să-i fie lui de credință.

Și pentru mai mare putere și întărire ne-am iscălit cu mîinile noastre proprii și ne-am pus pecețile noastre pe această adevărată carte a noastră, să se știe.

La Iași, anul 7142 < 1634 > iunie 10.

Pătrașco Bașotă mare logofăt < m.p. >.

Prăjescul mare vornic m.p.

Du< mitrașco > Șol< dan >⁴ mare vornic am iscălit < m.p. >.

Gavril hatman < m.p. >.

Gligorie Urec<he>³ mare spătar m.p.

Eu Cujbă fost vornic < m.p. >.

Ghiorghie mare paharnic < m.p. >.

¹ Greșit, pentru „jitnicer“.

² Rupt și șters.

³ Omis.

⁴ În iscălitură, doar „Du“ și „Șol“.

Eu Lupul Prăjescul am iscălit < m.p.>.

..... ¹ < m.p.>.

Eu Simion Mălai mare comis m-am întimplat acolo < m.p.>.

Eu Apostol pitar am iscălit m.p.

Eu Petriceaico mare armaș < m.p.>.

Eu Ghianghea fost logofăt m.p.

Cehan am iscălit < m.p.>.

Dumitrașco Iarali mare jîtnicer m.p.

Eu Racoviță Cehan logofăt < m.p.>.

Eu Vasilie Banul vistiernic < m.p.>.

Eu Toderășco al treilea logofăt m.p.

† Tănasie vornic < m.p.>.

Eu Mirăuță sulger < m.p.>.

Eu Vasilie ² am iscălit m.p.

Eu < Șt > ³efan Moimăscul am iscălit m.p.

Ionașco vornic m.p.

Ionașco Avram < m.p.>.

Eu Nianiul vornic am iscălit < m.p.>.

† Eu Dumitrașco ¹ am iscălit < m.p.>.

Eu Gheorghe Năvrăpăscul vornic m.p.

† Eu Lupul am iscălit < m.p.>.

Arh. St. Iași, CDLIX/13.

Orig., hîrtie (29 × 41,5 cm), 22 peceți boierești inelare, în tuș.

E

1634 (7142) iunie < 1>2, Iași.

Vasile Lupu voievod întărește lui Ionășcuță Prăjescul postelnic satul Vlădeni, pe Siret, ținutul Roman, cu vad de moară și loc de pod, cumpărat de la mănăstirea Rîcica.

† Иѡ Васнаѣ воєвода, божію милостію, господарь Зєман Молдавскон. Ъже прѣдоше прѣд нами и прѣд вѣснми нашими молдавскимъ колѣри, великихъ и малихъ, молебникъ нашъ Ягаѣтон вѣсменъ и съ вєс сєѣоръ ѡт склѣта монастирѣ галголема Рѣчка, съ ермонахъ Стахѣе, и Панаѣе, и Гидиѡн, и Гангорашко, и Гидиѡн

¹ Indescifrabil.

² Lectură nesigură.

³ Rupt.

Врѣв, и Прокопіе, и Енисариин, и Иван, и Ярсеніе, и Глигоріе, и Ѓнікинтіе, и Ошдосіе и Галеріе, и Зосим, и Тофан, и Єлиин, и Даниил, и Гєвргіе, и Барлаам и вес събор ѡт тоа свѣтаа монастир, за нх добра волѣ неким непонуждени, а не приселовани, и пр<од>¹нач нх права ѡтнини и дѣдинни и изменіе, что имал свѣтаа монастир, и вкѣпление, єдин село, на имѣ Блѣднїи<и, и>²а Гирѣт, что з волост Романскон, и съ брд за млин и съ мѣсто за мост и съ вес приход. Тот село продади нашѣмъ вѣрномъ болѣрену, <Ив>¹иъжувцъ Прѣжаскуа постланник, радї два сто и петдесѣтъ вги, пинѣси <д>¹обрихъ. И вѣстал сѣ болѣрен наш в<ы>¹ше <писа>¹и<ныи и з>¹а<платилъ вси исплъно, т>¹иъ вѣше писаннїи пинѣси, сѣ горскихъ пинѣси добрихъ.

Ино господство ми, **ѡ**ко^ѡже **ѡ**ндѣхом междо нми доброволною токмеж
и полною заплату, а мы ещѣ и **ѡ** нас сѣтеорихом **ѡ**м^ѡа^ѡ скрѣплѣнїе. Тем
радѣ, тотъ кыше писан сѣа, на нмѣ **Б**лѣднїи, да ест и **ѡ**т господства ми
болѣрену нашиму кыше писан права **ѡ**тннн и дѣдннн и кнупленїе и **ѡ**рик и
потвержденїе, съ **ѡ**сѣм доходом, непорѡшнѣ **ѡ**м^ѡ **ѡ**колиже, на **ѡ**ѣки **ѡ**ѣчнїи.

$\langle \mathfrak{Y} \rangle^1$ Ис, лѣто $\times \overline{\text{Зрмв}}$ юнїе $\overline{\text{в}} \langle \mathfrak{Y} \rangle^3$.

Пътрашко Башотъ вел логоѣт искаа <т.р.>¹.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, rugătorul nostru Agafton egumen și cu tot soborul de la sfânta mănăstire numită Ricica, cu ieromonahul Stahie, și Paisie, și Ghidion, și Gligorașco, și alt Ghidion Ursu, și Procopie, și Visarion, și Ioan, și Arsenie, și Gligorie, și Onechintie, și Theodosie, și Galerie, și Zosim, și Tofan, și Silion, și Daniil, și Gheorghie, și Varlaam și tot soborul de la această sfântă mănăstire, de a lor bunăvoie, nesiliți de nimeni, nici asupriți, și au vîndut dreapta lor ocină și dedină și schimb, pe care a avut-o sfînta mănăstire, și cumpărătură, un sat, anume Vlădenii, pe Siret, care este în ținutul Roman,

² Rupt și șters.

³ Lectură nesigură, deoarece, după bara oblică a literei *z*, hîrtia este ruptă.

și cu vad de moară, și cu loc de pod și cu tot venitul. Acest sat l-au vindut boierului nostru credincios, < Io > ¹ născuță Prăjăscul postelnic, pentru două sute și cincizeci ughi, bani buni. Și s-a sculat boierul nostru mai sus scris < și > ¹ a plătit < totul, deplin > ¹, acei mai sus scriși bani, 250 bani buni ungurești.

Și dresese pe care le-a avut sfinta mănăstire < pe > ¹ acel sat, de cumpăratură și de schimb, de la Bogdan voievod și de la Iancul voievod și de la alți domni care au fost mai înainte de noi, toate le-au dat în miinile boierului nostru. Și astfel au mărturisit călugării că dacă se vor afla la ei, în vreo vreme, unele drese pe acest sat, sau la alți călugări, să nu se creadă, ci să se strice.

Deci, domnia mea, dacă am văzut buna tocmeală dintre ei și plată deplină, și noi încă și de la noi am făcut < această > ¹ întărire. De aceea, acest mai sus scris sat, anume Vlădenii, să fie și de la domnia mea boierului nostru mai sus scris dreaptă ocină, și dedină, și cumpăratură, și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit lui niciodată, în vecii vecilor.

< Și altul > ¹ să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

< La > ¹ Iași, anul 7142 < 1634 > iunie < 1 > ².

† Înсуși domnul a poruncit.

Pătrașco Bașotă mare logofăt a iscălit < m.p. > ¹.

† Ionașco Minjea < a scris >.

Arh. St. Iași, CDLIX/14.

Orig., hîrtie (27,5 × 40 cm), rupt la îndoituri, pecete aplicată.

F

1634 (7142) iulie 25.

Vasile Lupu voievod către Șendrea, în pricina dintre Liciul și Vasile Bran din Dușăști.

7142 < 1634 > iulie 25.

Carte gospod de la Vasile vodă, ce scrie cătră un Șendrea, arătînd că s-au jăluit Liciul din Dușăști pentru Vasile Bran de acolo.

După Codrescu, *Uricariul*, XXV, p. 123.

Rez. într-un perilipsis din 1802 martie 10 cu „scrisorile de moșiea Dușăști i părțile din Hrișcani i din Soci“.

¹ Rupt.

² Vezi nota de la textul slav.

G

< 1634 septembrie 1 — 1635 august 31 > (7143).

Vasile Lupu voievod întărește mănăstirii Neamț „moșia“ Piscul, cu hotarele ei vechi.

..... hotărîtura moșiei Piscul¹ s-au făcut după alte hotarnice vechi, alta din 7143 < 1634—1635 >, de la domnul Vasile voievod, < pentru mănăstirea Neamț >

Arh. St. Iași, Condica K. 375, f. 205.

Menț. într-o carte de judecată din 1813 noiembrie 27.

EDIȚII: Codrescu, *Uricariul*, VI, p. 287 (menț., după aceeași carte de judecată)

H

<1634 septembrie 1 — 1635 august 31 > (7143).

Vasile Lupu voievod întărește lui Ionașco Avram fost vornic și fraților săi, Ștefan și Vasile, o jumătate din satul Misăhănești, o jumătate din satul Giurcani, pe Tutova, și mai mulți robi țigani; de asemenea, întărește numai lui Ionașco Avram satul Măndești, pe Idrici, și o parte dintr-un vad de moară pe Gîrla de Jos a Putnei, lângă satul Căpotești.

Văleat 7143 < 1634—1635 >.

Ispisoc de la Vasilie voievod. Am dat și am înnoit și am întărit boia-riului nostru Ionașco Avram ce au fost vornic și fratelui său, Ștefan, și Vasile pe a lor dreaptă ocină, moșie și cumpărătură, din dirése de întăritură ce au avut ei de la Gașpar voievod și din ispisoaice ce au avut părintele lor, Avram, de la Iancul voievod, pe a patra parte de sat de Misăhănești, cu loc de hăleșteu și cu moară pe pîrîul satului, din ispisoc de cumpărătură de la Costandin voievod, ce au fost cumpărat părintele lor de la Gheorghe vistier, feciorul Cozmei, nepot lui Ion vistier, drept 200 taleri de argint, din uric de mărturie ce au avut de la Pătru vodă cel dintîi.

Și iarăși dăm și întărim dintr-același dires de jumătate de sat de Giurcani, cu loc de heleșteu și de moară pe pîrîul Tutova, din dirésele de întă-

¹ „giumătate de sat pe Bîrlad, anume Piscul, parte de din gios, și cu giumătate de moară ce esti pe Bîrlad“, după cum se menționează în documentul prezentat anterior în proces.

ritură de la Irimia voievod, care iaste cumpărătură lui Ionașco și părintelui său, lui Avram, de la Pătrașco, feciorul. ¹, nepotul lui Stan, și Micul și Petre, drept 350 taleri de argint, din dirése de la bătrînul Pătru voievod.

Așijderea dăm și întărim deosebit, numai slugii noastre singure, lui Ionașco Avram, deosăbit dintr-alți frați ai lui, din ispisoc de cumpărătură ce au avut de la Gașpar voievod, un sat, anume Mănăeștii, ce să împarte în doao cu hotarul Mirceștilor, în gura Idriciului, unde cade Idriciul în apa Bîrladului, cu loc de moară în pîrîul Bîrladului, ce iaste în ținutul Fălciului, ce iaste lui cumpărătură de la Coste, fratele lui Hrean, drept 90 de galbeni, din direse ce au avut de la Gașpar voievod.

Și într-acéia, dăm și întărim numai lui Ionașco ce au fost vornic, singur, a patra parte dintr-un vad de moară pe Gîrla cea din Gios a Putnei, ce iaste de satul Căpoteștii, ce iaste lui cumpărătură de la Dumitru, feciorul Martei, drept cinci galbeni de aur.

Și întru acéia, iarăși dăm și întărim slugii noastre, lui Ionașco și fraților lui, Stefan și Vasilie, dintr-acestași uric de întărire dela Gașpar voievod, pe ai lor drepti robi țigani, din dirésele ce au avut de la Irimia Movilă voievod, și de la Stefan Tomșa voievod și de la Radul Mihnea voievod, anume: Toma, și Voica, și Tudosie, și Evdochie, feciorii Gligăi Răul, cu fămeia și feciorii lor, și Guguian, și Loghin, și Gligorie, feciorii Danciului, cu fămeile și copii lor, și Lazor, și Avram, și Bulboacă, și Anton, Ștefan Șucă, și Doscherie, și Costanda, feciorii lui Simion, nepoții Tatului, cu fămeile și feciorii lor, și Irimia, și Costin, și Nichifor, feciorii lui Bodin, cu fămeile și copii lor, și Anghelina, și Agafie, fămeile lui Bodin, cu feciorii lor, și Mura, și doo mute, și Dumitran, feciorii lui Văscan, cu fămeia și cu copii lor, și Stavăr, și Gligorie Țănțea, și Ion, feciorii Țăcușăi, cu femeile și cu copii lor, și Gudilie, și Nistor, feciorii Tărzăi, cu femeile și copii lor, și Crețul, feciorul lui Dumbravă, cu femeia și cu copii lor, și Toader, și Dumitru, feciorii Bratului, cu fămeia și cu copii lor, și Gaftona, și Mălina, fetele lui Dărăban, și Agafia, cu copii lor, și Grecul, le-am dat și le-am întărit cu acest hrisov.

Arh. St. București, Ms. nr. 628, f. 495—496.

Copie după trad.

¹ Loc gol în text.

< 1634 septembrie 1 — 1635 august 31 > (7143).

Vasile Lupu voievod întărește lui Lupașco Bucium spătar, fiul lui Gligorie Bucium fost vornic, părți din satele Horgești și Nănești, ținutul Adjud.

7143 < 1634—1635 >.

Ispisoc de la Vasile voievod. Iată acest adevărat sluga noastră, Lupașco Bucium spatar, feciorul lui Gligorie Bucium ce au fost vornic [mare]¹, i-am dat și i-am întărit pe a lui drēpte ocini și cumpărături, de danie și de cumpărătură, ce au avut unchiul lor, Bucium vornic, de la Ion voievod și de la Pătru voievod, a patra parte de sat din Horgești, în ținutul Agiudului, și cu hăleșteu în Răcătău, care această a patra parte au cumpărat-o unchiul lor, Bucium vornic, de la Neacșa, jupineasa Sturzei pircălabul, fata Huhulei, și de la fratele ei, Petre, drept șase sute de zloți tătărăști. Pentru aceasta, s-au sculat și au făcut cheltuială acei șase < sute >² de taleri și apoi s-au pîrit Huhulea cu vāru-sāu, Neagul, nepoții Condrei și a Cîrstinei, și Pană, și Nicoară și Copaci, în zilele lui Alexandru voievod și < în >² zilele lui Ion voievod; apoi s-au tocmit cu rudele lor și i-au dat lui alt loc de hăleșteu³, iar acel hăleșteu ce scrie mai sus l-au vindut < lui >² Bucium vornicul. Pentru acēia ca să-i fie lui de la domnia mea cu tot venitul.

Și iarăși am dat și am întărit slugii noastre, lui Lupașco Bucium spatar, pe altă parte de ocină dintr-aceiași sat, din Horgești, din direse de cumpărătură ce au avut unchiul lor, Bucium vornic, de la Pătru vodă: o parte au cumpărat din sat din Horgești și din Nănești de la Ion și frate-sāu Lazor, feciorii Neacșului, nepoții Isaiei, toată partea lor ce să va alēge, cu hăleșteu, din dirēse de împărț< eal >²ă ce au avut de la Bogdan voievod, drept o sută și șase zeci de zloți tătărăști, și altă parte de moșie iar dintr-acei sat [sat], din Horjăști, ce au cumpărat-o el de la Luca Nanotă stolnicel, feciorul lui Petre Nanotă, drept șasezeci de zloți tătărăști, și o curătură ce iaste în hotarul Horjăștilor, ce au cumpărat-o Bucium vornic de la Pepelea, drept 20 de zloți tătărăști.

Și iarăși am dat și am întărit pe altă parte de ocină dintr-aceiași sat, din Horgești, și din Nănești, din ispisoc de cumpărătură ce au avut unchiul

¹ Gligorie Bucium nu a fost mare vornic, ci vornic de poartă și staroste de Putna. Diacul l-a confundat, desigur, cu Condre Bucium, unchiul lui Lupașco, menționat într-adevăr, de cîteva ori, în cuprinsul actului.

² Omis.

³ „hăleșteu“, scris peste alt cuvînt.

lor, Bucium vornic, de la Aron voievod, ce au cumpărat-o de la Nichifor stolnicelul, toată partea lui, ce să va alége din vatra satului, din cîmpu, din pădure și din pomăt, drept 30 de zloți tătăraști.

Și iarăși, altă parte dintr-aceiași sat, din sat din Horgești, din ispisoc de cumpărătură ce au avut Lupașco Bucium spătar de la Alixandru Iliiaș voievod, ce au cumpărat-o de la Toader nepotul ¹ toată partea lui ce să va alége drept ¹.

Pentru acéia, aceste părți de mai sus scrise, din Horjăști și din Nănești, ca să-i fie, de la domniia mea, slugii noastre, lui Lupașco Bucium spatar, dreaptă ocină și cumpărătură.

Arh. St. București, Ms. nr. 628, f. 505 v.—506.

Copie, din prima jumătate a sec. al XIX-lea, după trad.

O menț., *ibidem*, A.N., MMDCCCXVI/87, nr. 3.

Altă copie, din 1840 martie 6, cu aceleași lacune, la Arh. St. Iași, CDXXVIII/1.

¹ Loc gol.

INDICE DE NUME

PRESCURTĂRI, SEMNE SIMBOLICE, LĂMURIRI

c.	= comună
c.s.	= comună suburbană
j.	= județ
m.	= municipiu
m-re	= mănăstire
or.	= oraș
s.	= sat
sec.	= secol
top.	= toponim
ț.	= ținut

* asteriscul indică așezări dispărute.

() între paranteze rotunde sînt date variantele numelui.

(?) exprimă îndoiala editorilor.

< > între paranteze unghiulare sînt cuprinse intervențiile și identificările editorilor; la topice s-a menționat ținutul istoric.

~ indică repetarea numelui titlu, iar la topice, în cadrul parantezelor unghiulare, a numelui precedent de localitate.

În cazurile de omonimie, ordinea alfabetică a ținut seama de al doilea cuvînt sau element determinant; la nume s-a respectat forma din document, iar variantele au fost ordonate alfabetic.

Trimiterile s-au făcut la numărul documentului.

Documentele false sînt indicate prin cifre romane cursive.

A

Acsinti din Dănăești; martor hotarnic 109.
Adam, v. **Costantin Adam**.

Adjud, v. **Agiud**.

Adormirea (Uspenia), hram, v. **Bistrița**,
Putna, **Sfântul Sava**, m-ri.

Adormirea (Uspenia), m-re, v. **Iași**, tîrg.

Attemila, mama lui **Gligorie**; partea ei din
Ungurași vîndută 206.

Agafia, fiica **Barnei**, nepoata lui **Maftei**
Hociungu; vinde ocina din **Popești** 58.

Agafia (Agahia), mama lui **Costantin**, a lui
Dumitru ș.a., bunica lui **Gheorghe Roșca**
vistier 167, 209, 210.

Agafie, țigancă, soția lui **Bodin**; întărită
 lui **Ionașco Avram** și fraților acestuia **H.**

Agafia, țigancă, întărită lui **Ionașco Avram**
 și fraților acestuia **H.**

Agafton, egumen al m-rii **Rîșca**; vinde,
 împreună cu soborul m-rii, satul **Vlădeni**
D, **E**.

Agahia, soția lui **Ștefan Brăescul**; cumpără
 seliștea **Cobila** 217.

Agapia, m-re, < ț. **Neamț**; în s. **Agapia**,
 c. ~, j. **Neamț**>; deal la **Băiceni** al călu-
 gărilor de la ~ 73.

Agiud, tîrg 288.

Agiud, ținut; sate din ~ 253, I.

Alba, strămoașa lui **Sturza diac** și a lui
Ștefan 42.

***Albești**, sat, < pe **Stavnic**, ț. **Vaslui**; pro-
 babil lângă **Drăgușeni**, c. **Șcheia**, j.
Iași> 179.

Albotă, fiii lui ~, stăpîni în **Rușciori** și
Dumbrăvița 274.

Albotă, tatăl **Maricăi** 103.

***Albotești**, sat, < ț. **Neamț**; lângă **Peletuci**,
 contopit cu **Siretu**, c. **Săucești**, j.
Bacău>; parte vîndută de **Iurașcu** lui
Andrei din **Cătelești** 74.

Albul din **Costiani** 104.

Albul din **Cureni**; se judecă pentru ocină 139.

Albul din **Dumbrăvița** 142.

Aldescul, v. **Gheorghe Aldescul**.

Aldești, sat, < ț. **Neamț**; înglobat în **Cîr-
 ligi**, c. **Filipești**, j. **Bacău**> 30, 32, 34,
 56, 58; a patra parte din ~ vîndută
 de **Ionașco** și fratele său, **Gheorghe**, **Nas-
 tasiei**, soția lui **Gheorghe Arapu** fost
 sulger 104.

Alecsa, v. și **Alexa**.

Alecsa, țigan al m-rii **Tazlău** 224.

Alecsandri, v. **Alexandri**.

Alecsandru, v. și **Alexandru**.

Alecsandru voievod, domn al **Moldovei**;
 acte de la ~ 278.

Alecu Miclescu, agă; autentifică act (1827)
 105.

Alexa, v. și **Alecsa**.

Alexa din **Plopoasa**; vinde ocină 49.

Alexa, fiul lui **Ion Strugari** din **Spineni**;
 vinde ocină din **Poiana Mănăstirii** 125.

Alexa, fratele lui **Bejan** din **Bicani**; se
 judecă pentru ocini din **Balosinești** și
Bicani 66.

Alexa, < fost > șoltuz 280.

Alexa Hlucîcinea din **Cernăuți**; se judecă
 pentru seliștea **Denisauca** 266.

Alexa Părciu din Cernăuți; se judecă pentru satul Denisauca 266.

Alexa Șarpe din Frățileni 18, 293.

Alexandra, mama Anușcăi; cumpără și vinde ocină din Băloșești 283.

Alexandri (Alecsandri), diac; scrie acte domnești 195, 201.

Alexandru, v. și **Alecsandru**.

Alexandru cel Bun, domn al Moldovei; act de la ~ 298.

Alexandru Cantacuzino, cneaz; proprietarul satului Ivești (menț. tîrzie) 165, 172.

Alexandru <Coconul>, domn al Moldovei, fiul lui Radu Mihnea voievod; acte de la ~ 60, 80, 256, 272, 273, 278.

Alexandru Iliș (Iliiaș), domn al Moldovei; dăruiește sate 69, 120; întărește sate 8, 75, 136, 154, 182, 183, 185, 191, 284, 295, 296; acordă scutiri 113; hotărniciri în zilele lui ~ 15, 135, 141; sate cumpărate, închinat, luate în zilele lui ~ 150, 213, 223, I; sat stăpînit din zilele lui ~ (prima domnie) 151; acte false de la ~ 156.

Alexandru <Lăpușneanu>, domn al Moldovei; acte de la ~ 110, 252; judecată în zilele lui ~ I.

Alexandru Roată, paharnic; autentifică o copie (sec. XIX) 261.

Alivan, soțul Irinei; dăruiește m-rii Sf. Sava o vie 97.

Alivăneasa, v. **Irina Alivăneasa**.

Almașul, pîriu, < affluent al Cracăului >; hotar al satului Siliștea I.

Almașul cel Mic, pîriu; sat pe ~ I.

Ana, v. și **Anna**.

Ana, fiica Nastasiei, nepoata lui Petrea Ungurul pircălab; vinde jumătate din Sloboziani 164.

Ana, fiica lui Pașco, nepoata lui Toader Ferghea; vinde ocină din Drulești 283.

Ana, fiica Sorcăi; vinde ocină din Horbinești 95.

Ana, mama lui Pavel și a lui Vasilie 154.

Ana, sora lui Evloghie episcop de Rădăuți; primește danie de la fratele ei satele Meleșăuți și Măriței 99.

Anastasia, călugăr la m-rea Sucevița; vinde vii la Cotnari 296.

Anastasia <Crimca>, mitropolit; răscum-pără uricul satului Drujești 151.

Anatodie, pîriu, < ț. Neamț >; hotar al bra-niștii m-rii Bisericiani 121.

Andonie din Hăsnășani 175.

Andonie (Andronie), miedar 32, 34.

Andrei 270.

Andrei, fost armaș, fiul lui Ilea șetrar și al Irinei; vinde casă gata din Drăgușani 2; vinde loc de prisacă ș.a. din Șend-rești 65.

Andrei din Buciumi 34.

Andrei din Cățelești; cumpără ocină din Albotești 74.

Andrei din Curenii; se judecă pentru ocină 139.

Andrei din Popești 34.

Andrei din Stăjăreni 34.

Andrei, fiul popii Măteiași; primește întă-rire pentru ocină din Săpoteni 77.

Andrei, fratele lui Dumitrașco Chiriac 191, 213.

Andreica, fratele lui Crăciun, al lui Ifrim ș.a.; primește întărire pentru Todireni 11; cumpără ocini din Todireni 221.

Andreica, nepotul lui Ivan; vinde ocină din Horbinești 95.

Andreica (Îndreica), stolnic din Șerbăcani; cumpără ocini din Boghieni 270.

Andreica Stîngaci, nepotul lui Toader; vinde ocină din Horbinești 95.

Andreiu 294.

Andreiu, nemeș 100.

Andreiu, țigan; dăruit Episcopiei de Ro-man 243.

Andreiu Țîțul din Ionășești; martor ho-tarnic 109.

Andrieș, clucer; primește zălog o ocină din Boureni 40.

Andrian din Cîrligi 101, 102.

Andrian din Vîrtop; părțile lui alese 101, 102.

Androe, mama Voicăi 200.

Andronic din Vîrtop; părțile lui alese 102.

Andronic, fratele Costandei Havoroniasa; se judecă și primește întărire pentru jumătate din Volcineț 280.

- Andronic**, paharnic 163.
- Andronic**, popă din Greci 200.
- Andronic**, popă din Zăvoiani; scrie zapis 289.
- Andronic**, tatăl lui Ionașco Crasnicel 116.
- Andronic**, țigan al m-rii Tazlău 224.
- Andronicu** din Obrejești; vinde ocină 49.
- Andronicu**, fiul lui Badiul, strănepotul lui Toader Bucotco clucer; vinde jumătate din Răchiteni 75.
- Andronie**, v. **Andonie**.
- Andrușco**, diac; scrie act domnesc 11.
- Anga**, mama Parascăi 146.
- Anghelina** din Horbinești; vinde ocină 95.
- Anghelina** din Toderești; vinde ocină 253.
- Anghelina**, fiica Anisie; vinde partea mătușii sale dintr-o moară de la Cricești 143.
- Anghelina**, fiica lui Dragul; „umblă“ cu unchiul său Vasile 88.
- Anghelina** (Anghilina), fiica Drăghinei Cozmoe din Conțești; vinde ocină 288, 289.
- Anghelina**, fiica Todosiei, nepoata lui Caraghiuzel, strănepoata lui Coste logofăt; vinde ocină din Sloboziani 164.
- Anghelina**, soția lui Nechita; vinde ocină din Săoani 13.
- Anghelina**, țigancă, soția lui Bodin; întărită lui Ionașco Avram H.
- Anghelița**, soția lui Birsan vornic; cumpără casă din Drăgușani 2.
- Anghion** din Stăjăreni 34.
- Anislia**, fiica Tudorei; vinde partea surorii sale Dochia dintr-o moară de la Cricești 143.
- Anița**, fiica lui Stoica fost armaș și a Ioanei, soția lui Gavril Siminecianul; vinde ocină din Brădicești 70, 71.
- Anița**, ruda lui Onciul ș.a.; se judecă și primește întărire pentru Cumpănești, Burani ș.a. 219.
- Anna**, v. și **Ana**.
- Anna**, soția lui Toader Gidei, fiica lui Jigo-reanul; vinde livadă din Mălinești 46.
- Antimila** (Antimiia), soția lui Luchian diac, fiica lui Toader curteanul; vinde ocină din Vîrtop 100; părțile ei din Vîrtop alese 102.
- Antimila**, soția lui Dumitrașco Mihul; primește prin testament averea soțului ei 198.
- Antimiia**, soția popii Simion, nepoata lui Ferghea; vinde ocină din Drulești 283.
- Anton**, popă 77.
- Anton**, țigan, fiul lui Simion, frate cu Lazor, Avram ș.a.; întărit lui Ionașco Avram și fraților acestuia H.
- Anușca**, bunica lui Nicolae și a lui Toader 298.
- Anușca**, bunica lui Patrașco 21.
- Anușca**, fiica Alexandrei; cumpără și vinde ocină din Băloșești 283.
- Anușca**, mătușa Marinei 52.
- Apostol**, diac; scrie act domnesc 157.
- Apostol**, fiul lui Mechea; cumpără loc de casă din Iași 239.
- Apostol** (Apostolica), fost pitar mare 126, 159, 198.
- Apostol** (Apostolacie), popă, fiul Ștefăniei; vinde ocină din Conțești 289.
- Apostolu**, diac; martor 33.
- Aramă** din Hreasca 158.
- Arapul**, v. **Gheorghe Arapul**.
- Arămești** (Aromești), sat, < ț. Neamț; c. Bahna, j. Neamț > 34, 55, 58; jumătate de sat revenită în urma unei împărțiri lui Tofan Seachil 252, 254.
- Arbure**, v. **Gligorie Arbure**.
- Arhip** din Crăești 259.
- Arhip**, pitar din Tâmaș, socrul popii Ghiorghii; dăruiește ocină din Tâmaș gine-relui său 63.
- Arhipu** 33.
- Arion Chichil** din Joldești, tatăl lui Todosie 33, 35.
- Armanca**, mama Măriei și a Părascăi 280.
- Aromești**, v. **Arămești**, sat.
- Aron** < **Tiranul** >, domn al Moldovei; acte de la ~ 39, 191, 192, 196, I.
- Aroneanu** (m-rea lui Aron vodă), v. Iași, tîrg.
- Arsenie**, călugăr de la m-rea Rîcica; în soborul m-rii D, E.
- Arsenie**, fost logofăt, soțul Nastasiei, tatăl lui Gheorghiuță 3.
- Arvasie**, fiica lui Ion Potop; vinde finețe din Săcuiani 83.

Avraam din Căpotești; se plînge împotriva m-rii Secul pentru vad de moară de pe Putna 133.

Avram, v. și **Ionașco Avram**.

Avram din Curenii; se judecă pentru ocină 139.

Avram din Grozești; martor hotarnic 146, 147.

Avram din Torcești 142.

Avram, tatăl lui Ionașco, al lui Ștefan și al lui Vasile; stăpîn în Misăhănești H.

Avram, țigan, fiul lui Simion, frate cu Lazor, Bulboacă ș.a.; întărit lui Ionașco Avram și fraților acestuia H.

Avram Căpotici din Lucăceni 208.

Avrămia, mama Uritei, bunica lui Gligorie și a lui Melintie 73.

Avrămia, soția lui Popa diac, fiica lui Zaharia Tăutul; se judecă și primește întărire pentru satul Cimpulung 87.

Axana Puceloe, mătușa lui Gheorghită; dăruiește ocină din Tunguzeni 268.

Axinia, soția lui Lupul Ghianghea; cum-pără și primește întărire pentru țigani II.

Axinte, v. **Acsinti**.

Azălbașea, fost cămăraș de ocnă, fratele lui Costantin 182.

B

Babac, fiul lui Lupul; se judecă și primește întărire pentru satele Cumpănești, Burani ș.a. 219.

Bacău, țirg; ureadnic, șoltuz, pîrgari și țirgoveți din ~ 47; popă din ~ 63.

Bacău, ținut; sate din ~ 49, 146, 147; pîrcălăbi de ~ 4, 32.

Baci, v. **Ona Baci**.

Badeuți (Badiuți), sat, ț. Dorohoi; < Bădiuți, c. Ștefănești, j. Botoșani>; vindut de Căzacul, fiul lui Gheorghe comis, lui Pătrașco Ciogolea fost logofăt al treilea și lui Gheorghe Jora fost sulger 226 și întărit acestora 228.

Badlul din Rădăuți 77.

Badlul, tatăl lui Andronicu, al lui Dumitrașcu ș.a. 75.

Bahlul, rîu, < afluent al Jijiei>; sate pe ~ 154, 188, 257; iazuri și mori la ~ 154, 188.

Bala, țirg; șoltuzi și pîrgari de ~ 6; poslușnici din ~ 6; topliță în hotarul țirgului ~ 44.

Balcu, munte, < ț. Neamț>; punct pe hotarul braniștilor m-rilor Neamț 15, 141 și Secul 135.

***Balasinești**, sat, pe Smila, ț. Tutova; < lingă Ghicani, c. Alexandru Vlahuță, j. Vaslui>; judecată pentru ocini din ~ între Bejan ș.a. și Ionașcu ș.a. 68.

Balica, v. **Isac Balica**.

Balica, m-reă lui ~, v. **Galata de Jos**.

Bandur, v. **Iachim Bandur**.

Bantăș, v. și **Costantin Bantăș**.

Bantăș din Costeni 186.

Bantăș, vornic, tatăl Palaghiei și al lui Dumitru 2.

Banul, v. și **Vasile Banul**.

Banul cel bătrîn 272.

Barbă Albă, socrul lui Ionașco II.

Barbă Alboae, soacra lui Ionașco II.

Barna, mama Agafiei 58.

Barnoschi, tatăl lui Bălan, unchiul lui Panăș 219.

Barnovschi, v. **Miron Barnovschi**, domn.

Barta, v. **Lorinți Barta**.

Bășeu, pîriu, < afluent al Prutului>; iazuri și mori pe ~ 226, 228.

Bășotă, v. și **Iurașco ~** și **Pătrașco ~**.

Bășotă, pivnicer; hotarnic 145.

Băcești, sat, < ț. Vaslui>; c. ~, j. Vaslui>; ocină vindută de Miron, Ștefan și Toader lui Lontie Turcul 178.

Bădilă din Conțești; vinde ocină 288.

Bălceni, sat, < ț. Hîrlău; c. Todirești, j. Iași>; vii de la ~ vindute de fiii Uritei lui Lupul Prăjescul clucer 73.

Băiseanul, v. **Eremia ~** și **Simion ~**.

Bălan, fiul lui Barnoschi; se judecă pentru satele Cumpănești, Burani ș.a. 219.

Bălan, fiul Sorei, fratele Todosiei Mihăiasa; vinde ocină din Brădicești 67.

Bălăceni, sat, ț. Suceava; < Bălăceana, c. Ciprian Porumbescu, j. Suceava>; ocină întărită Antimiei, soția lui Dumitrașco Mihul 198.

- Bălcu** lui Bălhac, top; punct pe hotarul satului Siliștea I.
- Băldea**, v. **Boldea**.
- Bălești**, sat, < ț. Vaslui; c. Delești, j. Vaslui>; traducător de act din ~ (sec. XIX) 200.
- Bălici**, v. **Ianăș Bălci**.
- *Băloșeni**, sat, pe Jijia, ț. Iași; < în Borșa, c. Vlădeni, j. Iași>; ocini vândute de Hariton, Dumitru ș.a. lui Toader Ștefan, Paradis Saula ș.a. 18, 293.
- Băloșești**, sat, ț. Suceava; < Bălușești-Todirești, c. Todirești j. Iași>; loc de casă vândut de Alexandra și Anușca lui Lupul Prăjescu fost mare clucer 283.
- Băloșești**, sat, < ț. Vaslui; azi Voinești, c. Vulturești, j. Vaslui> 214.
- Bălotești**, sat, < ț. Putna; înglobat în Diocheți-Rediu, c. Movilița, j. Vrancea>; act scris la ~ 254.
- Bălșeștii**, neamul ~ 150.
- Bănești**, sat, < ț. Vaslui; Benești, c. Tanacu, j. Vaslui>; judecată pentru ocină din ~ între Nicoară ș.a. și Costantin spătarul 169.
- Bănilă**, deal; punct pe hotarul satului Siliștea I.
- Bântășoe**, mama lui Ionici și a lui Toader 115.
- Bărboși**, sat, < ț. Neamț; Brăniștenii de Jos, azi Miron Costin, c. Trifești, j. Neamț> 31, 34.
- Bârdea**, v. **Șteful Bârdea**.
- Bărlibaș**, țigan, tatăl lui Lupul 284.
- Bărnat**, diac; scrie zapis 267.
- Bărnovschie**, v. **Barnovschi**.
- Băsărab**, țigan; dăruit Episcopiei de Roman 244.
- Băsești**, sat, < ț. Fălciu; azi Vișoara, c. ~, j. Vaslui> 270.
- Bătie**, v. **Lazor Bătie**.
- Bătinești**, sat, < ț. Putna; c. Țifești, j. Vrancea> 33, 35.
- Bechea**, v. **Ștefan Bechea**.
- Béchia**, diac; scrie act domnesc 292.
- Bejan** din Bicani; se judecă pentru ocini din Balosinești și Bicani 66.
- Bejan**, fratele Vlașcăi; stăpîn în Rușciori și Dumbrăvița 274.
- Bejan**, se judecă pentru satul Măcicăteni 150.
- Bejan**, țigan al m-rii Tazlău 224.
- Belcești**, sat, ț. Hirlău; < c. ~, j. Iași>; al m-rii Galata, scutit de dări 188.
- Beldiman**, v. **Toadîr Beldiman**.
- Benea**, v. **Vasilie Benea**.
- Benești**, sat, < ț. Tecuci; c. Stănișești, j. Bacău>; ocină vîndută de Trohin, nepotul lui Moisei, lui Tudor din Crăești 259.
- Bercea** din Dinceni C.
- Berești**, sat, < ț. Neamț; Berești-Bistrița, c. ~, j. Bacău> 34, 55, 57.
- Berezăni**, sat, < ț. Fălciu; Berezeni, c. ~, j. Vaslui>; judecată pentru parte din ~ între Nastasia, soția lui Vrabie postelnic, și Ion fost vornic 105.
- Berheci**, popă din Băloșești 214.
- *Berindiești**, sat, ț. Roman; < lingă Săbăoani, c. ~, j. Neamț>; întărit m-rii Secul 132.
- Bertea**, v. **Petru Bertea**.
- Beserecani**, v. **Bisericiani**, m-re.
- Bicani**, sat, ț. Tutova; < Ghicani, c. Alexandru Vlahuță, j. Vaslui>; judecată pentru ocini din ~ între Bejan ș.a. și Ionașco ș.a. 66.
- Bielahoi**, v. **Ghilahoi**, pîrfu.
- Bilăești**, sat, < ț. Neamț; Ghelăești, c. Birgăuani, j. Neamț> 31, 32, 34.
- Bilețche**, rudă cu Costanda Havoroniasa și Andronic; se judecă și primește întărire pentru jumătate din satul Volcineț 279.
- Birăești**, sat, < ț. Bacău; Gherăești, înglobat în m. Bacău, j. Bacău> 4.
- Birtoc**, v. **Toma Birtoc**.
- Bisericiani** (Beserecani), m-re, < ț. Neamț; în s. Bisericiani, c. Vișoara, j. Neamț>; hram 23, 80, 119, 122, 137, 155; primește întărire pentru satul Vinători 26, pentru braniște 119; se învoiește cu Ionașco Boldescul pentru Vinători 60, 122, 126, cu m-re Pîngărați pentru braniște 153; se judecă pentru Vinători 23, 80, pentru o poiană 137, pentru un loc din Dărmănești 156, pentru ocină din Cîmpul lui Dragoș 177; se plînge pentru încălcarea hotarelor 205;

- alegerea părților din Cindești ale m-rii 146, 147, 176; egumen 155; călugăr 146.
- Bistrița**, m-re, < ț. Neamț; în s. Bistrița, c. Vișoara, j. Neamț>; hram 185; primește danie pentru mori și vii din Găgești 185, pentru o poiană 194; se judecă pentru o poiană 137; vecini ai m-rii Pîngărați fugiți în satele m-rii 192; egumeni 155, *I*.
- Bistrița**, m-re de peste ~, v. < Văleni>, m-re.
- Bistrița**, riu, < afluent al Siretului>; sate pe ~ 23, 49, 80, 122; mori și vaduri de mori pe ~ 23, 80, 122; hotar 15, 49, 119, 135; Bistrița veche (sec. XIX) 49.
- Bic**, riu, < afluent al Nistrului>; sat pe ~ 43.
- Bicloc**, pitar mare 73.
- Bilea**, bunicul popii Mătei din Mircești 212.
- Birgăoani**, sat, < ț. Neamț; Birgăuani, c. ~, j. Neamț> 3, 182.
- Birjoveni**, sat, < ț. Neamț; contopit cu Siliștea, c. Români, j. Neamț> 49, 277; părți revenite în urma unei împărțiri lui Neculai Seachil 253, 257.
- Birlad**, riu, < afluent al Siretului>; sate pe ~ 94, 164, 166, 213, G vad de moară pe ~ 164.
- Birlad**, tirg; șoltuzi și pigari de ~ 88.
- Birlad**, ținut; sat din ~ 213.
- Birlădeanul**, fiul lui Drăguțul; se judecă pentru vie de la Cruce 197.
- Birlăzel** (Bîrlădzel), piriu, < afluent al Birladului>; sate pe ~ 46, 164, 291; m-re pe ~ 146.
- *Birlești**, sat, < ț. Neamț; în hotar cu Grumăzești, c. ~, j. Neamț>; poiană în hotarul satului ~ întărită lui Toma mare sulger 174.
- Birliga**, v. și **Ion Birliga**.
- Birliga**, nepotul lui Iurșă 96.
- Birliga**, tatăl lui Procop 95.
- Birnova**, m-re, < ț. Iași; c.s. ~, m. Iași, j. Iași>; se judecă pentru satul Vinători 80.
- Birsan**, v. și **Ștefan Birsan**.
- Birsan**, vornic; cumpără casă și parte din Drăgușani 2.
- Birzăști**, sat, < ț. Vaslui; Birzești, c. Ștefan cel Mare, j. Vaslui>; judecată pentru ocină din ~ între Nicoară ș.a. și Costantin spătărel 169.
- Bitcovici**, v. **Ionașco** ~ și **Lazor** ~.
- Blaga** din Tulești 261.
- Blaga**, fost brănișter; hotarnic 230.
- Blaj**, v. **Iștioanca Blaj**.
- Blăga**, tatăl lui Sava 229.
- Blendea**, v. **Gligorie Blendea**.
- Blidar**, v. **Toader Blidar**.
- Boboc**, v. și **Vasilie Boboc**.
- Boboc**, ȋigan al Episcopiei de Roman 152.
- Bobul** din Crăciuneni C.
- Bodești**, sat, < ț. Neamț; înglobat în or. Buhuși, j. Bacău>; judecată între Popoșea din Birjoveni și Damaschin pentru parte de ocină din ~ 276.
- Bodești**, sat, < ț. Neamț; Bodești și Bodeștii de Jos, c. Bodești, j. Neamț> 101, 102.
- *Bodești**, sat, < ț. Suceava; lângă Tătăruși, c. ~, j. Iași>; act scris la ~ 103.
- Bodin**, ȋigan al Episcopiei de Roman 152.
- Bodin**, ȋigan, soțul Anghelinei și al Agahiei, tatăl lui Irimia, al lui Costin și al lui Nichifor H.
- Bogdan**, pitar; vinde mori și vii din Găgești 185.
- Bogdan** < Lăpușneanu>. domn al Moldovei; acte de la ~ E, *I*.
- Bogdana**, pirfu, < afluent al Smilei>; sat pe ~ 162.
- Bogdănești**, sat, < ț. Roman; c. Traian, j. Bacău> 292; ocini întărite lui Simion 266, lui Ștefan Bechea pircălab 292.
- *Boghiani**, sat, < ț. Fălciu; lângă Roșiești, c. ~, j. Vaslui>; a patra parte din ~ vindută de Gligor, fiul lui Petru Stancăș, lui Andreica stolnic din Șerbăcani 270.
- Boghiul**, v. și **Gavril Boghiul**.
- Boghiul** din Roșiori; se judecă pentru ocină 89.
- Bogza**, v. și **Lupul Bogza**.
- Bogza**, călugăr; ~~im~~ parte satul Căcăceni 186, 196.
- Bogza**, logofăt; hotarnic 145.

- Bohotin**, braniște domnească, < zona deluroasă și împădurită de la confluența Jijiei cu Prutul>; prisacă în ~, pe Covasna, întărită m-rii Humor 290.
- Boldea** (Bolde, Bâldea) din Răchitoasa; este pîrit de Toma, care i-a plătit dajdea 171.
- Boldescul**, v. și **Gheorghe ~**, **Ilie ~**, **Ionașco ~**, **Miron ~**, **Pătrașco ~**, **Toader ~**.
- Boldescul**, vornic; hotarnic 145.
- Boldești**, neam (menț. tîrzie) 49.
- Bolea**, v. **Stratul Bolea**.
- * **Bolești**, sat, < pe Zeletin, ț. Tecuci; lingă Dănceni, contopit cu Podu Turcului, c. ~, j. Bacău>; în hotar cu satul Dăncești 280.
- Bolișor**, v. **Ionașco Bolișor**.
- Borăleanul**, v. **Borleanul**, uricar.
- Borăști**, sat, pe Birlăzel, ț. Vaslui; < azi Cuza Vodă, c. Ipatele, j. Iași>; judecată pentru parte din ~ între Ștefan și Florea Robul 291.
- Borcea**, v. **Gligorie Borcea**.
- Bordea**, v. **Gligorie Bordea**.
- Boris Braevici** (Bravici), strămoșul lui Vasile Brăescul, al lui Ionașco și al popii Buda 286, 298.
- Borleanul** (Borăleanu), uricar; scrie acte domnești 190, 217, 251, 257, 266, 269, 273; hotarnic 12, 258, 281.
- Borlești**, sat, < ț. Bacău; c. ~, j. Neamț> 195.
- Borodaci**, v. **Grigoraș Borodaci**.
- Boroteu**, soful Ilincăi, ginerele lui Onul Sămion, primește întărire pentru părți din Dînceni C.
- Borsunești**, sat, < ț. Lăpușna; azi R. S. S. Moldovenească, Bolțun, c. Iurceni, r. Călărași> 116.
- Bosoie** din Mărășești; martor hotarnic 109.
- * **Boșani**, sat, < pe Bistrița, ț. Neamț; j. Bacău> 180.
- Botășeani** (Botoșeani, Botușani), tîrg; șoltuz și pîrgari de ~ 232. ocolul ~ 120, 150.
- Botée**, top. la Vîrtop 101.
- Botici**, tatăl lui Vasilie 270.
- Botna**, pîriu, < afluent al Nistrului>; sate și vaduri de mori pe ~ 219.
- Botoiu**, sat, < ț. Tutova; Botoi, c. Dragomirești, j. Vaslui>; ocină răscumpărată de Chirila din Popești de la Nastasia Vrăbioae 261.
- Botoșani**, v. **Botășeani**, tîrg.
- Botuc**, v. **Toader Botuc**.
- Boțul**, v. **Gheorghe Boțul**.
- Boul**, v. și **Pătrașco Boul**.
- Boul**, David de la ~ 253.
- Boul** din Ruginoasa 283.
- Boul vistiernic**; hotarnic 146.
- Boului**, groapa ~; punct pe hotarul satului Siliștea I.
- Boureni**, v. **Buoreni**, sat.
- Braevici**, v. **Boris ~** și **Duma ~**.
- Brah**, v. **Costea Brah**.
- Bran**, v. **Vasile Bran**.
- Bratul**, diac; vinde țigani 82, 284.
- Bratul**, tatăl lui Toader și al lui Dumitru H.
- Brădicești**, sat, < ț. Fălciu; c. Dolhești, j. Iași>; părți vindute de Todosiia Mihăiasa, Gavrilaşco Siminecianul ș. a. lui Stratulat ceașnic al doilea 67, 70, 71.
- Brăescul**, v. **Ștefan ~** și **Vasilie ~**.
- Brăești**, sat, ț. Hirlău; < c. ~, j. Botoșani> 92; judecată pentru jumătate de sat între popa Buda ș.a. și Gligorie Arbure fost pivnicier ș.a. 286, 298.
- Brăileanul**, v. **Cîrstea Chiusea Brăileanul**.
- Brăteanul**, v. **Ion Brăteanul**.
- * **Broscauți**, sat, < ț. Soroca; azi R. S. S. Moldovenească, probabil r. Dondușani>; dăruit de Ianache postelnic m-rii Sf. Sava și întărit 134.
- * **Broșteni**, sat, < pe Vaslui, ț. Vaslui; j. Vaslui> 143.
- Brut**, v. și **Nacul Brut**.
- Brut**, tatăl lui Nacul 235.
- Bucecea**, pîriu la Bucecea; vad de moară în ~ 62.
- Buciocica**, sat, < ț. Orhei; azi R. S. S. Moldovenească; Buciușca, c. Horodiște, r. Rezina>; jumătate de sat întărită lui Savin Prăjescul mare vornic de Țara de Jos 201.
- Bucium**, v. < **Condrea**> ~, **Gligorie ~** și **Lupașco ~**.

Buciumi, sat, ț. Neamț; <înglobat în Galbeni, c. Filipești, j. Bacău> 19, 34, 58; ocini vindute de Maxim, fiul Palaghie, Ștefan ș.a. lui Toader Boldescul 31, 32 și întărite lui Pătrașco Boldescul pircălab 34.

Bucotco, v. **Toader Bucotco**.

Bucur, v. **Mihail Bucur**.

Buda din Arămești 55, 58.

Buda din Văleni; martor hotarnic 109.

Buda, popă, nepotul lui Boris Braevici; se judecă și primește întărire pentru jumătate din satul Brăești 286, 298.

Budzea, tatăl lui Ionașco 293.

Buhăescu, v. **Vasile Buhăescu**.

Buhuș, v. **Costantin ~** și **Dumitrașco~**.

Buimăceni, moșie (1806), pe Jijia; <în s. ~, c. Albești, j. Botoșani> C.

Bujorul, pîriu, <afluent al Lăpușnei>; sat pe ~ 209.

Bulboacă, țigan, fiul lui Simion, frate cu Lazor, Avram ș.a.; întărit lui Ionașco Avram și fraților săi H.

Bulbocul (Bulbucul) **Mare**, munte; <ț. Neamț>; hotar al braniștii m-rii Neamț 15, 141.

Bulbucani, sat, <ț. Iași; c. Gropnița, j. Iași> 18, 293.

Bulbuce, munte, <ț. Neamț>; hotar al braniștii m-rii Neamț 15, 141.

Bumbotă, țigan al m-rii Tazlău 224.

Bunavestirea (Blagoveștenia), hram, v. **Bisericani**, m-re.

Buoreni (Boureni), sat, <ț. Suceava; c. Moțca, j. Iași>; ocină întărită lui Gheorghe Năvrăpăscul 38; ocină din ~ a lui Nacul, zălogită 40.

***Burani**, sat, pe Botna, <ț. Lăpușna; azi R. S. S. Moldovenească, r. Kotovsk>; judecată pentru ~ între Panăș ș.a. și Ilie, fiul lui Onciul ș.a. 219.

Burăleanul, se judecă pentru jumătate din Măcicăteni 150.

Burduca din Fîrțăști; cumpără vad de moară în gîrla de jos a Putnei 294.

Buța cel bătrîn din Măguri 92.

Buțura cel bătrîn din Brăești 92.

Buzanovschi, fost vornic; hotarnic 22.

Buzatu, țigan, tatăl lui Nicoară țigan 214.

Buzdugan, tatăl lui Samson 13.

Buznea; v. **Vasilie Buznea**.

C

Calapod, v. și **Ionașco ~**, **Ștefan ~**.

Calapod, străbunicul lui Crăciun 283.

Calcagiul, ture; creditor 256.

Cantachia Drăgoteasa, sora lui Vascani 202.

Cantacuzino, v. **Alexandru ~**, **Iordachie <~> și Toma<~>**.

Cara, v. **Enachie Cara**.

Caracaș, ușar mare 213; hotarnic 231.

Caraghiuzel, fiul lui Coste logofăt 164.

Carapciu, sat, <ț. Suceava; azi R. S. S. Ucraineană, c. ~, r. Hliboca, reg. Cernăuți> 22.

Carpenu (Carpăn, Carpănul), pîriu, <afluent al Ozanei>; hotar al braniștilor m-rilor Neamț 15, 141 și Secul 135.

Carapotona, v. **Ion Carapotona**.

Carpu din Miclăușeni 18, 293.

Catargiul, v. **Nicula Catargiul**.

Catrina, fiica Ștefăniei, nepoata lui Cozma Staico; vinde ocină din Conțești 289.

Căbicenii, sat, ț. Dorohoi; <azi or. Darabani, j. Botoșani>; părți dăruite de Moise Movilă lui Pătrașco 21.

Căcaci, valea ~; hotar al satului Siliștea I.

Căcații, mocirla ~; punct pe hotarul satului Siliștea I.

Căcăcea, vale la Căcăceni; hotar 186, 196.

Căcăceni, sat, ț. Hirău; <azi Dimăcheni, c. Corlăteni, j. Botoșani>; judecată pentru ~ între m-rile Sucevița și Hangu 79.

Căcăceni, sat, ț. Neamț, pe Cracău; <în hotar cu Căciuleștii, c. Girov, j. Neamț>; împărțit între Bogza călugărul și Gheorghe Arapul sulger 186; întărirea împărțirii 196.

***Căcăceni**, sat, <ț. Soroca; azi R. S. S. Moldovenească, r. Dondușani>; dăruit de Ianache postelnic m-rii Sf. Sava și întărit 134.

- Căcărădzéni**, sat, < ț. Cîrligătura; Căcărăzeni, azi Banu, c. Dumești, j. Iași>; jumătate din ~ întărită lui Vasile Banul vistier și fraților lui 258.
- Călimănești**, sat, < ț. Putna; c. Siretu, or. Mărășești, j. Vrancea> 109, 253.
- Călina**, soția popii Istratie, fiica Oanei, nepoata lui Toader sulger; se judecă și primește întărire pentru ocini din Vărzărești pe Nirnova și Tinjelești 43, 53.
- Călinești**, sat, ț. Suceava; < c. Bucecea, j. Botoșani>; judecată pentru ~ între Tăutul logofăt și m-reă Dragomirna 151.
- Călmățui**, hotarnic 260.
- *Călugăreni**, sat, pe Bahlui, ț. Hirlău; < lingă Deleni, c. ~, j. Iași>; al m-rii Galata, scutit de dări 188.
- Călugărița**, pîriu, < ț. Neamț>; hotar al braniștii m-rii Neamț 15, 141.
- Cămănărești**, sat, < ț. Iași>; azi Țigănași, c. ~, j. Iași>; în hotar cu satul Șetrăreni 259.
- Cămîrzan**, v. și Dumitrașco Cămîrzan.
- Cămîrzan** din Read; hotarnic 146, 147; cercetează o pricină 176.
- Căpotești**, sat, < ț. Putna; contopit cu Putna, c. Bolotești, j. Vrancea> 133; gîrlă din ~G.
- Căpotești**, sat, < ț. Vaslui>; în Șcheia, c. ~, j. Iași>; părți cumpărate de Damiiian și rudele sale de la Istratie, Toma ș.a. 183.
- Căpotici**, v. și Avram Căpotici.
- Căpotici**, cumnatul lui Gavril Gorgan mare pitar; face schimb de ocini 41.
- Căprăria**, braniște, < ț. Neamț>; stăpînită de m-reă Pingărași 7.
- Căpriorul**, v. Gheorghie Căpriorul.
- Cărăcaș**, v. Caracaș.
- Cărbuna**, pîriu, < ț. Neamț>; hotar al braniștii m-rii Neamț 15, 141.
- Cărimbu**, v. Drăguș Cărimbu.
- Cățelești** sat, < ț. Neamț>; azi Siretul, c. Săucești, j. Bacău> 55, 58, 74.
- Căuciulești** (Căucești), sat, < ț. Neamț>; Căciulești c. Girov, j. Neamț>; în hotar cu satul Căcăceni 186, 196.
- Căuia**, v. Ionașco Căuia.
- Căzacul**, diac; serie act domnesc 244, zăpis de mărturie 171.
- Căzacul** din Mălăești 18, 293.
- Căzacul** din Pogoceni; fură iepe turcești ale domniei și este spinzurat 91.
- Căzacul**, fiul lui Gheorghii comis din Cîrstești; vinde jumătate din Badeuți și jumătate din Săbășeni 226, 228.
- Cehan**, v. și Gheorghii ~, Ionașco ~ și Racoviță ~.
- Cehan**, bunicul lui Ionașco 115.
- Celebi**, v. Curt ~, Dumitrachi ~ și Mustafa ~.
- Cenușe**, v. Vasilie Cenușe.
- Cepeleuți**, sat, < ț. Hotin>; azi R. S. S. Moldovenească, c. ~, r. Briceni>; ocină din ~ schimbată de Gavril Gorgan mare pitar cu satul Vascăuți al lui Gavrilășco vornic 41.
- Cercășani**, sat, < ț. Hirlău>; Cerchejeni, c. Sulița, j. Botoșani>; iaz zăgăzuit în hotarul satului 106.
- Ceremușul** (Cirimușul) Alb, pîriu, < afluent al Ceremușului>; sat pe ~ 87.
- Cerna**, bunica lui Maxim din Bilăești 31, 34.
- Cerna**, fiica lui Bilea 212.
- Cernat** din Conțești; vinde ocină 288.
- Cernăuți**, tîrg, < azi R. S. S. Ucraineană> șoltuz (vouiut) și tîrgoveți din ~ 267, 272, 273; poieni din jos de ~ 272; hotarul tîrgului ~ 273; ocolul tîrgului ~ 272.
- Cernăuți**, ținut; sat din ~ 87; staroști de ~ 272.
- Cernescul**, v. Toader Cernescul.
- Cetățue**, top. la Vîrtop 101.
- Ceucani**, sat, < ț. Tutova>; Ciocani, c. Perieni, j. Vaslui> 114, 115, 277.
- Chelmești**, sat, < ț. Hotin>; azi R. S. S. Ucraineană, or. Chelmenți, r. ~, reg. Cernăuți> 208.
- Chelsiia Țopasca**, fiica lui Solomon; vinde loc de casă din Iași, 239.
- Chichil**, v. Arion Chichil.
- Chicoș**, șetrar mare 213.
- *Chicoșești**, sat, < pe Bistrița, ț. Bacău> 49.

- Chifa**, vecin fugit din satele lui Mihașco Cornaci 246.
- Chilești**, seliște în Dînceni, <ț. Hirău lângă Buimăceni, c. Albești, j. Botoșani>; întâlnită lui Boroteu și soției sale Ilinca C.
- Chireana** (Chirina, Irina) **Zberoaia**, soția lui Zberoa vornic 167, 207, 209, 210, 220.
- Chirena**, soția lui Damian; cumpără și primește întărire pentru părți din Căpoțești 183.
- Chirica**, ban; autentifică o copie (sec. XIX) 218.
- Chiriac**, v. și **Dumitrașco Chiriac**.
- Chiriac**, chilia lui ~; punct pe hotarul braniștii m-rii Neamț 15, 135, 141.
- Chiriac**, vameș, străbunicul lui Toader; primește danie satul Zorileni 191, 213.
- Chiriac** (Chiriacu, Cîriac), fost pitar; cumpără ocini din Conțești 288, 289.
- Chiril**, diac I.
- Chiril**, popă, tatăl lui Melintie 142.
- Chirila** din Buciumi 19.
- Chirila** din Popești 114, 115; răscumpără ocină din Botoiu 261.
- Chirilă** din Fedeleşani 283.
- Chirina**, v. **Chireana**.
- Chiriță**, v. **Dumitrachi Chiriță** <Paleologul>.
- Chirițoaia**, v. **Maria Chirițoaia**.
- Chițu**, v. **Ion Chițu**.
- Chiusea**, v. **Cîrstea Chiusea Brăileanul**.
- Clobăneasa**, bunica lui Ilea 261.
- Ciocîrlei**, vâtaf; hotarnic 145.
- Ciocîrlie**, v. **Cozma Ciocîrlie**.
- *Ciocîrlești**, sat, <ț. Neamț, spre valea Siretului> 34.
- Ciogolea**, v. **Costantin ~**, **Miron ~** și **Pătrașco ~**.
- Ciolpan**, v. și **Gheorghie ~** și **Ion ~**.
- Ciolpan**, nepotul lui Ion; vinde și dăruiește țigan II.
- Ciomîrtan** din Cățelești 55, 58.
- Ciomîrtan** din Dășani; primește imputernicire să-și apere ocina din Vlădeni 149.
- Ciorenii**, poiană, <ț. Hirău; în satul ~, contopit cu Belcești, c. ~, j. Iași>; întâlnită lui Sturza diac 39.
- *Ciorsaci**, sat, <ț. Suceava, pe pîrîul Ciorsaci; c. Preutești, j. Suceava>; judecată pentru plata cislei satului ~ 168.
- Cioruș**, v. **Mierăuță Cioruș**.
- Cireș**, v. **Pepelea Cireș**.
- Cirimușul Alb**, v. **Ceremușul Alb**, pîriu.
- Ciuci**, v. **Ionășco Ciuci**.
- *Ciuciuleni**, sat, <ț. Neamț; probabil lângă Bodești, contopit cu or. Buhuși, j. Bacău>; judecată între Popoșea din Bîrjoveni și Damaschin pentru parte din ~ 276.
- Ciudin**, țigan al m-rii Tazlău 224.
- Ciupag**, v. **Gheorghii Ciupag**.
- Ciurea**, mama Nastasei 68.
- Ciurlic**, fiul Anușcăi 298; se judecă pentru jumătate din Brăești 286.
- Cîmpul lui Dragoș**, <regiune între Tazlău și Bistrița, la nord și sud de Nechid>; judecată pentru ocină din ~ între Zaharia Dzamă și m-rea Bisericieni 177.
- Cîmpulung**, sat, ț. Cernăuți; <azi R. S.S. Ucraineană, r. Putila, reg. Cernăuți>; judecată pentru ~ între Avrămia, soția lui Popa diac și Tăutul logofăt 88.
- Cîndești**, sat, ț. Bacău; <c. ~, j. Neamț>; părți din ~ vindute de Toader, Tudora ș.a. m-rii Bisericieni 146, 147, 176.
- Cîndești**, sat, <ț. Iași; contopit cu Perieni, c. Probota, j. Iași>; în hotar cu satul Șetrăreni 258.
- Ciriic**, v. **Chiriac**.
- Cirjeu**, v. **Ivașco Cirjeu**.
- Cîrlanele**, poiană la Cumpănești; judecată pentru ~ între Panăș ș.a. și Ilie, fiul lui Onciul ș.a. 219.
- Cîrlanță**, v. **Ștefan Cîrlanță**.
- Cîrligătura**, ținut; om din ~ 142; sate și seliști din ~ 123, 154, 251, 262, 263, 269.
- Cîrligi**, sat, <ț. Neamț; c. Ștefan cel Mare, j. Neamț> 101, 102.
- Cîrligi**, sat, <ț. Neamț; c. Filipești, j. Bacău> 19, 30, 34.
- Cîrnești**, sat, <ț. Neamț; Cornești, c. Filipești, j. Bacău>; ocină vindută de Grozav, fiul lui Nedeiu, lui Toma și surorii sale, Titea 180.

- Cîrniceul**, sat, < ț. Iași; c. Țigănași, j. Iași> 18, 293; în hotar cu satul Posadnici 238.
- Cîrste**, fiul Ilincăi, nepotul lui Coste; vinde ocină din Storojineț 64.
- Cîrste**, fiul lui Toader; vinde ocină din Costești 200.
- Cîrste Totrepehe** din Măcișeni; martor hotarnic 260.
- Cîrstea**, uricar 33; scrie acte domnești 83, 84.
- Cîrstea**, nepotul lui Pîrvan fost mare armaș; vinde ocină din Ruși 248.
- Cîrstea**, tatăl lui Focșa 248.
- Cîrstea Chiusea Brăileanul**, primește întărire pentru satul Ruși 120.
- Cîrstea Damilan**, diac; scrie acte domnești 13, 22, 23, 34, 35, 43, 47, 50, 58, 64, 66, 71, 77, 78, 80, 81, 85, 86, B,C.
- Cîrstea Derlă** (Dirlă), restituie niște pămînturi din satul Ghigoești 68.
- *Cîrstești**, sat, < ț. Dorohoi; lingă Durnești, c. ~, j. Botoșani> 226, 228.
- Cîrstian**, vornic 67.
- Cîrstian**, din Domnești; martor hotarnic 109.
- Cîrstina**, soția lui Condre, bunica lui Neagul, al lui Pană ș.a. I.
- *Cleni**, sat, < ț. Covurlui; lingă Măcișeni, c. Corni, j. Galați>; în hotar cu satul Măcișani 261.
- *Climești**, sat, < ț. Hirleu> 221.
- Coadă**, v. Dumitrașco Coadă.
- Cobăleanu**, țigan, tatăl lui Lupul țigan 285.
- Cobăleanul**, fratele lui Petrea din Rădeni; se judecă pentru seliștea Milcinești 269.
- Cobilița**, munte, < ț. Neamț>; hotar al braniștii m-rii Neamț 15, 141.
- Cobila**, seliște, ț. Hirleu; < sat ~, contopit cu Ghilia, acesta contopit cu Șendriceni, c. ~, j. Botoșani>; vindută Agahiei și lui Gociul de Todosia Necurișoia hătmăneasa 217.
- Cocoana**, fiica lui Mămălac 284.
- < Coconul>, v. Alexandru < Coconul>, domn.
- Codăești**, sat, < ț. Vaslui; c. ~, j. Vaslui>; bucată de loc din ~ încălcată de satul Glodeni 218.
- Codulea**, v. Dumitrașco Codulea.
- *Cofești**, sat, pe Putna, < ț. Putna; j. Vrancea> 133; moară pe Putna la ~ 20; judecată pentru moară de la ~ între Dumitrașco stolnic și Varlaam mitropolit 271.
- Cohan** din Domnești; martor hotarnic 109.
- Cojan** din Hrușovăți 208.
- Cojocărița**, poiana ~, la Șendrești (?); vindută de Andrei fost armaș ș.a. lui Enachie Cara armaș și întărită 65.
- Cojocneasă**, mama lui Strățulat 46.
- Concul**, țigan 226.
- Conde** (Condi, Condrea), fost vameș; vinde parte din Șișcăuți 41 și Popricani 238; vecinii lui din Rucșin 61.
- Condre**, fiul lui Rusul, fratele lui Mațeu; dăruiește părți din satele Minzați și Hărulești 277.
- Condre**, popă din Văculești 92.
- Condre**, soțul Cîrstinei, bunicul lui Neagul, al lui Pană ș.a. I.
- Condrea**, fiul lui Lazor Bîtcovici; primește întărire pentru ocini din Greci 162.
- Condrea**, nepotul lui Țigan; vinde ocină din Todirești 253.
- Condrea**, fost pîrcălab; hotarnic 231.
- Condrea**, țigan, fratele lui Ion, al lui Nicoră și al lui Băsarab; dăruit Episcopiei de Roman 243.
- < **Condrea** > Bucium, vornic < mare de Țara de Jos>, unchiul lui Lupașco Bucium spătar, cumpără părți din Horgești și Nănești I.
- Condrea Malici** din Cîrligătura 142.
- Constantin**, v. Costandin și Costantin.
- Constantinopol**, v. Țarigrad, oraș.
- Conțești**, sat, < ț. Adjud; c. Sascut-Sat, j. Bacău>; ocini vindute de Drăghina Cozmoae, popa Apostolachie ș.a. lui Chiriac fost pitar 288, 289.
- Copacl**, nepotul lui Condrea și al Cîrstinei, vărul lui Petre Huhulea; se judecă pentru un heleșteu din Horgești I.
- Copăcești**, sat, < ț. Putna; c. Ruginești, j. Vrancea> 111.
- Copou**, deal, < ț. Iași; m. Iași>; vie la ~ 256.
- Corbul**, v. și Vasile Corbul.

- Corbul**, loc unde a fost m-rea ~, < ț. Vaslui; în Corbu, c. Lipovăț, j. Vaslui>; întărit m-rii de lângă Vaslui 166.
- Corbului**, valea ~, la Poiana Cîrnului; loc de poiană din valea ~ 212.
- Corlat**, v. **Vasilie Corlat**.
- Corlătescul**, diac; scrie acte domnești 130, 134.
- Corn**, munte, < ț. Neamț>, hotar al braniștii m-rii Neamț 15, 141.
- Cornaci**, v. **Mihașco Cornaci**.
- Cornaci**, popă din Dersca, tatăl lui Mihașco; cumpără ocină din Dersca 227.
- Corne**, popă din Dorohoi 92.
- Corni** (Corne), sat, < ț. Covurlui; c. ~, j. Galați>; în hotar cu satul Măcișani 260.
- Cornul**, pîrtiu; hotar al braniștii m-rii Neamț 15, 141.
- Coropceanul**, v. **Toader Coropceanul**.
- Coropeeni**, sat, ț. Vaslui; < c. Ciortești, j. Iași>; loc de prisacă din ~ schimbat de Mihalcea cu socrul său, Dumitru fost vornic, pentru un loc de prisacă din Liești 159.
- Corosteanul**, v. **Gheorghe Corosteanul**.
- Corosteni**, sat, < ț. Hotin; azi R. S. S. Moldovenească, Coresteuți, c. ~, r. Briceni>; parte din ~ schimbată de Gavril Gorgan mare pitar cu satul Vascăuți al lui Gavrilaşco vornic 41.
- Costache**, fratele lui Grigoraș Borodaci, strănepotul lui Toader Bucotco clucer; vinde parte din Tămășani 75.
- Costanda**, țigan, fiul lui Simion; întărit lui Ionașco Avram H.
- Costanda Havoroniasa**, sora lui Andronic; se judecă și primește întărire pentru jumătate din Volcineț 279.
- Costandin**, dascăl 294.
- Costandin**, fiul Palaghiei; vinde ocină din Șendrești 65.
- Costandin**, spătărel; se judecă pentru Birzăști, Ludești ș.a. 169.
- Costantin**, diac; scrie act domnesc 265.
- Costantin** din Costești 200.
- Costantin** din Coșești 200.
- Costantin** din Dănăești; martor hotarnic 109.
- Costantin** din Dolhești; cumpără parte dintr-o moară de la Cricești 143.
- Costantin** din Greci; vinde ocină 162.
- Costantin** (Costandin), fiul Agahiei, nepotul Chirenei Zberoaia; primește întărire pentru părți din Izbiștea, Pietrosul ș.a. 167, 209; părțile lui din Izbiștea scoase de sub împresurare 220.
- Costantin**, fiul lui Mecea, nepotul lui Mecea bătrînul; vinde jumătate din Ruși 248.
- Costantin**, fiul lui Sava vornic din Ceucani; cumpără ocină din Strimba 114, 115.
- Costantin**, fiul lui Simion din Soloneț 99.
- Costantin**, fiul lui Ștefan Calapod, nepotul lui Ionașco Calapod; cumpără și vinde ocină din Băloșești 283.
- Costantin**, fratele lui Azălbașea fost cămăraș de ocnă; vinde jumătate din Crăești 182.
- Costantin**, ginerele lui Nebojatco 18, 293.
- Costantin**, țigan al m-rii Tazlău 221.
- Costantin**, țigan, fiul lui Orsol; vîndut 93.
- Costantin**, țigan, fratele lui Nicoară; vîndut 214.
- Costantin**, tatăl lui Vasilie 116.
- Costantin**, vornic 198.
- Costantin Adam** 175.
- Costantin Buhuș**, împarte sate cu rudele sale 253, 255.
- Costantin Ciogolea**, pircălab de Hotin 41, 99; primește poruncă să cerceteze o pricină 68; boier de sfat 78, 80, 81.
- Costantin Drăgășescu** 41.
- Costantin Gînscă**, primește danie de la Moise Movilă voievod un loc din hotarul tîrgului Baia 44.
- Costantin Hăugul** 18, 293.
- Costantin** (Costandin) **Moghila** (Movilă), domn al Moldovei; fiul lui Ieremia Moghila 70; văr primar al lui Moise Movilă 23, 71, 78, 80; dăruiește sate 23, 26, 80, 122, 126; împrumut făcut în zilele lui ~ 39; schimb de țigani în zilele lui ~ 268; ~ trecut în pomelnicul m-rii Hangul 79; acte de la ~ 70, 71, 80, 83, 105, 173, 206, 226, 228, 236, H.

- Costantin Stircea** 41.
- Costantin Țopa** 114.
- Coste**, bunicul lui Vidrașco și al lui Cîrste 64.
- Coste**, diac din Bilăești 32, 34.
- Coste**, fratele lui Hrean; vinde satul Mănăești lui Ionașco Avram H.
- Coste**, logofăt, străbunicul Titianei, al Anei și al Anghelinei 164.
- Coste**, tatăl lui Ionașco 58.
- Coste**, unchiul Dronței 34.
- Costea Brah** (sec. XIX) 49.
- *Costeni** (Costiani), sat, <ț. Neamț; lingă Podoleni, c. ~, j. Neamț>; act scris la ~ 104.
- Costești**, sat, ț. Roman; <c.s. Tirgu Frumos, j. Iași>; ocină vindută de fiii lui Ionașco Bolișor lui Grama mare stolnic și răscumpărată de Grozava 282.
- Costești**, sat, <ț. Tutova; c. ~, j. Vaslui>; vie vindută de Cîrste, fiul lui Toader, lui Mirăuță Coșescul pîrcălab 200.
- Costi**, tatăl lui Gheorghii din Săcuieni 83.
- Costiani**, v. **Costeni**, sat.
- Costiceanul**, v. **Ionașco Costiceanul**.
- Costin** din Pietriș 284; se judecă pentru ocină 138.
- Costin** din Ruși; ocina lui stîlpită 255.
- Costin**, fiul lui Marco; vinde loc de prisacă și dă parte din Buciumi lui Pătrașco Boldescul pîrcălab 34.
- Costin**, hatman și pîrcălab de Suceava 67, 80; boier în sfat 78, 80, 81.
- Costin**, țigan al m-rii Tazlău 224.
- Costin**, țigan, fiul lui Bodin; întărit lui Ionașco Avram H.
- Costin Doniel**, ban (sec. XVIII); posesor al unui act 184.
- Costina**, fiica Părcei; vinde ocină din Boghieni 270.
- Costineasa**, nepoata lui Toader; vinde ocină din Horbinești 95.
- Costinești**, sat, ț. Hîrlău; <c. Leorda, j. Botoșani>; ocină luată pentru o datorie de Ursul Ponici de la Tofana 62.
- Costița**, top. la Săcuieni 83.
- Costin**, fiul lui Ion Bîrliga; vinde ocină din Horbinești 95.
- Costova**, poiană; < în Frumoasa, c. Balcani, j. Bacău>; întărită lui Tofan Seachil 278.
- Coșescul**, v. **Ionașco** ~ și **Mirăuță** ~.
- Coșești**, sat, <ț. Vaslui; c. Ivănești, j. Vaslui> 200.
- Coșula**, m-re, <ț. Hîrlău; în s. Coșula, c. Copălău, j. Botoșani>; se înțelege pentru un iaz 106; act scris la ~ 106.
- Coșuleni**, sat, <ț. Dorohoi; Coșula, c. Copălău, j. Botoșani>; iaz în hotarul satului ~ 106.
- Cotnar**, tirg 283; vii la ~ 103, 295, 297; act scris la ~ 263; ocolul ~ 187.
- Cotnărel**, munte, <ț. Neamț>; hotar al braniștilor m-rilor Neamț 15, 141 și Secul 135.
- Cotnărel**, pîrflu, <afluent al Ozanei>; hotar al m-rii Secul 135.
- Covasna**, pîrflu, <afluent al 'Bahluiului>; loc de prisacă al m-rii Dobrovăț în braniște, pe ~ 230; prisacă în braniște, pe ~, întărită m-rii Humor 290.
- Covurlui**, ținut; sat din ~ 260; pîrcălab de ~, v. **Galați**.
- Cozanceiu**, codru, <pe ambele părți ale pîrîului Cozancea, afluent al Sitnei>; sat sub ~ 232.
- Cozma**, fiul lui Ion vistier, tatăl lui Gheorghe vistier H.
- Cozima Dimitri** 47.
- Cozma** din Simeni 261.
- Cozma**, popă, vărul lui Bejan din Bicani și al lui Alexa; se judecă pentru ocini din Balosinești 66.
- Cozma**, vâtaf, bunicul Măriicăi 86.
- Cozma Cloefrlie** din Ciocrliești 30, 34.
- Cozma Staico**, bunicul popii Apostolachie și al Cătrinei 289.
- Cozmești**, sat, <ț. Suceava; c. Stolniceni-Prăjescu, j. Iași> 175.
- Cozmoala**, hagioae, mama Rodancăi 239.
- Cracău**, pîrflu, <afluent al Bistriței>; sate pe ~ 186, 196, moară pe ~ 100; hotar 145.
- Crasna**, pîrflu, <afluent al Bîrladului>; sat pe ~ 67; iazuri și vaduri de moară pe ~ 70, 71.
- Crasnicel**, v. **Ionașco Crasnicel**.

Crăcăoani, sat, < ț. Neamț; c. ~, j. Neamț>; judecată pentru ~ între m-riile Sucevița și Hangul 79.

Crăciun din Rădeni, fratele lui Cobăleanul; se judecă pentru seliștea Milcinești 269.

Crăciun, fiul lui Ștefan, nepotul Gligoroei, strănepotul lui Calapod; vinde ocină din Băloșești 283.

Crăciun, fiul Tudorei; vinde ocină din Horbinești 95.

Crăciun, fratele lui Andreica, al lui Ifrim și al Drăghinei; primește întărire pentru Todereni 11.

Crăciun, nepotul lui Petrea, strănepotul lui Toader; vinde ocină din Horbinești 95.

Crăciun, tatăl Dumitrei 13.

Crăciuneni, sat, < ț. Hirlău; contopit cu Jijia, c. Albești, j. Botoșani> C.

Crăești, sat, ț. Neamț; <contopit cu Borniș, c. Dragomirești, j. Neamț>; jumătate din ~ vîndută de Mariuca, soția lui Grigorie vornic, lui Nicolae din Bărgăoani 182.

Crăești, sat, < ț. Tecuci; c. Stănișești, j. Bacău> 259.

Crăinicești, sat, < ț. Suceava; Grănicești, c. ~, j. Suceava>; în hotar cu satul Meleșăuți 99.

Crețul din Dorohoi 92.

Crețul, țigan, fiul lui Dumbravă; întărit lui Ionașco Avram și fraților săi H.

Cricești, sat, < ț. Vaslui; Chircești, c. Miclești, j. Vaslui>; parte dintr-o moară de la ~ vîndută de Anisia și fiii săi lui Costantin din Dolhești 143.

< Crimca>, v. **Anastasia** < Crimca>.

Cristea, v. **Cîrstea**.

Cristești, sat, < ț. Lăpușna; azi R. S. S. Moldovenească, Cristești, c. Iurceni, r. Călărași> 53.

Cruce, sat, < ț. Putna; azi Crucea de Sus, or. Panciu, j. Vrancea> 133, 197.

Cruceanu, v. **Vasilie Cruceanu**.

***Cucoreni** (Cucureni), sat, < probabil ț. Iași; lingă Vlădeni, c. ~, j. Iași> 18, 293.

Cujbă, fost mare vornic 198, 213, 228, D; a stăpînit satul Herești 222; se judecă pentru el 223.

Culai, țigan al m-rii Tazlău 224.

Calcăn, nepotul lui Ivan; vinde ocină din Horbinești 95.

Cumna, fiica Agahiei, sora lui Costantin și a lui Dumitru; primește întărire pentru părți din Izbiștea, Pietrosul ș.a. 167.

Cumpănești, sat, < ț. Lăpușna; azi R. S. S. Moldovenească, în Ulmii, c. ~, r. Kotovsk>; judecată pentru ~ între Panăș ș.a. și Ilie, fiul lui Onciul, ș.a. 219.

***Cureni**, sat, < ț. Hirlău; lingă Zagavia, c. Scobinți, j. Iași>; judecată pentru ocină din ~ între Albul ș.a. și Ihnatu 139.

Curmezișe, top. la Vîrtop 101.

Curseci, sat, < probabil ț. Vaslui; același cu Cursești (?), c. Pungești, j. Vaslui> 114.

Curt Celebi, cumpără **satul** Măcișeni și cere alegerea hotarului 260.

Custul, se judecă pentru cislă 179.

Cușculeț. v. **Ionașco Cușculeț**.

D

Dabija, cămăraș 33.

Dabija (Dabijea), fost pircălab; cere să i se hotărînicească părțile cumpărate din satul Todirești 109; cumpără ocină din Toderești 253.

Dadul din Băloșești; vinde ocină 283.

Dafina, fiica lui Badiul, strănepoata lui Toader Bucotco clucer; vinde jumătate din Răchiteni 75.

Dam, nemiș din Frăcești 180.

Damaschin < din Brănești>; se judecă pentru parte de ocină din Bodești 276.

Damian, v. și **Dămian**.

Damian, fiul lui Murgoci 142.

Damian, popă 200.

- Damiian**, tatăl lui Grigorie; cumpără și primește întărire pentru părți din Căpotești 183.
- Damiian**, v. **Cîrstea Damiian**.
- Dan** din Dărmănești; vinde curătură 8.
- Danciul**, țigan, tatăl lui Guguian. al lui Loghin ș.a. H.
- Daniil**, călugăr de la m-reă Rîcica; în soborul m-rii D,E.
- Daniil cel Nou**, moaștele lui ~, v. **Voroneț**, m-re.
- Darie**, popă 77.
- David** de la Boul 253.
- David**, vecin al m-rii Pobrata; fugit 240.
- Davidescul**, v. **Toader Davidescul**.
- *Dăbești**, sat, <la obirșia Gerului, ț. Covurlui; lingă Drăgușeni, c. ~, j. Galați>; în hotar cu satul Măcișani 260.
- Dămian**, v. și **Damian**.
- Dămiian**, v. **Cîrstea Damiian**.
- Dămian**, soțul Nastasiei; dăruiește satele Rusciori și Jidești m-rii Secul 129.
- Dămiian** din Tatomirești; plătește cîsla unor oameni din Tatomirești fugiți 180; cumpără părți din Tatomirești 229.
- Dămiian**, pircălab de Putna; cercetează o pricină 271.
- Dănăești**, v. **Dănești**, sat.
- Dănceni** (Dăncești), sat, ț. Tecuci; <Dănceni, contopit cu Podu — Turcului, c. Podu — Turcului, j. Bacău>; ocină vindută de Mărinca, fiica Teclei și a lui Stratul Bolea 280.
- Dăncești**, v. **Dănceni**, sat.
- Dăneasa** din Obrejești; vinde ocină 49.
- Dănești**, sat, <ț. Neamț; c. Girov, j. Neamț>; judecată pentru parte din ~ între m-rile Văleni și Aroneanu 145.
- *Dănești** (Dănăești), sat, <ț. Putna; în Mănăstioara, c. Fitionești, j. Vrancea, sau pe Trotuș, aproape de vărsare> 109, 253.
- *Dăniceni**, sat, <ț. Fălciu, probabil pe valea Elanului; i. Vaslui> 90.
- Dănilă** din Hendrești 283.
- Dănilă**, șoltuz <de Bacău> 47.
- Dărăban**, țigan, tatăl Gaftonei și al Mălinei H.
- *Dărăști**, sat, ț. Tutova; <în hotar cu Hălărești, c. Iana, j. Vaslui>; ocină vindută de Dumitrașco Șeptelici lui Simion Gheuca mare medelnicer 277.
- Dărdărești**, trup de moșie la Pogoceni 91.
- Dărman** din Domnești; martor hotarnic 109.
- Dărmănești**, sat, <ț. Neamț; înglobat în Piatra Neamț, j. Neamț> 8; se judecă cu m-reă Pingărați pentru un loc din braniște 155, 156; i se hotărîncește locul de la Straja 199.
- Dărnești**, sat, <ț. Neamț; Dornești, c. Costișa, j. Neamț> 104.
- *Dășăni**, sat, <probabil pe Dobrușa, ț. Soroca; azi R.S.S. Moldovenească, r. Rezina> 149.
- Dealul cel Lungu**, top. la Șetrăreni (sec. XVIII) 258.
- Dealul cel Vechiu**, în braniștea Bohotin; punct pe hotarul unui loc întărit m-rii Dobrovăț 230.
- Dediul**, v. **Isac Dediul**.
- D<e>lea**, țigan; vindut 214.
- Denisauca**, seliște, ț. Cernăuți; <azi R. S. S. Ucraineană, lingă Jucica Veche, înglobat în or. Cernăuți, reg. ~ >; întărită lui Gavrilăș Mateiaș fost mare vornic în urma judecării cu șoltuzul și tîrgoveții din Cernăuți 266, 272, 273.
- Derinul**, munte, <ț. Neamț>; hotar al braniștii m-rii Secul 135.
- Derinul**, pîrflu; hotar al braniștii m-rii Secul 135.
- Derlă**, v. și **Cîrstea Derlă**.
- Derlă**, socrul popii Tofan 68.
- Derseca**, sat, <ț. Dorohoi; c. ~, j. Botoșani>; jirebii vindute de Minta și rudele sale lui Mihașco Cornace diac 227; vecini fugiți din ~ 246.
- Dima**, fost vornic 82.
- Dimco**, fiul lui Ganea; vinde jumătate de iaz și de heleșteu din Horbinești 95.
- Dimitri**, v. și **Cozima Dimitri**.
- Dimitri**, tatăl (?) Teclei și al Varvarei 167.
- Dimitrie Moruz**, solicită autentificarea unui act (sec. XIX) 260.
- Dinga**, v. și **Gavril Dinga**.

- Dinga**, hatman; cumpără părți de ocină din satele Forloești și Ungheni 278.
- Dionisie**, fost episcop de Roman; act de la ~ 243.
- Direpte** (Drepte), priluca dintre ~; hotar al braniștii m-rii Neamț 15, 141.
- Direptul** (Dreptul), pirfu; hotar al braniștii m-rii Neamț 15, 141.
- Dîmbu**, top. la Virtop 101.
- *Dînceni**, sat, pe Jijia, ț. Dorohoi (?); < probabil lingă Buimăceni, c. Albești, j. Botoșani>; parte vindută de Pilat lui Borotcu și soției acestuia, Ilinca C. Dîrlău din Cîrniceani 18, 293.
- Dobrinchi**, v. **Ionașco Dobrinchi**.
- Dobromin**, șoltuz de Galați 280.
- Dobrovăț**, m-re, < ț. Vaslui; în s. ~, c ~, j. Iași>; primește întărire pentru loc în braniștea Bohotin 250.
- Dochia**, sora Anisiei; partea ei dintr-o moară de la Cricești vindută 143.
- Dochia**, mama Drăghinei, a Măricăi, a lui Toader pitărel, a lui Gavril ș.a. 278.
- Dociul** 99.
- Dodan**, fiul lui Gavril Mirca vornic de gloată; vinde satul Zorileni 191, 213; chezaș pentru Dumitrașco Chiriac 191, 213.
- Dodeș Irodu** din Corne; martor hotarnic 260.
- Dolhești**, sat, < ț. Fălciu; c. ~, j. Iași> 143.
- Doljești**, sat, < ț. Roman; c. ~, j. Neamț>; judecată pentru ocină din ~ între Iurașco și soția lui Goia 244.
- Dologa**, țigan; fiii lui sînt împărțiți 241.
- Domnești**, sat, < ț. Putna; azi ~ Sat și ~ Tîrg, c. Pufești, j. Vrancea> 109.
- Donici**, v. și **Costin ~**, **Iordachie ~**.
- Donci** din Virtop; pămînturile lui alese 102.
- Donci**, țigan al m-rii Tazlău 224.
- Dorohoi**, tîrg; șoltuz și tîrgoveți din ~ ~ 92, 217; vornic din ~ 22.
- Dorohoi**, ținut; sate din ~ 1, 21, 77, 79, 85, 226, 228, 285, C.
- Dorohot**, ruda lui Procop; se judecă pentru părți din Horbinești 95.
- Doscheri**, țigan, fiul lui Simion, frate cu Lazor, Avram ș.a.; întărit lui Ionașco Avram și fraților acestuia H.
- Dracea**, v. **Strătulat Dracea**.
- Dracsin**, tatăl lui Zosim 245.
- Dragomir**, ureadnic de Piatra; hotarnic 145.
- *Dragomirești**, sat, < ț. Lăpușna; azi R.S.S.Moldovenească; lingă Iurcenii, c. ~, r. Călărași>; ocină vindută de Ionașco Crasnicel și Toader lui Vasile, fiul lui Costantin 116.
- Dragomirna**, m-re, ț. Suceava;> în Mitocu Dragomirnei, c.s. ~, m. Suceava, j. Suceava>; se judecă pentru Călinești 151.
- Dragoteasa**, v. **Cantachia Drăgoteasa**.
- Dragul**, tatăl Anghelinei; partea lui din Slipoteni dată drept gloabă pentru deșugubina lui Vasile 88.
- Drăgaia**, partea ei din Berezeni 105.
- Drăgan** din Cîdești; martor hotarnic 258.
- Drăgan** < din Năvrăpești>; vinde ocină 233.
- Drăgan**, tatăl lui Mihăilă din Popești 19, 58.
- Drăgăilă** din Gănești 261.
- Drăgăilă**, fratele Zlatei 200.
- Drăgălina**, mama lui Repede 294.
- Drăgășescul**, v. **Costantin Drăgășescul**.
- Drăghicești**, sat, < ț. Trotuș; probabil Drăgușești, c. Helgiu, j. Bacău> 109.
- Drăghina**, fiica Dochiei, nepoata lui Gavril Dinga; vinde părți din Forloești și Ungheni 278.
- Drăghina**, mama lui Ionașco 39.
- Drăghina**, sora lui Andreica, a lui Crăciun ș.a.; primește întărire pentru Todereni 11.
- Drăghina Cozmoae** din Conțești; vinde ocini 288, 289.
- Drăgoi** 270.
- Drăgoman**, popă, fiul Frăsinei; vinde parte din Țuscani 110.
- Drăgoteasa**, v. **Cantachia Drăgoteasa**.
- Drăguș**, fost vâtaf 186.
- Drăguș Cărimbu**, nepotul lui Petru Berteau; vinde ocină din Milcinești 269.
- Drăgușani**, sat < ț. Vaslui; Drăgușeni, c. Șcheia, j. Iași>; ocini vindute de

- Palaghia ș.a. lui Bîrsan vornic și soției sale Anghelița 2.
- Drăgușani**, sat, < ț. Suceava; Drăgușeni, c. ~, j. Suceava>; vecini ai m-rii Po-brata fugiți în satul ~ 240.
- Drăguța**, fiica lui Toadîr Pobihnă; vinde ocină din Brădicești 67.
- Drăguțul**, tatăl lui Bîrlădeanu; cumpără vie 197.
- Drepte**, v. **Direpte**, priluca dintre ~.
- Dreptul**, v. **Direptul**, prîu.
- Dreptul Mare**, munte, < ț. Neamț>; hotar al braniștii m-rii Neamț 15, 141.
- Dric**, top., <în partea de nord-est a or. Huși>; vii la ~întărite lui Mirăuță Coșescul 200, schimbate de Gheorghe Roșca vis-tier cu Dumitrașco și frații săi 200.
- Dronța**, nepoata lui Coste; vinde ocină din Buciumi 34.
- *Drujăști**, sat, < pe Sitna, ț. Hîrlău; j. Botoșani>; uric pentru ~pus zălog și răscumpărat de la m-rea Putna de Anastasie mitropolit 151.
- *Drulești**, sat, < pe Siret, ț. Roman; lângă Buruenesti, c. Doljești, j. Neamț>; ocină vîndută de Ana, Palaghia și Antimia lui Lupul Prăjescul fost mare clucer 283.
- Drumul Tătarilor**, top., în braniștea Boho-tin; hotar al unui loc întărit m-rii Do-brovăț 230.
- Druțu**, nepotul lui Ioan; vinde ocină din Horbinești 95.
- Druțul**, fiul lui Vlaicu din Bilăiești; vinde ocină din Buciumi 32, 34.
- Dubău** 158.
- Duca**, comis 280.
- Duda**, din Dinceni C.
- Dudun** din Hălțeni 293.
- Duma Braevici**, străbunicul lui Nicolae și al lui Toader 298.
- Dumbravă**, țigan, tatăl lui Crețul H.
- Dumbrăvița**, sat, < ț. Putna; Dumbrăvița — Butuceni, contopit cu Suraia, c. Suraia, j. Vrancea> 142.
- Dumbrăvița**, sat, < ț. Suceava; c. Vadu Moldovei, j. Suceava>; părți din ~stăpînite de Vlașca, Bejan ș.a. 275.
- Dumeni**, sat, ț. Dorohoi; < c. George Enescu, j. Botoșani> 76; dăruit de Moise Movilă voievod lui Pătrașco Ciogolea logofăt al treilea, și întărit 85, 285.
- Dumești**, sat, < ț. Vaslui; Dumeștii Vechi, c. Dumești, j. Vaslui>; 45, 291.
- Dumitra**, fiica lui Crăciun, nepoata lui Eremia; vinde ocină din Săoani 13.
- Dumitra**, mama lui Toader 178.
- Dumitrachi Celebiul**, are de primit bani pentru o gorștină 107.
- Dumitrachi Chiriță** < Paleologul>, postelnic mare; primește danie satul Vinători 23, 80, 122, 126.
- Dumitrăn**, țigan, fiul lui Văscan, fratele Murei; întărit lui Ionașco Avram și fraților săi H.
- Dumitrașco** 239.
- Dumitrașco** cel bătrîn 213.
- Dumitrașco**, diac; scrie acte domnești 20, 170, 185, 198, 268, 295.
- Dumitrașco** din Miciești 143.
- Dumitrașco** din Pereni 18.
- Dumitrașco**, fiul lui Andrei fost armaș, vinde casă din Drăgușani 2.
- Dumitrașco**, fiul lui Nicoară; vinde ocină din Săoani 13.
- Dumitrașco**, fiul lui Pănteleiu din Hărlicești 104.
- Dumitrașco**, fiul Pătrașco, nepotul lui Mățiaș logofăt; vinde jumătate de pri-cut din satul Porcelești 163.
- Dumitrașco**, fiul lui Șetrar; hotarnic 258.
- Dumitrașco**, fratele lui Ionașco, nepotul lui Nicoară hatman; se judecă și primește întărire pentru ocini din Balosinești 66.
- Dumitrașco**, ginerele lui Rugină; se judecă pentru < Șendriceni> 281.
- Dumitrașco**, portar 158.
- Dumitrașco**, fost stolnic; moara lui de pe Putna înecă moara mitropolitului 20; se judecă pentru o moară din Cofești 271.
- Dumitrașco**, țigan al m-rii Tazlău 224.
- Dumitrașco**, vornic de gloată 213, D.
- Dumitrașco Cămîrzan**, 200.
- Dumitrașco Chiriiaș**, soțul Zamferei; debi-tor 191, 213.
- Dumitrașco Coadă** 82.
- Dumitrașco Codulea** din Costești 200.

- Dumitrașco Fulger**, cumpără și primește întărire pentru a patra parte din Tămășeni 75.
- Dumitrașco Gheuca**, vornic de gloată; cumpără ocini din Ruși 248.
- Dumitrașco Iarali** (Erali), jîtnicer mare 126, 213, 238, D (greșit: mare sulger).
- Dumitrașco Mihul**, soțul Antimiei; lasă prin testament averea sa soției 198.
- Dumitrașco Solomon**, stolnic 133.
- Dumitrașco Șaidir**, diac; scrie acte domnești 138, 139, 142, 163, 231.
- Dumitrașco Șoldan**, spătar mare 59, 67, 70, 198; boier în sfat 78, 80, 81; cumpără și primește întărire pentru jirebii din Petiia Mare 86; vornic mare al Țării de Sus 126, 213, 228, 238, 252, 275, 282, D; cumpără părți din Petiia Mare 158.
- Dumitrașco** (Dumitrașcu) < Ștefan >, fost logofăt mare, tatăl lui Gheorghiță fost sulger 186, 206; hotarnic 119; cumpără și dăruiește m-rii Bistrița mori și vii din Găgești 185; ia zălog ocină din Tăutești 191.
- Dumitrașcu** din Călimănești 253.
- Dumitrașcu**, fiul lui Badiul, strănepotul lui Toader Bucotco clucer; vinde ocină din Răchiteni 75.
- Dumitrașcu** (Dumitrașco) Șeptilici, vinde ocini din Bărăști și Hărulești 277.
- Dumitru**, v. și **Ion Dumitru**.
- Dumitru** 99.
- Dumitru**, < diac >; scrie acte domnești 82, 125, 188, 192, 205, 274, II.
- Dumitru** din Greci 200.
- Dumitru** din Rugășești; hotarnic 22.
- Dumitru**, fiul Agahiei, nepotul Chirenei Zberoaia; primește întărire pentru părți din Izbiștea, Pietrosul ș.a. 167, 210; părțile lui din Izbiștea scoase de sub impresurare 220.
- Dumitru**, fiul lui Bantăș; vinde ocină din Drăgușani 2.
- Dumitru** (Dumitrașco), fiul Fătului, nepotul Chirenei Zberoaia; primește întărire pentru părți din Izbiștea, Pietrosul ș.a. 167, 220.
- Dumitru**, fiul lui Florea, nepotul lui Grozav; vinde ocină din Tatomirești 229.
- Dumitru**, fiul Martei; vinde un vad de moară pe Gîrla de Jos a Putnei H.
- Dumitru**, fiul lui Vasile Mîrdan din Băloșeni, nepotul lui Tomșa; vinde ocină din Băloșeni 18.
- Dumitru**, pircălab 163.
- Dumitru**, popă din Ruginești 253; martor hotarnic 109.
- Dumitru**, tatăl lui Gheorghiță 268.
- Dumitru**, tatăl lui Ionașco 158.
- Dumitru**, țigan al m-rii Tazlău 224.
- Dumitru**, țigan; întărit m-rii Secul 124.
- Dumitru**, țigan, fiul lui Bratul, fratele lui Toader; întărit lui Ionașcu Avram și fraților săi H.
- Dumitru**, uricar; vinde jumătate din Ruși, 245.
- Dumitru** (Dumitrașco) Buhuș, vistier mare, fost vistier mare 59, 67, 70, 126, 184, 213, 228, 238, 252; boier în sfat 78, 80, 81; chezaș pentru o datorie 107; împuțernicit să-și apere o bucată de loc împresurată din satul Gîdinți 84; fost logofăt al treilea 198.
- Dumitru** < Leca >, fost vornic de gloată; primește întărire pentru satul Piscani dăruit de Moise Movilă 187; dă loc de prisacă din Coropcenii în schimbul unui loc de prisacă de la Liești 159.
- Dumitru** Niță (Neța), hotnog 100—102.
- Dumitru** Otur din Scînteia 229.
- Dumitru** Ponici 163.
- Dumitru** Poturul din Huși 82.
- Dumitru** Teutul 163.
- Dupniță**, hotarnic, 145.
- Durac**, v. **Mihalea** ~.
- Dușăști**, sat, < ț. Neamț; Dușești, c. Ștefan cel Mare, j. Neamț >; pricină pentru o ocină din ~ F.
- Dușmanul Mare**, sat, ț. Iași; < azi R.S.S. Moldovenească, Dușmani, nume schimbat în Oktibriskoe, c. ~, r. Fălești >; dăruit de Moise Movilă lui Pătrașco Ciogolea logofăt al treilea, fratelui său Miron și tatălui lor 78.
- Dușmanul Mic**, sat, ț. Iași, < azi R.S.S. Moldovenească, Dușmani, nume schim-

bat în Oktiabriskoe, c. ~ , r. Fălești>;
dăruit de Moise Movilă lui Pătrașco
Ciogolea logofăt al treilea, fratelui său
Miron și tatălui lor 78.
Dzamă, v. Zaharia Dzamă.
Dziman, v. Ziman.

E

Elan, pîriu, < afluent al Prutului>; sat
pe ~ 105.
Enache, v. și **Ianache**.
Enache din Vaslui, tatăl lui Iamandi 93.
Enachi, ban; autentifică o copie (sec. XIX)
218.
Enachi din Gănești 266.
Enachi (Ianache), postelnic mare; dăruiește
m-rii Sf. Sava din Iași sate 23, 49,
132, 253.
Enachie, fratele lui Dumitrașco 293.
Enachie Cara, armaș; cumpără și primește
întărire pentru ocini din Șendrești 65.
Enea, ginerele lui Răt Găoadză 239.
Echim Bandur, v. **Iachim Bandur**.
Eldochia, sora lui Andronicu, strănepoata
lui Toader Bucotco clucer; vinde
jumătate din Răchiteni 75.
Efrim, v. și **Ifrim**.
Efrim, călugăr; traduce act (sec. XIX)
15.
Efrim din Ivănești; vinde ocină 216.
Elenco Stamat, fiica lui Stamat ban; po-
sesoarea unui act (sec. XIX) 260.
Erali, v. **Dumitrașco Iarali**.
Eremia, v. și **Ieremia**, **Irimia**.
Eremia, diac; scrie act domnesc 27.
Eremia, fiul Stancăi 283.
Eremia, fiul lui Toader Petriceaico mare
armaș 163.
Eremia, popă din Perieni; martor hotarnic
258.
Eremia, postelnic 163.
Eremia, unchiul Dumitrei; vinde ocină
din Săoani 13.
Eremia Băiseanul, uricar; primește zălog
ocină din Tăutești 190.
Eremia Hociungu, bunicul lui Mihăilă 19,
58.

Eremia Ivul 34.
Eremie, bunicul lui Vasile 267.
Erhan din Muncel; vinde priseci și pomot
83.
Erimiia Noaptes din Hăsnășani; vinde casă
175.
Erina, v. și **Irina**.
Erina, strănepoata lui Udrea Goscă; vinde
ocină din Starosilți 232.
Evdochie, țigan, fiul (?) lui Gliga Răul,
frate cu Toma, cu Voica ș.a.; întărit
lui Ionașco Avram și fraților săi H.
Evloghie, v. și **Gheorgheil Evloghie**.
Evloghie (Ivloghie), episcop de Rădăuți;
participă la hotărîri luate de domn
și sfat 186; cumpără și dăruiește su-
rorii sale Ana satul Meleşăuți și jumă-
tate din satul Măreței 99; se judecă
pentru un țigan 264.
Eustratie, vistier 198.

F

Fagul, munte, < ț. Neamț>; hotar al bra-
niștilor m-rilor Neamț 15, 141 și Secul
135.
Fagul, pîriu, < afluent al Bistriței>; hotar
al braniștii m-rii Neamț 15, 141.
Farcașa (Fărcașa), pîriu, < afluent al Bis-
triței>; hotar al braniștii m-rii Neamț
15, 141.
Farmachie, v. **Lazor Farmachie**.
Fauri, sat, < ț. Neamț; contopit cu Zănești,
c. Zănești, j. Neamț> 104.
Fădor, fiul popii Măteiaș; primește întă-
rire pentru părți din Săpoteni 77.
Fălcu, ținut; sat din ~ 67, H.
***Făloreni**, sat, < ț. Vaslui; probabil lingă
Șcheia, c. ~ , j. Iași> 125.
Fărcașa, v. **Farcașa**.
Fărcășița, pîriu, < afluent al Fărcașei>; ho-
tar al braniștii m-rii Neamț 15, 141.
Fărmachie, v. **Lazor Farmachie**.
Fătul 291.
Fătul, tatăl lui Dumitru, al lui Ionașco și al
Marinei 167, 220.
Făurei, sat, < ț. Putna; c. Garoafa, j. Vran-
cea>; vad de moară în hotarul său 294.

- ***Făurești**, sat, < ț. Lăpușna; azi R. S. S. Moldovenească, în hotar cu Lăpușna, c. ~, r. Kotovsk> 116.
- Fedra**, sora popii Luca Plotun și a lui Ion, nepoata lui Petru Berteau; vinde ocină din Milcinești 269.
- Fedeleşani**, sat, < ț. Roman; Fedeleşeni, c. Strunga, j. Iași> 286.
- Felești**, sat, < ț. Neamț; înglobat în Brănișteni, acesta contopit cu Miron Costin, c. Trifești, j. Neamț>; jumătate din ~ revenită în urma unei împărțiri lui Neculai Seachil 252, 254.
- Ferești (Verești)**, sat < ț. Vaslui; c. Văleni, j. Vaslui> 93.
- Ferghea**, v. **Toader Ferghea**.
- Ficău**, v. **Iacob Ficău**.
- Filip**, brănișter; hotarnic 230.
- Filip**, popă 100.
- ***Fintina**, sat, ț. Tecuci; < lingă Costache Negri, c. ~, j. Galați>; al m-rii Uspenia din Iași, scutit de dări 17.
- Fintina Albă**, top.; punct pe hotarul satului Siliștea I.
- Firtat**, bunicul Ulianeii 293.
- Fîrțăști**, sat, < ț. Putna; în apropiere de Făurei, c. Garoafa, j. Vrancea> 294.
- Fîrțăști**, sat, < ț. Roman; azi Buhoanca, c. Doljești, j. Neamț>; judecată pentru ocină din ~ între Iurașco și soția lui Goia 244.
- Flașcoe**, v. **Ion Vlașco**.
- Flămînzani**, sat, < ț. Orhei; azi R.S.S. Moldovenească; contopit cu Coșcodeni, c. ~, r. Lazovsk>; al lui Savin Prăjescul mare vornic al Țării de Jos 201.
- Fleșca**, v. **Pinteleiu Fleșca**.
- Floare din Dinceni** C.
- Floarea**, fiica Măgdălinei, nepoata lui Tudoran paharnic; vinde parte din Strîmba 114.
- Floarea**, mama Zlatei 200.
- Floarea**, nepoata lui Ștefan și a lui Druțul; vinde ocină din Buciumi 32, 34.
- Floca**, poiană la Cumpănești; judecată pentru ~ între Panăș ș.a. și Ilie ș.a. 219.
- Florea**, țigan, fiul lui Vicol țigan; dăruit lui Gavril hatman și pircălab de Suceava 94.
- Florea Robul**, văr primar al lui Ionașco și al lui Pavel; se judecă pentru ocină din Borăști 291.
- Florescul**, v. **Ionașca Florescul**.
- Florința**, fiica Maricăi, nepoata Agahiei; primește întărire pentru părți din Izbiștea, Slobozia ș.a. 167.
- Foalele**, munte, < ț. Neamț>; hotar al braniștilor m-rilor Neamț 15, 141 și Secul 135.
- Foceia**, v. **Ion ~**, **Procopie ~** și **Vasilie ~**.
- Focșa**, fiul lui Cîrstea; vinde jumătate din Ruși 248.
- Focșea**, ruda lui Iurașco, a lui Ilea ș.a.; se judecă și primește întărire pentru ocină din Tunguzeni 268.
- Focșeani**, Țirg 133.
- Fodosie (Teodosie)**, podul de piatră al lui ~; punct pe hotarul braniștilor m-rilor Neamț 15, 141 și Secul 135.
- ***Forloești**, sat, < probabil ț. Bacău>; parte din ~ întărită lui Tofan Seachil 278.
- Fortuna**, v. **Mihail Fortuna**.
- Franga**, fiica Maricăi, nepoata Agahiei; primește întărire pentru părți din Izbiștea, Slobozia ș.a. 167.
- Franțian (Frăntiaș) Hrincoviciu**, fratele lui Toader clucer, strămoșul lui Andronicu, al lui Dumitrașcu ș.a. 75.
- ***Frăcești**, sat, < probabil pe Orbic, ț. Neamț; j. Neamț> 180.
- Frăsina**, mama popii Drăgoman 110.
- Frățileni**, sat, < ț. Iași; Frăsuleni, c. Victoria, j. Iași> 18.
- Frățiman**, păhărnice; se judecă și primește întărire pentru ocină din Țibiriha 249.
- Frumoasa**, sat, < ț. Bacău; c. Balcani, j. Bacău>; parte din ~ întărită lui Tofan Seachil 278.
- Fulger**, v. **Dumitrașco Fulger**.
- Fundătura**, trup de moșie la Dragomirești 116.

Fureiturile Dobrianului, top.; punct pe hotarul braniștilor m-rilor Neamț 15, 141 și Secul 135.

Fuștele, v. **Luca Fuștele**.

G

Gaftona, fiica lui Gavril Poniciu; partea ei din Costinești dată de domn ca despăgubire lui Ursul Poniciu 62.

Gaftona, țigancă, fiica lui Dărăban, sora Mălinei; întărită lui Ionașco Avram și fraților săi H.

Gaftonie, bunicul lui Costachie și al lui Grigoraș Borodaci 75.

Gagea, v. și **Nistor** ~, **Toader** ~.

Gagea cel bătrîn, tatăl lui Nistor Gagea și al Vascăi 269.

Galata, v. și **Gălata**, pîriu.

Galata de Jos (m-rea lui Balica), v. **Iași**, tîrg.

Galata de Sus, m-re, v. **Iași**, tîrg.

Galați, tîrg; șoltuzi și pîrgari de ~ 280; pîrcălab de ~ 179; pîrcălăbie de ~ (sec. XIX) 260.

Galbeni, sat, < ț. Neamț; c. Filipești, j. Bacău > 30, 31, 34, 55, 56, 58.

Galerie, călugăr de la m-rea Ricica; în soborul m-rii D.E.

Ganea, v. și **Sava Ganea**.

Ganea, tatăl lui Dimco 95.

Ganea, prisaca lui ~ întărită urmașilor 242.

Gașpar < **Grațiani** >, domn al Moldovei; sat cumpărat în zilele lui ~ 151; turc creditor în zilele lui ~ 191, 213; acte de la 23, 77, 80, 81, 174, 206, 211, H.

Gavriil, tatăl lui Iurașco 74.

Gavril, aprod 49.

Gavril cel bătrîn din Măguri 92.

Gavril din Costești 200.

Gavril din Hrușovăți 208.

Gavril din Șetrăreni; martor hotarnic 258.

Gavril din Vîrtop; partea lui aleasă de fiii săi 102.

Gavril, fiul Anisie; vinde parte din moara de la Cricești 143.

Gavril, fiul Dochiei, nepotul lui Gavril Dinga; vinde ocini din Forloești și Ongheni 278.

Gavril, fiul Magdalinei, nepotul Titei și al Tudorei; cumpără parte din Cîrnești 180.

Gavril, hatman și pîrcălab de Suceava 126, 213, 228, 238, 252, 275, 282, D, dă poruncă 224; scutește țiganii Mitropoliei Sucevei 117; judecă 144; primește danie sălașe de țigani și satul Tătărași 94.

Gavril, șoltuz din Iași 239.

Gavril, tatăl lui Vasilie din Cîndești 258.

Gavril, tatăl lui Vasilie și al Nastasiei, bunicul lui Pavel, al lui Vasilie ș.a.; cumpără ocini din Ivoești 154.

Gavril, țigan, fratele lui Nicula; dăruit Episcopiei de Roman 243.

Gavril Boghiul, tatăl Părascăi 270.

Gavril Dinga, bunicul lui Toader pitărel, al lui Gavril ș.a. 278.

Gavril Găină din Dorohoi 92.

Gavril Gorgan, pitar mare; dă satul Vascăuți în schimbul unor părți din Uncăuți, Cepeleuți și Corosténi 40.

Gavril Grama, diac; vinde părți din Șândreni 39.

Gavril Mirca, vornic de gloată 70, 73; chezaș 191, 213; vinde satul Zorileni 191, 213.

Gavril Onciul, diac; scrie acte domnești 4, 174, 182.

Gavril Pălecaș 229.

Gavril Poniciu, tatăl Gaftonei 62.

Gavril Romănescul, se judecă pentru seliștea Milcinești 269.

Gavril (Gavrilasco) **Siminecian**, soțul Aniței; vinde parte din Brădicești 70, 71.

Gavril Veveriță din Dorohoi, 92.

Gavril Zaharia din Rogozăni 180.

Gavrilachi din Sohodol; primește poruncă domnească 189.

Gavrilas, logofăt mare bunicul Magdei; cumpără părți din Horbinești 95.

Gavrilas (Gavrilasco) **Mateias**, fost vornic mare; primește poruncă 61; primește

- danie de la Marina parte din Mogoșești 52; dă părți din Uncăuți, Cepeleuți și Corosteni în schimbul satului Vascăuți 41; se judecă pentru satul Denisauca 266, 272, 273.
- Gavrilașco**, pîrcălab de Hotin; boier în sfat 78, 80, 81.
- Gavrița** din Șerbăcani 270.
- Găgești**, sat, pe Putna, <ț. Putna; c. Boloțești, j. Vrancea>; mori și vii din ~ dăruite de Dumitrașco Ștefan mare logofăt m-rii Bistrița 185; vad de moară din ~ întărit m-rii Vizantia 206.
- Găină**, v. **Gavril Găină**.
- Gălata**, vale; în hotarul m-rii Galata de Jos 171.
- *Gănești**, sat, <la obîrșia Tutovei, ț. Tutova; j. Bacău> 261.
- Găunoasa**, top., punct pe hotarul satului Măcișeni 260.
- Găureni**, sat <ț. Vaslui; azi Vălenii, c. Țibănești, j. Iași> 125.
- Gheanghea**, v. **Ghianghea**.
- Gheorghe**, **Gheorghe**, **Gheorghie**, **Gheorghii**, v. și **Ghiorghe**, **Ghiorghie**, **Ghiorghii**.
- Gheorghe** din Cîrligi 19.
- Gheorghe**, vistier, fiul lui Cozma, nepotul lui Ion vistier; vinde lui Avram o parte din Misăhănești H.
- Gheorghe Boldescul**, fratele lui Toader Boldescul; cumpără parte din Tulești 30.
- Gheorghe** (**Gheorghie**, **Ghiorghie**, **Ghiorghii**) **Boțul** (**Boț**), hotarnic 146, 147, I; părțile lui din Virtop alese 102; cumpără satul Răucești 3.
- Gheorghe Ghica**, domn al Moldovei; dă un obroc Mitropoliei Sucevei 118.
- Gheorghe** (**Gheorghie**, **Ghiorghie**) **Jora**, fost sulger 73, 213; se judecă și primește întărire pentru ocină din Tăutești 190; cumpără jumătate din Badeuți și din Săbășeni 226, 228.
- Gheorghe Moțoc**, din Aldești 30.
- Gheorghe Preabici**, soțul Măricăi; vinde vie de la Cotnari 103.
- Gheorghe Ștefan**, domn al Moldovei; întărește Mitropoliei Sucevei satul Poiana Vlădicăi și scutește de dări vecinii de aici 111.
- Gheorghe**, comis din Cirstești, tatăl lui Căzacul 226, 228.
- Gheorghe**, nepotul lui Nistor și al Mogoșii; se judecă pentru părți din Horbinești 95.
- Gheorghe**, scrie zăpis 104.
- Gheorghe**, staroste de negustori din Iași, 212.
- Gheorghie**, călugăr de la m-reă Rîcica; în soborul m-rii D.E.
- Gheorghie**, diac, soțul Sorei 34.
- Gheorghie** din Drăghicești; martor hotarnic 109.
- Gheorghie** din Săpoteni 77.
- Gheorghie**, fiul lui; partea sa din Săpoteni dăruită 77.
- Gheorghie**, fiul Anisie; vinde parte dintr-o moară de la Cricești 143.
- Gheorghie**, fiul lui Lupul, fratele popii Ionașco din Rușciori; vinde parte din Aldești 104.
- Gheorghie** (**Ghiorghie**), fiul lui Lupu vornic, nepotul Agahiei 220; primește întărire pentru părți din Izbiștea, Slobozia ș.a. 167.
- Gheorghie**, fiul Maricăi; împarte fiilor săi satele Volcineț și Senecăuți 208.
- Gheorghie**, fiul Măricăi; vinde jirebie din Petiia Mare 86.
- Gheorghie** (**Ghiorghie**), paharnic mare 126, 213, 228, 238, 252.
- Gheorghie**, popă din Dorohoi 92.
- Gheorghie** (**Ghiorghie**) **Aldescul**, diac 31, 32, 34, 56.
- Gheorghie** (**Ghiorghii**) **Arapul**, fost sulger mare, soțul Nastasiei 104; hotarnic 199; primește poruncă să cerceteze o pricină 207; împarte satul Căcăcenii cu Bogza călugărul 186, 196.
- Gheorghie Căpriorul** din Poiană; se judecă pentru ocină 236.
- Gheorghie Ciolpan** din Aldești 58.
- Gheorghie Corosteanul**, face schimb de ocini 41.
- Gheorghie** (**Gheorghii**) **Evloghie**, dascăl; traduce acte (sec. XVIII) 38, 91, 105, 258, 287.
- Gheorghie Năvrăpăscul** din Oboroceni, vornic de gloată 73, 238, 284, D; se judecă

- pentru ocină din Năvrăpești 235; primește întărire pentru ocini din Boureni 38.
- Gheorghie** (Ghiorghie) **Roșca**, vistier, fost ~, fiul Măguței, nepotul Chirinei Zberoaia 67, 70, 126, 198; cumpără ocini din Ivoești 154; primește întărire pentru părți din Izbiștea, Slobozia ș.a. 167, 207, 220.
- Gheorghii**, fiul lui Costea din Săcuieni; vinde finețe din Scurteni, Zărnești și Perperic 83.
- Gheorghii Cehan** 200.
- Gheorghii Ciupag** din Găureni 125.
- Gheorghii Mancăși** din Uricani; cumpără și primește întărire pentru ocină din Poiana Mănăstirii 125.
- Gheorghii Moghila**, mitropolit al Sucevei, unchiul lui Miron Barnovschi; ctitor al m-rii Văleni 79.
- Gheorghii Oana** 200.
- Gheorghiiță**, v. și **Gherghiiță**, **Ghiorghiiță**.
- Gheorghiiță**, fiul lui Dumitru; se judecă pentru ocină din Tunguzeni 268.
- Gheorghiiță**, fost sulger, fiul lui Dumitrașco Ștefan logofăt; se judecă pentru ocină din Tăutești 190.
- Ghera** din Șerbăcani 270.
- Gheran**, via lui ~ din Costești 200.
- Gherei**, pîrîul ~ de la Băloșești; moară în ~ 283.
- Ghergheloaia**, partea ei din Buciocica 201.
- Gherghii Părciu** din Costești 200.
- Gherghil Oarca**, vinde vie de la Bacău 47.
- Gherghiiță**, v. și **Gheorghiiță** și **Ghiorghiiță**.
- Gherghiiță** din Birgăoani 3.
- Gherghiiță** din Bodești 103.
- Gherghiiță** (Ghierghiiță), fratele lui Ștefan; se judecă pentru poiana Muncei 28, 29; vinde parte din ea 195.
- Ghevasie** din Ghigoești 68.
- Gheuca**, v. **Dumitrașco** ~ și **Simion** ~.
- Ghianghea**, v. **Ionașco** ~ și **Lupul** ~.
- Ghica**, v. **Gheorghe Ghica**.
- Ghiciul** din Dorohoi 92.
- Ghidion**, călugăr de la m-rea Rîcica; în soborul m-rii D, E.
- Ghidion Ursu**, călugăr de la m-rea Rîcica; în soborul m-rii D, E.
- Ghigoescul**, v. **Isac Ghigoescul**.
- Ghigoești**, sat, <ț. Neamț; c. Ștefan cel Mare, j. Neamț>; pămînturi din ~ reluate de vechii stăpîni de la Cirstea Derlă 68.
- Ghilahoi**, pîrîu, <afluent al Bîrladului>; sat pe ~ 200.
- Ghiordeea**, v. **Ștefan Ghiordeea**.
- Ghiorghe**, **Ghiorghie**, **Ghiorghii**, v. și **Gheorghe**, **Gheorghe**, **Gheorghii**, **Gheorghie**.
- Ghiorghe**, fiul lui Ștefan vornic; imparte cu Nastasia satul Șătrăreni 184.
- Ghiorghe**, fost hatman, tatăl lui Radu! fost vornic și al lui Simion 3.
- Ghiorghe**, nepotul lui Pirvan fost mare armaș vinde ocină din Ruși 248.
- Ghiorghe**, țigan al Episcopiei de Roman 152.
- Ghiorghii**, fiul lui Mechea, fratele lui Apostol; cumpără loc de casă din Iași 239.
- Ghiorghii**, popă din Bacău, ginerele lui Arhip pitar; primește întărire pentru părți din Tămași 63.
- Ghiorghiiță**, v. și **Gheorghiiță**, **Gherghiiță**.
- Ghiorghiiță**, fiul Nastasiei și al lui Arsenie fost logofăt; vinde satul Răucești 3.
- Ghirvasie** din Domnești; martor hotarnic 109.
- Giamăna**, deal, <în Valea Arinilor, c. Măgîrești, j. Bacău>; parte întărită lui Tofan Seachil 278.
- Giorge** din Zlătărești 93.
- Giose**, v. **Ion Giose**.
- *Giulinți**, sat pe Prut <ț. Dorohoi; j. Botoșani>; întărit lui Pătrașco Ciogolea logofăt 285.
- Giumătășeni**, sat, <pe Jijia, ț. Hirău; j. Botoșani>; contopit cu Jijia, c. Albești, j. Botoșani> C.
- *Giurcani**, sat, pe Tutova, <ț. Tutova; lângă Dorneni, c. Plopana, j. Bacău>; jumătate de sat, cu loc de heleșteu și de moară, cumpărată de la Pătrașco de către Avram și întărită fiului acestuia, Ionașco Avram H.
- Giurcea Minjea**, unchiul lui Ionașco Minjea uricar 251.
- Giurgiov**, pîrîu la Slăvnicieni; sat pe ~ 42.

Gîdei, v. **Toader Gidel**.
Gîdinți, sat, < ț. Roman; c. Sagna, j. Neamț>; loc din ~ al lui Dumitru Bu-
 huș mare vistier 84.
Gîndac, bunicul lui Ursu 39.
Gînscă, v. **Costantin Gînscă**, **Udrea Gînscă**.
Gîrbești, sat, < ț. Vaslui; c. Țibana, j. Iași>; vad de moară la ~ 125.
Gîrbove, top. la Vîrtop 101.
Gîrla de Gios a Putnei, la Căpotești, <con-
 topit cu Putna, c. Bolotești, j. Vrancea>;
 vad de moară pe ~ H.
Gliga, v. și **Griga**.
Gliga, 291.
Gliga din Părăginești 19.
Gliga Hrincovieiu, bunicul Marincăi 75.
Gliga Răul, țigan, tatăl lui Toma, al lui
 Voica ș.a. H.
Gligeni, sat, ț. Iași, < azi R.S.S. Moldove-
 nească, Hlingeni, c. ~, r. Fălești>;
 dăruit de Moise Movilă voievod lui
 Pătrașco Ciogolea logofăt al treilea,
 fratelui său Miron și tatălui lor 78.
Gligor, fiul lui Petrea Stancăș; vinde ocină
 din Boghieni 270.
Gligor, ruda lui Iurașco și a lui Ilea; se ju-
 decă și primește întărire pentru ocină
 din Tunguzeni 268.
Gligoraș, v. și **Grigoraș**.
Gligoraș, călugăr de la m-rea Rîcica; în
 soborul m-rii D, E.
Gligoraș, fiul lui Vasilii uricar; traduce
 acte (sec. XVIII) 45, 46.
Gligorcea din Climești 221.
Gligorcea din Năvrăpești; vinde ocină 235.
Gligorcea, fratele lui Moțoc; vinde parte
 din Țibiriha 249.
Gligori, **Gligorie**, **Gligorii**, v. și **Grigore**,
Grigorie.
Gligori, țigan al m-rii Tazlău 224.
Gligorie, călugăr de la m-rea Rîcica; în
 soborul m-rii D, E.
Gligorie cel bătrîn din Ostăpceni; martor
 hotarnic 258.
Gligorie din Ghigoești 68.
Gligorie din Miclăușani 283.
Gligorie din Roșiori; se judecă pentru
 ocină 89.

Gligorie, fiul lui Gheorghe din Volcineț;
 împarte cu frații săi satul Volcineț și
 Senecăuți 208.
Gligorie, fiul Urței, nepotul Avrămiei;
 vinde vie din Băiceni 73.
Gligorie, fratele lui Trifan 34.
Gligorie, popă din Cozmești 175.
Gligorie, popă din Șerbești 143.
Gligorie, popă; se judecă pentru seliștea
 Milcinești 269.
Gligorie, popă; se judecă pentru loc din
 hotarul Codăeștilor 218.
Gligorie, țigan, fiul lui Danciul, fratele lui
 Guguian și al lui Loghin; întărit lui
 Ionașco Avram și fraților acestuia H.
Gligorie, vornic, soțul Maricăi 182.
Gligorie Arbure, fost pivnicer; se judecă
 pentru jumătate din Brăești 286, 298.
Gligorie Blendea, se judecă pentru poieni
 de pe apa Moldovei 242.
Gligorie Borcea din Berești 34.
Gligorie Bordea din Pădureni 34.
Gligorie Bucium, tatăl lui Lupașco Bucium
 spătar, fost vornic de poartă 19, 58, I;
 < fost staroste de Putna> I.
Gligorie Goia 283.
Gligorie Grecul, din Pășcani 176; vinde
 jirebii din Ungurași 205, 211.
Gligorie Ioniță 289.
Gligorie Ropceanul, cumpără și primește
 întărire pentru parte din Storojineț 64.
Gligorie Susanul din Torcești 288; martor
 hotarnic 109.
Gligorie Țănța, țigan, fiul lui Țăcușă,
 fratele lui Stavăr, al lui Ion ș.a.; întărit
 lui Ionașco Avram și fraților acestuia H.
Gligorie (**Gligorașco**, **Gligori**, **Grigorie**)
 Ureche (**Urechi**), spătar mare 126, 213,
 228, 238, 282, D; se judecă și primește
 întărire pentru părți din Horbinești 95.
Gligorii, popă din Rădeni 261.
Gligoroaie, bunica lui Crăciun 283.
Gliguța, în pricină pentru satul Păscari 92.
Glimée, top. la Vîrtop 101.
Gligeni, sat, ț. Soroca; < azi R. S. S. Mol-
 dovenească, Hlingeni, c. Mihuleni, r.
 Rezina>; parte dăruită de Ianache pos-
 telnic m-rii Sf. Sava și întărită 24, 134.

- Glodeni**, sat, < ț. Vaslui; în Bereasa, c. Dănești, j. Vaslui>; săteni din ~ în calcă un loc din Codăești 218.
- Glodul**, munte, < ț. Neamț>; hotar al bra-niștii m-rii Neamț 15, 141.
- Gociul**, diac; cumpără seliștea Cobla 217.
- Goclul** din Lozeni 92.
- Gociul**, slugă domnească; primește poruncă de hotărnicire 281.
- Goia**, v. și **Gligorie Goia**.
- Goia**, soția lui ~ se judecă pentru părți din Rusii Blăgoiești, Fîrtești ș.a. 244.
- Goliaș**, vătaf mare de ț. Vaslui 291.
- Golia**, m-re, v. Iași, țirg.
- Golia**, țigan al m-rii Tazlău 224.
- Gorcea**, v. **Udrea Gorcea**.
- Gorgan**, v. **Gavril Gorgan**.
- Gornești**, sat, < ț. Covurlui; înglobat în Smulți, c. ~, sau Drăgușeni, c. ~, j. Galați>; în hotar cu satul Măcișani 260.
- Goșmani**, sat, < ț. Neamț; Bircu-Goșmani, contopit cu Goșmani, c. Români, j. Neamț>; părți revenite în urma unei împărțiri lui Tofan Seachil 252, 254.
- Grajdă**, socrul lui Grigorie 289.
- Grama**, v. și **Gavril Grama**.
- Grama**, stolnic mare 67, 70, 126, 198, 213, 228, 252; boier în sfat 78, 80, 81; primește poruncă să cerceteze o pricină 205; chezaș 107; ocină din Costești răscumpărată de la el 282; se judecă 138.
- < Grațiani>, v. **Gaspar < Grațiani>**, domn.
- Grăjdan**, vinde prisăci cu livezi din Muncel 83.
- ***Greci**, sat pe Bogdana, ț. Tutova; < în hotar cu Cernați, contopit cu Cepești, c. Bogdănița, j. Vaslui> 200; ocini întărite lui Ionașco Bitcovici și fratelui său Condre 162.
- Greceanu**, v. **Niculai Greceanu**.
- Grecul**, v. și **Gligorie Grecul**.
- Grecul** din Pășcani, tatăl lui Gligorie 204, 211.
- Grecul**, țigan; întărit lui Ionașco Avram H.
- Gricica**, șoltuz din Siret 227.
- Griga**, v. și **Gliga**.
- Griga**, fiul Mintei; vinde ocină din Dersca 227.
- Griga**, vătaf; bunicul lui Petria 158.
- Grigoraș**, v. și **Gligoraș**.
- Gligoraș**, vistiernic; traduce act (sec. XIX) 42.
- Grigoraș Borodaci**, fratele lui Costache, strănepotul lui Toader Bucotco clucer; vinde parte din Tămășani 75.
- Grigoraș Gușă**, traduce act (sec. XVIII) 110.
- Grigore**, Grigorie, v. și **Gligori**, **Gligorie**, **Gligoril**.
- Grigore** din Dorohoi 92.
- Grigore** din Hămeiș; solicită domnului carte de apărare 189.
- Grigore**, se judecă pentru satele Birzești, Ludești și Bănești 169.
- Grigorie**, fiul lui Damiian; cumpără și primește întărire pentru părți din Căpotești 183.
- Grigorie**, ginerele lui Grajdă 289.
- Grigorie**, popă; autentifică traducere (sec. XIX) 229.
- Groapeli**, top. la Săcuieni 83.
- Grope**, top. la Virtop 101.
- Grosul**, v. **Toader Grosul**.
- Grozav**, v. și **Gruzav**.
- Grozav** cel bătrîn din Dorohoi 92.
- Grozav** din Dînceni C.
- Grozav**, fiul lui Medeiu; vinde ocină din Cîrnești 180.
- Grozava**, părțile ei din Virtop alese 102.
- Grozava**, soția lui Stratul Bolea fost clucer; răscumpără ocină din Costești 282.
- Grozea** 270.
- ***Grozești**, sat, < ț. Bacău; lingă Cîndești, c. ~, j. Neamț> 146, 147.
- Grumaz**, v. și **Vasile Grumaz**.
- Grumaz**, cumpără jumătate din Pietriș 150.
- Gruzav**, v. și **Grozav**.
- Gruzav**, bunicul lui Vasile și al lui Dumitru 229.
- Gudille**, țigan, fiul lui Tărzea, frate cu Nistor; întărit lui Ionașco Avram și fraților acestuia H.
- Gugulan**, țigan, fiul lui Danciul, frate cu Loghin și Gligorie; întărit lui Ionașco Avram și fraților acestuia H.
- Gurcea**, popă; scrie act 229.

Gușă, v. Grigoraș Gușă.
Guțăști, v. Pietrosul, sat.
Guțul din Făurești 116.

H

Hadimbul, v. Petrea **Hadimbul**.

Hanco din Brăești 92.

***Hangul**, m-re, < ț. Neamț; dispărută sub lacul de acumulare Bicaz>; hram 137; primește danie o poiană 137; hotarul m-rii întărit 12; se judecă pentru Ursești, Crăcăoani ș.a. 79.

Haret din Călimănești 253.

Hariton, călugăr de la m-rea Tazlău 32, 34.

Hariton, egumen al m-rii Voroneț; se judecă pentru poiană de la Tomești 231.

Hariton, fiul lui Vasile Mîrdan din Băloșeni, nepotul lui Tomșa; vinde ocină din Băloșeni 18.

Havoroniasa, v. **Costanda Havoroniasa**.

Hăbășasca, v. **Maria Hăbășasca**.

Hălărești (**Hărulești**), sat, ț. Tutova; < c. Iana, j. Vaslui>; ocină vîndută de Dumitrașco Șeptelici lui Simion Gheuca mare medelnicer 277.

***Hălășani**, sat, < pe Bistrița, ț. Neamț; j. Bacău> 180.

Hălășteiani (**Hălăștiiani**), sat, < ț. Roman; Heleșteni, c. ~, j. Iași> 283; act scris în ~ 267, 297.

Hălăuca, pîriu; hotar al braniștii m-rii Neamț 15, 141.

Hălcani, sat, < ț. Hîrlău; c. Șipote, j. Iași> 293.

Hămeluș, sat, < ț. Bacău; Hemeiuși, c. ~, j. Bacău> 189.

***Hănești**, sat, < ț. Suceava; lîngă Rudești, c. Grămești, j. Suceava> 163.

Hănțăoi, v. **Nedre Hănțăoi**.

Hărăbor, postelnic, strămoșul Călinei și al lui Nacul 43.

Hărăscul, v. **Toader Hărăscul**.

Hărcul, tatăl lui Mihalcea 116.

Hărea, fiul Mariței din Roșiori; vinde ocină din Popești 56, 58.

Hărlicești, sat, < ț. Neamț; înglobat în Orbic, acesta contopit cu or. Buhuși, j. Bacău> 104.

Hărulești, v. **Hălărești**, sat.

Hăsnășeni, sat, < ț. Suceava; azi Sodomeni, or. Pașcani, j. Iași>; loc de casă vîndut de Erimia Noaptes lui Ionăscuță Prăjescul postelnic al treilea și întărit 175.

Hăugul, v. și **Costantin ~**, **Sava ~**.

Hăugul, fiii lui ~ 18.

Hendrești, sat, < ț. Roman; Hîndrești, c. Oțeleni, j. Iași> 283.

Herești, sat, < ț. Suceava; contopit cu Cristești, c. Cristești, j. Iași>; întărit m-rii Pobrata 222, 223.

Herlic, v. **Ion Herlic**.

Hilimon din Găureni 125.

Hilimon, nepotul lui Nistor; se judecă pentru părți din Horbinești 95.

Hilimon, tatăl lui Ionașco din Chicoșești 49.

Hilimon, vecin al lui Mihașco Cornaci, fugit 246.

Hilip, bunicul lui Nedeață și al Ilenei 249.

Hilip din Arămești 34.

Hilip din Jăcicani 180.

Hilipiel 146, 147.

Hivoreni, v. **Viforeni**, sat.

Hircul, pîriu; hotar al satului Siliștea I.

Hîrlău, ținut; sate și seliști din ~ 11, 39, 62, 79, 184, 188, 217, 232, 298, A.

Hlăpești, sat, < ț. Neamț; c. Dragomirești, j. Neamț> 3.

Hlincea, sat, < ț. Iași; c. Ciurea, j. Iași>; prisaca m-rii Aron Vodă de la ~ 48.

Hlucicina, v. **Alexa Hlucicina**.

Hociungu, v. și **Eremia ~**, **Maftei ~**.

Hociungul, fiii lui din Stănășlivești se judecă pentru ocină 98.

Horaiț, pîriu, < afluent al Sucevei>; hotar 99.

Horbinești, sat, < ț. Hotin; azi R. S. S. Moldovenească; Gordinești, c. ~, r. Edinița>; judecată pentru părți din ~ între Procop ș.a. și Grigore Ureche spătar 95.

Horgești (**Horjăști**), sat, pe Răcătău, ț. Agiud; < Horgești, c. ~, j. Bacău>;

părți cumpărate de < Condrea > Bucium și întărite nepotului său, Lupașco Bucium spătar I.

Hotin, cetate, < azi R. S. S. Ucraineană, reg. Cernăuți >; pîrcălabi de ~ 41, 61, 78, 80, 81; ocolul ~ 69.

Hotin, ținut; sat din ~ 208.

Hrana, aprod 270.

Hraniță, v. Mierăuță Hraniță.

Hrean, fratele lui Coste H.

Hreasca, sat, < ț. Suceava; Hreățca, c. Vulturești, j. Suceava > 158.

***Hrincești**, sat, < ț. Suceava; lingă Cajvana, c. ~, j. Suceava >; în hotar cu satul Meleșăuți 99.

Hrincoviciu, v. Frănțian ~, Gliga ~ și Ionașco ~.

***Hrișcani**, sat, ț. Neamț; < lingă Dragomirești, c. ~, j. Neamț >; în hotar (1802) F.

Hriza, ureadnic < de Bacău > 47.

Hrușovăți, sat, < ț. Hotin, azi R. S. S. Ucraineană; Grușevița, c. Babin, r. Chelmenți, reg. Cernăuți > 208.

Huhulea, v. și Vasile Huhulea.

Huhulea, pîrcălab, tatăl Neacșei, al lui Petre și al lui Vasile călugăr I; stăpîn în Tăutești 190.

Humor, m-re, < ț. Suceava; în s. Mănăstirea Humorului, c. ~, j. Suceava > 230; primește întărire pentru o prisacă din braniștea Bohotin 290.

Hurduga, munte, < ț. Neamț >; hotar al braniștii m-rii Neamț 15, 141.

Hurnuez Grev..., căpitan; primește un suret (menț. tirzie) 90.

Huși, sat, < ț. Suceava; c. Preutești, j. Suceava > 82.

Huși, ținut 168; șoltuz și pîrgari de ~ 200; vii 167, 207, 209, 210, 220; Episcopie de ~: episcop 188.

I

Iachim (Echim) **Bandur**, vornic de gloată 73, 97, 126, 238.

Iacob **Ficău**, vinde vie de la Bacău 47.

Iacomiiasa, v. **Păscălina Iacomliasa**.

Iacov Moțoc, diac din Vășcani 283.

Iamandi, fiul lui Enache din Vaslui; vinde țigan 93.

Ianache, v. și **Enache**.

Ianachi, diac; scrie acte domnești 196, 225, 271.

Ianăș (Ianoș, Ianus, Ianuș), diac; scrie acte domnești 26, 110, 116, 118, 145, 156, 194, 199, 276, 296.

Ianăș Băliei, diac; scrie act domnesc 141.

Iancu < Sasul > voievod, domn al Moldovei; acte de la ~ E,H.

Iarali, v. **Dumitrașco Iarali**.

Iași (Eși, Ias, Iaș), ținut; scaun domnesc 111; staroste de negustori 212; preoți și diaconi 181; Ulița Nouă 239; case și locuri de case 114, 239; feredeu 37; biserici și mănăstiri:

Aroneanu (m-reă lui Aron voievod, Sfîntul Nicolae, din țarină); hram 145; prisaca de la Hlincea a m-rii ~ 48; judecată cu m-reă < Văleni > pentru parte din Dănești 145;

***Galata de Jos** (m-reă lui Balica); hram 50; metoh al m-rii de la Sinai 50; loc al m-rii ~ stilpit 171; primește întărire pentru Pînteșeni 50; carte de apărare pentru hotarul din jur 72;

Galata de Sus, m-re 65; ctitor 54; metoh al bisericii din Ierusalim 188; primește întărire pentru Vilcești, Belcești ș.a. 54, 188, scutire pentru Vilcești 225, carte de apărat pentru fi-națul de la Petrești 160 și Vorovești 161; cotropește seliștea Văcotești 251;

Golia, m-re; se judecă 23; prezintă drese false pentru Vinători 80;

Sfîntul Nicolae < domnesc >, biserică; primește obroc și scutire de dări 127;

Sfîntul Sava, m-re; primește danie parte din Șerbănești 202, 203; primește întărire pentru Larionești, Glițeni ș.a. 24, 134, 258, A; se judecă pentru vii 97, 256;

Uspenia (Adormirea), m-re; primește scutire de dări 17;

acte scrise în ~: *passim*.

Iași, ținut; sate din ~ 18, 43, 78, 187.

- Idrici**, pîrîu, afluent al Bîrladului; sat la gura sa H.
- Ieremia**, v. și **Eremia**, **Irimia**.
- Ieremia** (Eremia, Eremia, Irimia) **Moghila** (Movilă), domn al Moldovei, tatăl lui Costantin Movilă voievod 70, unchiul lui Moise Movilă voievod 28, 71, 78, 80; vecini fugiți în zilele lui ~ 192; trecut în pomelnicul m-rii Hangul 78; acte de la ~ 28, 39, 42, 70, 71, 95, 130—132, 154, 156, 195, 242, 245, 248, 266, 272, 273, A, B, H.
- Ierusalim**, oraș, < Iordania >; biserică din ~ 188; metoh al bisericii patriarhale din ~ A.
- Iezer**, pîrîu, < afluent al Tutovei >; sat pe ~ 248.
- Ifrim**, v. și **Efrim**.
- Ifrim**, fratele lui Crăciun, al lui Andreica și al Drăghinei; primește întărire pentru Todireni 11.
- Ifrim**, ruda lui Procop; se judecă pentru părți din Horbinești 95.
- Ifrim**, țigan al m-rii Tazlău 224.
- Iftimie**, călugăr de la m-rea Bisericiani 146.
- Ignat** din Dorohoi 92.
- Ignat**, prisaca lui ~, top. la Șetrăreni 258.
- Ihnatu**, se judecă pentru ocină din Curenii 139.
- Ihnatu**, se judecă pentru ocină din Curenii 139.
- Iarie** din Todereni 221.
- Iea** din Tunguzeni; se judecă și primește întărire pentru ocină din Tunguzeni 268.
- Iea**, fiul lui Lazor, nepotul Ciobăneșei; partea lui din Botoi răscumpărată 261.
- Iea**, popă din Adjud 288.
- Iea**, fost șetrar, tatăl lui Andrei fost armaș 2.
- Iea Udrea**, diac 58.
- Ieana**, comisoaie; vinde jumătate din Toderești 109, 253.
- Ieana**, fiica lui Badiul, strănepoata lui Toader Bucotco clucer; vinde jumătate din Răchiteni 75.
- Ieana**, mama Martei și a Șcheaucăi 115.
- Ieana**, nepoata lui Hilip; vinde ocină din Huși 248.
- Ieana**, țigancă, fiica lui Nistor țiganul; dată în schimb de Ionașco Tăbîrță vâtaf m-rii Pobrata 275.
- Iliaș**, v. și **Alexandru Iliaș**.
- Iliaș** < Rareș >, domn al Moldovei; acte de la ~ 39, 251.
- Ilie** 289.
- Ilie**, fiul lui ~, stăpîn în Rușciori și Dumbrăvița 274.
- Ilie**, fiul lui Onciul; se judecă și primește întărire pentru Cumpănești, Burani ș.a. 219.
- Ilie**, logofăt (menț. tirzie) 187.
- Ilie Șeptelici** 158.
- Ilii Boldescul** (menț. tirzie) 49.
- Ilii Vrabii**, postelnic, soțul Nastasiei; cum-pără ocini din Berezăni 105, și Botoiu 261.
- Iliiaș**, v. și **Alexandru Iliaș**.
- Iliiaș** din Vaslui 200.
- Ilinca**, fiica lui Onul Sămion, soția lui Borotcu; primește întărire pentru o parte din Dînceni C.
- Ilinca**, mama lui Vidrașco și a lui Cîrste 64.
- Ilinca**, soția lui Hurnuezi Grev... că-pitan (menț. tirzie) 91.
- Ioan**, călugăr de la m-rea Rîcica; în soborul m-rii D, E.
- Ioan**, fost episcop < de Rădăuți >; schimbă țigani cu Episcopia de Rădăuți 264.
- Ioan**, popă; scrie zăpis 154.
- Ioan**, tatăl lui Moiseiu 154.
- Ioan voievod**, domn al Moldovei; act de la ~ 251; judecată în zilele lui ~ I.
- Ioana** din Virtop; pămînturile ei alese 102.
- Ioana**, soția lui Ion fost vornic 105.
- Ion**, bunicul lui Ciolpan II.
- Ion** din Dăniceni; se judecă pentru ocina Dărdăreștilor din Pogoceni 91.
- Ion** din Dărmănești; vinde curătură la Straja 8.
- Ion** din Dorohoi 92.
- Ion** din Mărășești; martor hotarnic 109.
- Ion** din Ruptura 34.
- Ion** din Urdzici 19.
- Ion** din Văculești 92.
- Ion**, fiul lui Marcul Noroceja; vinde un pămînt din Săcuieni 83.

- Ion**, fiul lui Neacșu, fratele lui Lazor; vinde părți din Horgești și Nănești I.
- Ion**, fiul lui Pavăl; traduce act (sec. XVIII) 39.
- Ion**, fiul lui Ștefan vornic; împarte satul Șetrăreni cu Nastasia, fiica Irinei 184.
- Ion**, fiul lui Șteful; vinde ocină din Ruși 248.
- Ion**, nepotul lui Petru Berteza, fratele popii Luca Plotun; vinde seliștea Milcinești 269.
- Ion**, popă din Frăcești 180.
- Ion** (Ioan), popă din Read; cercetează o pricină 146, 147; scrie mărturie hotarnică 146.
- Ion**, țigan, fiul lui Țăcușă, fratele lui Stavăr și al lui Gligorie Țănțea; întărit lui Ionașco Avram și fraților acestuia H.
- Ion**, țigan, fratele lui Băsărab, al lui Nicooară ș.a.; dăruit de către Marica Episcopiei de Roman 243.
- Ion**, țigan al m-rii Tazlău 224.
- Ion**, țigan; vîndut de Ciolpan II.
- Ion**, vistier, tatăl lui Cozma, bunicul lui Gheorghe vistier H.
- Ion**, fost vornic; se judecă pentru ocină din Berezeni 105.
- Ion** Bîrliga, nepotul lui Ivan, tatăl lui Costin 95.
- Ion** Brăteanul, tatăl lui Toader 116.
- Ion** Carapotona, șoltuz de Bîrlad 88.
- Ion** Chițu din Popești, tatăl Sorei 55, 58.
- Ion** Ciolpan din Săoani; vinde ocină 13.
- Ion** Dumitru din Stîngaci 200.
- Ion** Focea, diac; scrie acte domnești 1, 28, 29, 45, 46, 154, 162, 164, 175, 197, 207, 210, 218, 222, 232, 242, 248, 270, 283—286, 291, 298.
- Ion** Giosea, țigan; dat în schimbul altui țigan de m-rea Pobrata lui Ionașco Tăbîrță vâtaf 275.
- Ion** Herlic, vinde ocină din Popești 58.
- Ion** Oni din Pogoceni; gazda unor tilhari 91.
- Ion** Postrăv, vinde ocină din Plopoasa 49.
- Ion** Potop, tatăl Tudoscăi; vinde ocină din Săcuieni 83.
- Ion** Prăjescul, fost ceașnic al treilea, fiul lui Ștefan Prăjescul fost stolnic mare; vinde seliștea Popișcani 123; se judecă și primește întărire pentru ocină din Poiană 236.
- Ion** Strugari din Spineni, tatăl lui Alexa 125.
- Ion** Vlașco (Flașcoe) 146, 147.
- Ion** vodă, v. Ioan vodă.
- Ion** Zaz 34.
- Ionașco** 77.
- Ionașco** 106.
- Ionașco**, diac din Bodești 101, 102.
- Ionașco**, diac din Galbeni; scrie zăpis 30.
- Ionașco**, diac; scrie acte domnești 20, 132, 191, 193, 214, 240, 241, 246, 256, I.
- Ionașco**, diacon 293.
- Ionașco** din Băloșeni, fiul lui Vasile Mîrdan, nepotul lui Tomșa; vinde ocină din Băloșeni 18.
- Ionașco** din Borsunești 116.
- Ionașco** din Crăești 259.
- Ionașco** din Curenii; se judecă pentru ocină din Curenii 139.
- Ionașco** din Mușătești; primește poruncă să cerceteze o pricină 274.
- Ionașco** din Năvrăpești; vinde ocină 235.
- Ionașco** din Negrești 3.
- Ionașco** din Roznăvu; se judecă pentru un inel 144.
- Ionașco** din Săoani; vinde ocină 297.
- Ionașco** din Șerbești 143.
- Ionașco** din Ungurași 204.
- Ionașco**, fiul popii Buda, nepotul lui Boris Braevici; se judecă și primește întărire pentru jumătate din Brăești 286.
- Ionașco**, fiul lui Budzea 293.
- Ionașco**, fiul lui Coste 58.
- Ionașco**, fiul lui Crăciun 259.
- Ionașco**, fiul Drăghinei, nepotul lui Pilat; vinde ocină din Șendrenii 39.
- Ionașco**, fiul lui Fătul, nepotul Chirenei Zberoaia; primește întărire pentru părți din Izbiștea, Pietrosul ș.a. 167, 220.
- Ionașco**, fiul Palaghiei, nepotul lui Bantăș vornic; vinde ocină din Drăgușani 2 și din Șendrești 65.
- Ionașco**, fiul lui Stroici logofăt; vinde satul Călinești 151.

- Ionașco**, fiul Țigancei, nepotul lui Gavril; vinde ocină din Ivoești 154.
- Ionașco**, ginerele lui Barbă Albă; vinde două Țigănci II.
- Ionașco**, nepotul lui Cehan 115.
- Ionașco**, nepotul lui Nicoară hatman; se judecă și primește întărire pentru ocini din Balosinești și Bicani 66.
- Ionașco**, pîrcălab de Bacău 32.
- Ionașco**, popă, fiul lui Lupul; vinde parte din Aldești 104.
- Ionașco**, se judecă și primește întărire pentru ocină din Roșiești 89.
- Ionașco**, stegar 142.
- Ionașco**, Țigan; dăruit de Vasile Lupu lui Gavril hatman și pîrcălab de Suceava 94.
- Ionașco**, Țigan al m-rii Tazlău 224.
- Ionașco**, văr primar al lui Florea Robul; se judecă pentru deșugubină 291.
- Ionașco**, vătămă din Podoliani 104.
- Ionașco**, vornic de Dorohoi; hotarnic 22.
- Ionașco**, vornic de gloată 213, D.; hotarnic 171.
- Ionașco Avram**, vornic de gloată, fost ~, fiul lui Avram, fratele lui Ștefan și al lui Vasile 73, D.; primește întărire pentru părți din Misăhănești, Giurcani și Mănăești și pentru robi Țigani H.
- Ionașco Biteovici**, diac, fiul lui Lazor Bitcovici; primește întărire pentru ocini din Greci 162.
- Ionașco (Ioan) Boldescul**, fost cupar; se înțelege cu m-rea Bisericieni pentru satul Vinători 60, 80, 122, 126.
- Ionașco Bolișor** din Costești, tatăl lui Vasilie și al lui Orăș; partea lui din Costești vîndută și răscumpărată 282.
- Ionașco Calapod** din Băloșești; cumpără și vinde ocină 283.
- Ionașco Căula** din Torcești, tatăl lui Trif 142.
- Ionașco Cehan**, vornic mare de Țara de Jos 59, 67, 69, 70, D.; boier în sfat 78, 80, 81; primește ocină din Slipoteni de la Vasile și fratele său Dragul pentru că le-a plătit o gloabă 88.
- Ionașco Costiceanu** din Roșiori; se judecă pentru o ocină 89.
- Ionașco Cășăscu**, tatăl lui Merăuți pîrcălab 216.
- Ionașco Cluci** din Cernăuți; se judecă pentru seliștea Denisanca 266.
- Ionașco Crasnicel**, fiul lui Andronic; vinde ocină din Dragomirești 116.
- Ionașco Cușculeț** din Săpoteni; vinde ocină 77.
- Ionașco Dobrinchi**, uricar; se judecă și primește întărire pentru Măcicăteni 150.
- Ionașco Florescul** din Cernăuți; se judecă pentru seliștea Denisanca 266.
- Ionașco Ghianghea (Gheanghea)**, logofăt mare, fost ~ 59, 67, 70, 159, 163, 198, 213, 228, D, tatăl lui Lupul II; ispravnic de acte domnești: *passim*; primește zălog ocină din Tăutești 190; serie zapis 59.
- Ionașco Hrinoviciu**, fiul Nastasiei, stră-nepotul lui Toader Bucotco clucer; vinde părți din Tămășani și Răchiteni 75.
- Ionașco Jorea**, fost vornic; primește împu-ternicire pentru Vercești 193; se judecă și primește întărire pentru seliștea Milcinești 269; dă m-rii Voroneț seliștea Mușinți în schimbul seliștii Milcinești 262, 263.
- Ionașco Lazorovici** 163.
- Ionașco Mimari**, Țigan; dăruit de Vasile Lupu voievod lui Gavril hatman și pîrcălab de Suceava 94.
- Ionașco Minjea (Minja)**, uricar; scrie acte domnești 2, 24, 75, 120, 122, 129, 135—137, 211, 213, 245, E; primește întărire pentru Văcotești 251.
- Ionașco Năvală** din Soci 268, 283, 298.
- Ionașco Păliei** din Domnești; martor hotarnic 109.
- Ionașco Poniciu**, tatăl lui Ursul Poniciu 62.
- Ionașco (Ionăscuță) Prăjescul**, postelnic al treilea 184, 283; hotarnic 12; cumpără loc de casă din Hăsnășeni 175; cumpără satul Vlădeni D,E.
- Ionașco Răspop** din Bodești 103.
- Ionașco Rodna** din Măcicăteni; se judecă 150.

- Ionașco Roșca**, diac; se judecă pentru Săpoteni 77.
- Ionașco Salom** 146, 147.
- Ionașco Stroiici**, fiul lui Stroiici fost logofăt; vinde satul Ungurași 211.
- Ionașco Tăbîrță**, vătaf din Purcelești 175, 284; face schimb de țigani cu m-reă Pobrata 275; cumpără și primește întărire jumătate de pricut din Purcelești 163.
- Ionașco Tizian**, diac; scrie zăpis 33.
- Ionașco Toța**, apod 114, 115.
- Ionașcu** din Scinteia 229.
- Ionașcu**, fiul lui Dumitru; vinde ocină din Petiia Mare 158.
- Ionașcu**, fiul lui Hilimon din Chicoșești; cumpără și vinde ocină din Plopoasa 49.
- Ionașcu**, fiul lui Vascani 202.
- Ionașcu Pitriscul** din Vlădeni; ocinile lui întărite lui Ciomîrtan din Dășeni 149.
- Ionașcu Vălește**, fiul lui Micul; se judecă pentru ocini din Forloești și Ungheni 278.
- Ionașcu Vlădiceanul**, hotarnic 230.
- Ionașcuță**, v. **Ionașco**.
- Ionășești**, sat, < ț. Tecuci; c. Nicorești, j. Galați > 109, 253.
- Ionco** din Dorohoi 92.
- Ionichi**, episcop de Roman (sec. XVIII) 110.
- Ionichie**, dichiu; traduce act (sec. XIX) 230.
- Ionici**, fiul Bântășoaei 115.
- Ioniță**, v. și **Gligorie Ioniță**.
- Ioniță**, din Călimănești 109.
- Ioniță Vașul**, bunicul lui Repede 294.
- Iordache**, popă din Dorohoi 92.
- Iordache Donici**, agă; autentifică o copie (sec. XIX) 42.
- Iordachie**, fiul Maricăi, nepotul Agahiei; primește întărire pentru părți din Izbiștea, Slobozia ș.a. 167.
- Iordachie < Cantacuzino >**, fost vistiernic 100, 126, 186; cumpără satul Poprin-cani 238.
- Iordăchielea**, v. **Vasilie Iordăchielea**.
- Iosifu**, călugăr de la m-reă Rîșca; martor hotarnic 1.
- Iosip** din Climești 221.
- Iosip** din Dănești 255; martor hotarnic 100.
- Ipifanie**, călugăr de la m-reă Voroneț 237.
- Irimia**, v. și **Eremia**, **Ieremia**.
- Irimia** din Crăești 259.
- Irimia**, ȣigan, fiul lui Bodin; întărit lui Ionașco Avram H.
- Irimia Murguleț** 99, 158.
- Irimie Vernav**, diac; primește întărire pentru finețe și pămînturi din Săcuieni și pentru prisăci din Muncel 83.
- Irimiia** din Turburea; martor hotarnic 100.
- Irina**, v. și **Chirina**.
- Irina**, fiica lui Badiul, nepoata lui Gaf-tonie, strănepoata lui Toader Bucotco clucer; vinde jumătate din Răchiteni 75.
- Irina**, fiica popii Măteias; primește întărire pentru ocină din Săpoteni 77.
- Irina**, mama Năstăsiei 184.
- Irina**, soția lui Ilia fost șetrar, mama lui Andrei fost armaș; strică o casă 2.
- Irina Alivăneasa**, se judecă pentru o vie 97.
- Irodu**, v. **Toader Irodu**.
- Isac**, v. și **Toader Isac**.
- Isac**, diac; scrie act domnesc 236.
- Isac** din Cîrniceni 18, 293.
- Isac** din Popeni 163.
- Isac** din Șetrăreni; martor hotarnic 258.
- Isac**, voit de Cernăuți; se judecă pentru seliștea Denisauca 266.
- Isac Balica**, fost hatman, vărul lui Moise Movilă voievod și al lui Miron Bar-novschi voievod; sate foste ale lui ~ 1, 78, 79, 287.
- Isac Dediul**, fratele lui Toader; se judecă și primește întărire pentru parte din Starosilți 232.
- Isac Ghigoescul**, nepotul lui Urdugaș; vinde loc de casă din Săoani 13.
- Isaia**, tatăl lui Neacșul, bunicul lui Ion și al lui Lazor I.
- Isaico**, nepotul lui Eremia, strănepotul Stancăi; vinde ocină din Săoani 267, 284.
- Isăilă**, tatăl lui Maxim 34.
- Istatie**, fiul Mariței din Roșiori, fratele lui Laor și al lui Hărea; vinde ocină din Popești 56, 58.
- Istodie** din Crăești 259.

Istrati, v. și **Evstratie**.
Istrati din Uricani 125.
Istratie din Căpotești; vinde ocină 183.
Istratie, popă; se judecă și primește întărire pentru ocini din Vărzărești pe Bîc, Vărzărești pe Nirnova și Tinjelești 43, 53.
Istratil, nepotul lui Vasilie Focea; primește un suret (sec. XVIII) 91.
Iștioanca Blaj, vinde vie 47.
Itrinești, sat, < ț. Neamț; c. Mărgineni, j. Neamț > 205.
Iubăneasa, pîriu, < afluent al Jijiei >; sate pe ~ 1, 85, 285.
Iurașco din Leucușiani; se judecă pentru parte din Leucușani 45, 46.
Iurașco din Tunguzeni; se judecă și primește întărire pentru ocină din Tunguzeni 268.
Iurașco din Vlădești, fratele lui Costantin Adam 175.
Iurașco, portar 158.
Iurașco, se judecă pentru părți din Doljești, Firțești și Rusii Blăgoești 244.
Iurașco (Iurașcu) **Bașotă**, pircălab de Roman; boier în stat 78, 80, 81;
 < fost > vornic, hotarnic 119;
 fost hatman 159, 184, 198, 220, 228.
Iurașcovi, v. **Onciul Iurașcovic**.
Iurașcu, fiul lui Gavril; vinde ocină din Albotești 74.
Iurașcu, logofăt al doilea 228.
Iurșa din Hordinești, unchiul lui Bîrliga; partea lui vindută 95.
Iustina, soția lui Nicolae din Bîrgăoani; cumpără și primește întărire pentru jumătate din Crăești 182.
Ivan, bunicul lui Druțu, al lui Andreica ș.a. 95.
Ivan, prisăcar de la Hlincea al m-rii Aron vodă 48.
Ivana, soția lui Stoica fost armaș 70, mama Aniței 71.
Ivanco, sulger, strămoșul lui Pătrașco 21.
Ivașco Cîrjeu 280.
Ivănești, sat, < ț. Vaslui; c. ~, j. Vaslui >; părți vindute și dăruite lui Mirăuță Coșescul pircălab, întărite 200; ocini vindute de Efrim aceluiași 215, 216.

Ivești, sat, ț. Tutova; < c. ~, j. Vaslui > 165, 172.
Ivloghie, v. **Evloghie**.
Ivul, v. **Eremia Ivul**.
Izbiștea, sat, ț. Orhei; < azi R. S. S. Moldovenească, Izbești, c. Cruglic, r. Dubăsari >; împărțit între nepoții Agahiei și ai Chirenei Zberoaie 168 și întărit acestora 208, 210, 220.
Izvorul Puturos, top.; în hotarul satului Meleșăuți 99.
Izvorul Rece, top.; în hotarul satului Meleșăuți 99.

I

Înălțarea, hram, v. **Galata**, m-re.
Îndreica, v. **Andreica**.
Îngustele, top. la Virtop 101.

J

Jăcicani, sat, < pe Bistrița, ț. Neamț; j. Bacău > 180.
Jevreni, sat, < ț. Trotuș; azi Vișoara, c.s. Ștefan cel Mare, m. Gheorghe Gheorghiu-Dej, j. Bacău > 109.
Jibrascu, tatăl Frăsinei 110.
Jidești, sat, ț. Neamț; < contopit cu Dochia, c. Girov, j. Neamț >; dăruit de Damian și soția sa m-rii Secul și întărit acesteia 129.
Jigoranul, tatăl Annei 46.
Jijia, rîu, < afluent al Prutului >; sate pe ~ 18, 184, 238, 293, C; mori și vaduri de mori pe ~ 150, 238.
***Joldești** (Șoldești), sat, ț. Putna, < pe Valea Putnei; j. Vrancea >; pămînturi vindute de Todosie, fiul lui Arion Chichil, lui Pătrașco cămăraș 33, 35.
Jora, v. **Gheorghe ~** și **Ionașco ~**.

L

Lamba, pircălab de Neamț 32.
Laor, fiul Mariței din Roșiori; vinde ocină din Popești 56, 58.

- Larion**, diac; scrie acte domnești 72, 264.
- Larion** < din Dărmănești>; vinde curătură la Straja 8.
- Larion**, nepotul lui Pinteș ș.a.; vinde ocină din Săoani 13.
- Larlonești**, sat, < ț. Soroca; azi R. S. S. Moldovenească, Arionești, c. ~, r. Dondușani>; dăruit de Eanache postelnic m-rii Sf. Sava și întărit 134.
- Laslău**, deal la Cotnari; vie de la ~ vin-dută de Gheorghe Preabici și soția sa lui Toma postelnic 105.
- Latele**, top. la Vîrtop 101.
- Lazorovici**, v. Ionașco Lazorovici.
- Lazor** din Dragomirești 116.
- Lazor**, fiul lui Neacșu, fratele lui Ion; vinde părți din Horgești și Nănești 1.
- Lazor**, popă din Dumești 291.
- Lazor**, se judecă pentru un loc din hotarul Codăeștilor 218.
- Lazor**, tatăl lui Ilea 261.
- Lazor**, ȝigan, fiul lui Simion, frate cu Avram, Bulboacă, ș.a.; întărit lui Ionașco Avram și fraților acestuia H.
- Lazor Bătie**, vinde o vie 197.
- Lazor Bîtcovici**, tatăl lui Ionașco și al lui Condrea 162.
- Lazor Farmachie** (Fărmachie), vornic 288, 289.
- Lazor Moțoc** din Movileni 283, 297.
- Lăcustă**, ȝigan al m-rii Tazlău 224.
- Lăiteni**, sat < ț. Bacău; Letea Veche, c.s. ~, m. Bacău, j. Bacău> 4.
- *Lălești**, sat, < ț. Neamț; lingă Girov, c. ~, j. Neamț>; în hotar cu satul Căcăceni 186, 196.
- Lăpușna**, ȝirg, < azi R. S. S. Moldovenească, s. ~, c. ~, r. Kotovsk> 268, 283.
- Lăpușna**, ȝinut; sate din ~ 167, 207, 209, 210.
- < Lăpușneanu>, v. Alexandru <Lăpușneanu>, domn.
- < Leoa>, v. Dumitru <Leoa>.
- Lepădat**, vornic de poartă 67, 73.
- Lețe**, v. Vasile Lețe.
- *Leuceșiani**, sat, pe Bîrlăzel, ț. Vaslui; < lingă Armășeni, c. Băcești, j. Vaslui>; judecată pentru parte din ~ între Pos-tolache vistier cu soția și Strătulat, Iurașco ș.a. 45, 46.
- *Leutești**, sat < pe Valea Albă, ț. Neamț; j. Neamț> 242.
- Licioaia**, mama lui Moțoc diac 249.
- Liciul** din Dușăști; în pricină pentru o ocină F.
- Liciul**, popă din Galbeni 34; act scris în casa lui ~ 30.
- Liciul**, fost ureadnic, socrul lui Ștefan; cumpără ocină din Borăști 291.
- *Liești**, sat, < ț. Vaslui; lingă Știoborăni, c. Solești, j. Vaslui>; loc de prisacă din ~ schimbat de Dumitru fost vornic cu ginerele său, Mihalache, pentru un loc de prisacă de la Coropceni 159.
- Lipovăț**, pîriu, < în satul Lipovăț, c. ~, j. Vaslui>; loc pe ~ 166.
- Loghîn** din Codăești; se judecă pentru un loc din hotarul Codăeștilor 218.
- Loghîn**, ȝigan, fiul lui Danciul, frate cu Guguian și cu Gligorie; întărit lui Ionașco Avram și fraților acestuia H.
- Logofeteni**, sat, ț. Iași; < azi R. S. S. Moldovenească, c. Năvîrneț, r. Fălești>; dăruit de Moise Movilă voievod lui Pătrașco Ciogolea logofăt al treilea, fratelui său Miron și tatălui lor 78.
- Lola**, vinde ocină din Toderești 253.
- Lontie Tureu**, cumpără ocini din Băcești 178.
- Lorinți Barta** 47.
- Lozeni**, sat, < ț. Hîrlău; Lozna, c. Dersca, j. Botoșani> 92.
- Luca Fuștele**, ginerele lui Zosin; se judecă pentru jumătate din Rusi 245.
- Luca Nanotă**, stolnicel, fiul lui Petre Nanotă; vinde parte din Horgești 1.
- Luca Plotun**, popă; vinde ocină din Milcinești 269.
- Lucăceni**, sat, < ț. Hotin; azi R. S. S. Ucraineană, c. Nelipăuți, r. Chelmenți> 208.
- Luchian**, popă din Cotnari 283.
- Luchian**, diac; vinde parte din Vîrtop 100.
- Lucoci**, uricar 33.
- Lucoci**, tatăl lui Vîrlan 107.
- Lucrița**, soția lui Andrei fost armaș; vinde ocină din Șendrești 65.

***Ludești**, sat, < ț. Vaslui; în Bîrzești, c. Ștefan cel Mare, j. Vaslui>; judecată pentru ocină din ~ între Nicoară ș.a. și Costantin spătarul 169.

Luna din Năvrăpești; vinde ocină 235.

Lupan, judecată pentru partea lui ~ din Borăști 291.

Lupașco Bucium, spătar, fiul lui Gligorie Bucium 186; primește întărire pentru părți din Horgești și Nănești I.

Lupăceasa, top. la Făurei 294.

<**Lupul**>, v. și **Vasile** <**Lupul**>, domn.

Lupul, aprod din Bărboși 31, 34.

Lupul, fiul lui Vasilie Grumaz; se judecă pentru satul Măcicățeni 150.

Lupul, tatăl lui Boboc 219.

Lupul, țigan al m-rii Tazlău 224.

Lupul, țigan, fiul lui Bărlibaș; dăruit și întărit lui Neaniul vornic de gloată 284.

Lupul, țigan, fiul lui Cobăleanul; dăruit și întărit lui Neaniul vornic de gloată 284.

Lupul, vornic, tatăl lui Gheorghie 167, 220.

Lupul Bogza 100.

Lupul Ghianghea, fiul lui Ghianghea fost mare logofăt ; se judecă pentru jumătate din Volcineț 279; cumpără și primește întărire pentru țigani II.

Lupul Popăscu, fiul Avrămiei; se judecă pentru satul Cîmpulung 87.

Lupul Prăjescu, clucer (cliucinic) mare, fost ~, ginerele lui Ghianghea mare logofăt 70, 126, 184, 213, 228, 252, 282, D, ; hotarnic 138; primește danie satul Ruginoasa 59; cumpără ocini din Săoani, Băloșești ș.a. 13, 73, 267, 283, 297; se judecă pentru un loc din hotarul Țîrgului Șcheia 173.

<**Lupul**> **Stroici**, logofăt mare, tatăl lui Ionașco Stroici 151, 211; hotarnic 242; primește zălog satul Cîmpulung 87.

M

Macovei, popă din Șerbăcani 270.

Macsimilian, fratele lui Vasilie Banul; primește întărire pentru jumătate din Căcărădzéni 257.

Madonna, mama lui Tudorașcu 227.

Maței, v. și **Mateiu**, **Matheiu**, **Mătei**.

Maței din Buciumi 34, 58.

Maței (Maței, Matei, Mathei) din Galbeni, fratele lui Toma Birtoc 31, 34; vinde ocină din Tulești 30.

Maței (Maței) **Hociungu**, bunicul Sorei, al Agafiei și al lui Simion 34, 55, 57; vinde ocină din Popești 58.

Maței, fiul lui Rusu, fratele lui Condre; dăruiește părți din Minzați și Hărulești 277.

Magda, fiica Tudosiei, nepoata lui Gavrilăș logofăt 95.

Magdalena, v. și **Măgdălina**.

Magdalena, călugăriță, fiica lui Vasilie Focă 91.

Magdalena, fiica Titei, mama lui Gavril 180.

Magdalena, ruda lui Onciul; se judecă pentru Cumpănești, Burani ș.a. 219.

Malai, v. și **Mălaiu**.

Malai din Senăciuți 208.

Malcoci, pîrcălab; se judecă pentru un inel de aur 144.

Malici, v. **Condrea Malici**.

Manaica, ruda lui Procop; se judecă pentru părți din Horbinești 95.

Mancăși, v. **Gheorghii Mancăși**.

Manciul, v. **Pătrașco Manciul**.

Manea, pitar; vinde loc de casă din Hăsnăseni 175.

Manolachi, vameș; zălogește vie de la Copou 256.

Manoli 200.

Marco din Buciumi 34.

Marco din Buciumi; își dă ocina pentru o datorie 34.

Marco din Pădureni 34.

Marco din Popești 34.

Marco, tatăl lui Costin 34.

Marco, vecin al m-rii Pobrata; fugit și stabilit în Drăgușani 240.

Marco Pepelea, fost logofăt, unchiul lui Sturza diac; cumpără părți din Șendreni și Tîlhărești 39.

***Marcoviciani**, sat, < pe Bîrlad, ț. Vaslui; lângă Dumeștii Vechi, c. Dumești, j. Vaslui> 45, 46.

- Marcul** din Petrești C.
Marcul Noroce, tatăl lui Ion 83.
Mareș, vătaf 180.
Marghita, locuri de casă din Săoani răscum-
 pătate de la ~ 13.
Maria, v. și **Măria**, **Măriia**.
Maria (Măriia), fiica Măguței, sora lui Ghior-
 ghie Roșca vistier și a lui Vasilie
 Roșca vornic; primește întăriri pentru
 părți din Izbiștea, Pietrosul ș.a. 167,
 207.
Maria, soția lui Scărlet; se judecă și pri-
 mește întărire pentru Zorileni 191, 213.
Maria Chirițoia, soția lui Dumitrachi
 Chiriță postelnic; dăruiește m-rii Bise-
 ricani satul Vinători 23, 80, 122, 126.
Marica, Mariica, v. și **Mărica**, **Măriica**.
Marica, mama lui Iordachie, a Florinței
 și a Fragăi 167.
Marica, soția lui Savin; cumpără și pri-
 mește întărire pentru parte din Căpo-
 tești 183.
Marileca, soția lui Gligorie vornic; vinde
 o jumătate din Crăești 182.
Marina (Mărena), fiica lui Fătul, nepoata
 Chirinei Zberoaia; primește întărire
 pentru părți din Izbiștea, Pietrosul ș.a.
 167, 220.
Marina, fiica lui Petrică, nepoata lui Toader
 și a Anușcăi; dăruiește partea sa din
 Mogoșești 52.
Marinca, v. și **Mărinca**.
Marinca, fiica Nastasei, soția lui Dumit-
 rașco Fulger; primește întărire pentru
 părți din Tămășani și Răchiteni 75.
Marița din Roșiori, mama lui Istratie, a
 lui Laor și a lui Hărea 56, 58.
Marta, fiica Ilenei, nepoata lui Tudoran
 paharnic; vinde ocină din Strimba
 115.
Marta, mama lui Dumitru H.
Martin, soțul Ursei; vinde vie de la Dric
 200.
Marușca, mătușa lui Toma 183.
Mateiaș, v. și **Gavrilaș Mateiaș**.
Mateiu, v. și **Maftei**, **Mătei**.
Mateiu, aprod din Mircești; hotarnic 230.
Mathei, v. și **Maftei**.
Matheiu din Cățelești 58.
Matheiu din Popești 58.
Maximilian, v. **Macsmilian**.
Maxin, diac; scrie zăpis 259.
Maxin, fiul lui Isăilă; vinde ocină din
 Buciumi 34.
Maxin, fiul Palaghiei, nepotul Cernei din
 Bilăești; vinde ocină din Buciumi 31,
 34.
Măcicățeni, sat, < ț. Hirău; Măscățeni,
 c. Albești, j. Botoșani>; judecată pen-
 tru ~ între Ionașco Dobrenchi și rudele
 sale și Burăleanul și rudele sale 150.
Măcișeni (Măcișani, Măcișani), sat, ț. Covur-
 lui; < Măcișeni, c. Corni, j. Galați>;
 vîndut de oamenii din ~ lui Curt Celebi,
 hotărnicit 260.
Măgdălina, v. și **Magdalina**.
Măgdălina, bunica lui Sava 291.
Măgdălina, mama Floarei 114.
Măgură, pe Putna, < ț. Putna; în hotarul
 satelor Găgești, c. Bolotești, și Vită-
 nești, c. Țițești, j. Vrancea> 185.
Măguri, sat, < ț. Dorohoi; în Ibănești,
 c. ~, j. Botoșani> 92.
Măguța, mama lui Gheorghie Roșca vistier,
 a lui Vasilie Roșca vornic și a Mariei
 167, 207.
Mălaiu, v. și **Malai**.
Mălaiu, v. și **Simion Mălaiu**.
Mălaiului, groapa ~; punct pe hotarul
 satului Siliștea I.
Mălăești (Mălăește), sat, < ț. Iași; c. Grop-
 nița, j. Iași> 18, 293.
Mălina, țigancă, fiica lui Dărăban, sora
 Gaftonei; întărită lui Ionașco Prăjes-
 cul și fraților săi H.
***Mălinești**, sat, < ț. Vaslui; lângă Armă-
 șeni, c. Băcești, j. Vaslui>; livadă
 întărită lui Postolache și soției sale,
 Sora 46.
Mămălac, bunicul lui Toader 283.
***Mănăești**, sat, pe Bîrlad, în gura Idri-
 ciului, ț. Fălciu; < lângă Gara Roși-
 ești, c. Roșiești, j. Vaslui>; cumpărat
 de la Coste, fratele lui Hrean, de Ionașco
 Avram și întărit acestuia H.
Mănăilești, sat, < ț. Lăpușna; azi R. S. S.
 Moldovenească; Văsieni, c. ~, r. Ko-
 tovsk>; judecată pentru ~ între Panăș
 ș.a. și Ilie, fiul lui Onciul, ș.a. 219.

- Mănăstirea de peste Bistrița**, v. < **Văleni** >, m-re.
- Mărciască**, partea ~, trup de moșie din Dărăști și Hălărești 277.
- Mărcescu**, tatăl lui Nicoară din Ceucani 277.
- Mărena**, v. **Marina**.
- Măreșești**, sat, < ț. Putna; or. Mărășești, j. Vrancea > 109.
- Măreței**, sat, ț. Suceava; < Măriței, c. Dărmănești, j. Suceava >; jumătate din ~, cu vecini, cumpărată de Evloghie episcop de Rădăuși și dăruită surorii sale Ana 99.
- Mărgineni**, sat, < ț. Bacău; ~ Răzeși și ~ Munteni, contopite sub denumirea Mărgineni, c.s. ~, m. Bacău, j. Bacău > 4.
- Măria**, v. și **Maria**, **Măriia**.
- Măria**, fiica Armancăi, sora Părsacăi, nepoata Mărincăi; vinde ocină din Dăncești 280.
- Mărica**, **Măriica**, v. și **Marica**, **Marilca**.
- Mărica**, dăruiește țigani Episcopiei de Roman 243.
- Mărica**, fiica Dochiei, nepoata lui Gavril Dinga; vinde ocini din Forloești și Ungheni 278.
- Mărica**, fiica Sorcăi; vinde ocină din Horbinești 95.
- Mărica**, mama lui Gheorghe din Volcineț 208.
- Mărica**, mama lui Ursul 39.
- Mărica**, nepoata lui Ivan; vinde ocină din Horbinești 95.
- Mărica**, sora lui Crăciun, nepoata lui Toader; vinde ocină din Horbinești 95.
- Mărica**, sora lui Ion Burliga, nepoata lui Ivan; vinde ocină din Horbinești 95.
- Mărica**, soția lui Gheorghe Preabici, fiica lui Albotă; vinde vie de la Cotnari 103.
- Mărica Hăbășasca**, fiica lui Ștefan vornic; împarte cu Nastasie satul Șătrăreni 184.
- Măriia**, v. și **Maria**, **Măria**.
- Măriia**, fiica Marinei, nepoata lui Fătul, strănepoata Chirenei Zheroaia; primește întărire pentru părți din Izbiștea, Pietrosul ș.a. 167.
- Măriia**, fiica lui Obreaj Țigan; vinde ocină din Toderești 253.
- Mărlica**, fiica Sofroniei, nepoata lui Cozma vătaf; vinde jirebie din Petiia Mare 86.
- Măriica**, străbunica Anei și a Palaghiei 283.
- Măriica Roșculeasa**, dă un rest de bani pentru o cumpărătură din Săpoteni 76.
- Mărinca**, v. și **Marinca**.
- Mărinca**, fiica Teclei, nepoata Mărincăi; vinde partea bunicii ei din Dăncești 280.
- Mărinca**, mama Teclei și a Armancăi, sora lui Ona Baci; partea ei din Dăncești vindută 280.
- Mărtureii**, top. în braniștea Bohotin; punct pe hotarul unui loc întărit m-rii Dobrovăț 230.
- *Mășcenii**, sat, < ț. Soroca; azi R. S. S. Moldovenească, între obârșia Căinarului și Nistru, r. Dondușani >; dăruit de Ianache postelnic m-rii Sf. Sava și întărit 134.
- Măteeșăscul**, v. **Neculai Măteeșăscul**.
- Mătei**, v. și **Maftei**, **Matei**.
- Mătei**, popă din Mircești, fiul lui Cernea; vinde loc de prisacă din Valea Corbului 212.
- Măteiaș**, popă, tatăl lui Andrei, al lui Fădor ș.a.; primește un rest de bani pentru ocină din Săpoteni 76; se judecă pentru parte din Săpoteni 77.
- Măteiu** din Puțâni; martor hotarnic 260.
- Mătiaș**, logofăt, bunicul lui Dumitrașco 163.
- Mătiian** din Dinceni C.
- Mătiuș**, sat, < ț. Soroca; azi R. S. S. Moldovenească, Mateuți, c. ~, r. Rezina >; dăruit de Ianache postelnic m-rii Sf. Sava și întărit 134.
- Mecea** bătrînul, bunicul lui Costantin 248.
- Mecea**, tatăl lui Costantin 248.
- Mechea**, tatăl lui Ghiorghii și al lui Apostol 239.
- Mecica** din Scinteia 229.
- Medeiu**, tatăl lui Grozav 180.
- Meftodie** din Poșorcani 288.
- Meica**, v. **Mihalcea Meica**.
- Melentiana**, partea ei din Vlădini oprită 149.
- Meleșăuși**, sat, < ț. Suceava; Milișăuți, c. Badeuți, j. Suceava >; satul, cu

- vecini, cumpărat de Evloghie episcop de Rădăuți și dăruit surorii sale, Ana 99.
- Meletie**, egumen al m-rii Coșula 106.
- Melintie**, fiul popii Chiril; dăruiește ocina sa din Torcești 142.
- Melintie**, fiul Urteii, nepotul Avrămiei; vinde ocină din Băiceni 73.
- Merciucani**, sat, ț. Tutova; < contopit cu Ivești, c. ~, j. Vaslui > 165, 172.
- Meșetesti**, v. **Mușătești**, sat.
- Miclăușeni**, sat, ț. Dorohoi; < contopit cu Carasa, c. Corlăteni, j. Botoșani > 92; judecată pentru ~ între m-rile Sucevița și Hangul 79.
- ***Miclăușeni**, sat, < ț. Hîrlău; probabil lingă Deleni, c. ~, j. Iași > 18, 293.
- Miclăușeni**, sat, < ț. Roman; c. Butea, j. Iași > 267, 283; stăpînul satului împre-soară un loc din hotarul tîrgului Șcheia 173.
- Miclescu**, v. **Alec Miclescu**.
- Miclești**, sat, < ț. Vaslui; c. ~, j. Vaslui > 143.
- Micul** din Țăpăloșeni 221.
- Micul**, tatăl lui Ionașco Vălește 279.
- Micul**, vinde jumătate din Giurcani H. Mierăuță, v. și **Mirăuță**.
- Mierăuță** Cioruș din Șerbești 145.
- Mierăuță** (Mirăuță) Hranică (Hranici), sulger mare 67, 70, 73; fost mare sulger 184, 186; vinde ocină din satul Buoreni 38.
- Mihai**, fost pitar; creditor 39.
- Mihai**, popă din Păunești 253.
- Mihai**, sluga lui Curt Celebi; transmite o poruncă domnească 260.
- Mihail**, diac; scrie act domnesc 44.
- Mihail** din Boșani 180.
- Mihail**, popă din Vaslui 200.
- Mihail** Bucur din Berești 34, 55, 57.
- Mihail** Bucur din Pădureni 30; 34.
- Mihail** Fortuna, postelnic mare 67, 70; boier în sfat 78, 80, 81.
- Mihailu** Ungurul, cumpără părți din Băloșeni 18, 293.
- Mihalache** Sturza, vornic; ia suretul satului Obrejești (menț. tîrzie) 49.
- Mihalcea** 212.
- Mihalcea**, diac; scrie act domnesc 124.
- Mihalcea**, fiul lui Hărcul din Săcăreni 116.
- Mihalcea**, fiul lui Sava brănișter din Șerbești; schimbă loc din Liești pentru altul din Coropcenii, al lui Dumitru fost vornic 159.
- Mihalcea** Durac, căpitan; cumpără loc de moară C.
- Mihalcea** Melca din Vicoleni; se înțelege pentru un iaz cu egumenul și soborul m-rii Coșula 106.
- Mihașco** Cornaci, diac, fiul popii Cornaci din Dersca; primește întărire pentru ocină din Dersca 227, împuternicit să-și aducă vecinii fugiți din Dersca și Sinăuți 247.
- ***Mihăești**, sat, < ț. Suceava; lingă Mitești, c. Mirosălvești, j. Iași > 242.
- Mihăiasa**, v. **Todosia Mihăiasa**.
- Mihail**, v. și **Mihail**, **Mihil**.
- Mihail** din Sirbi 280.
- Mihailaș** < **Moghilă** >, domn al Moldovei; trecut în pomelnicul m-rii Hangul 79.
- Mihailașea**, sat, < ț. Orhei; azi R. S. S. Moldovenească, Mihailașa, c. Telenești, r. Lazovsk >; al lui Savin Prăjescu mare vornic de Țara de Jos 200.
- Mihailă** 146, 147.
- Mihailă**, bunicul lui Toader și al Tudorei 146.
- Mihailă**, croitor de la săorie 239.
- Mihailă** din Popești, fiul lui Drăgan, nepotul lui Erimia Hociungu; vinde ocină din Popești 19, 58.
- Mihailă** din Ungurași 204.
- Mihailă**, partea lui ~ din Cîndești vindută m-rii Bisericiani 146.
- Mihailă** Umbrar, se judecă pentru seliștea Milcinești 269.
- Mihăilescu**, v. **Sămion Mihăilescu**.
- Mihil** (Mihail) din Țuscani; primește întărire pentru parte din Țuscani 110.
- Mihil** Năsoescu 146, 147.
- Mihnea**, v. **Radul Mihnea**.
- Mihul**, v. **Dumitrașco Mihul**.
- Miljoce**, top. la Vîrtop 102.
- ***Milcinești** (Milcenești), seliște, ț. Cîrligătura; < lingă Popești, c. ~, j. Iași >; dată în schimb de m-rea Voroneț lui

- Ionașco Jora vornic pentru seliștea Mușinți 237, 262, 263, 269.
- Mimari, v. Ionașco Mimari.
- Minea, bătrîn din Orhei; strămoș al lui Ursul fost vătav B.
- Minta, sora lui Zaharia; vinde ocină din Dersca 227.
- Mirăuță, v. și Mierăuță.
- Mirăuță din Băloșești 214.
- Mirăuță, sulger D.
- Mirăuță (Merăuți) Coșescul, pîrcălab, fiul lui Ionașco Coșăscul; cumpără ocini din Ivănești 200, 216.
- Mirca, v. Gavril Mirca.
- Mircea, nepoții lui ~ cumpără parte din Căpotești 183.
- Mircești, sat, pe Bîrlad, ț. Fălciu; < lîngă Gara Roșiești, c. Roșiești, j. Vaslui>; în hotar H.
- Mircești, sat, < ț. Vaslui; c. Tăcuta, j. Vaslui> 212, 230.
- Miron, călugăr din Curenii; are zi de judecată pentru ocină din Curenii 139.
- Miron din Carapciu; hotarnic 22.
- Miron, fratele lui Ștefan; vinde ocină din Băcești 178.
- Miron, nepotul lui Eremia, strănepotul Stancăi; vinde ocină din Săoani 267, 283.
- Miron, șoltuz de Dorohoi 92.
- Miron Barnovschi (Barnovschie, Bărnovschi, Bărnovschie) Moghila, domn al Moldovei, unchiul lui Moise Movilă; dăruiește sate 92, 150; cumpără sate 21, 42; ia cu sila sate 75, 79 zălogire în zilele lui ~ 144; domnia lui ~ — termen pentru prescrierea dreptului de strămutare 168, 192, 240, 246; acte de la ~ 3, 12, 69, 80, 81, 105, 131, 137, 162, 173, 185, 186, 190, 194, 196, 211, 217, 251, 266, 272, 273, A.
- Miron Boldescu (menț. tirzie) 49.
- Miron Cîgolea, fratele lui Pătrașco Cîgolea logofăt al treilea; primește danie satele Dușmanul Mare, Dușmanul Mic, ș.a. 78.
- Misăhănești, sat, < ț. Roman; Misihănești, c. Roșiori, j. Bacău>; parte cumpărată de Avram de la Gheorghe vistier și întărită lui Ionașco Avram H.
- Mirun, pămînturile lui ~ din Vîrtop alese 102.
- Mitești, sat, < ț. Suceava; c. Miroslăvești, j. Iași> 242; vecini din ~ ai m-rii Moldovița, fugiți 140.
- Mitoh, top.; punct pe hotarul satului Siliștea I.
- Mitrofan, episcop de Roman; participă la hotărîri luate de domn și sfat 188; primește întărire pentru țiganii Maricăi 243.
- Mîndrești, sat, (ț. Covurlui; c. Valea Mărului, j. Galați); în hotar cu satul Măcișeni 260.
- Mîndroaia din Todereni, sora lui Crăciun, a lui Ifrim ș.a.; primește întărire pentru Todereni 11; vinde ocină din Todereni 221.
- Minjea, v. Giurgea, ~ Ionașco ~ și Șteful ~ .
- Minjești, sat, < ț. Cîrligătura; c. Mogoșești, j. Iași>; în hotar cu Văcotești 251.
- Minjina, pîriu; hotar al satului Măcișeni 260.
- Minzatul, munte, < ț. Neamț>; hotar al braniștii m-rii Neamț 15, 141.
- Minzați, sat, < ț. Tutova; Minzații de Jos și ~ de Sus, contopite sub denumirea de Minzați, c. Alexandru Vlahuță, j. Vaslui>; parte din ~ dăruită de Condră și Mafteiu, fiii lui Rusul, lui Simion Gheuca mare medelnicer 277.
- Mirdan, v. Vasile Mirdan.
- Mîrza din Iași 114.
- Mîrzea, străbunicul lui Vasilie și al lui Dumitru 229.
- Mirzoaia, pîriu la Dragomirești, < afluent al Lăpușnei> 116.
- Mițul, v. Păcurar Mițul.
- Moghila, v. Costantin ~, Gheorghe ~, Ieremia ~, Mihăilaș ~, Miron Barnovschi ~, Moise ~, Simion ~ și Moveilești.
- Mogildea, fost vornic 49.
- Mogildea, v. Simion Mogildea.
- Mogîldia cel bătrîn; face schimb de țigani cu m-rea Pobrata 241.

Moglan, se judecă pentru satul Oglindzi 157.

Mogoșea, rudă cu Tiron și Gheorghe 95.

Mogoșești, sat, ț. Cernăuți; < azi R.S.S. Ucraineană, nume schimbat în Bairaki, c. ~, r. Hliboca, reg. Cernăuți > 51; parte din ~ dăruită de Marina, fiica lui Petrică, lui Gavrilaș fost mare vornic 52.

Moimăscul, vezi Ștefan Moimăscul.

Moisa din Dînceni C.

Moise (Moisă, Moisăi, Moiseiu, Moisi)

Moghila (Movilă), domn al Moldovei; dăruiește sate, vecini ș.a. 1, 21, 37, 44, 78, 187, 287; întărește veniturile unei băi 37, sate, vecini, țigani ș.a.: *passim*; dă cărți de apărare 48, 72, 84; acordă scutiri 5, 10, 16; acordă mitropolitului dreptul de a aplica pedepse 36; dă porunci 4, 6, 20, 27, 29, 61; sat hotărnicit în zilele lui ~ 258; ocini schimbate în zilele lui ~ 41; acte de la ~ 131, 132, 136, 141, 170, 206, 211, 217, 231, 232, 242, 251, 266, 272, 273, 277, 278, 284, 285, 295.

Moisei, bunicul lui Trohin 259.

Moiseiu, fiul lui Ioan; vinde ocină din Ivoești 154.

Moîșa, pîriu, < afluent al Rîșcăi >; hotar al braniștii m-rii Neamț 15, 141.

Moldova, rîu, < afluent al Siretului > 44; sate pe ~ 38, 80, 213, 223; locuri de moară pe ~ 81, 211; poieni cu finețe rupte de ~ 242.

Moldova, țara ~: *passim*.

Moldovița, m-re, < ț. Suceava; în s. Vatra Moldoviței, c. ~, j. Suceava >; primește întărire pentru Văculești 9, scutire pentru poslușnici 6, imputernicire să-și stringă vecinii fugiți 140.

Molna, pîriu, < afluent al Sascăi >; loc de moară pe ~ 44.

Moruz, v. Dimitrie Moruz.

* **Motășeni**, seliște, pe Stavnic, ț. Cîrligătura; < lingă Mînjești, c. Mogoșești, j. Iași >; dăruită de Toader ceașnic m-rii Rîșca 251.

Moțoc, v. și Gheorghe ~, Iacov~, Lazăr~, Nicoară ~.

Moțoc, diac; se judecă pentru ocină din Tibirihă 249.

Moțoc din Străoani 33.

Movilă, v. Moghila.

Movileni, sat, < ț. Roman; c. Heleșteni, j. Iași > 283, 297.

Movileștii, neam; vind jumătate din satul Pietriș 150; satul Dumeni al ~ 285.

Munceii, poiană, < pe Cracău, ț. Neamț; j. Neamț >; judecată pentru ~ între Nichifor călugărul cu fiul său, Ursul diac, și Gheorghiiță cu fratele său Ștefan 28, 29; întărită lui Ursul diac 195.

Muncel, sat, ț. Roman; < Muncelu Durii, azi Muncelu, c. Ion Creangă, j. Neamț >; prisăci cu livezi din ~ vîndute de Ursul ș.a. lui Irimia Vernav diac 83.

Muncelul (Muncei), munte, < ț. Neamț >; hotar al braniștilor m-rilor Neamț 15, 141 și Secul 135.

Muncelul Mare, munte, < ț. Neamț >; hotar al braniștilor m-rilor Neamț 15, 141 și Secul 135.

Munteanul, v. Ștefan Munteanul.

Mura, țigan, fiul lui Văscan; întărit lui Ionașco Avram H.

Murgoci, cumnatul lui Simion Mogildea; cumpără și primește întărire pentru jumătate din Sloboziani 164.

Murgoci din Torcești, tatăl lui Damian 142.

Murguleț, v. Irimia ~ și Ștefan ~.

Mustafa Celebi, turc; se judecă pentru vii de la Copou 256.

Mustea, v. și T< oader > **Mustea**.

Mustea, pîriu, < ț. Neamț >; hotar al braniștilor m-rilor Neamț 15, 141 și Secul 135.

* **Mușătești** (Meșetești), sat, < ț. Neamț, pe valea Rîșcăi; j. Neamț > 98, 274.

Mușinfil, seliște, ț. Suceava; < Mușenița, c. ~, j. Suceava >; schimbată de Ionașco Jora cu seliștea Milcinești a m-rii Voroneț 237, 262, 263, 269.

N

Nacazoe, v. Ștefan Nacazoe.

Nacul 99.

Nacul, cojocar din Șchiopeni 288.

- Nacul** din Buoreni; zălogește ocină 40.
- Nacul**, fiul Oanei, nepotul lui Toader sulger, strănepotul lui Hărbor postelnic; se judecă și primește întărire pentru ocini din Vărzărești pe Bic, Vărzărești pe Ntrnova și Tinjelești 43, 53.
- Nacul**, se judecă pentru seliștea Milcinești 269.
- Nacul Brut**, fiul lui Brut; cumpără ocini din Năvrăpești 233, 234; se judecă și primește întărire pentru ocină din Năvrăpești 235.
- Nanotă**, v. Luca ~ și Petre ~.
- Nasta**, mama lui Pătrașco 21.
- Nastasăia**, v. și **Năstăsia**.
- Nastasia**, bunica lui Zosin 245.
- Nastasia**, fiica lui Gavril; vinde ocină din Ivoești 154.
- Nastasia**, fiica Mariicăi; vinde jirebie cu case din Petiia Mare 86.
- Nastasia**, mama Anei și a Titiane 164.
- Nastasia**, nepoata lui Pintea, a Ruscăi și a Sorcanei; vinde ocină din Săoani 13.
- Nastasia**, soția lui Arsenie fost logofăt; cumpără și vinde satul Răucești 3.
- Nastasia Secheloe**, se judecă și primește întărire pentru jumătate din Rusi 245.
- Nastasia**, călugăr de la m-reă Sucevița; vinde vie de la Cotnar 295.
- Nastase** (Năstăsie), fiica Irinei; împarte cu Marica Hăbășasca ș. a. satul Șetrăreni 184.
- Nastasia**, soția lui Dămian; dăruiește m-rii Secul satele Rușciori și Jidești 129.
- Nastasia**, țigancă; dăruită de către Maria Episcopiei de Roman 243.
- Nastasia** (Nastase) Vrăbioaie, soția lui Vrabie postelnic 261; se judecă pentru părți de ocină din Berezeni 105.
- Nastase**, fiica Ciurei; vinde un pământ din Ghigoești 68.
- Nastase**, fiica lui Gheorghii din Săcueni, sora lui Vasili; vinde finețe din Scurteni, Zărnești și Perperic 83.
- Nastase**, fiica lui Gliga Hrincoviciu, nepoata lui Franțian Hrincoviciu și a lui Toader Bucotco clucer 75.
- Nastase**, fiica lui Ursul; vinde ocină din Muncel 83.
- Nastasia**, mama Marincăi 75.
- Nastasia**, soția lui Gheorghie Arapul fost mare sulger; cumpără parte din Aldești 104.
- Nastasia**, soția lui Nicoară din Ceucani; vinde ocină din Dărăști și Hărulești 277.
- Nastea**, nepoata Nemțeaniei; vinde ocină din Săoani 13.
- Nănești**, sat, ț. Agiud; < c. Parincea, j. Bacău>; părți cumpărate de < Condrea> Bucium și întărite nepotului său, Lupașco Bucium spătar I.
- Năsoescul**, v. **Mihil Năsoescul**.
- Năstăsia**, v. **Nastasia**.
- Nășcoe** din Meșetești; se judecă pentru ocină 98.
- Năvală**, v. **Ionașco Năvală**.
- Năvrăpăscul**, v. **Gheorghie Năvrăpăscul**.
- Năvrăpești**, sat, < ț. Suceava; contopit cu Miroslăvești, c. ~, j. Iași>; ocini vindute de Dragoman, Vasilie ș.a. lui Nacul Brut 233, 234, de Ionașco, Gligorcea ș.a. lui Sanson 235.
- Neacșa**, soția lui Sturza pircălab, fiica lui Huhulea; vinde o jumătate din Horghești I.
- Neacșul**, fiul lui Isaia, tatăl lui Ion și al lui Lazor I.
- Neagul**, nepotul lui Condrea și al Cîrstinei; se judecă pentru un heleșteu din Horghești I. .
- Neamț**, cetate, < ț. Neamț>; pircălabi de ~ 16, 32, 78, 80, 81, 98, 192.
- Neamț**, m-re, < ț. Neamț>; în s. Mănăstirea-Neamț, c. Vinători-Neamț, j. Neamț>; hram 135, 136; primește întărire pentru braniște 15, 143, pentru o jumătate din satul Piscul G; în hotar cu m-reă Secul 136; hotarul său 136.
- Neamț**, pîrîu, < afluent al Moldovei>; hotar 15, 141.
- Neamț**, tîrg, < Tîrgu Neamț, j. Neamț>; ureadnic, șoltuzi și pîrgari 16; tîrgoveți 130;
hotarul ~ 136; ocolul ~ 130, 135
- Neamț**, ținut; sate din ~ 23, 34, 58, 80, 81, 83, 122, 128, 129, 135, 182, 186, 195, 196, 203, 211, 245, I.

Neamțul Mare, munte, < ț. Neamț >; hotar al braniștii m-rii Neamț 15, 141.

Neaniul din Șerbăcani 270.

Neaniul (Neniul, Nianiul), vornic de gloată 67, 70, 73, 126, 198, 282, D; primește danie de la Alexandru Iliș voievod satul Șărăuți 69; cumpără și primește întărire pentru țigani 82, 284, pentru o poiană din satul Tomești 231; îndeplinește o poruncă domnească 92; vrea să cumpere seliștea Milcinești 262.

Nebojatco (Nebojatcoe), socrul lui Costantin 18, 293.

Nechifor, călugăr (Nechita diac); se judecă pentru poiana Munciei 28, 29.

Nechifor, chihaie 142.

Nechifor, păhărnicele din Șerbești 100.

Nechita, v. și Ursul Nechita.

Nechita, diac, v. Nechifor, călugăr.

Nechita 146, 147.

Nechita din Aldești 30.

Nechita din Bulbucani 18, 293.

Nechita din Săoani; vinde ocină 13.

Nechita din Șerbăcani; dă mărturie 270.

Nechita, fiul lui Sava; se judecă pentru poieni 241.

Nechita, vâtaf de aprozi 239.

Necoară, v. și Nicoară.

Necoară din Curenii; are zi de judecată pentru ocină din Curenii 139.

Necola, fiul popii din Ferești 93.

Necula, v. și Nicula.

Necula, diac; se judecă și primește întărire pentru ocină din Pogoceni 91.

Necula din Ionășești 253.

Necula, țigan; întărit m-rii Secul 124.

Neculachi, stolnic 159.

Neculae, Neculai, v. și Nicolae, Nicolai.

Neculae (Neculai, Niculai) **Sechil** (Seachil), fost cupar; se judecă și primește întărire pentru jumătate din Rusi 245; împarte cu rudele sale ocini din mai multe sate 252, 254; primește poruncă să aleagă părți de ocini din Bodești și Ciuciuleni 276.

Neculai, fiul lui Vasile Ureche, nepot al lui Grigore Ureche; cumpără părți din Horbinești 95.

Neculai (Nicolae) **Măteșescul**, se judecă pentru jumătate din Brăești 286.

Neculai (Nicolae) **Pleşca**, diac din Birgăoani 3; cumpără și primește întărire pentru jumătate din Crăești 182.

Necurițoia, v. **Todosia Necurițoia**.

Nedeală, nepotul lui Hilip; vinde ocină din Ruși 248.

Nedre Hanțoi din Săcueni; vinde finaț din Săcueni 83.

Negoiești, sat, < ț. Neamț; c. Dragomirești, j. Neamț > 90.

Negrești, sat, ț. Neamț; < contopit cu Borneș, c. Dragomirești, j. Neamț > 3.

***Nemindri**, sat, < ț. Hirău; lingă Zăgăvia, c. Scobinți, j. Iași > 139.

Nemțeană, bunica Nastei 13.

Nemțisor, pîrîu, < afluent al Neamțului >; hotar al braniștilor m-rilor Neamț 15, 141 și Secul 135.

Neniul, v. **Neaniul**.

Neofit, călugăr; autentifică traducere 230.

<Nestor> Uréche, v. **Uréche**, vornic.

Nichifor, stolnic; vinde părți din Horgești și Nănești I.

Nichifor, țigan, fiul lui Bodin, frate cu Irimia și Costin; întărit lui Ionașco Avram și fraților săi H.

Nicoară, v. și Necoară.

Nicoară 146, 147.

Nicoară din Ceucani; vinde ocini din Dărăști și Hărulești 276.

Nicoară, fiul lui Liciul; cumpără ocină din Borăști 291.

Nicoară (Nicoară), hatman, soful Todosiei Necurițoiaie, bunicul lui Ionașco și al lui Dumitrașco 68, 217.

Nicoară, nepotul lui Condrea și al Cîrstinei; se judecă pentru un heleșteu din Horgești I.

Nicoară, se judecă pentru Bîrzăști, Ludești și Bănești 169.

Nicoară, tatăl lui Dumitrașco 13.

Nicoară, țigan, fiul lui Buzatu; vîndut 214.

Nicoară, țigan, fratele lui Basarab; dăruit Episcopiei de Roman 243.

Nicoară Moșoc, vătaf de Dorohoi; primește bani pentru o deșugubină 77.

Nicolae, Nicolai, v. și **Neculae, Nicolai**.

Nicolae, diac din Bîrgăoani; cumpără și primește întărire pentru jumătate din Crăești 182.

Nicolae, egumen al m-rii Voroneț 262; scrie lui Pătrașco mare logofăt 237.

Nicolae, fiul lui Ciurlic, nepotul lui Arbure fost pivnicer; se judecă pentru jumătate din satul Brăești 298.

Nicolai, fiul popii Măteiaș; primește întărire pentru ocină din Săpoteni 77.

Nicolaiu (Neculaiu), fiul lui Vasilie Grumaz, fratele lui Lupul; se judecă și primește întărire pentru Măcicăteni 150.

Nicula, v. și **Necula**.

Nicula, popă 221.

Nicula, ȧigan, fratele lui Gavril; dăruit Episcopiei de Roman 243.

Nicula Catargiul, vistier mare; hotarnic 119.

Niculai Greceanu, agă, autentifică act (1827) 105.

Nil, egumen al m-rii Pîngărați 3, 155.

Nistor 200.

Nistor, bunicul lui Tiron și al lui Gheorghei 95.

Nistor, socrul lui Toader negustor din Iași 212.

Nistor, ȧigan, fiul lui Tărzea, fratele lui Gudilie; întărit lui Ionașco Avram și fraților săi H.

Nistor, ȧigan, tatăl Ilenei și al Vărvarei 275.

Nistor Gagea, fiul lui Gagea cel bătrîn, nepotul lui Petru Bertea; vinde seliștea Milcinești 269.

Nistra din Pădureni 57.

Niță, v. **Dumitru Niță**.

Niugul, fratele lui Petre; vinde ocină din Horbinești 95.

Nirnova, pîriu, < afluent al Prutului>; sat pe ~ 43.

Noaptes, v. **Erimia Noaptes**.

Noroce, v. **Marcul Noroce**.

Novac, ȧigan; întărit m-rii Secul 124.

***Nuorești**, sat, < ȧ. Vaslui; în Coropcenii, c. Ciortești, j. Iași>; prihodiștea ~, hotar al unui loc de prisacă din braniștea Bohotin al m-rii Dobrovăț 230.

0

Oana, v. și **Gheorghei Oana**.

Oana, mama Călinei și a lui Nacul 43, 53.

Oancea, străbunicul lui Ursul 39.

Oarca, v. **Gherghil Oarca**.

Obîrșieni, sat, < ȧ. Tecuci; Obîrșia, c. Izvoru Berheciului, j. Bacău> 88.

Oboroceni, sat, < ȧ. Roman; c. Heleșteni, j. Iași> 283.

Obrea ȧigan, tatăl Mărinei, unchiul lui Condrea 253.

***Obrejești**, sat, < pe Bistrița, ȧ. Bacău>; parte din ~ vindută de Andronicu lui Toader Boldescul fost medelnicer 49.

Obrejie, munte, < ȧ. Neamț>; hotar al braniștilor m-rilor Neamț 15, 141 și Secul 135; hotar al unei poieni întărite m-rii Bisericieni 137.

Oglindzi, sat, < ȧ. Neamț; Oglinzi, c. Răucești, j. Neamț>; judecată pentru oameni fugiți din ~ între Tănăsie vornic de poartă și Strătoae 157.

Olan din Dumeni 76.

Olovăț, v. **Volovăț**, pîriu.

Ona Baci, fratele Marincăi 280.

Onciul, v. și **Gavril Onciul**.

Onciul, diac din Itrinești; hotarnic 205.

Onciul din Văculești 92.

Onciul, tatăl lui Ilie, socrul lui Papară 219.

Onciul Iurașcoviți, se plînge domnului 61; hotarnic 272; se judecă pentru o bucată de hotar 281.

Onechintie, călugăr de la m-rea Rîcica; în soborul m-rii D, E.

***Ongheni**, sat, pe Tazlăul Sărat, < ȧ. Bacău>; parte din ~ întărită lui Tofan Seachil 278.

Oni, v. **Ion Oni**.

Onigă din Hăsnășeni 175.

Oniță din Buciumi 19.

Onul Sămion, tatăl Ilincăi, socrul lui Boroțcu C.

Oprea, medelnicer din Pădureni 34, 56—58.
Orăș, fiul lui Ionașco Bolișor; vinde ocină din Costești 282.
Orbic, pîriu, < affluent al Bistriței>; sat pe ~ 245.
Orhei, tîrg; vătav din ~ B.
Orhei, ținut; sate din ~ 43, 167, 207, 210, 220.
Orsol, țigan, tatăl lui Costantin țigan 93.
Ostafie din Săpoteni 77.
Ostăpeeni, sat, < ț. Iași; Ostopeni, contopit cu Perieni, c. Probota, j. Iași>; în hotar cu satul Șetrăreni 258.
Otur, v. **Dumitru Otur**.

P

Pahomie, călugăr; primește un suret (sec. XVIII) 91.
Paisie, călugăr de la m-reă Rîcica; în soborul m-rii D, E.
Palaghia, mama lui Maxin 31, 34.
Palaghia, fiica lui Bantăș vornic; vinde casă și ocină din Drăgușani 2.
Palaghia, fiica lui Pașco, sora Anei, nepoata lui Toader Ferghea; vinde ocină din Drulești 283.
Palaghia, mama lui Costandin și a lui Ionașco; vinde ocină din Șendrești 65.
Palavozoglu, turc; creditor 191, 213.
Pană, comis mare; boier în sfat 78, 80, 81.
Pană din Cucoreni 18, 293.
Pană, negustor din Iași; martor hotarnic 258.
Pană, nepotul lui Condrea și al Cîrstinei; se judecă pentru un heleșteu din Horești I.
Pană, paharnic; boier în sfat 78, 80, 81.
Pană, fost vistier; vinde ocină din Buoreni 38.
Panăș, nepotul lui Barnoschi; se judecă pentru satele Cumpănești, Burani ș.a. 219.
Panco, vecin fugit; poruncă domnească să fie readus 249.
Panhilie 175.
Panhilie, popă din Stolniceni 175.
Pantocrator, m-re de la Muntele Athos; călugăr de la ~ 24.

Panul, șoltuz din Șcheia; se judecă pentru un loc din hotarul tîrgului Șcheia 175.
Papară, ginerele lui Onciul; se judecă pentru satele Cumpănești, Burani ș.a. 219.
Paradis Saula, cumpără parte din Băloșeni 18, 293.
Partenie, egumen al m-rii Bisericiani 60, 122, 126, 155.
Partenie, egumen al m-rii Bistrița 155.
Pașco, tatăl Anei și al Palaghiei, străbunicul Antimiei 283.
Pavăl, tatăl lui Ion (sec. XVIII) 39.
Pavăl, vînzător presupus al satului Păscari 92.
Pavel, cămăraș; traduce act (sec. XVIII) 167.
Pavel din Țăpăloșeni 221.
Pavel, fiul Anei, nepotul lui Gavril; vinde ocină din Ivoești 154.
Pavel, miedar din Cîrligi 30.
Pavel, popă din Adjud 288.
Pavel, văr primar al lui Florea Robul; se judecă pentru deșugubine plătite pentru el de Liciul ureadnic 291.
Păcurar, deal la Cotnari; vii de la ~ întărite lui Savin Prăjescu mare vornic de Țara de Jos 295, 296.
Păcurar din Cîrligi 19, 34.
Păcurar Mițul, tatăl Solomie 162.
Pădure, fiu de țigan; dăruit II.
Pădureni, sat, < ț. Neamț; c. Berești — Bistrița, j. Bacău> 30, 34, 56—58.
Pălecaș, v. **Gavril Pălecaș**.
Pălici, v. **Ionașco Pălici**.
Pănga din Cîndești; martor hotarnic 258.
Păntelei, **Pănteleiu**, v. și **Pinteleiu**, **Pintilie**.
Păntelei (Pintelei), hotarnic 146, 147.
Pănteleiu din Hărlicești 104.
Pănteleiu din Liteni, vecin; vinde ocină din Birăești 4.
Pănteleiu, țigan al m-rii Tazlău, tatăl lui Vasile țigan 224.
Păntiul din Șerbești 143.
Părasca, fiica Anghei din Cîndești; vinde partea sa din Cîndești 146.
Părasca, fiica Armancăi, nepoata Marincăi; vinde partea din Dăncești a bunicii ei 280.

- Părasca**, fiica lui Gavril Boghiul; dăruiește ocina sa din Boghieni lui Andreica stolnic 270.
- Părasca**, mama lui Sava, fiica Măgdălinei 291.
- Părasca**, nepoata lui Ivan; vinde ocină din Horbinești 95.
- *Părăginești**, sat, < ț. Neamț, probabil pe valea Siretului > 19.
- Părcea**, mama Costinei 271.
- Părciu**, v. Gherghil și **Alexa Părciu**.
- Părhila**, țigan; întărit m-rii Secul 122.
- Părnichl**, țigan al Episcopiei de Roman 152.
- Păruș** cel bătrîn; martor hotarnic 258.
- *Păscari**, sat, < ț. Hirău; lingă Pădureni, c. Șendriceni, j. Botoșani >; dăruit de Miron Barnovschi m-rii Bîrnova 92.
- Păscălina Iacomliasa**, ocina ei din Rusi stîlpită 255.
- Pașcani**, sat, < ț. Suceava; or. Pașcani, j. Iași > 175, 204.
- Pătrana**, țigancă, vindută 214.
- Pătrașco**, v. și **Petrașco**.
- Pătrașco**, cămăraș din Bătinești; cumpără pămînturi din Joldești 33, 35.
- Pătrașco**, diac; scrie acte domnești 7, 8, 48, 208.
- Pătrașco** din Hlăpești 3.
- Pătrașco** din Românești 93.
- Pătrașco** din Șerbești 143.
- Pătrașco** din Vaslui 200.
- Pătrașco**, fiul lui ..., nepotul lui Stan; vinde lui Avram și fiului său Ionașco o jumătate din satul Giurcani H.
- Pătrașco**, fiul lui Ivanco sulger și al Nas-tei; primește danie părți din Căbiceni 21.
- Pătrașco**, hotarnic 171, 230.
- Pătrașco**, șoltuz din Huși 200.
- Pătrașco**, tatăl lui Dumitrașco 163.
- Pătrașco**, vătăf de aprozi; cercetează o pricină 271.
- Pătrașco Bașotă**, logofăt al doilea 198; hotarnic 15, 119, 141; vornic mare de Țara de Sus, boier în sfat 78, 80, 81; logofăt mare 126, 184, 186, 213, 228, 238, 252, 275, 282, D, E; ispravnic de acte domnești: *passim*; poruncește slugilor sale 281; este înștiințat în legătură cu cumpărarea unei ocini 146; danie făcută în fața lui 202; cîtor al m-rii Voroneț 237.
- Pătrașco Boldescul**, pîrcălab, fiul lui Toader Boldescul fost medelnicer; primește întărire domnească pentru vii și ocin 34, 47, 49, 58.
- Pătrașco Boul**, fost spătar mare; hotarnic 242.
- Pătrașco Ciogolea**, logofăt al treilea, fost ~ 59, 67, 70, 126, 177, 275; primește danie de la Moise Movilă voievod satele Puțurenii, Dumești ș.a. 1, 56, 78, 285; primește întărire pentru Dumeni 86, Tricinți și Roșiaci 287; cumpără părți din Badeuți și Săbășeni 226, 228.
- Pătrașco Manciul** din Hrușovăți 208.
- Pătrașcu** din Țuscani; cumpără și primește întărire pentru parte din Țuscani 110.
- Pătrășcan**, popă 101, 102.
- Pătru**, v. **Petru**.
- Pătrușani**, v. **Slobozia**, sat.
- Pătrușeni**, sat, ț. Iași; < azi R. S. S. Moldovenească, c. Petroșani, r. Rîșcani >; părți din ~ dăruite de Moise Movilă voievod lui Pătrașco Ciogolea logofăt al treilea, fratelui său Miron și tatălui lor 78.
- Păunești**, sat, < ț. Putna; c. ~, j. Vrancea >. 109, 224.
- Pecioraga**, v. **Vasili Pectoraga**.
- Peleș** din Turburea 253.
- Peletuci**, sat, < ț. Neamț; Peletucii de Sus și ~ de Jos, contopite cu Siretul, c. Săucești, j. Bacău > 34.
- Penișoară**, fost vistier; cumpără, zălogește și apoi vinde satul Ungurași 81, 211.
- Pepelea**, v. și **Marco ~**, **Sava ~**.
- Pepelea**, țigan; dăruit Episcopiei de Roman 243.
- Pepelea**, vinde o curătură din Horgești I.
- Pepelea Cîreș**, iuzbașă din Tîrgoveți 133.
- Peperig** (Pipirig), pîrîu, < afluent al Oza-nei >; hotar al braniștilor m-rilor Neamț 15, 141, și Secul 135.
- Periani** (Pereni), sat, < ț. Iași; Perieni, c. Probota, j. Iași > 18, 258.
- Perjă**, v. **Toader Perjă**.
- Perperic**, top. la Săcueni 83.

- Petricioara**, munte, < ț. Neamț>; hotar al braniștii m-rii Neamț 15, 141.
- Petiia Mare**, sat, ț. Suceava; < Petia, c. Bunești, j. Suceava> 166; ocini vindute de Mărica, Ionașco ș.a. lui Dumitrașco Șoldan 86, 133.
- Petrașco**, v. și **Pătrașco**.
- Petrașco**, fost stăpîn a două prisăci cu livezi din Muncel 83.
- Petre** din Găureni 125.
- Petre** din Scînteia 229.
- Petre**, vătăf; vinde pămînturi din Costiță și Săcueni 83.
- Petre**, vecin fugit; poruncă domnească să fie readus 246.
- Petru**, vinde o jumătate din Giurcani H.
- Petre Huhulea**, fiul lui Huhulea, vinde parte din Horgești și se judecă pentru un heleșteu din același sat I.
- Petre Nanotă**, tatăl lui Luca stolnicul I.
- Petrea** din Miclăușeni 267, 283.
- Petrea** din Stăjăreni 34.
- Petrea**, fratele lui Cobăleanul; se judecă pentru seliștea Milcinești 269.
- Petrea**, tatăl lui Zaharia 248.
- Petrea**, ȋigan; întărit m-rii Secul 124.
- Petrea**, unchiul lui Crăciun, fratele lui Niugul 95.
- Petrea Hadîmbul**, hotarnic 146, 147.
- Petrea Stancăș**, tatăl lui Gligor 270.
- Petrea Ungurul**, pîrcălab, bunicul Titia-nei și al Anei 164.
- Petrea Vicol**, oprit să se amestece în satul Căcărădzéni 257.
- Petrești**, seliște, < ț. Cîrligătura; contopit cu Mogoșești, c. ~, j. Iași>; finașul m-rii Galata din ~ 160.
- Petrești**, sat, < pe Jijia, ț. Dorohoi; contopit cu Buimăceni, c. Albești, j. Botoșani> C.
- Petria**, nepotul lui Griga vătăf; vinde ocină din Petiia Mare 158.
- Petrică**, comarnicul lui ~; punct pe hotarul braniștii m-rii Neamț 15, 141.
- Petrică**, tatăl Marinei 52.
- Petricaico**, v. **Toderașco** (Toader) **Petricaico**.
- Petrile Albe**, top.; punct pe hotarul satului Siliștea I.
- Petru Berte**, bunicul lui Drăguș Cărimbuș a. 269.
- Petru** (Pătru) < Rareș>, domn al Moldovei; dăruiește m-rii Pobrata locul domnesc numit Poiana cu Oameni 223; acte de la ~ 42, 119, 164, 219, 290, 298, H; v. și **Slatina** lui **Petru** voievod.
- Petru** (Pătru) < Șchiopul>, domn al Moldovei; dăruiește sate m-rii Galata 54, 188; dăruiește moară m-rii Pîngărați 199; întărește părți de sat cumpărate I; oameni bătrîni din zilele lui ~ 92; acte de la ~ 11, 95, 110, 164, 181, 242, 251, I, A.
- Piatra**, tirg, < m. Piatra Neamț, j. Neamț> 145; tirgoveți 156, 205; ureadnici de ~ 16; ocolul ~ 23, 26, 80, 122, 126.
- Pietriș**, sat, < probabil ț. Roman; Pietrișu, contopit cu Costești, c.s. Tirgu Frumos, j. Iași> 283; jumătate din ~ dată de Ionașco Dobrenchi în schimbul unei jumătăți din Măcicăteni 150.
- *Pietrosul**, numit și Guțăști (menț. tirzie) sat, ț. Lăpușna; < azi R. S. S. Moldovenească, în apropiere de Bujor, c. ~, r. Kotovsk>; împărțit între nepoții Agahiei și ai Chirenei Zberoaia 167 și întărit acestora 207, 209, 210, 220.
- Piialeș** din Jevreni; martor hotarnic 100.
- Pilat**, bunicul lui Ionașco 39.
- Pilat**, vinde parte din Dînceni lui Borotcu C.
- Pintileiu**, **Pintilie**, v. și **Păntelei**, **Pănteleiu**.
- Pinteleiu** (Pănteleiu) **Fleșca** din Frești 93.
- Pintilie** din Cernăuți; se judecă pentru satul Denisauca 266.
- Pipirig**, v. **Peperig**, pîrfu.
- *Piscani**, sat, pe Prut, ț. Iași; < j. Iași>; dăruit de Moise Movilă voievod lui Dumitru vornic și întărit 187.
- Piscul**, sat, pe Birlad, < ț. Tecuci; Piscu, c. ~, j. Galați>; jumătate din ~ stăpînită de m-rea Neamț G.
- Pitriscul**, v. **Ionașcu Pitriscul**.
- Pițigala**, munte, < ț. Neamț>; hotar al braniștii m-rii Neamț 15, 141.

- Pingărați**, m-re, < ț. Neamț; în s. Pingărați, c. ~, j. Neamț>; hram 157; primește întărire pentru braniște 153, pentru curături la Straja 8, carte de apărat pentru braniștea Căprăria 7; se judecă 156, 194; se plînge pentru vecini fugiți 192; braniștea ei hotărnicită 199, I; egumeni 3, 155.
- Pingărați**, pîriu, < afluent al Bistriței>; hotar al braniștii m-rii Bisericiani 119.
- Pîntea**, fratele lui Sava brănișter din Șerbești, bunicul lui Mihalcea; prisaca lui ~ din Coropcenii 159.
- Pîntea**, unchiul lui Larion și al Nastasiei 13.
- Pîntășeni**, sat, ț. Tutova; < Puntășeni, c. Costești, j. Vaslui>; dăruit m-rii Galata de Jos de Enachi postelnic și întărit 50.
- Pîrful Negru**, < afluent al Siretului>; sat pe ~ 182.
- Pîrful Sărat**, < Tazlăul Sărat (?), afluent al Tazlăului>; hotar 278.
- Pîrvan**, fost mare armaș, bunicul lui Ghiorghie și al lui Cîrstea; cumpără ccini din Ruși 248.
- Pîrvul**, țigan al m-rii Tazlău 224.
- Platon**, v. și **Vasilie Platon**.
- Platon** din Popești 34, 55, 57, 58.
- Platon**, popă 200.
- Plășca**, mama Strătoaiei 157.
- Plătăsie** din Crăești 259.
- Pleşca**, v. **Neculaiu Pleșca**.
- Pleşul**, munte, < ț. Neamț>; hotar al braniștii m-rii Neamț 15, 141.
- *Plopi**, sat, ț. Hîrlău; < în Belcești, c. ~, j. Iași>; al m-rii Galata, scutit de dări 188.
- *Plopoasa**, sat, < pe Bistrița, ț. Bacău>; părți vindute de Alexa și Șteful din Birjoveni ș.a. lui Pătrașco Boldescul 49.
- Plotun**, v. și **Luca Plotun**.
- Plotun**, munte, < ț. Neamț>; hotar al braniștii m-rii Bisericiani 119.
- Plotunul**, pîriu, < afluent al Ozanei>; hotar al braniștilor m-rilor Neamț 15, 141 și Secul 135.
- Pobihnă**, v. **Toader Pobihnă**.
- Pobrata**, m-re, < ț. Suceava; în s. Probota, c. Dolhasca, j. Suceava>; primește întărire pentru Herești 222; face schimb de țigani 275; se judecă pentru Herești 223, pentru vecini și țigani 240, 241.
- Podoliani**, sat, < ț. Neamț; Podoleni, c. ~, j. Neamț> 104.
- Pogana**, sat, < ț. Tutova; c. ~, j. Vaslui> 96.
- Pogoceni**, sat, < ț. Fălcu; lîngă Urdești, c. Vișoara, j. Vaslui>; ocina Dărdăreștilor din ~ întărită lui Procopie Focea în urma unei judecăți 91.
- Poiana Cîrnului**, < ț. Vaslui; în Poiana, c. Schitul Duca, j. Iași>; loc de prisacă din ~ întărit lui Toader negustor din Iași 212.
- Poiana cu Oamenii**, la Herești 223.
- Poiana cu Păcuri**, < în satul Scorțeni, c. ~, j. Bacău>; întărită lui Tofan Seachil 278.
- Poiana lui Costea**, la Birlești; întărită lui Toma mare sulger 174.
- Poiana lui Timotei**, pe Lipovăț (?); întărită m-rii de lîngă Vaslui 166.
- Poiana Minăstirii**, sat, < ț. Vaslui; c. Țibana, j. Iași>; ocină vindută de Alexa, fiul lui Ion Strugari din Spineni, lui Gheorghe Mancăș din Uricani 125.
- Poiana Preluncilor**, < în Preluci, c. Agăș, j. Bacău>; parte din ~ întărită lui Tofan Seachil 278.
- Poiana Săcăturilor**, < în Secătura, azi Ruseni, contopit cu Cernu, c. Poduri, j. Bacău>; parte din ~ întărită lui Tofan Seachil 278.
- Poiana Vlădicăi**, sat, < ț. Iași; Vlădiceni, c.s. Tomești, m. Iași, j. Iași>; întărit Mitropoliei Sucevei 111.
- Poiană**, sat, < ț. Troțuș; Poiana, c. Livezi, j. Bacău>; ocină întărită lui Ion Prăjescu în urma unei judecăți cu Gheorghe Căpriorul 236.
- Polițani**, sat, < ț. Tutova; Polițeni, azi 6 Martie, c. Iana, j. Vaslui>; slugi domnești din ~ 96.
- Polonia**, v. **Țara Leșească**.
- Pomirla** (Pomorla), sat, ț. Dorohoi; < c. ~, j. Botoșani>; părți de ocină dăruite

- de Moise Movilă lui Pătrașco Ciogolea logofăt 1.
- Ponici**, v. **Dumitru Ponici**.
- Poniciu**, v. **Gavril** ~, **Ionașco** ~ și **Ursul** ~.
- Popa** din Dumești; se judecă pentru parte din Leucușani 45.
- Popa**, preot, soțul Avramiei; răscumpără satul Cîmpulung 87.
- Popăscul**, v. **Lupul Popăscul**.
- Popeni**, sat, < ț. Dorohoi; c. George Enescu, j. Botoșani > 163.
- *Popești**, sat, < ț. Neamț; lingă Izvoare, c. Bahna, j. Neamț >; ocini vindute de Mihăilă ș.a. lui Toader Boldescul 19, 55—58; ocină dată pentru o datorie de Zazul lui Toader Boldescul 34; ocini întărite lui Pătrașco Boldescul pîrcălab 58.
- Popești**, sat, < ț. Tutova; c. Dragomirești, j. Vaslui > 114, 115, 261.
- *Popișcani**, s. liște, ț. Cîrligătura; < lingă Bălțați, c. ~, j. Iași >; vindută de Simion Mihăilescul lui Ion Prăjescul fost ceașnic al treilea 123.
- Popoștești** din Birjoveni; se judecă pentru parte din Boldești și Ciuciuleni 276.
- Poprincani**, sat, < ț. Iași; Popricani, c. ~, j. Iași >; vindut de Conde fost vameș lui Iordachie vistier 238.
- Poprișoc**, v. **Ștefan Poprișoc**.
- Porcului**, lacul ~; punct pe hotarul satului Siliștea I.
- *Posadnici**, sat, < ț. Iași; lingă Popricani, c. ~, j. Iași >; în hotar cu Poprincani 238.
- Postolache**, vistier, soțul Sorei; se judecă și primește întărire pentru parte din Leucușani 45, 46.
- Postolachi**, fost mare comis 49.
- Postrăv**, v. **Ion Postrăv**.
- *Poșorcani**, sat, < ț. Adjud; lingă Popeni, c. Căiuți, j. Bacău > 288.
- Potop**, v. **Ion Potop**.
- Potoroia** din Huși; se judecă pentru cîsla Ciorsacilor 168.
- Potroc**, v. **Văscan Potroc**.
- Poturul**, v. **Dumitru Poturul**.
- Pr...**, fiul popii Măteiaș; primește întărire pentru ocină din Săpoteni 77.
- Prăjescul**, v. **Ion** ~, **Ionașco** ~, **Lupul** ~, **Savin** ~, **Ștefan** ~ și **Vasilie** ~.
- Preabici**, v. **Gheorghe Preabici**.
- Precop** 146, 147.
- Pricop**, nepotul lui Ivan; vinde ocină din Horbinești 95.
- Probotă**, v. **Pobrata**, m-re.
- Procop**, fiul lui Birliga; se judecă pentru părți din Horbinești 95.
- Procopie**, călugăr de la m-reă Rîcica; în soborul m-rii D, E.
- Procopie**, dascăl la Mitropolie; traduce act (sec. XVIII) 62.
- Procopie** din Ghigoești 68.
- Procopie**, popă; se judecă pentru moara sa de pe gîrla Putnei 133.
- Procopie** (Pricopie) Focșa fiul lui Vasilie; se judecă și primește întărire pentru ocina Dărdăreștilor din Pogoceni 91.
- Prodan**, tilhar; fură iepe domnești, spinzurat 91; ocina lui întărită lui Procopie Focșa 91.
- Profir**, tatăl lui Stamati și al lui Sirian 280.
- Prohor**, călugăr de la Pantocrator; vinde parte din Glișeni 24.
- Pruț**, riu; sate pe ~ 187, 267, 285; mori pe ~ 187; finețe dincolo de ~ 272.
- Purcărița**, pîriu; hotar al braniștii m-rii Neamț 15, 141.
- Purcel**, v. **Vasilie Purcel**.
- *Purcelești**, sat, < ț. Suceava; lingă Stolniceni-Prăjescu, c. ~, j. Iași > 175, 283; jumătate de pricut din ~ vindută de Dumitrașco, fiul lui Pătrașco, lui Ionașco Tăbîrță vătaf 163.
- Purceloae**, v. **Axana Purceloae**.
- Pușculeț**, v. **Ionașco Cușculeț**.
- Putna**, v. și **Gîrla de Gios a Putnei**.
- Putna**, m-re, < ț. Suceava; în Putna, c. ~, j. Suceava >; hram 22; primește întărire pentru un loc din hotarul tîrgului Siret 22; călugăr 151.
- Putna**, pîriu, < afluent al Siretului >; mori și vaduri de mori pe ~ 20, 133, 187, 206, 271, 294.
- Putna**, ținut; sat din ~ 35; pîrcălabi (staroști) de ~ 20, 271, I.

Puțani, sat, < ț. Covurlui; Puțeni, azi Valea Mărului, c. ~, j. Galați>; în hotar cu satul Măcișeni 260.

Puțul, pîriu la Dărăști 277.

Puțurenii, sat, ț. Dorohoi; <c. Coțușea, j. Botoșani>; dăruit de Moisa Movilă lui Pătrașco Ciogolea logofăt 1.

R

Racova, pîriu, < afluent al Birladului>; sat pe ~ 200.

Racoviță Cehan, logofăt al doilea 126, 184, 213, C; primește poruncă să aleagă hotarele satului Codăești 218; cumpără un țigan 93.

Radul, țigan; întărit m-rii Secul 124.

Radul, țigan, fiul lui Stoica; întărit m-rii Secul 124.

Radul, fost vornic, fiul lui Gheorghe fost hatman; vinde satul Răucești 3.

Radul Mihnea (Mihnovici), domn al Moldovei, tatăl lui Alexandru Coconul; dăruiește m-rii Bisericiani o poiană cu finaț 137; întărește lui Gavrilas Mateias fost mare vornic un loc de finaț 266; judeca'ă în zilele lui ~ 145; acte de la ~ 60, 66, 70, 71, 80, 122, 126, 130—132, 154, 173, 174, 188, 197, 244, 245, 270, H.

<Rareș>, v. **Iliaș** ~ și **Petru** ~.

Razimul (Radzim), munte, < ț. Neamț>; hotar al braniștii m-rii Neamț 15, 141.

Răcătau, pîriu, < afluent al Siretului>; sate pe ~ 293, I.

Răchitenii, sat, < ț. Suceava; c. Mircești, j. Iași>; jumătate din ~ vîndută de Andronic și rudele sale lui Dumitrașco Fulger 76.

Răchitoasa, sat < ț. Tecuci; c. ~, j. Bacău>; ocina lui Boldea din ~ dată lui Toma pentru plata unei datorii 170.

Răchișii, pîrîul ~; hotar al satului Siliștea I.

Rădăuți, sat, < ț. Suceava; or. ~, j. Suceava> 77; Episcopie de ~: episcopi 99, 188, 205.

Rădenii, sat, < ț. Cîrligătura; contopit cu Popești, c. ~, j. Iași> 269.

Rădenii, sat, < ț. Tutova; c. Dragomirești, j. Vaslui> 261.

Răscoale, top.; punct pe hotarul braniștilor m-rilor Neamț 15, 141 și Secul 135.

Răspop, v. **Ionașco Răspop**.

Răsteu (Răstău) din Vîrtop 56, 58.

Răt Găoadză, șoltuz de Iași, socrul lui Enea 239.

Răucești, sat, < ț. Neamț; c. ~, j. Neamț>; vîndut de Nastasia, soția lui Arsenie fost logofăt și fiul ei lui Gheorghe Boțul 3.

Răul, v. **Gliga** ~ și **Ștefan** ~.

Răut, riu, < afluent al Nistrului> 287.

Réd, sat, < ț. Bacău; Rediu, c. ~, j. Neamț> 146, 147, 176.

Rediul Lung, hotar al satului Șetrăreni 258.

Relilor, pădurea ~, în hotarul satului Săcuenii 83.

Repede, fiul Drăgălinei, nepotul lui Ioniță Vașul; vinde vad de moară în Gîrla de Jos a Putnei 294.

Rîșca (Rîcica), m-re, < ț. Suceava; in s. Rîșca, c. ~, j. Suceava>; călugăr de la ~ J; egumenul și soborul m-rii D, E; se judecă pentru seliștea Văcotești 251; vinde satul Vlădenii lui Ionășcuță Prăjescul postelnic D, E.

Robceanul, agă D.

Robul, v. **Florea** ~ și **Stan** ~.

Rodanca, fiica Cozmoarei hagioaia, vară primară cu Chelsiia Țopasca 239.

Rodna, v. **Ionașco Rodna**.

Rogoazei, fintină ~; punct pe hotarul satului Siliștea I.

***Rogozăni**, sat, < ț. Neamț; probabil j. Bacău> 180.

Roman, cetate; pîrcălabi de ~ 27, 77, 80, 81.

Roman din Ungurași 204.

Roman din Văscani 283.

Roman, tirg, < ț. Roman; m. ~, j. Neamț>; hotar 84; ocolul ~ 132.

Episcopie de ~: episcopi 27, 79, 109 (sec. XVIII), 188, 243; țigani ai Episcopiei de ~ 152.

Roman, ținut; sate din ~ 13, 83, 132, 267, 282, D, E; slugi domnești din ~ 151.

Romașco, diac 77.

Romănescul, v. **Gavril Romănescul**.

Romășcel 293.

Românești, sat, < ț. Suceava; c. Grănicești, j. Suceava>; în hotar cu satul Meleșăuți 99.

***Românești**, sat, ț. Tutova; < în hotar cu Ivești, c. ~, j. Vaslui> 172.

*< **R**omânești, sat, < ț. Vaslui, pe Sărata; lângă Văleni, c. ~, j. Vaslui> 93.

Ropceanul, v. și **Gligorie Ropceanul**.

Ropceanul, agă 213.

Roșca, v. **Ghiorghie** ~, **Ionașco** ~ și **Vasile** ~.

Roșculeasa, v. **Măriica Roșculeasa**.

Roșliai, sat, ț. Soroca; < azi R.S.S. Moldovenească, Roșietici, c. ~, r. Florești>; dăruit de Moise Movilă voievod lui Pătrașcu Ciogolea fost logofăt și întărit 287.

Roșiori, sat, < ț. Fălciu; c. Bunești-Averești, j. Vaslui>; ocină întărită lui Gligorie și Ionașco în urma judecății cu Ionașco Costiceanu și Boghiul 89.

Roșiori, sat, < ț. Neamț; c. Dulcești, j. Neamț> 56.

Roznăvu, sat, < ț. Neamț; Roznov, c. ~, j. Neamț> 144.

Rubuț, v. **Vasile Rubuț**.

Rucșin, sat, < ț. Cernăuți; azi R.S.S. Ucraineană, c. ~, r. Hotin, reg. Cernăuți> 62.

Rugăsești, sat, < ț. Suceava; Rogojești, c. Mihăileni, j. Botoșani> 22.

Rugină, socrul lui Dumitrașco 281.

Ruginești, sat, < ț. Putna; c. ~, j. Vrancea> 111, 224.

Ruginoasa, sat, ț. Suceava; < c. ~, j. Iași> 283; dăruit de Ghianghea mare logofăt ginerelui său, Lupul Prăjescul clucer, și fiicei sale Safta 59.

Rumâni, sat, < ț. Neamț; Români, c. ~, j. Neamț>; revenit în urma unei împărțiri lui Costantin Buhuș 254.

Runcu, pîrîu, < ț. Neamț>; hotar al braniștii m-rii Neamț 15, 141.

Runcul, munte, < ț. Neamț>; hotar al braniștilor m-rilor Neamț 15, 141 și Secul 135.

Ruptură, sat, < ț. Neamț; azi Izvoare, c. Bahna, j. Neamț> 34.

Rusca, mătușa lui Larion și a Nastasiei 13.

Rușet, hatman; ia ispisocul satului Obrejești pentru cercetare (sfîrșitul sec. XVIII — începutul sec. XIX) 49.

Rusi, v. și **Ruși**, sat.

Rusii Blăgoești, sat, < ț. Roman; Ruși; contopit, cu Roșiori, c. Roșiori, j. Bacău>; judecată pentru ocină din ~ între Iurașco și soția lui Goia 244; ocini ale Păscălinei Iacomiiasa și ale lui Costin, stilpite 255.

Rusul, munte, < ț. Neamț>; hotar al braniștii m-rii Neamț 15, 141.

Rusul, partea lui ~ din ... cumpărată de Vasilie din Negoști 90.

Rusul, tatăl lui Condre și al lui Mafteiu 277.

***Rușciori**, sat, ț. Neamț; < lângă Jidești, contopit cu Dochia, c. Girov, j. Neamț>; dăruit de Damian și soția sa m-rii Secul și întărit acesteia 129.

Rușciori, sat, < ț. Suceava; Roșiori, c. Forăști, j. Suceava>; părți din ~ stăpinite de Vlașco, Bejan ș.a. 275.

Ruși, sat, < ț. Hîrlău; probabil Roșiori, c.s. Răchiți, m. Botoșani, j. Botoșani>; întărit lui Cîrstea Chiusea Brăileanu 120.

Ruși (Rusi), sat, ț. Neamț; < înglobat în Moldovenii, c. ~, j. Neamț>; judecată pentru jumătate din ~ între Luca Fuștele și Neculae Sechil 245; seliștea ~ revenită în urma unei împărțiri lui Neculai Seachil 252.

Ruși, sat, < ț. Tutova; c. Puiești, j. Vaslui>; ocini cumpărate de Dumitrașco Gheuca vornic de la Gheorghe, Cîrstea ș.a. și întărite 248.

S

Sacovăț, v. **Șacovăț**, pîrîu.

Safta, soția lui Lupul Prăjescul clucer, fiica lui Ghianghea mare logofăt; primește danie de la tatăl său satul Ruginoasa 59.

Salom, v. **Ionașco Salom**.

Salomila, fiica lui Păcurar Mițul; dăruiește ocina sa din Greci lui Ionașco Bîtcovici diac 162.

Samson din Săucești 31, 34.

- ***Samson**, fiul lui Buzdugan; vinde ocină din Săoani 13.
- ***Sanson** din Albești; primește poruncă să cerceteze o pricină 179.
- ***Sanson** din Năvrăpești; se judecă pentru o ocină din Năvrăpești 235.
- ***Sasca**, piriu, affluent al Moldovei 44.
- Sasul, v. **Ianeul** ~ și **Ziman** ~.
- Saula**, v. **Paradis Saula**.
- ***Sava**, brânișter din Șerbești, tatăl lui Mihalcea 159.
- Sava**, diac; scrie carte de mărturie 280.
- Sava** din Măreșești; martor hotarnic 109.
- Sava**, fiul lui Blăga 229.
- Sava**, fiul Parascăi, nepotul Măgdălinei; vinde ocină din Borăști 291.
- Sava**, popă din Cruce 133.
- Sava**, tatăl lui Nechita 242.
- ***Sava**, țigan; dăruit de către Maria Episcopiei de Roman 243.
- Sava**, țigan al Episcopiei de Roman 152.
- Sava**, vornic din Ceucani, tatăl lui Costantin 114, 115.
- Sava Ganea**, se judecă pentru poieni cu finețe de lingă apa Moldovei 242.
- ***Sava Hăugul**, 18, 293.
- ***Sava Pepelea**, țigan; dăruit de către Maria Episcopiei de Roman 243.
- ***Sava Pepelea**, tatăl lui Ștefan, ruda Albei 42.
- Savin**, fratele lui Damiiian; cumpără și primește întărire pentru parte din Căpoțești 183.
- ***Savin Prăjescul**, fost hatman; hotarnic 8, 12, 156;
pircălab de Neamț; boier în sfat 78, 80, 81;
vornic mare de Țara de Jos 126, 184, 186, 213, 228, 238, 252, 282; cumpără vie la Cotnari 295, 296; imputernicit să stăpânească satele Sămășcani, Mihăilăsea ș.a. 280.
- ***Savul**, se judecă pentru seliștea Milcinești 269.
- ***Săbășeni** (Săbășani), sat, ț. Dorohoi; < Băbicieni, c. Durnești, j. Botoșani>; vindut de Căzacul, fiul lui Gheorghe comis din Cirstești, lui Pătrașco Ciogolea logofăt al treilea și lui Gheorghe Jora fost sulger 226 și întărit 228.
- Săboianții**, sat, ț. Roman; < Săbăoani, c. ~, j. Neamț>; întărit m-rii Secul 132.
- Săcăreni**, sat < ț. Lăpușna; azi R.S.S. Moldovenească, Secăreni, c. Pașcani, r. Kotovsk> 116.
- Săculeni** (Săcuiani), sat, ț. Neamț; < Secueni, c. ~, j. Bacău>; fințe și pămînturi din ~ cumpărate și întărite lui Irimia Virnav diac 83.
- Săcul**, v. și **Secul**, m-re.
- Săcul**, piriu, < affluent al Ozanei>; hotar al braniștii m-rii Bisericieni 119, al unei poieni a m-rii Bisericieni 137.
- Sălevăstru**, v. și **Selevăstru**.
- Sălevăstru**, iuzbaș 142.
- Sămășcani**, sat, < ț. Orhei, azi R.S.S. Moldovenească, c. ~, r. Rezina>; vecini, heleșteu și rimnic din ~ în stăpinirea lui Savin Prăjescul mare vornic de Țara de Jos 201.
- Sămion**, v. și **Simion**.
- Sămion**, v. **Onul Sămion**.
- Sămion** din Hălăseni 180.
- Sămion Mihăilescu** din Popișcani; cumpără o seliște 123.
- Sănăuți**, v. **Sineuți**, sat.
- ***Săoani**, sat, pe Siret, ț. Roman; < lingă Șcheia, c. Al. I. Cuza, j. Iași>; ocină vindută de Ion Ciolpan, Vasile ș.a. lui Lupul Prăjescul fost clucer 13, 267, 283, 297.
- Săpoteni**, sat, ț. Dorohoi; < Sipoteni, contopit cu Dumeni, c. George Enescu, j. Botoșani>; părți din ~ dăruite de Moise Movilă lui Pătrașco Ciogolea logofăt 1, cumpărate și întărite popii Măteiaș și fiilor lui 76, 77.
- Sătna**, v. **Sitna**, piriu.
- Săucești**, sat, < ț. Neamț; c. ~, j. Bacău> 31, 34; ocină întărită lui Ștefan Bechea pircălab 292.
- Săvăriiu**, top. (?) la Ghigoești 68.
- Scărlet**, v. și **Ștefan Scărlet**.
- Scărlet** din Zorileni; se judecă și primește întărire pentru satul Zorileni 191, se înțelege pentru cumpărarea lui 213.
- Scheauca**, fiica Ilenei, nepoata lui Tudoran paharnic; vinde ocină din Strimbă 115.

- Schimbarea la Față, hram, v. **Sinai**, munte, și < **Văleni** >, m-re.
- Scintee**, vătaf; cercetează o pricină 271.
- Scinteia**, sat, < ț. Vaslui; c. ~, j. Iași > 229; drumul ~, hotar al unui loc al m-rii Galata de Jos, stîlpit 171.
- Scurteni**, top. la Secueni 83.
- Seachel**, cămăraș; hotarnic 145.
- Seachil**, v. **Tofan** ~.
- Sechel**, popă; martor hotarnic 146, 147.
- Secheloia**, v. **Nastasia Secheloia**.
- Sechil**, v. **Neculae** ~ și **Simion** ~.
- Secul**, v. și **Săcul**, pîriu.
- Secul** (**Săcul**), m-re, < ț. Neamț; j. Neamț >; hram 124, 132, 135, 136; primește întărire pentru satele Vinători, Săbăoani, și Berindeești 128, 132, 135, pentru braniște 135, poieni, mori ș. a. 130, 131, 136, 271, țigani 124; se judecă pentru un vad de moară 135.
- Selevăstru**, v. și **Sălevăstru**.
- Selevăstru**, 147.
- Seman**, vătăman din Chelmești 208.
- Senăcuți**, sat, < ț. Hotin; azi R.S.S. Moldovenească; Sencăuți, c. Cotiugeni, r. Briceni >; împărțit între fiii lui Gheorghe, nepoții Maricăi 208.
- Serapion**, egumen al m-rii Bistrița; martor hotarnic I.
- Sfintul Dumitru**, hram, v. **Pingărați**, m-re.
- Sfintul Gheorghe**, hram, v. **Suceava**, tîrg, și **Voroneț**, m-re.
- Sfintul Ilie**, m-re, < ț. Suceava; în s. Sfintul Ilie, c.s. Șcheia, m. Suceava >; vinde parte de sat 154.
- Sfintul Ioan cel Nou**, biserică, v. **Suceava**, tîrg.
- Sfintul Nicolae**, din țarină, hram, v. **Iași**, tîrg.
- Sfintul Nicolae** < domnesc >, biserică, v. **Iași**, tîrg.
- Sfintul Sava**, m-re, v. **Iași**, tîrg.
- Siaca**, pîriu; loc de moară pe ~B.
- Sihla Mare**, munte, < ț. Neamț >; hotar al braniștii m-rii Neamț 15, 141.
- Sihla Mică**, munte, < ț. Neamț >; hotar al braniștii m-rii Neamț 15, 141.
- Silion**, călugăr; primește întărire pentru Todireni 11.
- Silion**, călugăr de la m-rea Rîcica; în soborul m-rii D, E.
- Silion** din Copăcești; martor hotarnic 109.
- ***Siliștea**, sat, pe Almașul Mic, ț. Neamț; < lingă Poiana, c. Dobreni, j. Neamț >; al m-rii Pingărați, hotărnicit I.
- Siliștea Rumânil**, sat, < ț. Neamț; Siliștea, c. Români, j. Neamț >; revenit în urma unei împărțiri lui Costantin Buhuș 258.
- Simeni**, sat, < ț. Tutova; Semenea, c. Dragomirești, j. Vaslui > 261.
- Siminecian**, v. și **Gavril Siminician**.
- Simion**, v. și **Sămion**.
- Simion** din Bogdănești; imputernicit să-și stăpînească ocina 268.
- Simion** din Dănești 253; martor hotarnic 109.
- Simion** din Soloneț 99.
- Simion**, fiul lui Ghiorghe fost hatman, fratele lui Radul fost vornic; vinde satul Răucești 3.
- Simion**, nepotul lui Maței Hociungul; vinde ocină din Popești 57.
- Simion**, popă din Hălăștiani, soțul Antimiei 283.
- Simion**, se judecă pentru satul Oglindzi 157.
- Simion**, stăpînise partea de ocină a Dărdăreștilor din satul Pogoceni 91.
- Simion**, țigan al m-rii Tazlău 224.
- Simion**, țigan, fiul lui Stoica țigan; vindut 82, 284.
- Simion**, țigan, fiul(?) lui Tatul, tatăl lui Lazor H.
- Simion**, vătăman din Văculești 92.
- Simion Băisanul**, cumpără țigani 214.
- Simion Gheuca**, medelnicer mare 125, 198, D; primește zălog satul Ungurași 81, 211; primește întărire pentru părți din Dărăști și Hărulești 277.
- Simion Mălaiu** (Mălae), comis mare 158, 213, 228, 238, 253, D.
- Simion** (Sămion) **Moghila** (Movilă), domn al Moldovei, tatăl lui Moise Movilă 78, 80; trecut în pomelnicul m-rii Hangul 79; acte de la ~ 39, 105, 128.

- Simion Mogildea**, cumnatul lui Murgoci; cumpără și primește întărire pentru jumătate din Sloboziani 164.
- Simion Sechil**, bunicul lui Nicolae Sechil; cotropește jumătate din Rusi 245.
- Simion Strolei**, vistiernic; cumpără o bucată de loc din hotarul tirgului Șchei 173.
- Simion**, munte, < ț. Neamț >; hotar al bra-niștii m-rii Bisericiani 119.
- Sina**, munte; m-rea Schimbarea la Față de la ~ : metoh 50.
- Sinea**, țigan fiul lui Stoica țigan; vindut 81, 284.
- Sineuți** (Sănăuți), sat, ț. Suceava; < Sinăuții de Jos, contopit cu Mihăileni, c. Mihăileni, j. Botoșani > 267, 283; a șasea parte din ~ întărită Antimiei, soția lui Dumitrașco Mihul 198; vecini din ~ fugiți 246.
- Sinodie**, stinca lui ~ ; punct pe hotarul unei poieni a m-rii Bisericiani 137.
- Siret**, riu 34; sate pe ~ 13, 54, 64, 75, 151, 180, 253, 267, 283, E; vaduri de moară pe ~ 267, 283, E; loc peste ~ 84.
- Siret**, tirg 262, 263; șoltuz și pîrgari de ~ 227; hotar 22.
- Sirlian**, fiul lui Profir 280.
- Sitna** (Sătna), pîriu, < afluent al Jijiei >; sat pe ~ 11, A; loc de iaz și de moară pe ~ 120; moară pe ~ A.
- *Sirbi**, sat, < ț. Neamț; lingă Moldovenii, c. ~, și Secuieni, c. ~, j. Neamț > 30.
- Sirbi**, sat, < ț. Tecuci; c. Nicorești, j. Galați > 281.
- Sirbul**, croitor din Cernăuți; se judecă pentru seliștea Denisauca 266.
- Slatina lui Petru volevod**, top.; punct pe hotarul braniștilor m-rilor Neamț 15, 141 și Secul 135.
- *Slăvniceii**, sat, < pe Giurgiov, probabil ț. Hirău >; parte din ~ întărită lui Sturza diac ș.a. 42.
- *Slipotenii**, sat, < pe Berheci, ț. Tecuci; în apropiere de Obîrșia, c. Izvorul Berheciului, j. Bacău >; parte din ~ dată de Vasilie lui Cehan mare vornic pentru o gloabă 88.
- Slobozia** (Pătrușani), sat, ț. Lăpușna; < azi R.S.S. Moldovenească, Chetroșeni, c. Șisăcani, r. Kotovsk >; împărțit între nepoții Agafiei și ai Chirenei Zberoaia 167 și întărit acestora 207, 209, 210.
- Slobozia Saucăi**, sat, < ț. Soroca; azi R.S.S. Moldovenească, Sauca, c. ~, r. Dondușani >; dăruit de Ianache postelnic m-rii Sf. Sava și întărit 134.
- *Sloboziani**, sat, < pe Bîrlad, ț. Vaslui; în Dumesci, c. ~, j. Vaslui >; jumătate din ~ vindută de Titiana, Ana și Anghelina lui Simion Mogildea, Ștefan și Murgoci 164.
- Smila**, pîriu, < afluent al Bîrladului >; sate și vad de moară pe ~ 66.
- Soci**, sat, < ț. Neamț; c. Ștefan cel Mare, j. Neamț >; în hotar (1802) F.
- Soci**, sat, < ț. Suceava; c. Mirosălvești, j. Iași > 267, 283.
- Sofiica**, bunica lui Ilie, a lui Papară și a lui Babac 219.
- Sofiica**, străbunica lui Pătrașco 21.
- Sofronia**, mama Mariicăi 86.
- Sofronii**, călugăr; traduce act (sec. XIX) 220.
- Sohodol**, sat, < ț. Bacău; c. s. Măgura, m. Bacău, j. Bacău > 189.
- Solomon**, v. și Dumitrașco Solomon.
- Solomon**, tatăl Chelsiei Topasca 239.
- Soloneț**, pîriu, afluent al Răutului 287.
- Soloneț**, sat, < ț. Suceava; c. Todirești, j. Suceava > 99.
- Soltan** din Hănești 163.
- Soltana Tălmăcioaia**, se judecă cu m-rea Pobrata pentru vecini fugiți 240, pentru țigani 241.
- Sora**, cumpărătoare în Mălinești 46.
- Sora**, fiica lui Ion Chițu din Popești, nepoata lui Mașteiu Hociungu; vinde ocină din Popești 55, 58.
- Sora**, mama lui Bălan și a Todosiei Mihăiasa 67.
- Sora**, soția lui Gheorghie diac; vinde ocină din Buciumii 34.
- Sora**, soția lui Postolache vistiernic; se judecă și primește întărire pentru parte din Leucușiani 45, 46.

- Sora**, soția lui Trifan din Marcoviciani; cumpără ocină din Leucușiani 45.
- Sorca**, mama Măricăi 95.
- Sorea**, soția lui Gheorghii Mancăș; cumpără ocină din Poiana Mănăstirii 125.
- Sorcana**, mătușa lui Larion și a Nastasiei 13.
- Soroca**, tirg; ocolul ~ 290.
- Soroca**, ținut; sate din ~ 41, 287.
- ***Sparta**, sat, < ț. Tutova; probabil lingă Hălărești, c. Iana, j. Vaslui> 170.
- Spineni**, sat, < pe Șacovăț, ț. Vaslui> 125.
- Spini**, top. la Săcueni 83.
- Spiridon**, vătav C.
- Stahie**, ieromonah de la m-rea Ricica; în soborul m-rii D, E;
- Staico**, v. Cozma Staico.
- Stamati**, v. și Elenco Stamati.
- Stamati**, ban, tatăl Elencăi Stamati (sec. XIX) 260.
- Stamati**, fiul lui Profir 280.
- Stan**, bunicul lui Pătrașco H.
- Stan Robul**, ȋigan; întărit m-rii Secul 124.
- Stan Ungureanul** 293.
- Stanca**, mama lui Eremie, străbunica lui Vasilie, a lui Isaico și a lui Miron 283.
- Stancăș**, v. Petrea Stancăș.
- Stanciul** din Vaslui 200.
- Stanișor**, ȋigan; întărit m-rii Secul 124.
- Starosilți**, sat, < ț. Hirău; Starosilța-Radu azi George Coșbuc, și Starosilța-Stavri, azi Mihail Eminescu, c. Gorbănești, j. Botoșani>; judecată pentru parte din ~ între Udrea Gînsă și rudele sale și Isac Dediul și fratele său, Toader 232.
- Stavăr**, ȋigan, fiul lui Țăcușă, frate cu Gligorie Țănțea și cu Ion; întărit lui Ionașco Avram și fraților săi H.
- Stavnic**, pîriu, < afluent al Birladului>; vad de moară pe ~ 251.
- ***Stăjăreni**, sat, < ț. Neamț; lingă Izvoare, c. Bahna, j. Neamț> 34.
- Stăneasa**, ȋigancă; vindută II.
- ***Stănișlăvești** (Stănășlivești), sat < ț. Neamț; lingă Preutești, c. Timișești, și Ungheni, c. Răucești, j. Neamț> 98, 204.
- Stegariul** 291.
- Stepca**, nepotul lui Ivan; vinde ocină din Horbinești 95.
- Stinca cea Mare**, top.; punct pe hotarul satului Silișteea I.
- Stingaci**, v. și Andreica Stângaci.
- Stingaci**, sat, < ț. Vaslui; Stîngăcei, azi Bleșca, c. Ivănești, j. Vaslui> 200.
- Stircea**, v. Costantin Stircea.
- Stoica**, fost armaș, tatăl Aniței 71; cumpără părți din Brădicești 70.
- Stoica**, ȋigan, tatăl lui Radu; întărit m-rii Secul 124.
- Stoica**, ȋigan, tatăl lui Sinca și al lui Simion 82, 284.
- Stolniceni**, sat, < ț. Suceava; Stolniceni-Prăjescu, c. ~, j. Iași> 175.
- Storojăneț**, sat, < ț. Suceava; azi R.S.S. Ucraineană, or. Storojineț, reg. Cernăuți>; parte din ~ vindută de Vidrașco și Cirste lui Gligore Ropceanul 64.
- Strahiila** din Costești 200.
- Straja**, munte < ț. Neamț>; curătură la ~ întărită m-rii Pingărați 8; hotarul de la ~ al m-rii Pingărați și al satului Dărmănești 200; hotar al braniștilor m-rilor Neamț 15, 141 și Secul 135.
- Straja**, pîriu; hotar al braniștilor m-rilor Neamț 15, 141 și Secul 135.
- Stratul Bolea**, fost clucer, soțul Grozavei 283; cumpără parte din Dăniceni 280.
- Stratulat** 99.
- Strățulat** (Strățulat), fiul Cojocesei; se judecă pentru parte din Leucușani 45, 46.
- Străoani**, sat, < ț. Putna; c. Străoane, j. Vrancea> 33.
- Strătoae**, fiica Plăxoaei; se judecă pentru satul Oglindzi 157.
- Strățulat**, ceașnic al doilea; cumpără părți din Brădicești 67, 70, 71.
- Strățulat**, vornic; hotarnic 260.
- Strățulat Dracea** din Sineuți 267, 283.
- Strimba**, sat, < ț. Tutova; azi Cetățuia, c. Puești, j. Vaslui>; ocini vindute de Floarea, Marta ș.a. lui Costantin, fiul lui Sava din Ceucani 114, 115.
- Strimbi**, top. la Săcueni 83.
- Stroe** din Giumătățeni C.
- Stroești**, sat, pe Sitna, ț. Hirău; < c. Lunca, j. Botoșani>; fost domnesc, ascultător

de ocolul Șipote, și întărit m-rii Sf. Sava A

Stroici, v. Ionașco ~, <Lupul> ~ și Simion ~.

Strugari, v. Ion Strugari.

Sturza, v. și Mihalache Sturza.

Sturza, diac; primește întărire pentru părți din Tilhărești, Șendreni ș.a. 39, 42.

Sturza, fiul lui Badiul, strănepotul lui Toader clucerul; vinde jumătate din Răchiteni 75.

Sturza, pircălab, soțul Neacșei I.

Suceava, cetate 154; hatman și pircălab de ~ 67, 70, 78, 80—82, 94, 126, 144, 213, 224, 228, 238, 240, 282, D.

Suceava, riu, < afluent al Siretului>; sate pe ~ 99.

Suceava, oraș; acte scrise la ~ 145, 150, 246, II; curtea domnească de la ~ 37; Mitropolia Sucevei: primește obroc 118, scutiri pentru vecini 10, 14, 111, 148, poslușnici 148, țigani 5, circiumi 113, 247; veniturile unei băi cu fintină 37, 108, 121; arhiepiscopi și mitropoliți de ~ 79, 183, 263, 269, 271; biserica mitropolitană Sf. Gheorghe 121 și Sf. Ioan cel Nou 37, 111, 121; dascăl de la ~ (sec. XVIII) 62.

Suceava, ținut; sate din ~ 54, 59, 64, 75, 86, 99, 151, 158, 163, 198, 225, 263, 264, 269, 283; slugi domnești din ~ 225.

Sucevița, m-re, < ț. Suceava, în s. ~, c. ~ j. Suceava>; se judecă pentru Ursești, Crăcăoani ș.a. 79, pentru țigani 264; egumen 264; călugări 295, 296.

Suha, < munte, ț. Neamț>; hotar al unei poieni întărite m-rii Bisericieni 137.

Suha, pîriu, < afluent al Moldovei>; poiană pe ~ 137.

Susanul, v. Gligorie Susanul.

Ș

Șacovăț, pîriu, < afluent al Bîrladului>; sat pe ~ 268; vad de moară pe ~ 125.

Șaidir, v. Dumitrașco Șaidir.

Șarpe, v. Alexa Șarpe.

*Șăndreni, sat, ț. Hîrlău; < probabil în apropiere de Erbiceni, c. ~, j. Iași>; părți din ~ întărite lui Sturza diac 39, 42.

Șăptilici, v. și Șeptilici.

Șăptilici, armășel; cumpără și vinde ocină din Horbinești 95.

Șărăuți, sat, < ț. Hotin; azi R.S.S. Ucraineană, Șirăuți, c. ~, r. Hotin, reg. Cernăuți>; al lui Neniul vornic 69.

Șărbănești, moșie, pe Jijia; < lingă Albești, c. ~, j. Botoșani>; pricină pentru hotare (1806) C.

Șătrarul, v. Șetrarul.

Șătrăreni, v. Șetrăreni, sat.

Șătrăreni, sat, < ț. Hîrlău; azi Jijia, c. Albești, j. Botoșani>; împărțit de Mărica Hăbășasca și frații săi cu Nastasia, fiica Irinei 184.

Șcheauca, fiica Ilenei, sora Martei; vinde ocină din Strimba 115.

Șchei, ținț; < Șcheia, c. Al. I. Cuza, j. Iași>; țințoveți și hotar 175.

*Șchiopeni, sat, < ț. Adjud; lingă Buciumi, c. s. Ștefan cel Mare, j. Bacău> 288. < Șchiopul>, v. Petru < Șchiopul>.

Șchiopuleț, v. Toader Șchiopuleț.

Șeleșău, sat, < ț. Dorohoi; Hilișeu — Horia, ~ Cloșca, ~ Crișan, c. Hilișeu, j. Botoșani>; ocină întărită Antimiei, soția lui Dumitrașco Mihul 198.

Șendrea, < slugă domnească>; primește poruncă pentru o cercetare F.

*Șendrești, sat, ț. Vaslui; loc de prisacă cu grădini din ~ vindut de Andrei fost armaș ș.a. lui Enachie Cara armaș și întărit 65.

< Șendriceni>, sat < ț. Hîrlău; c. ~, j. Botoșani>; judecată pentru o bucată de hotar din ~ între Onciul Iurașcoviici și Dumitrașco, ginerele lui Rugină 281.

Șeptelici, v. Dumitrașco ~ și Ilie ~.

*Șerbăceni, sat, < ț. Fălciu; lingă Vișoara, c. ~, j. Vaslui> 271.

Șerbănești, sat, ț. Neamț; < contopit cu Hirlești, c. Filipești, j. Bacău>; ocină dăruită de Văscan m-rii Sf. Sava 202, 203.

- Șerbești**, sat, < ț. Neamț; contopit cu Ștefan cel Mare, c. Ștefan cel Mare, j. Neamț > 100.
- Șerbești**, sat, < ț. Vaslui; c. Ciortești, j. Iași > 143, 159.
- Șetrarul** (Șătrarul), tatăl lui Dumitrașco 258, 293.
- Șetrăreni**, v. și **Șătrăreni**, sat.
- Șetrăreni**, sat, < ț. Iași; azi Stejarii, c. Țigănași, j. Iași >; dăruit de Enachi postelnic m-rii Sf. Sava din Iași și întărit 258.
- Șipote**, ocol, < j. Iași >; sat din ocolul ~ A.
- Șișcăuți**, sat < ț. Cernăuți; azi R.S.S. Ucraineană, c. ~, r. Coțmani, reg. Cernăuți >; parte din ~ schimbată de Gavril Gorgan mare pitar cu satul Vascăuți al lui Gavrilaşco vornic 41.
- Șoldan**, v. Dumitrașco **Șoldan**.
- Șoldești**, v. **Joldești**, sat.
- Șomuzul Mare**, pîrfu, < afluent al Siretului >; sat pe ~ 158.
- Ștefan**, v. și **Dumitrașco** ~, **Gheorghe** ~ voievod, **Toader** ~.
- Ștefan**, boier dregător; spinzură un tilhar 91.
- Ștefan**, căpitan din Dumbrăvița; primește întărire pentru ocini cumpărate și dăruite din Torcești 142.
- Ștefan**, cimpoieș, țigan al m-rii Pobrata; dat în schimb 275.
- Ștefan**, cumpără și primește întărire pentru jumătate din Sloboziani 164.
- Ștefan**, diac; scrie act domnesc 133.
- Ștefan**, diac din Tatomirești 11, 32, 34, 56, 58.
- Ștefan**, diacon din Dorohoi 92.
- Ștefan**, din Crăești 259.
- Ștefan**, din Galbeni 56, 58.
- Ștefan**, din Mărgineni; se plînge domnului 4.
- Ștefan**, din Popești 34.
- Ștefan**, fiul lui Avram, fratele lui Ionașco și al lui Vasilie; primește întărire pentru părți din Giurcani și Misăhănești și pentru robi țigani H.
- Ștefan**, fiul lui Sava Pepelea, strănepotul Albei; primește întărire pentru ocini din Slăvnicieni, Tilhărești și Șăndreni 42.
- Ștefan**, fiul lui Văscan; vinde ocină din Buciumi 34.
- Ștefan**, fiul lui Vlaicu din Bilăești; vinde ocină din Buciumi 32, 34.
- Ștefan**, fratele lui Gheorghită; se judecă pentru poiana Munceii 28, 29.
- Ștefan**, fratele lui Miron și al Dumitrei; vinde ocină din Băcești 178.
- Ștefan**, fratele vornicului de Dumeni 76.
- Ștefan**, ginerele lui Liciul fost ureadnic; se judecă și primește întărire pentru parte din Borăști 291.
- Ștefan**, popă din Hălășteiani 267, 283, 297.
- Ștefan**, popă din Scînteia 229.
- Ștefan**, popă din Tupilați; scrie suret (sec. XVIII) 91.
- Ștefan**, se judecă pentru ocină 90.
- Ștefan**, tatăl lui Crăciun 283.
- Ștefan**, țigan al m-rii Tazlău 224.
- Ștefan**, țigan al m-rii Tazlău 224.
- Ștefan**, țigan al m-rii Tazlău 224.
- Ștefan**, vornic, tatăl Maricăi Hăbășasca, al lui Ghiorghe și al lui Ion 184.
- Ștefan Béchea**, pîrcălab din Bogdănești; imputernicit să-și apere ocinile din Bogdănești, Viforeni și Săucești 292.
- Ștefan Bîrsan** din Tulești 263.
- Ștefan Brăescul**, soțul Agahiei 217.
- Ștefan Calapod**, tatăl lui Costantin 283.
- Ștefan** < cel Mare >, domn al Moldovei, tatăl lui Petru voievod 298; ctitor al m-rii Voroneț 263; dăruiește sate și prisăci 230, 262, 263, 269, 290; acte de la ~ 119, 194, 278, 298.
- Ștefan cel Tânăr**, domn al Moldovei; acte de la ~ 219.
- Ștefan Cîrlianță** 142.
- Ștefan Ghiordeea** 239.
- Ștefan Moimăscul**, jitnicer D; primește întărire pentru jumătate din Căcărădzeni 257.
- Ștefan Munteanul**, vinde vie la Dric 200.
- Ștefan Murguleț** 158; hotarnic 22.
- Ștefan Poprișoc**, fost șoltuz de Iași 97.
- Ștefan Prăjescul**, fost stolnic mare, tatăl lui Ion și al lui Gheorghie Prăjescul 124; cumpără ocină din Poiană 236.
- Ștefan Răul**, chilia lui ~; punct pe hotarul braniștilor m-rilor Neamț 15, 141, și Secul 135.

Ștefan Scărlat, armaș, descendent al lui Scărlat din Zorileni; posesor al unui act (sfârșitul sec. XVIII) 191.

Ștefan Șucă, țigan, fiul lui Simion, frate cu Lazor, Avram ș.a.; întărit lui Ionașco Avram și fraților săi H.

Ștefan Tomșa (Tomșe, Tomșea, Tomșevici) < al II-lea >, domn al Moldovei; dăruiește m-rii Bisericiani o poiană cu fi-naț 137; ocini cumpărate în zilele lui ~ 45, 46; danie scrisă în catastiful tirgului în zilele lui ~ 97; acte de la ~ 38, 39, 66, 80, 122, 131, 173, 174, 188, 191, 206, 227, 245, 248, H.

Ștefana, fiica lui Zosim; vinde ocină din Rusi 245.

Ștefana Nacazoe din Plopoasa; vinde ocină 49.

Ștefanita, fiica Drăghinei Cozmoaia din Con-țești; vinde ocină 288.

Ștefănești, tirg, < ț. Iași; c. ~, j. Botoșani > 226, 228.

Ștefănia, mama popii Apostolachie 289.

Șteful, din Birjoveni; vinde ocină din Plopoasa 49.

Șteful, tatăl lui Ion 248.

Șteful Bârdea din Popești 34.

Șteful Minjea, unchiul lui Ionașco Minjea uricar 251.

Șucă, v. Ștefan Șucă.

Șuriniști, sat, < ț. Vaslui; Șurănești, azi Emil Racoviță, c. Dănești, j. Vaslui > 179.

T

Tatomirești, sat, < ț. Neamț; contopit cu Budești, c. Făurei, j. Neamț > 31, 32, 34, 56, 58.

Tatomirești (Tatumiriști), sat, < ț. Vaslui; c. Rebricea, j. Vaslui > ; vecini fugiți din ~ 179; ocină cumpărată de Dămiian de la Vasilie și Dumitru 229.

Tatul, țigan, tatăl (?) lui Simion H.

Tazlău, m-re, < ț. Trotuș; în c.s. Măgirești j. Bacău >; se plînge pentru țigani învăluiți 226; călugări 32, 34.

Tazlău, munte, < ț. Trotuș; j. Bacău >; parte din ~ întărită lui Tofan Sechil 278.

Tazlău, poiană, < pe Tazlăul Sărat, în Ongheni > 278.

Tazlăul Sărat, pîriu, v. **Pîriul Sărat**.

Tăbîrță, v. **Ionașco Tăbîrță**.

Tăierea Capului, hram, v. **Secul**, m-re.

Tălășman din Cîrligi 34.

Tălharu, tatăl lui Ursul 39.

Tălmăcioaia, v. **Soltana Tălmăcioaia**.

Tămășii, sat, < ț. Bacău; Tamași, c. ~, j. Bacău >; părți din ~ întărite popii Ghiorgonii 63.

***Tămășani** (Tămășeni), sat, pe Siret, ț. Suceava; < lingă Iugani și Răchiteni, ambele în c. Mircești, j. Iași >; parte din ~ vindută de Grigoraș Borodaci și fra-tele său Costache lui Dumitrașco Fulger 75.

Tănase (Tănase, Tănase), vornic de gloată 67, 73, 126, 213, 238, D; se judecă și primește întărire pentru satul Oglindzi și este imputernicit să-și aducă înapoi vecinii fugiți din Oglindzi și Zevoiani 157.

Tănase, ușar din Iași 239.

Tănase, vecin al m-rii Pobrata; fugit 240.

Tărzea, tatăl lui Gudilie și al lui Nistor H.

***Tătărași**, sat, ț. Vaslui; < lingă confluența Vasluiului cu Birladul, or. Vaslui, j. Vaslui >; dăruit de Vasile Lupu voievod lui Gavril hatman și pîrcălab de Su-ceava 94.

***Tăutești**, sat, < pe Vaslui, ț. Vaslui; pro-babil lingă Popești, c. Miclești, j. Vas-lui >; judecată pentru ocină din ~ între Gheorghe Jora fost sulger și Gheorghică fost sulger 190.

Tăutul, v. și **Zaharia Tăutul**.

Tăutul, logofăt al doilea, fost ~ 70; se judecă pentru satul Cîmpulung 86; cum-pără satul Călinești pentru care se judecă și primește întărire 151.

Teacă, priluca lui ~; punct pe hotarul braniștii m-rii Neamț 15, 141.

Tecla, fiica lui Dimitri, nepoata Agahiei; primește întărire pentru părți din Izbiștea, Slobozia ș.a. 167.

Tecla, mama Măriucăi 280.

Teeman, vornic de poartă 73.

Teecuț, ținut; sate din ~ 142, 280; slugi domnești din ~ 17.

- Teleagă**, fiii lui ~, stăpîni în Rușciori și Dumbrăvița 274.
- Temușcă**, dealul lui ~; punct pe hotarul satului Șetrăreni 258.
- Temușcă**, fîntîna lui ~; punct pe hotarul satului Șetrăreni 258.
- Tenculi**, pretins copărtaș în Tatomirești 229.
- Teodoru**, călugăr; dă mărturie mincioasă 237.
- Teodosie**, v. **Fodosie**.
- Teutul**, v. **Dumitru Teutul**.
- Theodosie**, călugăr de la m-reă Rîcica; în soborul m-rii D, E.
- Theodur**, popă din Adjud 288.
- Tilharești**, v. **Tîlhărești**.
- Timofeu**, poiana lui ~ 166.
- Timoftei**, popă de la m-reă Sf. Sava 256.
- Timpești**, sat, <ț. Fălcui; lingă Duda, c. Duda — Epureni, j. Vaslui> 89.
- <Tiranul>, v. **Aron <Tiranul>**.
- Tiron**, diac; scrie acte domnești, 61, 152, 158, 168.
- Tiron**, nepotul lui Nistor și al Mogoșei; se judecă pentru părți din Horbinești 95.
- Tîtea**, mama Magdalinei, bunica lui Gavril; cumpără ocini din Cîrnești 180.
- Titiana**, fiica popii Măteiaș; primește întărire pentru ocină din Săpoteni 77.
- Titiana**, fiica Nastasiei, nepoata lui Petrea Ungurul pîrcălab; vinde jumătate din Sloboziani 164.
- Tîtiliana**, nepoata lui Ivan; vinde ocină din Horbinești 95.
- Tizian**, v. **Ionașco Tizian**.
- *Tîlhărești**, sat, ț. Hîrlău, <pe Bahlui; probabil în apropiere de Erbiceni, c. ~, j. Iași>; părți din ~ întărite lui Sturza diac 39, 42.
- Tîlhărești** (Tilharești), sat, <ț. Hîrlău; azi Talpa, contopit cu Blîndești, c. Sulița, j. Botoșani> 106.
- Tînjelești** sat, <ț. Iași; azi R. S. S. Moldovenească, c. Nisporeni, r. Călărași>; judecată pentru ocină din ~ între popa Istratie și oameni din Vărzărești pe Bîc și Vărzărești pe Nirnova 43.
- *Tîrgovești**, sat, <pe Putna, ț. Putna; lingă Bolotești, c. ~, j. Vrancea> 133.
- Tîrgu Frumos**, tîrg; hotar 131.
- Tîrgu Neamț**, v. **Neamț**, tîrg.
- Tîrnauca**, pîrîu, <afluent al Botnei>; iaz pe ~ 219.
- Toader** 280.
- Toader**, bunicul Marinei 52.
- Toader**, ceașnic, unchiul lui Minjea uricar; dăruiește m-rii Rîșca seliștea Motoșeni 251.
- Toader**, curtean, tatăl Antimiei 100.
- Toader**, diac; serie acte domnești 181, 204.
- Toader**, diac din Aldești 34.
- Toader** din Găureni 125.
- Toader** din Nemîndri; primește poruncă domnească 139.
- Toader** din Stănilăvești 204.
- Toader** din Tatomirești; se judecă pentru cislă 179.
- Toader**, fiul Băntăsoarei, fratele lui Ionici 115.
- Toader**, fiul lui Ciurlic, nepotul lui Arbure fost pivnicer; se judecă pentru jumătate din Brăești 298.
- Toader**, fiul Cocoanei, nepotul lui Mămălac; vinde ocină din Băloșești 283.
- Toader**, fiul lui Dumitrașco Chiriac și al Zănferei; se judecă pentru satul Zorileni 191 și îl vinde 213.
- Toader**, fiul Dumitrei, nepotul lui Miron și al lui Ștefan; vinde ocină din Băcești 178.
- Toader**, fiul lui Ghiorghie din Volcineț; împarte cu frații săi satul Volcineț și Senecăuți 208.
- Toader**, fiul lui Ion Brăteanu; vinde ocină din Dragomirești 116.
- Toader**, fratele lui Isac Dediul; se judecă și primește întărire pentru parte din Stărosilți 232.
- Toader**, ginerele lui Nistor, negustor din Iași; cumpără loc de prisacă în Valea Corbului și finețe în Poiana Cîrnului 212.
- Toader**, grec din Făorei 125.
- Toader**, medelnicer din Cruce; se judecă și primește întărire pentru o vie 197.

- Toader**, nepotul lui Mihăilă; vinde ocină din Cindești 146.
- Toader**, părțile fiicelor lui ~ din Virtop alese 102
- Toader**, pitărel, fiul Dochiei, nepotul lui Gavril Dinga; vinde ocini din Forloești și Ungheni 278.
- Toader**, < prisăcar > al m-rii Aroneanu 48.
- Toader**, protopop 77.
- Toader**, strămoșul lui Crăciun 95.
- Toader**, sulger; tatăl Oanei, bunicul Călinei și al lui Nacul 43, 53.
- Toader**, șoltuz de Vaslui 216.
- Toader**, tatăl lui Cirste 200.
- Toader**, tatăl Ulianei 293.
- Toader**, țigan, fiul lui Bratu, fratele lui Dumitru; întărit lui Ionașco Avram și fraților săi H.
- Toader Beldiman**, logofăt; fost stăpin al satelor Sămășcani și Buciocica 201.
- Toader Blidar** 146, 147.
- Toader Boldescul**, fost vornic, tatăl lui Pătrașco Boldescul pircălab, fratele lui Gheorghe Boldescul; cumpără părți din Tulești, Buciumi și Popești 19, 30—32, 34, 56—58;
- fost medelnicer; cumpără vii 47; cumpără parte din Obrejești 49.
- Toader Botuc** din Băținești 33.
- Toader Bucoteo**, clucer, fratele lui Frânțian Hrincoviciu, strămoșul lui Andronicu, al lui Dumitrașco ș.a. 75.
- Toader Cernescul** din Todereni 221.
- Toader Davidescul** din Curseci 114, 115.
- Toader Ferghea**, bunicul Anei, al Palaghiei și al Antimiei 283.
- Toader Gagea**, se judecă pentru seliștea Milcinești 269.
- Toader Gidei**, soțul Annei 46.
- Toader Greul** din Simeni 261.
- Toader Grosul**, vinde un pământ din Săcueni 83.
- Toader Hărăscul** din Hăsnășeni 175.
- Toader Isac**, se judecă pentru poieni cu finețe de lângă apa Moldovei 242.
- T< oader > Mustea**, traduce act (sec. XVIII) 30.
- Toader Perjă**, diac; scrie zapis 103.
- Toader Pobîlnă**, tatăl Drăguței 67.
- Toader Șchiopuleț**, oprit să stăpînească jumătate din Căcărădzéni 257.
- Toader Ștefan**, cumpărător în Băloșeni 18, 293.
- Toadir** din Pietriș 283.
- Toder**, fost brănișter; hotarnic 230.
- Toder Coropceanul**, hotarnic 230.
- Toderașco**, fost cămăraș; cumpără și primește întărire pentru satul Ungurași 81; logofăt al treilea 126, 213, D; cumpără jirebie din Ungurași 204, 211.
- Toderașco**, diac; scrie acte domnești 128, 131, 150, 159.
- Toderașco (Toader) Petriceaico**, mare armaș, tatăl lui Eremia 158, 163, 213, 228, 238, D.
- Toderașcu**, pitar, nepotul Ilenei comisoiia 254.
- Todereni**, sat, < ț. Hîrlău; Todireni, c. ~, j. Botoșani >; întărit popii Silion și verilor săi 11; ocină vindută de Mindroaia și fiii săi lui Andreica 221; act scris în ~ 221.
- *Toderești**, sat, pe Siret, ț. Ajud, < j. Bacău >; ocini vindute de Ileana comisoiia și rudele sale lui Dabija fost pircălab 109, 224; act scris în ~ 109.
- Toderești**, sat, < ț. Hîrlău; Todirești, c. ~, j. Iași > 283.
- Todiriță** din Băsești 270.
- Todosca**, țigancă sora Stănesei; vindută II.
- Todosia**, mama Anghelinei 164.
- Todosia Necurișoia**, soția lui Nicoriță hatman; vinde seliștea Cobila 217.
- Todosie**, fiul lui Arion Chichil din Joldești; vinde ocină 33, 35.
- Todosiia** din Năvrăpești; vinde ocină 235.
- Todosiia Mihăiasa**, fiica Sorei, sora lui Bălan; vinde ocină din Brădicești 67.
- Todosie** din Ghigoești 68.
- Tofan**, călugăr de la m-rea Ricica; în soborul m-rii D, E.
- Tofan**, popă 289.
- Tofan**, popă, ginerele lui Derlă 68.
- Tofan Seachil (Sechel)**, fost cămăraș 254; împarte cu nepoții săi ocini din satele Goșmani, Arămești ș.a. 252; primește întărire pentru ocini din Forloești și Ungheni 278.

- Tofana**, fiica Măricăi; vinde jirebie din Petiia Mare 86.
- Tofle**, diac; scrie zăpis 294.
- Toma** din Răchitoasa; se plînge domnului 170.
- Toma**, fratele lui Istratie, nepotul Marușcăi; vinde ocină din Căpotești 183.
- Toma**, fratele Titei; cumpără ocină din Cîrnești 180.
- Toma**, țigan; vindut 214.
- Toma**, țigan al m-rii Tazlău 224.
- Toma**, țigan, fiul lui Gliga Răul, frate cu Voica, Tudosie ș.a.; întărit lui Ionașco Avram și fraților săi H.
- Toma Birtoc**, aprod din Galbeni 34, 49, 55, 58; vinde ocină din Tulești 30.
- Toma < Cantacuzino >**, sulger și mare stolnic 100; primește poruncă domnească 29; cumpără vie la Cotnar 103; sulger mare 126, 186, 213, 228, D; cumpără și primește întărire pentru Poiana lui Coste din satul Birlești 174; postelnic 220.
- Tomești**, sat, < ț. Iași; c. s. ~, m. Iași > 267, 283; poiană din ~ întărită lui Neaniul vornic de gloată 231.
- Tomiță** din Șătrăreni 184.
- Tomșa**, v. Ștefan ~ și Vasilie ~.
- Tomșea** din Șerbăcani 270.
- Toplița**, pîriu, < afluent al Nemțisorului >; hotar al braniștilor m-rilor Neamț 15, 141 și Secul 135.
- Toplița Seacă**, pîriu, < afluent al Topliței >; hotar al braniștilor m-rilor Neamț 15, 141 și Secul 135.
- Torcești**, sat, ț. Tecuci; < c. Umbrărești, j. Galați > 109; ocini vindute și dăruite lui Ștefan căpitan din Dumbrăvița 142.
- Totrephe**, v. Cîrste Totrephe.
- *Tricinți**, sat, la confluența Solonețului cu Răutul, ț. Soroca; < azi R. S. S. Moldovenească, r. Florești >; dăruit de Moise Movilă voievod lui Pătrașcu Ciogolea fost logofăt și întărit acestuia 287.
- Trif**, fiul lui Ionașco Căuia din Torcești; vinde ocină 142.
- Trifan** din Marcoviceani, soțul Sorei; cumpără și primește întărire pentru Leucusiani 45, 46.
- Trifan**, fratele lui Gligorie; vinde ocină din Buciumi 34.
- Trifan**, fratele lui Vartic; cumpără parte din Țuscani 110.
- Trifan**, popă din Costeni 104.
- Trifan**, țigan al m-rii Tazlău 224.
- Trinca** din Băloșeni; deține uricile unei ocini din Băloșeni 18.
- Trofin**, impresoră ocină din Hămeiuș 189.
- Trohin**, nepotul lui Moisei; vinde ocină din Benești 259.
- Trotuș**, țirg, < ț. Trotuș; Țirgu Trotuș, c. ~, j. Bacău >; țirgoveți 236.
- Tudor** din Crăești; cumpără ocină din Benești 259.
- Tudora**, bunica Zlatei 200.
- Tudora**, fiica Titei; primește întărire pentru ocină din Cîrnești 180.
- Tudora**, nepoata lui Mihăilă; vinde ocină din Cîndești 146.
- Tudora**, preoteasă din Cricești, mama Anisiei 143.
- Todoran** din Read 146, 147.
- Tudoran**, paharnic, bunicul Floarei, al Martei și al Șcheaucăi 114, 115.
- Tudorașu**, fiul Madoniei, nepotul Mintei; vinde ocină din Dersca 227.
- Tudori**, pîrcălab 41.
- Tudosca**, fiica lui Ion Potop; vinde finețe 83.
- Tudosia**, mama Magdei 95.
- Tudosia**, sora lui Druțu, a lui Andreica ș.a.; vinde ocină din Horbinești 95.
- Tudosie**, țigan, fiul lui Gliga Răul, frate cu Toma, Voica ș.a.; întărit lui Ionașco Avram și fraților săi H.
- Tudura**, nepoata lui Toader; vinde ocină din Horbinești 95.
- *Tulești**, sat, < ț. Neamț; lingă Cornești, c. Filipești, j. Bacău >; parte de ocină vindută de Toma Birtoc și fratele său Mătei din Galbeni lui Toader și Gheorghe Boldescul 30.
- Tulești**, sat, < ț. Tutova; c. Dragomirești, j. Vaslui > 261.

Tunguzeni, sat, ț. Vaslui; < Tungujei, c. Țibănești, j. Iași>; judecată pentru ocină din ~ între Iurașco cu rudele sale și Gheorghită cu rudele sale 268.
Tupilați, sat, < ț. Fălciu; c. Găgești, j. Vaslui> 91.
***Turburea**, sat, < probabil ț. Adjud> 109, 224.
Turcu, v. **Lontie Tureu**.
Turcul, fost stolnic; se înțelege cu Neniul vornic pentru stăpînirea satului Șărăuți 69.
Turila, podiș, < între Jijia și Prut, j. Iași>; sat la ~ 258.
Tutova, pîriu, < afluent al Bîrladului>; sat pe ~ 114, 115; loc de heleșteu și de moară pe ~ H.
Tutova, ținut; sate din ~ 50, 66, 162, 165, 172, 277;
 isprăvnicia ~ (sec. XIX) 105.

Ț

Țapul din Obrejești; vinde ocină 49.
Țara de Jos, mare vornic de ~ 67, 70, 78, 80, 81, 126, 184, 186, 201, 213, 228, 238, 252, 282, 295, 296, D.
Țara de Sus, mare vornic de ~ 78, 80, 81, 126, 158, 213, 228, 238, 252, 282, D.
Țara Leșească, boieri pribegi în ~ 23, 80; act scris în ~ 69.
Țara Muntenească, v. **Țara Românească**.
Țara Românească, țigani din ~ 82, 284; oameni morți în ~ 176.
Țarigrad, oraș, < Turcia>; slujbă adusă țării la ~ 187.
Țăcușă, țigan, tatăl lui Stavăr, al lui Gligorie Țănțea și al lui Ion H.
Țănțea, v. **Gligorie Țănțea**.
Țăpăloșeni, sat, < ț. Hîrlău; contopit cu Todireni, c. ~, j. Botoșani> 221.
Țibirîha, sat, < ț. Orhei; azi R. S. S. Moldovenească, Țibirica, c. ~, r. Călărași>; judecată pentru părți din ~ între Frățiman păhărniceș și Moțoc diac 249.
Țica, fost postelnic 82.
Țiceș, partea lui ~ din Dersca vindută de Minta 227.

Țigan, v. și **Obreaj Țigan**.
Țigan din Căpotești; se plînge împotriva m-rii Secul pentru un vad de moară în Putna 133.
Țiganea, mama lui Ionașco 154.
Țiganul, munte, < ț. Neamț>; hotar al braniștilor m-rilor Neamț 15, 141, și Secul 135.
Țițul, v. **Andretu Țițul**.
Țopa, v. **Costantin ~ și Ionașco ~**.
Țopasca, v. **Chelsila Țopasca**.
Țuțcani (Țuscani, Țutcani), sat < ț. Neamț; Țuțcanii din Deal și ~ din Vale, c. Bahna, j. Neamț>; parte din ~ vindută de popa Drăgoman lui Vartic și fratelui său Trifan 110; parte din ~, a lui Neculae Seachil 252, 254.
<Țuțora>, sat, < ț. Iași; c. ~, j. Iași>; puțul Țuțuranilor din braniștea Bohotînului 230.
Țuțuian din Păunești 109.
Țuțurmac 297.
Țuțurman din Lăpușna 267, 283.

U

Udrea, v. și **Ilea Udrea**.
Udrea, scrie act 99.
Udrea Gîncea, se judecă pentru parte din Starosilți 232.
Udrea Gorcea, strămoșul lui Eremia 232.
Ullana, fiica lui Toader; vinde ocină din Horbinești 95.
Ulliana, fiica lui Toader, nepoata lui Fîrtat; vinde ocină din Băloșeni 293.
Umbrar, v. **Mihăilă Umbrar**.
***Uneăuți**, sat, < pe Racovățul Sec, ț. Hotin; azi R. S. S. Moldovenească, r. Briceni>; jumătate din ~ schimbată de Gavril Gorgan mare pitar cu satul Vascăuți al lui Gavrilășco vornic 41.
***Ungurași**, sat, pe Moldova, ț. Neamț; < lingă Ungheni, c. Răucești și Timișești, c. ~, j. Neamț> 3; întărit lui Toderașco logofăt al treilea 81, 204, 211.

Ungureanul, v. **Stan Ungureanul**.
 Ungurul, v. **Mihai ~ și Petrea ~**.
 Urdaș (Urdugas), bunicul lui Isac Ghi-
 goescul 13.
 Urdziel, sat, < ț. Neamț; Urzici, contopit
 cu Bahna, c. Bahna, j. Neamț> 19.
 Ureche, v. și **Gligorie ~, Vasile ~**.
 Uréche, vornic; hotarul lui ~, hotar al
 braniștilor m-rilor Neamț 15, 141, și
 Secul 135.
 Uricani, sat, < ț. Cirligătura; c. Miroslava,
 j. Iași> 125.
 Urita, mama lui Gligorie și a lui Melintie
 73.
 Ursa, soția lui Martin; vinde vie la Dric
 200.
 *Ursăști, seliște, < pe Cracău, ț. Neamț;
 lingă Crăcăoani, c. ~, j. Neamț>; ju-
 decată între m-rile Sucevița și Hangu
 pentru ~ 79.
 Ursoala, munte, < ț. Neamț>; hotar al
 braniștilor m-rilor Neamț 15, 141, și
 Secul 135.
 Ursoala, pîriu la Tilhărești; sat pe ~ 39.
 Ursu, v. și **Orsol**.
 Ursu, v. **Ghildion Ursu**.
 Ursu 297.
 Ursu, diac; scrie zapis 18.
 Ursu din Ruptura 34.
 Ursu, socrul lui Văsiian călăraș 133.
 Ursu, ureadnic din Hălășteiani 267, 283.
 Ursul, fost vătav; vinde loc de moară B.
 Ursul din Tintești; primește poruncă dom-
 nească să cerceteze o pricină 89.
 Ursul, fiul Măricăi și al lui Tălhariu, ne-
 potul lui Gîndac; vinde părți din Til-
 hărești și Șendreni 39.
 Ursul, păhărnicele din Băloșești 214.
 Ursul, tatăl Nastasiei; vinde ocină din
 Muncel 83.
 Ursul Nechita, diac din Vîrtop, fiul lui
 Nechifor ieromonah; primește întărire
 pentru poiana Muncei 28, 29, 195;
 părțile lui din Vîrtop alese 102.
 Ursul Poniciu, fiul lui Ionașco Poniciu;
 ia în schimbul unei datorii o ocină din
 Costinești 62.
 Ursu Vartic, vornic de gloată 238, 282.
 Urzică, chihaie 142.

Urzici, v. **Urdziel**, sat.
 Uspenia, m-re, v. **Iași**, tirg.
 Ușîța (Usica), pîriu la Șendrești (?) 65.

V

Vaida din Arămești 34.
 Valea lui Negrilă, hotar al satului Măcișeni
 260.
 Valea Mare, hotar al braniștii m-rii Neamț
 15, 141.
 Varlaam, arhiepiscop și mitropolit de Su-
 ceava 263; participă la hotărîri luate
 de domn și sfat 188; jurămint în fața
 lui ~ 269; se judecă și primește întărire
 pentru o moară din Cofești 271.
 Varlaam, călugăr de la m-reă Ricica; în
 soborul m-rii D, E.
 Varlam, diac; scrie act domnesc 243.
 Vartic, v. și **Ursul Vartic**.
 Vartic, unchiul lui Pătrașcu și al lui Mihil
 din Țuscani; cumpără parte din Țus-
 cani 110.
 Vartic, fost vornic mare 95.
 Varvara, v. și **Vărvara**.
 Varvara, fiica lui Dimitri, nepoata Agahiei;
 primește întărire pentru părți din Iz-
 biștea și din Slobozia și o falce de vie
 la Huși 167.
 Varvara, fiica lui Tel, stolnic; vinde
 satele Cumpănești, Burarani ș.a. 219.
 Varvara, soția lui Eremia Băiseanul uricar;
 primește zălog o ocină din Tăutești 190.
 Vasca, fiica lui Gagea cel bătrîn, sora lui
 Nistor Gagea; vinde ocină din Mil-
 cinești 269.
 Vascani, v. și **Văscan**.
 Vascani, tatăl lui Ionașco; dăruiește m-rii
 Sf. Sava partea sa din Șerbănești 202.
 Vascăuți, sat, ț. Soroca; < azi R. S. S. Mol-
 dovenească, Văscăuți, c. ~, r. Florești>;
 schimbat pentru ocini din Uncăuți, Ce-
 peleuți și Corosteni de Gavril Gorgan
 mare pitar cu Gavrilășco vornic 41.
 Vasile, diac, tatăl lui Gligoraș (sec. XVIII)
 45, 46.
 Vasile, fiul lui Avram, fratele lui Ionașco
 și al lui Ștefan; primește întărire pentru

- părți din Giurcani și Misăhănești și pentru robi țigani H.
- Vasile**, vătăman din Miclăușeni 92.
- Vasile Bran** din Dușăști; în pricină pentru o ocină F.
- Vasile Buhăescu**, fost mare paharnic; hotarnic (sec. XVIII) 110.
- Vasile (Vasilie) Huhulea**, călugăr, fiul lui Huhulea pîrcălab; zălogește ocină din Tăutești 190; vinde țigani 214.
- Vasile Lețe** din Verești 93.
- Vasile (Vasili, Vasilie) <Lupu>**, domn al Moldovei; dăruiește sat 94, baie 121; dă obroace 118, 127; acordă scutiri 111—113, 148, 181, 250; întărește sate, seliști, branști, țigani ș.a.: *passim*; dă cărți de apărut și împuterniciri 140, 149, 160, 161, 193, 195, 201, 243, 246, 257, 265, 292; judecă 90, 91, 95, 105, 137, 138, 150, 151, 156, 157, 168, 169, 173, 177, 191, 194, 197, 219, 223, 231, 232, 235, 236, 242, 244, 245, 249, 266, 268, 269, 271, 273, 278, 279, 286, 298; poruncește dregătorilor și slugilor domnești 89, 96, 98, 99, 102, 108, 109, 134, 139, 152, 170, 171, 179, 189, 192, 199, 205, 218, 225, 240, 241, 255, 264, 272, 274, 276, I, F; scrisori către ~ 147, 155, 263.
- Vasile Mîrdan**, tatăl lui Hariton, al lui Dumitru și al lui Ionașco din Băloșeni 18.
- Vasile (Vasilie) Roșca**, fiul Măguței, nepotul Agahiei, fratele lui Gheorghe Roșca vistier; jitnicer mare 67, 70, 73; fost vornic de gloate 200; primește întărire pentru părți din Izbiștea, Slobozia ș.a. 167, 207.
- Vasile Ureche**, tatăl lui Neculai 95.
- Vasile Zeletin**, spătărel din Sparta; primește poruncă domnească 170.
- Vasileu**, sat, < ț. Cernăuți; azi R. S. S. Ucraineană, Vasilău, c. ~, r. Zastavna, reg. Cernăuți>; al lui Onciul Iurașcoviți 61.
- Vasili Pecioraga** din Bălești; plătit pentru traducerea unui act 200.
- Vasille** 115.
- Vasille** din Benești 259.
- Vasilie** din Buciumi 34.
- Vasilie** din Bulbucani 18, 293.
- Vasilie** din Dănăești; martor hotarnic 109.
- Vasilie** din Dumeni 76.
- Vasilie** din Năvrăpești; vinde ocină 234.
- Vasille** din Petiia; se judecă pentru cîsla Ciorsacilor 168.
- Vasilie** din Pietriș 283.
- Vasille** din Pogana; se plînge împotriva unor negustori 96.
- Vasilie** din Todirești 283.
- Vasilie** din Tomești 267, 283.
- Vasilie**, fiul Anei, nepotul lui Gavril; vinde ocină din Ivoești 154.
- Vasilie**, fiul lui Bătici 270.
- Vasilie**, fiul lui Costantin; cumpără parte din Dragomirești 116.
- Vasille**, fiul lui Florea, nepotul lui Gruzav; vinde ocină din Tatomirești 229.
- Vasilie**, fiul lui Gavril; vinde ocină din Ivoești 154.
- Vasille**, fiul lui Gavril din Cîndești; martor hotarnic 258.
- Vasilie**, fiul lui Ionașco Bolișor; vinde ocină din Costești 282.
- Vasille**, fiul lui Isaico, nepotul lui Eremia; vinde ocină din Săoani 267, 283.
- Vasille**, fratele lui Dragul; dă ocina sa pentru o gloabă 88.
- Vasilie**, popă din Negoiești; se judecă pentru ocină 90.
- Vasille**, popă din Șerbești; cumpără ocină din Virtop 100; părțile lui alese 101, 102.
- Vasille**, portar de Suceava 82.
- Vasilie**, < slugă domnească > D.
- Vasille**, se judecă pentru satul Măcicăteni 150.
- Vasilie**, tatăl lui Văscan din Șerbănești 203.
- Vasilie**, ȣigan al m-rii Tazlău 224.
- Vasille**, ȣigan al m-rii Tazlău 224.
- Vasille**, ȣigan al m-rii Tazlău; fiul lui Păntelei 224.
- Vasille Banul**, jitnicer 59, 67, 73; vistier al doilea 126, 228, 238, 282, D; primește întărire domnească pentru jumătate din Căcărădzéni 257.

- Vasilie Banul**, mare medelnicer; cercetează o pricină 133.
- Vasilie Benea**, martor 267, 283, 297.
- Vasilie Boboc**, fratele Ilenei comisoaia; vinde ocină din Toderești 109, 253.
- Vasilie Brăescul**, nepotul popii Buda și a lui Boris Braevici; se judecă și primește întărire pentru jumătate din satul Brăești 286, 298.
- Vasilie Buznea**, dă mărturie 212.
- Vasilie Cenușe**, vinde o poiană 174.
- Vasilie Corbul** din Domnești; martor hotarnic 109.
- Vasilie Corlat**, diac 33; scrie acte domnești 17, 160, 161, 235.
- Vasilie Crucean** din Ionăsești 253; hotarnic 109.
- Vasilie Focea**, tatăl lui Procopie; internat pentru pierderea unor iepe turcești 91.
- Vasilie Grumaz**, tatăl lui Lupul și al lui Nicolaiu 150.
- Vasilie Iordăchielea** din Iași 238.
- Vasilie Platon** din Arămești 34.
- Vasilie Prăjescul**, spătar 145.
- Vasilie Purcel**, se judecă pentru un loc din hotarul Codăeștilor 218.
- Vasilie Rubuț** din Scinteia 229.
- Vasilie Tomaș** din Purcelești 175.
- Vasili**, fiul lui Gheorghii din Secueni; vinde finețe din Scurteni, Zărnești și Perperic 83.
- Vasillii**, ocină din Vlădeni oprită de ~ 149.
- Vaslui**, tirg 93, 200; șoltuz și pîrgari 215, 216; m-re de lîngă ~ 166; popă din ~ 200; hotar 94.
- Vaslui**, ținut; sate din ~ 46, 65, 164, 169, 268, 291; vâtaf de ~ 291.
- Vașul**, v. Ioniță Vașul.
- Vateci**, pîrîu B.
- *Văcotești**, sat, pe Stavnic, ț. Cîrligătura; < lîngă Mînjești, c. Mogoșești, j. Iași>; întărit lui Ionașco Mînjea uricar în urma unei judecăți cu m-reă Rîșca 251.
- Văculești**, sat, < ț. Hirău; c. ~, j. Botoșani> 92; întărit m-rii Moldovița 9.
- <Văleni>**, m-reă de peste Bistrița, < ț. Neamț; în Văleni, m. Piatra Neamț, j. Neamț>; ctitor 79; hram 145; pri-mește întărire pentru părți din satul Dănești 145.
- Văleni**, sat < ț. Putna; c. Ruginești, j. Vrancea> 109.
- Vălește**, v. Ionașcu Vălește.
- Văratec**, m-re, < ț. Neamț; în ~, c. Agapia, j. Neamț>; act în posesia m-rii ~ (menț. tîrzie) 145.
- Vărvara**, v. și Varvara.
- Vărvara**, soția lui Miron, nepoata lui Eremie; vinde ocină din Săoani 267, 283.
- Vărvara**, țigancă, fiica lui Nistor țiganul; schimbată cu un țigan al m-rii Po-brata 278.
- Vărzărești**, sat, pe Bîc, ț. Orhei; < azi R. S. S. Moldovenească, Vărzăreștii Noi, c. Pitușca, r. Călărași> 53; judecată pentru ocini din ~ între popa Istratie ș.a. și oamenii din ~ 43.
- Vărzărești**, sat, pe Nirnova, ț. Iași; < azi R. S. S. Moldovenească, c. ~, r. Călărași> 53; judecată pentru ocini din ~ între popa Istratie ș.a. și oamenii din ~ 45.
- Văscan**, v. și Vascani.
- Văscan**, fiul lui Vasilie din Șerbănești; dăruiește m-rii Sf. Sava ocina sa din Șerbănești 203.
- Văscan**, tatăl lui Dumitran și al Murei H.
- Văscan**, tatăl lui Ștefan 34.
- Văscan Potroc** din Săpoteni 77.
- Văscani**, sat, < ț. Roman; Vascani, c. Ruginoasa, j. Iași> 283.
- Văsiian**, călăraș, ginerele lui Ursu; se plînge împotriva m-rii Secul pentru un vad de moară în Putna 133.
- Văsliau** din Cîrniceni 18.
- Văsiliani**, sat, < ț. Lăpușna; azi R. S. S. Moldovenească, Văsieni, c. ~, r. Kotovsk>; judecată pentru jumătate din ~ între Panăș ș.a. și Ilie, fiul lui Onciul, ș.a. 219.
- Venedict** (Vinigdie), episcop de Roman; se plînge împotriva m-rii Hangul pentru stăpînirea unor sate 79; cere să fie lăsați în pace poslușnicii Episcopiei 27.
- Veniamin**, chilia lui ~; punct pe hotarul braniștilor m-rilor Neamț 15, 141 și Secul 135.

- Vercești**, sat, ț. Neamț; < Verșești, c. Girov, j. Neamț>; întărit lui Ionașco Jorea 194; vătăman din ~ 193.
- Verești**, v. Ferești, sat.
- Vernav**, v. Irimie Vernav.
- Veveriță**, v. Gavril Veveriță.
- Vicol**, v. și Petrea Vicol.
- Vicol**, dascăl din Focșani; se plinge împotriva m-rii Secul pentru un vad de moară pe Putna 133.
- Vicol**, țigan, tatăl lui Florea 94.
- Vicoleni**, sat, < ț. Hirău; c. Ungureni, j. Botoșani> 106.
- Vidrașco**, fiul Ilincăi, nepotul lui Coste; vinde ocină din Storojineț 64.
- Vidrașco**, hotarnic 22.
- Viforeni** (Hivoreni), sat, < ț. Adjud; c. Ungureni, j. Bacău>; ocină din ~ întărită lui Ștefan Bechea pîrcălab 292.
- Visarion**, călugăr de la m-reă Rîcica; în soborul m-rii D, E.
- Visarion**, chilia lui ~; punct pe hotarul braniștii m-rilor Neamț 15, 141 și Secul 135.
- Vitan**, țigan al m-rii Tazlău 224.
- Vizantia**, m-re, < ț. Putna; în Vizantea-Mănăstirească, c. Vizantea-Livezi, j. Vrancea>; primește întărire pentru vad de moară 206.
- *Vilești**, sat, pe Siret, ț. Suceava; < lingă Bucecea, c. ~, j. Botoșani>; dăruit de Petru Șchiopul voievod m-rii Galata și întărit de Moise Movilă 54; scutit de dări 225.
- Vinători**, sat, ț. Neamț; < înglobat în m. Piatra Neamț, j. Neamț>; scutit de dări 16; întărit m-rii Biserici 22, 25, 80, 122; înțelegere pentru actele satului ~ între Ion Boldescu fost cupar și m-reă Biserici 60, 126.
- Vinători**, sat, ț. Neamț; < Vinători-Neamț, c. ~, j. Neamț>; întărit m-rii Secul 128, 135, 136.
- Virciorobe**, top. la Vîrtop 102.
- Virful Mare**, munte, < ț. Neamț>; hotar al braniștii m-rii Neamț 15, 141.
- Virlan** din Ruptură 34.
- Virlan**, fiul lui Lucoci; dator pentru gorștină 107.
- Virlan**, fîntina lui ~; punct pe hotarul satului Siliștea I.
- Virstatul**, munte, < ț. Neamț>; hotar al braniștii m-rii Neamț 15, 141.
- Virșoveni**, sat, < ț. Vaslui; Hirșoveni, c. Ivănești, j. Vaslui>; întărit m-rii de lingă Vaslui 166.
- Vîrtop**, sat, < ț. Neamț; Hirtop, c. Bîrgăuani, j. Neamț> 56, 58, 195; ocină vindută de Luchian diac popii Vasile din Șerbești 100; pămînturi din satul ~ ale popii Vasile ș.a. alese 101, 102.
- Vlaicu** din Bilăești, tatăl lui Ștefan și al lui Druțul 32, 34.
- Vlasie**, dă mărturie 146, 147.
- Vlașco** (Vlașca), fratele lui Bejan; stăpin în Rușciori și Dumbrăvița 275.
- *Vlădeni**, sat, pe Siret, ț. Roman; < j. Iași sau Neamț>; vindut, cu vad de moară și loc de pod, de m-reă Rîcica lui Ionășcuță Prăjescu postelnic și întărit acestuia D, E.
- Vlădeni**, seliște, < pe Dobrușa, ț. Soroca; azi R. S. S. Moldovenească, r. Rezina>; parte din ~ întărită lui Ciomîrtan din Dășeni 149.
- *Vlădești**, sat, < ț. Suceava; probabil lingă Stolniceni-Prăjescu, c. ~, j. Iași> 175.
- Vlădiceanul**, v. Ionașcu Vlădiceanul.
- Vlădoala**, vinde ocină din Buciumi 34.
- Voica**, fiica Androei; vinde ocină din Ivănești 200.
- Voica**, țigan, fiul lui Gliga Răul, frate cu Toma, Tudosie ș.a.; întărit lui Ionașco Avram și fraților săi H.
- Volcineț**, sat, ț. Hotin; < azi R. S. S. Ucraineană, c. ~, r. Chelmenți, reg. Cernăuți>; împărțit între fiii lui Gheorghe, nepoții Măricăi 208.
- Volcineț**, sat, ț. Hotin; < azi R. S. S. Moldovenească, c. ~, r. Dondușani>; judecată pentru jumătate din ~ între Costanda Havoroniasa ș.a. și Lupul Ghianghea 279.
- Volovăț** (Olovăț), pîriu, < afluent al Prutului>; sat pe ~ 1.
- Voroneț**, m-re, < ț. Suceava; în ~, or. Gura Humorului, j. Suceava>; se judecă pentru o poiană 231; face schimb de

sate 262, 263, 269; egumen 237; act scris la ~ 237; moaștele lui Daniil cel Nou la ~ 262.
Vorovești, sat, < ț. Cîrligătura; c. Miroslava, j. Iași>; fînașul m-rii Galata din hotarul ~ 161.
Vrabii, v. **Ilîi Vrabie**.
Vrăbioaie, v. **Nastasia Vrăbioaie**.
Vremeș, nepotul lui Mirce; vinde parte din Căpotești 183.

Z

Zaharia, fiul lui Petrea; vinde ocină din Ruși 248.
Zaharia, fratele Mintei 227.
Zaharia (Zahariia) **Dzama** din Cîndești; în pricină pentru ocini din Cîndești 146, 147, 176; se judecă pentru ocină din Cimpul lui Dragoș 177.
Zaharia Tăutul, tatăl lui Tăutul logofăt și al Avramiei; zălogește satul Cimpulung 87.
Zaharie, v. **Gavril Zaharie**.
Zahorna, top. la Virtop 101.
Zamfira, soția lui Dumitrașco Chiriia; se judecă pentru satul Zorileni 191, 213.
Zapalcea din Peletuci 34.
Zaz, v. **Ion Zaz**.
Zazul, vinde ocină din Buciumi și dă partea sa din Popești pentru că i-a fost plătită dabila 34.
Zărnești, top. la Săcueni 83.

***Zăvoiani**, sat, < probabil ț. Adjud; j. Vrancea> 289.
Zbere din Cleni; martor hotarnic 260.
Zberea, vornic, soțul Chirinei 209.
Zberoaia, v. **Chireana Zberoaia**.
Zeletin, v. și **Vasile Zelitin**.
Zeletin, pîriu, < afluent al Birladului>; sat pe ~ 280.
***Zevoiani**, sat, < pe Moldova, ț. Suceava; lingă Drăgușeni, c. ~, j. Suceava>; vecini din ~ fugiți 157.
Ziman (Dziman) **Sasul**, fîntina lui ~; punct pe hotarul braniștilor m-rilor Neamț 15, 141 și Secul 135.
Zlata, fiica Floarei, nepoata Tudorei; dăruiește ocină din Ivănești lui Mirăuță pircălab 200.
Zlătariul, fost stăpin în Dinceni; partea lui vindută C.
***Zlătărești**, sat, < pe Sărata, ț. Vaslui; j. Vaslui> 93.
Zograf, v. **Zugraf**, m-re.
Zorileni, sat, ț. Birlad; < Zorleni, c. ~, j. Vaslui>; vindut de Zamfira, soția lui Dumitrașcu Chiriia, lui Scărlet și întărit acestuia din urmă 213.
Zosim, călugăr de la m-reă Ricica; în soborul m-rii D, E.
Zosin, fiul lui Dracsin, nepotul Nastasiei, socrul lui Luca Fuștele 245.
Zugraf, m-re de la Muntele Athos; m-reă de lingă tîrgul Vaslui, metoh al m-rii 166.

INDICE DE MATERII

A

acte:

domnești: hrisoave de danie 78, de întărire 37, 54, 80, 81, 121, I, de scutire 36, 181; cărți de danie 1, 21, 37, 44, 94, 121, obroace 118, 127, de întărire: *passim*, de scutire 10, A, de împuternicire și apărare 7, 36, 48, 72, 84, 140, 149, 160, 161, 193, 195, 201, 243, 246, 257, 265, 292; porunci domnești 4—6, 16, 17, 20, 27, 29, 61, 81, 96, 98, 108, 134, 139, 152, 170, 179, 189, 192, 199, 205, 218, 225, 240, 241, 255, 264, 272, 274, 276, F; ~ domnești menționate: *passim*; v. și Alexandru cel Bun, Alexandru <Coconul>, Alexandru Iliș, Alexandru <Lăpușneanu>, Alexandru volevod, Aron <Tiranul>, Bogdan <Lăpușneanu>, Miron Barnovschi, Costantin Moghila, Eremia Moghila, Gașpar <Grațiani>, Gheorghe Ghica, Gheorghe Ștefan, Iancu Sasul, Iliș <Rareș>, Ioan vodă, Mihăilaș Moghila, Moise Moghila, Petru Rareș, Petru <Șchiopul>, Radu Mihnea, Ștefan <cel Mare>, Ștefan cel Tânăr, Ștefan Tomșa al II-lea;

ale marilor dregători: cărți de mărturie 67, 69, 70, 73, 107, 126, 133, 213, 228, 238, 252, 282, D, de scutire 116, de judecată 146; porunci 224, 281; ~ menționate 82, 159, 163, 198, 291;

ale slugilor domnești: cărți de mărturie 19, 101, 102, 109, 171, 229, 260,

I; scrisori 97, 146, 147, 176; ~ menționate: *passim*;

ale șoltuzilor, pîrgarilor și tirgoveților: cărți de mărturie 88, 92, 215, 216, 239, 280; ~ menționate 47, 200, 227, 232, 236;

ale clericilor: cărți de mărturie 68, 106, 155, 263; scrisori 237, 262; ~ menționate 20, 251;

ale marilor boieri: zapise de mărturie 261, de danie 59, 99, de schimb 41, 60, 220, 275, de împărțire 182, 184, 254; ~ menționate 23, 87;

ale micilor proprietari: zapise de mărturie 76, de danie 51, 202, de vinzare: *passim*, de zălogire 40;

pierdute 45, 46, 181; falsificate 23, 80, 146, 147, 151, 156, 291; act făcut fără drept de Miron Barnovschi în Țara Leșească 69.

adălmaș, v. aldumaș.

agă 105, 213, D; mare ~ 85;

sec. XIX: 42.

albine, v. zecuiuala de ~.

aldumaș, băut la o vinzare 289.

amanet, v. zălog.

amenzi, v. deșugubine, gloabe.

angării, v. dări și slujbe.

aprozi 31, 34, 49, 114, 230, 270; ~ de țigani 152, 224; vătăfi de ~ 239, 271.

arătură, loc de ~ 136, B; țarină de ~ 166.

argați 219.

argint, v. potronici, taleri și zloști.

arhiepiscop, v. mitropolit.

armași 191 (sfârșit sec. XVII); foști ~ 2, 65, 70, 71; mari ~ 158, 163, 213, 228, 238, D; foști mari ~ 248 ~ ai doilea 65.

armășei 95.

armean, grădinar ~ 27.

aspri, dare de 50 de ~ 54.

aur, gherdan de ~ 62.

B

bale, din Suceava; venitul ei, întărit Mitropoliei Sucevei 37, 121.

bani < dregători >, sec. XVIII—XIX: 184, 218, 260.

bani < monedă > 46, 96; ~ buni, ~ gata: *passim*; ~ vechi 75; v. și **aspri**, **flo-rinți**, **galbeni**, **lei**, **potronici**, **ughl**, **zloți**; bani dați în treaba țării 84.

bălți 13, 30, 42, 99, 267, 287, 297; ~ de pește 226, 228, 238, 283; v. și **heleșteie**, **lazuri**.

bătrâni < trupuri de moșie > 183, 261.

bătrînii orașului, v. **oameni buni și bătrâni**.

berbeci 191, 213; v. și **oi**.

bir (dabilă, dajde, darea împărătească, darea mare) 16, 17, 27, 34, 54, 170, 181, 188, 225, A.

bisericii 129; ~ din orașe 37, 127, 181; ~ din sate 79; ~ din alte țări 188; v. și **mănăstiri**, **preoți**.

boi:

de negoț 116;

dați în preț 34, 103, 123, 163, în schimb 122, 126; datorăți 34; cumpărați 191, 213; dăruți 127; dați drept gloabe 29, 223, 237, 242, 245, 252, 271, 279, pentru dajde 170; confiscați 48;

de podvoade, v. **podvoade**; v. și **vaci**, **prețuri**.

boieri, stăpîni: *passim*; imputerniciți să-și aducă înapoi vecinii fugiți, v. **vecini**; impresoară ocini, v. **împresurări**; v. și **ctitori**, **feciori de boieri**.

bolovani < semne de hotar > 146.

bouri < semne de hotar > 15, 135, 141, I.

braniști, domnești 187, 230; mănăstirești 7, 15, 119, 135, 141, 153, 155.

brazda, jurămint cu ~ în cap 218.

brănișteri 158, 230; foști ~ 230.

C

caftan, de domnie 85.

cal, dați în preț 49, 77, 82, 190, 284, II, în schimb 69, 106, 122, 126, în treaba țării 187;

de olac 17, 181;

v. și **lepe**, **prețuri**.

camănă 144, A.

candele 111.

car, confiscat 48.

caragiu, dat în preț 82, 284.

case: în tirguri 92, 114, în sate 2, 11, 30, 49, 86, 109, 190, 283;

locuri de ~: în tirguri 239, în sate 109;

~ < diviziuni ale hotarului sătesc > 13, 38, 58, 175, 267, 283, 297;

dare pe ~, v. **zloți pentru ~**; v. și **prețuri**.

catastif, al tirgului 97, 256; al vistieriei 17, 105, 225.

călăraș 133.

călugări (monahi, părinți) 24, 29, 32, 34, 186, 190, 196, 200, 214, 237, 295, 296, D, E;

menț. tirzie 90;

călugărițe (maici) 91;

ieromonah 237;

~ în sobor, v. **mănăstiri**.

cămănari 54; foști ~ 278.

că mărăși 33, 35, 145; foști ~ 81; ~ de ocnă 182;

sec. XVIII: 167.

că pitani 142, B; sec. XVIII: 91.

căpțe de fin 262.

cărți, v. **acte**.

ceair, domnesc 171.

ceară 111; dare din ~ 54, 225.

ceașnici, v. **paharnici**.

cetate 154; v. și lucru la ~, **pîrcălabi de ~** (Hotin, Neamț, Roman, Suceava).

cheltuieți, v. **dări și slujbe**.

chezași 107, 191, 213.

chihaie 142.
 chilii 15, 135, 141, 278.
 cimpoiș, ȝigan ~ 176.
 cislă 157, 168, 179, 193, 246.
 ciubotire, ȝigani mănăstirești ciubotiți 224.
 cizmari 27.
 cîmp parte a teritoriului sătesc: *passim*.
 cîrciumi 113.
 clăi, de piine 262.
 cluceri 40; foști ~ 282; mari ~ 13, 59, 70, 73, 126, 138, 173, 184, 213, 228, 252, D; foști mari ~ 75, 228, 282, 283.
 cneaz, menș. tirzie: 166, 173.
 cojocari 27, 288.
 coloade, de grîu 127.
 comiși 226, 280; ~ în sfatul domnesc 78, 80, 81; mari ~ 126, 158, 213, 224, 238, 252, D; foști mari ~ 49.
 confiscare (pentru încălcarea hotarelor) a boilor, v. boi, a carului, v. car, a dobitoacelor, v. dobitoace, a securii, v. secure.
 croitori 27, 239, 266.
 cruce, de piatră < semn de hotar > 271.
 ctitori, v. mănăstiri.
 cupari, v. paharnici.
 curături 8, 34, 175, 223, 283, I.
 curelar 27.
 curte, boieri și slugi de la curtea domnească 212, 213, 228, D; gloabe plătite curții domnești, v. poarta domnească.
 curteni 100, 181.
 cut, v. pricut.

D

dabile, v. bir, dări și slujbe.
 dajde, v. bir.
 danii, v. acte.
 dascăli 133, 294;
 sec. XVIII—XIX: 28, 62, 91, 105, 258, 287.
 dăbilar, opriți să intre în sate 17, 54.
 dări și slujbe:
 dări (dabile, cheltuieli) și angării < în general > 16, 27, 54, 111, 113, 148, 181, 188, 225; darea mare (împără-

tească), v. bir; darea mică 188; v. și aspri, camănă, ceară, cislă, fum, galbeni, gorștină, iliș, jold, lei, sulgiu, taleri, unt, zloți;
 slujbe, v. cai de olac, găzduire, lucru, podvoade, strajă;
 v. și zeciuială;
 sate scutite de dări și slujbe, v. scutiri.
 desetină, v. zeciuială.
 deșugubinari 17, 54, 188, A.
 deșugubine 272, 273, 291, A.
 diaconi 67, 92, 127, 181, 293.
 dichiu, sec. XIX: 230.
 dieci (grămătică, uricari) 12, 21, 28, 31—34, 39, 42, 56, 58, 77, 82, 83, 87, 100—102, 114, 150, 162, 182, 190, 195, 205, 217, 227, 245, 249, 251, 258, 281, 283, 284, I; scriu acte: *passim*;
 sec. XVIII: 45, 46.
 divan, v. sfat domnesc.
 dobitoace, care pasc în hotare străine, confiscate 160, 161; v. și vite.
 dobîndă, v. camătă.
 domn, voievod al Moldovei: *passim*.
 dregători, mănăstirești 134, ai Mitropoliei Sucevei 36; v. și ureadnici.
 drese, v. acte.
 drumuri, formează hotare 15, 99, 135, 141, 171, 230.
 dubase 187.
 dușegubine, v. deșugubine.

E

egumeni 3, 155, I, D; mandatar ai mănăstirilor, v. mănăstiri.
 episcopi (vlădici) 27, 78, 99, 109, 188, 243, 264;
 sec. XVIII: 110.
 episcopii 27, 152.

F

făget, pentru folosința porcilor 44.
 făci 167; 200, 207, 209, 210, 212, 220, 256, 295, 296.
 feciori de boieri 199, 209, 242.

terlie 28, 43, 45, 46, 66, 80, 87, 105, 137, 144, 150, 151, 177, 191, 219, 232, 236, 242, 245, 251, 266, 268, 269, 278, 286, 291, 298.

tin 72, 262; v. și **zecluială** din ~.

ținețe 13, 18, 31, 32, 46, 56—58, 83, 100, 102, 104, 114—116, 125, 136, 137, 158—161, 164, 211, 212, 232, 238, 242, 248, 251, 259, 266, 272, 273, 283, 297, B; v. și **prețuri**.
țințini (puțuri) 15, 37, 108, 135, 141, 230, 258.

tirtale 73.

florinți 150.

fum, dare pentru ~ 9.

furi, v. **tilhari**.

G

galbeni 3, 33, 38, 41, 53, 69, 75, 93, 100, 107, 109, 114, 115, 123, 220, 256, 262, 278, H; ~ ungurești, v. **ughi** ~; dare de ~ 188.

garduri, de la case 2; de la vii și livezi 200.

gazdă, de **tilhar** 91.

găzduire, scutire de ~ 181.

gherdan, de aur 62.

gloabe (hatalm) 23, 80; ~ de 12 boi 271; ~ de 20 boi 242, 279; ~ de 30 boi cu vaci 223; ~ de 50 boi 29, 237, 245, 252;

plătite în bani 88, 123.

globnici 17, 54, 188, 225, A.

gorștină 107; ~ de porci 54, 127, 188, A; ~ de oi 54, 127, 188, A.

grădinar, armeau 27.

grădini 65, 175, 223, 283; ~ cu pomeți 166; v. și **pomeți**.

grămăticii v. **dieci**.

greii 125, 261; semnături ale unor ~ 41, 252, D.

grfu 61, coloade de ~ 127; v. și **pîine**.

H

hatalm, v. **gloabe**.

hatmani și **pîrcălabi** de Suceava 67, 70, 94, 117, 126, 144, 213, 224, 228, 238, 252, 275, 278, 282, D; ~ în sfatul dom-

nesc 78, 80, 81; foști ~ 8, 12, 156, 159, 184, 198, 220, 228; menț.: 1, 3, 66, 79, 217, 287; sec. XIX: 49.

heleștele 42, 95, 104, 150, 201, 208, 228, H, I; v. și **bălți**, **iazuri**.

hirtii, v. **acte**.

hotare, ale satelor: *passim*; descrieri amănunțite 258, 260, I;

ale târgurilor 22, 44, 84, 94, 131, 136, 173;

ale braniștilor mănăstirești: descrieri amănunțite 15, 135, 141;

semne de ~, v. **bolovanii**, **bouri**, **cruce de piatră**, **pietre**, **stilpi**;

~ < stăpîniri > încălcate, v. **încălcări**, **împresurate**, v. **împresurări**.

hotarnici: mari boieri, dregători 12, 15, 110, 119, 138, 141, 145, 218, 231; slugi domnești 22, 109, 146, 171, 199, 205, 230, 255, 258, 260, 281, I; v. și **oameni buni** și **bătrîni**.

hotărniciri 15, 29, 101, 102, 146, 156, 171, 218, G; v. și **hotare**, descrieri amănunțite.

hotnogi 100—102.

hramuri: Adormirea (Uspenia) Maicii Domnului (Sf. Maria) 22, 185, A; Arhanghelii Mihail și Gavril 50; Bunavestire (Blagoveștenia) 23, 80, 119, 122, 137; Înălțarea 54; Pantocrator 24; Schimbarea la Față 50, 145; Sf. Dumitru 155; Sf. Gheorghe 121, 262, 269; Sf. Ilie 154; Sf. Ioan cel Nou 37, 118, 121; Sf. Nicolae 127, 145; Sf. Sava 97, 134, 202, 203; Tăierea Capului Sf. Ioan Botezătorul 124, 128, 129, 131, 132, 135, 136.

hrisoave, v. **acte**.

I

iazuri 34, 85, 95, 106, 188, 190, 219, 226, 232, 258, B; ~ făcute 150, 190; locuri de ~ 70, 71, 120, 128, 163, 198, 248, 283, 285; v. și **bălți**, **heleștele**, **prețuri**.

iepe 34;

cu mînji: date în preț 277, în schimb 122, 126;

turcești 91;
 prețuite, v. **prețuri**;
 v. și **cal**.
 ierei, v. **preoți**.
 ieromonahi, v. **călugări**.
 iliș 54, 187, 225, A.
 inel, de aur 144.
 ispoace, v. **acte**.
 isprăvnicie, sec. XIX: 105.
 iuzbași 133, 142.

I

împărat, turcesc: trecînd prin Moldova 240;
 darea împărătească, v. **dări** și **slujbe**.
împărțire, a ocinilor, v. **ocini**; a vecinilor,
 v. **vecini**; a robilor țigani, v. **țigani**.
împresurări (cotropiri), ale unor stăpîniri
 66, 84, 105, 137, 156, 173, 189, 220,
 236.
încălări, ale dreptului de stăpînire 48, 72,
 160, 161, 205; v. și **amenzi**; ~ ale
 vieții creștine 36.
încălțăminte 188.
închisoare, om condamnat la ~ 91; v.
 și **temniță**.
învăluiri 190, 224, 225.

J

jir, drept de folosință „în ~” 53.
jirebii 13, 86, 158, 204, 211, 227; v. și
prețuri.
jitnice 59, 67, 73, 257, D; mari ~ 67, 70,
 73, 125, 212, 238.
jold 27.
judcăți domnești 23, 28, 43, 45, 46, 53,
 66, 80, 87, 90, 91, 95, 105, 137, 138,
 144, 150, 151, 156, 157, 167, 169, 173,
 177, 190, 191, 194, 197, 219, 223, 231,
 232, 235, 236, 242, 244, 245, 249, 256,
 266, 268, 269, 271, 273, 278, 279, 286,
 291, 298;
 ~ cu jurători, v. **jurători**; taxă de
 judecată, v. **ferile**; v. și **legea țării**,
 zi de judecată.
junci, v. **vaci** cu ~.

jurămintă, cu brazda în cap 218; ~ la bi-
 serică 241.
jurători 219; în număr de 12: 45, 46;
 în număr de 24: 43, 105, 268.
juzi, de țigani, v. **țigani**.

L

lan 231.
legare de glie 140, 157, 192, 240, 246.
legea creștină 36.
legea țării 20, 23, 43, 45, 46, 53, 66, 77,
 80, 105, 137, 138, 144, 150, 151, 190,
 191, 197, 219, 231, 236, 241, 242, 245,
 256, 268, 276, 278, 286, 291, 298.
legea gîrlei, judecată după ~ 133.
lei 76, 88, 104, 144, 200, 232, 237, 239,
 259, 261, 262, 269;
 dare de ~ 54.
leși 181, 266, 272, 273.
livezi 159, 175, 200, 267, 283; ~ cu prisăci
 49, 83; ~ în poieni 46; ~ cu gard 200.
loc, de pod E.
locuri, de case, v. **case**; ~ de heleșteie, v.
heleșteie; ~ de iazuri, v. **iazuri**; ~ de
 mori, v. **mori**; de prisăci, v. **prisăci**;
 ~ de stîină, v. **stîină**.
logofeți 95, 145, 163, 164, 201; foști ~ 3,
 39; mari ~ 2, 8, 11, 20, 23, 28, 29, 34,
 35, 43, 45—47, 53, 58, 59, 64, 67, 70,
 71, 77, 78, 80—83, 87, 88, 105, 110,
 116, 122, 125, 126, 139, 141, 142, 145,
 146, 151, 154, 156—159, 162—164,
 167, 168, 174—177, 181—184, 186,
 190—192, 194, 196—199, 202, 204—
 211, 213, 214, 217, 219, 220, 223,
 228, 230—232, 235, 237, 238, 240—
 242, 244, 245, 248, 251, 252, 255,
 257, 258, 265, 266, 268—277, 279,
 281—286, 291, 292, 295, 298, II, A,
 B, C, D, E, F; foști mari ~ 119, 159,
 163, 185, 186, 190, 198, 206, 213, 228,
 II; ~ ai doilea 70, 87, 93, 126, 184,
 213, 218, 228, D; foști ~ ai doilea 15,
 119, 141, 151, 198; ~ ai treilea 1, 59,
 70, 78, 85, 126, 204, 211, 213 D; foști
 ~ ai treilea 126, 198, 226, 228, 275,
 287;
 sec. XVIII—XIX: 187.

logofeția cea mare (sec. XIX), autentică o copie 39.
lucru 54, 188, 224, 225, A; ~ la cetate 181; ~ la moară 181; ~ la târg 181.
luminări, pentru biserica mitropolitană din Suceava 121.
lunci, cu finețe 85, 283.

M

maici, v. călugărițe.
martori: *passim*; v. și oameni buni și bătrâni.
mănăstiri:
ctitori 79, 237, 263;
dispărute 166;
stăpîniri 6—9, 12, 15, 17, 22, 23, 26, 48, 50, 54, 60, 72, 73, 79, 80, 97, 106, 119, 122, 124, 126, 128—137, 140, 141, 145—147, 151, 153—156, 160, 161, 166, 171, 177, 185, 188, 192, 194, 199, 202, 203, 205, 206, 222—225, 230, 231, 237, 240, 241, 251, 256, 258, 262—264, 269, 271, 275, 290, I, A, F, G;
metoace, la ~ din țară 22; la biserici și ~ străine 50, 166, 188, A;
moaște existente la ~ 262;
acte scrise la ~ 106, 237;
v. și călugări, egumeni, poslușnici, dregători, hramuri, schituri;
v. și Āgapia, Aroneanu, Athos, Biserican, Bistrița, Birnova, Corbul, Coșula, Dobrovăț, Dragomirna, Galata de Jos, Galata de Sus, Golia, Hangul, Humor, Ierusalim, Moldovița, Neamț, Pingărași, Pobrata, Putna, Rîșca, Secul, Sf. Ilie, Sf. Ion, Sf. Sava, Sinai, Sucevița, Tazlău, Uspenia, Vaslui, Valeni, Vizantia, Voroneț, Zograf.

măsuri: de suprafață, v. fălci, fîrtaie, prăjini; de capacitate, v. poloboace, saci;
v. și căpițe, clăi, coloade, stoguri.
măzdă, v. mită.
medelnici 57, 81; foști ~ 47, 49, 197;
mari ~ 126, 133, 198, 211, 277, D.
megieși: *passim*.
meșteșugari, v. cismari, jocari, erolitori, curelari, păcornici, potcovari, rotari,

săpunari, tălpălari.
metoace, v. mănăstiri.
miedari 30, 32, 34.
miei, v. oi cu ~.
miere 96.
mită (măzdă) 150, 237.
mitropolie, v. Mitropolia Sucevei.
mitropolit (arhiepiscop și ~, părinte) 20, 36, 79, 151, 198, 237, 262, 263, 269, 271; fost ~ 264; v. și podvoadă pentru ~.
mînji, v. iepe cu ~.
moarte de om 223, 266, 272, 273.
moaște, v. mănăstiri.
monahi, v. călugări.
mori 6, 20, 60, 66, 75, 83, 95, 99, 100, 120, 131, 143, 150, 162, 185, 187, 188, 199, 245, A, B, G, H; ~ înecate 133, 271; ~ tăiate 271;
vaduri de ~ 13, 23, 46, 62, 63, 65, 80, 114, 115, 122, 125, 154, 164, 178, 198, 202, 203, 206, 219, 223, 226, 228, 236, 238, 251, 259, 267, 270, 277, 287, 294, 297, E, H.
locuri de ~ 44, 70, 71, 81, 129, 163, 211, 248, 283, 285, B, H;
v. și lucru la moară, prefur i.

N

nameșii 2, 109.
negot, v. boi de ~.
negustori 96, 212, 239, 258; ~ străini 107;
staroste de ~ 212.
nemeși 100, 180.

O

oameni buni și bătrâni:
martori la vinzări-cumpărări, împărțiri, danii de ocini 18, 30—34, 47, 49, 55, 56, 58, 77, 83, 92, 93, 100, 104, 114—116, 125, 142—144, 158, 163, 175, 180, 184, 186, 190, 200, 204, 208, 212, 214, 220, 221, 227, 229, 232, 236, 239, 253, 259, 261, 267, 270, 280, 283, 288, 289, 291, 293, 297, C;

martori la hotărniciri, alegeri de ocini 22, 29, 101, 102, 109, 145—147, 156, 171, 199, 205, 231, 242, 255, 258, 260, 271, 281, *I*; v. și **hotarnici**, **jurători**;
 martori la refacerea unor drese 11, 46.
oameni de latură 218.
 oameni fugiți din sate, v. **vecini**, **fugiți**.
 oameni omoriți, v. **moarte de om**.
oamenii răi, globiți 225; v. și **furi**, **tilhari**.
oaste, slujbă în ~ 287.
 obicei, v. **legea gîrlei**, **legea țării**.
obroace 118, 127.
ocină, proprietate moștenită: *passim*;
 ocini vindute: *passim* răscumpărate 68, 261, 282, împărțite 101, 102, 184, 186, 254, schimbate 220, 262, 269; ~ date pentru plata unei gloabe 88, drept răsplată 220;
 ocini împresurate, v. **împresurări**; în-călcate, v. **încălceări**;
 v. și **prețuri**.
ocnă, v. **cămărași** de ~.
ocoale, sate și poieni aparținînd de ~ ale tîrgurilor 23, 69, 80, 120, 122, 126, 130, 132, 135, 150, 188, 272, 273, 287, *A*.
odaic 131.
odăjdii, dăruite de domn unei biserici 127.
odoare < lucruri de preț >, pierdute într-un incendiu 45.
ogoare 58, 259; v. și **prețuri**.
oi, cu miei, date în preț 34, în schimb 122, 126;
 sterpe, date în preț 123;
 dare de ~, v. **gorștină** de ~;
 v. și **berbeci**.
olac, v. **cai** de ~.
olăcari, opriți să intre în sate 17, 54, *A*.
 orașe, v. **tîrguri**.
oșteni de frunte 70, 116, 159, 214, 227, 237, 282; v. și **voinici**.

P

paharnici (ceașnici, cupari) 114, 115, 163, 251; foști ~ 60, 80, 122, 126, 245; ~ în sfatul domnesc 78, 80, 81; mari ~ 126, 213, 228, 238, 252, *D*; ~ ai doilea 67, 71; foști ~ ai treilea 123;

sec. XVIII—XIX: 260; foști mari ~ 110.
păhărnicea 100, 214, 249.
păcornicer 27.
pădure, oprire de a intra în ~ stăpinită 48.
pămînturi 33, 68, 83, 101, 102, 109, 274; v. și **prețuri**.
părinți, v. **călugări**.
pecetluit, scutire de ~ 127, 225.
peceți: *passim*.
pedepse, pentru încălcarea legii creștine 36.
 pește, v. **bălți** cu ~.
pietre < semne de hotar > 15, 109.
pisari, v. **dieci**.
pitari 63, 175, 185, 253, *D*; foști ~ 39, 288, 289; mari ~ 41, 73; foști mari ~ 126, 159, 198.
pitărei 278.
pivnicer 145; fost ~ 298.
pivniță 109.
piine 61, 150, 221; claie de ~ 262; v. și **zeciuială** de ~.
pirecălabi 163, 164, 190, 292, *I*;
 ~ (staroști) de ținuturi și ~ de cetăți 4, 16, 17, 19, 20, 27, 32, 34, 41, 47, 61, 98, 99, 179, 192, 200, 216, 225, 240, 241, 271, 272, *I*; foști ~ 41, 109, 144, 231, 253; ~ în sfatul domnesc 78, 80, 81;
 v. și **hatman** și **pirecălab** de Suceava.
pirecălăbie (sec. XIX), autentică o copie 260.
pirgari, v. **șoltuzi** și ~.
plug 72.
poarta domnească 144, 160, 181, 242, 252, 265, 279; v. și **vornici** de poartă.
poarta țarinii, v. **țarină**.
pod, v. **loc** de ~.
podani, v. **vecini**.
podvoade, domnești 17, 27, 181; ~ pentru mitropolit 181; boi de ~ 181.
podvodari 17, 54.
poieni 28, 29, 39, 49, 65, 119, 125, 130, 137, 159, 164, 166, 174, 194, 195, 200, 205, 219, 231, 242, 266, 272, 273, 278, 283, *B*;
 ~ cu livezi 46;

~ cu prisăci 212;
 v. și **finețe, prețuri**.
poloboc, cu miere 143.
polonezi, v. **leși**.
pomești 83, 100, 166, 197, 292, I.
popi, v. **preoți**.
porci 44, 127;
 dare de ~, v. **gorștină de ~**.
portari 83, 158.
poslušnici, poslușanie 6, 27, 148, 188.
postavuri, v. **caragiu**.
postelnici 12, 29, 43, 103, 105, 163,
 230; foști ~ 82; mari ~ 23, 24, 50,
 67, 70, 80, 122, 126, 134, 259, D, E;
 mari ~ în sfat 78, 80, 81; ~ ai
 treilea 175, 184, 282.
poteovar 27.
potronici, de argint 68, 83, 144.
povarne 128.
pravilă, v. **legea țării**.
prăjini 58.
preemțiune, v. **protimisls**.
preoți (popi, ierei) 11, 26, 30, 34, 43, 53,
 63, 66, 68, 76, 77, 90—93, 100—102,
 104, 109, 110, 127, 133, 142, 143, 146,
 147, 175, 176, 180, 181, 200, 212, 214,
 218, 221, 227, 229, 230, 253, 256, 258,
 261, 267, 269, 270, 274, 283, 286, 288,
 289, 291, 297, 298; v. și **scutiri**.
prețuri:
 ale unor sate și părți de sate 3, 38,
 39, 41, 46, 49, 64, 71, 75, 81, 104, 109,
 110, 114, 122, 126, 154, 163, 164, 191,
 200, 213, 226, 228, 232, 238, 248, 253,
 270, 285, 289; ale unor seliști și părți
 de seliști 42, 123, 217, 245, 262; ale
 unor părți nedefinite de sate: ocini,
 părți de ocină, părți de sate 2, 13, 18,
 19, 24, 30—32, 34, 39, 46, 49, 55—58,
 65, 67, 77, 83, 100, 115, 116, 142, 158,
 162, 178, 180, 182, 183, 229, 248, 259,
 261, 270, 280, 283, 288, 291, 293; case
 < diviziuni ale hotarului sătesc > 13,
 175, 267, 283, 297; jirebii 13, 86, 227;
 ogoare 35; pământuri 33, 68, 83; ră-
 zoare 109;

ale unor poieni și părți de poieni 28,
 49, 125, 174; ale unor finețe 83; ale
 unor prisăci și locuri de prisăci 34, 49, 83,
 214, B; ale unor mori și vaduri de mori
 143, 185, 294; ale unor vii 47, 185,
 200, țelină de vie 47, 103, fâlcii de vie
 200, 296, firtaie de vie 73; ale unor case
 209, 239, 283; ale unei case cu iaz 190;
 ale unor țigani 82, 93, 214, 284, II;
 ale unor animale 34, 69, 77, 187;
 al unui inel 144;
 al unui act 151.

pricut 163.

prihodiște 230.

prisăcar 48.

prisăci 15, 46, 48, 83, 131, 135, 141, 231,
 242, 258, 290;

locuri de ~ 18, 34, 44, 49, 57, 58,
 65, 114, 115, 125, 158, 159, 164, 166,
 200, 212, 230, 248, 277, 283, B;

v. și **albine, prețuri, stupi**.

privilegii, v. **acte**.

protimisls (preemțiune), drept de ~ 159,
 235.

protopopi 77.

puțuri, v. **ffintini**.

R

rachiu 247.

răscumpărare, v. **ocină, zi de ~**.

războaie, v. **răzmerițe**.

răzeși 45, 46, 53, 89, 99, 109, 138, 242,
 252, 263.

răzmerițe 181.

răzor 109.

rentă feudală, v. **dări și slujbe, poslușnici,**
poslușanie, vecini.

reședință domnească 37.

rîmnice 13, 34, 120, 135, 141, 201.

robi, v. **țigani**.

rotar 27.

S

saci, stog de secară prețuit la 40 ~ 61.
sate:

domnești, dăruite, v. **danii**; de ocol,
 v. **ocoale**;

boierești, mănăstirești: *passim*; scutite, v. scutiri;
 v. și cuturi, selști, slobozii;
 părți de sate: v. bătrini, case, jirebii, ogoare, pământuri, răzoare, stilpi;
 v. și hotare, prețuri, ureadnici, vătămani.
 sălașe, v. țigani.
 săorie 239.
 săpături 34, 35, 259.
 săpunar 27.
 scaun, tocomeală la ~ unui aprod 31.
 schimburi, v. ocni, selști, țigani.
 schit 146.
 scrisori, v. acte.
 scutiri, acordate de domn unor sate mănăstirești 14, 188, A, preoților și diaconilor din Iași 181.
 secară, stog de ~ 61.
 seceriș 83.
 secure, confiscată 48.
 selști, întărite 160, 217, 251, 252, 266, 272, 273, C; vindute 123, 251, 253;
 schimbate 237, 262, 263, 269; date ca răsplătă 220; v. și prețuri.
 sfat (divan) domnesc:
 menționat 45, 46, 58, 138, 155, 157, 168, 177, 188, 190, 198, 219, 231, 236, 244, 256, 271, 278, 279, 291;
 componența sfatului 78, 80, 81.
 sichelar 230.
 slobozii 188, 246.
 slugi, domnești: *passim*; hătmănești 153; mănăstirești, v. dregători.
 slujbe, v. dări și slujbe.
 socotitor 157.
 soție < tăvarăș > de tilhar 91.
 spătari 143, I; mari ~ 67, 70, 86, 95, 126, 213, 228, 238, 282, D; în sfatul domnesc 78, 80, 81; foști mari ~ 198, 242.
 spătărei 169, 170.
 stareți, v. egumeni.
 staroști, de ținut, v. pîrcălabi; de negustori, v. negustori.
 stegar 142.
 stilpi:
 semn de hotar 258;
 diviziune a hotarului sătesc 221.

stilpiri, v. hotărniciri.
 stină, loc de ~ 194.
 stog, de secară 61.
 stolnicei I.
 stolnicei 159, 219, 270; foști ~ 69; ~ în sfatul domnesc 78, 80, 81; mari ~ 67, 68, 107, 126, 138, 198, 205, 213, 228, 252, 282; foști mari ~ 100, 123; foști ~ ai doilea 20, 133, 271.
 straja, sat care ține ~ 156.
 strămutare, drept de ~, v. legare de glie.
 stupi 83, 96;
 dare de ~, v. zecială.
 v. și prisăci.
 sulgeri 21, 43, 53, A; foști ~ 73, 190, 212, 226, 228; mari ~ 67, 70, 73, 126, 174, 186, 213, 228, D; foști mari 104, 184, 196, 199, 205.
 sulgiu 54, 188, 225.
 sultan, v. împărat.

Ș

șetrari, foști ~ 2; mari ~ 213.
 șoltuzi (voiut) 92, 156, 173, 266, 272, 273;
 ~ și pîrgari 6, 16, 27, 47, 88, 97, 200, 215, 216, 227, 232, 239, 266, 280.

T

taleri, 18, 19, 24, 34, 39, 42, 49, 55, 57, 73, 77, 83, 109, 125, 158, 163, 174, 190, 200, 221, 226, 228, 267, 280, 283, 293, 297, II, I; ~ de argint 2, 13, 28, 45—47, 58, 64, 83, 85, 86, 120, 154, 162, 164, 175, 211, 214, 248, 283, 285, 291, 296, B, H; ~ proști 229;
 dare de ~ 188.
 taxe, v. ciubotit, ferile, pecetluit, vamă.
 tălpălar 27.
 tămile, pentru biserica mitropolitană din Suceava 121.
 temniță, domnească 91.
 tilhari 45, 46, 91, 225; v. și gazdă de ~, soție de ~; v. și furi, oameni răi.
 topliță 44.

tîrguri și orașe:

scaun domnesc, v. Iași;

tîrguri și tîrgoveți 6, 17, 22, 23, 37, 44, 47, 69, 77, 80, 84, 88, 92, 94, 95, 103, 120, 121, 126, 127, 130—133, 136, 156, 166, 167, 173, 181, 188, 199, 200, 203, 205, 207, 209, 212, 226, 227, 236, 257, 258, 262, 263, 266, 267, 272, 273, 280, 283, 287, 298;

v. și biserici, case, circiumi, mănăstiri, ulițe;

vii din hotarele tîrgurilor 47, 103, 167, 200, 207, 209;

v. și hotare, ocoale, țarini;

v. și șoltuzi și pîrgari, ureadnici, vornici;

tîrgoveți dau mărturii 92, 156, 236; hotarnici 199; se judecă 130, 156, 173, 205, 266, 272, 273; v. și diaconi, meșteșugari, negustori, preoți;

v. și acte, catastif;

v. și lucru la tîrg;

v. și Adjud, Bacău, Baia, Birlad, Botoșani, Cernăuți, Cotnari, Dorohoi, Fălciu, Galați, Hotin, Huși, Iași, Lăpușna, Neamț, Orhei, Piatra, Rădăuți, Roman, Siret, Soroca, Suceava, Șchei, Ștefănești, Tîrgu Frumos, Trotuș, Vaslui.

turci 191, 213, 256, 277.

Ț

țară, bani dați în treaba țării 85.

țarini, 57, 83, 166; ~ ale tîrgurilor 145; poarta unei ~ 258; v. și arătură.

țări străine, slujbă în oști din ~ 287; boier fugit în ~ 191.

țelină de vie, v. vii.

Țigani:

domnești, dăruți 94, 284; boierești, vinduți 82, 93, 214, II, dăruți 243, II, întăriți H; mănăstirești, întăriți 124, scutiți 5, 12, 152, 224, schimbați 241, 264, 275;

sălașe de ~ 94, 284;

juzi de ~ 224; v. și aprozi de ~, vătăfi de ~;

v. și cîmпоies țigan.

v. și prețuri.

ținuturi, sate din ~; *passim*; v. și pîrcălabi de ~, vătăfi de ~, isprăvnicie; v. și Adjud, Bacău, Birlad, Cernăuți, Cîrligătura, Covurluț, Dorohoi, Fălciu, Hîrlău, Hotin, Iași, Lăpușna, Neamț, Orhei, Putna, Roman, Soroca, Suceava, Tecuci, Trotuș, Tutova, Vaslui.

U

ughî 34, 35, 39, 67, 70, 71, 81, 83, 142, 144, 151, 185, 187, 190, 248, 253, 282, 294; ~ ungurești (galbeni ungurești) 45, 83, 191, 200, 212, 213, E; ~ galbeni 80, 87, 122, 126, 238; ~ roșii 178.

ulei, pentru biserica mitropolitană din Suceava 121.

ulițe, v. Iași.

unt, dare de ~ 54, 225.

ureadnici (dregători), 16, 47, 145, 212, 267, 283.

urice, v. acte.

uricari, v. dieci.

ușari 239; mari ~ 213, 231.

V

vaci, date în preț 103, ca despăgubire pentru crime 223; cumpărate 223; dare din ~ A.

cu viței (junci), date în preț 55; schimbate 122, 126;

v. și boi.

vaduri de mori, v. mori.

vamă, taxă vamală 10.

vameși 61, 191, 213, 256; foști ~ 41, 238.

vătăfi (vătăgi, vătăvi) 83, 86, 145, 158, 163, 180, 271, 275, C; foști ~ 186, B; mari ~ (de ținuturi) 77, 264, 291;

de aprozi, v. aprozi;

de țigani, v. țigani.

vătămani 26, 92, 104, 134, 193, 208, 229.

vecini (podani) 4, 61, 106; întăriți 131, 201; scutiți 9, 10, 111, 148; împărțiți 186, 196; cumpărați și dăruți 99; fugiți 140,

157, 192, 193, 240, 246; v. și legare de glie.

vig, de caragiui 82.

vii 47, 73, 97, 111, 135, 167, 185, 197, 200, 207, 209, 210, 220, 256, 295, 296; țelini de ~ 47, 103; v. și prețuri.

vin, v. zeciuială de ~.

vistierie 17, 27, 46, 80, 87, 137, 150, 177, 191, 219, 232, 242, 245, 268, 278, 286, 298; v. și catastif al ~.

vistiernicea 186.

vistiernicea 46, 81, 145, 173, 198, 211, H; foști ~ 38; în sfatul domnesc 78, 80, 81; mari ~ 59, 67, 70, 84, 107, 126, 184, 213, 238; foști mari ~ 119; ~ al doilea 67, 70, 126, 228, 238, 257, 282, D; foști ~ ai doilea 126, 154, 167, 198, 207, 220; ~ ai treilea 126, 186, 238; foști ~ ai treilea 100; sec. XVIII: 42.

vite 54, 235; v. și dobitoace.

viței, v. vaci cu ~.

vinzări-cumpărări: *passim*; v. și protimis.

vlădică, v. episcopi.

voinică de mai înainte 33.

voit, v. șoltuzi.

vornici 2, 76, 114, 115, 167, 182, 184, 209, 220, 260, H; foști ~ 3, 22, 34, 49, 58, 82, 105, 119, 145, 298; mari ~ de Țara de Jos 15, 59, 67, 69, 70, 88, 126, 135, 141, 184, 186, 201, 213, 228, 238, 252, 282, 285, 295, 296, D, I; mari ~ de Țara de Sus 4, 126, 158,

213, 228, 238, 252, 275, 282, D; foști mari ~ de Țara de Sus 41, 52, 198, 213, 223, 228, 266, 272, 273; mari ~ în sfatul domnesc 78, 80, 81; de gloată (poartă) 67, 69, 70, 73, 82, 92, 97, 126, 157, 171, 191, 198, 213, 231, 235, 238, 248, 262, 282, 284; foști ~ de gloată (poartă) 19, 58, 159, 187, 193, 198, 207, 262, 263, 269, D, I; de țig 22; sec. XIX: 49; v. și ureadnici.

Z

zapise, v. acte.

zalog, sate și ocini puse ~ 40, 45, 46, 81, 87, 151, 190, 211, 256; inel pus ~ 144.

zeciuială 201, 263; de albine (stupi) 54, 127, 181, 188, A; de fin 274; de pîne 274; de vin 127, 181.

zi, termen de judecată 4, 43, 80, 105, 139, 145, 276, 286; termen de răscumpărare 144, 212; termen pentru achitarea unei datorii 107.

zloți 4, 39, 43, 65, 80, 103, 105, 116, 127, 137, 143, 144, 177, 180, 182, 183, 190, 191, 200, 217, 219, 232, 242, 245, 268, 270, 286, 288, 291, 298; ~ tătarești 30—32, 34, 47, 49, 56, 58, 110, I; ~ de argint 227, 289; dare de 2 ~ 54; dare de ~ pentru casă 54, 188.

LISTĂ DE CUVINTE ȘI EXPRESII SLAVE DIN DOCUMENTELE DE LIMBĂ ROMÂNĂ

biti	= bătuți
biv	= fost
brat.....	= frate
deala	= faptă
dini	= zile
ego	= (al, a, ai, ale) lui
gospod	= domnesc
gospodină	= domn
i	= și
i proci	= și altele
iscal.....	= a iscălit
leat, vâleat	= anul
meseta	= luna
na	= pe
nerușiit, nerușuit	= nestricat
ot.....	= de, din
ot tam	= de acolo
otești	= părinții
procitoh	= a citit
rușeit	= stricat
sam	= însuși
să.....	= cu
sin, snă, sinu, sinovi, sin	= fiu, fiii
stari	= bătrîn
sveatii, sveatfi, sveti, sfeti.....	= sfinți (ă)
școl slovenschii.....	= școala slavonească
tam	= acolo
tij	= de asemenea
treți.....	= al treilea
u (Ias)	= la (Iași)

vel = mare
 velial = a poruncit
 vnuc = nepot
 zeat, zet..... = ginere

† Иѡ воєвода, божию мноастию, гос-
 подаръ Земаи Молодакскон.

Ќже придошѣ прѣдъ вами и прѣдъ нашимъ мол-
 давскимъ бояѣри, келанкии и малыми, слѣга (слѣзи)
 наш (наше).....

Далъ есмь сѣмъ аистъ господства аи нашемъ по-
 чиненомъ и вѣрномъ бояѣринѣ..... и шѣрен
 его..... сынове.....

Пишемъ господство ми слѣга (слѣгам, слѣзи)
 нашемъ (нашим, наш)..... прѣкълъбамъ шт
 (келанки, веланкомъ, вторин) логофѣт (внстѣр-
 ник etc.).

Ѣто аз..... се ѡ мѣ (ми).....
 архиепископ и митрополитъ Губчевскіи (вел
 веланки) логофѣт и хѣтман и прѣкълъбъ
 Губчевскіи (вел, веланки) сѣлуѣр (жик-
 инчѣр etc.) дворникъ глотин (шт портъ
 господни) шт село.....

..... некимъ непонѣжен, ани прѣсловаи ..

..... непорѣшено николѣже на вѣки.....

..... исправъ шт господни.

Да сѣ знаетъ.

Такъ да знаетъ (знаи).

Гни..... За тоє (тон) вамъ пишемъ госпо-
 дства аи.

Инакъ не учинишѣ..... не (ни) вѣдетъ (вѣдетъ)
 прѣтоже и никтѣ да не смѣетъ дрѣжати
 нишъ шпирати..... и ни да сѣ не ѡмнѣдетъ..
 прѣдъ (прѣд) сѣмъ (сѣм) аистѣ (аистомъ)
 господства аи.

Дасдрѣствѣете ѡ Господи, аминъ.

† Иисъ ѡ..... граа..... къ лѣто.....
 мѣсеца..... дѣни (дѣнѣ, дѣни)..... въ
 дѣни..... годѣ.

† Гамъ господни велѣл (рече, казала).

† Иѡ..... коєвода.

= † Io voievod, din mila lui
 Dumnezeu, domn al Țării Moldovei.

= Iată au venit înaintea noastră și înaintea
 boierilor noștri moldoveni, mari și mici,
 sluga (slugile) noastră (noastre)

= Am dat această carte a domniei mele
 credinciosului și cinstitului nostru boier
 și cumnatului lui
 fiii

= Scriem domnia mea slugii (slugilor)
 noastre pîrcălabilor de
 (marelui, al doilea) logofăt
 (vistier etc.).

= Adică eu adică noi
 arhiepiscop și mitropolit de Suceava
 (mare) logofăt și
 hatman și pîrcălab de Suceava și
 (mare) sulger (jitnicer etc.) și
 vornic de gloate (de la poarta dom-
 nului) și din satul

= nesilit de nimeni, nici
 asupra

= nestricat niciodată în veci

= (să-și facă) dres de la domn.

= Să se știe.

= Așa să știe (să știți).

= Aceasta de (pentru) aceas-
 ta vă scriem domnia mea.

= Altfel să nu faceți să nu
 fie pentru aceasta nimeni
 să nu îndrăznească să țină sau să
 oprească și altul să nu
 se amestece înaintea acestei
 cărți a domniei mele.

= Să fiți sănătoși întru Domnul, amin.

= † Scris la cetatea
 în anul luna
 zile în zilele (lui)
 vodă.

= † Însuși domnul a poruncit (a zis,
 a spus).

= † Io voievod.

..... БЕЛА ЛОГОФѢТЪ ЧИ Н СѦ ИСКЛАДЪ (ИСКЛА)

(Тди) аз..... (диакъ, урникъ).....

сынъ..... писалъ, искала (искахъ, искадахъ)..

..... приавчнхомъ съ къ се токъмеж.

= mare logofăt a în-
vățat și m-am iscălit (a iscălit).

= (Și) eu (diac, uricar)
..... fiul a scris,
a iscălit (am iscălit)
m-am întimplat la această tocmeală.

LISTA DOCUMENTELOR CU DATA RECTIFICATĂ

Nr. doc.	Data rectificată	Ediții (Fonduri arhivistice)	Datarea din volum
30	„ante 7142 < 1633—1634>“.	Ghibănescu, <i>Surete</i> , II, p. 235 (traducere).	< Înainte de 1634 ianuarie 25>.
146	„prope 7140 < 1631> octombrie 13“.	Ghibănescu, <i>Ispisoace</i> , II, 1, p. 70—71 (orig.).	< 1634> mai 31.
147	„prope 7142 < 1634> iulie 6“.	Ghibănescu, <i>Ispisoace</i> , II, 1, p. 83—84 (orig.).	< 1634 mai 31>.
155	„cătore 1650“.	Hăjdeu, <i>Archiva istorică</i> , I, 1, p. 107 (orig.).	< Înainte de 1634 iunie 14>.
250	„7183 < 1674> septembrie 1, Iași“.	Arh. St. Suceava, Documente XLII/5, Inventarul doc. Mitropoliei, fasc. lit. B, nr. 29 (rez. german).	< 1634—1644> septembrie 1, Iași.
253	„7103 < 1594> septembrie 4, Băloșești“.	Arh. St. Iași, CCXVI/3 (orig.).	< 1634> septembrie 4, Bălotești.
II	„7150 < 1642> iunie 20, Suceava“.	Arh. St. Buc., M-rea Adam, VI/16 (orig.).	< 1634—1635> iunie 20, Suceava.

LISTA DOCUMENTELOR CU DATA GREȘITĂ ELIMINATE DIN VOLUM*

Nr. crt.	Data documentului	Rezumatul și fondul arhivistic	Datarea propusă
1	1634 (7142) martie 26, Iași (dată înscrisă ulterior pe verso-ul actului).	Vasile Lupu voievod întărește slugii sale, Ștefan din Mărgineni, un loc ce se numește Trăbeșul de Sus românesc, în urma unei judecăți cu ginerele său Constantin. Bibl. Acad., MCDXCV/29, orig. rom.	< 1635 (7143) > martie 26, Datat după lăgofeția lui Pătrașco Bașotă.
2	1634 (7142) iulie 14, Iași.	Marii boieri mărturisesc că Dumitru Buhuș vistier a cumpărat de la Iachim Bandur vornic de gloate o parte din satul Iurghiceni. Biblioteca Centrală de Stat, Secția manuscrise, I/62, orig. rom.	< 1638 (7146) > iulie 14, Iași. Datat după Dumitrașco Șoldan mare vornic de Țara de Jos și după Lupul Prăjescul mare comis.

* Nu au fost incluse în această listă documentele fără velleat, provenind din domnia lui Vasile Lupu, dar care, pe baza altor piese arhivistice, au putut fi atribuite unor ani sau intervale mai restrinse.

DOCUMENTE ROMÂNEȘTI
ÎN TRANSCRIERE CHIRILICĂ

1634 (7142) februarie 10, Iași.

† Ив МОНСИ МВГЛА КОВОДА, КОЖІЮ МИЛОСТІЮ, ГОСПОДАРЪ ЗЕМЛИ МОЛДАВ-
СКОИ. ОКРІЕМ КЪМ АС КЕНІТЪ ЛННАНТЪ ДЪМНИИ МІЛЕ РЪГЪТОРЪА НОСТРЪ ПОПА ИС-
ТРАТІЕ ДИИ КРЪСТЕШИ ШИ КЪ ПРЕС[И]ТЪСА ЛЪН, КЪЛІНЪ ШИ КЪ ФРАТЕЛЕ ЕИ, НАКЪА,
ФЕЧОРІИ ОУАНЕН, НЕПОЦИИ ЛЪН ТОАДЕР СЪЛУКІЮА, ДЕ С-АС ПЪРЪТЪ ДЕ ФАЦИ КЪ АИ СЪН
РЪЗЪШ ДИИ БЪРЪЗЪРИШИ ДИИ БЪК ШИ БЪРЪЗЪРИШИ ДИИ НЪРЪНОВА ПЕНТОС УЧІНЪ.

Дечи аз рѣмас попа Истратиѣ пре Бърсѣрици дни тоатж лѣѣ църъи; ши аз келѣнт попа Истратиѣ ла ачаста пѣръ шѣсе галбени 18ни. Дечи чине съ ва аѣла де ваменни лор шчинаш депрегъ пре ачастъ партѣ, съ анбъ а фнтоарче попен лѣи Истратиѣ дни келѣталъ, тар кареле нѣ ва фнтоарче, съ н-анбъ трѣбъ фн шчинъ, ници а ара, ници а коси, ници фн жир, пѣнъ нѣ ва¹ фнтоарче дни келѣталъ че мади сѣс скѣѣ.

Дерептг ачк, ннмекни съ² нс кутбсе а трѣчи сас а штра песте картѣ
дсшннн мѣлѣ.

† ѿ Мс, лѣто ×ЗРМВ феврваріе ѿ.

† ЕѢмъ господи́нъ вѣлѣ.

ГҖНГА ВЕА АΩГΟΦΕΤ 84Н <m.p.>.

< Înainte de 1634 iulie 6>.

† ЧИНА¹ СТИТ ШИ ДЕ АСМНЕСЪС ДЪРЪИТ ПЪРИНТЕЛ НОСТРЪС, ПЪТРАШКО ЛО-
ГОФЪТЪЛ ЧЕЛ МАРЕ, ИГЛЪТЪ ВНАЦЪ ШИ СЪНЪТАТЕ КА СЪ АНЕН АСМНЪТА ДЕ ЛА ДОМ-
НАЛ АСМНЕСЪС, ЧЪС ФЪКСТ ЧЕРЮЛ, ШИ ДЕ ЛА ПРЪКСРАТА МАНКЪ ШИ КА СЪ ПРИМЕШИ

¹ Omis.

² Loc rupt.

Шн ачѣлє сричє аѢ фост ꙗ мѣнꙋлє нострѣ дате дє пѣринциѣ лор. Пѣринциѣ лор аѢ мѣрит ꙗн Цара Мѣнтѣнѣскѣ; аѢпѣ мортѣ лор аѢ венит фѣчорѣи лор аѢ сричє; нон нѢ там кꙋносѣт ченє сѣмтѢ, чє с-аѢ дѣс дє аѢ аѢс пє Захарѣм Самѣ ден Кѣ<н>¹дѣци. Дѣци нон лѣм дат ꙗ мѣна лꙋи Самѣ, царѣ Самѣ лѣс дат ꙗ мѣна ачелор мошѣлннч>¹ денаннтѣ нострѣ шн деннаннтѣ а мꙋаци ѡмѣни бѣни шѣс снє кѣ сричѣлє сѣмтѢ а челор ѡмѣни шн лн-н мошѣе ¹дирѣптѣ шн кѣтрѣ нон н-аѢ мѣртѣсричѣт к-арѣ шн ѣл трѣбѣ ꙗтр-ачѣлє сричє, чѣс снє сѣ фѣкѣ кѢ <н>²сѣс³ кꙋм вор шн; ашѣс грѣнт ꙗннаннтѣ нострѣ.

Doc. nr. 225

† Иш Василіе воевода, божією милостію, господарь Земли Молдавскон. Скрієм доміїа мѣ тѣтзор салунор ноастре, кѣци веци ꙗвѣла кѣ салжбеле доміїи мѣле ла цѣнгѣла Сѣчѣвен. Дѣкѣ вѣц вѣдѣ картѣ доміїи мѣле, парѣ вон съ авѣци а лѣса ꙗн паче сатѣла Бѣлѣциѣн чѣ цасте а свинтѣи мѣнѣстири а Галатен де Сѣс, съ фѣе ꙗн паче де сѣлѣю ши де наниш ши де шнтѣ ши де лѣкрѣ ши де чарѣ ши де лате ангерѣи ман мѣнѣнѣте, нѣман съ авѣѣ ен а-ш пѣлѣти вѣрѣла кѣт вѣрѣи скрѣиш ꙗн катастих, ден вѣстѣпарѣла доміїи мѣле.

Дерепѣ ачѣж, ничи картѣ домнѣи мѣле съ нѣ ле аѣаци, ничи печатинитъ съ нѣ ле <чере>²ци. Ышиждере ши вон пѣркѣлаби ши глобичи де ла ачѣл цѣнѣт, съ сокотичи де съ вор афла нескан шаменн, фѣжѣтори рѣн, ѣн сат, фѣри саз тѣлѣхари, де фѣцѣ, прѣ ачѣе съ-и прѣдѣци ши съ-и глобичи, гарѣ шаменѣи [чен дерепѣци съ-и лѣсаци ѣн паче, ѣнтрѣ неликъ съ нѣ-и ѣнѣѣацици.

Ирѣ чине ва лнеълаш, бине съ цѣе къ де маре чертаре кор фи де ла дом-
нѣа мѣ.

ТОЕ ПИШЕМ ГОСПОДСТВО ЛИ ИНАК НЕ БЪДЕТ.

У Иис, въ лѣтѣ х^рмв двгуст ѿ.

¹ Omis.

² Loc rupt.

³ <H>8c8, formă veche pentru „dînsele”.

† Гам господинъ велѣл.
Иъ Басиліе воевода <т.р.>.
† Инаки <писал>.

Doc. nr. 241

1634 (7142) august 19, Iași.

† Иъ Басиліе воевода¹, вожію милостію, господарь Земли Младавскон. Скрѣм домиѣ мѣла сѣбѣ домини мѣла ла пѣрѣлабни де цинѣтѣл Сѣчѣвен. Дѣмѣ-вѣ цини кѣ с-аѣ пѣрѣт де фѣцѣ финанитѣ домини мѣла частѣ цѣпѣни-сѣ, анѣме Солтана Тѣлѣчѣла, кѣ кѣлѣгѣрен де ла мѣнѣстѣри де ла Побрата пѣнтрѣ Долога цѣганѣла, сѣкѣндѣ кѣлѣгѣрен кѣ аѣ фѣкѣт скимѣ кѣ Могѣлда чѣла бѣтрѣн, де лаѣ дат прѣ фѣма Дологѣн шѣ аѣ лѣат [лѣат] аѣтѣ цѣганѣкѣ де ла кѣлѣгѣрен. Шѣ кѣндѣ ш аѣ дат прѣ фѣма Дологѣн ш аѣ дат фѣрѣ де фѣчѣрѣлѣн, фѣрѣ Долога. Дѣче сѣкѣ кѣлѣгѣрен кѣ ш аѣ дат кѣндѣ аѣ дат кѣ фѣчѣри кѣ тот кѣндѣ аѣ скимѣат, тар цѣпѣнѣса Солтана аѣ сѣс: кѣндѣ аѣ фѣкѣт скимѣш аѣ фѣкѣт сѣ шѣ шѣ фѣчѣрѣлѣ, чѣ аѣ фѣкѣт сѣ шѣ цѣганѣкѣ пѣнтрѣ цѣганѣкѣ.

Дѣче с-аѣ дат лѣѣ Сѣлатѣн сѣ цѣри кѣм с-аѣ фѣкѣт скимѣла, сѣ дѣ нѣман цѣганѣкѣ дрѣптѣ цѣганѣсѣ. Шѣ аѣ цѣрат Солтана ла сѣѣтѣ бѣсѣрикѣ шѣ с-аѣ фѣдрѣптѣт; тар кѣлѣгѣрен аѣ рѣмас дѣннанитѣ домини мѣла шѣ дѣн тоѣтѣ лѣѣла.

Пѣнтрѣ аѣчѣла, дѣка вѣцѣ вѣдѣ картѣ домини мѣла, тар кон ка сѣ сокѣтѣнѣ чѣ вор хѣ фѣкѣци фѣчѣри фѣпрѣшѣ Долога кѣ аѣчастѣ фѣнѣла шѣ аѣтѣ знѣнтѣ сѣ сѣ дѣ фѣн ѣ пѣрѣци шѣ сѣ шѣ шѣ партѣ частѣ цѣпѣни-сѣ Солтана, аѣтѣ партѣ сѣшѣ шѣ кѣлѣгѣрѣни кѣ цѣганѣка. Шѣр Долога сѣ хѣ прѣ мѣна Солтанѣн кѣ трѣн фѣчѣри.

Пѣчастѣ скрѣм домиѣ мѣла шѣ сѣ нѣ сѣ ман пѣрѣскѣ де аѣчастѣ пѣрѣ нѣче шѣдѣнѣврѣ фѣн вѣачѣн фѣннанитѣ кѣрѣци домини мѣла.

Ѧ Ис, лѣто ѣѣрѣмѣ август ѣѣ.

† Господинѣ рѣче.

† Пѣтрашѣко Бѣшѣтѣ вѣл логофѣт ѣчѣн <т.р.>.

† Іѣнашѣко <писал>.

Doc. nr. 257

1634 (7143) septembrie 6, Iași.

† Иъ Басиліе воевода, вожію милостію, господарь Земли Младавскон. Дат-ам картѣ домиѣн мѣла вѣпарѣлѣр домиѣн мѣла, аѣн Басиліе Бѣнѣла вѣстѣрикѣн шѣн аѣн Цѣфѣн Мѣнмѣскѣла житѣнѣчѣр шѣн фѣратѣлѣн лѣр, Мѣксѣмѣиѣн шѣн аѣлѣтѣр-

¹ Corectat din *вожію*.

фрац а лор, спрѣ ачѣм ка съ фѣи тари ши пѣтернич, кѣ картѣ домнѣи мѣли, а-ш цинѣ ши а-ш шпри а лор дирѣптѣ шчинѣ ши мошѣи, цюмѣтатѣ дѣ сат дѣ Кѣкѣрѣскѣи, прѣстѣ Бахѣлю, ка съ н-анѣѣ ниц ш трѣбѣ Тоадѣр Шкѣполиц ши Петрѣ Енкол кѣ ачѣ шчинѣ ниц съ косѣскѣ, ниц съ арѣ.

Ирѣ дѣ вор аѣѣ нескарѣ дирѣсѣ, ен съ-ш адѣкѣ дирѣсѣи дѣ фѣцѣ, андинтѣ домнѣи мѣли.

Дирѣптѣ ачѣи, нили съ нѣ кѣтѣсѣ а цинѣ сѣѣ а шпри андинтѣ кѣрѣцѣи дѣмнѣи мѣли.

Пис ѣ Ис, въ лѣто хѣрмѣ сѣптемврѣи ѣ.

† Господинѣ велѣл.

† Пѣтрашко Башотѣ вел лѣгофѣт <т.р.>.

† Борѣнѣл <писал>.

Doc. nr. 274

1634 (7143) octombrie 28, Iași.

† Нѣв Еаснѣи кѣевода, божѣю милостѣю, господарѣ Землѣи Мѣладѣскѣи. Екрѣм домнѣи мѣл лѣ сѣѣга нѣострѣ, лѣ Ёвнѣшко дин Мѣшѣтици. Дѣмѣ-ц цѣтирѣ кѣ с-ѣѣ жѣлѣнт андинтѣ домнѣи мѣли Елѣшка ши Бѣжан ши аѣци фѣаци а лор прѣ фѣнѣорѣи лѣ Ялѣотѣ ши прѣ фѣнѣорѣи попѣи ши прѣ фѣнѣорѣи лѣн Тѣлѣгѣ ши прѣ фѣнѣорѣсѣл лѣи¹ Нѣлѣ, снѣкѣндѣ кѣ лѣ шчинѣ анпрѣнѣ кѣ дѣншѣи лѣ сѣтѣ лѣ Рѣшѣорѣи ши лѣ Дѣмѣрѣвѣнѣца. Шн лѣ мѣрѣсѣ кѣ картѣ домнѣи мѣли съ-ш косѣскѣ фѣнѣл ши съ-ш ѣ дѣ а сѣѣчи чѣ еѣ хн прѣ партѣ лор, ен лѣ цинѣѣт кѣ тѣрѣл лор ши немнѣк <н>² лѣѣ дѣтѣ, ницн фѣн, ниц пѣнѣ дѣ а сѣѣчи.

Пѣнтрѣ ачѣм, дѣка ен еѣдѣ картѣ домнѣи мѣли, ѣр тѣ съ мѣрѣи съ ѣн фѣнѣл тот, кѣт еѣ хн косѣт прѣ партѣ лор, ши съ-л дѣм прѣ мѣнѣ Ел<ѣ>²ш-<кѣн>² ши фѣацилор лѣи ши съ нѣмѣи пѣмѣнѣтѣрѣнѣл кѣтѣ <с>²ѣ вор аѣлѣ арѣтѣ прѣ партѣ лор ши <сѣ>¹ ѣн пѣнѣ дѣ а сѣѣчи кѣт съ еѣ енн прѣ партѣ лор тоѣтѣ ши съ ѣ дѣм ан мѣнѣ лѣи³ Елѣшко ши фѣацилор лѣи.

Шн съ нѣ ман анѣѣ ен а-н арѣ шчинѣ сѣѣ а косн фѣорѣ еѣм лор.

Зѣ тон пишѣм господарѣство мнѣ. Инѣк нѣ енѣнѣи.

ѣ Ис, лѣто хѣрмѣ октомврѣи кнѣ.

† Еѣм господинѣ казал.

† Пѣтрашко Башотѣ вел лѣгофѣт <т.р.>.

† Дѣмѣнтрѣ <писал>.

¹ Omis.

² Loc rupt.

³ „lui“, corectat din „lor“.

1634 (7143) decembrie 7.

† Єс Дръгина Козмоє дин Конциѣи ши кѹ фѣтеле мѣле, Янгелина ши Цѣфѣнѣ, ам вѣндѣт w кѹ<м>¹пѣрътѣрѣ че ам авѣт ꙗ сат ꙗ Конциѣи дѣ ла Чернат ши дѣ ла Бѣднѣ. Ши w ам вѣндѣтѣ лѣи Кириѣкѣ питарѣа дин Конциѣи дерѣптѣ трѣнѣѣи дѣ злѣи вѣтѣи дѣ вѣнѣвоѣ нѣстѣрѣ, дѣ нѣмѣ снѣшѣте, нѣи дѣ w нѣкоѣ, че дѣ вѣнѣвоѣ нѣстѣрѣ ши н-ам дат ши сѣписѣлѣ че ам <а>¹кѣт прѣ ачѣ кѹ<м>¹пѣрътѣрѣ дѣ ла Чернат ши дѣ ла Бѣднѣ, ши чѣлѣ дѣмнѣѣи, ши чѣлѣ че аз фѣст дѣ кѹ<м>¹пѣрътѣрѣ дѣ ла wмѣни вѣни.

Ши ꙗ токмѣла нѣстѣрѣ аз фѣст wмѣни вѣни ши прѣвѣи, дѣ аз вѣсѣт токмѣла вѣнѣ ши платѣ дѣпѣни, дѣмнѣнтѣ ворникѣлѣи Фармакѣи ши дѣмнѣнтѣ лѣи Гѣнгѣрѣѣ Євѣкѣнѣа ши Мѣѣтодѣѣ дин Пошоркѣни ши Нѣкѣа кожѣкарѣа дин Шкѣпѣни ши поѣа Пѣкѣа ши поѣа Нѣкѣа ши поѣа Євѣдѣр дин трѣг дин Яѣуд.

Ши ам скрѣс єс кѹ мѣна мѣ.

Пѣнтрѣ ман марѣ мѣртѣрѣѣ ам поѣс ши пѣчѣнѣлѣ, ка сѣ сѣ цѣѣ, сѣ-ш фѣкѣ сѣписѣ, кѣм сѣ кадѣ.

Пѣс дѣкѣмѣрѣѣ 3̃, вѣ лѣто <ѣрѣнѣг>.

< După 1634 decembrie 7>.

† Єс поѣа Япѣстѣлакѣѣ, фѣчѣрѣа Цѣфѣѣни, нѣпотѣа Кѣзмѣн лѣи Єтѣнко ши кѹ сорѣ-мѣ, кѹ Катрѣна, дѣ вѣнѣвоѣ нѣстѣрѣ, нѣсѣлѣиц дѣ нѣмѣ, ам вѣндѣт мошѣла нѣстѣрѣ дин сѣт дин Конциѣи, динтрѣ-а шѣптѣ парѣтѣ¹ дѣ сѣт а чинѣ парѣтѣ че нѣ-ѣ фѣстѣ мошѣи динрѣптѣ дѣ ла мошѣ нѣстѣрѣ, дѣ ла Кѣзма Єтѣнко ши ам вѣндѣт лѣи Кѣриѣкѣ че аз фѣстѣ питѣа дерѣптѣ вѣ злѣи дѣ арѣнѣнтѣ.

Ши амѣ авѣт ши нѣѣи кѣмѣпѣрътѣрѣи ши лѣ-ѣ вѣндѣт мѣнѣнтѣ дѣ вѣмѣ мошѣ нѣстѣрѣ Дръгина ши кѹ мѣтѣшѣ нѣстѣрѣ, кѹ Янгелина, ѣрѣ дѣмнѣсѣлѣ лѣи Кѣриѣкѣ питѣрѣа. Дѣчѣ нѣн ꙗнкѣ ам вѣндѣт дѣмнѣсѣлѣ сѣи хѣла мошѣи динрѣптѣ дѣмнѣсѣлѣ ши фѣчѣрилѣор дѣмнѣсѣлѣ.

Ши ла токмѣла нѣстѣрѣ аз фѣстѣ паѣа² Тофѣн ши поѣа Яндрѣнѣс дин Зѣвоѣни ши Лѣзор Фѣрмакѣи ши Гѣнгѣрѣи Нѣвнѣицѣа ши Нѣлѣе ши Грѣнгѣрѣи, цинѣрѣлѣ лѣи Грѣждѣ.

Ши дерѣптѣ ман марѣ крѣдинѣцѣа ам поѣс ши пѣчѣнѣлѣ нѣстѣрѣ.

¹ Omis.

² Greşit, în loc de поѣа.

Шн 18 попа Йндроник ам скрис записѣл.

† Попа Апостола скрѣс¹ шн мѣроторисжскѣ <т.р.>.

† 68 попа Тофан кѣм ам фост ѣн тоатѣ токмалѣ шн ам бѣшт шн адаос-
машѣл <т.р.>.

† Лазор Фармаки мѣртѣрисчѣс¹кѣ <т.р.>.

Doc. nr. 292

1634 (7143) decembrie 18, Iași.

† Іу Касиме воѣвода, божію милостію, господарѣ Земан Молдавскон.
Дат-ам картѣ домніен мѣле сѣщен ноастре, Бѣкен пѣркѣлабѣлѣн дин сат дин Бог-
дѣници, ка съ фие-таре шн пѣтѣрник кѣ картѣ домніен мѣле а-ши шпри тоатѣ
мошїа шн² кѣмпѣрѣтѣра, кѣтѣ аѣ кѣмпѣрат ѣн сат ѣн Богдѣници шн ѣн
Хнкорѣни шн: ѣн 6ѣсчечн³. Ниме съ н-анѣѣ а коси сѣѣ а ара сѣѣ а пѣне помѣци
ѣн кѣмпѣрѣтѣра пѣркѣлабѣлѣн Бѣкни.

Прѣ кѣн ва пѣрѣ кѣ стрѣмѣѣл, съ вие съ стѣ де фѣцѣ ѣннанитѣ домніен
мѣле. Тоѣ пишѣм нѣак нѣ учинитѣ.

Ъ Мс, лѣто <ѣрмѣ⁴ декемврїе нї.

† Сам господинѣ велѣл.

† Бѣл логофѣт учѣл.

† Бѣкѣл <писал>.

Doc. nr. 297

< 1634 > decembrie 28, Hălăştiani.

† Ідекѣ 18, Нѣвашко дн 6ѣшани, мѣртѣрисѣскѣ кѣ чест запис ал нострѣ
кѣм ам вѣндѣшт дѣмисалѣ Лѣпѣлѣн Прѣжѣскѣлѣн каючѣр а шпта партѣ динтр-о
касѣ дн 6ѣшани, партѣ мѣ, кѣ вѣд дн морѣ ѣн 6ирѣт шн кѣ бѣлѣци шн кѣ
фѣнаѣе шн кѣ тот винитѣл.

Шн ѣнтр-ачѣстѣ токмалѣ а ноастрѣ аѣ фост Лазор Моцок де Шовилѣни
шн попа Цѣфан дн Хѣлѣшѣнани шн Нѣвалѣ шн Цѣсѣрмак шн Касимѣ Бѣнѣ.

¹ Omis.

² мошїа шн, адаос.

³ шн ѣн Хнкорѣни шн ѣн 6ѣсчечн, scris deasupra rîndului cu altă cerneală.

⁴ Cifra unităţilor corectată.

Дѣчѣста мѣртѣрисиѣ кѣ сѣфлетелѣ ноастре.

Дѣ ман марѣ кредницѣ нѣм пѣс ши печециѣ, сѣ сѣ шѣ.

Лѣат-ам прѣ ачѣстѣ шчинѣ <а>¹ мѣ сѣчи талѣри.

† Ѣ Хѣлѣциѣни, дикемѣрѣ кѣ дѣни.

<† По>²па Шѣѣфан>² <т.р.>.

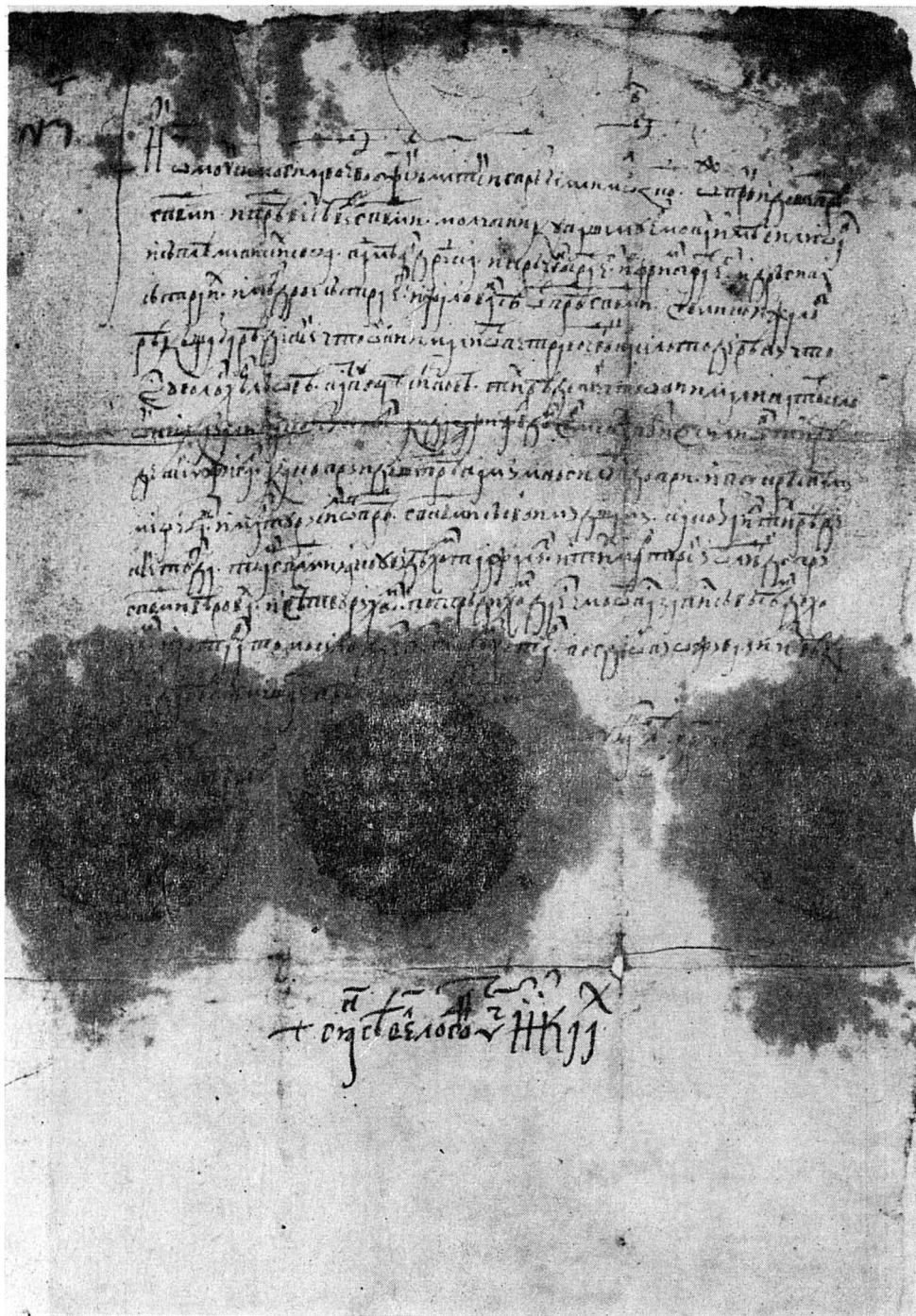
† Ниѣнашко Нѣѣалѣ.

† Ѣрсѣ.

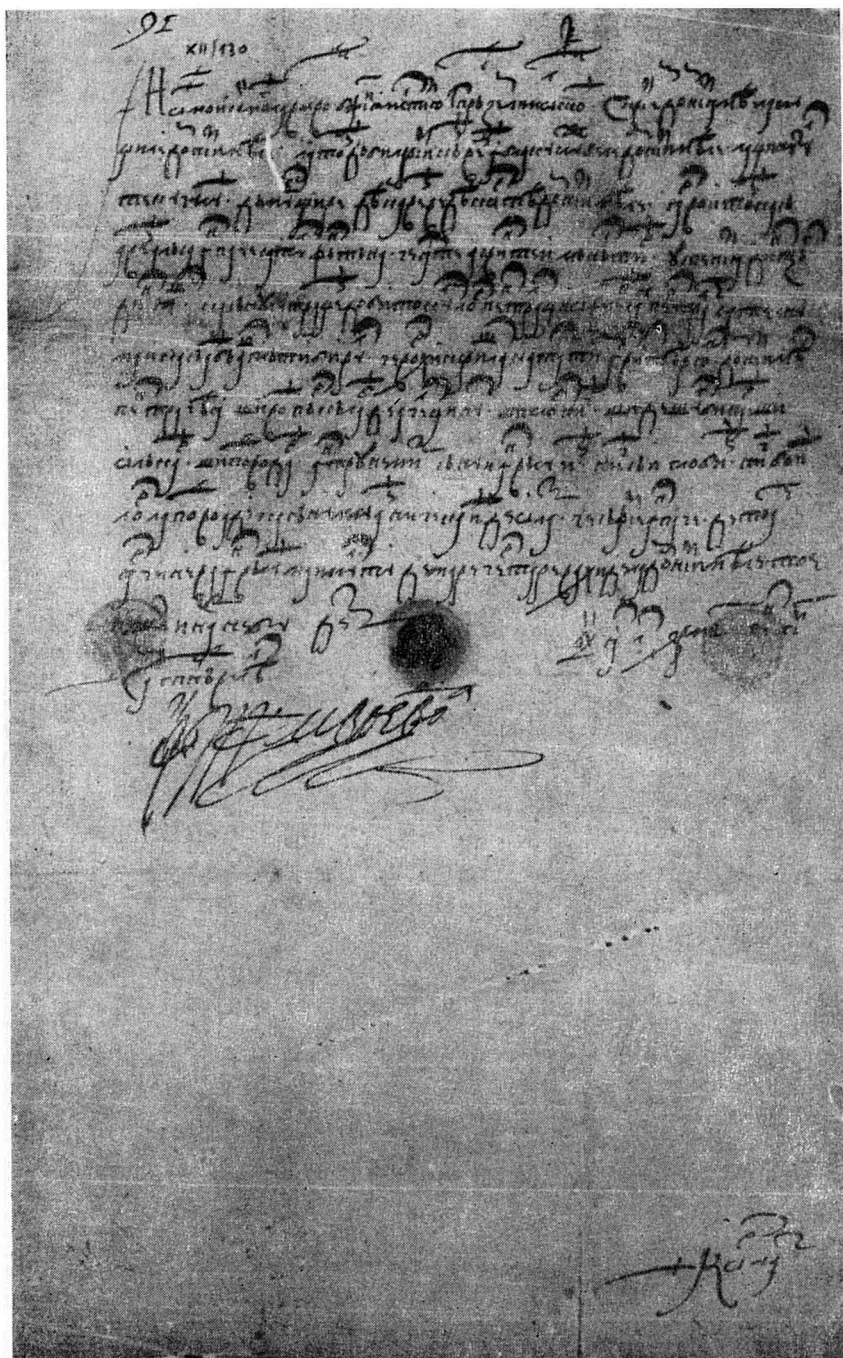
¹ Omis.

² Loc rupt.

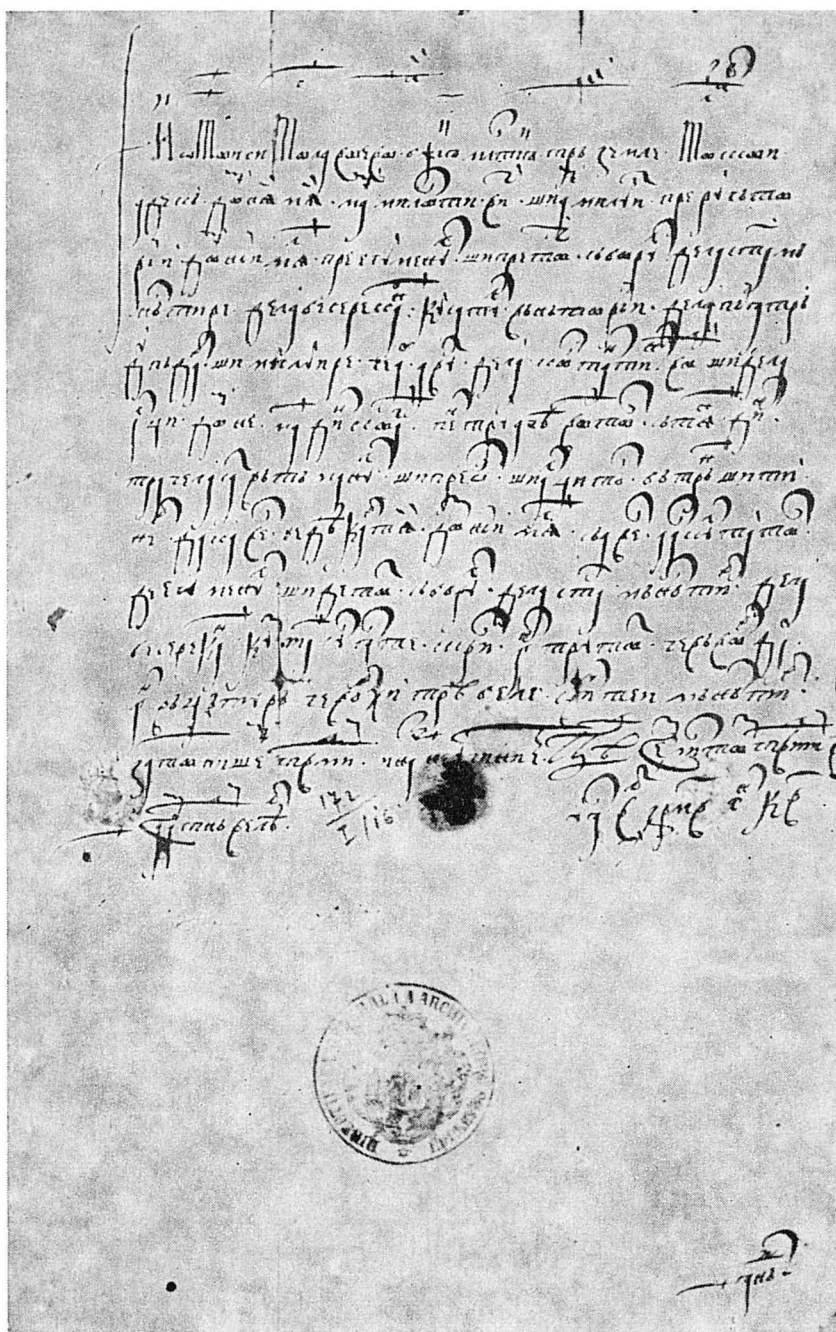
F O T O C O P I I

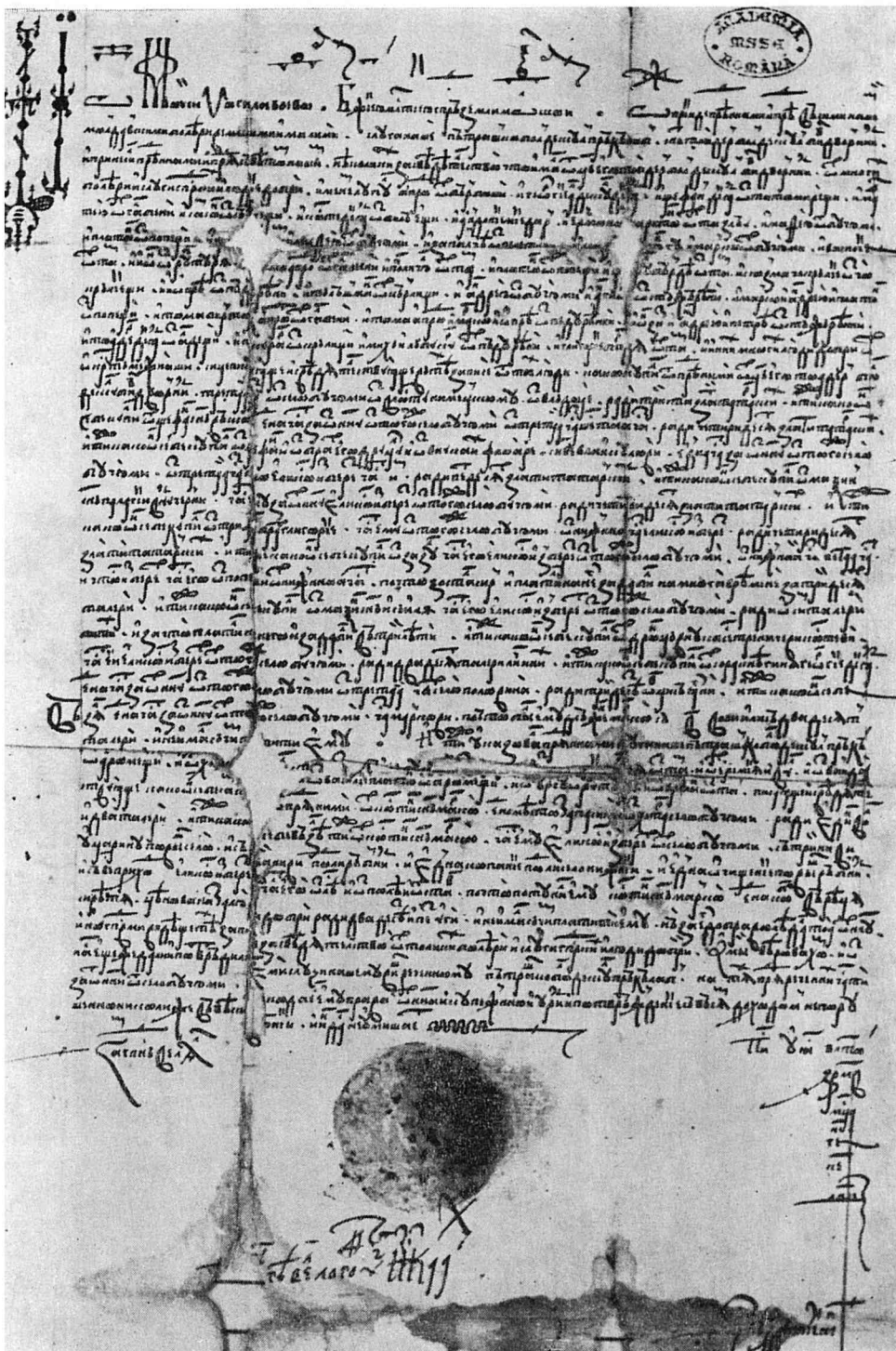
II = Doc. nr. 11

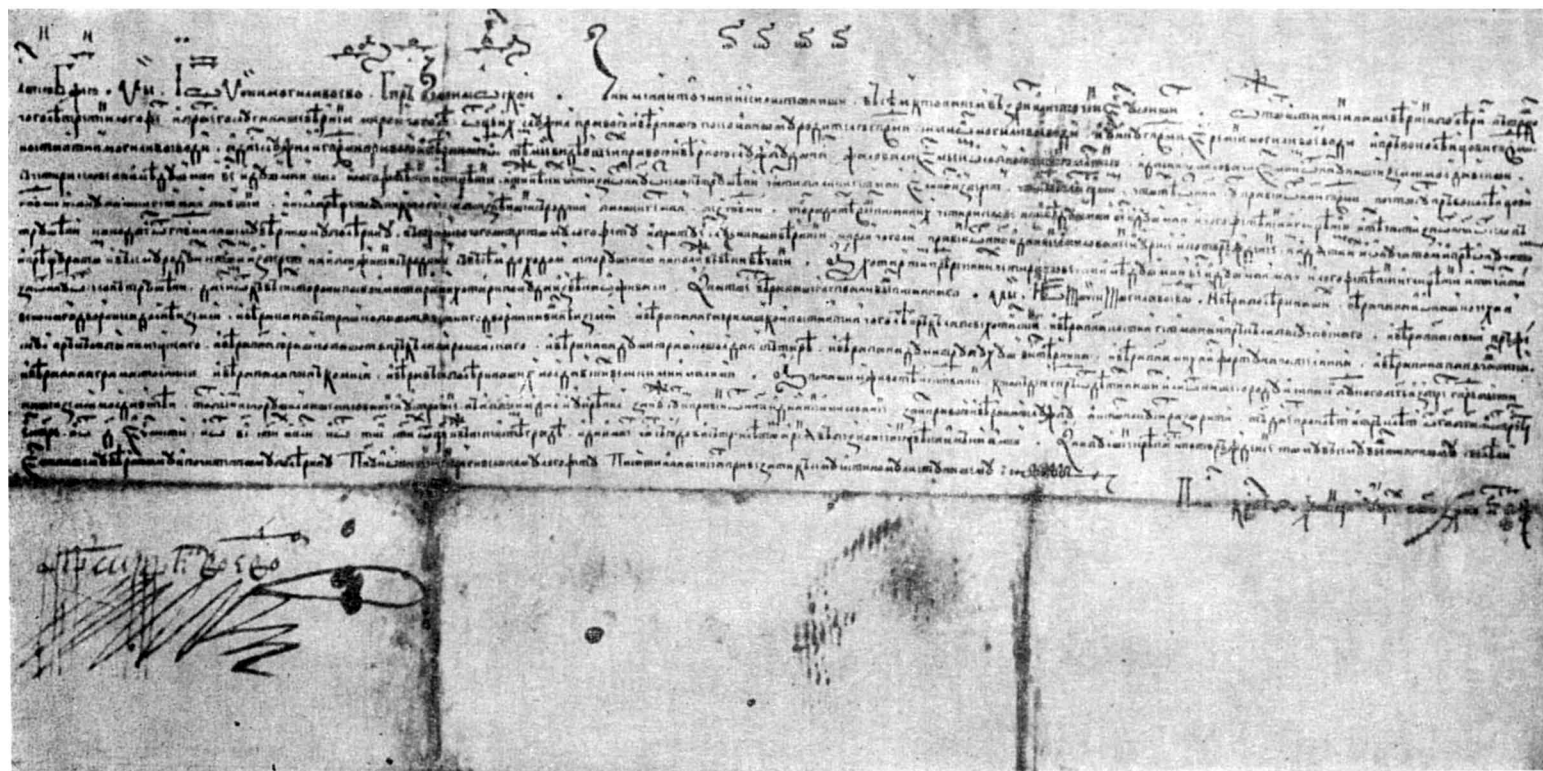
III = Doc. nr. 17

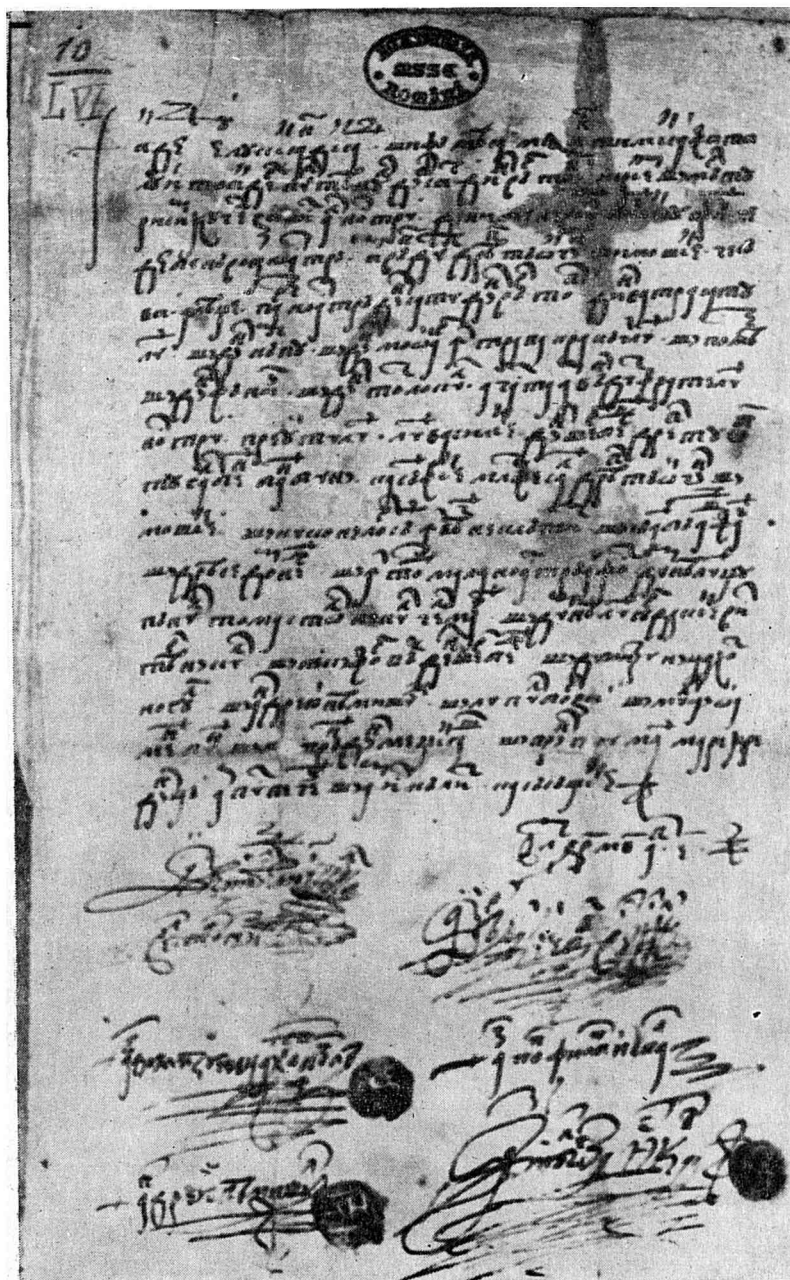

IV = Doc. nr. 26

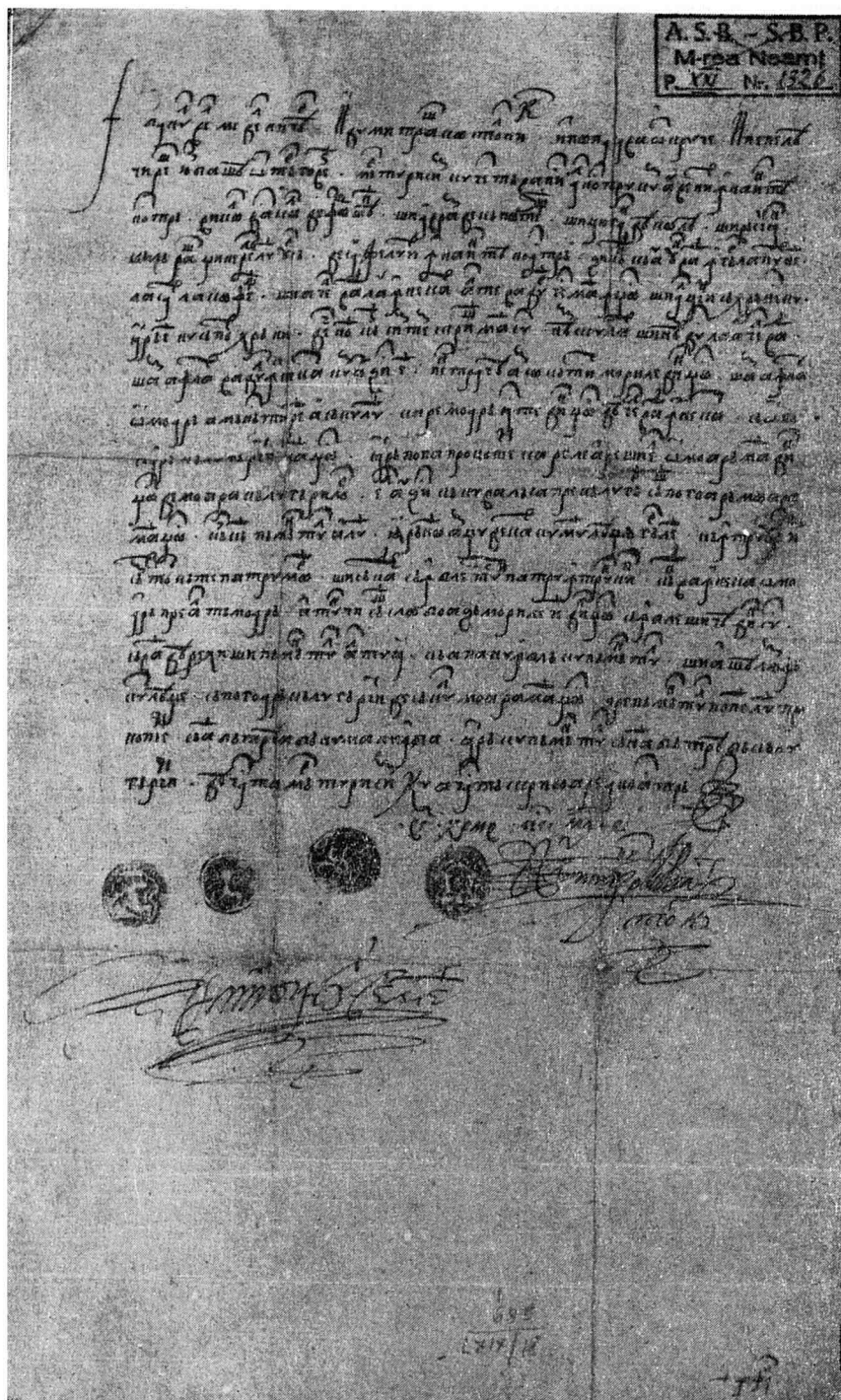

V = Doc. nr. 34

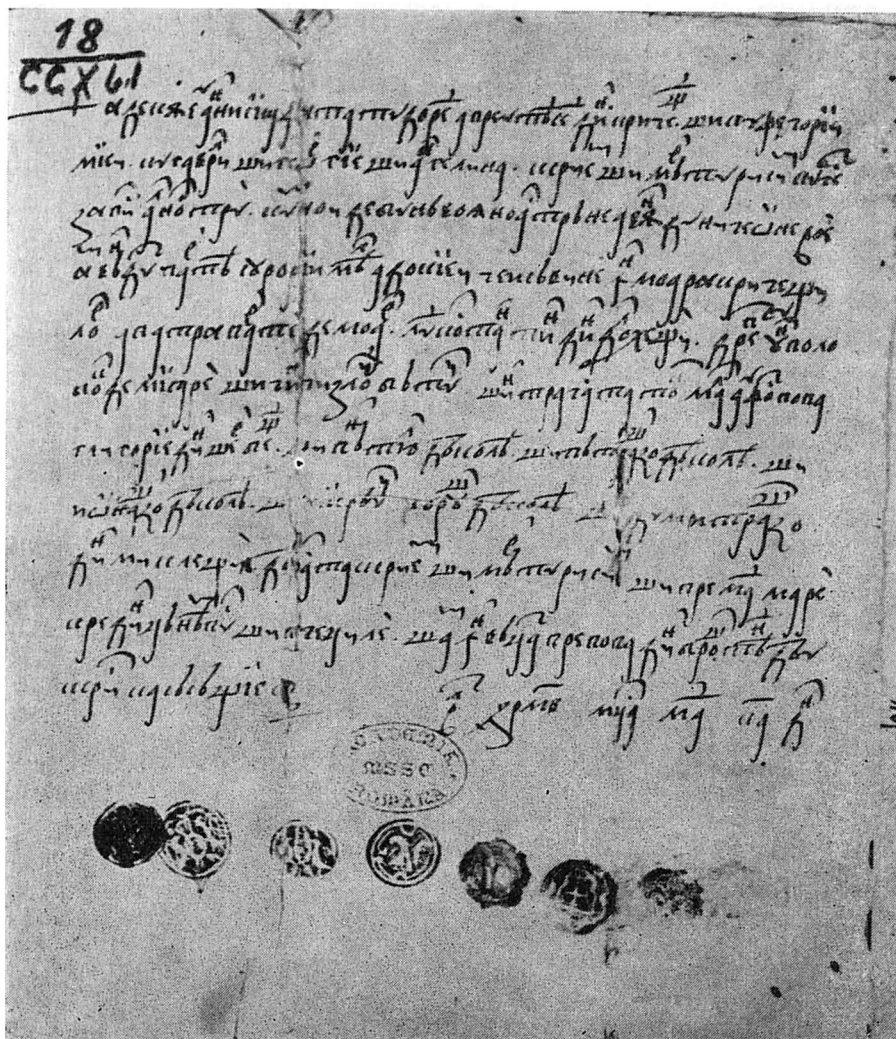

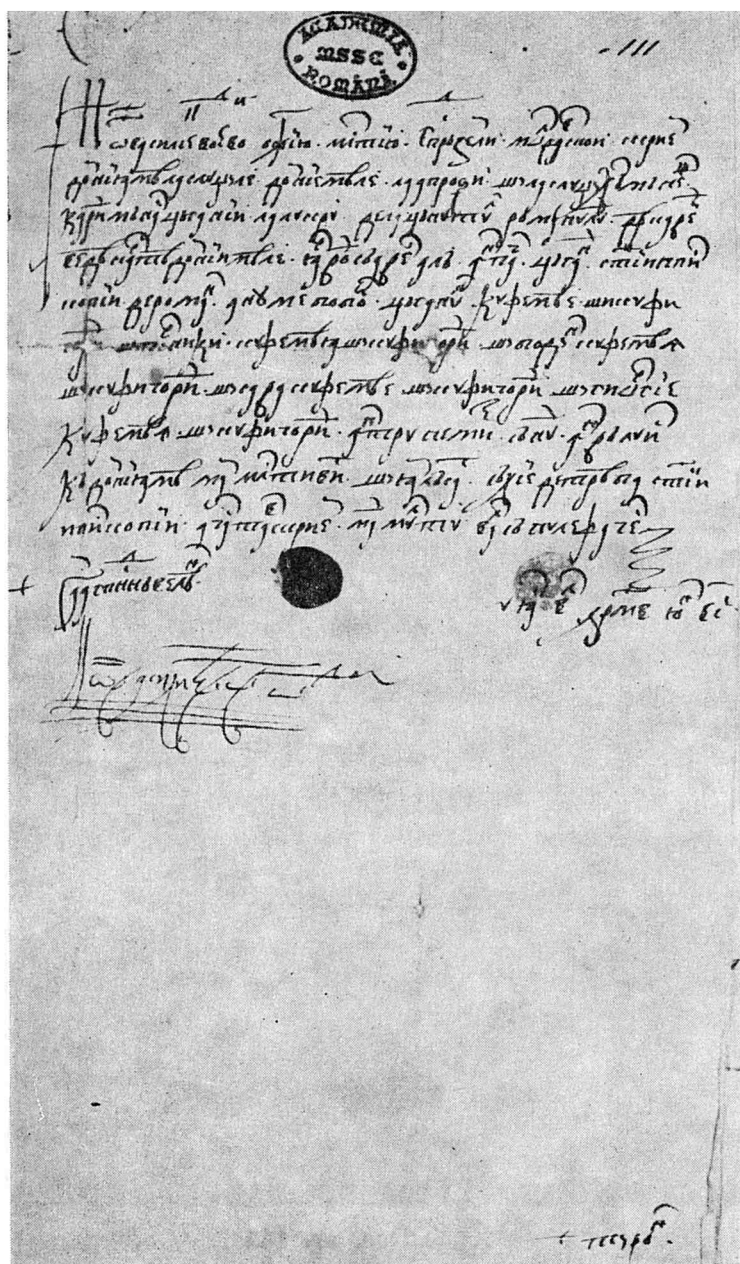
VII = Doc. nr. 100

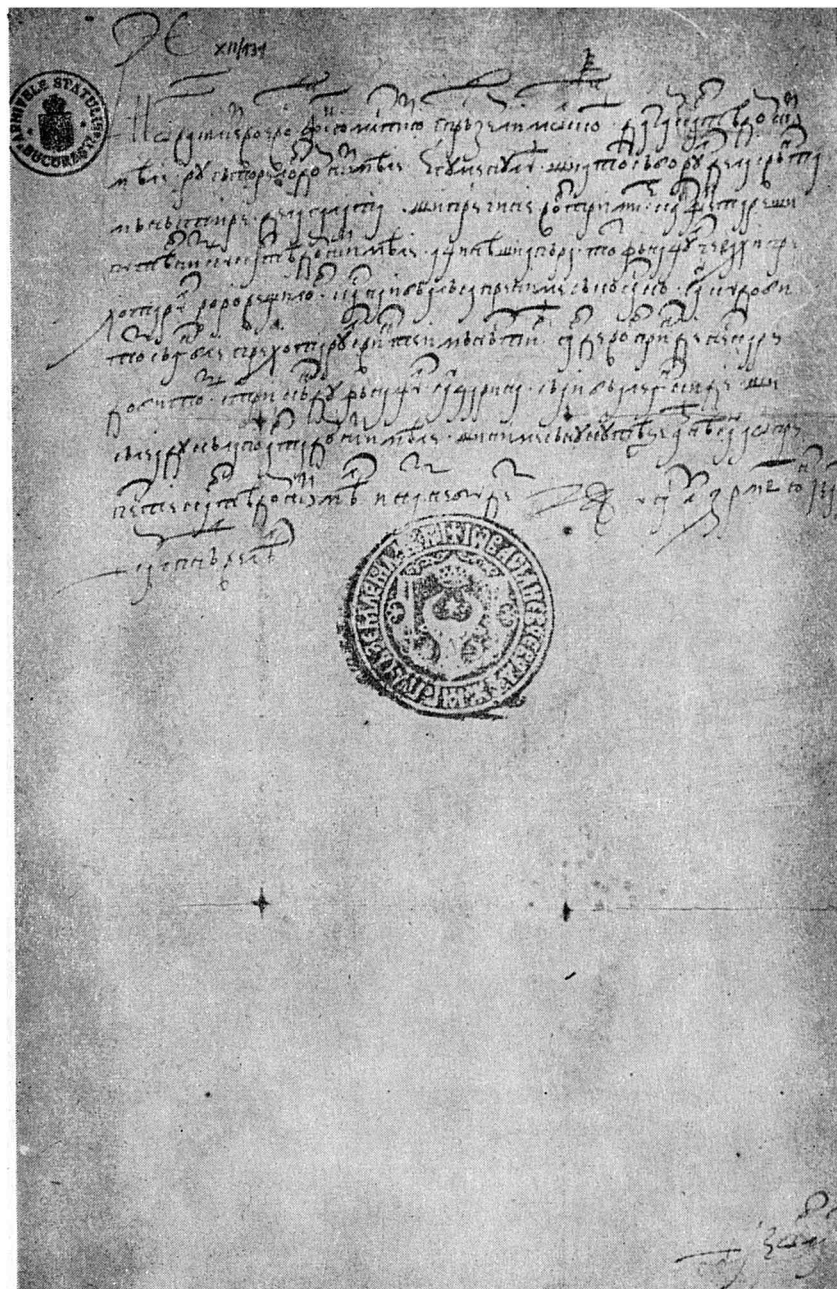
VIII = Doc. nr. 133

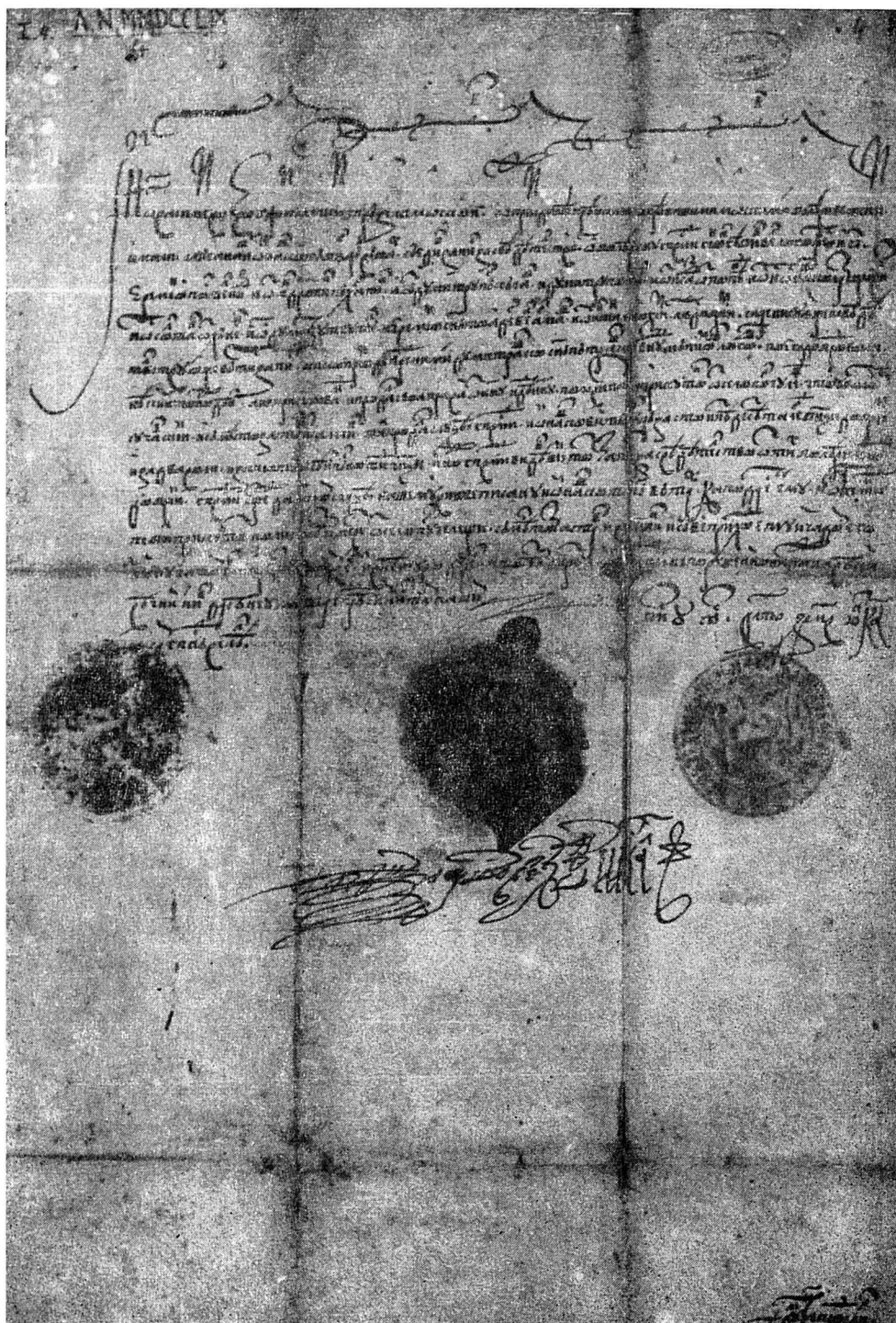
X = Doc. nr. 143

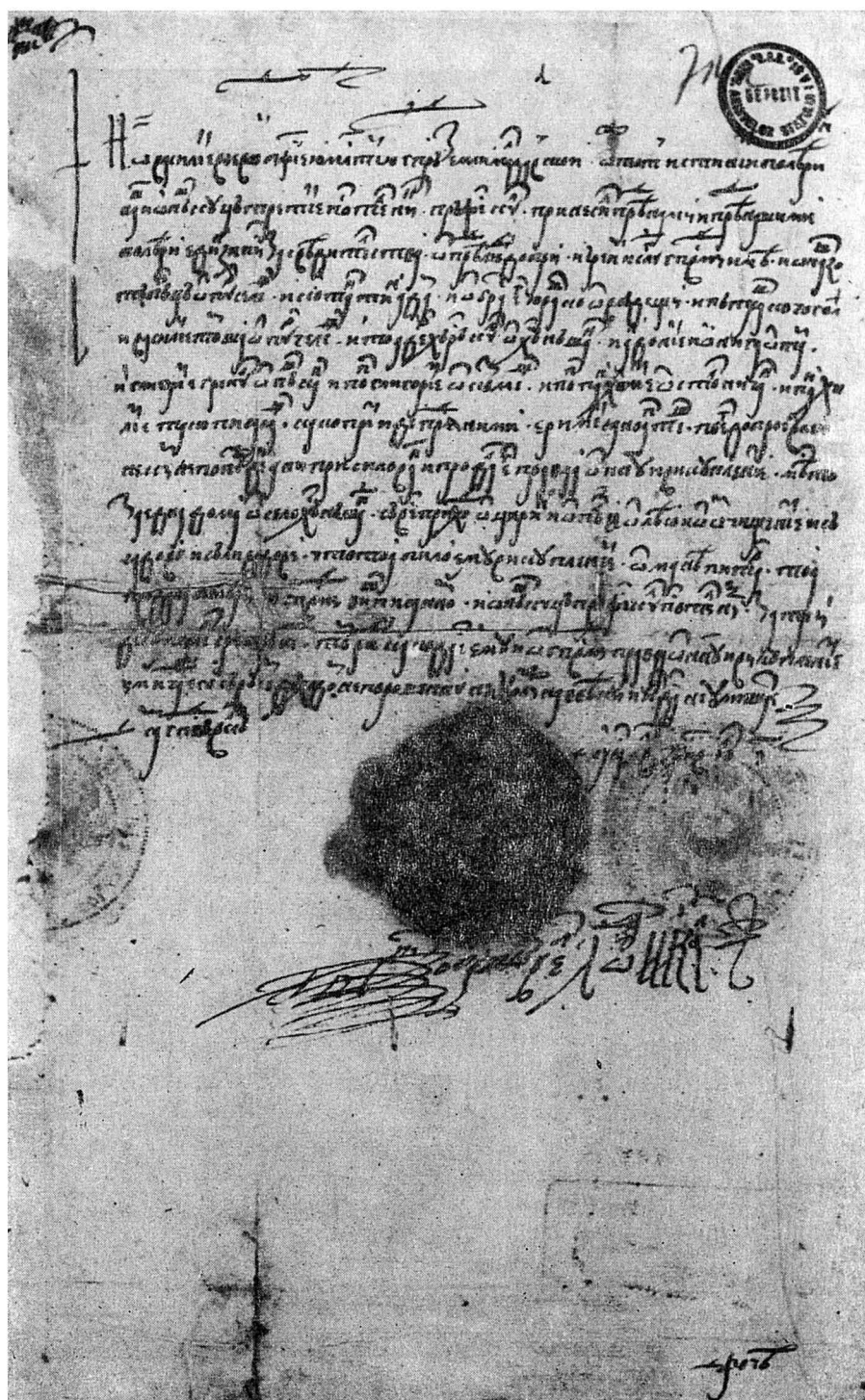
XII = Doc. nr. 152

XIII = Doc. nr. 161

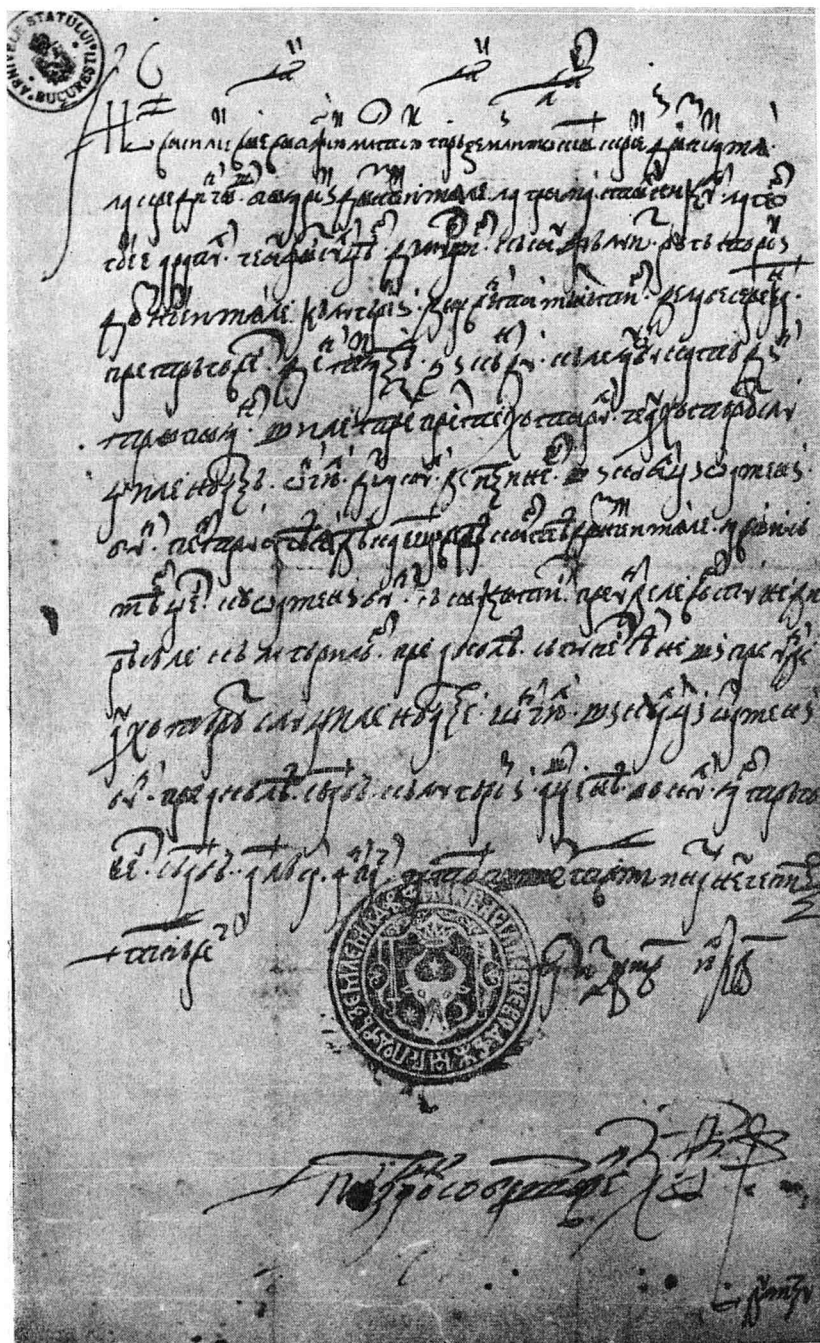

XIV = Doc. nr. 163

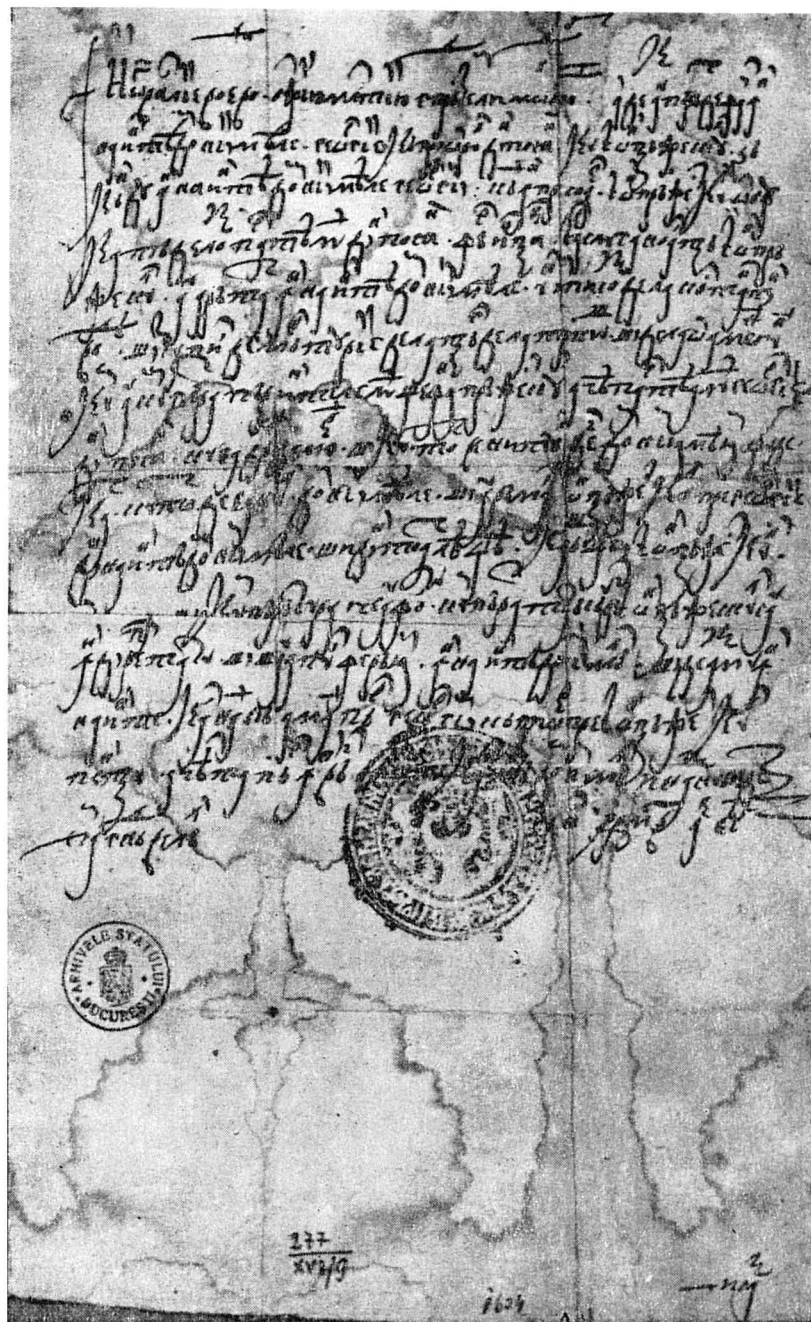

XV = Doc. nr. 175

475

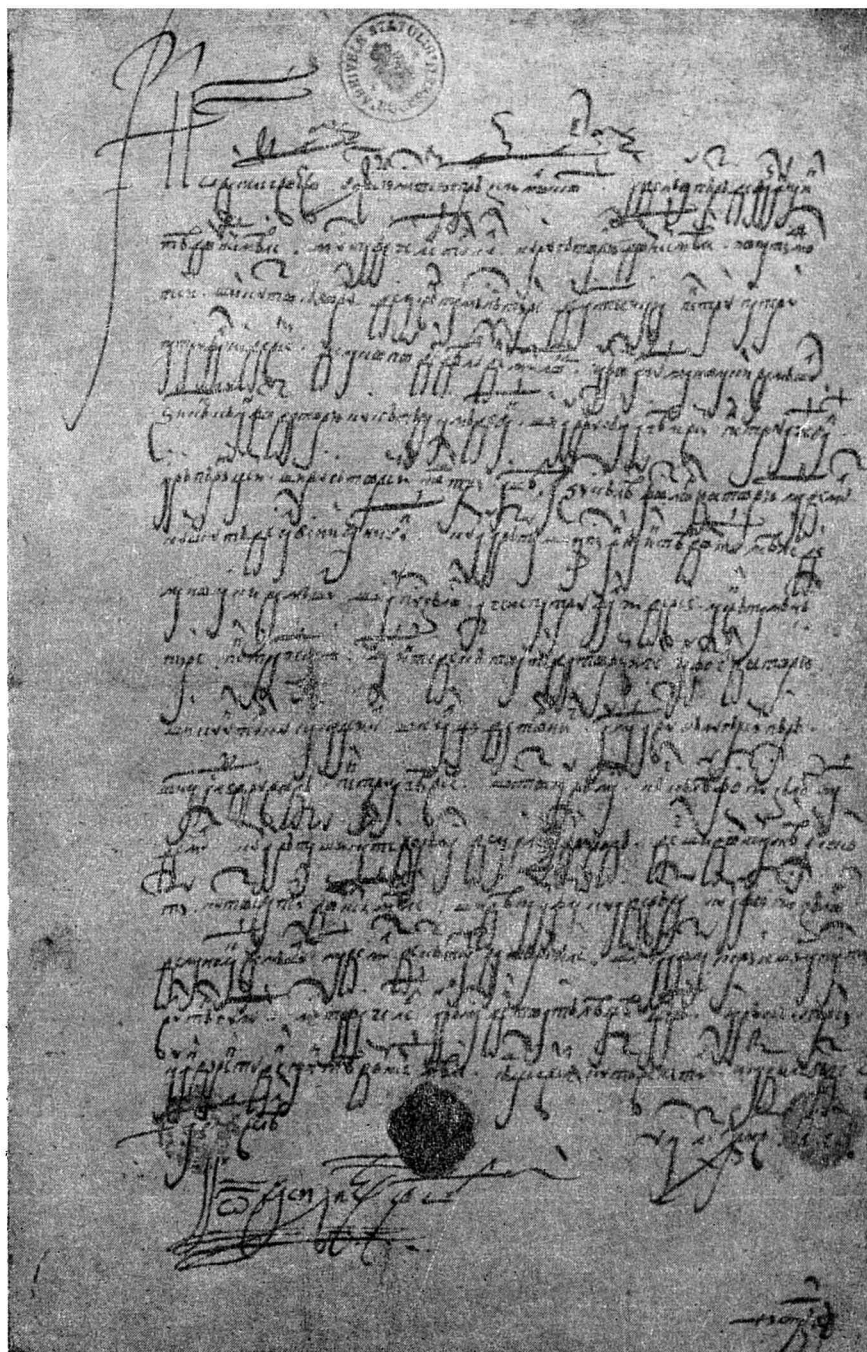

XVI = Doc. nr. 205

XVII = Doc. nr. 236

XIX = Doc. nr. 256

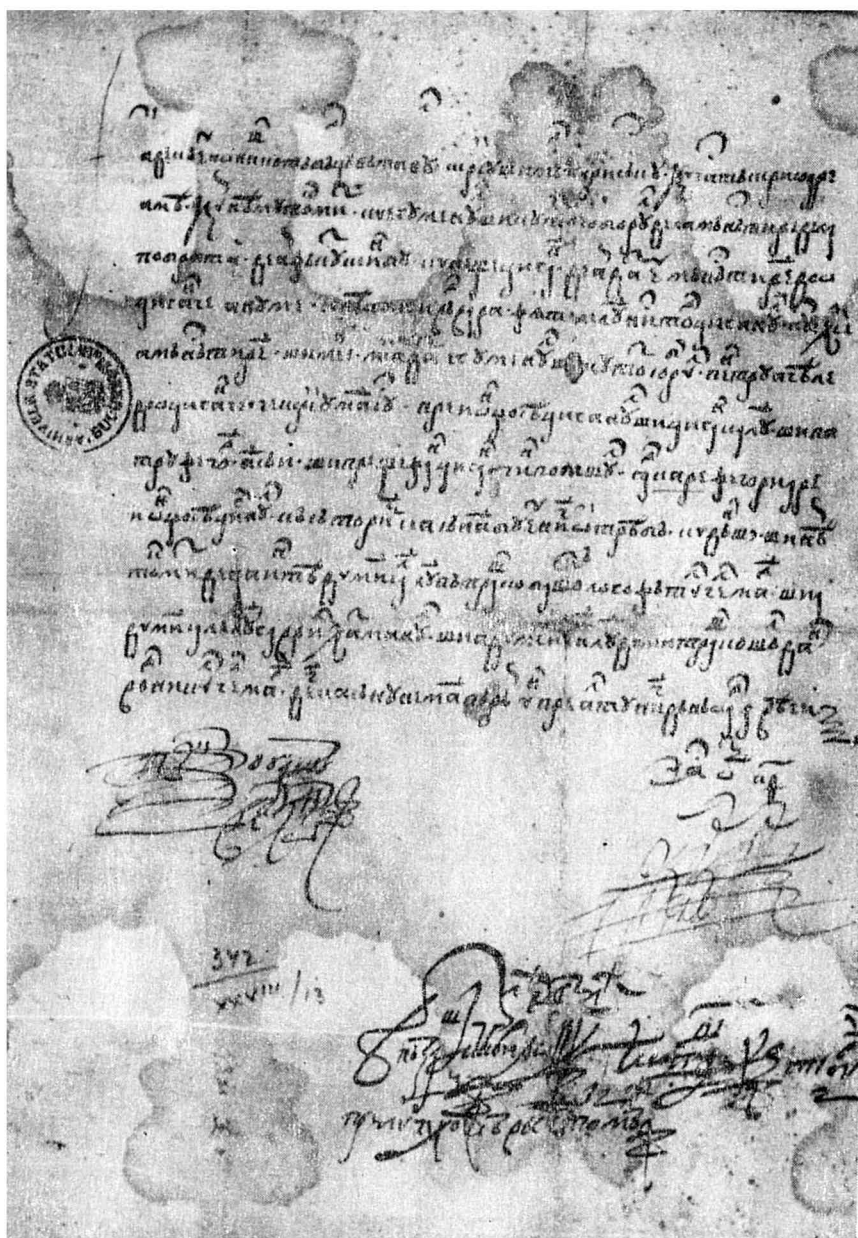
707
CLX

Handwritten text in Cyrillic script, likely a manuscript or document. The text is written in a cursive style and includes various diacritics and punctuation marks. A large, dark, circular ink blot or stamp is visible in the center of the page, partially obscuring the text.

XX = Doc. nr. 257

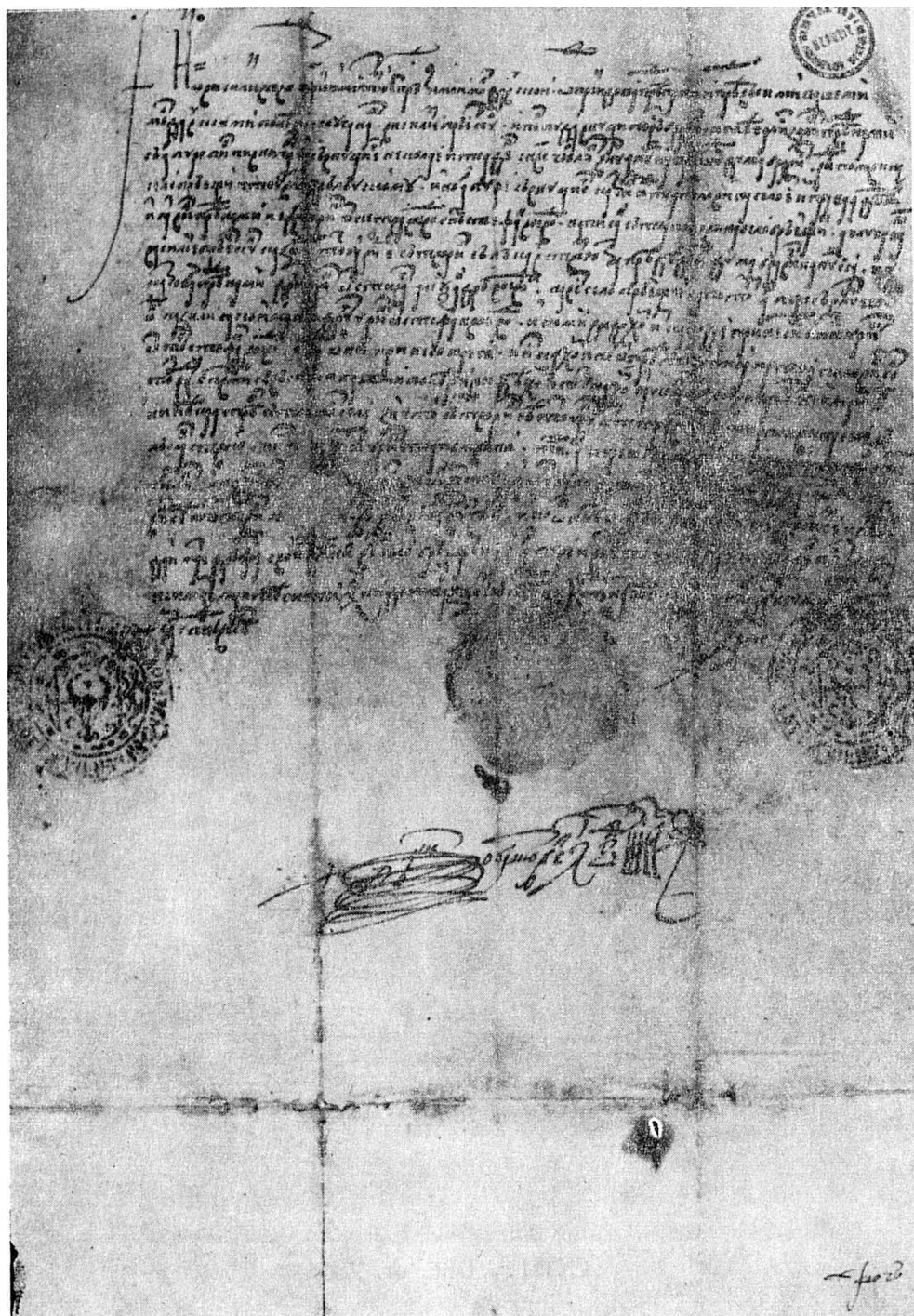

XXII = Doc. nr. 275

XXIII = Doc. nr. 286

XXIV = Doc. nr. 298

C U P R I N S

Prefață.....	V
Prescurtări — bibliografie	VII
Rezumatele documentelor	IX
Résumés des documents	XXVII
Documente	1
Documente false	339
Addenda	344
Indice de nume.....	359
Indice de materii	427
Listă de cuvinte și expresii slave din documentele de limbă română	443
Lista documentelor cu data rectificată	447
Lista documentelor cu data greșită eliminate din volum	448
Documente românești în transcriere chirilică ..	449
Fotocopii	459

Redactor HILDA MAZILU
Tehnoredactor SONIA BÂRZEANU

*Bun de tipar 12. 04. 1974. Tiraj 950. Hîrtie scris I A,
format 16/70×100 de 80 G/m². Coli de tipar 33,50.
C.Z. pentru biblioteci mari 9(498.3) „1634„ (00 12).
C.Z. pentru biblioteci mici 9 (498.3) „1634„*

Tiparul executat sub comanda
nr. 1159 la
Întreprinderea Poligrafică
„13 Decembrie 1918”,
Str. Grigore Alexandrescu nr. 89—97
Bucureşti
Republica Socialistă România

